

ÎNTRU SLAVA SFINTEI ȘI CELEI DE O FIINȚĂ,
DE VIAȚĂ FĂCĂTOAREI ȘI NEDESPĂRȚITEI TREIMI

MOLITFELNIC

CUPRINZÂND SLUJBE, RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI
SĂVÂRȘITE DE PREOT LA DIFERITE TREBUINȚE
DIN VIAȚA CREȘTINILOR

TIPĂRIT CU APROBAREA SFÂNTULUI SINOD ȘI CU
BINECUVÂNTAREA PREA FERICITULUI PĂRINTE

TEOCTIST

PATRIARHUL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

EDITURA INSTITUTULUI BIBLIC ȘI DE MISIUNE
AL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE
BUCUREȘTI - 1998

SFINTE TAINÉ
ŞI IERURGII

BOTEZUL RÂNDUIALA ÎN ZIUA ÎNTÂI LA FEMEIA LĂUZĂ

Sfințirea apei

După ce femeia naște pruncul, moașa aduce la biserică într-un vas apă curată pentru sfințire și preotul o sfințește, începând așa:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția...

Apoi aceste tropare, glasul al 6-lea:

Miluieste-ne pe noi, Doamne, miluieste-ne pe noi, că nepri-
cepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ție,
ca unui Stăpân, noi păcătoșii, robii Țăi, miluieste-ne pe noi.

Slavă...

Doamne, miluieste-ne pe noi, că întru Tine am nădăjdut; nu
Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci
caută și acum ca un milostiv și ne izbăvește pe noi de vrăjmașii

noștri; că Tu ești Dumnezeuul nostru și noi suntem poporul Tău; toți lucrul mâinilor Tale și numele Tău chemăm.

Și acum...

Ușa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine de nevoi, căci tu ești mântuirea neamului creștinesc.

Domnului să ne rugăm.

Dumnezeule cel cu nume mare, Care faci minuni fără de număr, vino, Stăpâne, la robii Tăi, care se roagă Ție, și prin trimiterea Sfântului Tău Duh sfințește apa aceasta (de trei ori). Și fă-o, cu puterea Duhului Sfânt, să fie robilor Tăi celor ce vor gusta din ea, sau o vor lua, sau se vor stropi, spre alinarea duhurilor, spre iertarea păcatelor, spre depărtarea tuturor relelor, spre tărie, vindecare și sfințire a caselor. Că s-a binecuvântat și s-a preaslăvit preacinstitul și de mare cuviință numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Rugăciunile la femeia lăuză

În a opta zi merge preotul la casa unde s-a născut pruncul, aprinde lumină și, cădînd toată casa, face început așa:

Binecuvântat este Dumnezeuul nostru..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția...

Apoi troparul zilei sau al sfântului de rînd, ori acest tropar,

glasul al 4-lea:

Nașterea Ta, Hristoase Dumnezeuul nostru, răsărit-a lumii Lumina cunoștinței; că întru dânsa cei ce slujeau stelelor de la stea s-au învățat să se închine Ție, Soarelui dreptății, și să Te cunoască pe Tine, Răsăritul cel de sus; Doamne, slavă Ție.

Slavă... Și acum... Condac, glasul al 3-lea:

Fecioara astăzi pe Cel mai presus de ființă naște și pământul peștera Celui neapropiat aduce. Îngerii cu păstorii slavoslovesc și magii cu steaua călătoresc. Că pentru noi S-a născut Prunc tânăr, Dumnezeu cel mai înainte de veci.

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne Doamne, Atotțiitorule, Cel ce vindeci toată boala și toată neputința, Însuți vindecă și pe roaba Ta aceasta (N), care a născut, și o ridică din patul în care zace, pentru că, după cuvântul proorocului David, în fărădelegi ne-am zămislit și întinați suntem toți înaintea Ta. Păzește-o pe ea și pe pruncul pe care l-a născut. Acoper-o pe ea sub acoperământul aripilor Tale, din ziua de azi până la sfârșitul ei, cu rugăciunile Precuratei Născătoare de Dumnezeu și ale tuturor sfinților Tăi; că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin.

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce Te-ai născut din Precurata Stăpâna noastră de Dumnezeu Născătoare și pururea Fecioara Maria, și ca un prunc Te-ai arătat, Cel ce în iesle ai fost culcat, Însuți, Doamne, și pe roaba Ta aceasta, care a născut pe acest prunc, miluiește-o și-i iartă ei păcatele cele de voie și cele fără de voie și o păzește pe ea de toată asuprirea diavolului. Și pe pruncul care s-a născut dintr-însa ferește-l de toată fermecătura, de toată răutatea, de tot viforul potrivnicului, de duhurile viclene, cele de peste zi și cele de peste noapte. Păzește-o pe ea sub mâna Ta cea puternică și-i dă grabnică ridicare; și de întinăciune o curățește și-i vindecă durerile, dăruindu-i sănătate și putere sufletului și trupului. Ocrotește-o cu îngeri de lumină și strălucitori și o apără de toată năvala duhurilor nevăzute. Așa, Doamne, apăr-o pe ea și pe pruncul acesta, de neputință, de slăbiciune, de râvnire, de zavistie și de deochi, după mare mila Ta. Curățește-o de

întinăciunea cea trupească și o scapă de tot felul de dureri ale pântecelui, care vin asupra ei; și o ridică prin grabnica Ta milă, îndreptând smeritul ei trup. Iar pe pruncul care s-a născut dintr-însa învrednicește-l să se închine bisericii pământești, pe care ai gătit-o ca în ea să fie slăvit numele Tău cel sfânt. Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeu nostru, Care ai binevoit a Te pogori din cer și a Te naște din Sfânta de Dumnezeu Născătoare și pururea Fecioara Maria pentru mântuirea noastră a păcătoșilor, Tu, Care știi neputința firii omenești, iartă, după mulțimea îndurărilor Tale, pe roaba Ta aceasta (N), care a născut; căci Tu, Doamne, ai zis: Creșteți și vă înmulțiți și umpleți pământul și-l stăpâniți. Pentru aceasta și noi, robii Tăi, ne rugăm și, îndrăznind pentru iubirea de oameni cea plină de îndurare, cu frică chemăm numele cel sfânt al împărăției Tale. Caută din cer și vezi neputința noastră a osândiților și iartă pe roaba Ta aceasta (N) și toată casa în care s-a născut pruncul acesta. Iartă și pe cei care s-au atins de dânsa și pe toți care se află aici, ca un Dumnezeu bun și de oameni iubitor că Tu singur ai putere a ierta păcatele; cu rugăciunile Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu și ale tuturor sfinților Tăi. Amin.

Apoi rugăciunea pentru moașa care ridică pruncul:

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Iisuse Hristoase, Care Te-ai născut din Tatăl mai înainte de veci fără mamă și în zilele cele din urmă trimis ai fost de la Tatăl și Te-ai născut pe pământ din Maică nenunțită; Cel ce ai primit daruri de la magi, cântare de slavă de la păstori și cântări de la îngeri, înfășare cu scutece și punere în ieslea vitelor, vino și, cu luminarea Ta, binecuvintează pe roaba

Ta aceasta (N), care a apucat pruncul, și o curățește pe ea, ca să intre cu vrednicie în biserica Ta. Că Tu ești Dumnezeu nostru, și Ție slavă înălțăm împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului și Bunului și de viață Făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Altă rugăciune pentru celelalte femei, care stau în ajutor:
Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeu nostru, Care ai zis Apostolului Petru despre vietățile din vasul cel ca o față de masă de pânză: Cele ce Dumnezeu a curățit, tu nu le spurca, și ai poruncit ca cele spurcate și necurate să fie curate, Însuți binecuvintează și sfințește pe acestea care au ajutat la naștere pe roaba Ta (N), și le învrednicește a intra neîntinate în sfântă biserica Ta și a lua dumnezeieștile și preacuratele și de viață făcătoarele Taine și a avea parte de cereasca Ta împărăție. Că Ție slavă să înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceea preotul face obișnuitul sfârșit, zicând:

Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, slavă Ție. Slavă... Și acum... Doamne miluiește (de trei ori). Apoi sfârșitul:

Cel ce în peșteră S-a născut și în iesle a fost culcat pentru a noastră mântuire, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale și ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

Și stropește preotul casa în chipul crucii; apoi însemnează pruncul, binecuvântându-l, la frunte pentru minte, la gură, pentru cuvânt și suflare, iar la inimă, în care avem noi viețuirea, pentru putere, zicând: Măinile Domnului te-au făcut și te-au zidit. Aceasta se face ca să fie păzit pruncul până va primi și Sfântul Botez.

Tot a opta zi după naștere se citește și

Rugăciunea la însemnarea pruncului, când i se pune numele

Se cuvine a ști că în a opta zi după naștere, înainte de botezul pruncului, preotul face începutul, zicând: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru..., Sfinte Dumnezeu..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția...

Apoi troparul zilei sau al sfântului al cărui hram este; și preotul, însemnând pe prunc la frunte, la gură, la piept și, binecuvântându-l, zice rugăciunea aceasta:

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeuul nostru, Ție ne rugăm și pe Tine Te chemăm, să se însemneze lumina feței Tale peste robul Tău acesta (aici îi pune numele) și să se însemneze Crucea Unuia-Născut Fiului Tău în inima și în cugetul lui, ca să fugă de deșertăciunea lumii și de toată vicleana uneltire a vrăjmașului și să urmeze poruncile Tale. Și dă, Doamne, ca numele Tău cel sfânt să rămână nelepădat de dânsul, când se va uni, la vremea cuvenită, cu Biserica Ta cea sfântă, desăvârșindu-se prin înfricoșătoarele Taine ale Hristosului Tău; ca, după poruncile Tale viețuind și păzind pecetea nestrucată, să dobândească fericirea celor aleși în împărăția Ta. Cu harul și cu iubirea de oameni a Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care ești binecuvântat, cu Preasfântul și Bunul și de viață Făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi luând pruncul în mâini, stă înaintea icoanei Maicii Domnului și face chipul crucii, zicând acest

Tropar, glasul 1:

Bucură-te, ceea ce ești plină de dar, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, căci din tine a răsărit Soarele dreptății, Hristos Dumnezeuul nostru, luminând pe cei din întuneric. Veselește-te și tu, bătrânule drepte, cel ce ai primit în brațe pe Mântuitorul sufletelor noastre, Care ne-a dăruit nouă și învierea.

Condac, glasul 1:

Cel ce ai sfințit pântecul Fecioarei cu nașterea Ta și ai binecuvântat mâinile lui Simeon, precum se cuvenea, întâmpinând și acum, mântuiește-ne pe noi, Hristoase Dumnezeule; împacă lumea în războaie și întărește poporul nostru, pe care l-ai iubit, Unule, Iubitorule de oameni.

Apoi se face știutul sfârșit.

Se cuvine a ști că, dacă pruncul născut este slab și nu sugă, ci trage să moară, nu trebuie să se aștepte, cum rău zic unii, până la a șasea sau a opta zi, spre a-l boteza; ci în ceasul în care s-a născut, spălându-l, îndată să-l și boteze, spre a nu muri nebotezat. Căci dacă femeile grele de cinci luni care, din vreo lovitură se întâmplă să lepede, cad sub osânda de ucidere, după legi și canoane, cu atât mai vărtos trebuie să păzim pruncii de curând născuți să nu moară nebotezați.

Rugăciune când leapădă femeia

Preotul face începutul, zicând:

Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția...

Apoi troparul zilei și rugăciunea aceasta:

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Care Te-ai născut din Sfânta de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria și în iesle ca un prunc ai fost culcat, Înșuți pe roaba Ta aceasta (N), care astăzi a căzut în păcat de ucidere cu voie sau fără de voie și a lepădat pe cel zămislit într-înșea, miluiește-o după mare mila Ta și iartă-i păcatele cele de voie și cele fără de voie. Ferește-o de toate uneltirile diavolului și curățește-i întinăciunea; vindecă-i durerile; sănătate și putere trupului și sufletului dăruiește-i, Iubitorule de oameni, și cu înger de lumină păzește-o de toată năvălirea nevăzuților demoni. Așa,

Doamne, scap-o de neputință și de slăbiciune și o curățește de toată întinăciunea cea trupească și de tot felul de dureri ale pântecelui ce vin asupra ei. Și, prin mila Ta cea multă, o scoală pe ea, întărindu-i neputinciosul ei trup și o ridică din patul în care zace. Că în păcate și în nelegiuiri ne-am născut și toți suntem necurați înaintea Ta, Doamne, și cu frică strigăm și grăim: Caută din cer și vezi neputința noastră, a celor osândiți. Iartă pe roaba Ta (N), care a căzut în păcat de ucidere cu voie sau fără de voie și a lepădat pe cel zămislit într-însa; și pe toți câți s-au aflat și s-au atins de dânsa, ca un Dumnezeu bun și de oameni iubitor, după mare mila Ta, miluiește-i și-i iartă, că Tu singur ai putere a ierta păcatele și fărădelegile, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale și ale tuturor sfinților. Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, împreună și Părintelui și Preasfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi obișnuitul sfârșit.

Canoanele Sfinților Apostoli și ale Sfinților Părinți pentru Sfântul Botez

Canonul 47 al Sfinților Apostoli zice:

Dacă vreun episcop sau preot va boteza a doua oară pe cel ce are botez adevărat sau nu va boteza pe cel botezat de ereticii care nu botează în numele Sfintei Treimi, să se caterisească ca unul ce-și bate joc de crucea și moartea Domnului, nefăcând deosebire între preoți și popii mincinoși.

Asemenea poruncește și Canonul 48 al sinodului de la Cartagina:

Canonul 49 al Sfinților Apostoli poruncește a boteza în Tatăl și în Fiul și în Sfântul Duh, după cuvântul Domnului, iar nu în trei fără început, sau în trei Fii, sau în trei Mângâietori, căci unul este fără început: Tatăl. pentru că n-are început;

și unul este Fiul, pentru nașterea cea negrăită; și unul Mângâietorul, Sfântul Duh, pentru purcederea din Cel nenăscut. Iar cei ce nu fac așa, fie episcopi, fie preoți, să se caterisească.

Iar Canonul 50 al Sfinților Apostoli zice:

Episcopul sau preotul, care nu va face trei afundări ale Tainei într-un botez rostind la fiecare afundare câte un nume al Sfintei Treimi, ci va afunda pruncul numai o dată spre închipuirea morții Domnului, cum făceau ereticii eunomieni, să se caterisească. Căci Domnul n-a zis: Să botezați în moartea Mea; ci: Mergând, învățați toate neamurile, botezându-i pe ei în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh.

Canonul 7 al sinodului II ecumenic:

Legiuiește cum trebuie a primi la Ortodoxie pe cei ce se întorc dintre eretici. Așa, împărțindu-i în două, a rânduit pe unii numai a-i unge cu Sfântul Mir, iar pe alții a-i boteza din nou. Deci arienii, macedonienii, sabatienii, novațienii ce se zic catari, aristerii, cvartodecimani, adică tetradiții și apolinariștii, ca unii ce se botează asemenea cu noi, nu se cade a fi botezați din nou; ci, după lepădarea în scris de erezia lor, se poruncește a-i unge în chipul crucii cu Sfântul Mir la frunte, la ochi, la nări, la gură și la urechi, zicând: Pecetea harului Sfântului Duh, Amin. Iar eunomienii, ce se botează cu o singură afundare, montaniștii, numiți și frigi, și sabelienii, ce învăță că Tatăl și Fiul și Sfântul Duh sunt o singură persoană, precum și cei asemenea acestora, venind la Biserica Ortodoxă, trebuie a fi botezați din nou, ca niște adevărați păgâni; căci sau deloc nu s-au botezat, ori s-au botezat, însă nu după rânduielile Bisericii Ortodoxe. Și părinții bisericești îi socotesc ca pe niște neluminați în credința creștină. De aceea, în ziua întâi îi primim între creștini, a doua zi îi facem catehumeni, adică îi învățăm legea, a treia zi îi punem să jure, adică să se lepede de eresurile lor; și după ce le suflăm de trei ori în față și în urechi, atunci îi învățăm articolele credinței, și-i punem să vină mult timp la biserică, spre a asculta Sfânta Scriptură; și numai așa, încredințându-ne de credința lor, îi botezăm.

Canonul 48 al sinodului din Laodiceea zice:

Se cuvine ca cei botezați să se ungă și cu cereasca Ungere (Sfântul Mir); căci acesta, fiind sfințit prin rugăciuni și prin chemarea Sfântului Duh, sfințește și pe cei ce se ung cu el și-i face părtași cereștii împărății a lui Hristos, dacă lenevirea vieții și răutatea faptelor nu ne vor îndepărta pe noi de ea.

Canonul 6 al sinodului din Neocezareea zice:

Femeile grele, de vor vrea a se boteza, să nu fie oprite de la botez; dar să se boteze în urmă și pruncul ce se va naște dintr-însele, deoarece pruncul nu primește din botezul mamei sale, că încă acela la lumină n-a ieșit, nici are vreo voie. De aceea trebuie a-l lumina prin botez.

Canonul 6 al lui Timotei Alexandrinul zice:

Femeia catehumenă (încă nebotezată), de se va întâmpla să aibă necurătenia lunară în ziua în care voiește a se boteza, să nu se boteze, ci să se amâne pe altă zi.

Canonul 1 tot al aceluiași zice:

Copilul sau bărbatul catehumen, de va merge fără viclenie când se face Liturghie și se va împărtăși cu dumnezeieștile daruri, fără ca preotul să știe că el este catehumen, unul ca acesta îndată să se boteze, că Domnul l-a chemat pe el.

Canonul 4 al Sfântului Chiril zice:

Unii dintre catehumeni, deși sunt îndepărtați și amânați, suferind pedeapsă pentru păcate, de se va întâmpla să fie aproape de moarte, să se boteze, ca, ieșind din cele lumești, să nu fie neîmpărtășiți cu harul luminării.

Canonul 2 al lui Timotei Alexandrinul zice:

Omul catehumen, de se îndrăcește, până nu se va curăți de diavolul cel necurat, să nu fie botezat, căci nu este cuviincios ca cel care s-a dat pe sine spre locuire diavolului, prin aplecarea la fapte rele, să primească în sine lumina Sfântului Duh, mai înainte de ce ar fi scăpat deplin de duhul cel rău și întunecat. Iar de i-ar sosi moartea, atunci trebuie botezat, pentru a nu ieși din viață lipsit și neîmpărtășit de harul dumnezeiesc.

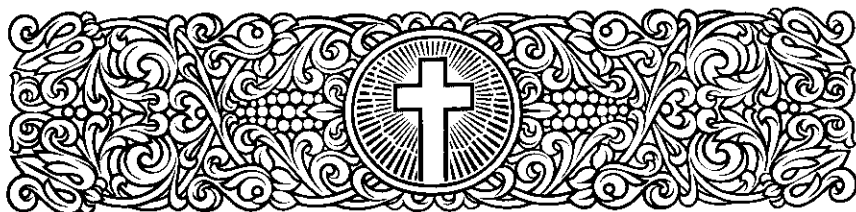
Canonul 4 al aceluiași zice:

Dacă, fără a fi muncit de demon, catehumenul din pricină de boală rea și-ar ieși din minți și din fire, încât să nu poată nici răspunde, să fie botezat fără nici o îndoială, deoarece făcându-se catehumen de bunăvoie, și-a arătat dorința de a îmbrățișa credința.

Canonul 111 (122) al sinodului din Cartagina zice:

Harul dat nouă prin botez ne aduce nu numai iertarea de păcate, ci și puterea de a nu mai păcătui, afară dacă prin lenevire ne vom deda iarăși păcatelor. Iar pe cei ce n-ar eugeta așa, acest canon îi dă anatemei.

RÂNDUIALA ÎNAINTEA SFÂNTULUI BOTEZ

Rugăciuni la facerea catehumenului sau a celui chemat la botez

Cel ce urmează a se face catehumen, de va fi bărbat în vârstă, să vină la biserică; iar de va fi prunc, să-l aducă cei care vor să fie nași și să stea cu dânsul înaintea ușilor bisericii; iar preotul, stând în ușa bisericii să-l descingă de brâu sau de fașă pe cel ce vine să se lumineze. Apoi, după ce îl va dezbrăca de haine, să-l întoarcă cu fața spre răsărit, descins, cu capul descoperit, desculț, numai în cămașă, ținându-și mâinile în jos, slobode; iar de va fi prunc cel ce vine să se boteze, să-l țină nașa sau nașul, care trebuie să fie ortodocși. După acestea preotul îndată să sufle de trei ori, în chipul crucii, pe fața lui, însemnându-l de trei ori la frunte, la gură și la piept, și zicând la fiecare închinare: Măinile Tale m-au făcut și m-au zidit. Apoi, punând mâna pe capul lui, zice rugăciunea aceasta:

Domnului să ne rugăm.

În numele Tău, Doamne, Dumnezeu adevărului, și al Unuia-Născut Fiului Tău și al Duhului Tău celui Sfânt, pun mâna mea pe robul Tău acesta (N), care s-a învrednicit a scăpa către numele Tău cel sfânt și a se păzi sub acoperământul aripilor Tale. Depărtează de la dânsul înșelăciunea cea veche și-l umple pe el de credința cea întru Tine, de nădejde și de dragoste, ca să cunoască că Tu ești Unul Dumnezeu, Dumnezeu adevărat, și Unul-Născut este Fiul Tău, Domnul nostru Iisus Hristos, și Duhul Tău cel Sfânt. Dă-i lui să umble în toate poruncile Tale și cele plăcute Ție să păzească; că de va face omul aces-

tea, viu va fi printr-însele. Scrie-l pe dânsul în cartea vieții Tale și-l împreună cu turma moștenirii Tale, ca să se preaslăvească de dânsul numele Tău cel sfânt și al iubitului Tău Fiu, al Domnului nostru Iisus Hristos, și al Duhului Tău Celui de viață făcător. Să fie ochii Tăi căutând totdeauna cu milă spre el și urechile Tale să asculte glasul rugăciunii lui. Veselește-l pe el în lucrul mâinilor lui și în tot neamul lui, ca să se mărturisească Ție, închinându-se și slăvind numele Tău cel mare și preaînalt; și să Te laude pururea în toate zilele vieții sale. Că pe Tine Te laudă toate puterile cerești și a Ta este slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Lepădarea întâi

Domnului să ne rugăm.

Ceartă-te pe tine, diavole, Domnul, Cel ce a venit în lume și S-a sălășluit între oameni ca să surpe tirania ta și pe oameni să-i izbăvească; Cel ce pe lemn puterile cele potrivnice a biruit, soarele întunecându-se și pământul clătinându-se, mormintele deschizându-se și trupurile sfinților sculându-se; Care a zdrobit cu moartea pe moarte și a surpat pe cel ce avea stăpânirea morții, adică pe tine, diavole. Juru-te cu numele lui Dumnezeu, Care a arătat pomul vieții și a rânduit heruvimi și sabie de foc ce se întorcea de-l străjuia; cutremură-te și te depărtează. Căci te jur cu numele Aceluia care a umblat ca pe uscat pe valurile mării și a certat viforul vânturilor; a Cărui căutătură seacă adâncurile și groaza Lui topește munții; că Acela și acum îți poruncește prin noi: Teme-te, ieși și te depărtează de la zidirea aceasta și să nu te întorci, nici să te ascunzi în el, nici să-l întâmpini pe el, nici să lucrezi împotriva lui, nici noaptea, nici ziua, nici dimineața, nici la amiază. Ci te du în iadul tău, până în ziua cea mare gătită judecății. Teme-te de Dumnezeu, Cel ce șade pe heruvimi și caută spre adâncuri; de Care se cutremură

îngerii, arhanghelii, scaunele, domniile, începătoriile, stăpâniile, puterile, heruvimii cei cu ochi mulți și serafimii cei cu câte șase aripi; de Care se cutremură cerul, pământul, marea și toate câte sunt în ea. Ieși și te depărtează de la cel însemnat, noul ales ostaș al lui Hristos, Dumnezeu nostru. Că te jur cu numele Aceluia Care umblă pe aripile vânturilor și face pe îngerii Săi duhuri și pe slugile Sale pară de foc. Ieși și te depărtează de la zidirea aceasta, cu toată puterea ta și cu toți slujitorii tăi. Că s-a preaslăvit numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Lepădarea a doua

Domnului să ne rugăm.

Dumnezeul cel sfânt, Cel înfricoșător și slăvit, Cel ce este în toate lucrurile și în tăria Sa neajuns și nepătruns, Cel ce mai înainte ți-a rânduit ție, diavole, pedeapsa muncii de veci, prin noi nevrednicii robii Lui îți poruncește ție și la toată puterea cea împreună cu tine lucrătoare, să te depărtezi de la noul însemnat cu numele Domnului nostru Iisus Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu. Juru-te dar, întru tot viclene și necurate și spurcate și urâte și duhule străine, cu puterea lui Iisus Hristos, Care are toată puterea în cer și pe pământ, Cel ce a zis duhului celui mut și surd: Ieși din om și de acum să nu mai intri într-însul. Du-te; cunoaște-ți puterea ta cea deșartă, care nici peste porci n-a avut stăpânire; adu-ți aminte de Cel ce ți-a poruncit ție, după cererea ta, să intri în turma porcilor. Teme-te de Dumnezeu, cu a Cărui poruncă pământul pe ape s-a întărit; de Cel ce a zidit cerul și a pus înălțimilor hotar și văilor măsură; de Cel ce a pus nisipul hotar mării și în apă mare cărare tare; de Cel ce Se atinge de munți și ei fumegă; de Cel ce Se îmbracă cu lumina ca și cu o haină; de Cel ce a întins cerul ca un cort; de Cel ce a acoperit cu ape înălțimile lui; de Cel ce a așezat

pământul pe temeliile lui și nu se va clătina în veacul veacului; de Cel ce cheamă apa mării și o varsă peste fața întregului pământ. Ieși și te depărtează de la cel ce se gătește către sfânta luminare. Juru-te cu Patima cea mântuitoare a Domnului nostru Iisus Hristos și cu cinstitul Lui Trup și Sânge și cu venirea Lui cea înfricoșătoare, că va veni, și nu va zăbovi, să judece tot pământul, și pe tine și pe toată puterea cea împreună-lucrătoare cu tine să te muncească în gheena focului, dându-te în întunericul cel mai din afară, unde viermele nu doarme și focul nu se stinge. Că puterea este a lui Hristos, Dumnezeu nostru, împreună cu Tatăl și cu Duhul Sfânt, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Lepădarea a treia

Domnului să ne rugăm.

Doamne Savaot, Dumnezeu lui Israel, Cel ce tămăduiești toată boala și toată neputința, caută spre robul Tău acesta (N); cercă-l, cercetează-l și depărtează de la dânsul toată lucrarea diavolului. Ceartă duhurile cele necurate și le depărtează, și curățește lucrul mâinilor Tale. Și lucrând, cu grabnica Ta lucrare, zdrobește degrab pe satana sub picioarele lui și-i dă biruință asupra lui și asupra duhurilor lui celor necurate. Ca, dobândind mila Ta, să se învrednicească de Tainele Tale cele nemuritoare și cerești și Țic slavă să înalțe, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne Doamne, Cel ce ești, Cel care ai făcut pe om după Schipul și după asemănarea Ta și i-ai dat lui putința de a dobândi viața de veci; după aceea, căzând prin păcat, nu l-ai trecut cu vederea, ci ai rânduit mântuire lumii prin întruparea Hristosului Tău; Înсуți primește în împărăția Ta cea cerească și făptura aceasta a Ta pe care ai izbăvit-o din robia vrăjmașului.

Deschide-i lui ochii gândului, ca să strălucească în el lumina Evangheliei Tale. Însoteste viața lui cu înger de lumină, ca să-l izbăvească pe el de toată bântuiala potrivnicului, de întâmpinarea celui viclean, de demonul cel de amiază și de năluciri rele.

Și preotul suflă asupra lui de trei ori, în chipul crucii, și-l însemnează, binecuvântându-l, iarăși de trei ori, la frunte, la gură și la piept, zicând:

D epărtează de la dânsul pe tot vicleanul și necuratul duh, care se ascunde și se încuibează în inima lui: (și zice aceasta de trei ori după care continuă rugăciunea astfel): duhul înșelăciunii, duhul viclesugului, duhul slujirii idolești și a toată lăcomia, duhul minciunii și a toată necurăția, care lucrează după învățătura diavolului. Și-l fă pe el oaie cuvântătoare turmei celei sfinte a Hristosului Tău, mădular cinstit al Bisericii Tale, fiu și moștenitor al Împărăției Tale. Ca după poruncile Tale viețuind și păzind pecetea nestricată și ferind veșmântul neîntinat, să dobândească fericirea sfinților în împărăția Ta. Cu harul și cu îndurările și cu iubirea de oameni a Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care împreună ești binecuvântat, cu Preasfântul și bunul și de-viață-făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și fiind descins și desculț cel ce vine să se boteze, îl întoarce preotul cu fața spre apus și, de va fi om în vârstă, își ridică mâinile în sus și

Preotul întreabă: **Te lepezi de satana? și de toate lucrurile lui? și de toți slujitorii lui? și de toată slujirea lui? și de toată trufia lui?**

Și răspunde cel ce vine să se boteze la fiecare întrebare; iar de va fi prunc sau păgân de altă limbă cel ce vine să se boteze, atunci răspunde nașul și zice: **Mă lepăd.**

Preotul întreabă a doua oară: **Te lepezi de satana? și de toate lucrurile lui? și de toți slujitorii lui? și de toată slujirea lui? și de toată trufia lui?**

El sau nașul răspunde: **Mă lepăd.**

Preotul întreabă a treia oară: **Te lepezi de satana? și de toate lucrurile lui? și de toți slujitorii lui? și de toată slujirea lui? și de toată trufia lui?**

El sau nașul răspunde: **Mă lepăd.**

Preotul iarăși întreabă pe cel ce se botează: **Te-ai lepădat de satana?**

El sau nașul răspunde: **M-am lepădat.**

Preotul iarăși îl întreabă a doua oară: **Te-ai lepădat de satana?**

El sau nașul răspunde: **M-am lepădat.**

Preotul iarăși îl întreabă a treia oară: **Te-ai lepădat de satana?**

El sau nașul răspunde: **M-am lepădat.**

După aceea îi zice preotul: **Suflă și-l scuipă pe el.**

Iar el sau nașul suflă de trei ori și scuipă de trei ori.

Și făcându-se acestea, preotul întoarce cu fața spre răsărit pe cel ce se botează, care ține mâinile slobode în jos, și îl întreabă: **Te unești cu Hristos?**

Și răspunde cel ce vine să se boteze sau nașul: **Mă unesc.**

Preotul iarăși îl întreabă a doua oară: **Te unești cu Hristos?**

El sau nașul răspunde a doua oară: **Mă unesc.**

Preotul iarăși îl întreabă a treia oară: **Te unești cu Hristos?**

El sau nașul răspunde a treia oară: **Mă unesc.**

Apoi îl întreabă preotul: **Te-ai unit cu Hristos?**

El sau nașul răspunde: **M-am unit.**

Și iarăși îl întreabă preotul: **Și crezi Lui?**

Și el sau nașul răspunde: **Cred Lui ca unui Împărat și Dumnezeu.**

Apoi zice însuși cel ce se botează, sau nașul pruncului, sau preotul însuși, iar nu altcineva, după cum rău s-a obișnuit:

Cred întru unul Dumnezeu, Tatăl atotțiitorul, Făcătorul cerului și al pământului, văzutele tuturor și nevăzutele. Și întru unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, Care din Tatăl S-a născut mai înainte de toți vecii; Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, iar nu făcut; Cel de o ființă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut; Care, pentru noi oamenii și pentru a noastră

mântuire, S-a pogorât din ceruri și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Fecioara Maria, și S-a făcut om; și s-a răstignit pentru noi în zilele lui Ponțiu Pilat și a pățimit și s-a îngropat; și a înviat a treia zi, după Scripturi; și S-a suit la ceruri și șade de-a dreapta Tatălui; și iarăși va să vină cu slavă, să judece viii și morții, a Cărui împărăție nu va avea sfârșit. Și întru Duhul Sfânt, Domnul de viață Făcătorul, Care din Tatăl purcede, Cel ce împreună cu Tatăl și cu Fiul este închinat și slăvit, Care a grăit prin prooroci. Întru una, sfântă, sobornicească și apostolească Biserică. Mărturisesc un botez, spre iertarea păcatelor. Aștept învierea morților și viața veacului ce va să fie. Amin.

După sfârșirea Simbolului credinței, preotul zice iarăși către dânsul: **Te-ai unit cu Hristos?**

El sau nașul răspunde: **M-am unit.**

Și preotul îl întreabă: **Și crezi Lui?**

Și acela sau nașul răspunde: **Cred Lui ca unui Împărat și Dumnezeu.**

Și zice: **Cred întru unul Dumnezeu..., tot, până la sfârșit.**

Și după ce a rostit a doua oară Simbolul credinței, preotul iarăși îl întreabă a treia oară: **Te-ai unit cu Hristos?**

El sau nașul răspunde: **M-am unit.**

Și iarăși îl întreabă preotul: **Și crezi Lui?**

El sau nașul zice: **Cred Lui ca unui Împărat și Dumnezeu.**

Și zice: **Cred întru unul Dumnezeu..., tot, până la sfârșit.**

Și după ce a rostit a treia oară Simbolul credinței, iarăși îl întreabă preotul, de trei ori zicând: **Te-ai unit cu Hristos?**

Și el sau nașul răspunde de trei ori: **M-am unit.**

Apoi zice preotul: **Și te închini Lui?**

El sau nașul, închinându-se, zice: **Mă închin Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, Treimii Celei de o ființă și nedespărțite.**

Apoi zice preotul:

Binecuvântat este Dumnezeu, Care voiește ca toți oamenii să se mântuiască și la cunoștința adevărului să vină, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi zice preotul rugăciunea aceasta, intrând în biserică:

Domnului să ne rugăm

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, cheamă pe robul Tău (N) către luminarea Ta cea sfântă și-l învrednicește pe dânsul de acest dar mare al Sfântului Botez. Dezbracă-l pe dânsul de cele vechi și-l înnoiește pentru viața de veci. Și-l umple de puterea Sfântului Duh, spre unirea cu Hristos, ca să nu mai fie el de acum fiu al trupului, ci fiu al împărăției Tale. Cu bunăvrederea și cu harul Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care binecuvântat ești cu Preasfântul și bunul și de-viață-făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Scurtă învățătură despre Sfântul Botez

După Simeon, arhiepiscopul Tesalonicului

Cap. 61: pentru citirea rugăciunilor

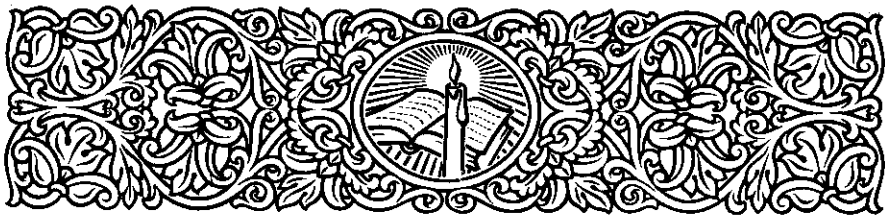
D ator este preotul a citi bine sfintele rugăciuni și a le zice cu socotință, rar și spre bună auzire. Pentru că cei ce se înfricoșează de multe ori de năluciri pătimesc aceasta, fiindcă preoții care i-au botezat pe ei n-au zis rugăciunile de lepădarea diavolului și celelalte sfinte rugăciuni cu luare-aminte. Deci, o preote, de va îngădui vremea, nu numai o dată trebuie să zici din început rugăciunile lepădărilor și celelalte rugăciuni, ci de multe ori, fiindcă și în *Molüfelnic*, de opt sau de zece ori scrie să le zici, pentru că obiceiul vechi al Bisericii era ca în fiecare zi (adică în cele șapte

zile ale săptămânii) să se zică acestea de preoții care catehizau pe cei ce se botezau, și a opta zi iarăși se citeau de arhieru sau de preotul cel ce urma să săvârșească botezul; și într-acest chip se boteza de arhieru sau de preot. Noi am văzut pe mulți preoți cucernici botezând după ce de trei ori citeau acestea.

**Cap. 62: Se cuvine ca nașul celui ce se botează
să fie ortodox și cucernic**

A semenea trebuie să se ia aminte ca nașul să fie ortodox și cunoscător al dreptei credințe. Căci eu am auzit lucru foarte greu și fără socotință că unii fac nași ai copiilor lor pe cei ce nu cred și peeretici, pentru pricini omenești, nădăjduind oarecare foloase. Unii ca aceștia și taina o leapădă și pe copiii lor nu-i luminează, ci mai vârtos îi întunecă. Iar preotul care slujește părtaș se face celor depărtați de Dumnezeu. Căci cum ar putea să învețe dreapta credință cel ce nu cunoaște pe Dumnezeu, sau ce împărtășire are lumina cu întunericul, sau ce parte are credinciosul cu cel necredincios? Precum scrie, cel ce face unele ca acestea osândit este.

SLUJBA BOTEZULUI

Intrând preotul în biserică, se îmbracă în sfită albă, punând și mânecutele; aprinzând toate lumânările în sfeșnice, ia cădelnița și vine la cristelnița tămâind împrejur; după aceea, dând cădelnița, se închină.

Apoi diaconul zice.: Binecuvintează, părinte; iar preotul, făcând semnul sfintei cruci cu sfânta Evanghelie deasupra cristelniței, zice cu glas:

Binecuvântată este împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: **Cu pace Domnului să ne rugăm.**

Strana: Doamne miluiește.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă biserică aceasta și pentru cei ce cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră într-înșă, Domnului să ne rugăm.

Pentru Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, [pentru (Înalt-) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N)], pentru cinstita preoțime și întru Hristos diaconime și pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru cârmuitorii țării noastre, pentru mai marii orașelor și satelor și pentru iubitoarea de Hristos oaste, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se sfințească apa aceasta cu puterea, cu lucrarea și cu venirea Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se trimită ei harul izbăvirii și binecuvântarea Iordanului, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să vină peste apa aceasta lucrarea cea curățitoare a Treimii Celei mai presus de fire, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne luminăm noi cu lumina cunoștinței și a dreptei credințe prin venirea Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se arate apa aceasta izgonitoare de toată bântuiala vrăjmașilor celor văzuți și a celor nevăzuți, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca vrednic să se facă de împărăția cea nesticăcioasă acesta ce se botează într-însa, Domnului să ne rugăm.

Pentru acesta ce vine acum la sfânta luminare și pentru mântuirea lui, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se arate el fiu al luminii și moștenitor al veșnicelor bunătăți, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se facă el împreună sădit și părtaș morții și învierii lui Hristos, Dumnezeuul nostru, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să-și păzească el haina botezului și logodirea duhului neîntinată și fără prihană în ziua cea înfricoșătoare a lui Hristos, Dumnezeuul nostru, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se facă lui apa aceasta baie nașterii de-a doua, spre iertarea păcatelor și spre îmbrăcăminte în nesticăciune, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să audă Domnul Dumnezeu glasul rugăciunii noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie izbăvit el și noi de tot necazul, mânia, pri-mejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

A pără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumne-zeule, cu harul Tău.

P e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita, stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o.

P e noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Și în timp ce diaconul zice acestea, preotul citește în taină această

Rugăciune

Îndurate și Milostive Dumnezeu, Cel ce cercetezi inimile și rărunchii și cele ascunse ale oamenilor singur le știi, căci nu este lucru ascuns înaintea Ta, ci toate sunt goale și descoperite înaintea ochilor Tăi; Care știi și cele ce sunt despre mine, să nu Te scârbești de mine, nici să-Ți întorci fața Ta de la mine, ci treci greșealele mele în ceasul acesta, Cel care treci cu vederea păcatele oamenilor când se pocăiesc. Și-mi spală necurăția trupului și întinăciunea sufletului și pe mine întreg cu totul mă sfințește, cu puterea Ta cea nevăzută și cu dreapta cea duhov-nicească; ca nu cumva, propovăduind eu altora slobozirea și făgăduind-o cu deplină încredințare în iubirea Ta de oameni cea negrăită, să nu mă arăt eu însumi netrebnic rob al păcatului; nu, Stăpâne, Cel ce singur ești bun și iubitor de oameni, să nu mă întorc umilit și înfruntat, ci-mi trimite mie putere de sus și mă întărește spre slujba acestei Taine mari și cerești. Și fă să ia chip Hristosul Tău în acesta ce se va naște din nou prin a mea nevrednicie și-l zidește pe dânsul pe temelia Apostolilor și a prorocilor Tăi; și să nu-l surpi, ci sădește-l pe dânsul sădire a adevărului în sfânta Ta sobornicească și apostolească Biserică și

să nu-l smulgi, ca, sporind el în dreapta credință, să se slăvească și printr-însul preasfânt numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Se cuvine a ști: să nu zici tare și, sfârșind rugăciunea,
însuși să zici: Amin.

Apoi citește rugăciunea aceasta cu glas mare:

Mare ești, Doamne, și minunate sunt lucrurile Tale și nici un cuvânt nu este de ajuns spre lauda minunilor Tale (de trei ori).

Că Tu de bunăvoie toate aducându-le dintru neființă întru ființă, cu puterea Ta ții făptura și cu purtarea Ta de grijă chivernisești lumea. Tu din patru stihii ai așezat făptura, cu patru vremi ai încununat curgerea anului. De Tine se cutremură toate puterile îngerești. Pe Tine Te laudă soarele. Pe Tine Te slăvește luna. Ție se pleacă stelele. Pe Tine Te ascultă lumina. De Tine se îngrozesc adâncurile. Ție slujesc izvoarele. Tu ai întins cerul ca un cort. Tu ai întărit pământul peste ape. Tu ai îngrădit marea cu nisip. Tu spre răsufare ai revărsat aerul. Puterile îngerești Ție slujesc și cetele arhanghelilor Ție se închină; heruvimii cei cu ochi mulți și serafimii cei cu câte șase aripi, împrejur stând și zburând, de frica slavei Tale celei necuprinse se acoperă. Că Tu, Dumnezeu fiind, necuprins de gând și de cuvânt, și fără de început, ai venit pe pământ, chipul nostru luând, întru asemănare omenească făcându-Te; că n-ai răbdat, Stăpâne, pentru îndurările milei Tale, să vezi neamul omenesc chinuit de diavolul, ci ai venit și ne-ai mântuit pe noi. Mărturisim harul Tău, vestim mila Ta, nu tănuim facerea Ta de bine. Toată firea omenească ai izbăvit-o; pântecul Fecioarei l-ai sfințit cu nașterea Ta. Toată făptura Te laudă pe Tine, Cel ce Te-ai arătat, că Tu, Dumnezeul nostru, pe pământ Te-ai arătat și cu oamenii ai petrecut; Tu, trimițând din cer Duhul Tău cel Sfânt, ai sfințit curgerile Iordanului și capetele balaurilor care se încuibaseră acolo le-ai zdrobit.

Aici afundând preotul mâna în apă, face semnul crucii, de trei ori, zicând de fiecare dată:

Tu însuși dar, Iubitorule de oameni Împărate, vino și acum cu pogorârea Sfântului Tău Duh și sfințește apa aceasta (de trei ori).

Și-i dă ei harul izbăvirii, binecuvântarea Iordanului. Fă-o pe ea izvor de nestricăciune, har de sfințenie, dezlegare de păcate, vindecare de boli, diavolilor pieire, de puterile cele potrivnice neatinsă, plină de putere îngerească. Să fugă de la ea pizmașii zidirii Tale, că am chemat, Doamne, numele Tău cel minunat, slăvit și înfricoșător pentru cei potrivnici.

Și suflă asupra apei în chipul crucii de trei ori, zicând rugăciunea aceasta:

Să se zdrobească sub semnul chipului Crucii Tale toate puterile cele potrivnice (de trei ori).

Să se depărteze de la noi toate nălucirile cele din văzduh și nearătate, și să nu se ascundă în apa aceasta duhul cel întunecat, rugămu-ne Ție, Doamne, nici să se pogoare la acesta ce se botează duh viclean, care aduce întunecare gândurilor și tulburare cugetului. Ci Tu, Stăpâne a toate, arată apa aceasta, apă de izbăvire, apă de sfințire, curățire trupului și sufletului dezlegare legăturilor, iertare păcatelor, luminare sufletului, baie de-a doua naștere, înnoire duhului, har de înfiere, îmbrăcăminte de nestricăciune, izvor de viață. Că Tu, Doamne, ai zis: spălați-vă și vă curățiți, scoateți vicleșugurile din sufletele voastre. Tu ne-ai dăruit nouă de sus a doua naștere prin apă și prin Duh. Arată-Te, Doamne, în apa aceasta și dă acestuia ce se botează să se schimbe prin ea, să lepede pe omul cel vechi, stricat de poftete înșelăciunii, și să se îmbrace în cel nou, ce este înnoit după chipul Ziditorului său, ca, fiind împreună-sădit cu asemănarea morții Tale prin Botez, să se facă părtaș învierii Tale și păzind darul Sfântului Tău Duh și sporind așezământul harului, să ia plata chemării celei de sus și să se numere cu cei întâi-născuți

înscriși în cer, întru Tine, Dumnezeuul și Domnul nostru Iisus Hristos. Că Ție se cuvine slava, puterea, cinstea și închinăciunea, împreună cu Cel fără de început al Tău Părinte și cu Preasfântul și bunul și de-viață-făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor. Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Și ținând diaconul vasul cu untdelemn, suflă preotul peste untdelemn în chipul crucii, binecuvântând de trei ori. Apoi diaconul zice:

Domnului să ne rugăm.

Iar preotul citește această

Rugăciune

Stăpâne Doamne, Dumnezeuul părinților noștri, Care celor Șce erau cu Noe în corabie le-ai trimis porumbelul, având în gură ramură de măslin, semnul împăcării și al mântuirii din potop, și ai închipuit prin acelea taina harului; și ai dat rodul măslinului spre plinirea Sfintelor Tale Taine; Care prin el ai umplut de Duh Sfânt pe cei ce erau în Lege, iar pe cei ce sunt în Har îi faci desăvârșiți, Însuți binecuvintează și acest untdelemn cu puterea, cu lucrarea și cu pogorârea Sfântului Tău Duh, ca să se facă acesta: ungere de nesticăciune, armă dreptății, înnoire sufletului și trupului, izgonire a toată lucrarea diavolească, spre înlăturarea tuturor răutăților pentru cei ce se ung cu credință sau vor și gusta din el, spre slava Ta și a Unuia-Născut Fiului Tău și a Preasfântului și bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi diaconul zice: Să luăm aminte.

Și preotul cântă împreună cu cei ce se vor afla Aliluia făcând o dată cruce cu untdelemn în mijlocul apei.

Diaconul: Să luăm aminte.

Preotul: Aliluia – și face a doua cruce cu untdelemn în apă.

Diaconul: Să luăm aminte.

Preotul: Aliluia – și face a treia cruce cu untdelemn.

Apoi preotul zice:

Binecuvântat este Dumnezeu, Cel ce luminează și sfințește pe tot omul ce vine în lume, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și este adus cel ce vrea să se boteze; iar preotul ia din untdelemnul sfințit cu două degete și-i face chipul crucii pe frunte, zicând:

Se unge robul lui Dumnezeu (N) cu untdelemnul bucuriei, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pe piept: Spre tămăduirea sufletului. Pe spate: Și a trupului. La urechi: Spre ascultarea credinței. La mâini: Măinile Tale m-au făcut și m-au zidit. La picioare: Ca să umble pe căile Tale. Și după ce-l unge cu untdelemn peste tot trupul, îl ia în mâini și ținându-l drept, căutând spre răsărit, îl botează, afundându-l de trei ori, zicând la întâia afundare:

Se botează robul lui Dumnezeu (N) în numele Tatălui. Amin.
La a doua afundare: și al Fiului. Amin. Iar la a treia afundare: și al Sfântului Duh. Amin; acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi îl îmbracă în haină curată, zicând:

Se îmbracă robul lui Dumnezeu (N) în haina dreptății, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi își spală preotul mâinile, iar cântărețul citește de trei ori

PSALMUL 31

Fericiti căroră s-au iertat fărădelegile și căroră s-au acoperit păcatele. Fericit bărbatul căruia nu-i va socoti Domnul păcatul, nici nu este în gura lui vicleșug. Că am tăcut, îmbătrânit-au oasele mele când strigam toată ziua. Că ziua și noaptea s-a îngreunat peste mine mâna Ta, și am căzut în suferință când ghimpele Tău mă împungea. Păcatul meu l-am cunoscut și fărădelegea mea n-am ascuns-o, împotriva mea.

Zis-am: «Mărturisi-voi fărădelegea mea Domnului»; și Tu ai iertat nelegiuirea păcatului meu. Pentru aceasta se va ruga către Tine tot cuviosul la vreme potrivită, iar potop de ape multe de el nu se va apropia. Tu ești scăparea mea din necazul ce mă cuprinde, bucuria mea; izbăvește-mă de cei ce m-au înconjurat. Înțelepți-te-voi și te voi îndrepta pe calea aceasta, pe care vei merge; aținti-voi spre Tine ochii mei. Nu va fi ca un cal și ca un catâr, la care nu este pricepere; cu zăbală și cu frâu fălcile lor voi strânge, ca să nu se apropie de tine. Multe sunt bătăile păcătosului; iar pe cel ce nădăjduiește în Domnul, mila îl va înconjura. Veseliți-vă în Domnul și vă bucurați, dreptilor, și vă lăudați toți cei dreپți la inimă.

Apoi binecuvântând preotul lumânarea, o dă în mâna nașului, cântând troparul acesta, glasul al 8-lea:

Dă-mi mie haină luminoasă, Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină, mult-Milostive Hristoase, Dumnezeuul nostru.

Apoi preotul se roagă, zicând această

Rugăciune

Domnului să ne rugăm.

Binecuvântat ești Doamne Dumnezeu, Atotțiitorule, Izvorul bunătăților, Soarele dreptății, Care celor ce erau întru întuneric le-ai strălucit lumina mântuirii prin arătarea Unuia-Născut Fiului Tău și Dumnezeului nostru și ne-ai dăruit nouă nevrednicilor fericita curățire prin Sfântul Botez și dumnezeiasca sfințire prin ungerea cea făcătoare de viață; Care și acum ai binevoit a naște din nou pe robul Tău acesta nou luminat, prin apă și prin Duh și i-ai dăruit lui iertarea păcatelor celor de voie și celor fără de voie. Înșuți Stăpâne, Preaîndurate Împărate al tuturor, dăruiește-i lui și pecetea darului Sfântului și întru tot puternicului și închinatului Tău Duh și cuminecarea sfântului Trup și a scumpului Sânge al Hristosului Tău. Păzește-l pe dânsul întru sfințenia Ta. Întărește-l în credința ortodoxă.

Izbăvește-l de cel rău și de toate uneltirile lui. Și păzește sufletul lui în frica Ta cea mântuitoare, în curățire și în dreptate, ca, în tot lucrul și cuvântul bineplăcând Ție, să se facă fiu și moștenitor cereștii Tale împărății. Că Tu ești Dumnezeuul nostru, Dumnezeu care miluiești și mântuiești, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și după rugăciune, unge cu luare-aminte pe cel botezat cu Sfântul Mir, făcând chipul crucii: la frunte, la ochi, la nări, la gură, la amândouă urechile, pe piept, pe spate, la mâini și la picioare, zicând:

Pecetea darului Sfântului Duh.

După aceasta preotul împreună cu nașul și cu pruncul înconjoară cristelnița și analogul, cădind și cântând de trei ori.

Câți în Hristos v-ați botezat, în Hristos v-ați și-mbrăcat. Aliluia.

Apoi prochimenul, glasul al 3-lea:

Domnul este lumina mea și Mântuitorul meu; de cine mă voi teme?

Stih:

Domnul este apărătorul vieții mele; de cine mă voi înfricoșa?

APOSTOLUL

Din Epistola către Romani a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(VI, 3-11)

Fraților, nu știți că toți câți în Hristos Iisus ne-am botezat, întru moartea Lui ne-am botezat? Deci ne-am îngropat cu El, în moarte, prin botez, pentru ca, precum Hristos a înviat din morți, prin slava Tatălui, așa să umblăm și noi întru înnoirea vieții. Pentru că de vreme ce am fost împreună odrăsliți cu asemănarea morții Lui, deci vom fi părtași și învierii Lui. Cunoscând aceasta, că omul nostru cel vechi a fost răstignit împreună cu El, ca să se nimicească trupul păcatului, pentru a nu mai fi robi ai păcatului. Căci Cel care a murit a fost curățit de păcat. Iar dacă am murit împreună cu Hristos, credem că

vom și viețui împreună cu El, știind că Hristos, înviat din morți, nu mai moare. Moartea nu mai are stăpânire asupra Lui. Căci ce a murit, a murit păcatului o dată pentru totdeauna, iar ce trăiește, trăiește lui Dumnezeu. Așa și voi, socotiți-vă că sunteți morți păcatului, dar vii pentru Dumnezeu, în Hristos Iisus, Domnul nostru.

Apoi Aliluia (de 3 ori)

E V A N G H E L I A

Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire:

(XXVIII, 16-20)

În vremea aceea cei unsprezece ucenici au mers în Galileea, la muntele unde le poruncise lor Iisus. Și văzându-L, s-au închinat, ei care se îndoiseră. Și, apropiindu-Se, Iisus le-a vorbit lor, zicând: Datu-Mi-sa toată puterea în cer și pe pământ. Drept aceea, mergând, învățați toate neamurile, botezându-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, învățându-le să păzească toate câte v-am poruncit vouă; și iată Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului. Amin.

Și îndată preotul zice:

Rugăciunile la spălarea pruncului

Domnului să ne rugăm.

Cel ce ai dăruit robului Tău izbăvire de păcate prin Sfântul Botez și i-ai dat lui înnoirea vieții, Însuți, Stăpâne, Doamne, binevoiește să strălucească pururea lumina feței Tale în inima lui; apără pavăza credinței lui nebântuită de vrăjmași; păzește într-însul nespurcată și neîntinată haina nesticăciunii cu care s-a îmbrăcat, păstrând într-însul, cu harul Tău, nestri-

cată pecetea cea duhovnicească; și fii milostiv acestuia și nouă, după mulțimea îndurărilor Tale. Că s-a binecuvântat și s-a preaslăvit preacinstitul și de mare cuviință numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne, Doamne, Dumnezeu nostru, Care prin spălarea botezului dai strălucire cerească celor botezați; Cel ce a doua oară ai născut pe robul Tău acesta nou luminat prin apă și prin Duh și i-ai dăruit lui iertarea păcatelor celor de voie și a celor fără de voie, pune peste dânsul mâna Ta cea puternică și-l păzește pe el cu puterea bunătății Tale. Ferește-i arvuna nefurată, și-l învrednicește pe dânsul de viața de veci și de cele bineplăcute Ție. Că Tu ești sfințirea noastră și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor. Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Iar preotul citește rugăciunea aceasta în taină:

Cel ce s-a îmbrăcat întru Tine, Hristoase, Dumnezeu nostru, Ție dimpreună cu noi și-a plecat capul său; păzește-l să rămână ostaș nebiruit împotriva celor ce poartă în zadar dușmănie asupra lui și asupra noastră; și cu cununa Ta cea nepieritoare arată-ne pe toți biruitori până la sfârșit.

Cu glas:

Că Ție se cuvine a ne milui și a ne mântui și Ție slavă înălțăm dimpreună cu Cel fără de început al Tău Părinte, cu Preasfântul și bunul și de-viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceasta, luând preotul fașa pruncului, udă amândouă capetele și stropește fașa lui, zicând:

Îndreptatu-te-ai, luminatu-te-ai, sfințitu-te-ai, spălatu-te-ai, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și luând un burete nou, udat în apă, șterge pe prunc pe toate părțile pe unde l-a miruit, zicând:

Botezatu-te-ai, luminatu-te-ai, miruitu-te-ai, sfințitu-te-ai, spălatu-te-ai, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunile la tunderea părului

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne, Doamne, Dumnezeu nostru, Care cu chipul Tău ai cinstit pe om, întocmindu-l din suflet cugetător și din trup bine alcătuit, ca trupul să slujească sufletului și, punând capul peste celelalte mădulare, ai așezat în el mai multe simțiri, care nu se împiedică una pe alta, și ai acoperit capul cu peri, ca să nu se vatăme de schimbările vremii; și toate mădularele lui spre trebuință le-ai sădit, ca pentru toate să-Ți mulțumească Ție, preabunule meșter, Însuți Stăpâne, Cel ce prin vasul Tău cel ales, Apostolul Pavel, ne-ai poruncit nouă ca toate să le facem spre slava Ta, pe robul Tău (N), care începe a-și tunde părul capului său, binecuvintează-l împreună cu nașii lui. Și le dă lor să gândească toate întru legea Ta și să facă cele bineplăcute Ție. Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor. Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Iar preotul citește această

Rugăciune

Doamne Dumnezeu nostru, Cel ce prin săvârșirea tainei Sfântului Botez, cu bunătatea Ta, ai sfințit pe cei ce cred în Tine, binecuvintează pe pruncul acesta, și să se pogoare peste capul lui binecuvântarea Ta. Și, precum ai binecuvântat prin proorocul Samuel pe împăratul David, binecuvintează și capul robului Tău acestuia (N), prin mâna mea a păcătosului, însoțindu-l pe el cu Duhul Tău cel Sfânt, ca, sporind cu creșterea și cu căruntețile bătrâneților, să-Ți înalțe slavă și să vadă bunătățile Ierusalimului în toate zilele vieții sale. Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și preotul îl tunde pe dânsul în chipul crucii, zicând:

Se tunde robul lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și punând părul în cristelniță, zice:

Miluieste-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluieste.

Încă ne rugăm pentru acest nou botezat, robul Tău (N), pentru sănătatea și mântuirea lui.

Încă ne rugăm pentru robii Tăi (aici pomeneste pe nași), care au primit pe pruncul acesta, pentru sănătatea și mântuirea lor.

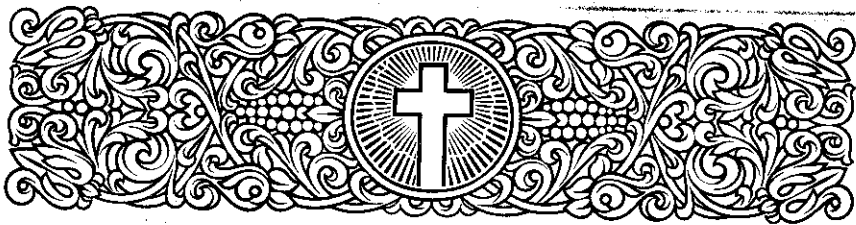
Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi: Slavă Ție Hristoase Dumnezeule..., Slavă... Și acum..., Doamne miluiește (de 3 ori), Binecuvintează. Și sfârșitul acesta:

Cel ce în Iordan de la Ioan a binevoit a Se boteza pentru a noastră mântuire, Hristos, Adevăratul Dumnezeuul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci, și pentru rugăciunile tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

Și îndată să-l împărtășești cu Sfintele Taine, căci întâmplându-se a se săvârși din viață neîmpărtășit, greșești de moarte.

RÂNDUIALA BOTEZULUI PE SCURT

Se cuvine a ști că de va fi pruncul atât de slab, încât să fie primejdie și îndoială că nu va trăi până ce se va plini toată rânduiala Botezului, precum mai sus s-a rânduit, la o astfel de întâmplare, se aduce apă și preotul lasă acea lungă rânduială și săvârșește pe scurt, după cum se arată mai jos, începând așa:

Binecuvântată este împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția...

Apoi preotul zice această

Rugăciune

Domnului să ne rugăm.

Doamne Dumnezeule, Atotțiitorule, Făcătorule a toată zidirea cea văzută și cea nevăzută, Cel ce ai făcut cerul și pământul, marea și toate cele ce sunt în ele, Cel ce ai adunat apele la un loc, Cel ce ai încuiat adâncul și l-ai pecetluit pe el cu înfricoșător și slăvit numele Tău, Cel ce ai ridicat apele mai presus de cer, Tu ai întemeiat pământul pe ape, Tu ai întărit cu puterea Ta marea, Tu ai zdrobit capetele balaurilor în ape, Tu înfricoșător ești și cine Îți va sta împotriva? Caută, Doamne, spre zidirea Ta aceasta și spre apa aceasta, și-i dă ei har de izbăvire, binecuvântarea Iordanului; fă-o pe ea izvor de ne-strictăciune, dar de sfințenie, dezlegare de păcate, vindecare de

boli, demonilor pieire, de puterile cele potrivnice neatinsă, plină de putere îngerească, ca să fugă de la ea pizmașii zidirii Tale, că am chemat numele Tău, Doamne, cel minunat, slăvit și înfricoșător pentru cei potrivnici.

Și îndată toarnă untdelemn în apă și apoi îl botează, zicând: Se botează robul lui Dumnezeu (N) și cealalte. Apoi îl unge cu Sfântul Mir, zicând: Pecetea darului Sfântului Duh. Amin. Și după aceasta, îmbrăcându-l pe el, înconjoară cu dânsul, după obicei, cântând: Câți în Hristos v-ați botezat... Și făcând sfârșit, îl împărtășește.

Iar după aceasta, întâmplându-se ca să trăiască pruncul, atunci dator este preotul să-i citească toată slujba Botezului, afară de afundare și ungere.

SE CUVINE A ȘTI iarăși, că de va fi pruncul slab, precum mai sus s-a zis, și nu s-ar întâmpla preot, atunci, ca să nu moară pruncul nebotezat, orice parte bărbătească, sau nefind nimenea dintre bărbați, atunci moașa, sau orice altă femeie, luând apă, să-l boteze, zicând: Se botează robul lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Iar de va trăi pruncul după acest botez, trebuie să fie adus la preot ca să plinească ungerea cu Sfântul Mir și toată slujba Botezului după cuviință.

RUGĂCIUNILE ce se citesc după patruzeci de zile femeii care a născut

Iar când se împlinesc 40 de zile, se aduce pruncul în biserică, ca să se îmbisericească, adică să facă început intrării în Biserică. El este adus de maica sa, fiind curățită, și fiind de față și nașul cel ce l-a botezat.

Iar preotul începe, zicând:

Binecuvântat este Dumnezeuul nostru..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția... Apoi troparul zilei; iar de vei vrea, zi și troparul și condacul, care sunt arătate la paginile 12-13.

Apoi: Slavă... Și acum...

Doamne, cu rugăciunile tuturor sfinților și ale Născătoarei de Dumnezeu, pacea Ta dă-ne-o nouă și ne miluiește pe noi ca un îndurat.

Și plecându-și mama capul împreună cu pruncul, face preotul semnul Sfintei Cruci peste ei și, punând epitrahilul pe capul ei, zice această

Rugăciune

Domnului să ne rugăm.

Doamne Dumnezeule, Atotțiitorule, Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, Care cu cuvântul Tău toată firea cea cuvântătoare și cea necuvântătoare ai zidit și toate din neființă în ființă le-ai adus, Ție ne rugăm și pe Tine Te chemăm, pe roaba Ta aceasta (N), pe care ai mântuit-o cu voia Ta, curățește-o de tot păcatul și de toată întinăciunea, ca, venind în biserica Ta cea sfântă, să se învrednicească fără de osândă a se împărtăși cu Sfintele Tale Taine. Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor. Capetele voastre Domnului să le plecați.

Rugăciune pentru mama pruncului

Doamne Dumnezeul nostru, Care ai venit în lume pentru mântuirea neamului omenesc, vino și la roaba Ta aceasta (N) și o învrednicește pe ea, pentru rugăciunile cinstitei preoțimi, să se adăpostească în sfântă sobornicească biserica Ta și să intre în casa slavei Tale. Și o învrednicește să se împărtășească cu cinstitul Trup și scumpul Sânge al Hristosului Tău. Spală-i întinăciunea trupului și necurăția sufletului, la plinirea acestor patruzeci de zile, ca, învrednicindu-se a intra în biserica Ta cea sfântă, să slăvească împreună cu noi preasfânt numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Trebuie a ști că de va fi murit pruncul, aici se face sfârșitul.

Iar de trăiește pruncul, citește și aceste rugăciuni ale pruncului, punând mâna pe capul lui.

Rugăciune pentru prunc

Si pe acest prunc născut dintr-înșa binecuvintează-l, crește-l, sfințește-l, înțelepțește-l, fă-l întreg la minte și cu bună pricepere. Că Tu l-ai adus pe acesta și i-ai arătat lui lumina cea simțitoare, ca să se învrednicească și de lumina cea înțelegătoare în vremea pe care Tu ai hotărât-o. Și să se numere împreună cu turma Ta cea sfântă, prin Unul-Născut Fiul Tău, cu Care binecuvântat ești împreună cu Preasfântul și bunul și de-viață-făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Domnului să ne rugăm

Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce prunc fiind, la patru-zeci de zile, ai fost adus la Templul Legii de Maria, cea neispită de nuntă și sfântă Maica Ta, și în brațele dreptului Simeon ai fost ținut, Însuți Stăpâne atotputernice, și pe acest prunc, care a fost adus ca să fie înfățișat Ție, Făcătorul tuturor, binecuvintează-l și spre tot lucrul bun și bineplăcut Ție crește-l, depărtând de la dânsul toată puterea potrivnică prin însemnarea chipului Crucii Tale, că Tu ești Cel ce păzești pruncii, Doamne. Ca, învrednicit de Sfântul Botez, să dobândească partea aleșilor împărăției Tale, fiind păzit împreună cu noi, cu harul Sfintei și Celei de o ființă și nedespărțitei Treimi. Că Ție se cuvine toată slava, mulțumirea și închinăciunea, împreună cu Părintele Tău cel fără de început și cu Preasfântul și bunul și de-viață-făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor. Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Dumnezeule, Părinte atotșitorule, Care, prin Isaia, marele cuvântător între prooroci, mai înainte ai vestit nouă întruparea cea din Fecioară a Unuia-Născut Fiului Tău și Dumnezeului nostru, Cel ce în zilele cele mai de pe urmă, cu bunăvoința Ta și prin împreună-lucrarea Sfântului Duh, pentru mântuirea noastră a celor muritori, prin milostivirea cea nemăsurată, a primit a Se face prunc dintr-însa; și după obiceiul din Legea Ta cea sfântă, la împlinirea zilelor de curățire, El, Care era adevăratul dătător al Legii, a socotit drept să fie înfățișat, preotului și a primit să fie ținut în brațe de dreptul Simeon; închipuirea acestui lucru de taină arătat am cunoscut-o la proorocul mai sus pomenit prin carbunele din clește, iar urmarea ei o ținem și noi cei credincioși în Legea harului; Însuși și acum, Cel ce păzești pruncii, Doamne, binecuvintează pe pruncul acesta, împreună cu părinții și cu nașii lui, și învrednicit fiind de nașterea cea din apă și din Duh, numără-l pe el cu turma cea sfântă a oilor Tale celor cuvântătoare care se numesc cu numele Hristosului Tău. Că Tu ești Cel care petreci întru cei de sus și privești spre cei smeriți și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi luând preotul pruncul, face cu dânsul semnul crucii înaintea ușilor bisericii, zicând:

Se îmbisericește robul lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceea îl duce în biserică, zicând:

Intra-voi în casa Ta, închina-mă-voi în biserică Ta cea sfântă.

Și mergând în mijlocul bisericii zice iarăși aceasta:

Se îmbisericește robul lui Dumnezeu...

Apoi zice:

În mijlocul bisericii Te voi lăuda.

De aici îl duce înaintea ușilor altarului, zicând:

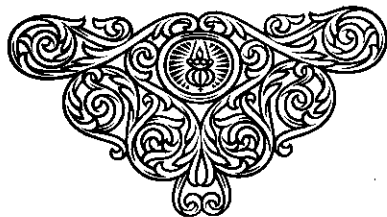
Se îmbisericește robul lui Dumnezeu.

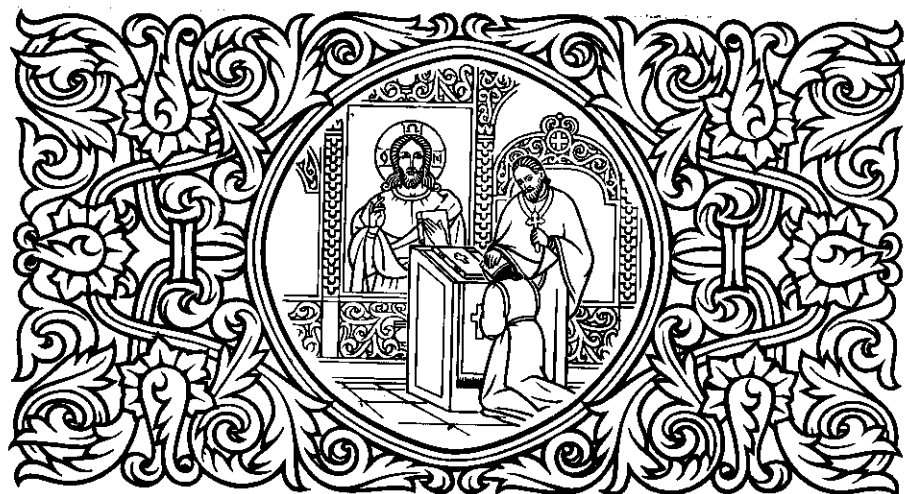
Și de va fi parte bărbătească îl duce pe dânsul în sfântul altar și-l închină la cele patru laturi ale Sfintei Mese, iar de va fi parte femeiască o duce până la ușile împărătești, o închină la icoanele catapetesmei și la iconostas și apoi zice:

Acum liberează pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău în pace, că văzură ochii mei mântuirea Ta, pe care ai gătit-o înaintea feței tuturor popoarelor, luminează spre descoperirea neamurilor și mărire poporului Tău Israel.

Și după acestea îl pune pe el înaintea ușilor altarului; și așa, închinându-se nașul de trei ori, îl ia pe el și iese. Iar nefiind el de față, atunci îl ia mama pruncului, închinându-se de trei ori, și preotul face sfârșitul așa:

Cel ce a binevoit a fi ținut în brațe de dreptul Simeon, pentru a noastră mântuire, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale și ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

MĂRTURISIREA (SPOVEDANIA)

ÎNVĂȚĂTURĂ PENTRU SPOVEDANIE

După Botez, care este începutul mântuirii tuturor credincioșilor, Mărturisirea este a doua curățire și ca al doilea Botez. Drept aceea se cuvine ca noi toți, mireni și monahi, clerici, preoți și arhierii să ne mărturisim păcatele și nici unul din noi să nu ne depărtăm de la aceasta, pentru că toți am greșit și păcătuit; să nu uităm că Mântuitorul și Judecătorul vine; drept care și apostolul zice: «să lepădăm dar lucrurile întunericii și să ne îmbrăcăm în armele lumini». Și cum că tuturor le este de trebuință mărturisirea sau pocăința, însuși apostolul Iacob întărește zicând: «mărturișiți-vă unul altuia păcatele și vă rugați unul pentru altul ca să vă vindecați».

Pocăință arată cineva când în toată vremea se umilește și se socotește pe sine păcătos și cu inimă înfrântă și cu suflet umilit aleargă la mărturisire și căință; căci între oameni nimeni nu este fără de păcat.

Drept aceea se cuvine vouă, părinților duhovnici, să nu vă leneviți în aceasta, nici să așteptați ca păcătoșii de la sine să se întoarcă la pocăință; ci mai ales voi să umblați, căutând și cercetând pe cel păcătos și în tot chipul să-l atrageți, ca, smulgându-l din năravurile lui cele greșite, să-l aduceți către Dumnezeu.

Mărturisirea nu se cuvine să se facă așa, oricum, la întâmplare, ci precum ne-a arătat Mântuitorul, când a chemat pe Zaheu și pe femeia desfrânată. Căci Zaheu cu umilință și-a spus toate păcatele și a făgăduit să-și îndrepte viața sa și să pună început de fapte bune; iar femeia desfrânată, luând un vas cu mir de mult preț și stând la picioarele Lui, dinapoi, că dinainte nu cuteza, cu lacrimile uda și, cu părul capului său ștergându-le, le ungea cu mir, plângând. Pentru aceea și Hristos i-a zis: «iartă-se ție păcatele tale»; iar lui Zaheu i-a zis: «astăzi s-a făcut mântuire casei acesteia». Vezi dar cum, pentru călduroasa și adevărata lor pocăință, le-a dăruit și iertarea păcatelor și mântuirea. Iar celor ce nu părăsesc calea răutăților le zice: «depărtați-vă de la Mine cei ce lucrați fărădelegea». Și celor ce defaimă pe Sfântul Duh, încă le zice: «nicicum nu se va ierta hula lor». Asemenea și cei ce nu poartă grijă ca, după ce păcătuiesc, să se pocăiască nu vor fi iertați, după cum mărturisește evanghelistul Luca (XIII, 5), zicând: «de nu vă veți pocăi, toți așa veți pieri»; asemenea și celor ce nu se supun Lui, Domnul zice: «iată se lasă casa voastră pustie».

Pentru aceea se cuvine să ne spovedim cu inimă curată și cu umilință, iar nu cum zic unii (lucru de răs), că mâncând și bând se deschide inima spre mărturisire; și plini fiind de beție se încearcă a face cele ce sunt ale mărturisirii, lucrând împotriva acestei Taine și împotriva Celui ce zice: «luați aminte de voi, ca nu cumva să se îngreueze inimile voastre cu mâncările și cu bețiile, și fără de veste să vină peste voi pieirea». Și cum, oare, va avea adevărată zdrobire de inimă unul ca acesta? Sau cum se va smeri și cu ce luare aminte va face cele ale mărturisirii? Drept aceea, luați aminte ca în nici un chip să nu se facă aceasta, nici să primiți astfel de mărturisire.

Se cuvine ție, o duhovnice, să faci mărturisirea pentru marea datorie ce ai de a mântui sufletele și a te îngriji de mântuirea multora, iar nu pentru vreun câștig lumesc, care-ți va fi de mare pagubă. Asemenea, afară de canoanele sfinților părinți să nu îngreuezi, nici să ușurezi pe cineva, ca să nu te faci pe tine părtaș la păcate străine. Căci Mărturisirea, cum am zis, este una din Tainele cele mai mari ale Bisericii și nimeni nu se poate socoti pe sine mai învățat, nici mai înțelept și nici cu mai multă luare aminte spre aceasta decât sfinții părinți.

Drept aceea, nimeni să nu se înșele pe sine și să creadă că ar putea fi mai iertător decât sfinții părinți, purtându-se ca un om fără grijă și păcătuind dimpreună cu cei ce fără nici o sfială cad în păcate. Și cine ar putea sau ar cuteza a se socoti mai îndurător decât sfinții părinți? Și de unde poate avea această putere? De vreme ce pe aceștia îi defaimă și lucrează afară din canoanele și hotărârile lor, lucrul său nu poate fi de nici un folos și este fără temei, abătut fiind de la pravila sfințelor canoane. Deci toate să le facem după canoane și după hotărârile părinților, de voim

a moșteni în noi harul lor, și dacă voim ca iertarea păcatelor pe care o dăm să fie adevărată și încredințată.

Iar cele ce pot îndemna pe duhovnic a ierta păcatele ori a face unele ușurări peste canoanele sfinților părinți, acestea sunt: când cineva vine către dânsul și se arată cu căință fierbinte și plină de umilință pentru păcatele sale, cu adevărată mărturisire a greșelelor sale, cu adâncă și duioasă frângere a sufletului său, iar cu adevărată părăsire a faptelor lui celor rele, cu depărtare de dânsule și cu inimă curată, încă și cu nefățarnică silință către faptele cele bune însoțite de înfrânare și milostenie. Că acestea sunt lucruri bune, le mărturisesc și sfinții părinți. Deci pe unul ca acesta să-l primești și cu dragoste să-l mângâi, și-i poți face încă și ceva ușurare din canoane spre folosul lui; iar într-alt chip, nu. Să știi încă și aceasta, o duhovnice, că scopul Bisericii este de a îndemna și a atrage pe toți către Dumnezeu cu dragostea învățurii celei bune, fără a lăsa pe nimeni întristat. Că Dumnezeu caută căință de la noi toți, ca pe toți să ne mântuiască și nimeni să nu piară.

La Mărturisire să iei seama, duhovnice, ca să judeci păcatul după priceperea și înțelegerea ce are fiecare, iar nu într-alt chip. Că de vei lua aminte, vei afla copii de 12 ani, care pot să aibă minte mai multă decât bărbatul de 30 de ani; și iarăși vei afla om de 25 ori 30 de ani, care poate să aibă minte sau pricepere mai puțină decât un copil de 15 ani. Ia seama dar, că Dumnezeu ne judecă după mintea și priceperea fiecăruia din noi, cum mai sus am zis.

Asemenea poruncim vouă, duhovnicilor, deoarece mulți dintre oameni, când se îmbolnăvesc, nu cheamă pe duhovnic, ci numai când sunt aproape de moarte, încât, aflându-se în cea din urmă slăbiciune, când merge duhovnicul, pe cei mai mulți îi află fără grai și așa rămân nemărturisiți și pier sufletește și trupește; de aceea, căutați a avea grijă de aceasta și, când se îmbolnăvește vreunul din enoriașii voștri, să nu așteptați, nici să-l lăsați până la cea din urmă slăbiciune, când i se va lega limba, ci să vă siliți de cu vreme a-l îndrepta sufletește după învățătura sfintei noastre Biserici, întărindu-l în credință; și aducându-i aminte de nădejdea ce avem, să-l mărturisiți, să-l îndreptați și așa să-l împărtășiți cu Sfintele Taine, învățându-l a avea în mintea sa nădejdea vieții de veci.

Asemenea la sfintele sărbători, în posturi și mai ales în Postul Mare, după cum este știut, mulți din parohieni nu merg la sfânta biserică, ba unii dintr-înșii petrec tot Postul cel Mare fără nici o grijă de mânturirea sufletului lor și tocmai aproape de Paști, când nu numai că nu pot să se folosească, dar nici să audă măcar bine canonul ce li se dă de duhovnic, atunci vin și, ca niște furi de cele sfinte, se fac a se mărturisi și ei, rătăciții, amăgindu-se cu nădejdi mincinoase; ci, ca și cum ar fi fost curățiți de păcate, cu cutezare obraznică se apropie de cele Sfinte și așa întinați se împărtășesc cu precuratele și Sfintele Taine.

Să învățați dar pe unii ca aceștia ca în toate posturile și sărbătorile, și mai ales în Postul cel Mare, în săptămâna cea dintâi și peste tot postul să meargă la biserică, precum se cuvine creștinilor, și să aibă grijă ca toți să-și mărturisească păcatele până la săptămâna din urmă, a Sfințelor Patimi, curățindu-se prin pocăință și pregătindu-se de la mic până la mare ca din vreme să-și împlinescă canonul cel dat de părintele lor duhovnicesc; și nimeni să nu rămână nemărturisit până la această săptămână; căci atunci se cuvine ca toți să fie pregătiți și nu tocmai atunci să se facă pregătirea, fiind acest lucru foarte necuviincios și afară de rânduiala sfintei noastre Biserici. Iar oricine nu va asculta, pe acela să-l arătați Bisericii, ori să-l lăsați cu totul neîmpărtașit cu Sfintele Taine, până când se va întoarce și-și va recunoaște păcatul său.

ÎNVĂȚĂTURĂ

către preotul ce urmează să fie făcut duhovnic, cum să învețe fără șfială
pe cei ce vin către dânsul

Cel ce va trebui să ia asupra-i sarcina cea grea a duhovniciei, unul ca acela este dator să se facă pildă și chip al faptelor bune: înfrânat, smerit, lucrător de toată fapta bună, în tot ceasul rugându-se către Dumnezeu ca să i se dea lui cuvântul înțelegerii și al cunoștinței, ca să poată îndrepta pe cei păstoriți de dânsul. Și mai înainte de toate, dator este să se îndeletnicească cu citirea dumnezeieștii Scripturi, a Legii Vechi și a celei Noi; să știe pe de rost cele zece porunci și cu de-amănuntul să le păzească; să știe de asemenea Tainele și dogmele credinței ortodoxe; să postească întâi el miercuria și vinerea peste tot anul și orânduile posturi, dar mai ales Postul Mare după apostoleștile și soborniceștile canoane, ca din bunătățile ce are el să poată porunci și altora ca să le facă. Căci de va fi el însuși fără învățatură și neînfrânat și iubitor de dezmierdări, cum va putea învăța pe alții fapta cea bună? Sau cine ar fi atât de nepriceput, ca să poată asculta la cele ce zice el, văzându-l pe el că este fără de orânduială și bețiv? Căci zice dumnezeiasca Scriptură: «mai crezută este vederea decât auzul».

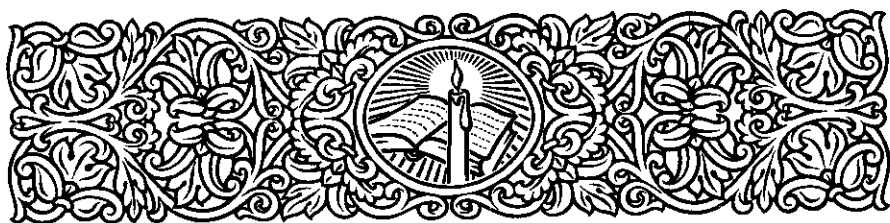
Drept aceea ia aminte la tine, o, duhovnice, ca nu pentru nepurtarea ta de grijă să piară vreun suflet, căci din mâna ta se va cere. Căci iarăși zice Scriptura: «blestemat este tot cel ce face lucrul Domnului cu nepurtare de grijă». Să nu te

grăbești, ci pe rând, cum aici s-a însemnat, pe câte unul să întrebi, nemirându-te de mărirea sau mulțimea păcatelor ce ți se vor spune, nici înfricoșându-te, ca nu cumva să tai îndrăzneala celui ce se mărturisește și să ascundă păcatele sale; ci cu fața blândă să-i zici că ori în ce fel de păcat ar fi căzut, mărturisindu-l și părăsindu-l și plinindu-și canonul, Dumnezeu îl iartă. Însă să iei aminte iarăși ca nu cumva prea cu de-amănuntul iscodind întâmplările și lucrurile păcatelor, să le ațâți și în inima ta.

Așijderea și marele Vasile zice: «să nu te temi de om pentru mărirea și căderea lui, ca nu cumva să dai pe Fiul lui Dumnezeu în mâinile celor nevrednici; nici să te rușinezi de vreunul din cei mari ai pământului; ci chiar de ar fi împărat sau domn, nefiind vrednic, să nu cutezi a-l împărtăși cu Sfintele Taine, pentru că dumnezeieștile canoane poruncesc tuturor celor nevrednici să nu se împărtășească, căci îndrăznind, în veac se vor osândi; și de nu se vor întoarce, vai și lor și celor ce-i împărtășesc pe dânșii». Acestea și altele ca acestea să păzești. Și mai înainte de toate, să păzești în întregime toate dumnezeieștile porunci, ca să te poți mântui pe tine și pe cei ce te vor asculta pe tine.

Și fiecare dintre voi, fără binecuvântarea arhierelui eparhiot, să nu îndrăznească a fi duhovnic, că unul ca acela cu pravila se va pedepsi ca un călcător al dumnezeieștilor canoane; pentru că nu s-a păgubit numai pe sine, ci și pe câți s-au mărturisit la dânsul, căci sunt nemărturisiți. Și câte a legat sau a dezlegat n-au nici o putere, după canonul 6 al soborului din Cartagina și după canonul 43 al aceluiași sobor.

SLUJBA MĂRTURISIRII

Duhovnice, venind la tine cei ce vor să se mărturisească, să stai tu îmbrăcat în toate veșmintele preoțești înaintea icoanei Stăpânului Hristos și, chiar dacă ar fi mărturisirea în grabă, fără epitrahil și felon să nu îndrăznești a mărturisi.

Apoi fă început, zicând așa:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Slavă Ție, Dumnezeu nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne miluiește... (de 12 ori), Slavă... Și acum..., Veniți să ne închinăm... și Psalmul 50: Miluiește-mă Dumnezeule... (caută-l la pagina 152). Apoi troparele acestea, glasul al 6-lea: Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi... Slavă..., Doamne, miluiește-ne pe noi..., Și acum..., Ușa milostivirii... (Acestea caută-le înapoi la paginile 7-8).

Apoi citește aceste

Rugăciuni de iertare

Domnului să ne rugăm

Dumnezeule, Mântuitorul nostru, Care prin proorocul Tău Natan ai dăruit lui David, cel ce s-a pocăit, iertare pentru păcatele lui și ai primit rugăciunea lui Manase pentru pocăința lui, Însuși și pe robul Tău acesta (N), care se căiește de păcatele ce a făcut, primește-l cu știuta Ta iubire de oameni, trecându-i cu vederea toate cele făcute de dânsul, Cel ce ierți nedreptățile și treci peste fărădelegi. Că Tu ai zis, Doamne: cu vrere nu voiesc moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu; și de șaptezeci de ori câte șapte să iertăm păcatele. Pentru

că, după cum slava Ta este neasemănată, așa și mila Ta este nemăsurată; că de vei căuta la fărădelegi, cine va putea suferi? Că Tu ești Dumnezeu celor ce se pocăiesc și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor Amin.

Altă rugăciune

Doamne Iisuse Hristoase, Fiule al lui Dumnezeu celui viu, Păstorule și Mielule, Cel ce ridici păcatele lumii, Care ai iertat datoria celor doi datornici și păcătoasei i-ai dăruit iertarea păcatelor ei, Însuși Stăpâne, slăbește, lasă, iartă păcatele, fărădelegile, greșelele cele de voie și cele fără de voie, cele cu știință și cu neștiință, cele prin călcare de poruncă și prin neascultare, care s-au făcut de robul Tău acesta (N). Și în orice chip, ca un om, purtând trup și viețuind în lume, a fost înșelat de diavolul: sau în cuvânt, sau în faptă, sau cu știință, sau cu neștiință; sau cuvântul preotului a călcat, sau sub blestemul preoțesc este, sau sub blestemul său a căzut, sau jurământului s-a supus, Însuși ca un bun Stăpân care nu ții minte răul, binevoiește să se dezlege robul Tău acesta (N) prin cuvânt, iertându-i lui și blestemul și jurământul după mare mila Ta. Așa, Stăpâne iubitorule de oameni, Doamne, auzi-mă pe mine, care mă rog bunătății Tale pentru robul Tău acesta (N), și treci cu vederea ca un milostiv toate păcatele lui. Izbăvește-l pe el de chinurile cele veșnice. Că Tu ai zis, Stăpâne: oricâte veți lega pe pământ vor fi legate și în cer; și oricâte veți dezlega pe pământ vor fi dezlegate și în cer. Că Tu singur ești fără de păcat și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului și bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi duhovnicul cheamă numai câte unul din cei cărora le-a citit molitfele, nu câte doi sau mai mulți, și șade pe scaun cu fața senină, ca și când ar închipui iubirea de oameni a lui Dumnezeu. Iar cel ce se spovedește să stea cu capul descoperit, cu

măinile strânse la piept, plecându-și capul în jos cu umilință și cu frică de Dumnezeu. Și duhovnicul zice către cel ce se mărturisește acestea:

Iată, fiule, Hristos stă nevăzut, primind mărturisirea ta cea cu umilință. Deci nu te rușina, nici te teme ca să ascunzi de mine vreun păcat, ci fără sfială spune toate câte ai făcut, ca să iei iertare de la Domnul nostru Iisus Hristos. Iată și sfânta Lui icoană înaintea noastră este. Și eu sunt numai un martor, ca să mărturisesc înaintea Lui toate câte-mi vei spune mie; iar de vei ascunde de mine ceva, să știi că toate păcatele îndoite le vei avea; ia seama dar, de vreme ce ai venit la doctor, să nu te întorci nevindecat.

Și așa să-l întrebi pe el cu de-a dînsul pe rînd, una câte una; și să-l aștepti până când va răspunde la fiecare întrebare. Și de va ști cele 10 porunci, să le zică; iar de nu va ști, arată-i-le toate pe rînd, deslușindu-i fiecare poruncă și îndemnându-l ca să le învețe pe dinafară.

Cele zece porunci dumnezeiești

1. Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău, să nu ai alți dumnezei afară de Mine.
2. Să nu-ți faci ție chip cioplit, nici altă asemănare a câte sunt în cer sus, sau pe pământ jos, în apă și sub pământ; să nu te închini lor, nici să slujești lor.
3. Să nu iei numele Domnului Dumnezeului tău în deșert.
4. Adu-ți aminte de ziua Domnului ca să o sfințești pe ea. În șase zile muncește și săvârșește toate lucrurile tale, iar în ziua a șaptea te odihnește, căci este ziua Domnului Dumnezeului tău.
5. Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, ca să-ți fie ție bine și să trăiești ani mulți pe pământ.
6. Să nu ucizi.
7. Să nu fii desfrânat.
8. Să nu furi.
9. Să nu mărturisești strâmb împotriva aproapelui tău.

10. Să nu poțtești femeia aproapelui tău, nici casa lui, nici sluga lui, nici toate câte sunt ale lui.

Și mai înainte de toate, să-l întrebți despre credință, zicându-i:

Mai întâi de toate, spune-mi, fiule, crezi cu adevărat în Sfânta și de-viață-făcătoare Treime?

Iar cel ce se mărturisește să răspundă așa:

Cred întru unul Dumnezeu Tatăl, și întru unul Fiul lui Dumnezeu, Care din Tatăl S-a născut și întru unul Duhul Sfânt, Care de la Tatăl purcede, Treimea cea de o ființă și nedespărțită.

Întrebare: Dar crezi că soborniceasca și apostoleasca Biserică este sădită și crescută în Răsărit și de la Răsărit s-a întins peste toată lumea, și că de atunci până acum stă neschimbată și neclintită? Sau te îndoiești de vreo oarecare poruncă sau învățătură?

Și de va crede drept și fără îndoială și de va ști carte, să zică Simbolul credinței până la sfârșit.

Iar neștiind carte, să-l înveți să zică acestea:

Cred întru una, sfântă, sobornicească și apostolească Biserică a Răsăritului, care stă din început în toate dogmele ei neclintită și neschimbată.

Întrebare: Crezi că Sfântul Botez, care se face prin harul Sfântului cel strămoșesc și a celor în care noi de bunăvoie prin nefăcute de noi, ci dă și tărie și putere celui botezat să nu mai păcătuiască după aceea; și mai ales ai nădejdea vieții de veci?

Răspuns: Cred și mărturisesc un Sfânt Botez care se face prin harul Sfântului și de-viață-făcătorului Duh spre spălarea păcatului cel strămoșesc și a celor în care noi de bunăvoie prin nepurtarea de grijă cădem; și cu bună nădejde așteptăm învierea morților și viața veacului ce va să vie.

Întrebare: Spune-mi, nu cumva ești eretic sau despărțit de Biserica Răsăritului? Sau te-ai unit cu ereticii, cercetând adunările lor, ascultând învățătura lor, sau citindu-le cărțile?

N-ai mărturisit strâmb? N-ai călcat vreo făgăduință făcută lui Dumnezeu sau Scripturile cele dumnezeiești le-ai socotit minciuni? Spune-mi, nu ți-ai stricat fecioria ta împlinindu-ți poftele trupești? Nu cumva și acum faci aceasta?

Nu cumva ai păcătuit cu femeii și ce fel a fost, parte bisericească sau mirenească, cu bărbat sau fără bărbat? Sau ai păcătuit cu femeia ta înainte de a o lua?

N-ai păcătuit cu careva din rudeni sau cu cumătra ta?

N-ai făcut sodomie tu cu altul, sau altul cu tine?

N-ai păcătuit cu alte femei sau cu femeia ta peste fire? sau cu vreun fel de dobitoace?

Nu cumva ai ucis pe vreun om cu voie sau fără de voie?

N-ai furat ceva și apoi ai jurat că nu știi, sau altul a furat și tu ai ascuns furtișagul?

Nu te-ai bătut cu cineva? Și cum, cu voia ta sau fără voia ta?

N-ai dat pe cineva în mâinile celor mari cu vreun fel de pără dreaptă sau strâmbă, spre vreun folos al tău sau din pizmă?

N-ai asuprit pe cineva, vrând să cumperi moșii, dobitoace sau odoare?

N-ai făcut farmece cuiva? N-ai turnat ceară sau plumb? N-ai adus vrăjitori la casa ta ca să-ți facă vrăji, sau n-ai făcut tu vrăji cuiva?

N-ai făcut sau n-ai umblat cu vrăji ca să strici casa cuiva?

N-ai legat gura lupului ca să nu-ți mănânce dobitoacele?

N-ai legat nunta vreunui bărbat sau femeie?

N-ai purtat baieră ca să nu te cuprindă vreo răutate?

Spune-mi, n-ai batjocorit pe părinții tăi, sau pe preoți, sau pe călugări, sau pe vreun om?

N-ai cu cineva vrajbă? Sau dacă ai, împacă-te cu dânsul, că de vei fi cu cineva învrăjbit sau de-l vei pizmui, prinoasele tale și rugăciunea ta și orice vei face pentru Dumnezeu, neprimite sunt.

Spune-mi, n-ai mâncat mortăciune, sau sugrumat, sau sfâșiat de lup, sau bătut și ucis de păsări, sau nu te-ai spurcat cu altele ca acestea pe care sfânta pravilă ne oprește a le mânca?

N-ai mâncat miercurea și vinerea carne, ouă sau brânză?

N-ai dat pe vreun om diavolului?

Ai hulit sau ai ocărât Credința sau Legea? Sau ai rostit vreo hulă, sau ai blestemat pe vreun om?

N-ai grăit minciună sau n-ai jurat strâmb?

Nu te-ai mândrit sau trufit cu mărire deșartă; sau ești bețiv, din care pricină îți pierzi trupul și sufletul?

Nu cumva ai știut de vreun fel de păgubiri și furturi și, auzind citindu-se carte de blestem pentru acele pagube, n-ai vrut să le vădești, ci ai tăcut, făcându-te și tu părtaș blestemului?

N-ai botezat sau cununat sau măritat cu gândul ca în urmă să păcătuiești cu vreunele din acele fețe?

N-ai fiitoare, dacă ai lăsat-o, cauți și acum prin serisoare, sau altfel, a înnoi cu dansa dragostea?

N-ai făcut strâmbătate vreunei fete fecioare? Sau nu ți-ai lăsat femeia și ai luat alta?

N-ai băut fără sațiu și îmbătându-te ai bătut sau ai făcut vărsare de sânge? Sau n-ai vărsat din pricina beției, după ce te-ai împărășit?

N-ai dat sfaturi viclene aproapelui tău să fure, sau să ascundă ce a furat, sau pe hoji să nu-i vădească? Sau n-ai îndemnat să ucidă, să facă desfrânare, sau alte răutăți să facă, spre paguba și ocara aproapelui său?

N-ai îndemnat pe oarecare tineri spre sodomic, sau nu te-ai însoțit la alte răutăți cu dânșii?

N-ai luat bani cu împrumut sau ai făcut datorii și nu le-ai plătit? Sau n-ai luat de la alții dobândă cât nu se cuvenea?

N-ai pârât pe cineva și din pâra ta i s-a întâmplat moarte sau pagubă mai mare decât greșeala lui?

Nu râzi de ologi, de orbi, de ciungi și de tot omul sărac, pe care Hristos îi numește frați?

Îți aduci aminte de părinții tăi ca să-i pomenești la Sfintele Liturghii, lucrul care este primit de Dumnezeu?

N-ai hulit preasfânt numele lui Dumnezeu, sau nu te răzvrățești împotriva Lui la vreun necaz sau nenorocire? Nu cumva crezi în vise și din pricina lor ai părăsit ajutorul lui Dumnezeu și ai alergat la farmece sau la alte lucruri diavolești?

Oare, primești și nu izgonești îndată din inima ta gândurile cele viclene?, căci duh este diavolul, duh este și sufletul omului, și umblă diavolul pururea cercând inimi fără pază. Drept aceea se cuvine nouă pururea să-l izgonim, stându-i împotriva cu gândul cel către Dumnezeu.

Te mărturisești de patru, sau de trei ori, sau măcar o dată într-un an?

Ți-ai plinit canonul cel dat de duhovnic? Oare, te mărturisești mereu la același duhovnic? Sau neguțătorești mărturisirea umblând din duhovnic în duhovnic?

Nu cumva ești pizmuitor și neiubitor de oameni, și nu cumva te silești pururea spre paguba și răul lor?

N-ai adus vreodată prinoase la biserică, având pizmă sau vrajbă cu cineva, și n-ai spus preotului pricina ca să te îndreptezi?

N-ai schimbat hotarele vreunei moșii, sau n-ai îndemnat pe altul să le schimbe?

Iar de va fi slujbaş sau om cu dregătorie înaltă, să-l întrebi acestea zicând către el așa:

Socotește aceasta, fiule iubit al sfintei noastre Biserici de Răsărit, că nouă tuturor deobște, mari și mici, bogați și săraci, ne este de trebuință pocăința. Și precum sufletul este mai de preț decât trupul, așa și mântuirea lui este de mai mare folosință și câștig, precum și Domnul Iisus Hristos, Mântuitorul nostru, grăiește, zicând: «ce va folosi omului de ar dobândi lumea toată și își va pierde sufletul său?». Se bucură dar în acest ceas sufletul meu, înțelegând că eu nu grăiesc astăzi către un om simplu, care nu știe Sfintele Scripturi, ci grăiesc către tine, care din fragedă vârstă ai crescut în acestea și cu ele te-ai hrănit; din care și duhovnicește ca dintr-un izvor al vieții adăpându-te, cu daruri de mare cinste te-ai împodobit. Cu această învățătură văzându-te eu îndestulat, nădăjduiesc că fără sfială, neîmpiedicându-te de nici un fel de pricină, ca și către doctorul tău, în acest ceas curățitor, toate rănilile tale pe care, ca un viețuitor în lume, le-ai dobândit din diferite întâmplări, fără fățarnicie le vei arăta ca să iei adevărată tămăduire de la Însuși Domnul nostru Iisus Hristos, Doctorul și Mântuitorul sufletelor și al trupurilor noastre.

Și apoi să-l întrebi de toate pe rând, cum crezi, însă ține seama, duhovnice, de este slujbaş, dregător mare sau mic. Și așa pe rând după celelalte ce s-au zis, să-l întrebi și acestea:

Spune-mi, judeci drept, fără părtinire; nu cumva iei mită la judecată? Judeci curând sau lași pe cel sărac de picire din cauza lenevirii și pornirii tale?

N-ai asuprit pe săraci cu vreun fel de năpăstuire și le-ai luat tot ce au avut, casă, grădină, moșie sau alte odoare?

Porți grijă și conduci cu bun cuget slujba sau dregătoria ce ți s-a încredințat, nefăcând necazuri și nedreptăți unora sau altora?

Chivernisești bine, precum place lui Dumnezeu, casa și slugile tale?

Nu ți-ai lăsat sau și acum nu ții la cinstea și dragostea soției tale și te pornești cu poftă spre slujnicele ce ai în casă?

Înveți pe fiii sau pe fiicele tale, precum și pe slugile și slujnicele tale, să urmeze poruncile bisericesti? Căci multe din slugi neînvățând poruncile lui Dumnezeu pier, și tu ai a da seama.

Nu silești pe cei de sub porunca ta să plătească, sau să lucreze în sărbători, sau să argățească mai mult decât este cu dreptul?

Ai plătit argașilor, slugilor și muncitorilor celor cu ziua simbria lor?

N-ai luat ceva cu de-a sila și din lăcomie nu te-ai îndurat să întorci?

Ai știut de vreo nedreptate ce avea să vină asupra oamenilor și nu te-ai silit cu cuvântul după putință a ajuta pe cei primejduiți și a opri nenorocirea?

Miluești, după puterea ta, pe cei lipsiți?

Mângâi pe cei întristați, sau treci cu vederea pe cei mârniși?

Cercetezi bolnavii și pe cei cu multe necazuri?

Cercetezi temnițele și pe cei ce sunt închiși, și mai ales pe văduvele sărace și neputincioase și pe copiii săraci?

Nu treci cu vederea pe cei ce te roagă spre ajutorul lor?

N-a rămas săracul necăjit și nedreptățit din lenevirea sau din pornirea ta, fiindcă nu te-ai silit să-i faci judecată?

N-ai tulburat bisericile cu vreun fel de asuprire?

N-ai hotărât vreo moșie cu strâmbătate pentru mită sau pentru vreo pizmă?

N-ai uneltit împotriva vreunei rude, sau a altcuiva, ca să-l cobori din cinste și să-l pierzi dinaintea oamenilor?

Nu primești sfaturile ereticilor sau pările lor împotriva creștinilor ortodocși, și nu le dai lor dreptate în paguba acestora?

N-ai stat împotriva Bisericii? Sau nu cumva n-ai ascultat pe arhiereul tău întru cele ce te-a învățat spre folos?

Nu te-ai certat cu arhiereul sau cu preotul tău și n-ai luat iertare de la dânsii?

Și mai ales n-ai făcut sau nu faci ceva împotriva Bisericii și a canoanelor sfinților părinți?

Iar de este femeie să o întrebi pe rând așa:

Spune-mi, fiică, n-ai luat buruieni sau doctorii ca să nu faci copii? Sau nu ți-ai otrăvit pântecul ca să lepezi copiii, sau grea fiind, n-ai umblat fără rânduială, ridicând ceva sau alergând peste putință, sau altceva ți s-a întâmplat și ai născut pruncul fără de vreme, mort?

N-ai pus baieră sau cercel la copii sau la dobitoac ca să trăiască? N-ai vrăjit ca să știi cât vei trăi? Sau câți copii vei naște, sau să știi ceva din cele neștiute?

Nu cumva ai păcătuit de fată mare sau când ai fost logodită? Sau să fi făcut păcate cu altă fată sau femeie?

N-ai păcătuit cu altul având bărbat și nu l-ai înșelat cu alte feluri de meșteșuguri, cu minciuni sau cu alte viclenii?

N-ai furat ceva de la dânsul spre paguba lui? N-ai păcătuit cu bărbatul tău împotriva firii?

N-ai îndemnat femeia cuiva spre desfrânare?

N-ai ascultat pe la ferestre?

N-ai purtat minciuni cu care să fi învrăjbit pe vreunii din oameni?

Nu te împodobești sau sulimenești, sau nu te ungi cu alte feluri de mirosoari, punându-ți în gând să amăgești pe tineri spre râvna păcatului?

Nu cumva intri sulimenită în sfânta biserică, tulburând pe creștini, și nu cumva vorbești în biserică, spre paguba ta sufletească și spre ocara ta trupească?

Nu joci și râzi în chip nestăpănit și fără socoteală și nu cumva umbli din casă în casă fără treabă și gura o pornești nestăpănită spre multe feluri de vorbe netrebnice?

Porți cinstea bărbatului tău precum se cuvine, sau îl ocărăști, sau îl nedreptățești, sau pentru multă mândria ta îl faci să cheltuiască pe îmbrăcăminte sau pe alte lucruri mai mult decât are el, din care vi se poate trage vouă sărăcie?

Nu cumva îl pornești cu mânie asupra aproapelui?

Nu te juri pe tine sau pe dânsul ca să vă răzbunați asupra cuiva pentru vreo greșeală?

N-a făgăduit bărbatul tău să dea ceva bisericii, sau milostenie la săraci, sau alte fapte bune a vrut să facă și tu l-ai oprit? Sau din lene nu porți grijă de casa ta precum trebuie?

Și așa, cu toată socoteala și purtarea de grijă, să iei seama de cele ce se mărturisesc la tine, ținând seamă de este slujbaş sau dregător sau om simplu; de este sănătos sau bolnav; cărturar sau necărturar; și învățându-l să-i zici așa:

Iată, de acum de toate acestea dator ești să te păzești, de vreme ce te-ai botezat cu al doilea botez, după rânduiala Tainelor creștinești. Pune, dar, de acum început bun, nădăjduind spre Dumnezeu, Cel ce poate să-ți ajute; și mai vârtos te păzește ca să nu te mai întorci la greșelele acelea ce ai făcut, ca să nu fii de răs și batjocură diavolilor și lumii. Căci păcatele nici un folos nu aduc creștinilor, ci neputință, boală, sărăcie și multe feluri de necazuri în această lume; iar pentru cealaltă arvunesc osândă veșnică și chinul iadului. Drept aceea datori suntem toți, mici și mari, săraci și bogați, ca fiecare din noi cu frica lui Dumnezeu și cu cucernicie să viețuim, ca pururea să fim întăriți cu harul lui Dumnezeu.

Acestea toate zicându-le către dânsul și ispitindu-l cu de-amănuntul, și el iarăși cu de-amănuntul pe rând mărturisindu-le și descoperindu-le, să-i zici lui: Pleacă-ți capul. Și, plecându-și el capul și îngenunchind, citește-i această

Rugăciune

Domnului să ne rugăm

Stăpâne Doamne, Dumnezeu, Cel ce ești mântuirea Robilor Tăi, Milostive, Îndurate și îndelung-Răbdătorule, Căruia Îți pare rău de răutățile noastre și nu voiești moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu, Înсуți și acum milostivește-Te asupra robului Tău (N) și-i dă lui chip de pocăință, iertare păcatelor și dezlegare, iertându-i lui toată greșeala cea de voie și cea fără de voie. Împacă și-l unește pe dânsul cu sfânta Ta Biserică în Iisus Hristos, Domnul nostru, cu Care împreună Ți se cuvine stăpânire și mare cuviință în veci. Amin.

Și sfârșind rugăciunea, zi ectenia:

Miluieste-ne pe noi, Dumnezeu, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluieste.

Încă ne rugăm pentru lăsarea și iertarea păcatelor robului lui Dumnezeu (N), și pentru ca să i se ierte lui toată greșeala cea de voie și cea fără de voie.

Ca Domnul Dumnezeu să-i dăruiască lui iertare păcatelor și vreme de pocăință.

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și fă sfârșitul: Slavă Ție, Hristoase Dumnezeu, nădejdea noastră, slavă Ție. După aceea punând mâna pe capul lui, zi această

Rugăciune

Domnul și Dumnezeul nostru Iisus Hristos, cu harul și cu îndurările iubirii Sale de oameni, să te ierte pe tine fiule (N), și să-ți lase ție toate păcatele. Și eu, nevrednicul preot și duhovnic, cu puterea ce-mi este dată, te iert și te dezleg de toate păcatele tale, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Și zicând sfârșitul dezlegării acesteia, însemnează chipul crucii cu mâna pe capul celui ce s-a mărturisit. Apoi zi: Cuvine-se cu adevărat să te fericim...Și așa, slobozindu-l cu pace, să-i dai canonul după potriiva păcatelor lui; și de va fi făcut păcate mai multe și mai mari, să-i dai canon mai mare, adică să fie oprit de la Sfânta Împărtășanie ani mai mulți; iar cele mai ușoare păcate să-i ierți lui, pentru canonul cel mai mare ce i-ai dat. Însă pentru păcatele mari să zici către dânsul așa:

F iule, atâția ani poruncesc dumnezeieștii părinți să nu te împărtășești cu Sfintele Taine, ci numai să bei aghiazmă mare. Și de vei ține să nu te împărtășești, ți se vor dezlega păcatele tale; iar de vei îndrăzni, peste porunca sfinților părinți, ca să te împărtășești, atunci te vei socoti al doilea Iuda. Iar de vei fi bolnav și tare slab, temându-te de moarte, atunci să te împărtășești; și de te vei însănătoși, iarăși vei rămâne în anii ce ți s-au poruncit, până când vei plini canonul. Iar dacă te vei împărtăși de frica morții, plinind canonul cel dintâi, ți se va socoti alt canon pentru împărtășire și-l vei plini și pe acela.

Să socotești și aceasta, duhovnice:

C ă de va fi părăsit omul păcatul, dintru aceeași vreme să ia și canonul. De pildă: un om a făcut păcate de moarte, ucidere sau desfrânare, pentru care zece ani să se lipsească de Sfânta Împărtășanie; pe acesta să-l întrebi, și de va fi părăsit de doi ani acel păcat, să-i dai opt ani, scăzându-i pe cei doi iaș; de va fi părăsit de cinci ani, tu să-l canonisești numai cu cei cinci. Și altele așa să faci scădere. Că după cum grăiește marele Vasile: câtă vreme va face omul păcatul și nu se va împărtăși, cu nimic nu i se scade canonul opririi de la Sfintele Taine dacă nu părăsește păcatul; și de se va întâmpla ca iarăși să cadă în păcat, iarăși din început se cuvine să i se dea canonul. Iar de se va întâmpla să cadă într-alt păcat, mai înainte de terminarea canonului ce i s-a dat, se cuvine a socoti anii care sunt mai mulți ai canonului celui neîmplinit, sau ai canonului păcatului celui făcut de curând și al cărui păcat va fi canonul mai mult, acela să i-l dai acum pentru amândouă păcatele; și după facerea păcatului celui de pe urmă, de se va fi oprit de la sine, sau de la alt duhovnic de Sfânta Împărtășanie; acei ani și vreme să i se socotească în numărul canonului ce-i vei da.

Socotește și aceasta:

C ă de se va afla acel om cu bună cucernicie și va veni să facă în toate zilele metanii după putință, să-i ierți un an din numărul anilor ce l-ai oprit să nu se împărtășească; și de va vrea să facă milostenie după putere, să-i ierți și alt an. De va posti miercurea și vinerea, după porunca Sfinților Apostoli, să-i ierți și alt an. De

va vrea să postească și lunea – să nu mănânce carne – să-i lași și alt an. De va fi de vârstă mai jos de 30 de ani, să-i lași și alt an. De va fi mai jos de 20 de ani, să-l canonisești mai puțin.

Iar de va vrea să se pocăiască de păcate și va vrea să se facă călugăr, atunci să-i ierși a treia parte din canon. De va vrea să meargă în mănăstire de obște, să-i lași jumătate din canon. Iar de va cădea după ce a luat chipul călugăriei, atunci să le facă toate deplin.

ÎNVĂȚĂTURĂ DESPRE CANOANE

scoasă din Canoanele sfințelor sinoade și ale sfinților părinți,
și cum trebuie date pentru fiecare păcat

Pentru preacurvie, ani 15 să nu se împărtășească, după canonul 58 al marelui Vasile.

Iar canonul de la Ancira, pe preacurvari ca și pe curvari îi canonisește, însă numai pe cei ce se făgăduiesc că vor face milostenie și alte fapte bune.

Sodomia, ani 15: canonul 2 al marelui Vasile.

Curvia cu dobitoc, ani 15: canonul 63 al marelui Vasile.

Pentru curvie, ani 7: canonul 59 al marelui Vasile.

Cel ce va curvi cu nora, cu soacra, sau cu mama soacrei, ori cu dobitoace sau cu păsări păcătuind, sau cu femeia lui peste fire curvind, sau cu vrăji umblând, să nu mai fie preot: canonul 81 al marelui Vasile.

Cel ce va curvi cu sora lui cea de un tată și de o maică, ani 20 să nu se împărtășească: canonul 62 al marelui Vasile. Iar Ioan zice, 15 ani.

Cel ce va curvi cu nora, cu soacra, sau cu mama soacrei, ori cu cumătra, ani 11, după canonul 79 al marelui Vasile.

Cu vară primară, ani 10; cu a doua vară, ani 9; cu mama nașei sale, ani 11; iar cu nașa, ani 20; cu cumnata, ani 11. Femeia ce va curvi cu doi frați, ani 11.

Cu mama vitregă, ani 12, după canonul 79 al marelui Vasile. Pentru fecioară mai mică de 12 ani, cine o va strica, ani 12, după Ioan Pustnicul.

Arijderea femeile care n-au bărbați, cu canonul curviei să se canonisească.

ar cele cu bărbați cu canonul preacurviei să se canonisească, adică cu ani mai mulți.

Cel ce va umbla cu femeia sa peste fire, ani 5 și preot să nu se facă. Așa să cano-nisești și pe femeie, de va fi fost cu voia ei, iar de va fi fost cu sila, mai ușor s-o canonisești, însă precum vei pricepe tu sila ei.

Cel ce va umbla cu femeie străină, peste fire, 15 ani.

Cel ce jură strâmb, ani 10, iar de a făcut aceasta de nevoie, ani 6: canonul 88 al marelui Vasile.

Martorul mincinos, ani 6.

Cel ce face malahie, post de 40 de zile, și metanii 100 pe zi; iar de nu va posti, un an să nu se împărtășească, și câte 50 metanii pe zi.

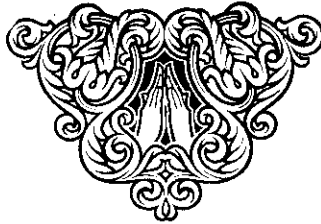
Iar de a făcut unul cu altul malahie, peste 80 de zile, sau 2 ani să nu se împărtășească și câte 50 metanii pe zi.

De va muri copilul nebotezat din nepurtarea de grijă a părinților lui, ani 3 să nu se împărtășească, mâncând lunea, miercuria și vinerea, o dată, și metanii 200 pe zi.

Iar de va fi din lenea preotului, atunci al lui este păcatul.

Cel ce va avea vrajbă cu careva să nu intre în biserică până nu se va împăca, că rugăciunea lui spre blestem și spre păcate se socotește, și să facă pe toată ziua câte 50 de metanii.

Femeia care-și va omori pruncul de țată, 7 ani să nu se împărtășească.

NUNTA SLUJBA CE SE FACE LA LOGODNĂ

După dumnezeiasca Liturghie, preotul, așezând o masă în mijlocul bisericii, pune Sfânta Cruce și Sfânta Evanghelie pe masă, aprinzând și făcliile în sfeșnice. Și venind cei care vor să se logodească, stau în mijlocul bisericii înaintea mesei; preotul, luându-le inelele, le pune pe Sfânta Evanghelie, al bărbatului de-a dreapta, iar al femeii de-a stânga, dând nașilor făcii aprinse să le țină în mâna dreaptă; și binecuvântând de trei ori capetele celor ce se logodesc, cădește după obicei; și fiind diacon zice:

Binecuvintează părinte.

Iar preotul zice cu glas:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin

Diaconul: **Cu pace Domnului să ne rugăm.**

Strana: Doamne miluiește.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă biserica aceasta și pentru cei ce intră într-înșea cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, [pentru (Înalt-) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N)], pentru cinstita preoțime și întru Hristos diaconime, pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru cârmuitorii țării noastre, pentru mai marii orașelor și satelor și pentru iubitoarea de Hristos oaste, Domnului să ne rugăm.

Pentru robii lui Dumnezeu (N), care acum se logodesc unul cu altul, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să dea lor fii spre moștenirea neamului, și toate cererile cele către mântuire, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să li se trimită lor dragoste desăvârșită, pașnică și ajutor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie binecuvântați ei în deplină înțelegere și în credință tare, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie păziți ei în viață și petrecere fără prihană, Domnului să ne rugăm.

Ca Domnul Dumnezeuul nostru să le dăruiască lor nuntă cinstită și viață neîntinată, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie izbăviți ei și noi de tot necazul, mânia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu darul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita, stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea şi pururea Fecioara Maria, cu toţi sfinţii pomenind-o; pe noi înşine şi unii pe alţii şi toată viaţa noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Ecfonisul:

Că Ţie se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

După aceea preotul zice cu glas mare această

Rugăciune

Dumnezeule cel veşnic, Care pe cele despărţite le aduni într-o unire şi ai pus dragostea legătură neîntreruptă; Cel ce ai binecuvântat pe Isaac şi pe Rebeca şi i-ai arătat pe ei moştenitori făgăduinţei Tale; Însoţi binecuvintează şi pe robii Tăi aceştia, povătuindu-i pe dânşii spre tot lucrul bun. Că milostiv şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor. Diaconul: Capetele noastre Domnului să le plecăm. Şi preotul citeşte în taină rugăciunea aceasta:

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce dintre neamuri mai înainte Ţi-ai logodit Biserica, fecioară curată, binecuvintează logodna aceasta; uneşte şi păzeşte pe robii Tăi aceştia în pace şi într-un gând.

Ecfonisul:

Că Ţie se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi preotul, luând întâi inelul cel din dreapta, face cu el chipul crucii pe faţa bărbatului, zicând de trei ori:

Se logodește robul lui Dumnezeu (N), cu roaba lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Amin.

Și-l pune preotul, împreună cu nunul, în degetul inelar al mâinii drepte a mirelui. Așijderea și miresei, făcând chipul crucii, zice de trei ori:

Se logodește roaba lui Dumnezeu (N), cu robul lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Amin.

Iar inelul acesta îl pune preotul, împreună cu nuna, în degetul inelar al mâinii drepte a miresei. Apoi nunii schimbă inelele în degetul inelar al mâinii stângi a mirilor.

Apoi preotul zice această

Rugăciune

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeul nostru, Care împreună cu sluga patriarhului Avraam ai călătorit în Mesopotamia, trimițându-l să logodească femeia stăpânului său Isaac și prin mijlocirea scoaterii de apă i-ai descoperit să logodească pe Rebeca; Însuți binecuvintează logodna robilor Tăi acestora (N), și întărește cuvântul ce și-au dat. Unește-i pe ei cu sfânta unire cea de la Tine. Că Tu din început ai zidit parte bărbătească și femeiască și de la Tine se însoțește bărbatului femeie spre ajutor și spre dăinuirea neamului omenesc. Însuți dar, Stăpâne, Dumnezeul nostru, Cel ce ai trimis adevărul peste moștenirea Ta și făgăduința Ta peste robii Tăi, părinții noștri, cei aleși ai Tăi din neam în neam, caută spre robul Tău (N) și spre roaba Ta (N) și întărește logodna lor în credință, în înțelegere, în adevăr și în dragoste. Că Tu, Doamne, ai arătat să se dea logodire și să se întărească toate. Prin inel s-a dat lui Iosif stăpânirea în Egipt; prin inel s-a preamărit Daniel în țara Babilonului; prin inel s-a arătat adevărul Tamarei; prin inel Părintele nostru cel ceresc S-a îndurat spre fiul cel risipitor, când a zis: dați inel în dreapta lui și, junghiind vițelul cel gras, mâncând, să ne veselim. Această dreaptă a Ta, Doamne, a întrarmat pe Moise în Marea

Roșie, căci prin cuvântul Tău cel adevărat cerurile s-au întărit și pământul s-a întemeiat. Și dreapta robilor Tăi să se binecuvinteze cu cuvântul Tău cel puternic și cu brațul Tău cel înalt. Însuți dar și acum, Stăpâne, binecuvintează această punere a inelelor cu binecuvântarea cerească, și îngerul Domnului să meargă înaintea lor în toate zilele vieții lor. Că Tu ești Cel ce binecuvintezi și sfințești toate câte sunt și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi ectenia aceasta:

Miluieste-ne pe noi, Dumnezeuule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluieste.

Încă ne rugăm pentru Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, [pentru (Înalt-) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul și Mitropolitul nostru (N)], și pentru toți frații noștri cei întru Hristos.

Încă ne rugăm pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru cârmuitorii țării noastre, pentru mai marii orașelor și satelor și pentru iubitoarea de Hristos oaste, pentru sănătatea și pentru mântuirea lor.

Încă ne rugăm pentru robii lui Dumnezeu (N), care s-au logodit unul cu altul, pentru sănătatea și pentru mântuirea lor.

Încă ne rugăm pentru toți dreptmăritorii creștini, care sunt de față la săvârșirea acestei sfinte slujbe, pentru sănătatea și mântuirea lor.

Ecfonisul:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi sfârșitul.

Scurtă învățătură despre nuntă, de la Simeon, Arhiepiscopul Tesalonicului

Cap. 280: pentru nuni

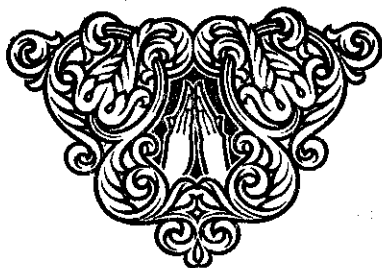
Se cuvine a ști că nunii cei primitori ai curăției și ai unirii, fiind părinți și învățători ai unirii într-un gând și ai însoțirii, trebuie să fie ortodocși și iubitori de Dumnezeu.

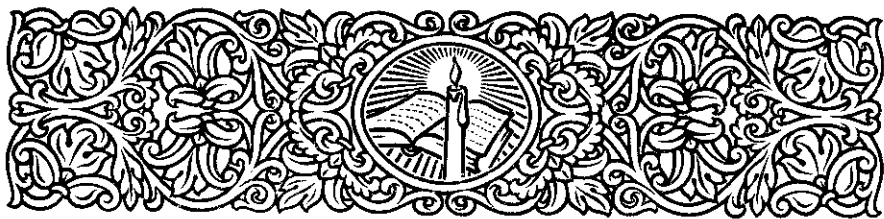
*

Se cuvine a ști și aceasta, că de vor vrea să se cunune cei logodiți îndată după logodnă, așa precum sunt strănși în biserică, numaidecât începe preotul Psalmul «Fericii toți...» și corul credincioșilor sau cântăreții cântă: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție, după cum s-a arătat la începutul cununiei.

*

Iar de va fi trecut câtăva vreme după logodna lor, atunci preotul având știre, iarăși pregătește masa în mijlocul bisericii, după cum s-a arătat la începutul logodnei, punând peste Sfânta Evanghelie, în locul inelelor, cununiile: a bărbatului de-a dreapta și a femeii de-a stânga. Și venind cei ce vor să se cunune, având lumânări aprinse, îi cădește preotul, citind Psalmul 127, iar credincioșii sau cântăreții, la fiecare stih, cântă: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

SLUJBA CUNUNIEI

După ce vin cei logodiți în biserică, stau înaintea mesei cu lumânările aprinse: preotul îi cădește, citind Psalmul 127, iar credincioșii sau cântăreșii cântă la fiecare stih: Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție.

Fericiți toți cei ce se tem de Domnul.

Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție.

Care umblă în căile Lui.

Slavă Ție, Dumnezeu nostru...

Rodul muncii mâinilor tale vei mânca.

Slavă Ție, Dumnezeu nostru...

Fericit ești: bine-ți va fi!

Slavă Ție, Dumnezeu nostru...

Femeia ta ca o vie roditoare, în laturile casei tale.

Slavă Ție, Dumnezeu nostru...

Fiii tăi ca niște vlăstare tinere de măslin, împrejurul mesei tale.

Slavă Ție, Dumnezeu nostru...

Iată, așa se va binecuvânta omul, cel ce se teme de Domnul.

Slavă Ție, Dumnezeu nostru...

Te va binecuvânta Domnul din Sion și vei vedea bunătățile Ierusalimului în toate zilele vieții tale.

Slavă Ție, Dumnezeu nostru...

Și vei vedea pe fiii fiilor tăi. Pace peste Israel!

Slavă Ție, Dumnezeu nostru...

Apoi, închinându-se, preotul sărută Sfânta Cruce și Sfânta Evanghelie, făcând binecuvântarea deasupra cununiiilor cu Evanghelia.

Și fiind diacon, zice:

Binecuvintează, părinte.

Iar preotul, cu glas mare:

Binecuvântată este împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Cu pace, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne miluiește.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă biserica aceasta și pentru cei ce intră într-înșea cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, [pentru (Înalt-) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul și Mitropolitul nostru (N)], pentru cinstita preoțime și întru Hristos diaconime, pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru cârmuitorii țării noastre, pentru mai marii orașelor și satelor și pentru iubitoarea de Hristos oaste, Domnului să ne rugăm.

entru robii lui Dumnezeu (N), care acum se însoțesc unul cu altul prin taina nunții, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie binecuvântată nunta aceasta, ca și aceea din Cana Galileii, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se dea lor viață cumpătată și naștere de prunci buni spre folos, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se veselească ei la vederea fiilor și a fiicelor lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să li se dăruiască lor bucuria nașterii de prunci buni și purtare fără de prihană în viață, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să li se dăruiască lor și nouă toate cererile cele către mântuire, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie izbăviți ei și noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o; pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Preotul, ecfonisul:

Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Preotul zice cu glas mare această

Rugăciune

Dumnezeule cel preacurat și Ziditorule a toată făptura, Care din iubirea Ta de oameni ai prefăcut coasta strămoșului Adam în femeie și i-ai binecuvântat pe dânșii și ai zis: creșteți și vă înmulțiți și stăpâniți pământul; și pe amândoi i-ai arătat un trup prin însoțire; căci pentru aceasta va lăsa omul pe

tatăl său și pe mama sa și se va uni cu femeia sa și vor fi amândoi un trup, și pe care i-a unit Dumnezeu omul să nu-i despartă.

Cel ce ai binecuvântat pe robul Tău Avraam și ai deschis pântecele Sarrei, și l-ai făcut tată a multe neamuri; Cel ce ai dăruit pe Isaac Rebecăi și ai binecuvântat nașterea ei; Care ai însoțit pe Iacov cu Rahela și dintr-însul ai arătat doisprezece patriarhi; Cel ce ai însoțit pe Iosif cu Asineta și le-ai dăruit lor prunci pe Efrem și pe Manase; Care ai primit pe Zaharia și pe Elisabeta și le-ai dat lor prunc pe Înaintemergătorul; Cel ce din rădăcina lui Iesei după trup ai crescut pe pururea Fecioara, și dintr-însa Te-ai întrupat și Te-ai născut spre mântuirea neamului omenească; Care, pentru negrăitul Tău dar și multa bunătate, ai venit în Cana Galileii și nunta care era acolo ai binecuvântat-o, ca să arăți că din voia Ta se face însoțirea cea după Lege și nașterea de prunci dintr-însa.

Însuți, Stăpâne Preasfinte, primește rugăciunea noastră a robilor Tăi și precum acolo și aici, fiind de față cu ajutorul Tău cel nevăzut, binecuvintează nunta aceasta. Și dă robilor Tăi acestora (N) viață pașnică, lungime de zile, înțelepciune, dragoste unuia către altul întru legătura păcii, dar de prunci, seminție cu viață îndelungată, cununa cea nevestejită a măririi. Învrednicește-i pe dânșii a-și vedea pe fiii fiilor lor. Păzește viața lor fără bântuială. Și le dă lor din roua cerului de sus și din belșugul pământului. Uplete casele lor de grâu, de vin, de untdelemn și de toată bunătatea, ca să dea și celor lipsiți; și dăruiește și celor ce sunt dimpreună cu dânșii toate cererile cele pentru mântuire.

Că Dumnezeu milostiv și îndurat și de oameni iubitor ești, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Iar preotul citește cu glas mare această

Rugăciune

Binecuvântat ești, Doamne Dumnezeu nostru, sfințitorul nunții celei tainice și preacurate și legiuitorul nunții celei trupești, păzitorul nesticăciunii și chivernisitorul cel bun al celor de trebuință vieții. Însuși Stăpâne, Cel ce din început ai zidit pe om și l-ai pus pe dânsul ca pe un stăpân al făpturii și ai zis: nu este bine să fie omul singur pe pământ; să-i facem lui ajutor dintr-însul; și luând una din costele lui, i-ai zidit femeie, pe care văzând-o Adam a zis: «Iată acum os din oasele mele și trup din trupul meu; aceasta se va numi femeie, căci din bărbatul său s-a luat ea; pentru aceasta va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa, și se va uni cu femeia sa și vor fi amândoi un trup; și pe care Dumnezeu i-a unit omul să nu-i despartă». Și acum, Stăpâne Doamne, Dumnezeu nostru, trimite harul Tău cel ceresc peste robii Tăi aceștia (N). Și dă roabei Tale acesteia să se plece în toate bărbatului său, și robului Tău acestuia să fie cap femeii, ca să viețuiască după voia Ta.

Binecuvintează-i pe dâșii, Doamne Dumnezeul nostru, precum ai binecuvântat pe Avraam și pe Sarra. Binecuvintează-i pe dâșii, Doamne Dumnezeul nostru, precum ai binecuvântat pe Isaac și pe Rebeca. Binecuvintează-i pe dâșii, Doamne Dumnezeul nostru, precum ai binecuvântat pe Iacov și pe toți patriarhii. Binecuvintează-i pe dâșii, Doamne Dumnezeul nostru, precum ai binecuvântat pe Iosif și pe Asineta. Binecuvintează-i pe dâșii, Doamne Dumnezeul nostru, precum ai binecuvântat pe Moise și pe Semfora. Binecuvintează-i pe dâșii, Doamne Dumnezeul nostru, precum ai binecuvântat pe Ioachim și pe Ana. Binecuvintează-i pe dâșii, Doamne Dumnezeul nostru, precum ai binecuvântat pe Zaharia și pe Elisabeta.

Păzește-i pe dânșii, Doamne Dumnezeuul nostru, precum ai păzit pe Noe în corabie. Păzește-i pe dânșii, Doamne Dumnezeuul nostru, precum ai păzit pe Iona în pânțelele chitului. Păzește-i pe dânșii, Doamne Dumnezeuul nostru, precum ai păzit de foc pe sfinții trei tineri, trimițându-le lor rouă din cer. Și să vină peste dânșii bucuria aceea, pe care a avut-o fericita Elena, când a aflat cinstita Cruce.

Adu-Ți aminte de dânșii, Doamne Dumnezeuul nostru, precum Ți-ai adus aminte de Enoh, de Sem și de Ilie. Adu-Ți aminte de dânșii, Doamne Dumnezeuul nostru, precum Ți-ai adus aminte de sfinții Tăi patruzeci de mucenici, trimițându-le lor cununi din cer. Adu-Ți aminte, Doamne Dumnezeuul nostru, și de părinții lor, care i-au născut și i-au crescut, pentru că rugăciunile părinților întăresc temeliile caselor copiilor. Adu-Ți aminte, Doamne Dumnezeuul nostru, și de robii Tăi (N) nașii lor și de nuntașii, care s-au adunat la săvârșirea acestei Sfinte Taine. Adu-Ți aminte, Doamne Dumnezeuul nostru, de robul Tău (N) și de roaba Ta (N), și-i binecuvintează pe dânșii.

Dă-le lor roadă pântecelui, prunci buni și bună înțelegere sufletească și trupească. Înaltă-i pe dânșii ca cedrii Libanului, ca o vie odrăslită. Dă-le lor roadele pământului, ca, toată îndestularea având, să sporească spre tot lucrul bun și bineplăcut Ție și să vadă pe fiii fiilor lor, ca niște mlădițe tinere de măslin împrejurul mesei lor, și bineplăcând înaintea Ta să strălucească ca luminătorii pe cer, în Tine Domnul nostru, Căruia se cuvine slava, puterea, cinstea și închinăciunea, împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Duhului Tău celui de viață Făcător, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Preotul zice cu glas mare această

Rugăciune

Dumnezeule cel sfânt, Care din țărână ai făcut pe om și din coasta lui ai făcut femeie și ai însoțit-o lui spre ajutor, pentru că așa a plăcut slavei Tale să nu fie omul singur pe pământ, Însuți și acum, Stăpâne, întinde mâna Ta din sfântul Tău locaș și unește pe robul Tău (N), cu roaba Ta (N), pentru că de către Tine se însoțește bărbatul cu femeia. Unește-i pe dânșii într-un gând; încununează-i într-un trup; dăruiește-le lor roadă pântecelui, dobândire de prunci buni. Că a Ta este stăpânirea și a Ta împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Când preotul zice: «unește pe robul Tău (N) cu roaba Ta (N)» ia dreapta mirelui și o unește cu dreapta miresei.

După terminarea rugăciunii, preotul ia cununia mirelui și face cu ea chipul crucii pe fața lui, zicând de trei ori:

Se cunună robul lui Dumnezeu (N), cu roaba lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Amin.

Și sărutând mirele cununia, o pune preotul împreună cu nașul pe capul mirelui. Asemenea se face și la mireasă, punând preotul cununia împreună cu nașa, după ce a zis iarăși de trei ori:

Se cunună roaba lui Dumnezeu (N), cu robul lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Amin.

Și binecuvintează preotul de trei ori, cântând:

Doamne, Dumnezeul nostru, cu mărire și cu cinste încununează-i pe dânșii.

Apoi prochimenu, glasul al 8-lea:

Pus-ai pe capetele lor cununi de pietre scumpe.

Stih: Viață au cerut de la Tine și le-ai dat lor.

APOSTOLUL

Din Epistola către Efeseni a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(V, 20-33)

Fraților, mulțumiți totdeauna pentru toate, întru numele Domnului nostru Iisus Hristos, lui Dumnezeu și Tatăl. Supuneți-vă unul altuia, întru frica lui Hristos. Femeile să se supună bărbaților lor ca Domnului, pentru că bărbatul este cap femeii, precum și Hristos este cap Bisericii, trupul Său, al cărui mântuitor și este. Căci precum Biserica se supune lui Hristos, așa și femeile bărbaților lor, întru toate.

Bărbaților, iubiți pe femeile voastre, după cum și Hristos a iubit Biserica și S-a dat pe Sine pentru ea, ca s-o sfințească, curățind-o cu baia apei prin cuvânt. Și ca s-o înfățișeze Sineși, Biserică slăvită, neavând pată sau întinăciune, ori altceva de acest fel, ci ca să fie sfântă și fără de prihană.

Așadar, bărbații sunt datori să-și iubească femeile, ca pe înseși trupurile lor. Cel ce-și iubește femeia, pe sine se iubește. Căci nimeni vreodată nu și-a urât trupul său, ci fiecare îl hrănește și îl încălzește, precum și Hristos Biserica.

Pentru că suntem mădulare ale trupului Lui, din carnea Lui și din oasele Lui. De aceea, va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va alipi de femeia sa și vor fi amândoi un trup. Taina aceasta mare este; iar eu zic în Hristos și în Biserică. Astfel și voi, fiecare așa să-și iubească femeia ca pe sine însuși; iar femeia să se teamă de bărbat.

Preotul: Pace ție. Citețul: Aliluia, glasul al 5-lea:

Tu, Doamne, ne vei păzi și ne vei apăra de neamul acesta în veac.

EVANGHELIA

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire:

(II, 1-11)

În vremea aceea s-a făcut nuntă în Cana Galileii și era și mama lui Iisus acolo. Și a fost chemat și Iisus și ucenicii Săi la nuntă. Și sfârșindu-se vinul, a zis mama lui Iisus către El: Nu mai au vin. A zis Iisus: Ce ne privește pe Mine și pe tine, femeie? Încă n-a venit ceasul Meu. Mama Lui a zis celor ce slujeau: Faceți orice vă va spune. Și erau acolo șase vase de piatră, puse pentru curățirea iudeilor, care luau câte două sau trei vedre. Zis-a lor Iisus: Umpleți vasele cu apă. Și le-au umplut până sus. Și le-a zis: Scoateți acum și aduceți nunului. Iar ei i-au dus. Și când nunul a gustat apa care se făcuse vin și nu știa de unde este, ci numai slujitorii care scosese apă știau, a chemat nunul pe mire și i-a zis: Orice om pune întâi vinul cel bun și, când se amețesc, pune pe cel mai slab. Dar tu ai ținut vinul cel bun până acum. Acest început al minunilor l-a făcut Iisus în Cana Galileii și și-a arătat slava Sa; și ucenicii Săi au crezut în El.

Diaconul:

Să zicem toți din tot sufletul și din tot cugetul nostru, să zicem.

Doamne atotstăpânitorule, Dumnezeuul părinților noștri, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, ne rugăm Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, paza, iertarea și lăsarea păcatelor robilor Tăi (N).

Încă ne rugăm pentru poporul ce stă înaintea în sfântă biserică aceasta, pentru sănătatea și mântuirea lui.

Încă ne rugăm pentru toți frații noștri și pentru toți dreptmăritorii creștini, pentru sănătatea și mântuirea lor.

Preotul:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Preotul zice această

Rugăciune

Doamne Dumnezeul nostru, Care, în purtarea Ta de grijă cea de mântuire, ai binevoit în Cana Galileii a arăta nunta cinstită prin venirea Ta, Însuși și acum pe robii Tăi aceștia (N), pe care ai binevoit a-i însoți unul cu altul, păzește-i în pace și bună-înțelegere. Arată nunta lor cinstită, ferește patul lor neîntinat. Binevoiește să-și petreacă viața lor fără prihană. Și-i învrednicește pe dânșii să ajungă bătrâneți fericite, cu inimă curată împlinind poruncile Tale. Că Tu ești Dumnezeu nostru, Dumnezeu care miluiești și mântuiești, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Prea-sfântului și bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul:

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Ziua toată desăvârșită, sfântă, pașnică și fără de păcat, la Domnul să cerem.

Înger de pace, credincios îndreptător, păzitor sufletelor și trupurilor noastre, la Domnul să cerem.

Milă și iertare de păcatele și de greșelele noastre, la Domnul să cerem.

Cele bune și de folos sufletelor noastre și pace lumii, la Domnul să cerem.

Cealaltă vreme a vieții noastre în pace și în pocăință să o săvârșim, la Domnul să cerem.

Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără durere, neînfruntat, în pace, și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, la Domnul să cerem.

Unirea credinței și împărtășirea Sfântului Duh cerând, pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul:

Și ne învrednicește pe noi, Stăpâne, cu îndrăznire, fără de osândă, să cutezăm a Te chema pe Tine, Dumnezeule cel ceresc, Tată, și a zice:

Strana: Tatăl nostru...

Preotul:

Că a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor. Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Apoi se aduce paharul cu vin și pâine și le binecuvintează preotul.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Preotul zice această

Rugăciune

Dumnezeule, Cel ce toate le-ai făcut cu puterea Ta și ai zidit lumea și ai înfrumusețat cununa tuturor celor făcute de Tine, și acest pahar de obște, pe care l-ai dat celor ce

se însoțesc prin unirea nunții, binecuvintează-l cu binecuvântarea duhovnicească. Că s-a binecuvântat numele Tău și s-a preaslăvit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin

Apoi cântăreții cântă: Paharul mântuirii...; iar preotul, luând pâinea și paharul cu vin, dă mirelui de gustă din ele de trei ori; așijderea și miresei. Și îndată, luând cădelnița, începe a cădi împrejurul mesei făcând ocolire cu cei cununați și cu nunii, de trei ori, și cântând troparul acesta, glasul al 5-lea:

Isaie, dănțuiește; Fecioara a avut în pântece și a născut Fiu pe Emmanuel, pe Dumnezeu și Omul; Răsăritul este numele Lui, pe Care slăvindu-L, pe Fecioara o fericim.

Alte tropare, glasul al 7-lea:

Sfinților mucenici, care bine v-ați nevoit și v-ați încununat, rugați-vă Domnului să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule; lauda apostolilor și bucuria mucenicilor, a căror propovăduire este Treimea cea de o ființă.

După ocolire mirele face trei închinăciuni și plecându-și capul pune mâinile pe Sfânta Evanghelie și pe Sfânta Cruce stând cu toată evlaviază; iar preotul, apucând cununia de o parte și nunul de alta, zice:

Mărit să fii mire ca Avraam, binecuvântat să fii ca Isaac, să te înmulțești ca Iacov, umblând în pace și lucrând în dreptate poruncile lui Dumnezeu.

Preotul, împreună cu nunul, ia cununia, o dă mirelui de o sărută, și o așază pe Sfânta Evanghelie. Apoi îndată vine mireasa și, făcând la fel, preotul zice:

Și tu mireasă, mărită să fii ca Sarra, să te veselești ca Rebeca, să te înmulțești ca Rahela, veselindu-te cu bărbatul tău și păzind rânduielile Legii, că așa a binevoit Dumnezeu.

Apoi preotul, dacă nu ține cuvântare, zice către miri:

Iată, fiilor duhovnicești, prin punerea mâinilor pe Sfânta Evanghelie și pe Sfânta Cruce, ați săvârșit jurământ înaintea

sfântului altar că veți păzi legătura dragostei și a unirii între voi până la mormânt, curată, neîntreruptă, dreaptă și cinstită, și că nu vă veți abate de la datoriile voastre nici unul, nici altul, urmând ce este plăcut lui Dumnezeu și oamenilor.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Preotul zice această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, Care ai venit în Cana Galileii și nunta de acolo ai binecuvântat-o, binecuvintează și pe robii Tăi aceștia, care cu purtarea Ta de grijă s-au însoțit prin unirea nunții. Binecuvintează intrările și ieșirile lor. Înmulțește cu bunătați viața lor. Primește cununile lor în împărăția Ta, păzindu-i curați, fără prihană și neasupriți în vecii vecilor.

Strana: Amin. Preotul: Pace tuturor. Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Preotul zice această

Rugăciune

Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, Treimea cea întru tot sfântă și de o ființă și începătoare de viață, o Dumnezeire și o împărăție, să vă binecuvinteze pe voi. Să vă dea vouă viață îndelungată, naștere de prunci buni, spor în viață și în credință. Să vă umple pe voi de toate bunătațile cele pământești și să vă învrednicească și de desfătarea bunătaților celor făgăduite; pentru rugăciunile Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu și ale tuturor sfinților.

Slavă Ție, Hristoase, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Strana: Slavă... Și acum...

Preotul, ecfonisul:

Cel ce cu venirea Sa în Cana Galileii a arătat nunta cinstită, Hristos, Adevăratul Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, ale sfinților, măriților și întru tot lăudaților apostoli, ale sfinților de Dumnezeu încununăți și întocmai cu apostolii, împărații Constantin și Elena, ale Sfântului marelui Mucenic Procopie, și ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și iubitor de oameni.

După aceasta, cântăreții cântă: Cuvine-se cu adevărat...; iar mirii, nunta și nuna, mergând după preot, sărută icoana Mântuitorului și a Maicii Domnului de lângă ușile împărătești venind înapoi la locul lor, unde părinții mirilor și toate neamurile, câte se vor afla aici, fac trei închinăciuni și sărută Sfânta Evanghelie, Sfânta Cruce, cununile, mâna preotului și felicită pe miri și pe nuni, iar preotul, binecuvântându-i, zice: Pentru rugăciunile... și celelalte.

RUGĂCIUNE ÎN A OPTA ZI DUPĂ CUNUNIE

Venind tinerii la biserică, preotul ia epitrahilul și iese în tinda bisericii unde așteaptă tinerii – având aprinse lumânările de la nuntă – și face început: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., și troparul Sfinților mucenici.

Apoi, îngenunchind tinerii, preotul zice:

Domnului să ne rugăm

Doamne, Dumnezeu nostru, Care ai binecuvântat cununa anului și ai înmulțit făpturile Tale, binecuvintează și pe robii Tăi aceștia (N), pe care, cu alegerea Ta, ai binevoit a-i însoți unul cu altul. Trimite-le lor pe îngerul Tău cel păzitor, ca să-i păzească de orice rătăcire până la sfârșit. Învrednicește-i a

intra în sfântă biserică Ta și a se împărtăși cu Sfintele Tale Taine, ca totdeauna să slăvească preasfânt numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor. Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Într-o unire au ajuns robii Tăi prin binecuvântarea Ta, Doamne, învrednicindu-se a primi Sfânta Taină a Cununii prin rugăciunile preoților Tăi. Dă, Doamne, ca robul Tău (N), să fie cap soției sale, precum și roaba Ta (N), să fie plecată bărbatului său, ca prin aceasta să rămână nezdruccinată unirea lor până la sfârșit, și Ție slavă să înalțe, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și face sfârșit:

Slavă Ție, Hristoase Dumnezeuul nostru, slavă Ție:

Slavă... Și acum...

Cel ce cu venirea Sa în Cana Galileii a arătat nunta cinstită... și celelalte

Apoi binecuvântându-i, preotul intră cu ei în biserică, zicând mirele:

Intra-vom în casa Ta, Doamne, ne vom închina în sfântă biserică Ta.

Mai adaugă și alte rugăciuni ce va ști, sărutând sfintele icoane; apoi, dând cântăreților lumânările pentru a fi folosite în biserică, plecându-se spre strane, se duce fiecare la locul său, ascultând sfânta slujbă cu luare-aminte.

SLUJBA LA A DOUA NUNTĂ

Preotule, urmează învățaturii de la pagina 70; apoi fă începutul așa:

**Binecuvântat este Dumnezeu nostru, totdeauna, acum și
pururea și în vecii vecilor.**

Strana: Amin.

**Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este
împărăția..., apoi troparul zilei.**

Ectenia:

Cu pace Domnului să ne rugăm.

**Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre,
Domnului să ne rugăm.**

**Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelor lui
Dumnezeu biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne
rugăm.**

**Pentru sfântă biserica aceasta și pentru cei ce intră într-însa
cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu, Domnului să ne
rugăm.**

**Pentru robii lui Dumnezeu (N), pentru ocrotirea cea de la
Dumnezeu și pentru bună-viețuirea lor împreună, Domnului să
ne rugăm.**

**Pentru ca să viețuiască ei în bună-înțelegere, Domnului să ne
rugăm.**

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o; pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Preotul:

Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Apoi preotul zice această

Rugăciune

Dumnezeule cel veșnic, Care pe cele risipite le aduni întru Duna și ai pus dragostea legătură nestrucată; Cel ce ai binecuvântat pe Isaac și pe Rebeca și i-ai arătat pe ei moștenitori făgăduinței Tale; Însuți binecuvintează și pe robii Tăi aceștia (N), povățuindu-i pe dânsii spre tot lucrul bun. Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor. Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Preotul zice această

Rugăciune

Domnului să ne rugăm

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce dintre neamuri mai înainte Ți-ai logodit Biserica, fecioară curată, binecuvintează logodna aceasta; unește și păzește pe robii Tăi aceștia (N), în pace și într-un gând.

Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi luând preotul întâi inelul cel din dreapta, face cu el chipul crucii pe fața mirelui zicând de trei ori:

Se logodește robul lui Dumnezeu (N), cu roaba lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Și îl pune, împreună cu nunul, în degetul mâinii drepte a mirelui. Asemenea și miresei, făcând chipul crucii, zice de trei ori:

Se logodește roaba lui Dumnezeu (N) cu robul lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Amin.

Iar pe acesta îl pune, împreună cu nuna, în degetul mâinii drepte a miresei.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Apoi preotul zice această

Rugăciune

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Care pe toți îi miluiеști și de toate porți grijă, Cel ce știi cele ascunse ale oamenilor și ai cunoștință de toate, curățește păcatele noastre și iartă fărădelegile robilor Țăi, chemându-i pe dânșii la pocăință, și dându-le lor iertare de greșeale, curățire de păcate, dezlegare fărădelegilor celor de voie și celor fără de voie. Cel ce știi neputința firii omenești, Ziditorule și Făcătorule, Care ai iertat pe Rahav cea desfrânată și ai primit pocăința vameșului, nu pomeni păcatele tinereții cele făcute de noi din neștiință. Căci de vei căuta spre fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Sau cine se va îndreptăți înaintea Ta? Că numai Tu singur ești drept, fără de păcat, sfânt, mult-milostiv, mult-îndurat, și-Ți pare rău de răutățile oamenilor. Tu, Stăpâne, Cel ce ai însoțit pe robii Țăi aceștia (N), unește-i unul cu altul în dragoste, dăruiește-le lor întoarcerea vameșului, lacrimile desfrânatei, mărturisirea tâlharului; ca prin pocăință din toată inima lor,

într-un gând și în pace făcând poruncile Tale, să se învrednicească și de împărăția Ta cea cerească. Pentru că Tu ești chivernisitorul tuturor și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor. Diaconul: Capetele vostre Domnului să le plecați.

Preotul zice această

Rugăciune

Doamne Iisuse Hristoase, Cuvântul lui Dumnezeu, Cel ce Te-ai înălțat pe cinstita și de viață făcătoare Cruce și ai rupt zăpșul care era asupra noastră, și ne-ai izbăvit pe noi din stăpânirea diavolului, curățește fărădelegile robilor Tăi, pentru că neputând purta zăduful și greutatea zilei și aprinderea trupească, vin împreună la primirea nunții a doua, precum ai pus lege prin Pavel apostolul, vasul Tău cel ales, care a zis pentru noi smeriții că mai bine este a se căsători în Domnul decât a arde. Însuți, ca un bun și iubitor de oameni, miluiește și iartă, curățește, slăbește și lasă greșelele noastre, că Tu ești Cel ce ai ridicat pe umeri neputințele noastre, că nimeni nu este fără de păcat sau fără de întinare, chiar dacă viața lui este de o singură zi; numai Tu singur ai purtat trup fără a săvârși păcat și ne-ai dăruit și nouă nepătimire în viața cea de veci.

Că Tu ești Dumnezeul nostru, Dumnezeul celor ce se pocăiesc, și Ție slavă înălțăm împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Preotul zice această

Rugăciune

Dumnezeule cel sfânt, Care din țărână ai făcut pe om și din coasta lui ai făcut femeie și ai însoțit-o lui spre ajutor, pentru că așa a plăcut slavei Tale să nu fie omul singur pe pământ, Însuți și acum, Stăpâne, întinde mâna Ta din sfântul Tău locaș și unește pe robul Tău (N), cu roaba Ta (N), pentru că de către Tine se însoțește bărbatul cu femeia. Unește-i pe dânșii într-un gând; încununează-i într-un trup; dăruiește-le lor roadă pântecelui, dobândire de prunci buni. Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceasta, luând preotul cununia și făcând cu dânsa chipul crucii pe fața mirelui, zice de trei ori:

Se cunună robul lui Dumnezeu (N), cu roaba lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Amin.

Și după ce sărută mirele cununia, preotul, împreună cu nunul, i-o pune pe cap. Asemenea face și la mireasă, zicând de trei ori:

Se cunună roaba lui Dumnezeu (N), cu robul lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Amin.

Și pune, împreună cu nuna, cununia pe capul miresei. Apoi îi binecuvintează pe ei de trei ori, zicând:

Doamne, Dumnezeul nostru, cu mărire și cu cinste încununează-i pe dânșii.

După aceasta citește Apostolul și Evanghelia, pe care caută-le înapoi la cununia întâi, paginile 76-77.

Apoi diaconul zice:

Să zicem toți din tot sufletul și din tot cugetul nostru, să zicem.

Doamne atotstăpânitorule, Dumnezeul părinților noștri, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Miluieste-ne pe noi, Dumnezeu, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, paza, iertarea și lăsarea păcatelor robilor Tăi (N).

Încă ne rugăm pentru poporul ce stă înaintea în sfântă biserica aceasta, pentru sănătatea și pentru mântuirea lui.

Încă ne rugăm pentru toți frații noștri și pentru toți dreptmăritorii creștini, pentru sănătatea și mântuirea lor.

Preotul:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Preotul zice cu glas mare această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeu nostru, Care, în purtarea Ta de grijă cea de mântuire, ai binevoit în Cana Galileii a arăta nunta cinstită prin venirea Ta, Însoți și acum pe robii Tăi aceștia (N), pe care ai binevoit a-i însoți unul cu altul, păzește-i în pace și în bună înțelegere. Arată nunta lor cinstită, ferește patul lor neîntinat. Binevoiește să-și petreacă viața lor fără prigană. Și-i învrednicește pe dânșii să ajungă bătrâneți fericite, cu inimă curată împlinind poruncile Tale. Că Tu ești Dumnezeu nostru, Dumnezeu care miluiești și mântuiești, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Iar diaconul zice ectenia: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi... (Caută la pagina 89).

Iar preotul zice:

Și ne învrednicește pe noi, Stăpâne, cu îndrăznire, fără de osândă, să cutezăm a Te chema pe Tine, Dumnezeuule cel ceresc, Tată, și a zice:

Strana: Tatăl nostru...

Apoi preotul:

Că a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor. Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați. După aceea se aduc paharul cu vin și pâine și le binecuvintează preotul. Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Preotul zice această

Rugăciune

Dumnezeule, Cel ce toate le-ai făcut cu puterea Ta și ai întărit pământul și ai înfrumusețat cununa tuturor celor făcute de Tine, și acest pahar de obște, pe care l-ai dat celor ce se însoțesc prin unirea nunții, binecuvintează-l cu binecuvântare duhovnicească. Că s-a binecuvântat numele Tău și s-a preaslăvit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi cântăreții cântă: Paharul mântuirii... iar preotul, luând pâinea și paharul cu vin, dă mirelui de gustă de câte trei ori; asemenea și miresei. Și îndată, luând cădelnița, începe a cădi împrejurul mesei, făcând ocolire cu cei cununați și cu nunii, de trei ori, cântând troparul acesta, glasul al 5-lea:

Isaie, dăntuiește; Fecioara a avut în pântece și a născut Fiu pe Emmanuel, pe Dumnezeu și Omul; Răsăritul este numele Lui, pe Care slăvindu-l, pe Fecioara o ferim.

Alte tropare, glasul al 7-lea:

Sfinților mucenici, care bine v-ați nevoit și v-ați încununat, rugați-vă Domnului să se măntuiască sufletele noastre.

Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule; lauda apostolilor și bucuria mucenicilor, a căror propovăduire este Treimea cea de o ființă.

Cei cununați pleacă fruntea spre Sfânta Evanghelie. După aceea preotul ia, împreună cu nunul, cununia de la mire, după ce a zis:

Mărit să fii mire ca Avraam, binecuvântat să fii ca Isaac, să te înmulțești ca Iacov, umblând în pace și lucrând în dreptate poruncile lui Dumnezeu.

Preotul ia, împreună cu nuna, cununia de la mireasă, după ce a zis:

Și tu mireasă, mărită să fii ca Sarra, să te veselești ca Rebeca, să te înmulțești ca Rahela, veselindu-te cu bărbatul tău și păzind rânduielile Legii, că așa a binevoit Dumnezeu.

Apoi diaconul: Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeul nostru, Care ai venit în Cana Galileii și nunta de acolo ai binecuvântat-o, binecuvintează și pe robii Tăi aceștia (N), care cu purtarea Ta de grijă s-au însoțit prin unirea nunții. Binecuvintează intrările și ieșirile lor. Înmulțește cu bunătați viața lor. Primește cununile lor în împărăția Ta, păzindu-i curați, fără prihană și neasupriți în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor. Diaconul: Capetele vostre Domnului să le plecați.

Apoi preotul zice această

Rugăciune

Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, Treimea cea întru tot sfântă și de răție, să vă binecuvinteze pe voi. Să vă dea vouă viață îndelungată, naștere de prunci buni, spor în viață și în credință. Să vă umple pe voi de toate bunătățile cele pământești și să vă învrednicească și de desfătarea bunătăților celor făgăduite; pentru rugăciunile Preasfintei Născătoare de Dumnezeu și ale tuturor sfinților.

Și sfârșitul acesta: Slavă Ție, Hristoase Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Strana: Slavă... Și acum...

Preotul:

Cel ce cu venirea Sa în Cana Galileii a arătat nunta cinstită, Hristos, Adevăratul Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, ale sfinților, măriților și întru tot lăudaților apostoli, ale sfinților de Dumnezeu încununați și întocmai cu apostolii, împărații Constantin și Elena, ale Sfântului marelui Mucenic Procopie, și ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și iubitor de oameni.

Apoi cei cununați urmează pe preot la icoana Mântuitorului și la icoana Maicii Domnului unde se închină și le sărută. Vin la masă unde primesc felicitările.

Această slujbă se face neschimbată și la a treia nuntă.

Iar a patra nuntă, nimeni să nu îndrăznească să o săvârșească, pentru că este o fărâdelege; și cine va îndrăzni a cununa să știe bine că va cădea în osânda canonisirii și va fi pedepsit greu, lipsindu-se de harul preoției.

Spre știință

S-a luat obiceiul ca, după 25 de ani de conviețuire, soții care au primit Sfânta Taină a Cununiei să ceară preoților să le facă așa-numita «cununie de argint», iar după 50 de ani «cununia de aur», sau după 75 de ani – ceea ce este o situație cu totul rară – «cununia de diamant».

Pentru îndrumarea preoților arătăm că la astfel de ocazii se va săvârși Rânduiala Slujbei de mulțumire pentru toată facerea de bine primită de la Dumnezeu, adăugându-se la ectenii, când se rostesc mulțumirile: Pentru binefacerile ce au fost asupra robilor lui Dumnezeu (N), în timpul celor 25 (respectiv 50 sau 75) de ani de împreună-viețuire. Același adaos se va pune și la Rugăciunea de mulțumire de la sfârșitul slujbei.

Întrucât unii credincioși schimbă din nou, cu acest prilej, inele (de argint, aur etc.), aceste inele, după ce se face cu ele semnul Sfintei Cruci pe Sfânta Evanghelie, vor fi puse în degetele inelare ale celor pentru care se face Slujba de mulțumire, cu formula: **Se binecuvîntează robul lui Dumnezeu (N), cu roaba lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin (de 3 ori).**

Punerea inelelor se obișnuiește a se face înainte de rostirea Rugăciunii de mulțumire de la sfârșitul Slujbei de mulțumire, nașii schimbându-le ca și la logodnă.

Slujba se încheie cu apolisul de la rânduiala Cununiei.

Această slujbă nu face parte din Sfintele Taine. Am considerat totuși că e bine să o așezăm aici, în dorința de a veni în ajutorul preoților care o vor folosi astfel cu mai multă ușurință.

RÂNDUIALA SLUJBEI DE MULȚUMIRE pentru toată facerea de bine primită de la Dumnezeu

Dacă cineva dorește a mulțumi lui Dumnezeu pentru vreo binefacere dobândită de la Dânsul, mulțumirea se face în felul următor:

Dacă mulțumirea se face împreună cu Dumnezeiasca Liturghie, după Binecuvântată este împărăția... la ectenia obișnuită, se adaugă cererile de mulțumire. După vohod, troparele zilei și ale mulțumirii. După Apostolul și Evanghelia zilei se pun și ale mulțumirii. Chionicul zilei și acesta, al mulțumirii:

Cânta-voi Domnului, binefăcătorului meu, și voi cânta numele Domnului, Celui Preaînalt. Aliluia.

După Rugăciunea amvonului se citește rugăciunea mulțumirii și se cântă doxologia mare: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu..., ca și la Utrenie.

Iar dacă mulțumirea nu se face la Liturghie, ci după Utrenie sau după Vecernie, se urmează astfel: preotul îmbrăcat în epitrahil și felon, stând înaintea Sfintei mese și tămâind cruciș, începe rugăciunea de mulțumire, zicând:

Slavă Sfintei și Celei de o ființă și de-viață-făcătoarei și nedespărțitei Treimi, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Și se cântă, pe glasul al șaselea, în timp ce preotul cădește: Împărate ceresc..., Apoi: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne miluiește (de 12 ori), Veniți să ne închinăm... și

PSALMUL 117

Lăudați pe Domnul că este bun, că în veac este mila Lui. Să zică, dar, casa lui Israel, că este bun, că în veac este mila Lui. Să zică, dar, casa lui Aaron că este bun, că în veac este mila Lui. Să

zică, dar, toți cei ce se tem de Domnul că este bun, că în veac este mila Lui. În necaz am chemat pe Domnul și m-a auzit și m-a scos întru desfătare. Domnul este ajutorul meu, nu mă voi teme de ce-mi va face mie omul. Domnul este ajutorul meu și eu voi privi cu bucurie pe vrăjmașii mei. Mai bine este a te încrede în Domnul, decât a te încrede în om. Mai bine este a nădăjdui în Domnul, decât a nădăjdui în căpetenii. Toate neamurile m-au înconjurat și în numele Domnului i-am înfrânt pe ei. Înconjurând m-au înconjurat și în numele Domnului i-am înfrânt pe ei. Înconjuratu-m-au ca albinele fagurele, dar s-au stins ca focul de spini și în numele Domnului i-am înfrânt pe ei. Împingându-mă m-au împins să cad și Domnul m-a sprijinit. Tăria mea și lauda mea este Domnul și mi-a fost mie spre mântuire. Glas de bucurie și de mântuire în corturile dreptilor: «Dreapta Domnului a făcut putere, dreapta Domnului m-a înălțat, dreapta Domnului a făcut putere». Nu voi muri, ci voi fi viu și voi povesti lucrurile Domnului. Certând m-a certat Domnul, dar morții nu m-a dat. Deschideți-mi mie porțile dreptății și intrând în ele voi lăuda pe Domnul. Aceasta este poarta Domnului; dreptii vor intra prin ea. Te voi lăuda, că m-ai auzit și ai fost mie spre izbăvire. Piatra pe care n-au băgat-o în seamă ziditorii, aceasta s-a făcut în capul unghiului. De la Domnul s-a făcut aceasta și minunată este întru ochii noștri. Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm și să ne veselim întru ea. O, Doamne, mântuiește!, O, Doamne, sporește! Bindecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului; bindecuvântatu-v-am pe voi, din casa Domnului. Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă. Tocmiți sărbătoare cu ramuri umbroase, până la coarnele altarului. Dumnezeuul meu ești Tu și Te voi lăuda; Dumnezeuul meu ești Tu și Te voi înălța. Te voi lăuda că m-ai auzit și ai fost mie spre mântuire. Lăudați pe Domnul că este bun, că în veac este mila Lui.

Slavă... Și acum..., Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule (de 3 ori).

Iar diaconul zice ectenia mare: Cu pace, Domnului să ne rugăm...

Strana: Doamne miluiește și celelalte până la: Pentru cei ce călătoresc..., și îndată adaugă această ectenie de mulțumire:

Pentru ca să primească cu milostivire, întru jertfelnicul Său cel mai presus de ceruri, mulțumirea și rugăciunea noastră de acum, a nevrednicilor robilor Săi, și cu îndurare să ne miluiască pe noi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să nu se întoarcă de la mulțumirea noastră, a nevrednicilor robilor Săi, pe care o aducem cu inimă smerită, pentru facerile de bine ce le-am primit de la Dânsul, ci ca o tămâie cu bun miros și ca o ardere de tot grasă, bineprimită să-i fie Lui, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să audă și acum glasul rugăciunii noastre, a nevrednicilor robilor Săi, și buna cerere și dorire a credincioșilor Săi, totdeauna spre bine să o plinească ca un milostiv, totdeauna să ne dea faceri de bine nouă și sfintei Sale Biserici și la tot credinciosul Său popor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să izbăvească sfânta Sa Biserică, pe robii Săi (N) și pe noi, de tot necazul, nevoia, mânia și de toți vrăjmașii văzuți și nevăzuți, și cu sănătate întru lungime de zile, în pace și cu ocrotirea îngerilor Săi, totdeauna să-i îngrădească pe credincioșii Săi robi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fim izbăviți noi..., Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește..., și celelalte. Ecfonisul: Că Ție se cuvine toată slava..., Apoi: Dumnezeu este Domnul... (de 3 ori) și

TROPARUL, glasul al 4-lea:

Mulțumitori fiind noi, nevrednicii robii Tăi, Doamne, pentru binefacerile Tale cele mari, ce le-ai făcut asupra noastră, lăudând Te binecuvântăm, mulțumim, cântăm și slăvim marea Ta milostivire și cu dragoste, ca niște robi, strigăm Ție: Făcătorule de bine, Mântuitorul nostru, slavă Ție.

Slavă..., glasul al 3-lea:

Învrednicindu-ne, Stăpâne, de binefacerile Tale și de bucuriile ce ne-ai dăruit, ca niște robi nevrednici alergând către Tine cu umilință, cu osârdie alergăm la Tine, mulțumire aducem Ție după putere, și ca pe un Dătător de bine și Făcător a toate slăvindu-Te, strigăm: slavă Ție, Dumnezeu, întru tot milostive.

Și acum..., același glas:

Născătoare de Dumnezeu, ajutătoarea creștinilor, noi robii tăi, agonisind mijlocirea ta, cu mulțumire strigăm ție: Bucură-te, Preacurată Născătoare de Dumnezeu Fecioară; și ne rugăm totdeauna să ne izbăvești de toate nevoile, cu rugăciunile tale, grabnic-ajutătoare.

Diaconul: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Cântărețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Cânta-voi Domnului, binefăcătorului meu, și voi cânta numele Domnului, Celui Preaînalt.

Stih: Bucura-se-va inima mea de mântuirea Ta.

Diaconul: Înțelepciune.

APOSTOLUL

Din Epistola către Romani a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(XIII, 1-7)

Fraților, tot sufletul să se supună înaltelor stăpâniri, căci nu este stăpânire decât de la Dumnezeu; iar cele ce sunt, de Dumnezeu sunt rânduite. Pentru aceea, cel ce se împotrivește stăpânirii se împotrivește rânduielii lui Dumnezeu. Iar cei ce se împotrivesc își vor lua osânda. Căci dregătorii nu sunt frică pentru fapta bună, ci pentru cea rea. Voiești, deci, să nu-ți fie frică de stăpânire? Fă binele și vei avea laudă de la ea. Căci ea

este slujitoare a lui Dumnezeu spre binele tău. Iar dacă faci rău, teme-te; căci nu în zadar poartă sabia; pentru că ea este slujitoare a lui Dumnezeu și răzbunătoare a mâniei Lui, asupra celui ce săvârșește răul. De aceea este nevoie să vă supuneți, nu numai pentru mânie, ci și pentru conștiință. Că pentru aceasta plățiți și dări. Căci (dregătorii) sunt slujitorii lui Dumnezeu, stăruind în această slujire neîncetat. Dați deci tuturor cele ce sunteți datori: celui cu darea, darea; celui cu vama, vama; celui cu teama, teamă; celui cu cinstea, cinste.

Preotul: Pace ție..., Cântărețul: Și duhului tău. Aliluia.

EVANGHELIA

Diaconul: Înțelepciune drepti...

Din Sfânta Evanghelie de la Marcu, citire:

(XI, 22-26)

Zis-a Domnul ucenicilor Săi: Aveți credință în Dumnezeu. Adevărat zic vouă că oricine va zice acestui munte: Ridică-te și te aruncă în mare, și nu se va îndoi în inima lui, ci va crede că ceea ce spune se va face, fi-va lui orice va zice. De aceea vă zic vouă: Toate câte cereți, rugându-vă, să credeți că le-ați primit și le veți avea. Iar când stați de vă rugați, iertați orice aveți împotriva cuiva, ca și Tatăl vostru Cel din ceruri să vă ierte vouă greșelele voastre. Că de nu iertați voi, nici Tatăl vostru Cel din ceruri nu vă va ierta vouă greșelele voastre.

Îndată după Evanghelie, diaconul zice ectenia aceasta:

Miluieste-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluieste.

Cóorul: Doamne miluieste (de 3 ori, după fiecare ectenie).

Încă ne rugăm pentru Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, [pentru (Înalt-) Prea Sfințitul (Arhi-)Episcopul și Mitropolitul nostru (N)] și pentru toți frații noștri cei întru Hristos.

Încă ne rugăm pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru cârmuitorii țării noastre, pentru mai marii orașelor și satelor și pentru iubitoarea de Hristos oaste, pentru sănătatea și pentru mântuirea lor.

Ca niște robi nevrednici, cu frică și cu cutremur mulțumind milostivirii Tale, Mântuitorule și Stăpânule al nostru, Doamne, pentru binefacerile Tale, pe care cu îmbelșugare le-ai vărsat asupra robilor Tăi, cădem înaintea Ta, și ca unui Dumnezeu Îți aducem doxologie și cu umilință strigăm: izbăvește din toate nevoile pe robii Tăi, și ca un milostiv plinește totdeauna dorințele noastre ale tuturor. Cu deadinsul ne rugăm Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Precum ai ascultat cu milostivire rugăciunile robilor Tăi, Doamne, și le-ai arătat lor marea Ta iubire de oameni, așa și de acum înainte, netrecându-i cu vederea, împlinește, spre slava Ta, toate bunele dorințe ale credincioșilor robilor Tăi, și arată spre noi, spre toți, mila Ta cea bogată, trecând cu vederea greșelele noastre. Rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Ca niște tămâie cu bun miros și ca o ardere de tot grasă, bineprimită să fie, întru tot Bunule Stăpâne, această mulțumire a noastră înaintea slavei Tale, și trimite totdeauna, ca un îndurat, robilor Tăi, mila Ta cea bogată și îndurărilor Tale și izbăvește pe robii Tăi de toate meșteșugirile văzuților și nevăzuților vrăjmași, pe ei, Biserica Ta cea sfântă, orașul (ori satul) acesta și pe tot poporul Tău, și dăruiește tuturor sănătate, lungime de zile și sporire întru toate faptele cele bune. Rugămu-ne Ție, auzi-ne și degrab ne miluiește.

Iar preotul zice: Auzi-ne pe noi, Dumnezeu, Mântuitorul nostru... Strana: Amin. Și închinându-se de trei ori înaintea Sfintei mese, iar diaconul zicând: Domnului să ne rugăm..., preotul, cu toată umilința, citește această

Rugăciune

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeu nostru, Dumnezeu îndurător și a toată milostivirea, a Cărui milă este nemăsurată și iubire de oameni adânc neajunsă, la a Ta slavă căzând, cu frică și cu cutremur, ca niște robi netrebniți, cu umilință aducem acum mulțumire bunătății Tale, pentru binefacerile ce au fost asupra robilor Tăi (sau) robului (N); și ca pe Domnul, Stăpânul și Binefacătorul, Te slăvim, Îți cântăm și Te lăudăm. Și iarăși căzând înaintea Ta, mulțumim, rugând cu umilință nemăsurată și nespusa Ta milostivire, ca precum ai binevoit a primi acum rugăciunile robilor Tăi și cu milostivire i-ai învrednicit a li se împlini cererile, așa și de acum înainte învrednicește-i a spori întru dreapta credință, în dragostea cea către Tine și cea către aproapele și întru toate faptele cele bune și a dobândi ale Tale binefaceri, împreună cu toți credincioșii Tăi. Mântuiește-i de toată reaua întâmplare, dăruindu-le pace și liniște. Și ne învrednicește pe toți, totdeauna a grăi și a cânta Ție și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, Dumnezeului celui slăvit întru o ființă. (Și îndată cu glas mai înalt:) Slavă Ție, Dumnezeului nostru, Dătătorului nostru de bine, în vecii vecilor. Amin.

Apoi se cântă Doxologia mare: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu... sau Imnul Sfântului Nichita al Remesianei: Pe Tine, Dumnezeu, Te lăudăm... Diaconul: Înțelepciune. Strana: Binecuvintează.

Preotul face otpustul zilei și apoi, binecuvântând poporul, zice:

Binecuvântarea Domnului peste voi toți, cu al Său har și cu a Sa iubire de oameni, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

MASLUL

SLUJBA SFÂNTULUI MASLU

Această Sfântă Taină este folositoare tuturor creștinilor bolnavi de boală trupească sau sufletească, căci le dă tămăduire trupului și iertare sufletului. Pentru aceasta se cuvine preoților să sfătuiască pe toți creștinii, care vor cere a li se săvârși această Taină, ca mai întâi să-și cerceteze cugetul și să se mărturisească la duhovnic. Apoi, adunându-se șapte preoți sau trei numai, în biserică sau în casă, se îmbracă cu epitrahile și feloane; se așază o masă, pe care se pune un vas cu făină de grâu și în mijlocul lui o candelă cu untdelemn curat; în făină se înfig șapte bețișoare înfășurate pentru ungere. Lângă vas se așază lumânări și Sfânta Evanghelie. Și stând preoții în jurul mesei, preotul-protos cădește masa și toată biserica sau casa și pe cei de față, apoi, stând în fața mesei și căutând spre răsărit, face începutul așa:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru... iar strana Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție; Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Doamne miluiește (de 12 ori) Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori) și Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută-l la Aghiasma mică, pagina 151). Apoi ectenia mică: Iară și iară... și vosglas: Că Ție se cuvine toată slava... Apoi cântăm: Aliluia, glasul al 6-lea. Stih: Doamne, nu cu mânia Ta să mă

mustri pe mine, nici cu urgia Ta să mă cerți... Stih: Miluiește-mă, Doamne, că pe mine, nici cu urgia Ta să mă cerți... Stih: Miluiește-mă, Doamne, că neputincios sunt... Și troparele acestea, glasul al 6-lea: Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi... Slavă... Doamne, miluiește-ne pe noi... Și acum..., Ușa milostivirii... (acestea caută-le la paginile 7-8). Psalmul 50: Miluiește-mă Dumnezeu... (caută-l la Aghiasma mică, pagina 152). Apoi

CANONUL

Facere a lui Arsenie

Cântarea 1, glasul al 4-lea:

Irmos: Adâncul Mării Roșii cu urme neudate, trecând Israel...

Stih.: Stăpâne, Hristoase milostive, miluiește și tămăduiește pe robul Tău. (Acest stih se zice la toate troparele).

Cu untdelemnul îndurării Tale, Stăpâne, mângâind pururea sufletele și trupurile oamenilor și păzind prin untdelemn pe credincioși, Însuși și acum, prin untdelemn, miluiește pe cei ce caută scăpare la Tine.

De mila Ta, Stăpâne, este plin tot pământul; pentru aceasta, cu untdelemnul Tău cel dumnezeiesc fiind unși astăzi, cerem cu credință să ni se dea nouă mila Ta cea mai presus de minte.

Slavă...

Iubitorule de oameni, Care ai poruncit cu milostivire apostolilor Tăi să plinească ungera Ta cea sfântă peste robii Tăi cei neputincioși, pentru rugăciunile lor, miluiește-ne pe toți cu ungera Ta.

Și acum..., a Născătoarei:

Una curată, ceea ce ai îmbogățit adâncul păcii cu rugăciunile tale cele de-a pururea către Dumnezeu, izbăvește pe robul tău de toate neputințele și necazurile, ca neîncetat să te mărească pe tine.

Cântarea a 3-a:

Irmos: Se veselește de Tine Biserica Ta, Hristoase, strigând...

Tu însuși, Cel ce ești minunat și milostiv pentru oamenii cei credincioși, dă, Hristoase, acestuia, ce bolește cumplit, harul Tău de sus.

Stâlparea cea de măslin ai arătat-o odinioară spre încetarea potopului, prin milostivirea Ta cea dumnezeiască; mântuiește, Doamne, prin untdelemnul Tău cel sfânt și pe acesta ce pătimește.

Slavă...

Cu luminarea luminii celei dumnezeiești, luminează cu mila Ta, Hristoase, pe acesta ce prin ungere vine acum, cu credință, spre mila Ta.

Și acum..., a Născătoarei:

Caută de sus cu bunăvoință, Maica Făcătorului a toate, și cu rugăciunile tale dezleagă suferința cea amară a acestuia ce bolește.

Apoi Sedealna aceasta, glasul al 8-lea:

Podobie: Fluierile păstorești...

Ca Cel ce ești izvor dumnezeiesc al milei și adânc al mării milostiviri, Îndurate, arată râurile milei Tale celei dumnezeiești și tămăduiește pe toți; revarsă izvoarele cele bogate ale minunilor și spală pe toți; că la Tine pururea alergând, cu căldură cerem har.

Alta, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce de bunăvoie...

Doctorul și ajutătorul celor ce sunt în dureri, Izbăvitorul și Mântuitorul celor neputincioși, Însuși, Stăpâne al tuturor și Doamne, dăruiește tămăduire neputinciosului robului Tău;

îndură-Te și miluiește pe acesta care mult a greșit și-l izbăvește de păcate, Hristoase, ca să slăvească puterea Ta cea dumnezeiască.

Cântarea a 4-a:

Irmos: Ridicat pe Cruce văzându-Te, Biserica...

Mântuitorule, Cel ce ești mirul cel nesticăcios și vărsat prin har, care curățește lumea, îndură-Te și miluiește pe acesta ce-și unge, cu credință în Dumnezeirea Ta, rănila cele trupești.

Însemnând acum pe robii Tăi cu bucuria pecetii Tale, fă, Stăpâne, simțurile lor intrare de netrecut și de necuprins pentru toate puterile cele potrivnice.

Slavă...

Cel ce ai poruncit ca cei bolnavi să cheme pe sfinții Tăi slujitori și să se tămăduiască prin rugăciunile lor și prin ungerea cu untdelemnul Tău, Iubitorule de oameni, mântuiește cu mila Ta pe acesta ce pătimește.

Și acum..., a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu, pururea Fecioară preasfântă, ceea ce ești acoperământ tare și păzitoare, liman și zid, scară și turn, miluiește și tămăduiește pe acest bolnav, că la tine a alergat.

Cântarea a 5-a:

Irmos: Tu, Doamne, lumina mea, în lume ai venit...

Cel ce ești adâncul milei, Bunule, miluiește, Milostive, cu mila Ta cea dumnezeiască, ca un îndurat, pe acesta ce pătimește.

Cel ce sfințește de sus în chip tainic sufletele și trupurile noastre, prin semnul dumnezeiesc al peceții Tale, Hristoase, cu mila Ta tămăduiește pe toți.

Slavă...

Preabunule Doamne, Cel ce cu dragostea Ta cea negrăită ai primit ungere cu mir de la desfrânata, îndură-Te de robul Tău.

Și acum..., a Născătoarei:

Ceea ce ești întru totul lăudată, curată, preabună stăpână, îndură-te de cel ce se unge cu untdelemnul cel dumnezeiesc și miluiește pe robul tău.

Cântarea a 6-a:

Irmos: Jertfi-voi Ție cu glas de laudă, Doamne...

**Iubitorule de oameni, Cel ce ai arătat prin cuvintele Tale
Lungerea împăraților prin untdelemn și ai desăvârșit
aceasta și prin semnul peceții Tale pentru arhieriei, mântuiește,
ca un îndurat, și pe acesta care pătimește.**

Demonii cei cumpliți să nu se atingă de acesta ce-și însemnează simțurile cu ungere dumnezeiască, Mântuitorule, ci îl apără pe dânsul cu acoperământul slavei Tale.

Slavă...

Tinde mâna Ta din înălțime, Iubitorule de oameni, și, sfințind untdelemnul Tău acesta, Mântuitorule, dă-l robului Tău spre sănătate și izbăvire de toate bolile.

Și acum..., a Născătoarei:

Maica Făcătorului, te-ai arătat în casa Dumnezeului tău măslin roditor, prin care lumea s-a umplut de milă. Pentru aceasta mântuiește cu mângâierea rugăciunilor tale pe acesta ce pătimește.

CONDAC, glasul al 2-lea

Podobie: Căutând cele de sus...

Cel ce ești izvorul milei, Preabunule, izbăvește de toată suferința pe aceștia ce cad cu credință fierbinte la mila Ta cea negrăită, Îndurate, și, ușurându-le neputințele, dă-le dumnezeiescul har de sus.

Cântarea a 7-a:

Irmos: În cuptorul persienesc pruncii lui Avram...

Tu, Mântuitorule, Cel ce ești singurul Dumnezeu, Care cu mila și cu îndurările Tale tămăduiești tuturor patimile sufletelor și zdrobirile trupurilor, Însuți vindecă și pe acesta ce pătimește în neputințe, tămăduindu-l.

Când se vor mirui capetele tuturor cu ungera untdelemnului, Hristoase Doamne, acestuia care cere milă de la Tine dăruiește-i, cu mila Ta cea bogată, roada bucuriei și a izbăvirii.

Slavă...

Sabie împotriva diavolilor este pecetea Ta, Mântuitorule; iar prin rugăciunile preoților, foc care mistuiește patimile sufletești; pentru aceasta, cu credință, Te laudăm pe Tine noi cei ce am primit vindecare.

a Născătoarei:

Tu, cea care ai purtat în pânțece pe Cel ce ține toate în palmă și L-ai întrupat în chip minunat, după cum a bineplăcut lui Dumnezeu, te rugăm, Maica lui Dumnezeu, fă-L milostiv pe Acela spre acesta care pătimește.

Cântarea a 8-a:

Irmos: Măinile tinzându-și Daniel...

Miluieste-ne pe toți, Mântuitorule, după mare și dumnezeiască mila Ta, că pentru aceasta ne-am adunat noi toți, ca, închipuind cu taină coborârea îndurărilor Tale, să

aducem, cu credință ungeri cu untdelemn robului Tău, pe care tămăduiește-l cu puterea Ta.

Cu curgerile milei Tale, Hristoase, și cu ungerile preoților Tăi, spală, Doamne, ca un îndurat, durerile și rănilor și apăsările chinurilor acestuia ce este chinuit de suferințele patimilor, ca, fiind mântuit, să Te slăvească pe Tine cu mulțumire.

Slavă...

Să nu îndepărtezi, Stăpâne, mila Ta de la noi cei ce însemnăm chipul plecăciunii celei de sus și al bucuriei și să nu treci cu vederea pe cel ce cu credință strigă pururea: binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Și acum..., a Născătoarei:

Preacurată, firea a primit ca o preamărită cunună nașterea ta cea dumnezeiască, care oprește și biruiește cu puterea ei taberele vrăjmașilor. Pentru aceasta, fiind încununată cu podoabele cele luminoase ale darurilor tale, pe tine te laudăm întru tot cântată, stăpână.

Cântarea a 9-a:

Irmos: Piatra cea netăiată de mână...

Caută din cer, Îndurate, și arată mila Ta tuturor; trimite acum prin ungera cea dumnezeiască a preoților ajutorul Tău și tăria Ta celui ce aleargă la Tine, Iubitorule de oameni.

Am văzut cu bucurie, Mântuitorule, preabunule, untdelemnul cel sfânt, pe care l-ai primit prin dumnezeiasca Ta pogorâre mai mult decât cei ce se împărtășesc de el și îl dai în chip văzut celor ce se împărtășesc de baia cea dumnezeiască.

Slavă...

Mântuitorule, îndură-Te, miluiește, izbăvește de chinuri și de dureri, și apără de săgețile celui viclean pe robii Tăi, tămăduindu-le, ca un stăpân milostiv, sufletele și trupurile cu harul cel dumnezeiesc.

Și acum..., a Născătoarei:

Fecioară, primind cântări și rugăciuni de la robii tăi, izbăvește, Preacurată, de patimi cumplite și de dureri, cu rugăciunile tale, pe cel ce prin noi aleargă la acoperământul tău cel dumnezeiesc.

Și îndată se zice:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și preanevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai mărită, fără de asemănare, decât serafimii; care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu te mărim.

LUMINÂNDA

Podobie: Cercetatu-ne-ai de sus...

Cu milă caută cu ochiul Tău, Bunule, spre rugăciunea noastră, a celor ce ne-am adunat astăzi în biserica Ta cea sfântă, ca să ungem cu untdelemnul cel dumnezeiesc pe neputincioșii robii Tăi.

La LAUDE

Se pun stihirile pe glasul al 4-lea, după podobia: Dat-ai semn...

Ai dat harul Tău prin apostolii Tăi, lesne Iertătorule și Iubitorule de oameni, ca să tămăduiască cu untdelemnul Tău cel sfânt rănile și bolile tuturor. Pentru aceasta și acum, ca un îndurat, pe cel ce vine cu credință sfințește-l, miluiește-l, tămă-

duieşte-l prin untdelemnul Tău de toată neputinţa şi-l învredniceşte, Doamne, de desfătarea Ta cea nesticăcioasă.

Cel ce ca un îndurat însemnezi, cu mâna Ta cea nevăzută, simţurile noastre prin untdelemnul Tău cel dumnezeiesc, caută din cer, Cel ce eşti necuprins cu mintea, spre cel ce aleargă la Tine cu credinţă şi cere iertare greşalelor, şi dăruieşte-i tămăduire sufletului şi trupului, ca să te preaslăvească pe Tine cu dragoste, slăvind puterea Ta.

Prin ungerea untdelemnului Tău şi prin atingerea preoţilor, Iubitorule de oameni, sfinţeşte de sus pe robii Tăi; izbăveşte-i de boli şi de întinăciunea sufletului; curăţeşte-i, spală-i Mântuitorule, şi fereşte-i de tot felul de sminteli; uşurează-le durerile, izgoneşte-le nevoile şi le risipeşte necazurile, ca un milostiv şi îndurat.

Slavă... Şi acum..., a Născătoarei:

Pe tine te rog, preacuratul palat al Împăratului ceresc, ceea ce eşti mult-lăudată, curăţeşte mintea mea cea întinată cu tot felul de păcate şi o fă locaş înfrumuseţat Treimii celei dumnezeieşti, ca, mântuit fiind eu netrebnicul robul tău, să măresc puterea şi mila ta cea nemăsurată.

După aceea: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia...

Apoi troparul acesta, glasul al 4-lea:

Unule, Cel ce eşti grabnic spre ajutor, Hristoase, arată de sus grabnică cercetare robilor Tăi celor ce pătimesc; izbăveşte-i de boli şi de durerile cele amare; ridică-i ca să Te laude şi să Te slăvească neîncetat, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Acum, având untdelemn curat, pus în vas, se aprind și lumânările și diaconul zice: Binecuvintează, părinte. Iar preotul-protos, luând Sfânta Evanghelie, însemnează chipul Sfintei Cruci peste untdelemn zicând:

Binecuvântată este împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Citețul: Amin.

Diaconul zice ectenia aceasta:

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Citețul: Doamne miluiește.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă biserica aceasta și pentru cei ce cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră într-însa, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se binecuvinteze untdelemnul acesta (aici binecuvintează toți preoții untdelemnul), cu puterea, cu lucrarea și cu venirea Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru robul lui Dumnezeu (N), și pentru cercetarea lui cea întru Dumnezeu și pentru ca să vină peste dânsul harul Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie izbăvit el și noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita, stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o; pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Preotul: Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea...

După aceasta zice preotul cel dintâi

Rugăciunea sfințirii untdelemnului

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Doamne, Care cu mila și cu îndurărilor Tale tămăduiești zdrobirile sufletelor și ale trupurilor noastre, Însuți, Stăpâne, sfințește untdelemnul acesta (în acest moment al citirii rugăciunii acesteia, toți preoții binecuvintează untdelemnul), ca să fie celor ce se vor unge din el spre tămăduire și spre izbăvirea de toată patima și întinăciunea trupului și a sufletului și de toată răutatea. Ca și întru aceasta să se preaslăvească preasfânt numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi zic și ceilalți preoți această rugăciune, până se plinește de șapte ori. Iar după rugăciune se cântă aceste tropare, glasul al 4-lea:

Unule, Cel ce ești grabnic spre ajutor, Hristoase, arată de sus grabnică cercetare robilor Tăi celor ce pățimesc; izbăvește-i de boli și de durerile cele amare; ridică-i ca să Te laude și să Te slăvească neîncetat, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Glasul al 4-lea:

Podobie: Arătat-Te-ai astăzi...

Fiind orbit la ochii sufletului, vin la Tine, Hristoase, ca și orbul cel din naștere, strigând către Tine cu pocăință: Tu ești lumina cea strălucitoare a celor dintru întuneric.

Glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi...

Doamne, sufletul meu cel slăbit cu multe feluri de păcate și cu fapte netrebnice, ridică-l cu cercetarea Ta cea dumnezeiască,

precum ai ridicat de demult pe slăbănogul; ca fiind mântuit să strig Ție: îndură-Te, Hristoase, și dă-mi tămăduire.

Glasul al 4-lea:

Cel ce ca ucenic al Domnului ai primit, o drepte, Evanghelia, cel ce ca mucenic ai cununa cea veșnică, și ca rudă a Domnului ai îndrăznirea, iar ca ierarh ai mijlocirea, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Glasul al 4-lea:

Podobie:

Dumnezeu, Cuvântul cel Unul-Născut al Tatălui, Care a venit la noi în zilele mai de pe urmă, te-a arătat pe tine, minunate Iacov, întâi păstor și dascăl al Ierusalimului și iconom credincios al tainelor celor duhovnicești. Pentru aceasta toți te cinștim, apostole.

Glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi...

În Mira, sfinte, sfințitor te-ai arătat; că Evanghelia lui Hristos plinind-o, cuvioase, ți-ai pus sufletul pentru poporul tău; mântuit-ai pe cei nevinovați din moarte. Pentru aceasta te-ai sfințit ca un mare tainuitor al harului lui Dumnezeu.

Același glas:

Mare apărător te-a aflat întru primejdii lumea, purtătorule de chinuri, pe tine cel ce ai biruit pe păgâni. Deci, precum mândria lui Lie ai surpat și la luptă îndrăzneț ai făcut pe Nestor, așa, Sfinte Dimitrie, pe Hristos Dumnezeu roagă-L să ne dăruiască nouă mare milă.

Același glas:

Purtătorule de chinuri, Sfinte și tămăduitorule Pantelimon, roagă pe milostivul Dumnezeu ca să dăruiască iertare de păcate sufletelor noastre.

Glasul al 8-lea:

Sfinților cei fără de arginți și făcătorilor de minuni, cercetați neputințele noastre; în dar ați luat, în dar dați-ne nouă.

Glasul al 2-lea:

Măririle tale, iubitorule de feciorie, cine le va spune? Că izvorăști minuni și verși tămăduiri și te rogi pentru sufletele noastre, ca cel ce ești cuvântător de Dumnezeu și de Hristos preaiubit.

Al Născătoarei, asemenea:

Ceea ce ești rugătoare caldă și zid nesurpat, izvor de milă și lumii scăpare, cu osârdie strigăm către tine: Născătoare de Dumnezeu stăpână, vino degrab și ne izbăvește pe noi din nevoi, ceea ce singură ești grabnic ajutătoare.

De va fi diacon zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Citețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul 1;

Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădăjduit și noi întru Tine.

Stih: Bucurați-vă dreptilor întru Domnul.

(1) APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola sobornicească a Sfântului Apostol Iacov, citire:

(V, 10-16)

Fraților, luați ca pildă de suferință și de îndelungă-răbdare, pe proorocii care au grăit în numele Domnului. Iată, noi ferim pe cei ce au răbdare: ați auzit de răbdarea lui Iov și ați văzut sfârșitul hărăzit lui de Domnul; că mult-Milostiv este Domnul și îndurător. Iar înainte de toate, frații mei, să nu vă jurați nici pe cer, nici pe pământ, nici cu orice alt jurământ, ci să vă fie vouă ce este da, da, și ce este nu, nu, ca să nu cădeți în

judecatã. Este vreunul dintre voi în suferinã? Sã se roage. Este cineva cu inimã bunã? Sã cânte psalmul. Este cineva bolnav între voi? Sã cheme preoții Bisericii și sã se roage pentru el, ungându-l cu untdelemn, întru numele Domnului. Și rugãciunea credinței va mântui pe cel bolnav și Domnul îl va ridica și de va fi fãcut pãcate se vor ierta lui. Mãrturisiți-vã deci unul altuia pãcatele și vã rugați unul pentru altul, ca sã vã vindecați, cã mult poate rugãciunea stãruitoare a dreptului.

Preotul: Pace ție... Citețul: Aliluia, glasul al 8-lea.

Stih. Milã și judecatã voi cânta Ție, Doamne.

(I) EVANGHELIA

Diaconul: Înțelepciune drepti...

Din Sfânta Evanghelie de la Luca, citire:

(X, 25-37)

În vremea aceea a venit la Iisus un învățator de Lege, ispitindu-l și zicând: Învățătorule, ce sã fac ca sã moștenesc viața cea veșnicã? Iar Iisus a zis cãtre el: Ce este scris în Lege? Cum citești? Iar el, rãspunzând, a zis: Sã iubești pe Domnul Dumnezeuul tãu din toatã inima ta și din tot sufletul tãu și din toatã puterea ta și din tot cugetul tãu; iar pe aproapele tãu, ca pe tine însuși. Iar El i-a zis: Drept ai rãspuns; fã aceasta și vei trãi. Dar el, vrând sã se îndrepteze pe sine, a zis cãtre Iisus: Și cine este aproapele meu? Iar Iisus, rãspunzând, a zis: Un om cobora de la Ierusalim la Ierihon, și a cãzut între tâlhari, care, dupã ce l-au dezbrãcat și l-au rãnit, au plecat, lãsându-l aproape mort. Din întâmplare un preot se cobora pe calea aceea și, vãzându-l, a trecut pe alãturi. De asemenea și un levit, ajungând în acel loc și vãzând, a trecut pe alãturi. Iar un samarinean, mergând pe cale, a venit la el și, vãzându-l, i s-a fãcut milã și, apropiindu-se, i-a legat rãnila, turnând pe ele untdelemn și vin, și punându-l pe dobitocul sãu, l-a adus la o casã de oaspeți și a purtat grijã de el.

Iar a doua zi, scoțând doi dinari, i-a dat gazdei și i-a zis: Ai grijă de el și, ce vei mai cheltui, eu, când mă voi întoarce, îți voi da. Care dintre acești trei și se pare că a fost aproapele celui căzut între tâlhari? Iar el a zis: Cel care a făcut milă cu el. Și Iisus i-a zis: Mergi și fă și tu asemenea.

Apoi diaconul zice:

Miluieste-ne pe noi, Dumnezeuule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluieste.

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea și lăsarea păcatelor robului lui Dumnezeu (N), și pentru ca să i se ierte lui toată greșeala cea de voie și cea fără de voie.

Preotul:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Preotul citește această

(1) Rugăciune

Cel ce ești fără de început și fără de sfârșit, Sfinte al sfinților, Care ai trimis pe Unul-Născut Fiul Tău să tămăduiască toată boala și neputința sufletelor și trupurilor noastre, trimite Duhul Tău cel Sfânt și sfințește untdelemnul acesta și-l fă robului Tău acesta (N), care se va unge, spre izbăvire desăvârșită de păcatele lui și spre moștenirea împărăției cerurilor. Că Tu ești Dumnezeu mare și minunat, Care păzești legământul Tău și dai mila Ta celor ce Te iubesc pe Tine; Cel ce dai izbăvire de păcate prin Sfânt Pruncul Tău, Iisus Hristos; Care ne-ai renăscut pe noi din păcat; Cel ce luminezi orbii și ridici pe cei căzuți; Care iubești pe cei dreπți și pe cei păcătoși miluiesti; Cel

ce ne-ai scos din întuneric și din umbra morții, zicând celor din legăturile iadului: ieșiți, și celor din întuneric: descoperiți-vă. Că a strălucit în inimile noastre lumina cunoștinței Unuia-Născut Fiului Tău, de când S-a arătat pentru noi pe pământ și cu oamenii împreună a petrecut. Și celor ce L-au primit, le-ai dat putere să se facă fiii lui Dumnezeu prin baia nașterii din nou, dăruindu-ne înfierea și făcându-ne părtași biruinței asupra diavolului. Pentru că n-ai binevoit a ne curăți prin sânge, ci ai dat și în untdelemnul sfințit chipul Crucii, ca să ne facem noi turmă lui Hristos, preoție împărătească, neam sfânt, curățindu-ne cu apă și sfințindu-ne cu Duhul cel Sfânt. Înсуți, Stăpâne Doamne, dă-ne har spre slujba Ta aceasta, precum ai dat lui Moise slugii Tale și lui Samuel iubitului Tău și lui Ioan alesului Tău și tuturor celor ce au bineplăcut Ție în fiecare neam și neam. Așa fă-ne și pe noi să fim slujitori ai legii Tale celei noi a Fiului Tău prin untdelemnul acesta, pe care sfințește-l cu scump Sângele Său, ca dezbrăcându-ne de poftele cele lumești, să murim păcatului și să viem dreptății, îmbrăcându-ne în Domnul nostru Iisus Hristos, prin ungera cu sfințenia ce va fi adusă untdelemnului acesta. Facă-se, Doamne, untdelemnul acesta, untdelemn de bucurie, untdelemn de sfințenie, îmbrăcăminte împărătească, pavază puternică izbăvitoare de toată lucrarea diavolească, pecete nestricată, bucurie a inimii, veselie veșnică. Ca și cei ce se vor unge cu untdelemnul acesta al înnoirii să fie de temut pentru cei potrivnici și să strălucească în strălucirile sfinților Tăi, neavând întinăciune ori prihană; să fie primiți în odihna Ta cea veșnică și să ia plata chemării celei de sus. Că Ție se cuvine să ne miluiești și să ne mântuiești, Dumnezeule, Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

După această rugăciune, până ce unge preotul pe cel căruia i se face maslul, se cântă troparul acesta, glasul al 8-lea:

Doamne, armă asupra diavolului, Crucea Ta o ai dat nouă; că se îngrozește și se cutremură, nesuferind a căuta spre puterea ei; că morții i-ai sculat și moartea o ai surpat, pentru aceasta ne închinăm îngropării Tale și învierii.

Și luând preotul un bețișor din cele șapte, îl înmoaie în untdelemnul ce s-a sfințit, și unge pe cel bolnav în chipul crucii la frunte, la gură, la nări, la urechi, pe piept, pe mâini și pe tălpi, zicând această

Rugăciune

Părinte Sfinte, doctorul sufletelor și al trupurilor, Care ai trimis pe Unul-Născut Fiul Tău, Domnul nostru Iisus Hristos, să vindece toată boala și să răscumpere din moarte, tămăduiește pe robul Tău acesta (N) de neputința trupească și sufletească ce l-a cuprins și-l dă să vieze prin harul Hristosului Tău; pentru rugăciunile Precuratei stăpânei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu folosirile cinstitelor, cereștilor celor fără de trup puteri; pentru rugăciunile cinstiului, măritului, proorocului înaintemergătorului Botezătorului Ioan; ale sfinților, măriților și întru tot lăudaților apostoli; ale sfinților, măriților și bunilor biruitori mucenici; ale sfinților și de Dumnezeu purtătorilor noștri părinți; ale sfinților și tămăduitorilor fără de arginți Cosma și Damian, Chir și Ioan, Pantelimon și Ermolae, Samson și Diomid, Mochie și Anichit, Talaleu și Trifon; ale sfinților, dreptilor și dumnezeieștilor părinți Ioachim și Ana și cu ale tuturor sfinților. Că Tu ești izvorul tămăduirilor, Dumnezeuule, Dumnezeul nostru, și Tie slavă înălțăm împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Această rugăciune se zice de către fiecare preot, după ce se citesc Evanghelia și rugăciunea (1), ungând cu untdelemn pe cel căruia i se face maslul.

Și de va fi diacon, zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Citețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 2-lea:

Tăria mea și scăparea mea este Domul și s-a făcut mie spre mântuire.

Stih: Cercetându-mă m-a certat Domnul, dar morții nu m-a dat.

(2) A P O S T O L U L

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola către Romani a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(XV, 1-7)

Fraților, datori suntem noi, cei tari, să purtăm slăbiciunile celor neputincioși și să nu căutăm plăcerea noastră; ci fiecare dintre noi să caute să placă aproapelui său, la ce este bine, spre zidire. Că și Hristos n-a căutat a Sa plăcere, ci, precum este scris: «Ocările celor ce te ocărăsc pe tine au căzut asupra mea». Căci toate câte s-au scris mai înainte, s-au scris spre învățatura noastră, ca, prin răbdarea și mângâierea, care vin din Scripturi, să avem nădejde. Iar Dumnezeu răbdării și al mângâierii să vă dea vouă a gândi la fel unii pentru alții, după Iisus Hristos, pentru ca toți laolaltă și cu o singură gură să slăviți pe Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos. De aceea, primiți-vă sufletește unii pe alții, precum și Hristos v-a primit pe voi, spre slava lui Dumnezeu.

Preotul: Pace ție... Citețul: Aliluia, glasul al 5-lea.

Stih: Milele Tale, Doamne, în veac voi cânta.

(2) E V A N G H E L I A

Diaconul: Înțelepciune dreptă...

Din Sfânta Evanghelic de la Luca, citire:

(XIX, 1-10)

În vremea aceea trecea Iisus prin Ierihon și iată un bărbat, cu numele Zaheu, și acesta era mai-marele vameșilor și era bogat. Și căuta să vadă cine este Iisus, dar nu putea de mulțime,

pentru că era mic de statură. Și, alergând el înainte, s-a suit într-un sicomor, ca să-L vadă, căci pe acolo avea să treacă. Și când a sosit la locul acela, Iisus, privind în sus, a zis către el; Zahee, coboară-te degrabă, căci astăzi în casa ta trebuie să rămân. Și a coborât degrabă și L-a primit, bucurându-se. Și văzând, toți murmurau, zicând că a intrat să găzduiască la un om păcătos. Iar Zaheu, stând, a zis către Domnul: Iată, jumătate din averea mea, Doamne, o dau săracilor și, dacă am năpăstuit pe cineva cu ceva, întorc împătrit. Și a zis către el Iisus: Astăzi s-a făcut mântuire casei acesteia, căci și acesta este fiu al lui Avraam. Căci Fiul Omului a venit să caute și să mântuiască pe cel pierdut.

Apoi diaconul zice: Miluiește-ne pe noi Dumnezeu!... Încă ne rugăm pentru mila... Preotul: Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești!

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Preotul citește această

(2) Rugăciune

Dumnezeule cel Mare și Preaînalt, Care ești închinat de toată făptura, izvorul înțelepciunii și adâncul cel necuprins al bunătății celei adevărate și noianul cel nemărginit al milostivirii, Însuși, Iubitorule de oameni, Stăpâne, Dumnezeu celor veșnice și al celor minunate, pe Care nimeni dintre oameni nu poate să Te cuprindă cu gândul, caută și ne auzi pe noi, nevrednicii robii Tăi; și aici, unde aducem acest untdelemn în numele Tău cel mare, trimite darul Tău cel tămăduitor și iertarea păcatelor, și tămăduiește pe robul Tău cu mulțimea milei Tale. Așa, Doamne, Cel ce ești lesne iertător, Unule, Milostive și Iubitorule de oameni, Căruia Îți pare rău de răutățile noastre; Cel ce știi că gândul omului este plecat spre cele rele din tinerețile lui; Care nu voiești moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu; Cel ce pentru mântuirea păcă-

toșilor Te-ai întrupat, Dumnezeu fiind, și Te-ai făcut om pentru zidirea Ta; Tu ești Cel ce ai zis: n-am venit să chem pe cei dreapți, ci pe cei păcătoși, la pocăință; Tu ești Cel ce ai căutat oaia cea rătăcită; Tu ești Cel ce cu osârdie ai căutat drahma cea pierdută și ai aflat-o; Tu ești Cel ce ai zis: pe cel care vine la Mine nu-l voi scoate afară; Tu ești Cel ce nu Te-ai scârbit de păcătoasa care a spălat cu lacrimi cinstitele Tale picioare; Tu ești Cel ce ai zis: de câte ori vei cădea, scoală-te și te vei mântui; Tu ești Cel ce ai zis: bucurie se face în cer pentru un păcătos care se pocăiește; Însuși, îndurate Stăpâne, caută din înălțimea Ta cea sfântă, umbrindu-ne pe noi păcătoșii și nevrednicii robii Tăi cu harul Sfântului Tău Duh în ceasul acesta și trimite-l peste robul Tău acesta (N), care și-a cunoscut păcatele sale și a venit la Tine cu credință. Primindu-l cu iubirea Ta de oameni și iertându-i orice a greșit cu cuvântul, cu lucrul, sau cu gândul, spală-l și-l curățește pe el de tot păcatul. Și petrecând pururea împreună cu dânsul, păzește-l în ceilalți ani ai vieții lui, ca, umblând întru poruncile Tale, să nu mai fie el batjocură diavolului, ca și într-însul să se slăvească preasfânt numele Tău. Că Ție se cuvine să ne miluiești și să ne mântuiești pe noi, Hristoase Dumnezeu nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi face preotul ungera împreună cu rugăciunea: Părinte Sfinte... precum s-a arătat înapoi la pagina 118. Și aceasta se va face după fiecare rugăciune care urmează după Evanghelia.

Și de va fi diacon, zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Citețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 3-lea:

Domnul este lumina mea și Mântuitorul meu, de cine mă voi teme?

Stih: Domnul este păzitorul vieții mele, de cine mă voi înfricoșa?

(3) APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola întâi către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(XII, 27-31; XIII, 1-8)

Fraților, voi sunteți trupul lui Hristos și mădulare (fiecare) în parte. Și pe unii i-a pus Dumnezeu, în Biserică: întâi apostoli, al doilea prooroci, al treilea învățători; apoi pe cei ce au darul de a face minuni; apoi darurile vindecărilor, ajutoarele, cârmuirile, felurile limbilor. Oare toți sunt apostoli? Oare toți sunt prooroci? Oare toți învățători? Oare toți au putere să săvârșească minuni? Oare toți au darurile vindecărilor? Oare toți vorbesc în limbi? Oare toți pot să talmăcească? Râvniți însă la darurile cele mai bune. Și vă arăt încă o cale care le întrece pe toate: De aș grăi în limbile oamenilor și ale îngerilor, iar dragoste nu am, făcutu-m-am aramă sunătoare și chimval răsunător. Și de aș avea darul proorociei și tainele toate le-aș cunoaște și orice știință, și de aș avea atâta credință încât să mut și munții, iar dragoste nu am, nimic nu sunt. Și de aș împărți toată avuția mea și de aș da trupul meu ca să fie ars, iar dragoste nu am, nimic nu-mi folosește. Dragostea îndelung rabdă; dragostea este binevoitoare, dragostea nu pizmuește, nu se laudă, nu se trufește. Dragostea nu se poartă cu necuviință, nu caută ale sale, nu se aprinde de mânie, nu gândește răul. Nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de adevăr. Toate le suferă, toate le crede, toate le nădăjduiește, toate le rabdă. Dragostea nu cade niciodată.

Preotul: Pace fie... Citețul: Aliluia, glasul al 2-lea.

Stih:

Întru Tine, Doamne, am nădăjduit, să nu fiu rușinat în veac.

(3) EVANGHELIA

Diaconul: Înțelepciune drepti...

Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire:

(X, 1, 5-8)

În vremea aceea, chemând la Sine pe cei doisprezece ucenici ai Săi, Iisus le-a dat lor putere asupra duhurilor celor necurate, ca să le scoată și să tămăduiască orice boală și orice neputință. Pe acești doisprezece i-a trimis Iisus, poruncindu-le lor și zicând: În calca păgânilor să nu mergeți și în vreo cetate de samarineni să nu intrați; ci mai degrabă mergeți către oile cele pierdute ale casei lui Israel. Și, mergând, propovăduiți, zicând: S-a apropiat împărăția cerurilor. Tămăduiți pe cei neputincioși, înviați pe cei morți, curățiți pe cei leproși, scoateți afară pe demoni; în dar ați luat, în dar să dați.

Apoi diaconul zice: Miluiește-ne pe noi Dumnezeuule... Încă ne rugăm pentru mila... Preotul: Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești...

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Iar preotul citește această

(3) Rugăciune

Stăpâne atotțiitorule, Împărate Sfinte, Cel ce pedepsești și nu omori, Care întărești pe cei neputincioși și ridici pe cei căzuți; Cel ce îndreptezi chinurile cele trupești ale oamenilor, rugămu-ne Ție, Dumnezeuul nostru, ca să aduci mila Ta peste untdelemnul acesta și peste cei care se ung din el în numele Tău, ca să le fie lor spre tămăduirea sufletului și a trupului și spre curăție și înlăturare a toată patima și a toată neputința și boala și a toată întinăciunea trupească și sufletească. Așa, Doamne, trimite din cer puterea Ta cea tămăduitoare; atinge-Te de trup, potolește-i fierbințala, ușurează-i suferințele și-i izgonește toată boala cea ascunsă. Fii tămăduitorul robului Tău acesta

(N); ridică-l pe dânsul din patul durerii și din așternutul chinurii. Dăruiește-l pe dânsul sănătos și întreg Bisericii Tale, ca să fie bineplăcut Ție și să facă voia Ta.

Că Ție se cuvine să ne miluiești și să ne mântuiești pe noi, Dumnezeuul nostru, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Se face ungerea, cum se arată la pagina 118.

Și de va fi diacon, zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Citețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 4-lea:

În orice zi Te voi chema, degrab mă auzi.

Stih: Doamne, auzi rugăciunea mea.

(4) APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola a doua către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(VI, 16-18; VII, 1)

Fraților, noi suntem templu al Dumnezeuului celui viu, precum Dumnezeu a zis că: Voi locui în ei și voi umbla și voi fi Dumnezeuul lor și ei vor fi poporul Meu. De aceea: Ieșiți din mijlocul lor și vă osebiți, zice Domnul, și de ce este necurat să nu vă atingeți și Eu vă voi primi pe voi. Și voi fi vouă tată, și veți fi Mie fii și fiice, zice Domnul, Atotțiitorul. Având deci aceste făgăduințe, iubiților, să ne curățim pe noi de toată întinarea trupului și a duhului, desăvârșind sfințenia în frica lui Dumnezeu.

Preotul: Pace ție... Citețul: Aliluia, glasul al 2-lea.

Stih: Așteptând am așteptat pe Domnul...

(4) EVANGHELIA

Diaconul: Înțelepciune drepti...

Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire:

(VIII, 14-23)

În vremea aceea, venind Iisus în casa lui Petru, a văzut pe Isoacra acestuia zăcând, prinsă de friguri. Și S-a atins de mâna ei și au lăsat-o frigurile și s-a sculat și îi slujea Lui. Și

făcându-se seară au adus la El mulți demonizați și a scos duhurile cu cuvântul și pe toți cei bolnavi i-a vindecat, ca să se împlinească ceea ce s-a spus prin Isaia proorocul, care zice: Acesta neputințele noastre a luat și bolile noastre le-a purtat. Și văzând Iisus mulțime împrejurul Lui, a poruncit ucenicilor să treacă de cealaltă parte a mării. Și apropiindu-se un cărturar, i-a zis: Învățătorule, Te voi urma oriunde vei merge. Dar Iisus i-a răspuns: Vulpile au vizuini și păsările cerului cuiburi; Fiul Omului însă nu are unde să-și plece capul. Un altul dintre ucenici l-a zis: Doamne, dă-mi voie întâi să mă duc și să îngrop pe tatăl meu. Iar Iisus i-a zis: Vino după Mine și lasă morții să-și îngroape morții lor. Intrând El în corabie, ucenicii Lui l-au urmat.

Apoi diaconul zice: Miluiește-ne pe noi Dumnezeu... Încă ne rugăm pentru mila... Preotul: Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești...

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Iar Preotul citește această

(4) Rugăciune

Bunule și Iubitorule de oameni, Îndurate și mult-Milostive Doamne, Cel plin de milă și bogat în bunătate, Părinte al îndurărilor și Dumnezeu a toată mângâierea, Cel ce, prin Sfinții Tăi Apostoli, ne-ai dat nouă puterea să tămăduim, cu untdelemn însoțit cu rugăciunea, neputințele poporului, Însuți și untdelemnul acesta întocmește-l spre tămăduirea celor care se ung din el, spre depărtarea a toată neputința și a toată boala, spre izbăvirea de rele a celor ce așteaptă de la Tine mântuire. Așa, Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, rugămu-ne, Atotputernice, să ne mântuiești pe noi pe toți. Unule, Cel ce ești doctorul sufletelor și al trupurilor, sfințește-ne pe noi pe toți. Cel ce tămăduiești toată neputința, tămăduiește și pe robul Tău acesta (N); ridică-l pe dânsul din patul durerii pentru mila bunătății Tale; cercetează-l pe dânsul cu mila și cu îndurărilor Tale; de-

părtează de la dânsul toată boala și neputința. Ca, ridicându-l cu mâna Ta cea tare, să slujească Ție cu toată mulțumirea. Ca și acum făcându-ne părtași iubirii Tale de oameni celei negrăite, să Te lăudăm și să Te slăvim pe Tine, Cel ce faci lucruri mari și minunate, slăvite și preaînalte.

Că Ție se cuvine să ne miluiești și să ne mântuiești pe noi, Hristoase, Dumnezeuul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Se face ungerea, cum se arată la pagina 118.

Și de va fi diacon, zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Citețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 5-lea:

Tu, Doamne, ne vei păzi și ne vei apăra de neamul acesta în veac.

Stih.: Mântuiește-mă, Doamne, că a lipsit cel cuvios.

(5) APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola a doua către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(I, 8-11)

Fraților, nu voim ca voi să nu știți de necazul nostru, care ni s-a făcut în Asia, că peste măsură, peste puteri, am fost îngreuiți, încât nu mai nădăjduiam să mai scăpăm cu viață. Ci noi, în noi înșine, ne-am socotit ca osândiți la moarte, ca să nu ne punem încrederea în noi, ci în Dumnezeu, Cel ce înviază pe cei morți, Care ne-a izbăvit pe noi dintr-o moarte ca aceasta și ne izbăvește, și în Care nădăjduim că încă ne va mai izbăvi, ajutându-ne și voi cu rugăciunea pentru noi, așa încât darul acesta făcut nouă, prin rugăciunea multora, să ne fie prilej de mulțumire adusă de către mulți, pentru noi.

Preotul: Pace ție... Citețul: Aliluia, glasul al 5-lea.

Stih: Milele Tale, Doamne, în veci le voi cânta.

(5) EVANGHELIA

Diaconul: Înțelepciune drepti...

Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire:

(XXV, 1-13)

Zis-a Domnul pilda aceasta: Împărăția cerurilor se va asemăna cu zece fecioare, care luând candelile lor, au ieșit în întâmpinarea mirelui. Cinci însă dintre ele erau fără minte, iar cinci înțelepte. Căci cele fără minte, luând candelile, n-au luat cu sine untdelemn. Iar cele înțelepte au luat untdelemn în vase, o dată cu candelile lor. Dar mirele întârziind, au ațipit toate și au adormit. Iar la miezul nopții s-a făcut strigare: Iată, mirele vine! Ieșiți întru întâmpinarea lui! Atunci s-au deșteptat toate acele fecioare și au împodobit candelile lor. Și cele fără minte au zis către cele înțelepte: Dați-ne din untdelemnul vostru, că se sting candelile noastre. Dar cele înțelepte le-au răspuns, zicând: Nu, ca nu cumva să nu ne ajungă nici nouă și nici vouă. Mai bine mergeți la cei ce vând și cumpărați pentru voi. Deci plecând ele ca să cumpere, a venit mirele și cele ce erau gata au intrat cu el la nuntă și ușa s-a închis. Iar mai pe urmă, au sosit și celelalte fecioare, zicând: Doamne, Doamne, deschide-ne nouă. Iar el, răspunzând, a zis: Adevărat zic vouă: Nu vă cunosc pe voi. Drept aceea, privegheați, că nu știți ziua, nici ceasul când vine Fiul Omului.

Apoi diaconul zice: Miluiește-ne pe noi Dumnezeuule... Încă ne rugăm pentru mila... Preotul: Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești...

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Iar preotul citește această

(5) Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce pedepsești și iarăși tămăduiești, Care ridici de la pământ pe cel sărac și din gunoi înalți pe cel lipsit, Tatăl orfanilor, limanul celor înviforați

și doctorul celor bolnavi; Cel ce porți fără mâhnire slăbiciunile noastre și iei asupra-Ți suferințele noastre; Care miluiești cu liniștirea; Cel ce treci peste fărâdelegi și ierți nedreptățile; Cel grabnic spre ajutor și zăbavnic la mânie; Care ai suflat peste ucenicii Tăi și ai zis: Luați Duh Sfânt, căroră veți ierta păcatele, se vor ierta lor; Cel ce primești pocăința păcătoșilor și ai putere a ierta păcatele cele multe și grele și dai tămăduire tuturor celor ce petrec întru neputință și în boală îndelungată; Care și pe mine smeritul și păcătosul și nevrednicul robul Tău, cel încurcat în multe păcate și tăvălit în patimile dezmiardărilor, m-ai chemat la sfânta și preainalta treaptă a preoției, ca să intru în ceea ce este dincolo de catapeteasmă, în Sfânta Sfintelor, unde sfinții îngeri doresc să privească și să audă glasul Evangheliei Domnului Dumnezeu și să vadă cu ochii lor chipul Sfintei Jertfe și să se îndulcească de dumnezeiasca și Sfânta Liturghie; Cel ce m-ai învrednicit a săvârși cereștile Tale Taine și a-Ți aduce daruri și jertfe pentru păcatele noastre și pentru greșealele cele din neștiință ale poporului și a fi mijlocitor pentru oile Tale cele cuvântătoare, ca prin multa și negrăita Ta iubire de oameni să curățești păcatele lor; Însuți, Precabunule Împărate, ascultă rugăciunea mea în ceasul acesta și în această sfântă zi și în toată vremea și locul, și ia aminte la glasul rugăciunii mele și dăruiește tămăduire robului Tău (N), care este în neputința sufletului și a trupului, dându-i lui slobozire de păcate și iertare greșealelor celor de voie și celor fără de voie, tămăduindu-i lui rănile cele netămăduite și toată boala și toată neputința. Dăruiește-i lui tămăduire sufletească, Cel ce Te-ai atins de soacra lui Petru și au lăsat-o pe dânsa frigurile și s-a sculat și a slujit Ție. Însuți, Stăpâne, și robului Tău acesta (N), dă-i tămăduire și izbăvire de toată boala cea vătămătoare. Adu-Ți aminte de îndurările Tale cele bogate și de mila Ta. Adu-Ți aminte de gândul omului, care cu osârdie este plecat spre cele rele din tinerețile lui, și că nimeni nu este fără de păcat pe pământ. Că Tu singur

ești fără de păcat, Cel ce ai venit și ai mântuit neamul omenesc și ne-ai izbăvit pe noi din robia vrăjmașului. Că de vei intra în judecată cu robii Tăi, nimeni nu va fi aflat curat de întinăciune, ci va amuți toată gura, neavând ce răspunde, pentru că toată dreptatea noastră este înaintea Ta ca o cârpă lepădată. Pentru aceasta păcatele tinereților noastre nu le pomeni, Doamne. Că Tu ești nădejdea celor fără de nădejde și odihna celor istoviți și împovărați cu fărâdelegi, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și deviață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Se face ungera, cum se arată la pagina 118.

Și de va fi diacon, zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Citețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 6-lea:

Miluieste-mă, Dumnezeuule, după mare mila Ta...

Stih: Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeuule...

(6) APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola către Galateni a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(V, 22-26; VI, 1-2)

Fraților, roada Duhului este dragostea, bucuria, pacea, îndelungă-răbdarea, bunătaea, facerea de bine, credința, blândețea, înfrânarea, curăția; împotriva unora ca acestea nu este lege. Iar cei ce sunt ai lui Hristos Iisus și-au răstignit trupul împreună cu patimile și cu poftetele. Dacă trăim în Duhul, în Duhul să și umblăm. Să nu fim iubitori de mărire deșartă supărându-ne unii pe alții și pizmuindu-ne unii pe alții. Fraților, chiar de va cădea un om în vreo greșală, voi cei duhovnicești

îndreptaţi-l pe unul ca acesta cu duhul blândeţii, luând seama la tine însuşi, ca să nu cazi şi tu în ispită. Purtaţi-vă sarcinile unii altora şi aşa veţi împlini legea lui Hristos.

Preotul: Pace ţie... Citeţul: Aliluia, glasul al 6-lea.

Stih: Fericit bărbatul care se teme de Domnul.

(6) EVANGHELIA

Diaconul: Înţelepciune drepti...

Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire:

(XX, 21-28)

În vremea aceea S-a dus Iisus prin părţile Tirului şi ale Sidonului şi iată o femeie cananeeancă, din acele ţinuturi, ieşind striga, zicând: Miluieşte-mă, Doamne, Fiul lui David! Fiica mea este rău chinuită de demon. El însă nu i-a răspuns nici un cuvânt; şi apropiindu-se, ucenicii Lui Îl rugau, zicând: Slobozeşte-o, că strigă în urma noastră. Iar El, răspunzând, a zis: Nu sunt trimis decât către oile cele pierdute ale casei lui Israel. Iar ea, venind, s-a închinat Lui, zicând: Doamne, ajută-mă. El însă, răspunzând, i-a zis: Nu este bine să iei pâinea copiilor şi s-o arunci câinilor. Dar ea a zis: Da, Doamne, dar şi câinii mănâncă din fărâmiturile care cad de la masa stăpânilor lor. Atunci, răspunzând, Iisus i-a zis: O, femeie, mare este credinţa ta; fie ţie după cum voieşti. Şi s-a tămăduit fiica ei din ceasul acela.

Apoi diaconul zice: Miluieşte-ne pe noi Dumnezeule... Încă ne rugăm pentru mila... Preotul: Că milostiv şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti...

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Iar preotul zice această

(6) Rugăciune

Mulţumim Ție, Doamne Dumnezeul nostru, Bunule şi Iubitorule de oameni, doctorul sufletelor şi al trupurilor noastre, Cel ce porţi fără durere neputinţele noastre, cu a Cărui

rană toți ne-am vindecat; Păstorule cel bun, Care ai venit spre căutarea oii celei pierdute; Cel ce dai mângâiere celor slabi la suflet și viață celor zdrobiți; Care ai tămăduit izvorul celei ce era în curgerea sângelui de doisprezece ani; Cel ce pe fiica cananeiencei ai izbăvit-o de demonul cel cumplit; Care ai iertat datoria celor doi datornici și ai dăruit iertare femeii celei păcătoase; Cel ce ai dăruit vindecare slăbănogului împreună cu iertarea păcatelor lui; Care cu cuvântul ai îndreptat pe vameșul și ai primit pe tâlharul prin mărturisirea lui cea mai de pe urmă; Cel ce ai ridicat păcatele lumii și pe Cruce le-ai pironit; Tie ne rugăm și cu umilință la Tine cădem: în bunătatea Ta, Însuși slăbește, lasă, iartă, Dumnezeuule, fărădelegile și păcatele robului Tău (N) și greșelele lui cele de voie și cele fără de voie, cele cu știință și cu neștiință, cele prin călcarea de poruncă și prin neascultare, cele din timpul nopții și cele din timpul zilei; și de este sub blestem preoțesc, sau al tatălui său, sau al mamei sale, sau cu ochii a poftit, sau cu mirosul s-a desfrânat, sau cu pipăitul s-a pornit spre desfrânare, sau cu gustul s-a dezmiardat, sau cu vreo aprindere oarecare trupească sau sufletească s-a despărțit de a Ta voie și sfințire, orice a greșit și el și noi, ca un bun și iubitor de oameni Dumnezeu, Care nu ții minte răul, iartă. Și nu lăsa pe acesta și pe noi să cădem în viața cea întinată, nici pe căile pierzării să alergăm. Așa, Stăpâne Doamne, ascultă-mă pe mine păcătosul în ceasul acesta, pentru robul Tău (N). Treci cu vederea, ca un Dumnezeu, Care nu ții minte răul, toate păcatele lui. Izbăvește-l pe el de chinul cel de veci. Gura lui o umple de lauda Ta. Buzele lui le deschide spre slăvirea numelui Tău. Măinile lui le întinde spre lucrarea poruncilor Tale. Picioarele lui îndreptează-le spre vestirea Evangheliei Tale. Toate mădularele și gândirea lui, întărește-le cu harul Tău. Că Tu ești Dumnezeul nostru, Care prin Sfinții Tăi Apostoli ne-ai poruncit nouă, zicând: orice veți lega pe pământ vor fi legate și în ceruri și oricâte veți dezlega pe pământ vor fi dezlegate și în

ceruri. Și iarăși: căroră veți ierta păcatele, se vor ierta lor și căroră le veți ține, ținute vor fi. Și precum ai ascultat pe Iezechia în întristarea sufletului său la ceasul morții și nu i-ai trecut rugăciunea lui, așa auzi-mă în ceasul acesta și pe mine smeritul și păcătosul și nevrednicul robul Tău care mă rog Ție; căci Tu ești, Doamne Iisuse Hristoase, Cel care ai poruncit să iertăm de șaptezeci de ori câte șapte celor ce cad în păcate, și în bunătatea Ta și în iubirea Ta de oameni, Îți pare rău de faptele noastre cele rele și Te bucuri de întoarcerea celor rătăciți. Că precum este slava Ta, așa este și mila Ta, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tatălui Părinte și Preasfântului și bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Se face ungerea, cum se arată la pagina 118.

Și de va fi diacon, zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Citețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 7-lea:

Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri, nici cu iuțimea Ta să mă cerți.

Stih: Miluiește-mă, Doamne, că neputincios sunt.

(7) APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola întâi către Tesaloniceni a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(V, 14-23)

Fraților, vă rugăm: dojeniți pe cei fără de rânduială, îmbărbătați pe cei slabi la suflet, sprijiniți pe cei neputincioși, fiți îndelung-răbdători față de toți. Luați seama să nu răsplătească cineva cuiva răul cu rău, ci totdeauna să urmați cele bune unul față de altul și față de toți. Bucurați-vă pururea. Rugați-vă neîncetat. Dați mulțumire pentru toate, căci aceasta este voia lui Dumnezeu, întru Hristos Iisus, pentru voi. Duhul să nu-l stingeți. Proorociile să nu le disprețuiți. Toate să le încer-

cați; țineți ce este bine; feriți-vă de orice înfățișare a răului. Însuși Dumnezeuul păcii să vă sfințească pe voi desăvârșit, și întreg duhul vostru și sufletul, și trupul să se păzească fără de prihană, întru venirea Domnului nostru Iisus Hristos.

Preotul: Pace ție... Citețul: Aliluia, glasul al 2-lea.

Stih: Auză-te Domnul în ziua necazului.

(7) EVANGHELIA

Diaconul: Înțelepciune drepti...

Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire:

(IX, 9-13)

În vremea aceea, trecând, Iisus a văzut un om care ședea la vămă, cu numele Matei, și i-a zis acestuia: Vino după Mine. Și, sculându-se, a mers după El. Și pe când ședea El la masă, în casă, iată mulți vameși și păcătoși au venit și au șezut la masă împreună cu Iisus și cu ucenicii Lui. Și văzând fariseii, au zis ucenicilor: Pentru ce mănâncă Învățătorul vostru cu vameșii și cu păcătoșii? Și, auzind, El a zis: Nu cei sănătoși au nevoie de doctor, ci cei bolnavi. Dar, mergând, învățați ce înseamnă: Milă voiesc, iar nu jertfă; că n-am venit să chem pe drepti, ci pe păcătoși la pocăință.

Apoi diaconul zice: Miluiește-ne pe noi Dumnezeule... Încă ne rugăm pentru mila.. Preotul: Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești...

Se face ungerea, cum s-a arătat la pagina 118.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Iar preotul zice această

(7) Rugăciune

S tăpâne Doamne, Dumnezeuul nostru, doctorul sufletelor și al trupurilor, Cel ce vindeci suferințele cele îndelungate, Care tămăduiești toată boala și toată neputința în popor; Cel ce voiești ca toți oamenii să se mântuiască și să vină la cunoștința

adevărului; Care nu voiești moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu, căci Tu, Doamne, în Legea cea veche ai rânduit păcătoșilor pocăință, precum lui David și ninivitenilor, și celor ce au fost mai înainte și celor după aceștia; încă și în timpul venirii Tale în trup n-ai chemat pe cei dreپți, ci pe cei păcătoși, la pocăință, precum pe vameșul, pe desfrânata, pe tâlharul, și pe hulitorul și prigonitorul Tău, marele Pavel, prin pocăință l-ai primit; iar pe Petru verhovnicul și apostolul Tău, care s-a lepădat de Tine de trei ori, prin pocăință l-ai iertat și l-ai primit și i-ai făgăduit lui zicând: tu ești Petru și pe această piatră voi zidi Biserica Mea și porțile iadului nu o vor birui pe dânsa; și îți voi da ție cheile împărăției cerurilor. Pentru aceasta și noi, Bunule și Iubitorule de oameni, după nemincinoasele Tale făgăduințe, îndrăznind, ne rugăm Ție și cerem în ceasul acesta: ascultă rugăciunea noastră și o primește pe ea, ca pe tămâia ce se aduce Ție, și cercetează pe robul Tău (N). Și orice a greșit cu cuvântul, cu fapta, sau cu gândul, în timpul nopții, sau în timpul zilei; și de a căzut sub blestem preoțesc, sau sub blestemul său, sau cu jurământ a amărât pe cineva și l-a făcut de a jurat, pe Tine, Te chemăm și Ție ne rugăm: slăbește, lasă, iartă-i lui, Dumnezeuule, trecându-i cu vederea fărădelegile și păcatele făcute de dânsul cu știință și cu neștiință. Și de a călcat ceva din poruncile Tale sau a greșit, ca un purtător de trup și viețuitor în lume, din îndemnul diavolului, Însuți, ca un bun și iubitor de oameni Dumnezeu, iartă-l. Că nu este om care să viețuiască și să nu greșească; numai Tu singur ești fără de păcat; dreptatea Ta este dreptate în veac și cuvântul Tău, adevărul. Că n-ai zidit pe om spre pieire, ci spre paza poruncilor Tale și spre moștenirea vieții celei nestricăcioase. Și Ție slavă înălțăm împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului și bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceasta preotul cel dintâi, luând Sfânta Evanghelie, o dă bolnavului să o sărute și apoi o deschide preotul; astfel deschisă, preoții slujitori o țin deasupra capului celui bolnav, iar preotul cel dintâi zice rugăciunea aceasta cu glas mare, iar ceilalți cântă lin: Doamne miluiește.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Împărate Sfinte, îndurate, și mult-Milostive Doamne Iisuse Hristoase, Fiule și Cuvântul lui Dumnezeu celui viu, Care nu voiești moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu, nu pun mâna mea cea păcătoasă peste capul celui ce a venit la Tine cu pocăință și cere de la Tine prin noi iertare păcatelor, ci pun mâna Ta cea puternică și tare, ce se află în această sfântă Evanghelie, pe care slujitorii cei împreună cu mine o țin deschisă pe capul robului Tău (N), și mă rog împreună cu dânșii și cer iubirea Ta de oameni cea milostivă și care nu ține minte răul. Dumnezeule, Mântuitorul nostru, Cel ce prin proorocul Tău Natan ai dăruit iertare lui David care s-a pocăit de păcatele sale, și ai primit rugăciunea cea de pocăință a lui Manase, Însuși și pe robul Tău acesta (N), care se pocăiește de greșelele sale, primește-l cu știuta Ta iubire de oameni, trecându-i cu vederea toate greșelele lui. Că Tu ești Dumnezeul nostru, Care ai poruncit să iertăm de șaptezeci de ori câte șapte celor ce cad în păcate, pentru că precum este slava Ta, așa este și mila Ta, și Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceasta, luând Sfânta Evanghelie de deasupra capului celui căruia se face maslul, i-o dă să o sărute; sărută și Sfânta Cruce și apoi se miruiesc preoții, toți cei de față și bolnavul, în timp ce se cântă, pe glasul al 4-lea: Slavă... Izvorul tămăduirilor având, sfinților cei fără de arginți... Și acum... Caută spre rugăciunile robilor tăi...(caută-le la paginile 163-164).

Apoi diaconul zice ectenia: **Miluește-ne pe noi Dumnezeule... și celelalte; iar preotul: Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești...**

După aceasta preotul face apolisul, cu ecfonisul:

Hristos, adevăratul Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci, pentru rugăciunile Sfântului, măritului și întru tot lăudatului Apostol Iacov, ruda Domnului, și ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

Și făcând trei metanii acela căruia i s-a făcut maslul, precum și toți cei de față, zic de trei ori:

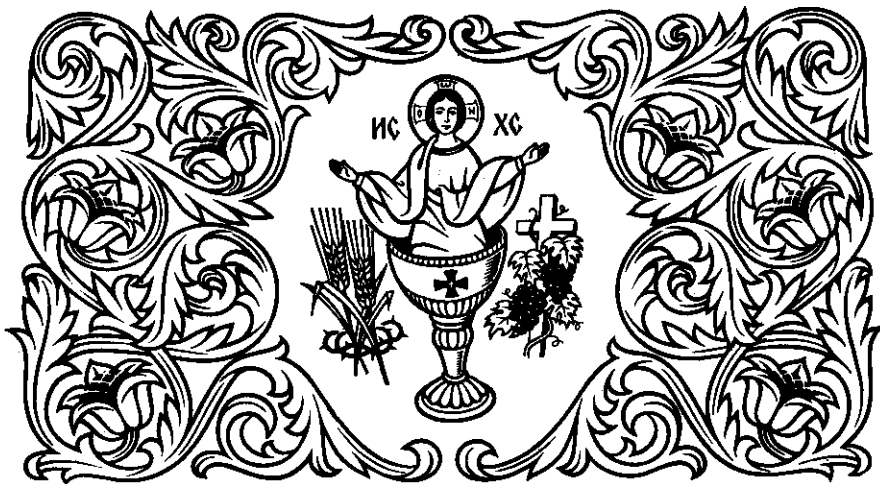
Binecuvântați, părinți sfințiți, și mă iertați pe mine păcătosul.

Și preoții, la fiecare zicere, răspund:

Dumnezeu să te ierte și să te binecuvinteze, și sănătate să-ți dăruiască.

Și așa, luând binecuvântare și iertare de la dânșii, dă mulțumire lui Dumnezeu.

ÎMPĂRTĂȘIREA

RÂNDUIALA

împărtășirii grabnice a celui bolnav

Preotul, ajungând la bolnav și luând pe sine epitrahilul și felonul, zice: **Binecuvântat este Dumnezeuul nostru..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Doamne miluiește (de 12 ori). Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori). Și Simbolul credinței: Cred întru unul Dumnezeu...(pagina 22). Apoi aceste tropare:**

Cinei Tale celei de taină, astăzi, Fiul lui Dumnezeu, părtaș mă primește, că nu voi spune vrăjmașilor Tăi taina Ta, nici sărutare îți voi da ca Iuda; ci ca tâlharul, mărturisindu-mă, strig Ție: pomenește-mă, Doamne, întru împărăția Ta.

Slavă...

Împărate ceresc, Mângâietorul, Duhul adevărului, Care pretutindena ești și toate le plinești; Vistierul bunătăților și

dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi și ne curățește pe noi de toată întinăciunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

Și acum..., a Născătoarei:

Pe Dumnezeu L-am cunoscut prin întruparea din tine, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; pe Accla roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Doamne miluiește (de 40 de ori).

Apoi citește rugăciunile acestea:

Rugăciunea întâi:

Stăpâne Doamne, Iisuse Hristoase, Mântuitorul nostru, singurul Care ai puterea a ierta păcatele oamenilor, ca un bun și iubitor de oameni, Dumnezeule, treci cu vederea toate greșelele robului Tău (N), cele cu știință și cu neștiință; și fără osândă învrednicește-l să ia preacuratele Tale Taine, nu spre osândă, nici spre adăugirea păcatelor, ci spre curățirea sufletului și a trupului și spre arvunirea împărăției Tale. Căci Tu ești ajutor și zid tare și apărare împotriva potrivnicului, și tu dai iertare și curățire greșelelor lui. Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a doua:

Doamne, nu sunt vrednic să intri sub acoperământul casei sufletului meu, pentru că este pustie și toată surpată, și nu afli în mine loc vrednic ca să-Ți pleci capul; ci fiindcă voiești a fi cuprins de noi și a petrece cu noi, ca un iubitor de oameni, curățește pe robul Tău (N), de întinăciunea trupezască și

sufletească și învrednicește-l pe dânsul să se împărtășească cu preacuratele Tale Taine, spre iertarea păcatelor lui și spre curățirea sufletului și a trupului; pentru rugăciunile Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu și ale tuturor sfinților, care din veac au bineplăcut Ție. Că Ție se cuvine slava, cinstea și închinăciunea, împreună și Tatălui și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a treia:

Domnul Dumnezeu, preamilostivul, să te miluiască. Domnul Iisus Hristos să-ți împlinească toate cererile cele bune. Domnul, Cel în toate puternic, să te izbăvească de tot necazul și de toată boala. Domnul să te învețe pe tine. Domnul să te înțeleptească. Domnul să-ți ajute. Domnul să te mântuiască. Domnul să te apere. Domnul să te păzească. Domnul să te curețe. Domnul să te umple de bucurie duhovnicească. Domnul să-ți fie sprijinitor sufletului și trupului tău. Domnul, ca un bun, milostiv și de oameni iubitor, să-ți dea iertare de păcate. Domnul Dumnezeu, Iisus Hristos, la ziua judecății să te miluiască și să te binecuvinteze în toate zilele vieții tale. Că Aceluia se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, împreună și Părintelui Celui fără de început și Preasfântului, bunului și de-viață-făcătorului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și de va fi fost mărturisit bolnavul mai înainte, îndată să fie împărtășit cu Sfintele Taine; iar de nu, să se mărturisească. După mărturisire, citește

Rugăciunea

Doamne, Dumnezeul nostru, Care ai iertat păcatele lui Petru și ale desfrânatei, prin lacrimi, și ai îndreptat pe vameșul care și-a cunoscut greșelele sale, primește mărtu-

risirea robului Tău (N), și cele ce a greșit de voie și fără de voie, cu cuvântul, cu fapta, sau cu gândul, ca un bun, iartă-i-le; pentru că Tu singur ai putere a ierta păcatele. Că Tu ești Dumnezeuul milelor și al îndurărilor și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Să zici și aceasta rar, ca să o poată zice și bolnavul după tine, sau măcar să o înțeleagă:

Cred, Doamne, și mărturisesc că Tu ești cu adevărat Hristos, Fiul lui Dumnezeu cel viu, Care ai venit în lume să mântuiești pe cei păcătoși, dintre care cel dintâi sunt eu. Încă cred că acesta este însuși preacurat Trupul Tău și acesta este însuși scump Sângele Tău. Deci mă rog Ție, miluiește-mă, și-mi iartă greșalele mele cele de voie și cele fără de voie, cele cu cuvântul sau cu lucrul, cele cu știință și cu neștiință; și mă învrednicește fără de osândă să mă împărtășesc cu preacuratele Tale Taine, spre iertarea păcatelor și spre viața de veci. Amin.

Cinei Tale celei de taină... (caută înapoi la pagina 137).

Nu spre judecată sau spre osândă să-mi fie mie împărtășirea cu preacuratele Tale Taine, Doamne, ci spre tămăduirea sufletului și a trupului.

După aceea ia o părticică din Sfintele Taine și o pune în linguriță, în care toarnă puțin vin, cât îi este cu putință celui bolnav să ia mai lesne.

Și așa îl împărtășește cu Sfintele Taine. Iar după aceea să zici aceasta: Slavă Ție, Dumnezeule... (de 3 ori). Și de este vreme, să citești rugăciunile de mulțumire, iar de nu, măcar aceasta:

Trupul Tău cel sfânt, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, să-mi fie spre viața de veci, și Sângele Tău cel scump, spre iertarea păcatelor. Și să-mi fie mie împărtășirea aceasta spre bucurie, spre sănătate și spre veselie. Și la înfricoșătoarea

și a doua venire a Ta, învrednicește-mă pe mine păcătosul să stau de-a dreapta slavei Tale, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale și ale tuturor sfinților Tăi. Amin.

Apoi: Acum liberează pe robul Tău..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția... Și troparul zilei. Slavă..., Și acum..., al Născătoarei:

Pentru rugăciunile tuturor sfinților, Doamne, și ale Născătoarei de Dumnezeu, pacea Ta dă-ne-o nouă și ne miluiește pe noi, ca un îndurat.

Doamne miluiește (de 3 ori) și otpustul zilei.

SLUJBA LA IEȘIREA CU GREU A SUFLETULUI

Trebuie să știe preotul că mare datorie are să se îngrijească de bolnavi; pentru aceea, îndată ce va auzi că cineva dintre credincioșii încredințați lui este bolnav, să nu aștepte a fi chemat, ci singur, nechemat, să se ducă, chiar de mai multe ori de va fi trebuință. Să spună încă și credincioșilor săi, ca să-i dea de știre când ar fi cineva bolnav, și mai ales de boală grea.

Preotul, binecuvântând face început: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne miluiește (de 12 ori). Veniți să ne închinăm... (de 3 ori) și urmează

PSALMUL 69

Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte! Doamne, să-mi ajuți mie grăbește-Te! Să se rușineze și să se înfrunte cei ce caută sufletul meu; să se întoarcă înapoi și să se rușineze cei ce-mi voiesc mie rele. Întoarcă-se îndată rușinați cei ce-mi grăiesc mie: «bine, bine». Să se bucure și să se veselească de Tine toți cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeule, și să zică pururea cei ce iubesc mântuirea Ta: «Slăvit să fie Domnul!». Iar eu sărac sunt și sărman, Dumnezeule, ajută-mă! Ajutorul meu și Izbăvitorul meu ești Tu; Doamne, nu zăbovi!

Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... și Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeu... (paginile 151-152). Apoi

CANONUL

Alcătuire a lui Andrei al Cretei, Ierosolemitul

Cântarea 1, glasul al 6-lea:

Irmos: Ca pe uscat umblând Israel...

Veniți să vă adunați toți, care cu dreaptă credință în viață ați trăit, și plângeți sufletul care s-a înstrăinat de la slava lui Dumnezeu, și cu toată stăruința a slujit demonilor celor răi.

Acum toată vremea vieții mele ca fumul a trecut și iată stau înaintea-mi îngerii trimiși de la Dumnezeu, cerând fără milă ticălosul meu suflet.

Slavă...

Iată s-au înfățișat mulțime de duhuri viclene, ținând zapisul păcatelor mele, și strigă foarte, cerând fără rușine umilitul meu suflet.

Și acum..., a Născătoarei:

De acum către cine voi striga? Cine-mi va primi plângerea cea cu durere și suspinarea inimii, dacă nu tu, Preacurată Fecioară, nădejdea credincioșilor și a tuturor păcătoșilor?

Cântarea a 3-a:

Irmos: Nu este Sfânt precum Tu, Doamne, Dumnezeul meu...

Bunii mei prieteni și cunoșcuților, pentru ce nu plângeți pe prietenul și fratele cel oarecând iubit, iar acum înstrăinat de Dumnezeu și de voi toți?

Iubiții mei frați, văzând păcatele mele vădite prin cumpăna cea dreaptă, rugați pe Hristos, Dumnezeul tuturor, să fie mie îndurător.

Slavă...

Aducându-vă aminte, iubiților, de prietenia mea către voi, rugați pe Hristos să caute spre mine cel ce sunt lipsit în chip rușinos de viață și sunt chinuit.

Și acum..., a Născătoarei:

Pleacă urechea ta spre mine, Maica Dumnezeului meu, din înălțimea slavei tale celei mari, ceea ce ești bună, și ascultă-mi suspinele cele din urmă și-mi întinde mâna.

Cântarea a 4-a:

Irmos: Hristos este puterea mea...

Vai mie, desfrânatul! Amar mie, ticălosul! Căci mâinile-mi tind către prietenii mei și lacrimi vărs din ochi, dar nu este nimeni să mă miluiască.

Lupta cea cu totul pierzătoare de suflet mi-a sosit și, ridicând ochii către îngerii lui Dumnezeu cei luminați, strig: lăsați-mă puțin să viețuiesc; dar nimeni nu mă aude.

Slavă...

Plângeți-mă pe mine, tânguiți-mă, cete îngerești și voi toți iubitorii de Hristos pământeni, că fără îndurare sufletul meu este despărțit de trup.

Și acum..., a Născătoarei:

Stăpână, stăpână, miluiește acum sufletul meu cel strâmtorat, care caută numai către acoperământul tău, și nu mă lăsa, ceea ce ești bună, să fiu dat demonilor.

Cântarea a 5-a:

Irmos: Cu dumnezeiască strălucirea Ta...

Fă să lumineze peste mine lumina cea duhovnicească, pentru ca să Te văd măcar cât de puțin, Hristoase; căci de acum nu Te voi mai vedea, că ceată mare de diavoli, fără de veste, a venit asupra mea, și mulțimea faptelor mele cele rușinoase mă acoperă.

Izbăviți-mă voi toți, iubiților, care neîndurați vă arătați spre mine cel ticălos și cu totul nenorocit. Că dacă toți ați fi grăit măcar un cuvânt către Stăpânul meu, m-ați fi izbăvit de întuneric.

Slavă...

Mântuiește-mă, mare Arhanghele al lui Dumnezeu, Mihaile, căpetenia îngerilor, că de acum nu voi mai chema în ajutor numele tău cel sfânt, că buzele mi-au tăcut și limba mi s-a legat.

Și acum..., a Născătoarei:

Mântuiește-mă și tu, Stăpână precurată, Maica Hristosului și Dumnezeului meu, că de acum eu ticălosul nu voi mai vedea chipul tău, din pricina greșealelor mele; căci s-a stins lumina mea și noaptea mă acoperă.

Cântarea a 6-a:

Irmos: Marea vieții văzând-o înălțându-se...

Plecați urechea voastră către mine, fraților, și cu luare-aminte ascultați sunetul slab al graiurilor mele celor umilite și nu cumva să nu le dați ascultare, căci toți veți lua plată de la Domnul.

Iată, acum se desparte cu durere sufletul de ticălosul meu trup. Deci să nu-l îngropați în pământ, căci nu este vrednic de aceasta; ci, târându-l afară, să-l aruncați la câini.

Slavă...

Căci ce folos am eu, dacă sufletul meu este tras la înfricoșătoarele chinuri, iar trupul este cântat de voi! Lăsați-l neîngropat, ca să mănânce câinii inima mea.

Și acum..., a Născătoarei:

Trecând, poate, cei străini și văzându-mi oasele târâte de câini, milostivindu-se, vor striga din suflet: ajută, stăpână, sufletului acestui trup nenorocit.

Cântarea a 7-a:

Irmos: Dătător de rouă cuptorul...

Iată, trăgând, au smuls cu durere din trup, fără de veste, ticălosul meu suflet și-l duc la Judecătorul de Care trebuie să te temi și să te înfricoșezi. Deci, aducându-vă aminte, iubiților, de petrecerea mea împreună cu voi, faceți pomenire pentru mine.

Miluiți-mă pe mine, îngeri preasfinți ai lui Dumnezeu atot-țiitorul, și mă izbăviți din toate vămile celor vicleni, căci n-am fapte bune să îndreptez cumpăna faptelor celor rele.

Slavă...

Când vă veți sui, sfinții mei îngeri, să stați înaintea scaunului lui Hristos, plecând genunchii, cu plângere să strigați Lui: miluiește, Făcătorule al tuturor, făptura mâinilor Tale, Bunule, și nu o lepăda de la Tine.

Și acum..., a Născătoarei:

Închinându-vă Stăpânei și preacuratei Maicii Dumnezeului nostru, rugați-o să plece genunchii împreună cu voi, și-L va întoarce spre milă; căci fiind Maică și hrănitoare, va fi ascultată.

Cântarea a 8-a:

Irmos: În văpaie, cuvioșilor rouă ai izvorât...

Acum suspinați, pentru mine ticălosul, toate marginile apământului și împreună lacrimați, căci a venit de sus hotărâre cumplită: să mi se lege mâinile și picioarele și să fiu lepădat afară.

Rătăcind în toate, suspinând strig cu amar către tine, păzitorul ticăloasei mele vieți: vezi răutatea veșnicilor mele legături și nu înceta a te ruga pentru mine.

Slavă...

Pentru că am fost dat demonilor și sunt coborât cu sila în adâncul iadului, știu că acum toți mă vor uita; tu însă, îngerul Domnului, pomenește-mă.

Și acum..., a Născătoarei:

Maica Hristosului meu, cum m-ai uitat? Cum n-ai plecat spre îndurare pe Cel ce a izvorât sânge din coastă, ca să mântuiască pe cei pe care i-a zidit? O, amar mie! Cum s-a încuiat milostivirea Hristosului meu!

Cântarea a 9-a:

Irmos: Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu puțință oamenilor...

De acum nu-mi voi mai aduce aminte de Dumnezeu, pentru că în iad nu este nici o aducere-aminte de Domnul; ci voi zăcea acoperit în chip cumplit de întuneric, așteptând învierea, când voi fi aruncat în foc de Judecătorul tuturor pământenilor.

Dumnezeu de acum nu-Și va mai aduce aminte de mine, nici mulțimea îngerilor, nici adunarea arhanghelilor, nici cetele proorocilor și ale apostolilor, nici mulțimile mucenicilor și ale tuturor dreptilor, ci singur voi suferi relele pe care le-am adunat.

Slavă..

Plângeți-mă de acum și mă tânguți: adâncul iadului și amar, viermele și tartarul și toate chinurile; suspinați pentru mine, pentru că numai eu singur am fost adus și am fost dat vouă, ca să fiu chinuit amarnic.

Și acum... a Născătoarei: **МІ БІІСІТІЯ**

Maică a lui Dumnezeu, caută întru adânc și vezi un suflet dat chinurilor spre pedeapsă; și plecându-ți genunchii, lăcrimează, ca Cel ce Și-a dat sângele pentru mine să Se plece la rugăciunile tale și să mă cheme pe mine.

Apoi: Cuvine-se cu adevărat...

RUGĂCIUNE

pentru sufletul cel osândit

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Atotțiitorule, Cel ce voiești ca toți oamenii să se mântuiască și să vină la cunoștința adevărului; Care nu voiești moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu, ne rugăm și cu umilință cerem Ție: sufletul robului Tău (N), dezleagă-l de toată legătura și-l slobozește de tot blestemul, căci Tu ești Cel ce dezlegi pe cei legați și ridici pe cei căzuți, nădejdea celor deznădăjduiți. Poruncește, dar, Stăpâne, să se dezlege în pace sufletul robului Tău și să se odihnească în locașurile cele veșnice cu toți sfinții Tăi, prin Unul-Născut Fiul Tău cu Care împreună bine ești cuvântat, cu Preasfântul și bunul și de-viață-făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

ALTĂ RUGĂCIUNE

pentru cel ce greu se luptă cu moartea

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeu nostru, Cel ce cu înțelepciunea Ta cea negrăită ai zidit pe om din țărână și, întocmindu-l după chipul și după asemănarea Ta, l-ai împodobit cu înfățișare și frumusețe, ca pe o cinstită făptură cerească, spre măreția și strălucirea slavei și a împărăției Tale; dar el călcând cuvântul poruncii Tale și nepăzind chipul Tău, de care era împărtășit – pentru ca răutatea să nu fie fără de moarte – din iubire de oameni, ca un Dumnezeu al părinților noștri ai poruncit amestecului și împreunării acesteia și acestei negrăite legături a Ta – prin vrerea Ta cea dumnezeiască – să se desfacă și să se risipească, pentru ca sufletul să meargă acolo de unde ființa și-a luat, până la obșteasca înviere, iar trupul să se desfacă în cele dintru care a fost alcătuit. Pentru aceasta ne rugăm Ție, Părintelui fără de început și fără de moarte și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului Tău Duh, ca să faci fără durere dezlegarea din trup a sufletului robului Tău (N). Și orice a greșit bunătății Tale cu știință sau cu neștiință, sau sub blestem preoțesc a fost, sau pe părinții săi i-a amărât, sau vreun jurământ a călcat, sau a căzut în năluciri diavolești și în farmece de rușine prin pizma vicelanului diavol, iartă-i, îmblânzit fiind de bunătatea Ta cea negrăită. Așa, Stăpâne Doamne, Dumnezeule, auzi-mă pe mine păcătosul și nevrednicul slujitorul Tău în acest ceas, și dezleagă pe robul Tău (N), de această durere nesuferită și de această neputință amară ce-l ține, și-l odihnește pe dânsul, unde sunt sufletele dreptilor. Că Tu ești odihna sufletelor și a trupurilor noastre și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

SFEȘTANIA
sau slujba Aghiasmei mici,
adică Sfințirea cea mică a apei

care se face spre toată trebuința, la întâia zi a fiecărei luni sau când va voi cel mare, ori când va cere credinciosul.

Știut să fie că prea bun și folositor de suflet obicei este să se facă în biserici, în mănăstiri și în case, sfințirea apei la toate zilele dintâi ale lunii și stropi pe oameni în mănăstiri și în chilii, asemenea și în casele mirenilor și toate ale lor. Această apă sfințită, pe care Duhul Sfânt, prin rugăciunile preoților, o sfințește, are multe feluri de lucrări, precum însăși ectenia sfințirii și rugăciunea mărturisesc: prin stropirea ei, duhurile cele viclene din tot locul se gonesc; se iartă și păcatele cele mici de peste toate zilele, adică nălucirile diavolești și gândurile cele rele; mintea se curățește de lucrurile cele spurcate și se îndreptează spre rugăciune; bolile le gonește și dă sănătate sufletească și trupească. Și mai pe scurt: toți cei ce o primesc cu credință iau sfințenie și binecuvântare. Pentru aceasta, dar, datori sunteți voi, preoților, să vă învățați enoriașii ca să o primească pe ea cu credință spre marele folos al lor.

Preotul, binecuvântând, face început: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Slavă Ție, Dumnezeu nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule...,

Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori) și

PSALMUL 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioșia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrajmașul prigonește sufletul meu și viața mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morții cei din veacuri. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugețat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Tins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoșat. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-Ți întoarce fața Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt. Fă să aud dimineața mila Ta, că la Tine mi-e nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scapă-mă de vrăjmașii mei, că la Tine alerg, Doamne. Învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeuul meu. Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății. Pentru numele Tău, Doamne, dăruiește-mi viață. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu. Fă bunătate de stârpește pe vrăjmașii mei și pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Slavă..., Și acum..., Aliluia (de 3 ori), apoi Dumnezeu este Domnul..., glasul al 4-lea și troparele acestea:

Către Născătoarea de Dumnezeu, acum cu osârdie să alergăm noi păcătoșii și smeriții și să cădem cu pocăință, strigând din adâncul sufletului: stăpână, ajută-ne, milostivindu-te spre noi; grăbește că pierim sub mulțimea păcatelor; nu întoarce pe robii tăi deșerti, că pe tine, singură nădejde te-am câștigat.

Slavă..., același. Și acum..., a Născătoarei:

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că de n-ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

PSALMUL 50

Miluieste-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea, mai vârtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește. Că fărădelegea mea eu o cunosc, și păcatul meu este înaintea mea pururea. Ție unuia am greșit, și rău înaintea Ta am făcut, așa încât drept ești Tu întru cuvintele Tale și biruitor când vei judeca Tu. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit, și în păcate m-a născut maica mea. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți; spăla-mă-vei și mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite. Întoarce fața Ta de către păcatele mele, și toate fărădelegile mele șterge-le. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale, și cu duh stăpânitor mă întărește. Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale, și cei necredincioși la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeu mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda Ta. Că de ai fi voit jertfă, Ți-aș fi dat. Arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bună-

voirea Ta, Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viței.

Apoi se cântă troparele acestea, glasul al 6-lea:

Irmosul:

Ceea ce ai primit bucurie prin înger și ai născut pe Ziditorul tău, Fecioară, miluiește pe cei ce te măresc pe tine (te două ori).

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Lăudăm pe Fiul tău, Născătoare de Dumnezeu, și strigăm, preacurată stăpână: de toată nevoia izbăvește pe cei ce se roagă ție.

Tu, cea fără de prihană, ești lauda împăraților, proorocilor, apostolilor și mucenicilor și apărătoarea lumii.

Toată limba drept-credincioșilor laudă, fericește și slăvește preacurată nașterea ta, Marie, dumnezeiască mireasă.

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Dă-mi, Hristoase al meu, ca un îndurat, și mie nevrednicului, iertarea datoriilor, rogu-mă, pentru rugăciunile celeia ce Te-a născut.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Întru tine mi-am pus nădejtile mele, Născătoare de Dumnezeu; miluiește-mă cu rugăciunile tale și-mi dăruiește mie iertare greșalelor.

Viază-mă, ceea ce ai născut pe Dătătorul de viață și Mântuitorul, și mă miluiește cu rugăciunile tale, cea binecuvântată, nădejdea sufletelor noastre.

Ceea ce ai zămislit în pântecele tău pe Ziditorul tuturor, Fecioară cu totul fără prihană, cu rugăciunile tale, miluieşte sufletele noastre.

Născătoare de Dumnezeu, cu totul lăudată, ceea ce prin cuvânt ai născut mai presus de cuvânt pe Cuvântul, pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Cu rugăciunile tale, stăpână, milostiv fă pe Judecătorul şi Fiul tău mie celui ce am greşit mai mult decât orice om.

Noi cei ce ne rugăm să fim mântuiţi cu rugăciunile tale, după datorie strigăm ţie: bucură-te Născătoare de Dumnezeu, curată, pururea Fecioară.

Izbăveşte-mă de focul cel veşnic şi de chinurile ce-mi sunt puse înainte, Născătoare de Dumnezeu, ca să te fericesc pe tine.

Nu trece cu vederea rugăciunile robilor tăi, rugămu-ne, întru tot lăudată stăpână, ca să ne izbăvim de toată nevoia.

Slobozeşte-ne de boli, de toate durerile şi de primejdii pe noi care scăpăm la acoperământul tău cel sfinţit.

Minune străină s-a săvârşit întru tine, Născătoare de Dumnezeu; că pentru noi, precum suntem noi, S-a născut din tine Ziditorul tuturor şi Dumnezeul nostru.

Biserica ta, Născătoare de Dumnezeu, s-a arătat locaş de tămăduire fără plată a bolilor şi mângâiere sufletelor celor scârbite.

P reasfântă Născătoare de Dumnezeu, care ai născut pe Mântuitorul, izbăveşte de primejdii şi de toată nevoia pe robii tăi.

P reacurată stăpână, scoate pe robii tăi din toată mânia cea viitoare şi din toată vătămarea sufletească şi trupească.

M iluieşte cu rugăciunile tale, Fecioară, de Dumnezeu Născătoare, pe toţi care aleargă la tine, şi-i scoate din toată nevoia şi necazul.

Cine vine la Biserica ta, Născătoare de Dumnezeu, și nu ia degrab tămăduire sufletului, împreună și trupului, Preacurată?

Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție.

Fiind rugat de toți sfinții, Îndurate, și de cetele cele de sus, curățește-mă pe mine, pentru ceea ce Te-a născut.

Doamne, odihnește cu dreptii pe adormiții robii Tăi.

Iartă, Mântuitorule, sufletele fraților noștri celor adormiți întru nădejdea vieții, slăbește și le lasă greșalele.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Bucură-te, curățirea lumii, Fecioară; bucură-te năstrapa și candela cea cu totul de aur a manei celei dumnezeiești și a luminii, mireasă dumnezeiască.

Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție.

Cântăm Ție, Dumnezeuului celui în Treime, strigând cântarea cea întreit sfântă și rugându-ne ca să luăm mântuire.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

O, Fecioară, ceea ce ai născut pe Mântuitorul și Stăpânul lumii și Domnul, pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Bucură-te munte, bucură-te rug, bucură-te ușă, bucură-te scară, bucură-te masă dumnezeiască, bucură-te ajutătoarea tuturor, stăpână.

Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție.

Milostive, pentru rugăciunile Maicii Tale celei preacurate și ale tuturor sfinților Tăi, dăruiește milele Tale poporului Tău.

Sfinților arhangheli și îngeri, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi.

Cu rugăciunile măriților Tăi arhangheli și îngeri și ale cetelor celor de sus, bine-păzește pe robii Tăi, Mântuitorule.

Sfinte Ioane, Proorocule și Înaintemergătorule, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Pentru rugăciunile cinstului și măritului Proorocului, Înaintemergătorului și Botezătorului Tău, Hristoase, Mântuitorul meu, păzește pe robii Tăi.

Sfinților măriților apostoli, mucenicilor și toți sfinții, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi.

Pentru rugăciunile măriților apostoli, ale mucenicilor și ale tuturor sfinților Tăi, dăruiește milele Tale poporului Tău.

Sfinților celor fără de arginți, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi.

Pentru rugăciunile sfinților celor fără de arginți, Născătoare de Dumnezeu, păzește pe robii tăi ca o apărătoare și sprijinoare a lumii.

Slavă...

S lăvim pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, zicând: Treime Sfântă, mântuiește sufletele noastre.

Și acum..., a Născătoarei:

C eea ce în vremile mai de pe urmă în chip minunat ai zămislit și ai născut pe Ziditorul tău, Fecioară, mântuiește pe cei ce te măresc pe tine.

Apoi:

U șa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne izbăvim prin tine din nevoi, că tu ești mântuirea neamului creștinesc.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Iar preotul zice:

Că sfânt ești Dumnezeu nostru și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi troparele acestea, glasul al 6-lea:

Acum a sosit vremea, care sfințește pe toți, și ne așteaptă Dreptul Judecător; ci te întoarce, suflete, către pocăință, ca desfrânata care cu lacrimi striga: Doamne, miluiește-mă.

Hristoase, Cel ce ai revărsat, cu curgeri mari, izvorul tămăduirilor în Biserica cea preacurată a Fecioarei, Doctorul sufletelor și al trupurilor noastre, îndepărtează astăzi, prin stropirea binecuvântării Tale, toate bolile celor neputincioși.

Fecioară, ai născut neispită de nuntă și fecioară ai rămas; Maică nenuntită, Născătoare de Dumnezeu, Marie, roagă pe Hristos, Dumnezeu nostru, să ne mântuiască pe noi.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, îndreptează lucrurile mâinilor noastre și cere iertare păcatelor noastre, când cântăm noi cântarea cea îngerească:

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi (de trei ori).

Diaconul: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Citețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 3-lea:

Domnul este lumina mea și Mântuitorul meu, de cine mă voi teme?

Stih: Domnul este păzitorul vieții mele, de cine mă voi înfricoșa?

APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola către Evrei a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(II, 11-18)

Fraților, cel ce sfințește și cei ce se sfințesc, dintr-Unul sunt toți; de aceea nu se rușinează să-i numească pe ei frați, zicând: Spune-voi fraților mei numele Tău. În mijlocul bisericii

Te voi lăuda. Și iarăși: Eu voi fi încrezător în El; și iarăși: Iată eu și pruncii pe care mi i-a dat Dumnezeu. Deci, de vreme ce pruncii s-au făcut părtași sângelui și trupului, în același fel și El S-a împărtășit de acestea, ca să surpe prin moartea Sa pe cel ce are stăpânirea morții, adică pe diavolul, și să izbăvească pe acei pe care frica morții îi ținea în robie toată viața. Căci, într-adevăr, nu a luat firea îngerilor, ci sămânța lui Avraam a luat. Pentru aceea, dator era întru toate să Se asemene fraților, ca să fie milostiv și credincios arhieru în cele către Dumnezeu, pentru curățirea păcatelor poporului. Căci prin ceea ce a pățimit, fiind el însuși ispitit, poate și celor ce se ispitesc să le ajute.

Preotul: Pace ție... Citețul: Aliluia, glasul 1.

Stih: Răspuns-a inima mea cuvânt bun.

EVANGHELIA

Diaconul: Înțelepciune drepti...

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire:

(V, 1-4)

În vremea aceea S-a suit Iisus la Ierusalim. Iar în Ierusalim, lângă Poarta oilor, era o scaldătoare, care se numea pe evreiește Vitezda, având cinci pridvoare. În acestea zăcea multime multă de bolnavi: orbi, șchiopi, uscați, așteptând mișcarea apei, căci un înger al Domnului se cobora la vreme în scaldătoare și tulbura apa; și cine intra întâi, după tulburarea apei, se făcea sănătos, ori de ce boală era ținut.

Apoi diaconul zice ectenia aceasta:

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea și pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă biserica aceasta și pentru cei ce cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră într-însa, Domnului să ne rugăm.

Pentru Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, [pentru (Înalt-) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N)], pentru cinstita preoțime și întru Hristos diaconime și pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru cârmuitorii țării noastre, pentru mai marii orașelor și satelor și pentru iubitoarea de Hristos oaste, Domnului să ne rugăm.

Pentru orașul și țara aceasta, pentru toate orașele și satele și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Pentru bună întocmirea văzduhului, pentru îmbelșugarea roadelor pământului și pentru vremuri pașnice, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce călătoresc pe ape, pe uscat și prin aer, pentru cei bolnavi, pentru cei ce pătinesc, pentru cei robiți și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se sfințească apa aceasta, cu puterea, cu lucrarea și cu pogorârea Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se pogoare peste apa aceasta lucrarea cea curățitoare a Treimii celei mai presus de fire, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie apa aceasta tămăduitoare sufletelor și trupurilor, și izgonitoare a toată puterea cea potrivnică, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se trimită ei harul izbăvirii și binecuvântarea Iordanului, Domnului să ne rugăm.

Pentru toți care au trebuință de ajutor și folosință de la Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne luminăm noi cu luminarea cunoștinței, prin Treimea cea de o ființă, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca Domnul Dumnezeu nostru să ne arate pe noi fii și moștenitori ai împărăției Sale, prin gustarea și stropirea cu apa aceasta, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fim izbăviți noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu darul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoare și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o. Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Iar preotul zice această

Rugăciune

Stăpâne Doamne, Dumnezeu nostru, cel mare întru sfat și minunat în lucruri, Făcătorule a toată făptura cea văzută și cea nevăzută; Cel ce păzești așezământul Tău și dai mila Ta celor ce Te iubesc pe Tine și păzesc poruncile Tale; Cel ce primești lacrimile cele de umilință ale tuturor celor din nevoi, că pentru aceasta ai venit în chip de rob, nu cu năluciri înfricoșându-ne pe noi, ci dând adevărată tămăduire trupului și

zicând: iată te-ai făcut sănătos, de acum să nu mai greșești. Încă și din tină ai făcut ochi sănătoși și poruncind să se spele, prin cuvânt ai făcut să se sălășuiască lumina; Cel ce oprești valurile patimilor celor potrivnice și potolești marea cea sărată a acestei vieți și îmblânzești pornirile cele greu de purtat ale plăcerilor; Însuși, Iubitorule de oameni Împărate, Cel ce ne-ai dat nouă să purtăm veșmânt luminat ca zăpada din apă și din Duh (aici preotul, afundând de trei ori mâna dreaptă în apă, face semnul crucii, zicând de fiecare dată):

Și acum trimite harul Preasfântului și de-viață-făcătorului Tău Duh, care sfințește toate, și sfințește apa aceasta.

Și prin gustarea și stropirea cu apa aceasta, trimite nouă binecuvântarea Ta, care spală întinăciunea patimilor. Așa ne rugăm, cercetează neputința noastră, Bunule, și tămăduiește cu mila Ta bolile noastre cele sufletești și trupești. Pentru rugăciunile preacuratei, preabinecuvântatei stăpânei noastre, Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Crucii; cu folosințele cinstitelor, cereștilor și celor fără de trup Puteri; pentru rugăciunile cinstitului și măritului Proorocului, Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan; ale sfinților, măriților și întru tot lăudaților apostoli; ale celor între sfinți părinții noștri, mari dascăli ai lumii și ierarhi: Vasile cel Mare, Grigorie de Dumnezeu cuvântătorul și Ioan Gură de Aur; ale celor între sfinți părinții noștri: Atanasie, Chiril și Ioan cel Milostiv, patriarhii Alexandriei; ale celor între sfinți părinții noștri: Nicolae, arhiepiscopul Mirelor Lichiei, și Spiridon al Trimitundeii, făcătorii de minuni; ale sfinților ierarhi: Calinic de la Cernica, Nifon, patriarhul Constantinopolului, Iosif cel Nou de la Partoș, Iorest și Sava de la Alba Iulia; ale sfinților, măriților și marilor mucenici: Gheorghe, purtătorul de biruință, Dimitrie, izvorătorul de mir, Teodor Tiron,

Teodor Stratilat, Ioan cel Nou de la Suceava, Serghie și Vah, Ioan Valahul și Nicolae; ale sfințelor mucenițe: Filoftea de la Curtea de Argeș și Tatiana de la Craiova și ale tuturor sfinților, bunilor biruitorilor mucenici și mucenițe; ale sfinților, măriților și făcătorilor de minuni fără de arginți: Cosma și Damian, Chir și Ioan, Pantelimon și Ermolae, Samson și Diomid, Mochie și Anichit, Talaleu și Trifon; ale preacuvioșilor și de Dumnezeu purtătorilor părinților noștri: Grigorie Decapolitul, Nicodim de la Tismana, Dimitrie cel Nou, Visarion și Sofronie; ale preacuvioasei maicii noastre Parascheva; ale sfântului (N), a cărui pomenire o săvârșim; ale sfinților și dreptilor și dumnezeieștilor părinți Ioachim și Ana și ale tuturor sfinților Tăi. Și păzește, Doamne, pe dreptcredincioșii robii Tăi, dându-le lor sănătate sufletului și trupului, și împlinește toate cele de trebuință obștii acesteia creștine, care slujește Ție, și fii ei în toate milostiv. Adu-Ți aminte, Doamne, de toată episcopia dreptcredincioșilor care drept învață cuvântul adevărului Tău și de tot cinul preoțesc și călugăresc și de mântuirea lor. Adu-Ți aminte, Doamne, de cei ce ne urăsc și de cei ce ne iubesc pe noi; de frații noștri care slujesc și stau de față; de cei ce pentru binecuvântate pricini nu s-au întâmplat aicea și de cei ce ne-au poruncit nouă, nevrednicilor, să ne rugăm pentru dânșii. Adu-Ți aminte, Doamne, și de părinții și frații noștri care sunt în robie și în supărări, și-i miluiește pe dânșii după mare mila Ta, izbăvindu-i de toată nevoia.

Că Tu ești izvorul tămăduirilor, Hristoase Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor. Diaconul: Capetele voastre, Domnului să le plecați.

Iar preotul citește în taină această

Rugăciune

Pleacă, Doamne, urechea Ta și ne auzi pe noi, Tu, Cel ce ai primit a Te boteza în Iordan, și ai sfințit apele; și ne binecuvintează pe noi pe toți, care prin plecarea capului nostru arătăm semnul supunerii. Și ne învrednicește a ne umple de sfințenia Ta prin gustarea și stropirea cu apa aceasta. Și să ne fie nouă, Doamne, spre sănătatea sufletului și a trupului.

Cu glas:

Că Tu ești sfințirea sufletelor și a trupurilor noastre, și Ție slavă și mulțumire și închinăciune înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceea, luând preotul Sfânta Cruce o afundă în apă cruciș, de trei ori, în timp ce se cântă (de trei ori) troparul acesta, glasul 1:

Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta. Biruință binecredincioșilor creștini asupra celui potrivnic dăruiește, și cu Crucea Ta păzește pe poporul Tău (se cântă o dată de preot și de două ori de cântăreț).

Apoi preotul, stropind cu apa cea sfințită, în chipul crucii, altarul și biserica (sau casa), cântă troparul acesta, glasul al 2-lea:

Darurilor tale, fă-ne pe noi vrednici, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, trecând păcatele noastre și dând tămăduire celor ce cu credință primesc binecuvântarea ta, preacurată.

Apoi preotul și tot poporul sărută Sfânta Cruce; după aceea preotul stropește pe toți cu apa cea sfințită, în care timp se cântă stihirile acestea, glasul al 4-lea:

Izvorul tămăduirilor având, sfinților cei fără de arginți, dați tămăduiri tuturor celor ce au trebuință, ca cei ce v-ați învrednicit de mari daruri de la izvorul cel pururea curgător al Mântuitorului nostru. Căci a zis Domnul către voi, ca cei se

sunteți de aceeași râvnă cu apostolii: Iată v-am dat vouă putere asupra duhurilor celor necurate ca să le scoateți și să tămăduiți toată boala și toată neputința. Pentru aceasta, după poruncile Lui, bine-viețuind, în dar ați luat, în dar dați, tămăduind patimile sufletelor și ale trupurilor noastre.

Slavă...

Caută spre rugăciunea robilor tăi, ceea ce ești cu totul fără prihană, potolind pornirile cele rele împotriva noastră și izbăvindu-ne pe noi de tot necazul. Că pe tine singură te avem nădejde tare și neclintită și apărarea ta am dobândit. Să nu fim rușinați, stăpână, noi cei ce te chemăm pe tine. Grăbește spre rugăciunea celor ce strigă către tine cu credință: bucură-te, stăpână, ajutătoarea tuturor, bucuria, acoperământul și mântuirea sufletelor noastre.

Și acum..., a Născătoarei, glasul al 8-lea:

Stăpână, primește rugăciunea robilor tăi și ne izbăvește pe noi de toată nevoia și necazul.

Și după sfârșitul stropirii, diaconul zice ectenia aceasta:

Miluieste-ne pe noi, Dumnezeuule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluieste.

Strana: Doamne miluieste (de trei ori)

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea cercetarea, lăsarea și iertarea păcatelor robilor Tăi (N), și pentru ca să li se ierte lor toată greșeala cea de voie și cea fără de voie.

Încă ne rugăm ca să se păzească sfânt locașul acesta (sau casa aceasta) și toate orașele și satele de boală, de foamete, de cutremur, de potop, de foc, de sabie, de năvălirea altor neamuri și de războiul cel dintre noi, și pentru ca milostiv, blând și lesne

iertător să fie nouă bunul și iubitorul de oameni Dumnezeu nostru, și să îndepărteze și să împrăștie toată mânia, care se pornește asupra noastră, și să ne izbăvească pe noi de mustrea Lui cea dreaptă, care este asupra noastră, și să ne miluiască pe noi.

Strana: Doamne miluiește(de 40 de ori).

Preotul zice:

Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor ce sunt pe mare departe, și milostiv fii nouă, Stăpâne, pentru păcatele noastre și ne miluiește pe noi. Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Diaconul: Înțelepciune. Strana: Binecuvintează. Preotul: Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule... Și sfârșitul acesta:

Hristos, Adevăratul Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci, pentru rugăciunile sfinților și întru tot lăudaților apostoli, ale preacuvioșilor și de Dumnezeu purtătorilor părinților noștri, și ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

Strana: Amin.

RÂNDUIALA PENTRU AGHIASMA MICĂ așa cum se face după Paști, în toată Săptămâna Luminată, până la duminica Tomii

După ce binecuvintează preotul, cântă el însuși: Hristos a înviat... (se cântă o dată de preot și de două ori de cântăreți). Apoi stih: Înviază Dumnezeu risipindu-se vrăjmașii Lui... toate pe rând. Și iarăși preotul: Hristos a înviat... Cântăreții: Și celor din morminte viață dăruindu-le (de trei ori). Apoi zice diaconul sau preotul cel mai mare ectenia mare și ecfonisul. După aceea canonul Paștilor pe 8 sau pentru grabă pe 6. La Cântarea a 3-a, ectenia mică și ipacoi: Venit-au mai înainte de dimineață cele ce au fost cu Maria...

La Cântarea a 6-a, ectenia mică, condacul Paștilor și icosul. Apoi prochimenu, Apstolul și Evanghelia. Învierea lui Hristos văzând... (de 3 ori) și Înviind Iisus din mormânt... (de 3 ori). Apoi urmează Cântarea a 7-a, până la sfârșit. Și după toate cântările se zice: Hristos a înviat... (de 3 ori). Asemenea și după Cântarea a 9-a, iar ectenia și luminânda (de trei ori). Apoi rugăciunile Aghiasmei și după rugăciuni, în loc de: Mântuiește, Doamne poporul Tău... când afundă preotul Sfânta Cruce în apă cântă: Hristos a înviat... (o dată preotul și de două ori cântăreții). După aceea stihurile Paștilor cu stihurile lor și după sfârșitul stihirei, Slavă..., tot: Hristos a înviat până se botează tot poporul. Iar de este Litie afară din mănăstire, la întoarcere, se cântă canonul Paștilor sau numai irmoasele, cum va fi voia celui mai mare.

SLUJBA ÎNMORMÂNTĂRII

RÂNDUIALA ÎNMORMÂNTĂRII MIRENILOR

Adormind vreunul dintre creștini, îndată rudenile să cheme pe preot; acesta venind la casa unde este trupul celui răposat, își pune epitrahilul, pune tămâie în cădelniță și, cădind trupul celui adormit și pe cei de față, începe:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția...

Apoi troparele acestea, glasul al 4-lea:

Cu duhurile dreptilor, celor ce s-au săvârșit, odihnește Mântuitorule, sufletul adormitului robului Tău, păzindu-l pe dânsul întru viața cea fericită, care este la Tine, Iubitorule de oameni.

Întru odihna Ta, Doamne, unde toți sfinții Tăi se odihnesc, odihnește și sufletul robului Tău, că Tu singur ești fără de moarte.

Slavă...

Tu ești Dumnezeu, Care Te-ai pogorât în iad și ai dezlegat durerile celor ferecați; Însuși și sufletul robului Tău, odihnește-l.

Și acum..., a Născătoarei:

Una curată și preanevinovată Fecioară, care ai născut pe Dumnezeu mai presus de fire, roagă-L să mântuiască și sufletul adormitului robului tău.

Apoi ectenia:

Miluieste-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluieste.

Încă ne rugăm pentru odihna sufletului adormitului robului lui Dumnezeu (N), și pentru ca să se ierte lui toată greșeala cea de voie și cea fără de voie.

Ca Domnul Dumnezeu să așeze sufletul lui unde dreptii se odihnesc.

Mila lui Dumnezeu, împărăția cerurilor și iertarea păcatelor lui, de la Hristos, Împăratul cel fără de moarte și Dumnezeul nostru, să cerem.

Apoi rugăciunea aceasta:

Domnului să ne rugăm...

Dumnezeul duhurilor și a tot trupul, Care ai călcat moartea și pe diavol l-ai surpat și ai dăruit viață lumii Tale, Însuși, Doamne, odihnește sufletul adormitului robului Tău (N), în loc luminat, în loc de verdeață, în loc de odihnă, de unde a fugit toată durerea, întristarea și suspinarea. Și orice greșeală ce a săvârșit el cu cuvântul, sau cu lucrul, sau cu gândul, ca un Dumnezeu bun și iubitor de oameni, iartă-i. Că nu este om care să fie viu și să nu greșească; numai Tu singur ești fără de păcat, dreptatea Ta este dreptate în veac și cuvântul Tău este adevărul.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Ecfonisul:

Că Tu ești învierea și viața și odihna adormitului robului Tău (N), Hristoase Dumnezeu nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

De este obiceiul, se citesc stâlpii, adică Evangheliile Învierii și celelalte.
Slavă..., Și acum..., Doamne miluiește (de 3 ori), Părinte binecuvintează.

Și preotul face otpustul așa:

Cel ce a înviat din morți, Hristos, Adevăratul Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, ale sfinților mărișilor și întru tot lăudașilor apostoli, ale preacuvioșilor și de Dumnezeu purtătorilor părinților noștri și ale tuturor sfinților, sufletul robului Său (N), mutat de la noi, în corturile dreptilor să-l așeze, în sânurile lui Avraam să-l odihnească, cu dreptii să-l numere, iar pe noi să ne miluiască, ca un bun și de oameni iubitor.

Și când sunt gata toate ale înmormântării preotul iarăși face început:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru, totdeauna acum și pururea și în vecii vecilor. Strana: Amin. Apoi cântă lin și duios: Sfinte Dumnezeule... Și, ridicând trupul celui răposat, îl duc la biserică, mergând înainte preoții cu făclii, și diaconul cu făclie și cădelniță; și venind la biserică, pun trupul în pridvor și se citește

PSALMUL 90

Cel ce locuiește în ajutorul Celui Preaînalt, întru acoperământul Dumnezeului cerului se va sălășlui. Va zice Domnului: «Sprijinitorul meu ești și scăparea mea; Dumnezeu meu, voi nădăjdui spre Dânsul». Că El te va izbăvi din cursa vânătorilor și de cuvântul tulburător. Cu spatele te va umbri pe tine și sub aripile Lui vei nădăjdui; ca o armă te va înconjura adevărul Lui. Nu te vei teme de frica de noapte, de săgeata ce

zboară ziua, de lucrul ce umblă în întuneric, de molima ce bânuie întru amiază. Cădea-vor dinspre latura ta o mie și zece mii de-a dreapta ta, dar de tine nu se vor apropia. Însă cu ochii tăi vei privi și răsplătirea păcătoșilor vei vedea. Pentru că pe Domnul, nădejdea mea, pe Cel Preaînalt L-ai pus scăpare ție. Nu vor veni către tine rele și bătaie nu se va apropia de locașul tău. Că îngerilor Săi va porunci pentru tine ca să te păzească în toate căile tale. Pe mâini te vor înălța ca nu cumva să împiedici de piatră piciorul tău. Peste aspidă și vasilisc vei păși și vei călca peste leu și peste balaur. «Că spre Mine a nădăjdut și-l voi izbăvi pe el, zice Domnul; îl voi acoperi pe el că a cunoscut numele Meu. Striga-va către Mine și-l voi auzi pe el; cu dânsul sunt în necaz și-l voi scoate pe el și-l voi mări. Cu lungimea de zile îl voi umple pe el, și-i voi arăta lui mântuirea Mea».

Apoi preotul și cântăreții cântă: Aliluia (de 3 ori), glasul al 8-lea; a doua oară cu stihurile:

1. Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit, Doamne.
2. Sufletul lui întru bunătăți se va sălășlui și seminția lui va moșteni pământul.
3. Și pomenirea lui în neam și în neam.

Apoi se cântă

T R O P A R U L, glasul al 8-lea:

Cela ce prin adâncul înțelepciunii, cu iubirea de oameni toate le chivernisești și ceea ce este de folos tuturor le dăruiești; Unule, Ziditorule, odihnește, Doamne, sufletul adormitului robului Tău, că spre Tine nădejdea și-a pus, spre Făcătorul și Ziditorul și Dumnezeuul nostru.

Slavă... Și acum..., al Născătoarei:

Pe tine zid și liman te avem și rugătoare bine primită către Dumnezeu; pe Carele L-ai născut, Născătoare de Dumnezeu, nenuntită; ceea ce ești credincioșilor mântuire.

~~100~~ Urmează apoi starea întâi din Psalmul 118, glasul al 6-lea,
zicând după fiecare stih:

† Fericiți cei fără prihană în cale, care umblă în legea Domnului.

Aliluia

Fericiți cei ce păzesc poruncile Lui și-L caută cu toată inima lor.

Că n-au umblat în căile Lui cei ce lucrează fărădelegea.

Tu ai poruncit ca poruncile Tale să fie păzite foarte.

O, de s-ar îndrepta căile mele, ca să păzesc poruncile Tale!

Atunci nu mă voi rușina când voi căuta spre toate poruncile Tale.

Lăuda-Te-voi întru îndreptarea inimii, ca să învăț judecățile dreptății Tale.

Îndreptările Tale voi păzi; nu mă părăsi până în sfârșit.

Prin ce își va îndrepta tânărul calea sa? Prin păzirea cuvintelor Tale.

Cu toată inima Te-am căutat pe Tine; să nu mă lepezi de la poruncile Tale.

În inima mea am ascuns cuvintele Tale, ca să nu greșesc Ție.

Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările Tale.

Cu buzele am rostit toate judecățile gurii Tale.

În calea mărturiilor Tale m-am desfătat, ca de toată bogăția.

La poruncile Tale voi cugeta și voi cunoaște căile Tale.

La îndreptările Tale voi cugeta și nu voi uita cuvintele Tale.

Răsplătește robului Tău! Voi trăi și voi păzi poruncile Tale.

Descoperă ochii mei și voi cunoaște minunile din legea Ta.

Străin sunt eu pe pământ, să nu ascunzi de la mine poruncile Tale.

† Aprins e sufletul meu de dorirea judecăților Tale, în toată vremea.

Certat-ai pe cei mândri; blestemați sunt cei ce se abat de la poruncile Tale.

Ia de la mine ocară și defăimarea, că mărturiile Tale am păzit.

Pentru că au șezut căpeteniile și pe mine mă clevețeau, iar robul Tău cugeta la îndreptările Tale.

Că mărturiile Tale sunt cugetarea mea, iar îndreptările Tale, sfatul meu.

Lipitu-s-a de pământ sufletul meu; viază-mă, după cuvântul Tău.

Vestit-am căile mele și m-ai auzit; învață-mă îndreptările Tale.

Fă să înțeleg calea îndreptărilor Tale și voi cugeta la minunile Tale.

† Istovitu-s-a sufletul meu de supărare; întărește-mă întru cuvintele Tale.

Depărtează de la mine calea nedreptății și cu legea Ta mă miluiește.

Calea adevărului am ales și judecățile Tale nu le-am uitat.

Lipitu-m-am de mărturiile Tale, Doamne, să nu mă rușinezi.

Pe calea poruncilor Tale am alergat, când ai lărgit inima mea.

Lege pune mie, Doamne, calea îndreptărilor Tale și o voi păzi pururea.

Înțelepțește-mă și voi căuta legea Ta și o voi păzi cu toată inima mea.

Povățuiește-mă pe cărarea poruncilor Tale, că aceasta am voit.

† Pleacă inima mea la mărturiile Tale și nu la lăcomie.

Întoarce ochii mei ca să nu vadă deșertăciunea; în calea Ta viază-mă.

Împlinește robului Tău cuvântul Tău, care este pentru cei ce se tem de Tine.

Îndepărtează ocară, de care mă tem, căci judecățile Tale sunt bune.

Iată, am dorit poruncile Tale; întru dreptatea Ta viază-mă.

Să vină peste mine mila Ta, Doamne, mântuirea Ta, după cuvântul Tău.

Și voi răspunde cuvânt celor ce mă ocărăsc, că am nădăjduit în cuvintele Tale.

Să nu îndeplinezi din gura mea cuvântul adevărului, până în sfârșit, că întru judecățile Tale am nădăjduit.

Și voi păzi legea Ta pururea, în veac și în veacul veacului.

Am umblat întru lărgime, că poruncile Tale am căutat.

Am vorbit întru mărturiile Tale, înaintea împăraților, și nu m-am rușinat.

Am cugetat la poruncile Tale pe care le-am iubit foarte.

Am ridicat mâinile mele la poruncile Tale pe care le-am iubit și am cugetat la îndreptările Tale.

Adu-Ți aminte de cuvântul Tău, către robul Tău, întru care mi-ai dat nădejde.

Aceasta m-a mângâiat întru smerenia mea, căci cuvântul Tău m-a viat.

Cei mândri m-au batjocorit peste măsură, dar de la legea Ta nu m-am abătut.

Adusu-mi-am aminte de judecățile Tale cele din veac, Doamne, și m-am mângâiat.

† Mâhnire m-a cuprins din pricina păcătoșilor, care părăsesc legea Ta.

Cântate erau de mine îndreptările Tale, în locul pribegiei mele.

Adusu-mi-am aminte de numele Tău, Doamne, şi am păzit legea Ta.

Aceasta s-a făcut mie, că îndreptările Tale am căutat.

Partea mea eşti, Doamne, zis-am să păzesc legea Ta.

Rugatu-m-am feţei Tale, din toată inima mea, miluieşte-mă după cuvântul Tău.

Cugetat-am la căile Tale şi am întors picioarele mele la mărturiile Tale.

Gata am fost şi nu m-am tulburat să păzesc poruncile Tale.

Funiile păcătoşilor s-au înfăşurat împrejurul meu, dar legea Ta n-am uitat.

La miezul nopţii m-am sculat ca să Te laud pe Tine, pentru judecăţile dreptăţii Tale.

† Părtaş sunt cu toţi cei ce se tem de Tine şi păzesc poruncile Tale.

De mila Ta, Doamne, este plin pământul; îndreptările Tale mă învaţă.

Bunătate ai făcut cu robul Tău, Doamne, după cuvântul Tău.

Învaţă-mă bunătatea, învăţătura şi cunoştinţa, că în poruncile Tale am crezut.

Mai înainte de a fi umilit, am greşit; pentru aceasta cuvântul Tău am păzit.

Bun eşti Tu, Doamne, şi întru bunătatea Ta, învaţă-mă îndreptările Tale.

Înmulţitu-s-a asupra mea nedreptatea celor mândri, iar eu cu toată inima mea voi cerceta poruncile Tale.

Închegatu-s-a ca grăsimea inima lor, iar eu cu legea Ta m-am desfătat.

Bine este mie că m-ai smerit, ca să învăţ îndreptările Tale.

Bună-mi este mie legea gurii Tale, mai mult decât mii de comori de aur şi argint.

Slavă... Și acum... După aceea ectenia: Iară și iară cu pace Domnului să ne rugăm. Încă ne rugăm pentru odihna... și celelalte. Apoi rugăciunea și ecfonisul cum s-a scris la începutul înmormântării (caută la paginile 168-169).

În continuare, se începe a doua stare, glasul al 5-lea; și după fiecare stih se zice: Miluiește pe robul Tău.

† Măinile Tale m-au făcut și m-au zidit, înțelepțește-mă și voi învăța poruncile Tale.

Miluiește pe robul Tău.

Cei ce se tem de Tine mă vor vedea și se vor veseli, că în cuvintele Tale am nădăjduit.

Cunoscut-am, Doamne, că drepte sunt judecățile Tale și întru adevăr m-ai smerit.

Facă-se, dar, mila Ta, ca să mă mângâie, după cuvântul Tău, către robul Tău.

Să vină peste mine îndurările Tale și voi trăi, că legea Ta cugetarea mea este.

Să se rușineze cei mândri, că pe nedrept m-au nedreptățit; iar eu voi cugeta la poruncile Tale.

Să se întoarcă spre mine cei ce se tem de Tine și cei ce cunosc mărturiile Tale.

Să fie inima mea fără prihană întru îndreptările Tale, ca să nu mă rușinez.

Se topește sufletul meu după mântuirea Ta; în cuvântul Tău am nădăjduit.

Sfârșitu-s-au ochii mei după cuvântul Tău, zicând: «Când mă vei mângâia?»

† Că m-am făcut ca un foale la fum, dar îndreptările Tale nu le-am uitat.

Câte sunt zilele robului Tău? Când vei judeca pe cei ce mă prigonesc?

Spusu-mi-au călcătorii de lege deșertăciuni, dar nu sunt ca legea Ta, Doamne.

Toate poruncile Tale sunt adevăr; pe nedrept m-au prigonit. Ajută-mă!

Puțin a fost de nu m-am sfârșit pe pământ, dar eu n-am părăsit poruncile Tale.

După mila Ta, viază-mă și voi păzi mărturiile gurii mele.

În veac, Doamne, cuvântul Tău rămâne în cer;

În neam și în neam adevărul Tău. Întemeiat-ai pământul și rămâne.

După rânduiala Ta rămâne ziua, că toate sunt slujitoare Ție.

De n-ar fi fost legea Ta gândirea mea, atunci aș fi pierit întru necazul meu.

În veac nu voi uita îndreptările Tale, că într-însele m-ai viat, Doamne.

† Al Tău sunt eu, mântuiește-mă, că îndreptările Tale am căutat.

Pe mine m-au așteptat păcătoșii ca să mă piardă. Mărturiile Tale am priceput.

La tot lucrul desăvârșit am văzut sfârșit, dar porunca Ta este fără de sfârșit.

Că am iubit legea Ta, Doamne, ea toată ziua cugetarea mea este.

Mai mult decât pe vrăjmașii mei m-ai înțelepțit, cu porunca Ta, că în veac a mea este.

Mai mult decât învățătorii mei am priceput, că la mărturiile Tale gândirea mea este.

Mai mult decât bătrânii am înțeles, că poruncile Tale am căutat.

De la toată calea cea rea mi-am oprit picioarele mele, ca să păzesc cuvintele Tale.

† De la judecățile Tale nu m-am abătut, că Tu ai pus mie lege. Cât sunt de dulci limbii mele cuvintele Tale, mai mult decât mierea, în gura mea!

Din poruncile Tale m-am făcut priceput; pentru aceasta am urât toată calea nedreptății.

Făclie picioarelor mele este legea Ta și luminează cărărilor mele.

Juratu-m-am și m-am hotărât să păzesc judecățile dreptății Tale.

Umilit am fost până în sfârșit: Doamne, viază-mă, după cuvântul Tău.

Cele de bunăvoie ale gurii mele binevoiește-le, Doamne, și judecățile Tale mă învață.

Sufletul meu în mâinile Tale este pururea și legea Ta n-am uitat.

Pusu-mi-au păcătoșii cursă mie, dar de la poruncile Tale n-am rătăcit.

Moștenit-am mărturiile Tale în veac, că bucurie inimii mele sunt ele.

† Plecat-am inima mea ca să fac îndreptările Tale în veac, spre răsplătire.

Pe călcătorii de lege am urât și legea Ta am iubit.

Ajutorul meu și sprijinitorul meu ești Tu, în cuvântul Tău am nădăjduit.

Depărtați-vă de la mine cei ce vicleniți și voi cerceta poruncile Dumnezeului meu.

Apără-mă, după cuvântul Tău, și mă viază și să nu-mi dai de rușine așteptarea mea.

Ajută-mă și mă voi mântui și voi cugeta la îndreptările Tale, pururea.

Defăimat-ai pe toți cei ce se depărtează de la îndreptările Tale, pentru că nedrept este gândul lor.

Socotit-am călcători de lege pe toți păcătoșii pământului; pentru aceasta am iubit mărturiile Tale, pururea.

S trăpunge cu frica Ta trupul meu, că de judecățile Tale m-am temut.

F ăcut-am judecată și dreptate; nu mă da pe mâna celor ce-mi fac strâmbătate.

P rimește pe robul Tău în bunătate, ca să nu mă clevească cei mândri.

S fârșitu-s-au ochii mei după mântuirea Ta și după cuvântul dreptății Tale.

F ă cu robul Tău, după mila Ta, și îndreptările Tale mă învață.

R obul Tău sunt eu; înțelepțește-mă și voi cunoaște mărturiile Tale.

† V reamea este să lucreze Domnul, că oamenii au stricat legea Ta.

P entru aceasta am iubit poruncile Tale, mai mult decât aurul și topazul.

P entru aceasta spre toate poruncile Tale m-am îndreptat, toată calea nedreaptă am urât.

M inunate sunt mărturiile Tale, pentru aceasta le-a cercetat pe ele sufletul meu.

A rătarea cuvintelor Tale luminează și înțelepțește pe prunci.

G ura mea am deschis și am aflat, că de poruncile Tale am dorit.

Slavă... Și acum..., Apoi ectenia: Iară și iară cu pace Domnului să ne rugăm. Încă ne rugăm pentru odihna... și apoi rugăciunea și ecfonisul, cum s-a scris la începutul înmormântării (caută la paginile 168-169).

Apoi se începe a treia stare, glasul al 3-lea; și după fiecare stih se zice: Aliluia.

† C aută spre mine și mă miluiește, după judecata Ta, față de cei ce iubesc numele Tău.

P așii mei îndreptează-i după cuvântul Tău, și să nu mă stăpânească nici o fărădelege.

Izbăvește-mă de clevetirea oamenilor și voi păzi poruncile Tale.

Fața Ta arat-o robului Tău și mă învață poruncile Tale.

Izvoare de apă au curs din ochii mei, pentru că n-am păzit legea Ta.

Drept ești, Doamne, și drepte sunt judecățile Tale.

Poruncit-ai cu dreptate mărturiile Tale și cu tot adevărul.

Topitu-m-a râvna casei Tale, că au uitat cuvintele Tale vrăjmașii mei.

Lămurit cu foc este cuvântul Tău foarte și robul Tău l-a iubit pe el.

† Tâнар sunt eu și defăimat, dar îndreptările Tale nu le-am uitat.

Dreptatea Ta este dreptate în veac și cuvântul Tău adevărul.

Necazuri și nevoi au dat peste mine, dar poruncile Tale sunt gândirea mea.

Drepte sunt mărturiile Tale, în veac; înțelepțește-mă și voi fi viu.

Strigat-am cu toată inima mea; Auzi-mă, Doamne! Îndreptările Tale voi căuta.

Strigat-am către Tine: Mântuiește-mă, și voi păzi mărturiile Tale.

Din zori m-am sculat și am strigat: Întru cuvintele Tale am nădăjduit.

Deschis-am ochii mei dis-de-diminează, ca să cuget la cuvintele Tale.

† Glasul meu auzi-l, Doamne, după mila Ta; după judecata Ta mă viază.

A propiatu-s-au cei ce mă prigonesc cu fărădelege, dar de la legea Ta s-au îndepărtat.

A proape ești, Tu, Doamne, și toate poruncile Tale sunt adevărul.

D in început am cunoscut, din mărturiile Tale, că în veac le-ai întemeiat pe ele.

V ezi smerenia mea și mă scoate, că legea Ta n-am uitat.

J udecă pricina mea și mă izbăvește; după cuvântul Tău, fă-mă viu.

D eparte de păcătoși este mântuirea, că îndreptările Tale n-au căutat.

Î ndurările Tale multe sunt, Doamne; după judecata Ta mă viază.

M ulți sunt cei ce mă prigonesc și mă necăjesc, dar de la mărturiile Tale nu m-am abătut.

V ăzut-am pe cei nepricepuți și mă sfârșeam, că n-au păzit cuvintele Tale.

V ezi că poruncile Tale am iubit, Doamne; întru mila Ta mă viază.

Î nceputul cuvintelor Tale este adevărul și veșnice toate judecățile dreptății Tale.

† C ăpeteniile m-au prigonit în zadar; iar de cuvintele Tale s-a înfricoșat inima mea.

B ucura-mă-voi de cuvintele Tale, ca cel ce a aflat comoară mare.

N edreptatea am urât și am disprețuit, iar legea Ta am iubit.

D e șapte ori pe zi Te-am lăudat pentru judecățile dreptății Tale.

P ace multă au cei ce iubesc legea Ta și nu se smintesc.

A șteptat-am mântuirea Ta, Doamne, și poruncile Tale am iubit.

P ăzit-a sufletul meu mărturiile Tale, și le-a iubit foarte.

Păzit-am poruncile Tale și mărturiile Tale, că toate căile mele înaintea Ta sunt, Doamne.

Să se apropie rugăciunea mea înaintea Ta, Doamne; după cuvântul Tău mă înțelepțește.

Să ajungă cererea mea înaintea Ta, Doamne; după cuvântul Tău mă izbăvește.

Să răspândească buzele mele laudă, că m-ai învățat îndreptările Tale.

Rosti-va limba mea cuvintele Tale, că toate poruncile Tale sunt drepte.

Mâna Ta să mă izbăvească, că poruncile Tale am ales.

Dorit-am mântuirea Ta, Doamne, și legea Ta cugetarea mea este.

† Viu va fi sufletul meu și Te va lăuda și judecățile Tale îmi vor ajuta mie.

Rătăcit-am ca o oaie pierdută; caută pe robul Tău, că poruncile Tale nu le-am uitat.

Și îndată se cântă Binecuvântările înmormântării, glasul al 5-lea:

Bine ești cuvântat, Doamne, învață-mă îndreptările Tale.

Ceata sfinților a aflat izvorul vieții și ușa raiului; să aflu și eu calea prin pocăință; eu sunt oaia cea pierdută; cheamă-mă, Mântuitorule, și mă mântuiește.

Bine ești cuvântat, Doamne...

Cei ce pe Mielul lui Dumnezeu ați mărturisit și ați fost junghiați ca niște miei, fiind mutați la viața cea neîmbătrânitoare și pururea veșnică, sfinților: Aceluia cu dinadinsul, mucenicilor, vă rugați, să ne dăruiască nouă dezlegare datoriiilor.

Bine ești cuvântat, Doamne...

Cei ce ați umblat pe calea cea strâmtă și cu chinuri; toți care în viață crucea ca jugul ați luat și Mie ați urmat cu credință; veniți de luați darurile, care am gătit vouă, și cununile cerești.

Bine ești cuvântat, Doamne...

Chipul slavei Tale celei negrăite sunt, deși port rănile păcatelor; miluiește zidirea Ta, Stăpâne, și o curățește cu îndurarea Ta; și moștenirea cea dorită dăruiește-mi, făcându-mă pe mine iarăși cetățean raiului.

Bine ești cuvântat, Doamne...

Cel ce cu mâna dintru neființă m-ai zidit și cu chipul Tău cel dumnezeiesc m-ai cinstit, iar pentru călcarea poruncii iarăși m-ai întors în pământ, din care am fost luat, la cel după asemănare mă ridică, cu frumusețea cea dintâi iarăși împodobindu-mă.

Bine ești cuvântat, Doamne...

Odihnește, Dumnezeule, pe robul Tău și-l așază în rai, unde cetele sfinților, Doamne, și dreptii ca luminătorii strălucesc; pe adormitul robul Tău odihnește-l, trecându-i lui toate greșealele.

Slavă...

Pe o Dumnezeire în trei străluciri cu dreaptă credință să o lăudăm, strigând: Sfânt ești Părinte fără de început, Fiule cel împreună fără de început și Duhule cel dumnezeiesc; luminează-ne pe noi, care cu credință slujim Ție, și ne scoate din focul cel de veci.

Și acum..., a Născătoarei:

Bucură-te, curată, ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trup spre mântuirea tuturor; că neamul omenesc a aflat mântuire prin tine, și noi să aflăm raiul, Născătoare de Dumnezeu, curată și binecuvântată.

Aliluia, Aliluia, Aliluia; slavă Ție, Dumnezeule (de 3 ori). Apoi diaconul: Iară și iară cu pace Domnului să ne rugăm. Încă ne rugăm pentru odihna... și celelalte, cum s-a scris la început. După ecfonis, se cântă acest tropar, glasul al 5-lea:

Odihnește, Mântuitorul nostru, cu dreptii pe robul Tău și-l sălășluiește pe dânsul în curțile Tale, precum este scris, trecând ca un bun greșalele lui cele de voie și cele fără de voie, și toate cele cu știință și cu neștiință, Iubitorule de oameni.

Slavă... Și acum... al Născătoarei:

Cel ce din Fecioară ai răsărit lumii, Hristoase Dumnezeule, și printr-însa fiii luminii ne-ai arătat, miluiește-ne pe noi.

Apoi Psalmul 50 (caută-l la pagina 152) și

CANONUL

Alcătuire a lui Teofan.

Cântarea 1, glasul al 6-lea:

Irmos: Ca pe uscat umblând Israel...

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinții Săi, Dumnezeul lui Israel.

În cămarile cerești, biruitorii mucenici pururea Te roagă pe Ține, Hristoase; pe acest credincios, pe care l-ai mutat de pe pământ, învrednicește-l să dobândească bunătățile cele veșnice.

Stih: Doamne, odihnește cu dreptii pe adormitul robul Tău.

Cel ce ai înfrumusețat toate, m-ai zidit pe mine omul, făptură amestecată din smerenie și din mărire; pentru aceasta, Mântuitorule, sufletul robului Tău odihnește-l.

Slavă...

Locuitor și lucrător al raiului m-ai rânduit din început, dar, călcând porunca Ta, m-ai izgonit. Pentru aceasta, Mântuitorule, sufletul robului Tău odihnește-l.

Și acum... a Născătoarei:

Cela ce din coastă a zidit la început pe Eva, strămoașa noastră, din preacuratul tău pântece S-a îmbrăcat cu trup, prin care tăria morții, Preacurată, a stricat.

Cântarea a 3-a:

Irmos: Nu este Sfânt...

După lege s-au nevoit mucenicii Tăi, Dătătorule de viață, și cu cunună de biruință fiind împodobiți de către Tine, mijlocesc mântuire veșnică celui ce în credință s-a săvârșit.

Mai întâi m-ai învățat prin multe minuni și semne pe mine rătăcitul; iar mai pe urmă Însuși, umilindu-Te ca un îndurat și căutându-mă, m-ai aflat și m-ai mântuit.

Slavă...

Pe cel ce a trecut la Tine din stricăciunea aceasta nestatornică învrednicește-l, Bunule, să locuiască cu bucurie în corturile cele veșnice, socotindu-l drept prin credință și prin har.

Și acum..., a Născătoarei:

Nimeni nu este fără prihană, ca tine, Preacurată Maica lui Dumnezeu; căci tu singură din veac ai zămislit în pântece pe adevăratul Dumnezeu, Care a stricat puterea morții.

Irmosul:

Nu este Sfânt precum Tu, Doamne, Dumnezeul meu, Care ai înălțat fruntea credincioșilor Tăi, Bunule; și ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale.

Iar diaconul zice ectenia: Iară și iară cu pace Domnului să ne rugăm... și celelalte. Și după efonis, se dealna, glasul al 6-lea:

Cu adevărat deșertăciune sunt toate și viața aceasta este umbră și vis; că în deșert se tulbură tot pământeanul, precum a zis Scriptura: când dobândim lumea, atunci în groapă ne

sălășluim, unde împreună sunt împărații și săracii. Pentru aceasta, Hristoase Dumnezeule, pe robul Tău acesta mutat de la noi odihnește-l, ca un iubitor de oameni.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei:

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, în vremea vieții mele nu mă părăsi pe mine, ajutorului omenesc nu mă încredința, ci singură mă apără și mă miluiește.

Cântarea a 4-a:

Irmos: Hristos este puterea mea, Dumnezeu și Domnul...

Făcând dovada înțelepciunii celei înalte și a bunătății celei bogate prin daruri, Stăpâne, cetele mucenicilor le-ai numărat împreună cu îngerii.

Pe acesta ce s-a mutat la Tine, acolo unde este locașul celor ce se veselesc și glasul curatei bucurii, învrednicește-l, Hristoase, să dobândească mărirea Ta cea de negrăit.

Slavă...

Pe cel ce l-ai mutat de pe pământ, care laudă puterea Ta cea dumnezeiască, primește-l, făcându-l fiu al luminii și curățindu-l de ceața păcatului, mult-îndurate.

Și acum..., a Născătoarei:

Locaș preacurat, biserică cu totul fără prihană, chivot preasfânt, loc fecioresc de sfințenie, pe tine, frumusețea lui Iacob, te-a ales Stăpânul.

Cântarea a 5-a:

Irmos: Cu dumnezeiască strălucirea Ta...

Mucenicii, care s-au adus ca o jertfă sfințită și ca o pârgă a firii omenești lui Dumnezeu cel preaslăvit, mijlocesc pururea mântuire pentru noi.

Învrednicește, Doamne, de viața cea cerească și de împărăția darurilor pe credinciosul robul Tău cel adormit, dându-i dezlegare de păcate.

Slavă...

Cela ce prin fire numai Tu ești făcător de viață, Cela ce ești adâncul cu adevărat de nepătruns al bunătății, pe acesta ce s-a săvârșit fă-l vrednic, Îndurate, de împărăția Ta, Cela ce ești singur fără de moarte.

Și acum..., a Născătoarei:

Tărie și cântare și mântuire s-a făcut celor pierduți Cel ce S-a născut din tine, stăpâna lumii, Care a slobozit din porțile iadului pe cei ce cu credință te fericesc pe tine.

Cântarea a 6-a:

Irmos: Marea vieții văzând-o...

Pe cruce fiind răstignit, ai adunat la Tine cetele mucenicilor, care au urmat patimii Tale, Bunule. Pentru aceasta ne rugăm Ție: pe acesta ce s-a mutat acum la Tine, odihnește-l.

Când vei veni întru slava Ta cea de negrăit în chip înfricoșător să judeci toată lumea, binevoiește, Izbăvitorule, să Te întâmpine cu bucurie pe nori credinciosul robul Tău, pe care l-ai luat de pe pământ.

Slavă...

Izvor de viață ești, Stăpâne, Care cu bărbăție dumnezeiască dezlegi pe cei ferecați; pe robul Tău acesta, care cu credință a venit la tine, așază-l în desfătarea raiului.

Și acum..., a Născătoarei:

În pământ ne-am întors, călcând porunca cea sfântă a lui Dumnezeu; iar prin tine, Fecioară, la cer de pe pământ ne-am înălțat, scuturând stricăciunea morții.

Irmosul:

Marea vieții văzând-o înălțându-se de viforul ispitelor, la limanul Tău cel lin alergând, strig către Tine: scoate din stricăciune viața mea, mult-Milostive.

Apoi ectenia: Iară și iară cu pace Domnului să ne rugăm... și rugăciunea: Dumnezeuul duhurilor..., iar după ecfonis.

CONDACUL, glasul al 8-lea:

Cu sfinții odihnește, Hristoase, sufletul adormitului robului Tău, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfârșit.

ICOS

Tu singur ești fără de moarte, Cel ce ai făcut și ai zidit pe om; iar noi pământeni din pământ suntem zidiți și în același pământ vom merge, precum ai poruncit Cel ce m-ai zidit și mi-ai zis: pământ ești și în pământ vei merge, unde toți pământeni mergem, făcând tânguire de îngropare cântarea: Aliluia, Aliluia, Aliluia.

Și iarăși se cântă: Cu sfinții odihnește, Hristoase...

Cântarea a 7-a:

Irmos: Dătător de rouă cuptorul...

Fiind răscumpărați prin sângele Tău de greșeala cea dintâi și fiind curățiți prin sângele lor, mucenicii au închipuit lămurit junghierea Ta; bine ești cuvântat, Dumnezeuul părinților noștri.

Cuvântule, Izvorătorule al vieții, Cel ce ai omorât moartea cea semeată, primește acum și pe acesta ce în credință a adormit, care cântă și zice Ție, Hristoase: bine ești cuvântat, Dumnezeuul părinților noștri.

Slavă...

Cel ce m-ai însuflețit pe mine, omul, cu suflarea cea dumnezeiască, Dumnezeu cel fără de început, pe cel mutat fă-l vrednic, Stăpâne, de împărăția Ta, ca să-Ți cânte Ție, Mântuitorule: bine ești cuvântat, Dumnezeuul părinților noștri.

Și acum..., a Născătoarei:

Mai presus de toată făptura te-ai făcut, preanevinovată, zămislind pe Dumnezeu, Care a sfărâmat porțile morții și a frânt încuietorile. Pentru aceasta, curată, pe tine cu cântări te mărım credincioșii, ca pe Maica lui Dumnezeu.

Cântarea a 8-a:

Irmos: Din văpaie, rouă ai izvorât cuvioșilor...

Purtând luptele cu tărie, biruitorilor mucenici ai lui Hristos, v-ați împodobit cu cunună de biruință, strigând: pe Tine Te preaînălțăm, Hristoase, în veci.

Pe credincioșii care au părăsit viața în sfințenie și s-au mutat la tine, Stăpânul, primește-i cu blândețe, odihnind, ca un îndurat, pe cei care te preaînălță pe tine, Hristoase în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Binevoiește acum, Mântuitorule, ca toți cei mai înainte adormiți să se sălășluiască în pământul celor blânzi, socotind drepti, prin credința către Tine și prin har, pe cei care Te preaînălță întru toți vecii.

Și acum..., a Născătoarei:

Fericimu-te toți, preafericită, pe tine, care ai născut pe Cuvântul cel cu adevărat fericit, Cel ce pentru noi S-a întrupat, și pentru aceasta Îl preaînălțăm întru toți vecii.

Cântarea a 9-a:

Irmos: Pe Dumnezeu a-L vedea...

Nădejdea a întărit cetele mucenicilor și spre dragostea Ta i-a întraripat, arătând mai dinainte odihna cea cu adevărat netulburată a celor viitoare; de care învrednicește, Bunule, să aibă parte și credinciosul ce s-a mutat de aici.

Binevoiește, Hristoase, ca cel mutat în credință să se facă părtaș al strălucirii Tale celei luminoase și dumnezeiești, dăruindu-i, ca un singur mult-Milostiv, odihnă în sânurile lui Avraam și făcându-l vrednic de fericirea cea veșnică.

Slavă...

Cel ce ești din fire bun și milostiv, voitor de milă și adâncul îndurării, pe cel ce l-ai mutat din locul acesta al răutății și din umbra morții, Mântuitorule, așază-l unde strălucește lumina Ta.

Și acum..., a Născătoarei:

Cort sfânt te cunoaștem pe tine, curată, și chivot și tabla legii harului; căci prin tine s-a dăruit iertare celor ce au fost găsiți dreپți prin sângele Celui ce S-a întrupat din pântecul tău, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Irmosul:

Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu puțință oamenilor, spre Care nu cutează a căuta oștile îngerești; iar prin tine, Preacurată, S-a arătat oamenilor Cuvântul întrupat, pe Care slăvindu-L, cu oștile cerești, pe tine te fericim.

Apoi ectenia: Iară și iară cu pace Domnului să ne rugămși celelalte; iar după ecfonis, se cântă stihirile lui Ioan Damaschin, monahul:

Glasul 1:

Care desfătare lumească este lipsită de întristare? Care mărire stă pe pământ neschimbată? Toate sunt mai neputincioase decât umbra, toate mai înșelătoare decât visurile; o clipă

numai, și pe toate acestea moartea le primește. Ci întru lumina feței Tale, Hristoase, și întru îndulcirea frumuseții Tale, pe cel pe care l-ai ales, odihnește-l, ca un iubitor de oameni.

Glasul al 2-lea:

Vai, câtă luptă are sufletul când se desparte de trup! Vai, câtă lacrimăază atunci, și nu este cine să-l miluiască pe dânsul! Către îngeri ridicându-și ochii, în zadar se roagă; către oameni mâinile tinzându-și, nu are cine să-i ajute. Pentru aceasta, iubiiții mei frați, cunoscând scurtimea vieții noastre, adormitului să-i cerem odihnă de la Hristos, și sufletelor noastre mare milă.

Glasul al 3-lea:

Deșertăciuni sunt toate cele omenești. Câte nu rămân după moarte! Nu merge cu noi bogăția, nu ne însoțește mărirea, căci venind moartea, toate acestea pier. Pentru aceasta, lui Hristos celui fără de moarte să-I strigăm: pe acesta ce s-a mutat de la noi odihnește-l unde este locașul tuturor celor ce se veselesc.

Glasul al 4-lea:

Unde este dezmierdarea cea lumească? Unde este nălucirea celor trecătoare? Unde este aurul și argintul? Unde este mulțimea slugilor și strigarea? Toate sunt țărână, toate cenușă, toate umbră. Ci veniți să strigăm Împăratului celui fără de moarte: Doamne, veșnicilor Tale bunătăți învrednicește pe acesta ce s-a mutat de la noi, odihnindu-l întru fericirea cea neîmbătrânitoare.

Glasul al 5-lea:

A dusu-mi-am aminte de proorocul ce strigă: eu sunt pământ și cenușă; și iarăși m-am uitat în morminte și am văzut oase goale și am zis: oare, cine este împăratul sau ostașul, bogatul sau săracul, dreptul sau păcătosul? Ci odihnește, Doamne, cu dreptii pe robul Tău.

Glasul al 6-lea:

Început și temei mi-a fost mie hotărârea Ta de a mă zidi; căci voind să mă faci ființă vie din firea cea nevăzută și din cea văzută, ai plăsmuit trupul meu din pământ și mi-ai dat suflet prin insuflarea Ta cea dumnezeiască și făcătoare de viață. Pentru aceasta, Hristoase, odihnește pe robul Tău în latura celor vii și în locașurile dreptilor.

Glasul al 7-lea:

După chipul și după asemănarea Ta ai plăsmuit din început pe om, și l-ai pus în rai să stăpânească peste făpturile Tale; dar din pizma diavolului fiind amăgit, s-a făcut părtaș mănării, călcător poruncilor Tale făcându-se. Pentru aceasta l-ai osândit să se întoarcă iarăși în pământul din care a fost luat, Doamne, și să-și ceară odihnă.

Glasul al 8-lea:

Plâng și mă tânguiesc când gândesc la moarte și văd în morminte frumusețea noastră cea zidită după chipul lui Dumnezeu zăcând: grozavă, fără mărire și fără chip. O, minune! Ce taină este aceasta, ce s-a făcut cu noi? Cum ne-am dat stricăciunii? Cum ne-am înjugat cu moartea? Cu adevărat, precum este scris după porunca lui Dumnezeu, Care dă adormitului odihnă.

Apoi Fericitirile, glasul al 6-lea:

Pomeneste-ne pe noi, Doamne, întru împărăția Ta când vei veni.

Fericiți cei săraci cu duhul, că a acelora este împărăția cerurilor.

Fericiți cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

Fericiți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul.

Fericiți cei flămânzi și însetați de dreptate, că aceia se vor sătura.

Fericți cei milostivi, că aceia se vor milui.

Pe tâlharul, care a strigat Ție pe cruce: pomenește-mă, l-ai făcut, Hristoase, mai înainte cetățean al raiului. De pocăința aceluia învrednicește-mă și pe mine, nevrednicul.

Fericți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

Cel ce ești Stăpânul vieții și al morții, odihnește în locașurile sfinților pe acesta pe care l-ai mutat din cele trecătoare, care strigă: pomenește-mă când vei veni întru împărăția Ta.

Fericți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

Cel ce ești Stăpânul sufletelor și al trupurilor, în a Cărui mână este suflarea noastră, mângâierea celor întristați, odihnește în latura dreptilor pe acesta pe care l-ai mutat.

Fericți cei prigoniți pentru dreptate, că a acelora este împărăția cerurilor.

Hristos să te odihnească în latura celor vii, și ușile raiului să-ți deschidă și moștenitor împărăției Sale să te arate, și iertare să-ți dăruiască de cele ce ai greșit în viață, Iubitorule de oameni.

Fericți veți fi, când, din pricina Mea, vă vor ocări și vă vor prigoni pe voi și, mințind, vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră.

Să mergem și să vedem în morminte că oase goale este omul, mâncare viermilor și putreziciune și să cunoaștem ce este bogăția, frumusețea, tăria și podoaba.

Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri.

Să auzim ce strigă Atotțiitorul: vai de cei ce caută să vadă ziua cea înfricoșătoare a Domnului! Căci aceea este întuneric, pentru că va lămuri toate prin foc.

Slavă...

Mă închin Tatălui, Cel ce a născut și purces, prin naștere și purcedere fără început; slăvesc pe Fiul, Cel ce S-a născut; și laud pe Duhul Sfânt, Cel ce strălucește, împreună cu Tatăl și cu Fiul.

Și acum..., a Născătoarei:

Cum izvorăști lapte din pieptul tău, Fecioară? Cum hrănești pe Hrănitorul făpturii? Precum știe Cel ce a izvorât apă din piatră, pâraie de ape poporului celui însetat, precum este scris.

Și de va fi diacon, zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Citețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 6-lea:

Fericită este calea în care mergi astăzi, suflete, că s-a gătit ție loc de odihnă.

Stih: Către tine, Doamne, voi striga.

APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune

Din Epistola întâi către Tesaloniceni a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(IV, 13-17)

Fraților, despre cei ce au adormit, nu voim să fiți în neștiință, ca să nu vă întristați ca ceilalți care nu au nădejde. Pentru că de credem că Iisus a murit și a înviat, tot așa credem că Dumnezeu, pe cei adormiți întru Iisus, îi va aduce împreună cu El. Căci aceasta vă spunem, după cuvântul Domnului, că noi, cei vii, care vom fi rămas până la venirea Domnului, nu vom lua înainte celor adormiți, pentru că Însuși Domnul, întru poruncă, la glasul arhanghelului și întru trâmbița lui Dumnezeu, Se va pogori din cer, și cei morți întru Hristos vor învia întâi. După aceea, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți, împreună cu ei, în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul, în văzduh, și așa pururea cu Domnul vom fi.

Preotul: Pace șie... Citeșul: Aliluia, glasul a 6-lea:

Stih: Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit, Doamne.

EVANGHELIA

Diaconul: Înțelepciune drepti...

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire:

(V, 24-30)

Zis-a Domnul către iudeii care veniseră la Dânsul: Adevărat, adevărat zic vouă: Cel ce ascultă cuvântul Meu și crede în Cel care M-a trimis pe Mine are viață veșnică și la judecată nu va veni, ci s-a mutat din moarte la viață. Adevărat, adevărat zic vouă, că vine ceasul și acum este, când morții vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu și care vor auzi vor învia. Căci precum Tatăl are viață în Sine, așa I-a dat și Fiului să aibă viață în Sine; și I-a dat Lui putere să facă judecată, pentru că este Fiul Omului. Nu vă mirați de aceasta, căci vine ceasul în care toți cei din morminte vor auzi glasul Lui; și vor ieși cei care au făcut cele bune, spre învierea vieții, iar cei care au făcut cele rele, spre învierea osândirii. Eu nu pot să fac de la Mine nimic; precum aud, judec; dar judecata Mea este dreaptă, pentru că nu caut voia Mea, ci voia Tatălui Meu, Care M-a trimis.

Apoi diaconul zice ectenia: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta... Încă ne rugăm pentru odihna sufletului robului lui Dumnezeu... și celelalte, iar arhierul sau protosul zice rugăciunea: Dumnezeul duhurilor... cu glas mare, venind aproape de cel adormit, și împreună cu dânsul și ceilalți preoți.

SE CUVINE A ȘTI că, până când diaconul zice ecteniile, fiecare din preoți citește la rândul său în taină rugăciunea de mai sus, aproape de cel adormit și zice ecfonisul: Că Tu ești învierea, viața și odihna...

Apoi arhiereul sau preotul citește

RUGĂCIUNILE DE IERTARE

1

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeu nostru, Cel ce cu înțelepciunea Ta cea de negrăit ai zidit pe om din țărână și întocmindu-l după chipul și asemănarea Ta, l-ai împodobit cu înfățișare și frumusețe, ca pe o cinstită făptură cerească, spre măreția și strălucirea slavei și a împărăției Tale; dar el călcând cuvântul poruncii Tale și nepăzind chipul Tău, de care era învrednicit – pentru ca răutatea să nu fie fără de moarte – din iubire de oameni, ca un Dumnezeu al părinților noștri ai poruncit amestecului și împreunării acesteia și acestei negrăite legături a Ta – prin vrerea Ta cea dumnezeiască – să se desfacă și să se risipească, pentru ca sufletul să meargă acolo de unde ființă și-a luat, până la obșteasca înviere, iar trupul să se desfacă în cele dintru care a fost alcătuit.

Pentru aceasta Ție ne rugăm, Părintelui celui fără de început și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și celui de o ființă și de-viață-făcătorului Tău Duh, să nu îngădui ca făptura Ta să fie înghițită de pieire; ci trupul să se desfacă în cele dintru care a fost alcătuit, iar sufletul să se așeze în ceata dreptilor.

Așa Doamne, Dumnezeu nostru, să biruiască mila Ta cea nemăsurată și iubirea de oameni cea neasemănată. Și de a căzut robul Tău acesta sub blestemul tatălui său, sau al maicii sale, sau sub blestemul său; de a amărât pe vreun preot și a luat de la el legătură nedezlegată; de a căzut în grea afurisenie de la arhiereu și din nepăsare sau din lenevie n-a dobândit iertare; iartă-l pe acesta prin mine păcătosul și nevrednicul slujitorul Tău. Și trupul lui îl dezlegă în cele din care a fost alcătuit, iar

sufletul lui îl rânduiește în corturile sfinților. Așa Doamne, Dumnezeu nostru, Care ai dat sfinților Tăi ucenici și apostoli această putere ca să dea iertare de păcate, zicând: oricâte veți lega și veți dezlega, să fie legate și dezlegate, și printr-înșii și nouă, măcar că suntem nevrednici, din iubire de oameni, ne-ai dăruit această putere, dezlegă pe adormitul robul Tău (N), de păcatul sufletesc și trupesc, și să fie iertat și în veacul de acum și în cel ce va să fie, pentru rugăciunile Preacuratei și pururea Fecioarei Maicii Tale și ale tuturor sfinților Tăi. Amin.

2

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne mult-Îndurate, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeu nostru, Care ai dat sfinților Tăi ucenici și apostoli cheile împărăției cerurilor, iar după sfântă învierea Ta, cea de a treia zi, cu harul Tău le-ai dăruit puterea de a lega și dezlega păcatele oamenilor, ca să fie legate și în cer câte de dânșii pe pământ s-au legat, și tot așa să fie dezlegate și în cer câte de dânșii pe pământ s-au dezlegat; Cel ce prin nespusa Ta iubire de oameni ne-ai învrednicit și pe noi smeriții și nevrednicii robii Tăi să fim moștenitori ai aceluiași preasfânt dar și har, ca și noi de asemenea să legăm și să dezlegăm cele ce se întâmplă în poporul Tău; Însuți, Preabunule Împărate, prin mine, smeritul și nevrednicul slujitorul Tău, iartă robului Tău (N), orice a greșit ca un om în această viață; și-i iartă lui toate câte a păcătuit cu cuvântul, sau cu lucrul, sau cu gândul, dezlegându-l și de legătura pusă în orice chip asupra lui, cu care el însuși din mânie sau din altă pricină s-a legat pe sine, sau de la arhiereu, sau de la altcineva a suferit o alunecare ca aceasta, prin pizma și prin lucrarea diavolului. Binevoiește, Preabunule și mult-Îndurate, ca sufletul lui să se așeze cu sfinții, care din veac au bineplăcut Ție, iar trupul să se dea firii celei zidite de Tine. Că binecuvântat și preaslăvit ești în veci. Amin.

3

Domnului să ne rugăm.

Domnul Iisus Hristos, Dumnezeuul nostru, Care a dat sfinților Săi ucenici și apostoli dumnezeieștile porunci ca să lege și să dezlege păcatele celor căzuți, și de la dânșii asemenea și noi am primit putere să facem aceasta, să te ierte pe tine, fiule duhovnicesc, de tot ce ai greșit în viață ca om, cu voie sau fără voie; acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Arhiereul sau întâiul preot zice ecfonisul: Că Tu ești învierea, viața... apoi se face sărutarea icoanei sau a Sfintei Cruci aflată pe pieptul mortului, în care timp preoții și strana cântă stihirile:

Glasul al 2-lea: Când de pe lemn...

Veniți, fraților, să dăm mortului sărutarea cea mai de pe urmă, mulțumind lui Dumnezeu; căci acesta a ieșit din rudenia sa și de groapă se apropie, nemaîngrijindu-se de cele deșarte și de trupul cel mult-pătimitor. Unde sunt acum rudele și prietenii, căci iată ne despărțim? Să ne rugăm ca Domnul să-i facă odihnă.

Ce despărțire este, o fraților! Ce tânguire, ce plângere în ceasul de acum! Deci, veniți să sărutăm pe cel ce puțin mai înainte a fost cu noi. Că se dă gropii, cu pământ se acoperă, în întuneric se sălășluiește, cu morții se îngroapă. Toate rudele și prietenii, acum când ne despărțim, să ne rugăm ca Domnul să-i facă odihnă.

Acum toată mărirea cea înșelătoare a deșertăciunii vieții se desface; pentru că sufletul a părăsit locașul său, vasul s-a spart; lutul s-a făcut negru, fără glas, fără simțire, mort, nemișcat; pe care petrecându-l la groapă, să ne rugăm Domnului să-i dea odihnă în veci.

Ce este viața noastră? Cu adevărat floare și abur și rouă de dimineață. Veniți să vedem lămurit în morminte: unde este fru-

musetea trupului, unde sunt tinerețile? Unde sunt ochii și chipul trupului? Toate s-au veștejit ca iarba, toate au pierit. Veniți deci să cădem la Hristos cu lacrimi.

Mare plâns și tânguire, mare suspin și nevoie este despărțirea sufletului. Atunci apare iadul și pierzarea pentru viața cea trecătoare, care este umbră fără ființă, vis de înșelăciune care se arată ca o nălucă, chin al vieții pe pământ. Să fugim departe de tot păcatul lumesc, ca să moștenim cele cerești.

Văzând pe mort zăcând, toți să ne gândim la ceasul din urmă, căci omul trece ca fumul pe pământ, ca floarea a înflorit, ca iarba s-a tăiat, cu pânză se înfășoară, cu pământ se acoperă. Pe acesta lăsându-l acoperit, lui Hristos să ne rugăm, ca să-i dea odihnă în veci.

Veniți urmașii lui Adam, să vedem pus în pământ pe cel după chipul nostru, dezbrăcat de toată frumusețea, topit în mormânt, putrejune viermilor, de întuneric stricat, de pământ învelit; pe care lăsându-l acoperit, lui Hristos să ne rugăm ca să-i dea odihnă în veci.

Când sufletul este răpit cu putere din trup de îngeri înfri-coșători, el uită de toate rudele și cunoscuții, și poartă grijă de cele viitoare, de judecățile ce vor fi asupra deșertăciunii și trupului mult chinuit. Veniți să rugăm pe Judecătorul și toți să cerem ca Domnul să-i ierte cele ce a greșit.

Veniți, fraților, la groapă să vedem țărâna și praful, din care am fost zidiți. Unde mergem acum? Și ce ne-am făcut? Cine este săracul sau bogatul? Cine este stăpânul? Cine este slobodul? Au nu sunt toți țărână? Frumusețea chipului a putrezit și toată floarea tinereților a veștejit-o moartea.

Cu adevărat, toate dulcele și măririle vieții sunt deșertăciune și stricăciune, pentru că toți vom pieri, toți vom muri; împărații și mai-marii, judecătorii și căpeteniile, bogații și

săracii și toată firea omenească; căci cei ce oarecând erau în viață acum sunt așezați în morminte; pentru care să ne rugăm Domnului să le dea odihnă.

Toate mădulele trupului se arată acum netrebnice; cele ce puțin mai înainte erau mișcătoare, toate sunt nelucrătoare, moarte, nesimțitoare; căci ochii au apus, picioarele s-au legat, mâinile și auzul au încetat, limba cu tăcere s-a îngrădit și gropii se dă. Cu adevărat deșertăciune sunt toate cele omenești.

Mântuiește pe cei ce nădăjduiesc întru tine, Maica Soarelui celui neapus, Născătoare de Dumnezeu, și fă milostiv pe Preabunul Dumnezeu cu rugăciunile tale, rugămu-ne, ca să dea odihnă celui ce a răposat acum, unde sufletele dreptilor se odihnesc; arată-l moștenitor bunătăților celor dumnezeiești în locașurile dreptilor, întru pomenire veșnică, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Slavă... glasul al 6-lea:

Văzându-mă zăcând fără glas și fără suflare, plângeți toți pentru mine, fraților și prietenilor, rudelor și cunoscuților, căci ieri vorbeam cu voi și fără de veste mi-a venit înfricoșătorul ceas al morții. Ci veniți toți care mă iubiți și mă sărutați cu sărutarea cea mai de pe urmă, că de acum nu voi mai umbla, nici nu voi mai vorbi cu voi. Pentru că mă duc la Judecătorul, unde nu este părtinire; căci sluga și stăpânul împreună vor sta; împăratul și ostașul, bogatul și săracul în aceeași cinste vor fi; și fiecare, după faptele sale, sau se va preamări sau se va rușina. Ci vă rog pe toți și mă cucernicesc vouă, să vă rugați neîncetat lui Hristos-Dumnezeu pentru mine, ca să nu fiu rânduie, după păcatele mele, la locul de pedeapsă, ci să mă așeze unde este lumina vieții.

Și acum..., a Născătoarei:

Hristoase, pentru rugăciunile celei ce Te-a născut, ale Înaintemergătorului Tău, ale apostolilor, proorocilor, arhierilor,

cuvioșilor și dreptilor, și ale tuturor sfinților, odihnește pe robul Tău cel adormit.

Apoi: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., troparele: Cu duhurile dreptilor... și celelalte. Diaconul zice ectenia pentru morți și preotul rugăciunea: Dumnezeul duhurilor..., iar după ecfonis: Slavă... Și acum... și apolisul acesta:

Cel ce a înviat din morți, Hristos, Adevăratul Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Sale, ale sfinților și întru tot lăudaților apostoli, ale preacuvioșilor și de Dumnezeu purtătorilor părinților noștri, ale sfântului și dreptului Lazăr cel înviat a patra zi din morți și ale tuturor sfinților, sufletul robului Său (N), cel mutat de la noi, în corturile dreptilor să-l așeze, în sânurile lui Avraam să-l odihnească și cu dreptii să-l numere, iar pe noi să ne miluiască, ca un bun și de oameni iubitor.

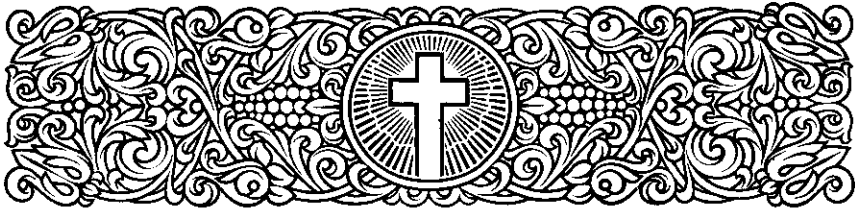
Apoi preotul (diaconul) zice:

Întru fericită adormire, veșnică odihnă dă, Doamne, sufletului adormitului robului Tău (N), și-i fă lui veșnică pomenire.

Preotul sau soborul cântă o dată, iar cântăreții cântă de două ori: Veșnica pomenire... Apoi, ridicând trupul, îl duce, cântând: Sfinte Dumnezeule... și celelalte, la groapă, unde preotul toarnă peste trupul celui răposat, în chipul Sfintei Cruci, vin amestecat cu untdelemn, zicând: Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți; spăla-mă-vei și mai vărtos decât zăpada mă voi albi. Iar după ce este coborât coșciugul în groapă, preotul, luând pământ cu lopata, aruncă cruciș deasupra, zicând: Al Domnului este pământul și plinirea lui, lumea și toți cei ce locuiesc întru-înșa, apoi varsă în groapă cenușa din cădelniță și se astupă groapa cu pământ, după datină, în care timp se cântă troparele: Cu duhurile dreptilor... și celelalte, cu otpustul: Slavă lui Dumnezeu, Care așa a binevoit.

SĂ SE ȘTIE: această slujbă, precum s-a arătat mai sus, se cântă și la femei și la copii ce sunt cu vârsta mai mari de șapte ani.

RÂNDUIALA ÎNMORMÂNTĂRII PRUNCILOR

Făcând preotul obișnuitul început, se citește Psalmul 90: Cel ce locuiește în ajutorul Celui Preaînalt... (caută-l înapoi la pagina 169).

Apoi: Aliluia, glasul al 8-lea cu stihurile respective.

După aceea troparele: Cel ce prin adâncul înțelepciunii... Slavă... Și acum... al Născătoarei de Dumnezeu: Pe tine zid și liman te avem... (caută-le la pag. 170). Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (caută-l la pagina 152) și

CANONUL

Cântarea 1, glasul al 8-lea:

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat...

Stih: Doamne, odihnește pe pruncul acesta.

Cuvântule al lui Dumnezeu, Care ai sărăcit luând trup și ai binevoit a Te face prunc fără schimbare, rugămu-Te, așază în sânurile lui Avraam pe pruncul pe care l-ai luat.

Prunc Te-ai arătat, Cel ce ești mai înainte de toți vecii, și pruncilor, ca un Bun, le-ai făgăduit împărăția cerurilor, cu care numără și pe pruncul acesta.

Slavă...

Pe nevinovatul prunc, pe care l-ai luat, Hristoase Mântuitorule, mai înainte de a ajunge la cunoașterea plăcerilor celor de pe pământ, învrednicește-l de veșnicele bunătăți, ca un Iubitor de oameni.

Și acum..., a Născătoarei:

Ceea ce în chip de negrăit ai născut Înțelepciunea și Cuvântul Tatălui, tămăduiește cumplita rană a sufletului nostru și durerea inimii potolește.

Cântarea a 3-a:

Irmos: Doamne, Care ai făcut...

Cuvântule, Cel ce ești preadesăvârșit, arătându-Te prunc desăvârșit, pe acest prunc nedesăvârșit cu vârsta l-ai mutat la Tine; pe care odihnește-l cu dreptii, care au bineplăcut Ție, Unule, Iubitorule de oameni.

Pe pruncul acesta nestricat, pe care l-ai mutat cu dumnezeiasca Ta poruncă, și care a fost răpit fără să guste din dulcele lumești, Te rugăm, Îndurate, arată-l părtaș de dulcele cele mai presus de lume.

Slavă...

Cămărilor cerești și odihnei celei luminate și cetii celei preasfințite a sfinților, Doamne, părtaș fă pe acest prunc curat, pe care ai binevoit, Mântuitorule, a-l muta de aici.

Și acum..., a Născătoarei:

Lipsiți de toate alergăm numai sub acoperământul tău, Precurată stăpână; ajută-ne, că multă bogăție de păcate am strâns și suntem cu totul plini de sărăcia bunătăților.

Irmosul:

Doamne, Care ai făcut cele de deasupra crugului ceresc și ai zidit Biserica, Tu mă întărește întru dragostea Ta, că Tu ești plinirea doririlor și credincioșilor întărire, Unule, Iubitorule de oameni.

După aceasta preotul rostește ectenia:

Iară și iară cu pace, Domnului să ne rugăm.

Cântăreții: Doamne miluiește

Încă ne rugăm pentru odihna nevinovatului prunc (N), și pentru ca Domnul, după a Sa făgăduință, să-l învrednicească de cereasca Sa împărăție.

Cântăreții: Doamne miluiește (de 3 ori).

Ca Domnul Dumnezeu să așeze sufletul lui unde toți dreptii se odihnesc.

Mila lui Dumnezeu, împărăția cerurilor și odihna cu sfinții, a sufletului său, de la Hristos, Împăratul cel fără de moarte și Dumnezeuul nostru, să cerem.

Cântăreții: Dă Doamne.

Apoi preotul citește această

Rugăciune

Domnului să ne rugăm

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, Tu ai făgădui să dai împărăția cerurilor celor născuți din apă și din Duh și în neprihănire mutați la Tine. Tu ai zis: lăsați pruncii să vină la Mine, că a unora ca aceștia este împărăția cerurilor. Cu smerenie ne rugăm, fă părtaș împărăției Tale, după cum ai făgăduit, pe robul Tău nevinovatul prunc (N), mutat acum de la noi.

Iar pe noi ne învrednicește să viețuim și să sfârșim neprihănită viața creștinească și să ne sălășluim cu toți sfinții Tăi în cămările cerești.

Că Tu ești învierea, viața și odihna tuturor robilor Tăi, precum și a robului Tău acum răposat, pruncul (N), Hristoase

Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi S E D E A L N A, glasul al 6-lea:

Cu adevărat deșertăciune sunt toate și viața aceasta este umbră și vis; că în deșert se tulbură tot pământeanul, precum a zis Scriptura: când dobândim lumea, atunci în groapă ne sălășluim, unde împreună sunt împărații și săracii. Pentru aceasta, Hristoase Dumnezeule, pe robul Tău acesta mutat de la noi, odihnește-l, ca un iubitor de oameni.

Cântarea a 4-a:

Irmos: Auzit-am, Doamne, taina economiei Tale...

Să nu plângem pe prunci, ci mai vârtos pe noi înșine, care greșim totdeauna, să ne tânguim ca să ne izbăvim de gheena.

Lipsit-ai, Stăpâne, pe pruncul acesta de desfătărilor pământești, dar ca un Judecător drept, învrednicește-l pe dânsul de bunătățile cele cerești.

Slavă...

Cetățean raiului te-ai arătat pe tine, cu adevărat, fericite pruncule, Cel ce te-a luat de pe pământ și cu cetele sfinților te va așeza împreună.

Și acum..., a Născătoarei:

Cu totul curată te cunoaștem pe tine, Născătoare de Dumnezeu, noi toți cei luminați prin botez, că ai născut pe Soarele dreptății, pururea Fecioară.

Cântarea a 5-a:

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la fața Ta...

Cu judecata Ta cea dreaptă, mai înainte de a crește el deplin, ai secerat ca pe o iarbă verde pe pruncul acesta pe care l-ai mutat, Doamne; ci luându-l pe el, Cuvinte, răsădește-l în muntele cel dumnezeiesc al veșnicilor bunătăți.

Ca pe o stâlpare tânără, sabia morții venind te-a tăiat pe tine, cel ce n-ai ajuns la cunoașterea dulceților lumesti, o fericite! Ci iată Hristos îți deschide ție porțile cerești, numărându-te cu aleșii Săi, ca un îndurat.

Slavă...

Nu mă plângeți pe mine, că n-am făcut nimic vrednic de plâns, strigă pruncul cel mort; ci mai degrabă plângeți-vă pe voi toți, rudelor și prietenilor, cei ce păcătuiți, ca să nu aveți parte de osândă la chinuri.

Și acum..., a Născătoarei:

Noi înșine deznădăjduim când privim la mulțimea faptelor noastre; dar când ne vii în minte tu, Maica lui Dumnezeu, ceea ce mai presus de minte ai născut pe Domnul, ne răcorim cu nădejdea că pe tine singură folositoare te-am câștigat.

Cântarea a 6-a:

Irmos: Rugăciunea mea voi vărsa...

Ca un prunc în iesle ai fost culcat și ai fost dat în brațele bătrânului, Cel ce plăsmuiești pe prunci în pânțele și muți la viață pe acesta mai înainte de a ajunge la creșterea desăvârșită; pentru aceasta cu bună mulțumire Te slăvim pe Tine.

Zis-ai apostolilor, Cuvântule: lăsați pruncii să vină la Mine, că împărăția Mea este hărăzită pentru cei nevinovați ca dânșii. Deci pe pruncul acesta mutat la Tine, învrednicește-l de lumina Ta.

Slavă...

Lipsit-ai pe pruncul Tău acesta de bunătățile cele pământești, ca să-l arăți pe dânsul părtaș bunătăților Tale celor cerești, căci încă n-a călcat porunca Ta cea dumnezeiască; slăvim adâncul cel nemăsurat al judecăților Tale, Bunule.

Și acum..., a Născătoarei:

Pe tine te avem zid de scăpare și mântuire desăvârșită a sufletelor și ușurare în necazuri, Fecioară, și de lumina ta pururea ne bucurăm; pentru care, stăpână, și acum de chinuri și de nevoi ne izbăvește.

Irmosul:

Rugăciunea mea voi vărsa către Domnul și Lui voi spune întristările mele, că s-a umplut sufletul meu de răutăți și viața mea s-a apropiat de iad; și ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.

După aceasta preotul rostește ectenia: Iară și iară cu pace Domnului să ne rugăm... și celelalte, iar după ecfonis

CONDACUL, glasul al 8-lea:

Cu sfinții odihnește, Hristoase, sufletul adormitului robului Tău, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfârșit.

ICOS

Tu singur ești fără de moarte, Cel ce ai născut și ai zidit pe om; iar noi pământenii din pământ suntem zidiți și în același pământ vom merge, precum ai poruncit Cel ce m-ai zidit și

mi-ai zis: pământ ești și în pământ vei merge, unde toți pământeni mergem, făcând tânguire de îngropare cântarea: Aliluia.

Apoi și aceste icoase:

Nimic nu este mai jalnic pentru o maică, nimic mai întristător pentru un tată, decât când își petrec pruncii de aici la groapă; căci lăuntru lor se tulbură și mare jale au inimile lor pentru prunci, mai ales dacă au ajuns să vorbească bine, căci își aduc aminte de cuvintele lor, cu cântarea: Aliluia.

De multe ori, înaintea mormântului, maicile își bat pieptul și zic: o fiul meu și copilul meu cel preadulce, nu auzi ce-ți spune maica ta? Iată și pânțele care te-a purtat; pentru ce nu vorbești cum ne vorbeai, ci taci așa, fără să vorbești cu noi? Aliluia.

Dumnezeule, Dumnezeule, Care m-ai chemat, fii acum mângâiere casei mele, căci plângere mare s-a întâmplat lor, pentru că toți la mine căutau, fiind iubitul lor copil. Ci Însuți, Cel ce Te-ai născut din pânțele Fecioarei, mângâie cele din lăuntru maicii mele și răcorește inima tatălui meu, de la care auzi: Aliluia.

Cântarea a 7-a:

Irmos: Tinerii evrei în cuptor...

Scrie în cartea celor mântuiți, ca un Iubitor de oameni, **S**îndurate, pe pruncul Tău, ca bucurându-se să strige puterii slavei Tale; bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeule, în veci.

Cu lumina feței Tale, Cuvântule, luminează pe pruncul Tău acesta care în credință s-a mutat acum la Tine în vârstă nedesăvârșită și-Ți cântă Ție: Doamne Dumnezeule, bine ești cuvântat.

Slavă...

Pricină de întristări s-a arătat acum despărțirea ta pentru cei ce te iubesc; dar ție adevărată pricină de bucurie și de veselie, că moștenești, pruncule, viața de veci.

Și acum..., a Născătoarei:

Vezi întristarea noastră, Fecioară, pe care ne-a adus-o mulțimea răutăților noastre, și mai înainte de plecarea de aici, dă-ne ușurare cu rugăciunile tale cele de Maică, ca Dumnezeu să ne fie milostiv.

Cântarea a 8-a:

Irmos: Cuptorul haldeilor...

În sânurile lui Avraam, în loc de odihnă, unde este bucuria celor ce pururea prăznuiesc, în locașurile de liniște, unde este apa cea vie, Hristos, Cel ce S-a făcut prunc pentru noi, să te așeze pe tine care strigi Lui fără încetare: preoți lăudați-L, popoare preainălțați-L întru toți vecii.

Pricină de întristare și de lacrimi s-a făcut nouă despărțirea ta cea cu adevărat de neuitat, că mai înainte de gustarea desfătărilor din viața aceasta ai lăsat pământul și sânurile părinților; dar te-a primit pe tine sânul lui Avraam, ca pe un prunc neîmpărțit de nici o întinăciune.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Ce mă plângeți pe mine, strigă tainic pruncul cel adormit, căci nu sunt de plâns; pentru că bucuria tuturor dreptilor s-a rânduit pruncilor, care n-au făcut lucruri vrednice de lacrimi și care cântă lui Hristos: preoți lăudați-L, popoare, preainălțați-L întru toți vecii.

Și acum..., a Născătoarei:

Scoală-te în ajutorul nostru, Născătoare de Dumnezeu; ia aminte la rugăciunile noastre și ne izbăvește de osânda cea cumplită, de întrebarea cea grea, de întuneric și de foc, de scrâșnirea dinților, de supărările diavolilor și de toată nevoia, nădejdea celor fără de nădejde și viața celor deznădăjduiți.

Cântarea a 9-a:

Irmos: Spăimântatu-s-a de aceasta...

Hristoase, Cel ce Te-ai făcut prunc fără schimbare și a crucea ai primit de voie și ai căutat la durerea de Maică a celei ce Te-a născut, ușurează întristarea și durerea cumplită a credincioșilor părinți ai acestui prunc adormit, ca să slăvim puterea Ta.

Trimis-ai dintru înălțime Împărate al tuturor, și luând pe fericit pruncul acesta, Stăpâne, ca pe o pasăre curată în cuiburile cerești, mântuit-ai duhul lui de lațurile cele felurite și l-ai împreunat cu duhurile dreptilor, spre a se desfăta în împărăția Ta.

Slavă...

Pruncilor care nimic n-au făcut, Cuvântule al lui Dumnezeu, le-ai dat a locui în ceruri, că așa ai binevoit, Bunule; între aceia numără și făptura Ta, pe pruncul ce acum a venit la Tine, Însuți ușurând durerea părinților, ca un atotîndurat și de oameni iubitor.

Și acum..., a Născătoarei:

Cu ochiul inimii noastre pururea căutând la tine, preanevinovată, care ai rugăciune de mamă către Cel ce S-a născut din tine, te rugăm, Precurată, adoarme patimile sufletelor noastre, spre dimineața pocăinței ne deșteaptă, Fecioară, și cu lumina ta ne luminează.

Irmosul:

Spăimântatu-s-a de aceasta cerul, și marginile pământului s-au minunat, pentru că Dumnezeu S-a arătat oamenilor în trup și pântecul tău s-a făcut mai desfătat decât cerurile. Pentru aceasta, Născătoare de Dumnezeu, mai-marii cetelor îngerești și omenești pe tine te măresc.

Apoi LUMINÂNDA

Acum m-am odihnit și am aflat ușurare multă, că m-am mutat din stricăciune și m-am dus la viață; Doamne, slavă Ție.

Apoi stihurile acestea:

Stih 1: Omul, ca iarba, zilele lui, ca floarea câmpului, așa va înflori.

Stih 2: Că duh a trecut printr-însul și nu va fi și nici nu-și va mai cunoaște încă locul său.

Stih 3: Și adevărul Domnului rămâne în veac.

Iar după fiecare stih se cântă luminânda:

Apoi: Slavă... Și acum..., a Născătoarei:

Acum am ales pe Fecioara, Maica lui Dumnezeu, că dintr-însa S-a născut Hristos, Izbăvitorul tuturor; Doamne, slavă Ție.

Și îndată zice preotul cu glas mare:

Că sfânt ești Dumnezeu nostru și întru sfinți Te odihnești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin. Sfinte Dumnezeule... Și de va fi diacon zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Citețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 6-lea:

Fericită este calea întru care mergi astăzi, suflete, că s-a gătit ție loc de odihnă.

Stih: Întoarce-te, suflete al meu, la odihna ta, că Domnul bine a făcut ție.

APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune drepti...

Din Epistola întâi către Corinteni a Sântului Apostol Pavel, citire:

(XV, 39-45)

Fraților, nu toate trupurile sunt același trup, ci unul este trupul oamenilor, și altul este trupul dobitoacelor, și altul este trupul păsărilor, și altul este trupul peștilor. Sunt și trupuri cerești și trupuri pământesti; dar alta este mărirea celor cerești și alta a celor pământesti. Alta este strălucirea soarelui și alta strălucirea lunii și alta strălucirea stelelor. Căci stea de stea se deosebește în strălucire. Așa este și învierea morților: Se seamănă trupul întru stricăciune, înviază întru nesticăciune; se seamănă între necinste, înviază întru mărire; se seamănă întru slăbiciune, înviază întru putere; se seamănă trup firesc, înviază trup duhovnicesc. Că de este trup firesc, este și trup duhovnicesc. Precum și este scris: Făcutu-s-a omul cel dintâi Adam, cu suflet viu; iar Adam cel de pe urmă, cu duh dătător de viață.

Preotul: Pace fie... Citețul: Aliluia, glasul al 6-lea:

Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit, Doamne.

Stih: Sufletul lui întru bunătăți se va sălășlui.

EVANGHELIA

Diaconul: Înțelepciune drepti...

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire:

(VI, 35-39)

Zis-a Domnul către iudeii care crezuseră în El: Eu sunt pâinea vieții; cel ce vine la Mine nu va flămânzi și cel ce crede în Mine nu va înseta niciodată. Dar am spus vouă că M-ați și văzut și nu credeți. Tot ce-Mi dă Mie Tatăl, va veni la Mine; și pe cel care vine la Mine, nu-l voi da afară; pentru că

M-am pogorât din cer, nu ca să fac voia mea, ci voia Celui ce M-a trimis pe Mine. Și aceasta este voia Celui care M-a trimis, ca din toți pe care Mi i-a dat Mie să nu pierd pe nici unul, ci să-i înviez pe ei în ziua de apoi.

Apoi această

Rugăciune

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Cel ce păzești pruncii în viața de acum, iar în cea viitoare, pentru nerăutatea și nevinovăția minții lor, umpli cu ei sâmurile lui Avraam și-i sălășluiești în locuri luminoase, unde petrec sufletele dreptilor, primește în pace și suflul robului Tău (N); căci Tu ai zis: a unora ca acestora este împărăția cerurilor. Că a Ta este împărăția și puterea și slava, împreună cu Părintele Tău cel fără de început și cu Preasfântul Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceea se face sărutarea icoanei sau a Sfintei Cruci aflată pe pieptul pruncului adormit, în timp ce cântăreții cântă aceste stihiri, glasul al 8-lea:

Podobie: O, preaslăvită minune..

O, cine nu va plânge, fiul meu, mutarea ta cea jalnică din viața aceasta? Căci, ca un prunc fără de vârstă, ai zburat acum grabnic din brațele maicii, ca o pasăre, și la Ziditorul tuturor ai alergat. O fiule, cine nu va plânge, văzând veștejită fața ta cea veselă, care mai înainte era ca un trandafir frumos?

O, cine nu va suspina, fiul meu, și nu va striga cu plângere pentru podoaba și frumusețea cea multă a vieții tale celei curate? Căci precum corabia ce n-are urmă, așa de grabnic ai apus de la ochii mei. Veniți, prietenii mei, rudele și vecinii împreună cu mine, să sărutăm pe acesta, petrecându-l la groapă.

Moartea este ușurare pentru prunci, pentru că s-au arătat neîmpărtașiți de relele lumesti și la odihnă și bucurie cerească au ajuns; în sânurile lui Avraam se bucură și cu cetele cele dumnezeiești ale sfinților prunci acum se veselesc și cu credință dăntuiesc, căci s-au mutat curați de stricăciunea cea iubitoare de păcat.

Slavă..., glasul al 6-lea:

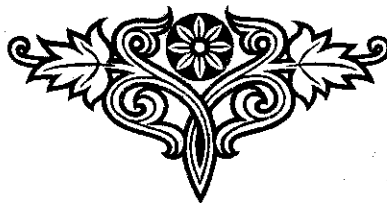
Durere a fost pentru Adam gustarea din pomul de demult în Eden, când și-a vărsat șarpele veninul, căci prin aceasta a intrat moartea, care mănâncă tot neamul omenesc; ei venind Stăpânul a surpat șarpele și nouă odihnă ne-a dăruit. Deci către Dânsul să strigăm: iartă-ne, Mântuitorule, și pe cel pe care l-ai luat cu sfinții odihnește-l, ca un Iubitor de oameni.

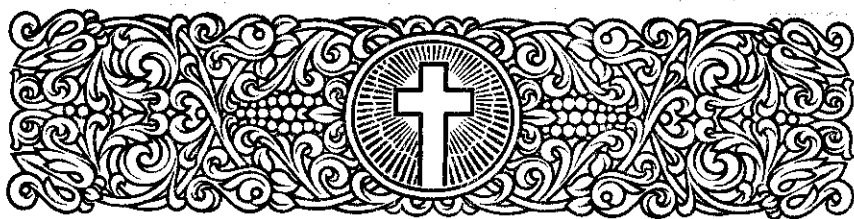
Și acum..., a Născătoarei:

Schimbarea celor întristați, izbăvirea celor neputincioși fiind, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, miluiește cetatea și poporul, tu, pacea celor din războaie, liniștea celor înviforați, singura folositoare a credincioșilor.

Ajungând la mormânt, se zice: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Că a Ta este împărăția..., troparele: Cu duhurile dreptilor... și celelalte; rugăciunea: Dumnezeul duhurilor... și cele știute ale înmormântării; apoi otpustul.

SĂ SE ȘTIE: deși că nu se află scris până la ce vârstă să se săvârșească această slujbă a înmormântării pruncilor, noi credem că se cuvine să se săvârșească până la vârsta de șapte ani a pruncului.

RÂNDUIALA ÎNMORMÂNTĂRII PREOȚILOR ȘI A DIACONILOR DE MIR

De se va muta către Domnul vreunul din preoții sau diaconii de mir, merg trei preoți și, luându-l de pe pat îl pun jos pe o rogojină sau pe un așternut. Și, deoarece nu se cuvine a-l scălda și nici trupul să i se vadă gol, îl dezbracă și-l șterg cu un burete muiat în untdelemn curat, iar unde nu vor avea untdelemn și burete, să ude o pânză în apă curată și să-l șteargă. După aceea să-l îmbrace mai întâi în hainele ce a purtat și apoi în toate veșmintele preoțești; să-i acopere fața cu un procovăț și să se pună pe pieptul lui Sfânta Evanghelie. Apoi preoții se îmbracă cu veșmintele sfințite ale lor, iar protosul face început:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția... Apoi troparele: Cu duhurile dreptilor... și celelalte. În urmă, diaconul rostește ectenia pentru morți, și preotul zice rugăciunea: Dumnezeu duhurilor..., iar după ecfonis face sfârșit.

Și îndată ridicând trupul, îl duc în mijlocul bisericii și pun împrejurul lui patru sfeșnice, cruciș, cu făclii aprinse. Trupul decedatului rămâne în biserică până în ziua înmormântării. În tot acest timp preoții, vecinii și credincioșii din parohie fac rugăciuni pentru cel răposat și privegheri de noapte. În ziua înmormântării, un sobor de preoți, după săvârșirea Sfintei Liturghii, face slujba înmormântării rânduită pentru preoții și diaconii de mir.

După ce protosul zice: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., urmează slujba mirenilor până după terminarea binecuvântărilor (vezi paginile 167-182).

Apoi diaconul zice ectenia pentru morți, iar preotul rugăciunea: Dumnezeu duhurilor... și după ecfonis, troparul: Odihnește Mântuitorule... Slavă... Și acum... Cel ce din Fecioară ai răsărit.. (caută-le tot la înmormântarea mirenilor, pagina 183).

Apoi îndată se cântă **ANTI FO AN E L E**

Antifonul întâi, glasul al 6-lea:

Spre cer ridic ochii mei, către Tine, Cuvântule, miluiește-mă ca să viez Ție.

Miluiește-ne pe noi urgisiții, făcându-ne vase de bună trebuință, Ție, Cuvântule.

Slavă... Și acum...

În Sfântul Duh este pricina a toată mântuirea; de suflă Acesta spre cineva după vrednicie, curând îl ridică din cele de pe pământ, îl întraripează, îl crește și sus îl așază.

Antifonul al doilea:

De nu era Domnul cu noi, nimeni dintre noi nu s-ar fi putut împotrivi luptei vrăjmașului; căci cei ce biruiesc prin aceasta se înalță.

În dinții lor să nu se prindă sufletul meu ca o pasăre, Cuvântule; vai mie, cum voi scăpa de vrăjmași, fiind iubitor de păcate.

Slavă... Și acum...

Prin Sfântul Duh este îndumnezeirea tuturor, bunăvoirea, înțelegerea, pacea și binecuvântarea, pentru că este lucrător deopotrivă cu Tatăl și cu Cuvântul.

Antifonul al treilea

Cei ce se încred în Domnul înfricoșează pe vrăjmași și tuturor sunt minunați, pentru că sus privesc.

Mântuitorule, ceata dreptilor, avându-Te pe Tine întrajutor, nu întinde mâinile la nelegiuiri.

Slavă... Şi acum...

Sfântului Duh se cuvine stăpânirea peste toate, Căruia se închină oştile cele de sus, împreună cu toată suflarea celor de jos.

După aceea de va fi diacon zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Citeţul: Şi duhului tău.

Prochimen, glasul al 6-lea:

Fericită este calea în care mergi astăzi, suflete, căci s-a gătit ţie loc de odihnă.

Stih: Întoarce-te, suflete al meu, la odihna ta, căci Domnul bine a făcut ţie.

(1) APOSTOLUL

Diaconul: Înţelepciune

Din Epistola întâi către Tesaloniceni a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(IV, 13-17).

Fraţilor, despre cei ce au adormit, nu voim să fiţi în neştiinţă, ca să nu vă întristaţi ca ceilalţi care nu au nădejde. Pentru că de credem că Iisus a murit şi a înviat, tot aşa credem că Dumnezeu, pe cei adormiţi întru Iisus, îi va aduce împreună cu El. Căci aceasta vă spunem, după cuvântul Domnului, că noi cei vii, care vom fi rămas până la venirea Domnului, nu vom lua înainte celor adormiţi, pentru că Însuşi Domnul, întru poruncă, la glasul arhanghelului şi întru trâmbiţa lui Dumnezeu, Se va pogorî din cer, şi cei morţi întru Hristos vor învia întâi. După aceea, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiţi, împreună cu ei, în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh, şi aşa pururea vom fi cu Domnul.

Preotul: Pace ţie. Citeţul: Şi duhului tău. Aliluia, glasul al 8-lea:

Fericit este cel pe care l-ai ales şi l-ai primit, Doamne.

(1) EVANGHELIA

Diaconul: Înțelepciune drepti...

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire:

(V, 24-30)

Zis-a Domnul către iudeii care veniseră la Dânsul: **Adevărat, adevărat, zic vouă: Cel ce ascultă cuvântul Meu și crede în Cel care M-a trimis are viață veșnică și la judecată nu va veni, ci s-a mutat din moarte la viață. Adevărat, adevărat zic vouă, că vine ceasul și acum este, când morții vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu și cei care vor auzi vor învia. Căci precum Tatăl are viață în Sine, așa I-a dat și Fiului să aibă viață în Sine; și I-a dat putere să facă judecată, pentru că este Fiul Omului. Nu vă mirați de aceasta, că vine ceasul în care toți cei din morminte vor auzi glasul Lui; și vor ieși cei care au făcut cele bune, spre învierea vieții, iar cei care au făcut cele rele, spre învierea osândirii. Nu pot să fac de la Mine nimic; precum aud, judec; dar judecata Mea este dreaptă, pentru că nu caut voia Mea, ci voia Celui care M-a trimis.**

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Preotul citește această

(1) Rugăciune

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce singur ai nemurire, Care locuiești în lumina cea neapropiată; Cel ce omori și iarăși faci viu; Care duci în iad și scoți; Cel ce cu înțelepciune ai făcut pe om din pământ și ai legiuit să se întorcă iarăși în pământ, pentru greșeala lui, primește sufletul robului Tău, și-l odihnește pe dânsul în sânurile lui Avraam, ale lui Isaac și ale lui Iacov. Și-i dă lui cununa dreptății Tale, parte cu cei

mântuiți, în mărirea aleșilor Tăi, ca să ia multă plată în locașurile sfinților Tăi pentru cele ce s-a ostenit în lumea aceasta pentru numele Tău.

Cu harul și cu îndurările și cu iubirea de oameni a Unuia-Născut Fiului Tău, cu care bine ești cuvântat, cu Preasfântul și bunul și de-viață-făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceasta S E D E A L N A, glasul al 2-lea:

Astăzi mă despart de neamul meu și alerg la Tine, Cel ce singur ești fără de păcat; în corturile dreptilor cu aleșii Tăi mă odihnește.

Apoi se zice Antifonul întâi, Psalmul 22:

Domnul mă paște și nimic nu-mi va lipsi.

Aliluia (de 3 ori).

La loc de pășune, acolo m-a sălășluit; la apa odihnei m-a hrănit; sufletul meu l-a întors.

Aliluia (de 3 ori).

Povățuitu-m-a pe cărările dreptății, pentru numele Lui.

Aliluia (de 3 ori).

Că de voi și umbla în mijlocul morții, nu mă voi teme de rele; că Tu cu mine ești. Toiagul Tău și varga Ta, acestea m-au mângâiat.

Aliluia (de 3 ori).

Gătit-ai masă înaintea mea, împotriva celor ce mă necăjesc; uns-ai cu untdelemn capul meu și paharul Tău este adăpându-mă ca un puternic.

Aliluia (de 3 ori).

Și mila Ta mă va urma în toate zilele vieții mele, ca să locuiesc în casa Domnului, într-o lungime de zile.

Aliluia (de 3 ori).

Slavă... Aliluia (de 3 ori) Și acum... Aliluia (de 3 ori).

Apoi TROPARUL acesta, glasul al 2-lea:

De vreme ce toți mergem la același locaș și sub aceeași piatră vom intra și peste puțin vom fi pulbere, celui adormit să-i cerem de la Hristos odihnă, căci viața noastră, fraților, este pe pământ ca o jucărie: ceea ce n-am fost ne facem și din ceea ce suntem ne stricăm; vis nestătător suntem, suflare care nu are putere, zbor de pasăre călătoare, corabie pe mare care nu lasă urmă. Pentru aceasta să strigăm către Împăratul cel fără de moarte: Doamne, învrednicește de fericirea Ta cea fără de sfârșit pe acesta.

Și de va fi diacon, zice: Să luăm aminte Preotul: Pace tuturor. Citețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 5-lea:

Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit, Doamne.

Stih: Ție se cuvine cântare, Dumnezeule, în Sion.

(2) APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola către Romani a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(V, 12-21)

Fraților, precum printr-un om a intrat păcatul în lume și prin păcat moartea, așa moartea a trecut la toți oamenii, pentru că toți au păcătuit în el. Căci, până la Lege, păcatul era în lume, dar păcatul nu se socotește când nu este lege. Ci moartea a împărățit de la Adam până la Moise și peste cei ce nu păcătuiseră, după asemănarea greșelii lui Adam, care este chip

al Celui ce avea să vină. Însă nu e cu greșeala cum e cu harul, căci dacă prin greșeala unuia, cei mulți au murit, cu mult mai mult harul lui Dumnezeu și darul Lui au prisosit asupra celor mulți, prin harul unui singur om, Iisus Hristos. Și ce aduce darul nu seamănă cu ce a adus acel unul, care a păcătuit; căci judecata dintr-unul duce la osândire, iar harul din multe greșeli duce la îndreptare. Căci, dacă prin greșeala unuia moartea a împărățit prin unul singur, cu mult mai mult cei ce primesc prisosița harului și a darului dreptății vor împărăți în viață, prin Unul Iisus Hristos. Așadar, după cum prin greșeala unuia a venit osânda pentru toți oamenii, așa și prin îndreptarea adusă de Unul a venit, pentru toți oamenii, îndreptarea care dă viață; căci precum prin neascultarea unui om s-au făcut păcătoși cei mulți, tot așa prin ascultarea Unuia se vor face drepti cei mulți. Iar Legea a intrat și ea ca să se înmulțească greșeala; iar unde s-a înmulțit păcatul a prisosit harul; pentru că, precum a împărățit păcatul prin moarte, așa și harul să împărățească prin dreptate, spre viața veșnică, prin Iisus Hristos, Domnul nostru.

Preotul: Pace ție. Citeșul: Și duhului tău. Aliluia, glasul al 6-lea:

Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit, Doamne

Stih: Și pomenirea lui în neam și în neam.

(2) EVANGHELIA

Diaconul: Înțelepciune drepti...

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire:

(V, 17-24)

Zis-a Domnul către iudeii care veniseră la Dânsul: Tatăl Meu până acum lucrează, și Eu lucrez. Deci pentru aceasta căutau și mai mult iudeii să-L omoare, nu numai pentru că dezlega sâmbăta, ci și pentru că zicea că Dumnezeu este Tatăl

Său, făcându-Se pe Sine deopotrivă cu Dumnezeu. A răspuns Iisus și le-a zis: Adevărat, adevărat zic vouă: Fiul nu poate să facă nimic de la Sine, dacă nu va vedea pe Tatăl făcând; căci cele ce face Acela, acestea le face și Fiul întocmai. Că Tatăl iubește pe Fiul și-I arată toate câte face; și lucruri mai mari decât acestea va arăta Lui, ca voi să vă mirați. Căci, după cum Tatăl scoală morții și le dă viață, tot așa și Fiul dă viață celor ce voiește. Tatăl nu judecă pe nimeni, ci toată judecata a dat-o Fiului, pentru ca toți să cinstească pe Fiul, precum cinstesc pe Tatăl. Cel ce nu cinstește pe Fiul nu cinstește nici pe Tatăl, Care L-a trimis. Adevărat, adevărat zic vouă: Cel ce ascultă cuvântul Meu și crede în Cel care M-a trimis are viață veșnică și la judecată nu va veni, ci s-a mutat din moarte la viață.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Iar preotul citește această

(2) Rugăciune

Mulțumim Ție, Doamne Dumnezeu nostru, că numai Tu Mai viață fără de moarte, și slava Ta este neajunsă și mila Ta nemăsurată și iubirea Ta de oameni mai presus de cuvânt, și împărăția Ta nesfârșită, și părtinire nu este la Tine, iar pentru toți oamenii ai pus sfârșit obștesc: când se împlinește firul vieții. Pentru aceasta Te rugăm, Doamne Dumnezeu nostru, robului Tău (N), care a fost împreună-slujitor cu noi și a adormit în nădejdea învierii vieții celei veșnice, fă-i odihnă în sânurile lui Avraam, ale lui Isaac și ale lui Iacob. Și precum l-ai pus pe dânsul pe pământ slujitor în Biserică, așa îl arată și în altarul Tău cel ceresc, Doamne. De vreme ce l-ai împodobit pe acesta între oameni cu vrednicie duhovnicească, primește-l neosândit și în

mărirea Ta cea hărăzită îngerilor; Tu ai preamărit viața lui pe pământ, și ieșirea vieții lui fă-o ca o intrare între dreptii Tăi cei sfinți și numără sufletul lui cu toți care din veac au bineplăcut Ție.

Că Tu ești învierea, viața și odihna adormitului robului Tău (N), Hristoase Dumnezeu nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului și Bunului și de viață Făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin.

Antifonul al doilea, Psalmul 23:

Al Domnului este pământul și plinirea lui, lumea și toți cei ce locuiesc în ea.

Aliluia (de 3 ori).

Aceasta pe mări l-a întemeiat pe el și pe râuri l-a așezat pe el.

Aliluia (de 3 ori).

Cine se va sui în muntele Domnului și cine va sta în locul cel sfânt al Lui?

Aliluia (de 3 ori).

Cel nevinovat cu mâinile și curat cu inima, care n-a luat în deșert sufletul său și nu s-a jurat cu vicleșug aproapei său.

Aliluia (de 3 ori).

Acesta va lua binecuvântare de la Domnul și milostenie de la Dumnezeu, Mântuitorul său.

Aliluia (de 3 ori).

Acesta este neamul celor ce-L caută pe Domnul, al celor ce caută fața Dumnezeului lui Iacob.

Aliluia (de 3 ori).

Ridicați, căpetenii, porțile voastre, și vă ridicați porțile cele veșnice și va intra Împăratul slavei.

Aliluia (de 3 ori).

Cine este Acesta, Împăratul slavei? Domnul cel tare și puternic, Domnul cel tare în război.

Aliluia (de 3 ori).

Ridicați, căpetenii, porțile voastre și vă ridicați porțile cele veșnice și va intra Împăratul slavei.

Aliluia (de 3 ori).

Cine este Acesta, Împăratul slavei? Domnul puterilor, Acesta este Împăratul slavei.

Aliluia (de 3 ori).

Slavă... Aliluia (de 3 ori) Și acum... Aliluia (de 3 ori).

Apoi T R O P A R U L acesta, glasul al 2-lea:

În credință și dragoste, în nădejde și în blândete, în curățenie și în vrednicia preotească, cu bună cinste te-ai înfrumusețat, pururea pomenite. Pentru aceasta preaveșnicul Dumnezeu, Căruia ai și slujit, va așeza sufletul tău în loc luminos și vesel unde dreptii se odihnesc; și vei dobândi de la Hristos, la judecată, iertare și mare milă.

Apoi S E D E A L N A, glasul al 5-lea:

Știi, Dumnezeul nostru, că în păcate ne-am născut. Pentru aceasta Te rugăm, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni, pe acesta ce s-a mutat de la noi, odihnește-l, trecându-i ca un Bun păcatele, pe care ca un om muritor le-a făcut în viață.

Și de va fi diacon, zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Citețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 6-lea:

Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit, Doamne.

Stih: Și pomenirea lui în neam și în neam.

(3) APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola întâi către Corinteni a Sfântului Apostol Pave, citire:

(XV, 8-11)

Fraților, vă aduc aminte de Evanghelia pe care v-am binevestit-o, pe care ați și primit-o, întru care și stați, prin care și sunteți mântuiți; cu ce cuvânt v-am binevestit-o – dacă o țineți cu tărie, afară numai dacă n-ați crezut în zadar – căci v-am dat, întâi de toate, ceea ce și eu am primit, că Hristos a murit pentru păcatele noastre, după Scriptură; și că a fost îngropat și că a înviat a treia zi, după Scripturi; și că S-a arătat lui Chefa, apoi celor doisprezece; în urmă S-a arătat deodată la peste cinci sute de frați, dintre care cei mai mulți trăiesc până astăzi, iar unii au și adormit; după aceea S-a arătat lui Iacob, apoi tuturor Apostolilor; iar la urma tuturor, ca unui născut înainte de vreme, mi S-a arătat și mie. Căci eu sunt cel mai mic dintre Apostoli, care nu sunt vrednic să mă numesc apostol, pentru că am prigonit Biserica lui Dumnezeu. Dar, prin harul lui Dumnezeu, sunt ceea ce sunt; și harul Lui care este în mine n-a fost zadarnic; ci m-am ostenit mai mult decât ei toți. Dar nu eu, ci harul lui Dumnezeu care este cu mine. Deci, ori eu, ori aceia, așa propovăduim și voi așa ați crezut.

Preotul: Pace ție. Citețul: Și duhului tău. Aliluia, glasul al 6-lea:

Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit, Doamne.

Stih: Și pomenirea lui în neam și în neam.

(3) EVANGHELIA

Diaconul: Înțelepciune drepti...

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire:

(VI, 35-39)

Zis-a Domnul către iudeii care crezuseră în El: Eu sunt pâinea vieții; cel ce vine la Mine nu va flămânzi, și cel ce crede în Mine nu va înseta niciodată. Dar am spus vouă că M-ați și văzut și nu credeți. Tot ce-Mi dă Tatăl va veni la Mine; și pe cel care vine la Mine nu-l voi da afară, pentru că M-am pogorât din cer, nu ca să fac voia Mea, ci voia Celui care M-a trimis pe Mine. Și aceasta este voia Celui care M-a trimis, ca din toți pe care mi i-a dat Mie să nu pierd pe nici unul, ci să-i înviez pe ei în ziua cea de apoi.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Preotul citește această

(3) Rugăciune

Doamne al puterilor, Cel ce ești bucuria celor întristați și mângâierea celor ce plâng și sprijinitor al tuturor celor slabi de inimă, mângâie cu milostivirea Ta pe cei cuprinși de plângere pentru fratele nostru preotul (N) cel adormit; vindecă toată durerea care este pusă acum în inima lor; și fă odihnă în sânurile lui Avraam robului Tău preotul (N) întru nădejdea învierii vieții celei veșnice.

Că Tu ești învierea, viața și odihna robului Tău (N), Hristoase Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului și bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Antifonul 3, Psalmul 83:

**Cât de iubite sunt locașurile Tale, Doamne al puterilor! Do-
rește și se sfârșește sufletul meu după curțile Domnului.**

Aliluia (de 3 ori).

Inima mea și trupul meu s-au bucurat de Dumnezeu cel viu.

Aliluia (de 3 ori).

**Că pasărea și-a aflat casă și turtureaua cuib, unde-și va pune
pui săi; altarele Tale, Doamne al puterilor, Împăratul meu și
Dumnezeul meu.**

Aliluia (de 3 ori).

**Fericiți sunt cei ce locuiesc în casa Ta; în vecii vecilor Te vor
lăuda.**

Aliluia (de 3 ori).

**Fericit este bărbatul al cărui ajutor este de la Tine, Doamne;
suișuri în inima sa a pus.**

Aliluia (de 3 ori).

**În valea plângerii, în locul care i-a fost pus; că binecu-
vântare va da Cel ce pune lege.**

Aliluia (de 3 ori).

**Merge-vor din putere în putere, arăta-Se-va Dumnezeu
dumnezeilor în Sion.**

Aliluia (de 3 ori).

**Doamne, Dumnezeul puterilor, auzi rugăciunea mea! Ascul-
tă, Dumnezeul lui Iacob!**

Aliluia (de 3 ori).

Apărătorul nostru, vezi, Dumnezeuule, și caută spre fața unsului Tău!

Aliluia (de 3 ori).

Că mai bună este o zi în curțile Tale, decât mii.

Aliluia (de 3 ori).

Ales-am a fi lepădat în Casa lui Dumnezeu, mai vârtos decât a locui în locașurile păcătoșilor.

Aliluia (de 3 ori).

Că mila și adevărul iubește Domnul; Dumnezeu har și mărire va da.

Aliluia (de 3 ori).

Dumnezeu nu va lipsi de bunătăți pe cei ce umblă întru ne-răutate.

Aliluia (de 3 ori).

Doamne al puterilor, fericit este omul care nădăjduiește în Tine.

Aliluia (de 3 ori).

Slavă... Aliluia (de 3 ori) Și acum... Aliluia (de 3 ori).

Apoi TROPARELE acestea, glasul al 2-lea:

Frații mei cei iubiți, nu mă uitați pe mine când lăudați pe Domnul, ci vă aduceți aminte de dorul și de dragostea mea. Aduceți-vă aminte și de frăție, și rugați pe Dumnezeu să mă odihnească pe mine cu dreptii.

Fără de veste a venit asupra mea moartea și m-a despărțit astăzi de ei mei; ci Hristoase, Cel ce m-ai mutat, în locuri răcoroase odihnește-mă.

Apoi: Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne..., Slavă..., Doamne miluiește-ne pe noi..., Și acum..., Ușa milostivirii... (caută la pag. 7-8).

Și de va fi diacon, zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Citețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 6-lea:

Sufletul lui întru bunătați se va sălășlui și seminția lui va moșteni pământul.

Stih: Către Tine, Doamne, am strigat.

(4) APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune

Din Epistola întâi către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(XV, 20-28)

Fraților, Hristos a înviat din morți, fiind începătură a învierii celor adormiți. Că de vreme ce printr-un om a venit moartea, tot printr-un om și învierea morților. Și precum întru Adam toți mor, așa și întru Hristos, toți vor învia. Ci fiecare în rândul cetei sale; început este Hristos; apoi cei ai lui Hristos, la venirea Lui. După aceea, fi-va sfârșitul, când Domnul va da împărăția lui Dumnezeu Tatăl, când va nimici orice domnie și orice stăpânire și orice putere. Căci El se cuvine să împărătească până ce va pune pe toți vrăjmașii Săi sub picioarele Sale. Vrajmașul cel din urmă, care va fi nimicit, este moartea. Căci toate le-a supus sub picioarele Lui. Dar, când zice Scriptura că toate I-au fost supuse Lui, învederat este că afară de Cel care I-a supus Lui toate. Iar când toate se vor supune Lui, atunci și Fiul însuși Se va supune Celui ce I-a supus Lui toate, ca Dumnezeu să fie totul întru toate.

Preotul: Pace ție: Citețul: Și duhului tău. Aliluia, glasul al 6-lea:

Fericit bărbatul, care se teme de Domnul.

Stih: Puternică va fi pe pământ seminția lui.

(4) EVANGHELIA

Diaconul:

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire:

(VI, 40-44)

Zis-a Domnul către iudeii care crezuseră în El: Aceasta este voia Tatălui Meu, ca oricine vede pe Fiul și crede în El să aibă viață veșnică și Eu îl voi învia în ziua cea de apoi. Deci iudeii murmurau împotriva Lui, fiindcă zisese: Eu sunt pâinea care s-a pogorât din cer. Și ziceau: Au nu este Acesta Iisus, Fiul lui Iosif, și nu știm noi pe tatăl Său și pe mama Sa? Cum spune El acum: M-am pogorât din cer? Iisus a răspuns și le-a zis: Nu murmurați între voi. Nimeni nu poate să vină la Mine, dacă nu-l va trage Tatăl, Care M-a trimis; iar Eu îl voi învia în ziua cea de apoi.

După aceea Fericirile, glasul al 2-lea:

Pomeneste-ne pe noi, Doamne, când vei veni întru împărăția Ta.

Fericiți cei săraci cu duhul, că a acelora este împărăția cerurilor.

Fericiți cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

Fericiți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul.

Fericiți cei flămânzi și însetați de dreptate, că aceia se vor sătura.

Fericiți cei milostivi, că aceia se vor milui.

De demult, Adam, gustând din rodul pomului, din rai a fost izgonit; iar tâlharul, fiind spânzurat pe cruce și mărturisindu-Te pe Tine Dumnezeu, în rai a fost așezat. Și noi, care am fost mântuiți prin patima Ta, Stăpâne, urmând tâlharului, cu credință strigăm: pomeneste-ne și pe noi, când vei veni întru împărăția Ta.

Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

Luând țărână din pământ Tu, Cel ce m-ai zidit, ai plăsmuit trupul meu după sfatul cel dumnezeiesc, iar suflând cu suflarea Ta cea purtătoare de viață, prin poruncă sfântă, ai pus în mine sufletul; dar supunându-mă stricăciunii păcatului, m-ai chemat iarăși la Tine, Iubitorule de oameni, prin milostivirea Ta cea mare. Ci odihnește, Dumnezeule, cu sfinții Tăi, pe cel pe care l-ai luat.

Fericiți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu, se vor chema.

Despărțirea sufletului de trup este taină înfricoșătoare și înspăimântătoare pentru toți; căci sufletul se duce tânguindu-se, iar trupul se acoperă, fiind dat pământului. Pentru aceasta și noi, cunoscând moartea trupului, să alergăm cu lacrimi la Mântuitorul, strigând: pomenește-ne și pe noi când vei veni întru împărăția Ta.

Fericiți cei prizoniți pentru dreptate, că a acelora este împărăția cerurilor.

Pentru ce mă tânguți cu jale, oamenilor, pentru ce vă tulburați în deșert, grăiește cel adormit către toți. Moartea este odihnă pentru toți, precum am auzit glasul lui Iov, care zice: moartea este odihna omului. Ci odihnește, Dumnezeule, cu sfinții Tăi, pe acesta pe care l-ai luat.

Fericiți veți fi, când, din pricina Mea, vă vor ocări pe voi și vă vor prizoni și, mințind, vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră.

preaînțeleptul Pavel a vestit lămurit mai dinainte mutarea, învățând pe toți că morții se vor scula nestricați și noi ne vom schimba la porunca lui Dumnezeu. Pentru aceasta trâmbița va

răsuna înfricoșător și pe cei adormiți din veac îi va scula din somn. Ci odihnește, Dumnezeuule, cu sfinții Tăi, pe acesta pe care l-ai luat.

Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri.

Adormitul care zace în groapă, cu bună cucernicie strigă tuturor: veniți la mine pământenilor și vedeți frumusețea trupului înnegrită toată. Din aceasta, fraților, cunoscând sfârșitul, să alergăm la Mântuitorul, cu lacrimi strigând: odihnește, Dumnezeuule, cu sfinții Tăi, pe acesta pe care l-ai luat.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei:

Mai presus de fire în pântecul tău, stăpână, fără sămânță ai zămislit pe Dumnezeu cel preaveșnic și cu trup L-ai născut, Dumnezeu și om, fără schimbare și fără amestecare. Pentru aceasta și noi, pururea cunoscându-te pe tine, Născătoare de Dumnezeu, lui Dumnezeu celui născut din tine, cu credință strigăm: pomenește-ne și pe noi, Hristoase, într-o împărăție Ta.

Și de va fi diacon zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Citețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 6-lea:

Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit, Doamne.

Stih: Sufletul lui într-o bună zi se va sălășlui.

(5) APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola către Romani a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(XIV, 6-9)

Fraților, cel ce ține ziua, o ține pentru Domnul; și cel ce nu ține, nu o ține pentru Domnul. Și cel ce mănâncă, pentru Domnul mănâncă, căci mulțumește lui Dumnezeu; și cel ce nu mănâncă, pentru Domnul nu mănâncă, și mulțumește lui Dum-

nezeu. Căci nimeni dintre noi nu trăiește pentru sine și nimeni nu moare pentru sine. Că, dacă trăim, pentru Domnul trăim și, dacă murim, pentru Domnul murim. Deci și dacă trăim, și dacă murim, suntem ai Domnului. Căci pentru aceasta a murit și a înviat Hristos, ca să stăpânească și peste morți și peste vii.

Preotul: Pace ție Citețul: Și duhului tău. Aliluia glasul al 6-lea:

Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit, Doamne.

(5) E V A N G H E L I A

Diaconul: Înțelepciune drepti...

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire:

(VI, 48-54)

Zis-a Domnul către iudeii care crezuseră în El: Eu sunt pâinea vieții. Părinții voștri au mâncat mană în pustie și au murit. Pâinea care se coboară din cer este aceea din care, dacă mănâncă cineva, nu mai moare. Eu sunt pâinea cea vie, care s-a pogorât din cer. Cine mănâncă din pâinea aceasta viu va fi în veci. Iar pâinea pe care Eu o voi da pentru viața lumii este trupul Meu. Deci iudeii se certau între ei, zicând: Cum poate Acesta să ne dea trupul Său ca să-l mâncăm? Și le-a zis Iisus: Adevărat, adevărat zic vouă, dacă nu veți mânca trupul Fiului Omului și nu veți bea sângele Lui, nu veți avea viață în voi. Cel care mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu are viață veșnică și Eu îl voi învia în ziua cea de apoi.

După aceea Psalmul 50: Miluiește-mă Dumnezeu..(caută-l la pag. 152).

Și îndată, C A N O N U L

Cântarea 1, glasul al 6-lea:

Irmos: Pe Cel ce cu valul mării a acoperit de demult pe Faraon...

Stih: Odihnește, Doamne, sufletul adormitului robului Tău.

La Tine, Făcătorul de bine și Stăpânul tuturor, Hristoase, cădem cu lacrimi fierbinți, strigând cu plângere această cântare de îngropare: pe credinciosul robul Tău odihnește-l ca un milostiv.

Învrednicește-l Cuvinte sfinte, să stea de-a dreapta Ta împreună cu aleșii Tăi, pe acesta ce a murit întru nădejdea învierii, Iubitorule de oameni, cu osârdie ne rugăm cu glas de laudă.

În cinstita împărăție cerească pe alesul robul Tău cel mutat de pe pământ, învrednicește-l, Iubitorule de oameni, luminat să se bucure, trecându-i lui greșealele sufletești, ca un îndurat.

Slavă...

V ai mie! Ca iarba este mărirea lumească: când a înflorit, îndată s-a uscat. Unde este în groapă vrednicia? Unde este acolo chipul sau frumusețea? Pentru aceasta iartă, Doamne, pe robul Tău, ca un îndurat.

Și acum... a Născătoarei:

După datorie toți cu dragoste te laudăm, pe tine, Fecioară preacurată, Marie, Maica lui Dumnezeu, căci ai pururea neadormit ochiul rugăciunii tale; izbăvește-ne pe noi acum de păcate și din judecata morții.

Cântarea a 3-a:

Irmos: Nu este sfânt precum Tu, Doamne Dumnezeuul meu...

Nu este om pe pământ care n-a greșit, Cuvântule. Pentru aceasta primește, prin noi smeriții, rugăciunea și lasă, iartă, Mântuitorule, robului Tău toate greșelile.

Cine este iubitor de oameni ca Tine, Doamne milostive, Care cu puterea Ta cea mare ierți păcatele și ale celor vii și ale celor morți? Pentru aceasta mântuiește și pe robul Tău.

Slavă...

Chemării celei de sus, Mântuitorule, arată-l moștenitor pe acesta ce cu credință s-a mutat, primind rugăciunea cea din urmă a lacrimilor lui, Cel ce singur ești fără de păcat.

Și acum... a Născătoarei:

Ceea ce ești cu adevărat stăpâna noastră, Preasfântă Fecioară, nu înceta rugând pe Dumnezeu, pe Care L-ai născut, să învrednicească de împărăția Sa pe acesta ce s-a mutat în credință.

Irmosul:

Nu este sfânt precum Tu, Doamne Dumnezeul meu, Care ai înălțat fruntea credincioșilor Tăi, Bunule, și ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale.

Ectenia mică, S E D E A L N A,

glasul al 6-lea:

Cu adevărat deșertăciune sunt toate și viața aceasta este umbră și vis; că în deșert se tulbură tot pământeanul, precum a zis Scriptura: când dobândim lumea, atunci în groapă ne sălășluim, unde împreună sunt împărații și săracii. Pentru aceasta, Hristoase, odihnește pe robul Tău în latura celor vii și în corțurile dreptilor.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei:

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, în vremea vieții mele nu mă părăsi; ajutorului omenesc nu mă încredința, ci singură mă apără și mă miluiește.

Cântarea a 4-a:

Irmos: Pogorârea Ta cea dumnezeiască de pe cruce...

Pe cei ce s-au mutat îi așteaptă judecata cea nemitarnică a zilei aceleia de înfricoșătoare amenințare, de aceea cu stăruință să cerem, prin credință, de la Hristos, învierea.

Ca pe cel care prin pocăință Ți-a aprins Ție făclie luminoasă, Hristoase, înainte de moarte, pe robul Tău, Stăpâne, îndurate Mântuitorule, de cămara Ta cea luminată învrednicește-l.

Slavă...

Când vei descoperi toate cele ascunse și vei vădi, Hristoase, păcatele noastre, miluiește-l pe acesta pe care l-ai luat, Doamne, aducându-Ți aminte de mărturisirea lui, Bunule.

Și acum..., a Născătoarei:

Nu uita pe cei ce strigă cu osârdie către tine plângând, Sfântă Născătoare de Dumnezeu; ceea ce ești bună, roagă-te să afle odihnă pentru toate credinciosul robul tău acesta care s-a mutat.

Cântarea a 5-a:

Irmos: Dumnezeieștii arătării Tale, Hristoase...

În ceata aleșilor și în desfătarea raiului, Îndurate, sălăș-luiește pe acesta pe care în credință l-ai mutat dintre noi; că Tu, Mântuitorul nostru, ai pus dumnezeiască pocăință tuturor oamenilor celor ce greșesc, ca un Stăpân, și pe acesta învrednicește-l de împărăția Ta.

Cu putere, ca un Dumnezeu, miluiește ca un Stăpân făptura Ta, la a cărei lege omenească Te-ai supus, Doamne, Iubitorule de oameni. Pentru aceasta ușurează, iartă, Mântuitorule, păcatele acestuia care în credință s-a mutat, și-l învrednicește pe dânsul de împărăția Ta.

Slavă...

N imeni nu va scăpa acolo de înfricoșătorul scaun al judecării Tale: toți împărații și puternicii, împreună cu robii vor sta înaintea, și glasul cel înfricoșător al Judecătorului va chema popoarele cele păcătoase la judecata osândeii; din care, Hristoase, izbăvește pe robul Tău.

Și acum..., a Născătoarei:

D in tine S-a născut mai presus de fire Izbăvitorul firii omenеști, pe Care, Fecioară nenuntită, cu osârdie roagă-L să scoată pe toți de chinuri și din nevoi și din chinurile cele înfricoșătoare ale iadului; și mântuiește pe acesta care acum în credință s-a mutat.

Cântarea a 6-a:

Irmos: Marea vieții văzând-o înălțându-se...

Moartea și groapa și judecata care vădește toate faptele ne așteaptă pe noi; din aceasta mântuiește, Iubitorule de oameni, pe robul Tău, pe care acum l-ai mutat.

D eschide, Mântuitorul meu, acestuia ce s-a mutat, ușa milei Tale, rugămu-ne Ție, Hristoase, ca, făcându-l părtaș la veselia stăpânirii Tale, să se bucure întru mărire.

Slavă...

I zbăvește de greșeale cu mila Ta, Mântuitorule, pe robul Tău, pe care acum în credință l-ai mutat; căci nu se îndreptează nimeni numai din faptele omenеști, Iubitorule de oameni.

Și acum..., a Născătoarei:

O morârea morții și pierderea blestemului fiind Ziditorul, Care cu trup S-a născut din tine, Născătoare de Dumnezeu, pe toți cei morți îi mântuiește ca un bun și de oameni iubitor.

Irmosul:

Marea vieții văzând-o înălțându-se de viforul ispitelor, la limanul Tău cel lin alergând, strig Ție: scoate din stricăciune viața mea, mult-Milostive.

Diaconul rostește ectenia: Iară și iară cu pace Domnului să ne rugăm... și celelalte, iar preotul rugăciunea: Dumnezeu duhurilor...

După aceea C O N D A C U L, glasul al 8-lea:

Cu sfinții odihnește, Hristoase, sufletul adormitului robului Tău, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfârșit.

Și TROPARELE acestea:

Tu singur ești fără de moarte, Cel ce ai făcut și ai zidit pe om; iar noi pământeni din pământ suntem zidiți și în același pământ vom merge, precum ai poruncit Cel ce m-ai zidit și mi-ai zis: pământ ești și în pământ vei merge, unde toți pământeni mergem, făcând tânguire de îngropare, cântând: Aliluia.

Cu osârdie mă rog să ascultați ceea ce cu durere spun către voi, căci am făcut plângerea aceasta, că doar aș afla pe cineva spre folos; dar când veți rosti acestea, aduceți-vă aminte de mine, cel ce eram cândva cunoscut de voi; că de multe ori am intrat împreună în casa lui Dumnezeu și împreună am cântat: Aliluia.

Veniți toți, adunați-vă și șezând ascultați cuvânt: fraților, înfricoșător este județul înaintea căruia toți vom sta; nu este acolo nici rob, nici slobod; nu este acolo nici mare, nici mic, ci toți ne vom înfățișa goi. Pentru aceasta bine este să cântăm neîncetat cântarea: Aliluia.

Să plângem toți cu lacrimi când vedem trupul zăcând, și apropiindu-ne toți să-l sărutăm și să zicem unele ca acestea

către dânsul: iată, ai lăsat pe cei ce te iubesc și mai mult nu vei mai grăi cu noi, o prietene! Pentru ce nu grăiești, precum grăiai, cu noi? Ci taci așa, fără să cânti cu noi: Aliluia.

Ce amare sunt cuvintele celor ce mor, pe care le zic când se duc de aici: fraților, de frați mă despart, pe toți prietenii îi las și mă duc; dar încotro mă duc nu știu, sau cum va fi acolo, nu cunosc; numai Dumnezeu, Cel ce m-a chemat, știe. Ci voi faceți-mi pomenire cu cântarea: Aliluia.

Oare, unde se duc acum sufletele? Oare, cum petrec acum acolo? Aș dori să știu taina, dar nu este nimeni în stare să mi-o spună. Oare, și ei își aduc aminte de ai lor, precum noi de dânsii? Sau poate că ei au uitat pe cei ce-i tânguiesc pe dânsii și fac cântarea: Aliluia.

Petreceți, prietenilor, pe cei morți și degrab duceți-vă la mormânt și acolo cu osârdie priviți și fiți gata, pentru că tinerețea piere acolo și orice vârstă se veștejește acolo; acolo este țărână și pulbere și viermi; acolo este numai tăcere și nu este nici unul să grăiască: Aliluia.

Iată acum mă vedeți zăcând și mult nu voi mai sta înaintea voastră; iată limba a amuțit, iată buzele stau nemișcate. Rămâneți sănătoși, prietenilor și fiilor; mântuiți-vă, fraților; mântuiți-vă, cunoscuților, căci eu în calea mea merg. Ci faceți pomenire de mine cu cântarea: Aliluia.

Nici unul din cei de acolo n-a înviat ca să spună nouă cum petrec frații de altădată sau nepoții cei duși mai înainte la Domnul. Pentru aceasta adesea zicem între noi: oare, putem să ne vedem acolo unul cu altul? Oare, putem să zicem acolo cântarea: Aliluia?

Ne ducem pe calea cea veșnică, stând ca niște vinovați înaintea lui Dumnezeu celui veșnic, toți privind cu fețele în jos. Unde va fi atunci frumusețea? Unde va fi avuția? Unde va fi atunci

mărirea vieții acesteia? Nici una dintr-acestea nu ne va ajuta nouă acolo, fără numai zicând neîncetat cântarea: Aliluia.

De ce te tulburi în deșert, omule? Încă un ceas și toate trec. În iad nu este pocăință, nu este acolo nici un fel de odihnă; acolo-i viermele cel neadormit; acolo totul este întuneric și beznă; acolo am să fiu eu osândit, căci nu m-am nevoit nicidecum ca să zic adesea cântarea: Aliluia.

Nimic nu se uită așa de lesne ca omul când se desparte de om; căci deși ne aducem aminte de el câtăva vreme, dar repede uităm de moartea lui, ca și cum n-ar fi fost; chiar și părinții uită cu totul pe fiii lor, pe care i-au născut și i-au crescut și în lacrimi i-au petrecut cu cântarea: Aliluia.

Vă aduc aminte vouă, fraților, fiilor și prietenilor, să nu mă uitați când vă rugați către Domnul; vă rog și iar vă rog și vă poftesc: țineți minte acestea și tânguți-mă ziua și noaptea. Ca Iov către prietenii lui, zic și eu către voi: ședeți iarăși să zicem: Aliluia.

Părăsind toate, ne ducem și ne vom înfățișa goi și amărâți, că frumusețea ca iarba se veștejește; dar noi ne înșelăm, oamenilor; gol te-ai născut, o ticălosule, și cu totul gol vei sta acolo de față; să nu te amăgești cu mintea, muritorule, a trăi în desfătare în viață, ci numai suspină pururea cu plângere: Aliluia.

De ai milui, omule, pe vreun om, și tu acolo vei fi miluit; de te-ai îndurat de vreun orfan, și tu acolo vei afla îndurare; de ai scăpat pe cineva din nevoie, și tu vei fi mântuit acolo din nevoie; de ai adăpostit pe vreun gol în viață, și pe tine te va adăposti acolo cântarea: Aliluia.

Cumplită este calea pe care mă duc și pe care niciodată n-am mai umblat; și locul acela îmi este necunoscut, unde nimeni nicidecum nu mă cunoaște: înfricoșător lucru este să vezi pe cei ce ne conduc, dar și mai înfricoșător este să vezi pe Cel ce m-a

chemat, Stăpânul vieții și al morții, Care ne cheamă pe noi acolo, când voiește: Aliluia.

Noi, de mergem dintr-o țară într-altă țară, avem nevoie de călăuzire. Ce să facem când ne vom duce în țara pe care nicidecum n-o cunoaștem? Multe călăuze îți trebuie ție atunci, multe rugăciuni trebuie să meargă împreună cu tine, ca să se păzească ticălosul suflet, până să ajungă la Hristos și să zică către Dânsul: Aliluia.

Cei ce se supun patimilor trupești, aceia nu vor avea acolo nicidecum iertare, căci acolo vor fi învinuitori înfricoșători; acolo și cărțile se vor deschide. Încotro vei privi atunci, omule, sau cine-ți va ajuta ție acolo, atunci? Fără numai de ai făcut vreun bine, când ai fost, și de ai făcut bine săracilor, cântând: Aliluia.

Tineretele și frumusețea trupului în vremea morții se veștelesc; limba atunci arde cumplit și gâtlejul uscat se aprinde; atunci frumusețea ochilor se stinge și toată podoaba obrazului se schimbă, iar frumusețea glasului se destramă și de acum încetează a mai zice adesea: Aliluia.

Linișteți-vă acum, linișteți-vă, pentru cel mort; linișteți-vă încetând tânguirea; priviți taina cea mare, căci ceasul este înfricoșător; tăceți, ca să plece cu pace sufletul, că în mare nevoie se află, și cu multă frică se roagă lui Dumnezeu: Aliluia.

Eu am văzut prunc murind și mi-am tânguit viața, pentru că se tulbura cu totul și tremura; iar când i-a venit ceasul striga: tată, ajută-mi! maică, scapă-mă! Și nu era nimeni în stare să-l ajute, ci numai văzându-l se mâhneau și-l plâneau la groapă, făcând cântarea: Aliluia.

Câți n-au fost răpiți fără de veste din cămările lor de nuntă, în mormânt, căci s-au însoțit cu însoțire veșnică și au pricinuit tânguire nesfârșită și nu s-au mai sculat din camera lor de

nuntă! În timpul în care a fost nunta, în același timp a fost și groapa; în timpul în care a fost însoțirea, în același timp și despărțirea; în același loc râsul, în același loc și plânsul, împreună și cântarea: Aliluia.

Ne bucurăm chiar numai auzind că acolo este veșnică lumină, că acolo este izvorul vieții noastre și că acolo este desfătarea cea veșnică; acolo este raiul, unde toate sufletele dreptilor se bucură. Să ne adunăm și noi toți în Hristos, ca să strigăm așa lui Dumnezeu: Aliluia.

Preasfântă Fecioară nenuntită, care ai născut Lumina cea neapropiată, te rog, și cu smerenie cad înaintea ta și cer ție: nu înceta a ruga pe Domnul pentru adormitul robul tău, Preacurată, ca să aplece acolo iertare greșelilor în ziua judecării, Preasfântă, că îndrăznire ai pururea să te rogi Fiului tău: Aliluia.

Apoi iarăși C O N D A C U L

Cu sfinții odihnește, Hristoase, sufletul adormitului robului Tău, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfârșit.

Cântarea a.7-a:

Irmos: Minune de negrăit...

De focul gheenei și de hotărârea cea înfricoșătoare ca un îndurat, Hristoase, izbăvește pe robul Tău, pe care în credință l-ai luat din acestea de acum, și dă robului Tău să-Ți cânte Ție: Izbăvitorule, Dumnezeule, bine ești cuvântat.

În pământul celor blânzi și în desfătarea raiului, pe robul Tău cel adormit întru credință, învrednicindu-l de locașul măririi celei minunate, Dumnezeule, dă-i să-Ți cânte Ție: Izbăvitorule, Dumnezeule, bine ești cuvântat.

Slavă...

Mare este judecata, dar urgia gheenei este de negrăit, fraților, căci acolo sufletele ard dimpreună cu trupurile și cu durerea lăcrimează, strigând: Izbăvitorule, Dumnezeule, bine ești cuvântat.

Și acum..., a Născătoarei:

Pe cei ce neîncetat te laudă pe tine, Maica lui Dumnezeu, Născătoare de Dumnezeu fără prihană, curată, pe cei vii pururea păzește-i cu rugăciunile tale, pe cei mutați scoate-i din foc, ca să strige: Izbăvitorule Dumnezeule, bine ești cuvântat.

Cântarea a 8-a:

Irmos: Înfricoșează-te, teme-te cerule...

O, ce ceas înfricoșător așteaptă pe păcătoși, fraților! **O**, ce frică îi va cuprinde atunci când focul gheenei îi va mistui și șarpele cel târător îi va înghiți! Pentru aceasta, Hristoase îndurate, izbăvește-ne de ziua cea înfricoșătoare a gheenei.

O, de ce bucurie vor avea parte dreptii, când va veni Judecătorul, căci acolo s-au gătit cămara și raiul și toată împărăția lui Hristos; întru acestea fă, Hristoase, ca robii Tăi să se veselească împreună cu sfinții Tăi, în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Cine va putea îndura, Hristoase, amenințarea venirii Tale celei înfricoșătoare? Atunci cerul se va zbate ca o hârtie bătută de vânt și vor cădea stelele; toată făptura se va clătina de frică și lumina se va schimba. Atunci iartă, Cuvântule, pe acesta ce s-a mutat de aici.

Și acum..., a Născătoarei:

Fiul pe Care L-ai întrupat mai presus de fire, curată, este Judecătorul celor vii și al celor morți; El judecă tot pământul și

mântuiește din chinuri pe care voiește și mai vârtos pe cei ce cu dragoste se închină Lui și pe tine te laudă în toți vecii.

Cântarea a 9-a:

Irmos: Pe Dumnezeu a-L vedea...

Nu vă tânguți toți cei ce ați murit în credință, căci Hristos pentru noi a răbdat cu trupul și crucea și îngroparea, și a făcut fii ai nemuririi pe toți care strigă către Dânsul: să nu intri la judecată cu robii Tăi.

Ca cei ce am adormit în nădejdea dumnezeieștii învieri, noi, credincioșii, am aflat viața cea în Hristos a tuturor. Dar acolo, fraților, ne așteaptă judecată multă și nimeni nu se mântuiește în iad. Dar voi rugați-vă lui Hristos pentru toți.

Slavă...

În neîmbătrânitoare mărirea Ta și în desfătarea raiului, așază-l, Bunule, pe acesta ce s-a mutat acum de la noi, căci în dreaptă credință și în pocăință a alergat la Tine cu credință; fă-l pe dânsul părtaș ales al împărăției Tale.

Și acum..., a Născătoarei:

Pe tine ca pe Maica vieții, ceea ce ești mai presus de fire, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, cu dreaptă credință te laudăm credincioșii, că noi cei ce eram morți mai înainte, prin tine făcându-ne fără moarte, am aflat viață, și iată cântare aducem ție.

Irmosul:

Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu puțință oamenilor, spre Care nu cutează a căuta oștile îngerești; iar prin tine, Precurăta, S-a arătat oamenilor Cuvântul întrupat, pe Care slăvindu-L cu oștile îngerești, pe tine te fericim.

Apoi diaconul rostește ectenia: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeuule... și preotul rugăciunea: Dumnezeuul duhurilor...

Apoi LUMINÂNDA

Acum m-am odihnit și am aflat ușurare multă, căci m-am mutat din stricăciune și m-am dus la viață; Doamne, slavă Ție.

Și stihurile acestea:

Stih 1: Omul, ca iarba, zilele lui, ca floarea câmpului, așa va înflori.

Stih 2: Că duh a trecut printr-însul și nu va fi.

Stih 3: Și adevărul Domnului rămâne în veac.

Și după fiecare stih se zice luminânda, apoi: Slavă... Și acum..., a Născătoarei

Acum am ales pe Fecioara, Maica lui Dumnezeu, că dintr-însa S-a născut Hristos, izbăvitorul tuturor; Doamne, slavă Ție.

Și îndată laudele; apoi stihurile următoare, glasul al 6-lea:

Podobie: Cea deznădăjduită pentru viață...

La Tine s-a mutat sfințitul Tău slujitor, îndumnezeindu-se acum, prin taina cea făcătoare de viață, Hristoase. Primește sufletul lui ca pe o pasăre în mâinile Tale, Mântuitorule; așază-l pe el în curțile Tale cu cetele îngerilor și odihnește pe acesta pe care l-ai luat cu porunca Ta, Doamne, pentru mare mila Ta (de două ori).

Străină este taina morții, pentru că vine asupra tuturor fără de veste; firea se strică; moartea ia cu sila pe bătrâni, pe dregători, pe cărturari, pe dascăli și pe cei care cugetă cele deșarte; surpă pe episcopi, pe păstori și pe tot omul muritor. Ci să strigăm cu lacrimi: pe acesta pe care l-ai luat cu porunca Ta, Doamne, odihnește-l pentru mare mila Ta.

Viețuind întru dreapta credință și înfrumusețat fiind preotul Tău, Hristoase, jertfitorul și slujitorul dumnezeieștilor Taine, cu dumnezeiasca Ta poruncă s-a mutat din tulburările cele lumești.

Pe acesta, ca pe un preot al Tău, Mântuitorule, primindu-l, mântuiește-l; și pe acesta, pe care l-ai luat cu porunca Ta, odihnește-l cu dreptii pentru mare mila Ta.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei:

Pe Dumnezeu L-am cunoscut prin întruparea din tine, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Apoi diaconul rostește: Slavă Ție, Celui ce ne-ai arătat nouă lumina. Iar cântăreții citesc: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu..., Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă... Învrednicește-ne, Doamne.

Diaconul rostește ectenia: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta..., Încă ne rugăm pentru odihna sufletului..., Mila lui Dumnezeu, împărăția cerurilor...

Iar preoții toți zic în taină rugăciunea: Dumnezeul duhurilor..., ecfonis: Că Tu ești învierea...

Apoi stihirile acestea ale lui Ioan Damaschin, glasul 1:

Care desfătare lumească este lipsită de întristare? Care mărire stă pe pământ neschimbată? Toate sunt mai neputincioase decât umbra, toate mai înșelătoare decât visurile; o clipă numai, și pe toate acestea moartea le primește. Ci în lumina feței Tale, Hristoase, și în îndulcirea frumuseții Tale, pe cel pe care l-ai ales odihnește-l ca un iubitor de oameni.

Stih: Domnul mă va paște și nimic nu-mi va lipsi.

Mântuitorul meu, cu fapta arăți că Tu ești învierea tuturor; cu cuvântul, Cuvântule, pe Lazăr l-ai înviat din morți; atunci încuietorile s-au sfărâmat și porțile iadului s-au cutremurat; atunci moartea oamenilor s-a arătat ca un somn. Ci Tu, Care ai venit să mântuiești zidirea Ta, nu să o osândești, pe acesta pe care l-ai ales odihnește-l ca un iubitor de oameni.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei:

Ocrotitoare caldă te-ai arătat tuturor, Născătoare de Dumnezeu; acoperământ și tărie de la Dumnezeu tuturor celor ce aleargă la tine, celor din nevoi ajutătoare, celor robiți, grabnică izbăvire, căci pe tine te-a pus Hristos sprijin și scut și zid nestricat împotriva vrăjmașilor, iar pentru neputincioși tărie nebiruită, și dătătoare de pace sufletelor noastre.

Stihirile, glasul al 2-lea:

Vai, câtă luptă are sufletul când se desparte de trup! Vai, cât lăcrimează atunci, și nu este cine să-l miluiască pe dânsul; către îngeri, ridicându-și ochii, în zadar se roagă; către oameni mâinile tinzându-și și nu are cine să-i ajute. Pentru aceasta, iubiții mei frați, cunoscând scurtimea vieții noastre, adormitului să-i cerem odihnă de la Hristos, și sufletelor noastre mare milă.

Stih: Către Domnul când m-am necăjit, am strigat și m-a auzit.

Veniți cu toții să vedem minune mai presus de minte, că cel ce ieri cânta cu noi acum zace mort. Veniți să cunoaștem cum peste puțin și noi cei tulburați ne vom sfârși; cum cei ce se ungeau cu miruri zac greu mirosind; cum cei ce se împodobeau cu auz zac fără podoabă și fără chip? Pentru aceasta, iubiții mei frați, cunoscând scurtimea vieții noastre, celui mutat să-i cerem de la Hristos odihnă, și sufletelor noastre mare milă.

Stih: Doamne, izbăvește sufletul meu de buze viclene.

Mântuiește-te viață deșartă, mântuiți-vă toți, prieteni, rude și fii; iată, eu merg acum pe o cale, unde n-am călătorit niciodată; ci, aducându-vă aminte de dragostea mea cea către voi, veniți, întovărășiți-mă și dați gropii acest lut al meu, iar pe Hristos, Care va judeca smeritul meu suflet, cu lacrimi rugați-L să mă izbăvească de focul cel nestins.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei:

Ușă neumblată, tainic pecetluită, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu Fecioară, primește rugăciunile noastre și le du Fiului tău și Dumnezeu, ca să mântuiască prin tine sufletele noastre.

Stihurile, glasul al 3-lea:

Deșertăciuni sunt toate cele omenești. Câte nu rămân după moarte! Nu merge cu noi bogăția, nu ne însoțește mărirea, căci venind moartea, toate acestea pier. Pentru aceasta, lui Hristos celui fără de moarte să-I strigăm: pe acesta ce s-a mutat de la noi odihnește-l, unde este locașul tuturor celor ce se veselesc.

Stih: Ridicat-am ochii mei la munți, de unde va veni ajutorul meu.

Iată zac, iubiții mei frați, în mijlocul tuturor, amuțit și fără glas; gura a tăcut, limba a încetat și buzele s-au lipit; mâinile și picioarele s-au legat, chipul s-a schimbat, ochii s-au stins și nu văd pe cei ce plâng; auzul nu primește strigarea celor ce se tânguiesc, nările nu simt mireasma tămâiei; dar dragostea cea adevărată niciodată nu moare; pentru aceasta rog pe toți cunoscuții și prietenii mei, faceți pomenire pentru mine, ca în ziua judecății să aflu milă la judecata cea înfricoșătoare.

Stih: Domnul va păzi intrarea ta și ieșirea ta de acum și până în veac.

O, oamenilor, pentru ce ne tulburăm zadarnic? Calea pe care alergăm este repede și scurtă; fum este viața; abur, cenușă și țărână ne facem peste puțin și ca floarea ne veștejim. Pentru aceasta să strigăm lui Hristos, Împăratului celui nemuritor: pe acesta ce s-a mutat de la noi odihnește-l, unde este locașul tuturor celor ce se veselesc.

Slavă... Şi acum..., a Născătoarei:

Liman de mântuire te avem, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, noi cei învăluiţi în marea vieţii. Pentru aceasta roagă-te lui Dumnezeu, Care S-a întrupat din tine mai presus de fire şi în chip de negrăit S-a făcut om, ca să mântuiască sufletele noastre.

Stihirile, glasul al 4-lea:

Unde este dezmiardarea cea lumească? Unde este nălucirea celor trecătoare? Unde este aurul şi argintul? Unde este mulţimea slugilor şi strigarea? Toate sunt ţărână, toate cenuşă, toate umbră. Ci veniţi să strigăm Împăratului celui fără de moarte: Doamne, de veşnicele Tale bunătăţi învredniceşte pe acesta ce s-a mutat de la noi, odihnindu-l pe dânsul întru fericea cea neîmbătrânitoare.

Stih: Veselitu-m-am de cei ce mi-au zis mie: în casa Domnului vom merge.

A venit asupra-mi moartea ca un fur; a venit stricătorul şi m-a surpat; a venit şi ca şi cum n-aş fi fost m-a arătat; a venit şi, pământul fiind eu, ca şi cum n-aş fi fost să zac; cu adevărat vis, cu adevărat nălucire suntem noi muritorii. Ci veniţi să strigăm Împăratului celui fără de moarte: Doamne, pe acesta ce s-a mutat de la noi, învredniceşte-l de veşnicele Tale bunătăţi, odihnindu-l pe dânsul în viaţa cea neîmbătrânitoare.

Slavă... Şi acum..., a Născătoarei:

Una curată şi preacinstită Fecioară, ceea ce pe Dumnezeu mai presus de fire L-ai născut, roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Stihirile, glasul al 5-lea:

Adusu-mi-am aminte de proorocul ce strigă: eu sunt pământ şi cenuşă; şi iarăşi m-am uitat în mormânt şi am văzut oase

goale și am zis: Oare, cine este împăratul sau ostașul, bogatul sau săracul, dreptul sau păcătosul? Ci odihnește, Doamne, cu dreptii pe robul Tău.

Stih: Au stat picioarele noastre în curțile tale, Ierusalime.

Tu ai zis, Hristoase: cel ce crede în Mine nu va vedea moarte, ci precum Eu sunt Lumină din Lumină, așa vor lumina cu Mine cei ce Mă caută; iar cei ce sunt împreună cu Mine se vor bucura de mărirea cea dumnezeiască, de care învrednicește, Preabunule, pe robul Tău cel plecat la Tine, Iubitorule de oameni, dând iertare greșalelor lui.

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei:

Ție ne rugăm, ca Maicii lui Dumnezeu; binecuvântată, roagă-te să ne mântuim noi.

Stihurile, glasul al 6-lea:

Început și temei mi-a fost mie hotărârea Ta de a mă zidi; căci voind să mă faci ființă vie din firea cea nevăzută și din cea văzută, ai plăsmuit trupul meu din pământ, și mi-ai dat suflet, prin insuflarea Ta cea dumnezeiască și făcătoare de viață. Pentru aceasta, Hristoase, odihnește pe robul Tău, în latura celor vii și în locașurile dreptilor.

Stih: Către Tine, Cel ce locuiești în cer, am ridicat ochii mei.

Cinstit-ai cu chipul Tău zidirea mâinilor Tale, Mântuitorule, că ai zugrăvit în chip trupesc asemănarea ființei Tale celei înțelegătoare, căreia și părtaș pe mine m-ai făcut, punându-mă să stăpânesc pe pământ făpturile după libera mea voie. Pentru aceasta, Mântuitorule, odihnește pe robul Tău, în latura celor vii și în locașurile dreptilor.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei

Pe Dumnezeu L-am cunoscut prin întruparea din tine, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, singură curată și binecuvântată; pentru aceasta, neîncetat laudându-te, te mărim.

Stihirile, glasul al 7-lea:

După chipul și după asemănarea Ta ai plăsmuit din început pe om și l-ai pus în rai să stăpânească făpturile Tale; dar din pizma diavolului fiind amăgit, s-a făcut părtaș mîncării, călcător poruncilor Tale făcându-se. Pentru aceasta l-ai osândit să se întoarcă iarăși în pămîntul din care a fost luat, Doamne, și să-și ceară odihnă.

Stih: Cât sunt de iubite locașurile Tale, Doamne.

Moartea cea dată firii noastre celei din Adam dezleagă toată întristarea; căci ne-am făcut stricăcioși făcându-ne părtași mîncării; să cunoaștem dar că, fiind zidiți din pămînt, vom deveni iarăși pulbere, țărână precum eram mai înainte. Pentru aceasta, cu glas de plîngere pe Făcătorul să-L rugăm, ca să dăruiască adormitului iertare și mare milă.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei:

Pe tine, Născătoare de Dumnezeu, zid nesurpat și nădejde te-au agonisit credincioșii. Pentru că știi că firea noastră este amestecată cu toate păcatele, nu înceta, stăpână, a te ruga pentru robii tăi care au adormit în credință, ca Fiul tău și Dumnezeu să dea lor iertare, când va șede la judecată, ca toți să te ferim.

Stihirile, glasul al 8-lea:

Plîng și mă tînguiesc când mă gîndesc la moarte și văd în morminte frumusețea noastră cea zidită după chipul lui Dumnezeu zăcînd: grozavă, fără mărire și fără chip. O, minune! Ce

taină este aceasta, ce s-a făcut cu noi? Cum ne-am dat stricăciunii? Cum ne-am înjugat cu moartea? Cu adevărat, precum este scris, după porunca lui Dumnezeu, Care dă adormitului odihnă.

Stih: Doamne al puterilor, dorește și se sfârșește de dor sufletul meu.

Cum ne-am dat stricăciunii noi, cei care, precum s-a scris, purtam chip nesticăcios și primind prin suflare dumnezeiască suflet nemuritor, am devenit fire amestecată? Și cum am călcat poruncile lui Dumnezeu? O, minune! Cum, lăsând hrana vieții, am mâncat mâncare amară și aducătoare de moarte? Cum ne-am înșelat, lipsindu-ne de viața cea dumnezeiască? Pentru aceasta să strigăm: pe cel ce s-a mutat, în curțile Tale, odihnește-l.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei:

Acoperământul tău, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, este doctorie sufletească, că sub acela scăpând ne izbăvim de bolile sufletești.

Alte stihiri, idiomele, glasul al 8-lea:

Nemăsurat este chinul pentru cei ce viețuiesc în desfrânări: scrâșnire dinților și plângere nemângâiată, negură neluminată și întunericul cel mai din afară, vierme neadormit, lacrimi fără trecere și judecată fără milă. Pentru aceasta mai înainte de sfârșit, să strigăm, grăind: Stăpâne Hristoase, pe cel pe care l-ai chemat, odihnește-l cu aleșii Tăi.

Va răsuna trâmbița și morții ca dintr-un somn se vor scula dorind să ia viață cerească; să nu osândești pe robii Tăi, care au nădăjduit în Tine, Făcătorul și Domnul, că muritor pentru noi Te-ai arătat, Cel ce ești nemuritor. Pentru aceasta îndrăznind cădem la Tine și grăim: Stăpâne Hristoase, privește cu milă pe cel pe care l-ai chemat și odihnește-l cu aleșii Tăi.

Iată şi stihile, cerul şi pământul, se vor schimba şi toată făptura în nesticăciune se va îmbrăca. Pieri-va stricăciunea şi se va risipi întunericul, la venirea Ta; căci iarăşi ai să vii cu slavă, precum s-a scris, ca să răsplăteşti fiecăruia după faptele lui. Pentru aceasta, Hristoase, pe cel pe care l-ai chemat odihneşte-l cu aleşii Tăi.

A Născătoarei:

Cel ce Te-ai arătat din Fecioară, Mântuitorul meu, ai slăvit fecioria; de aceea cetele fecioarelor, aprinzându-şi candelile, cântă Ție, dorind slava Ta. Deci, precum pe acelea, așa şi pe robul Tău învredniceşte-l să intre în camera Ta cea dumnezeiască, cu rugăciunile curatei Fecioare, binecuvântata Maica Ta, care Te-a născut fără prihană, şi cu ale tuturor sfinţilor Tăi, Iubitorule de oameni.

Slavă... glasul al 6-lea:

Veniţi şi priviţi toţi străina şi înfricoşătoarea vedere, cunoscută tuturor, chipul care acum se arată, şi să nu mai gândiţi la cele trecătoare, căci astăzi sufletul se desparte de trup, mutându-se la lumea cea veşnică, mergând pe o cale în care niciodată n-a umblat, şi la Judecătorul cel nefăţarnic, unde stau înainte cetele îngereşti; şi înfricoşătoare este, fraţii mei, judecata aceea, unde toţi vom sta goi: unii ruşinaţi, iar alţii încununaţi. Pentru aceasta să strigăm către Împăratul cel nemuritor: când vei cerceta cele ascunse ale oamenilor, iartă pe robul Tău, pe care l-ai luat, Doamne, Iubitorule de oameni.

Şi acum..., a Născătoarei:

Hristoase, pentru rugăciunile celei ce Te-a născut, ale Înaintemergătorului Tău, ale apostolilor, proorocilor, ale arhierilor, ale preacuvioşilor şi dreptilor şi ale tuturor sfinţilor, odihneşte pe robul Tău cel ce a adormit.

După aceea: Bine este a ne mărturisi Domnului..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., troparele: Cu duhurile dreptilor... și celelalte. Apoi ectenia: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta... și celelalte. Și după rugăciunea: Dumnezeul duhurilor... se face sărutare, așa cum s-a arătat la înmormântarea mirenilor, în care timp se cântă stihirile, glasul al 2-lea: Veniți fraților, să dăm mortului sărutarea... Apoi, Slavă..., glasul al 6-lea: Văzându-mă, zăcând fără de glas... Și acum..., a Născătoarei (caută-le la Înმormântarea mirenilor, pag. 197-199).

După aceasta, ridicând coșciugul ocolesc mai întâi biserica și făcând trei opriri, unde se rostește ectenia pentru morți, apoi este dus la mormânt; iar preoții, mergând înainte, cântă irmoasele Canonului Mare, glasul al 6-lea:

Irmosul Cântării 1:

Ajutor și apărător s-a făcut mie spre mântuire; Acesta este Dumnezeul meu și-L voi preaslăvi; Dumnezeul părinților noștri și-L voi înălța pe Dânsul, căci cu slavă S-a preaslăvit.

Irmosul Cântării a 2-a:

Ia aminte, cerule, și voi grăi și voi lăuda pe Hristos, Care din Fecioară S-a arătat lumii cu trup.

Vedeți, vedeți că Eu sunt Dumnezeu, Care am plouat mană, și apă din piatră am izvorât de demult, în pustiu, poporului Meu, numai cu dreapta și cu puterea Mea.

Irmosul Cântării a 3-a:

Pe piatra cea neclintită a poruncilor Tale, Hristoase, întărește Biserica Ta.

Întărește, Doamne, pe piatra poruncilor Tale, inima mea care se clatină, că Tu ești singur sfânt și Domn.

Irmosul Cântării a 4-a:

A auzit proorocul de venirea Ta, Doamne, și s-a cutremurat că vrei să Te naști din Fecioară și să Te arăți oamenilor, și a zis: am auzit glasul Tău și m-am temut. Slavă puterii Tale, Doamne.

Irmosul Cântării a 5-a:

Pe mine cel ce mă rog dis-de-dimineată, Iubitorule de oameni, Te rog luminează-mă și mă îndreptează întru poruncile Tale și mă învață, Mântuitorule, să fac voia Ta.

Irmosul Cântării a 6-a:

Din iadul cel mai de dedesubt am strigat din toată inima către înduratul Dumnezeu, și m-a auzit și a scos din stricăciune viața mea.

Irmosul Cântării a 7-a:

Am greșit, am făcut fărădelege, nu ne-am îndreptat înaintea Ta, nu am păzit și nici n-am făcut precum ne-ai poruncit nouă. Dar nu ne părăsi pe noi până în sfârșit, Dumnezeuul părinților.

Irmosul Cântării a 8-a:

Pe Cel pe Care oștile cerești Îl slăvesc și de Care se cutremură heruvimii și serafimii, pe Acela toată suflarea și făptura lăudați-L, binecuvântați-L, și-L preaînălțați întru toți vecii.

Irmosul Cântării a 9-a:

Neînțeles lucru este rodul zămislirii mai presus de fire și fără stricăciune nașterea Maicii celei fără de bărbat; căci nașterea lui Dumnezeu înnoiește firile. Pentru aceasta toate neamurile pe tine ca pe o maică, mireasă dumnezeiască, cu dreaptă credință te mărim.

Apoi: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., troparele: Cu duhurile dreptilor... și celelalte. După aceea diaconul rostește ectenia pentru morți și preotul citește rugăciunea: Dumnezeuul duhurilor...

Și făcând apolisul, așază trupul celui adormit în mormânt, așa cum s-a arătat la înmormântarea mirenilor.

RÂNDUIALA ÎNMORMÂNTĂRII cum se face la Sfintele Paști și peste toată Săptămâna Luminată

Știut să fie că, de va răposa vreunul dintre creștini de Sfintele Paști sau în orice zi din Săptămâna Luminată până la Duminica Tomii, nu se cântă slujba obișnuită a înmormântării, pentru mărirea și cinstea sărbătorii Învierii și pentru că acestea sunt zile de bucurie și de veselie, iar nu de jale și de plângere, căci toți câți murim în nădejdea învierii și a vieții celei veșnice, în Hristos înviem. Biserica așa învață și așa ne poruncește să ținem.

Deci venind preotul cu cântăreții în casa în care zace trupul celui adormit, își pune epitrahilul și felonul și, cădind ca de obicei, începe:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., apoi preotul cântă troparul, glasul al 5-lea:

Hristos a înviat din morți cu moartea pe moarte călcând și celor din morminte viață dăruindu-le (de trei ori).

Apoi zice stihurile acestea:

Stih 1: Înviază Dumnezeu, risipindu-se vrăjmașii Lui, și fugind de la fața Lui cei ce-L urăsc pe El.

Iar cântăreții cântă după fiecare stih: **Hristos a înviat din morți...**

Stih 2: Precum se împrăstie fumul și nu mai este; precum se topește ceara de la fața focului.

Stih 3: Așa pier păcătoșii de la fața lui Dumnezeu, iar dreptii se veselesc.

Stih 4: Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul să ne bucurăm și să ne veselim întru ea.

Slavă..., Hristos a înviat..., Și acum..., Hristos a înviat...

După cântarea acestora, pun trupul mortului în sicriu. Și diaconul zice ectenia pentru morți, iar preotul rugăciunea: Dumnezeuul duhurilor... (caută-le la pag. 167-168). Și după ecfonis se citește Învierea lui Hristos văzând... Iar când sunt gata cele ale înmormântării, ridicând sicriul, pornesc spre biserică, mergând înainte preoții cu diaconii, după dâșii cântăreții și tot poporul, cântând Canonul Paștilor: Ziua învierii, să ne luminăm, popoare..., cât se va putea până ajung la biserică. Iar după ce intră în biserică, pun sicriul pe masă și preotul cădește după obicei, începând Canonul de la început, pe 8.

Cântarea 1, glasul 1:

Irmosul:

Z ziua învierii, să ne luminăm, popoare! Paștile Domnului, Paștile! Că din moarte la viață și de pe pământ la cer, Hristos Dumnezeu ne-a trecut pe noi, cei ce cântăm cântare de biruință.

Să ne curățim simțirile și să vedem pe Hristos strălucind cu neapropiată lumină a Învierii. Și cântându-I cântare de biruință, luminat să-L auzim zicând: bucurați-vă!

Cerurile, după cuviință, să se veselească și pământul să se bucure. Și să prăznuiască toată lumea cea văzută și cea nevăzută; că a înviat Hristos, Bucuria cea veșnică.

Apoi ectenia mică, și ecfonisul:

Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția, puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cântarea a 3-a:

Irmosul:

Veniți să bem băutură nouă, nu din piatră stearpă făcută cu minuni, ci din izvorul nesticăciunii, cel izvorât din mormântul lui Hristos, întru care ne întărim.

Acum toate s-au umplut de lumină: și cerul și pământul și cele de dedesubt. Deci să prăznuiască toată făptura Învierea lui Hristos, întru Care s-a întărit.

Ieri m-am îngropat împreună cu Tine, Hristoase; astăzi mă ridic împreună cu Tine, Cel ce ai înviat; răstignitu-m-am ieri împreună cu Tine; Însuți împreună mă preamărește, Mântuitorule, întru împărăția Ta.

Diaconul rostește ectenia pentru morți, iar preotul zice rugăciunea: Dumnezeuul duhurilor... și ecfonisul: Că Tu ești învierea și viața...

Apoi I P A C O I, glasul al 4-lea:

Venind mai înainte de dimineață cele ce au fost cu Maria și, aflând piatra răsturnată de pe mormânt, au auzit de la înger: Pentru ce căutați, printre morți, ca pe un om, pe Cel ce este Lumina cea pururea fiitoare? Vedeți giulgiurile cele de îngropare. Alergați și propovăduiți lumii că S-a sculat Domnul, omorând moartea, pentru că este Fiul lui Dumnezeu, Care mântuiește neamul omenesc.

Cântarea a 4-a:

Irmosul:

La dumnezeiasca strajă, de Dumnezeu-grăitorul Avacum Lăsa stea împreună cu noi și să arate pe îngerul cel purtător de lumină, care a grăit cu mare glas: Astăzi este mântuirea lumii, că a înviat Hristos, ca Cel atotputernic.

parte bărbătească, ca Cel ce a deschis pântecul fecioare, fost-a Hristos; iar ca om, Mielușel S-a chemat. Și fără prihană a fost, Paștile noastre, ca Cel ce n-a gustat întinăciune; și ca un Dumnezeu adevărat, desăvârșit S-a numit.

Ca un mieluleț de un an, Cununa cea binecuvântată de noi, Hristos, de voie pentru toți S-a jertfit, Paștile cele curățitoare; și iarăși, din mormânt, frumos a strălucit nouă Soarele dreptății.

Dumnezeiescul părinte David înaintea chivotului umbrei a săltat jucând; iar noi, poporul cel sfânt al lui Dumnezeu, văzând plinirea celor închipuite, să ne veselim dumnezeiește, că a înviat Hristos, ca Cel atotputernic.

Ecfonis: Că bun și iubitor de oameni...

Cântarea a 5-a:

Irmosul:

Să mâncăm cu mâncare adâncă și, în loc de mir, cântare să aducem Stăpânului; și să vedem pe Hristos, Soarele dreptății, tuturor viață răsărind.

Milostivirea Ta cea nemăsurată văzând-o cei ținuți în legăturile iadului, spre lumină se grăbeau, Hristoase, cu picioare sprintene, laudând Paștile cele veșnice.

Să ne apropiem, purtătorilor de lumină, de Hristos, Care a ieșit din mormânt ca un mire; și să prăznuim, împreună cu cetele cele iubitoare de praznice, Paștile lui Dumnezeu, cele mântuitoare.

Apoi ecfonis: Că s-a sfințit și s-a preaslăvit...

Cântarea a 6-a:

Irmosul:

Pogorâtu-Te-ai în cele mai de jos ale pământului și ai sfărâmat încuietorile cele veșnice, care țineau pe cei legați, Hristoase; iar a treia zi, precum Iona din chit, ai înviat din mormânt.

Păzind pecețile întregi, Hristoase, ai înviat din mormânt, Cel ce n-ai stricat cheile Fecioarei cu nașterea Ta, și ne-ai deschis nouă ușile raiului.

Mântuitorul meu, Jertfa cea vie și nejertfită, ca un Dumnezeu, pe Tine însuși de voie aducându-Te Tatălui, ai sculat pe Adam împreună cu tot neamul, înviind din mormânt.

Diaconul rostește ectenia pentru morți, iar preotul zice rugăciunea: Dumnezeuul duhurilor...și ecfonisul: Că Tu ești învierea și viața...

Apoi CONDACUL

Cu sfinții odihnește, Hristoase, sufletul adormitului robului Tău, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfârșit.

Tu singur ești fără de moarte, Cel ce ai făcut și ai zidit pe om; iar noi pământeni din pământ suntem zidiți și în același pământ vom merge, precum ai poruncit Cel ce m-ai zidit și mi-ai zis: pământ ești și în pământ vei merge, unde toți pământeni vom merge, făcând tânguire de îngropare cântarea: Aliluia, Aliluia, Aliluia.

Și iarăși: Cu sfinții odihnește, Hristoase, sufletul adormitului robului Tău...Iar în loc de Sfinte Dumnezeule... se cântă: Câți în Hristos v-ați botezat, în Hristos v-ați îmbrăcat.

După aceea Apostolul din Faptele Apostolilor, al zilei în care se face înmormântarea, iar de nu se va afla Apostolul, se citește cel de la înmormântarea cea de obște. Apoi se cântă: Aliluia, glasul al 8-lea, și se citește Evanghelia întâi a învierii:

Diaconul: Înțelepciune drepti...

Din Sfânta Evanghelic de la Matei, citire:

(XXVIII, 16-20)

În vremea aceea cei unsprezece ucenici au mers în Galileea, la muntele unde le poruncise lor Iisus. Și, văzându-L, I s-au închinat, ei care se îndoiseră. Și, apropiindu-Se Iisus, le-a vorbit lor zicând: **Datu-Mi-s-a** toată puterea în cer și pe pământ. Drept aceea, mergând, învățați toate neamurile, botezându-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, învățându-le să păzească toate câte v-am poruncit vouă; și iată, Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului. Amin.

După aceea se cântă:

Învierea lui Hristos văzând, să ne închinăm Sfântului Domnului Iisus, Unuia Celui fără de păcat. Crucii Tale, ne închinăm, Hristoase, și sfântă învierea Ta o lăudăm și o slăvim, că Tu ești Dumnezeuul nostru, afară de Tine pe altul nu știm; numele Tău numim. Veniți toți credincioșii să ne închinăm sfintei învierii lui Hristos, că iată a venit prin Cruce bucurie la toată lumea. Totdeauna binecuvântând pe Domnul, lăudăm învierea Lui, că răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a stricat (de trei ori).

Și stihira, glasul al 6-lea:

Înviind Iisus din mormânt, precum a zis mai înainte, a dăruit nouă viață veșnică și mare milă (de trei ori).

Cântarea a 7-a:

Irmosul:

Cel ce a izbăvit pe tineri din cuptor, făcându-Se om, pătimește ca un muritor; și prin patimă pe cel muritor îl îmbracă în podoaba nesticăciunii, Cel unul binecuvântat, Dumnezeuul părinților noștri și preaslăvit.

Femeile, cele de Dumnezeu înțelepțite, cu miruri către Tine au alergat; și bucurându-se, s-au închinat Ție, Dumnezeuului celui viu, pe Care, ca pe un mort, cu lacrimi Te căutau; și Paștile cele de taină, ucenicilor Țăi, Hristoase, le-au binevestit.

Prăznuim omorârea morții, sfărâmarea iadului și începutul altei vieți veșnice; și, săltând, laudând pe Pricuinitorul, Cel unul binecuvântat, Dumnezeuul părinților noștri, și preaslăvit.

Cât este de sfântă, cu adevărat, și mult prăznuită această noapte de mântuire și strălucită, mai înainte vestitoare fiind a zilei celei purtătoare de lumină, a Învierii, întru care Lumina cea fără de ani din mormânt cu trupul tuturor a strălucit.

Ectenia mică și ecfonisul: Fie stăpânirea Împărăției...

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Această aleasă și sfântă zi, cea dintâi a săptămânii, împărăteasă și doamnă, a praznicelor praznic și sărbătoare a sărbătorilor este, în care binecuvântăm pe Hristos în veci.

Veniți, în ziua cea vestită a Învierii, să ne împărtășim din rodul cel nou al viței, din veselia cea dumnezeiască și din împărăția lui Hristos, laudându-L pe Dânsul ca pe un Dumnezeu în veci.

Ridică împrejur ochii tăi, Sioane, și vezi, că iată, au venit la tine fiii tăi, ca niște făclii de Dumnezeu luminate, de la apus și

de la miazănoapte, și de la miazăzi și de la răsărit, întru tine binecuvântând pe Hristos în veci.

Părinte atotțiitorule și Cuvântule și Duhule, Fire ceea ce ești una în trei Ipostasuri, mai presus de ființă și de Dumnezeire, întru Tine ne-am botezat și pe Tine bine Te cuvântăm întru toți vecii.

Ectenia și ecfonisul: Că s-a binecuvântat...

Cântarea a 9-a:

Stih: Îngerul a strigat celei pline de dar: curată Fecioară, bucură-te și iarăși zic, bucură-te, că Fiul tău a înviat a treia zi din mormânt.

Irmosul:

Luminează-te, luminează-te noule Ierusalime, că slava Domnului peste tine a răsărit; saltă acum și te bucură Sioane, iar tu curată, Născătoare de Dumnezeu, veselește-te întru învierea Celui născut al tău.

Stih: Mărește, sufletul meu, pe Cel ce a pățimit de bunăvoie și a fost îngropat și a înviat a treia zi din mormânt.

O dumnezeiescul, o iubitul, o preadulcele Tău glas! Căci cu noi ai făgăduit să fii cu adevărat până la sfârșitul veacului, Hristoase; pe Care întărire de nădejde credincioșii avându-Te, să ne bucurăm.

Stih: Hristos, Paștile cele noi Jertfa cea vie jertfită, Mielușelul lui Dumnezeu, Care ridică păcatul lumii.

O, Paștile cele mari și preasfînțite, Hristoase! O, Înțelepciunea și Cuvântul și Puterea lui Dumnezeu! Dă-ne nouă să ne împărtășim cu Tine, mai adevărat, în ziua cea neînserată a împărăției Tale.

Ectenia mică și ecfonisul:

Că pe Tine Te laudă toate Puterile cerești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin

LUMINÂNDA

Cu trupul adormind, ca un muritor, Împărate și Doamne, a treia zi ai înviat, pe Adam din stricăciune ridicând și moartea pierzând-o; Paștile nestricăciunii, lumii de mântuire (de trei ori).

Apoi Binecuvântările Învierii, glasul al 5-lea:

Bine ești cuvântat, Doamne, învață-ne pe noi îndreptările Tale.

Soborul îngeresc s-a mirat văzându-Te pe Tine, între cei morți socotit fiind, și puterea morții, Mântuitorule, stricând și împreună cu Tine pe Adam ridicând, și din iad pe toți slobozindu-i.

Bine ești cuvântat, Doamne...

Pentru ce miruri, din milostivire, cu lacrimi amestecați, o ucenițelor? Îngerul, cel ce a strălucit la mormânt, a zis mironosițelor: vedeți voi groapa și înțelegeți că Mântuitorul a înviat din mormânt.

Bine ești cuvântat, Doamne...

Foarte de dimineață, mironosițele au alergat la mormântul Tău, tânguindu-se, dar înaintea lor a stat îngerul și a zis: Vremea tânguirii a încetat, nu mai plângeți, ci Apstolilor spuneți învierea.

Bine ești cuvântat, Doamne...

Mironosițele femei, cu miruri venind la groapa Ta, Mântuitorule, au plâns; dar îngerul către dânsle a grăit, zicând: pentru ce socotiți pe Cel viu cu cei morți. Căci ca un Dumnezeu a înviat din mormânt.

Slavă..., a Treimii:

Închinămu-ne Tatălui și Fiului Acestuia și Duhului celui Sfânt, Sfintei Treimi întru o ființă, cu serafimii strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Doamne.

Și acum..., a Născătoarei;

Pe Dătătorul de viață născându-L, Fecioară, de păcat pe Adam l-ai izbăvit; și bucurie Evei în locul întristării i-ai dăruit și pe cei căzuți din viață i-a îndreptat la aceeași; Cel ce S-a întrupat din tine, Dumnezeu și om.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule.

Și după Binecuvântările Învierii îndată se cântă stihurile Paștilor, același glas:

Stih: **Înviază Dumnezeu risipindu-se vrăjmașii Lui, și fugind de la fața Lui cei ce-L urăsc pe El.**

Paștile cele sfințite astăzi nouă s-au arătat, Paștile cele noi și sfinte, Paștile cele de taină, Paștile cele preacinstite, Paștile Hristos-Izbăvitorul; Paștile cele fără prihană, Paștile cele mari, Paștile credincioșilor, Paștile care au deschis nouă ușile raiului, Paștile cele ce sfințesc pe toți credincioșii.

Stih: **Precum se împrăștie fumul și nu mai este; precum se topește ceara de fața focului.**

Veniți de la mormânt, femei binevestitoare, și ziceți Sionului: Primește de la noi bunele vestiri de bucurie ale învierii lui Hristos; veselește-te, saltă și te bucură, Ierusalime, pe Împăratul-Hristos văzându-L ca pe un mire ieșind din mormânt.

Stih: **Așa pier păcătoșii de la fața lui Dumnezeu, iar dreptii se veselesc.**

Mironosițele femei, foarte de dimineață, stând înaintea mormântului Dătătorului de viață, aflat-au înger pe piatră șezând, și acela, grăind către dânsule, așa zicea: Ce căutați pe Cel viu cu cei morți? Ce plângeți pe Cel nesticăcios ca și cum ar fi întru stricăciune? Mergând, propovăduiți ucenicilor Lui.

Stih: Aceasta este ziua, pe care a făcut-o Domnul să ne bucurăm și să ne veselim întru ea.

Paștile cele frumoase, Paștile Domnului, Paștile! Paștile cele preacinstite nouă ne-au răsărit! Paștile, cu bucurie unul cu altul să ne îmbrățișăm. O, Paștile, izbăvire de întristare! Că astăzi, din momânt ca dintr-o cămară strălucind Hristos, pe femei de bucurie le-a umplut, zicând: vestiți Apostolilor.

Slavă... Și acum..., glasul al 5-lea:

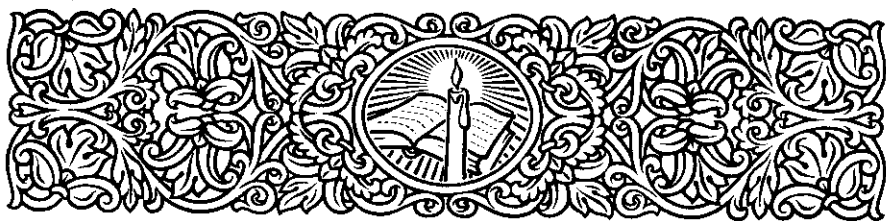
Ziua Învierii! Și să ne luminăm cu prăznuirea și unul pe altul să ne îmbrățișăm. Să zicem: fraților, și celor ce ne urăsc pe noi. Să iertăm toate pentru înviere și așa să strigăm: Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le.

Hristos a înviat... (de 3 ori). Apoi diaconul rostește ectenia pentru morți, iar arhiereul sau preotul citește cu glas mare, aproape de cel adormit, rugăciunea: Dumnezeu duhurilor... și rugăciunea de iertare cu celelalte cântări și rânduieli (caută-le la pag. 195-200). După aceea se face otpustul: Hristos, Cel ce a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le, Adevăratul Dumnezeuul nostru... Veșnica pomenire...

Și apoi ieșind, este dus cel adormit la groapă, cântându-se: Hristos a înviat... Și este înmormântat cu mulțumire și cu bucurie, zicând cele scrise la Rânduiala înmormântării mirenilor (caută la pag. 200). Se cântă și troparul:

Pământule, deschide-te, și primește pe cel zidit din tine mai înainte cu mâna lui Dumnezeu, care acum iarăși se întoarce la tine cel ce l-ai născut. Căci Ziditorul a luat ceea ce a fost după chipul Său, iar tu primește trupul lui ca ceea ce este al tău.

EVANGHELII CE SE CITESC LA STÂLPI

EVANGHELIILE ÎNVIERII

(1)

Din Sfânta Evanghelie de la Matei

(XXVIII, 16-20)

În vremea aceea cei unsprezece ucenici au mers în Galileea, la muntele unde le poruncise lor Iisus. Și văzându-L, I s-au închinat, ei care se îndoiseră. Și apropiindu-Se, Iisus le-a vorbit lor, zicând: Datu-Mi-s-a toată puterea în cer și pe pământ. Drept aceea, mergând, învățați toate neamurile, botezându-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, învățându-le să păzească toate câte v-am poruncit vouă, și iată, Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului. Amin!

(2)

Din Sfânta Evanghelie de la Marcu

(XVI, 1-8)

În vremea aceea, după ce a trecut ziua sâmbetei, Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacov și Salomeea au cumpărat miresme, ca să vină să-L ungă. Și dis-de-dimineață, în

prima zi a săptămânii, pe când răsărea soarele, au venit la mormânt. Și ziceau între ele: Cine ne va prăvăli nouă piatra de la ușa mormântului? Dar, ridicându-și ochii, au văzut că piatra fusese răsturnată; căci era foarte mare. Și, intrând în mormânt, au văzut un tânăr șezând în partea dreaptă, îmbrăcat în veșmânt alb, și s-au spăimântat. Iar el le-a zis: Nu vă înspăimântați! Căutați pe Iisus Nazarineanul, Cel răstignit? A înviat! Nu este aici. Iată locul unde L-au pus. Dar mergeți și spuneți ucenicilor Lui și lui Petru că merge în Galileea, mai înainte de voi; acolo Îl veți vedea, după cum v-a spus. Și ieșind, au fugit de la mormânt, că erau cuprinse de frică și de uimire, și nimănui nimic n-au spus, căci se temeau.

(3)

Din Sfânta Evanghelie de la Marcu

(XVI, 9-20)

În vremea aceea, după ce a înviat dimineața, în ziua cea dintâi a săptămânii, El S-a arătat întâi Mariei Magdalena, din care scosese șapte demoni. Aceea, mergând, a vestit pe cei ce fuseseră cu El și care se tânguiau și plângeau. Și ei, auzind că este viu și că a fost văzut de ea, n-au crezut. După aceea, S-a arătat în alt chip, la doi dintre ei, care mergeau la o țarină. Și aceia, mergând, au vestit celorlalți, dar nici pe ei nu i-au crezut. La urmă pe când cei unsprezece ședeau la masă, li S-a arătat și i-a muștră pentru necredința și împietrirea inimii lor, căci n-au crezut pe cei ce-L văzuseră înviat. Și le-a zis: Mergeți în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la toată făptura. Cel ce va crede și se va boteza se va mântui; iar cel ce nu va crede se va osândi. Iar celor ce vor crede, le vor urma aceste semne: în numele Meu, demoni vor izgoni, în limbi vor grăi, șerpi vor lua

în mână și chiar ceva dătător de moarte de vor bea nu-i va vătăma, peste cei bolnavi își vor pune mâinile și se vor face sănătoși. Deci Domnul Iisus, după ce a vorbit cu ei, S-a înălțat la cer și a șezut de-a dreapta lui Dumnezeu. Iar ei, plecând, au propovăduit pretutindeni și Domnul lucra cu ei și întărea cuvântul, prin semnele care urmau. Amin.

(4)

Din Sfânta Evanghelie de la Luca

(XXIX, 1-12)

În ziua cea dintâi a săptămânii, foarte de dimineață, au venit femeile la mormânt, aducând miresmele pe care le pregătiseră. Și au găsit piatra răsturnată de pe mormânt. Și intrând, nu au găsit trupul Domnului Iisus. Și fiind ele încă nedumerite de aceasta, iată doi bărbați au stat înaintea lor, în veșminte strălucitoare. Și înfricoșându-se ele și plecându-și fețele la pământ, au zis aceia către ele: De ce căutați pe Cel viu între cei morți? Nu este aici, ci S-a sculat. Aduceți-vă aminte cum v-a vorbit, fiind încă în Galileea, zicând că Fiul Omului trebuie să fie dat în mâinile oamenilor păcătoși și să fie răstignit, iar a treia zi să învieze. Și ele și-au adus aminte de cuvintele Lui. Și întorcându-se de la mormânt, au vestit toate acestea celor unsprezece și tuturor celorlalți. Iar ele erau: Maria Magdalena și Ioana și Maria lui Iacov și celelalte împreună cu ele, care ziceau către Apostol acestea. Și cuvintele acestea au părut înaintea lor ca o aiurare și nu le-au crezut. Și Petru, sculându-se, a alergat la mormânt și, plecându-se, a văzut giulgiurile singure zăcând. Și a plecat, mirându-se în sine de ceea ce se întâmplase.

(5)

Din Sfânta Evanghelie de la Luca

(XXIV, 12-35)

În vremea aceea, sculându-se Petru, a alergat la mormânt și, plecându-se, a văzut giulgiurile singure zăcând. Și a plecat, mirându-se în sine de ceea ce se întâmplase. Și iată, doi dintre ei mergeau în aceeași zi la un sat care era departe de Ierusalim, ca la șazeci de stadii, al cărui nume era Emaus. Și aceia vorbeau între ei despre toate întâmplările acestea. Și pe când vorbeau și se întrebau între ei, Iisus însuși, apropiindu-Se, mergea împreună cu ei. Dar ochii lor erau ținți ca să nu-L cunoască. Și El a zis către ei: Ce sunt cuvintele acestea pe care le schimbați unul cu altul în drumul vostru? Iar ei s-au oprit, cuprinși de întristare. Răspunzând, unul cu numele Cleopa a zis către El: Tu singur ești străin în Ierusalim și nu știi cele ce s-au întâmplat în el zilele acestea? El le-a zis: Care? Iar ei I-au răspuns: Cele despre Iisus Nazarineanul, Care era prooroc puternic în faptă și în cuvânt înaintea lui Dumnezeu și a întregului popor. Cum L-au osândit la moarte și L-au răstignit arhieriei și mai-marii noștri; iar noi nădăduiam că El este Cel ce avea să izbăvească pe Israel; și cu toate acestea, astăzi este a treia zi de când s-au petrecut acestea. Dar și niște femei de ale noastre ne-au spăimântat ducându-se dis-de-dimineată la mormânt, și negăsind trupul Lui, au venit zicând că au văzut arătare de îngeri, care le-au spus că El este viu. Ia unii dintre noi s-au dus la mormânt și au găsit așa precum spusese femeile, dar pe El nu L-au văzut. Și El a zis către ei: O, nepricepuților și zăbavnici cu inima ca să credeți toate câte au spus proorocii! Nu trebuia, oare, ca Hristos să pătimească acestea și să între în slava Sa? Și începând de la Moise și de la toți proorocii, le-a tâlcuit lor, din toate Scripturile cele despre El. Și s-au apropiat de satul unde se duceau, iar El se făcea că merge mai departe. Dar ei Îl rugau

stăruitor, zicând: Rămâi cu noi că este spre seară și s-a plecat ziua. Și a intrat să rămână cu ei. Și când a stat împreună cu ei la masă, luând El pâinea, a binecuvântat și, frângând, le-a dat lor. Și s-au deschis ochii lor și L-au cunoscut; și El S-a făcut nevăzut de ei. Și au zis unul către altul: Oare nu ardea în noi inima noastră, când ne vorbea pe cale și când ne tâlcuia Scripturile? Și, în ceasul acela sculându-se, s-au întors la Ierusalim și au găsit adunați pe cei unsprezece și pe cei ce erau împreună cu ei, care ziceau că a înviat cu adevărat Domnul și S-a arătat lui Simon. Și ei au istorisit cele petrecute pe cale și cum a fost cunoscut de ei la frângerea pâinii.

(6)

Din Sfânta Evanghelie de la Luca

(XXIV, 36-53)

În vremea aceea, sculându-Se din morți, Iisus a stat în mijlocul ucenicilor Săi și le-a zis: Pace vouă! Iar ei, înspăimântându-se și înfricoșându-se, credeau că văd duh. Și Iisus le-a zis: De ce sunteți tulburați și pentru ce se ridică astfel de gânduri în inima voastră? Vedeți mâinile Mele și picioarele Mele, că Eu Însumi sunt; pipăiți-Mă și vedeți, că duhul nu are carne și oase, precum Mă vedeți pe Mine că am. Și zicând acestea, le-a arătat mâinile și picioarele Sale. Iar ei încă necrezând de bucurie și minunându-se, El le-a zis: Aveți aici ceva de mâncare? Iar ei I-au dat o bucată de pește fript și dintr-un fagure de miere. Și luând, a mâncat înaintea lor. Și le-a zis: Acestea sunt cuvintele pe care le-am grăit către voi, fiind încă împreună cu voi, că trebuie să se împlinească toate cele scrise despre Mine în Legea lui Moise, în proroci și în psalmi. Atunci le-a deschis mintea ca să priceapă Scripturile. Și le-a spus că așa este scris și

așa trebuia să pătimească Hristos și să învieze din morți a treia zi, și să se propovăduiască în numele Său pocăința spre iertarea păcatelor la toate neamurile, începând de la Ierusalim. Voi sunteți martorii acestora. Și iată, Eu trimit peste voi făgăduința Tatălui Meu; voi însă ședeți în cetate, până ce vă veți îmbrăca cu putere de sus. Și i-a dus afară până spre Betania și, ridicându-Și mâinile, i-a binecuvântat. Și pe când îi binecuvânta, S-a despărțit de ei și S-a înălțat la cer. Iar ei, închinându-se Lui, s-au întors în Ierusalim cu bucurie mare. Și erau în toată vremea în templu, laudând și binecuvântând pe Dumnezeu. Amin.

(7)

Din Sfânta Evanghelic de la Ioan

(XX, 1-10)

Iar în ziua întâi a săptămânii, Maria Magdalena a venit la mormânt dis-de-dimineață, fiind încă întuneric, și a văzut piatra ridicată de pe mormânt. Deci a alergat și a venit la Simon-Petru și la celălalt ucenic pe care-l iubea Iisus și le-a zis: Au luat pe Domnul din mormânt și noi nu știm unde L-au pus. Deci au ieșit Petru și celălalt ucenic și veneau la mormânt. Și cei doi alergau împreună, dar celălalt ucenic, alergând înainte, mai repede decât Petru, a sosit cel dintâi la mormânt. Și, aplecându-se, a văzut giulgiurile puse jos, dar n-a intrat. A sosit și Simon-Petru, urmând după el, și a intrat în mormânt și a văzut giulgiurile puse jos, iar mahrama, care fusese pe capul Lui, nu era pusă împreună cu giulgiurile, ci înfășurată, la o parte, într-un loc. Atunci a intrat și celălalt ucenic care sosise întâi la mormânt, și a văzut și a crezut. Căci încă nu știau Scriptura, că Iisus trebuia să învieze din morți. Și s-au dus ucenicii iarăși la ai lor.

(8)

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan

(XX, 11-18)

În vremea aceea Maria stătea afară lângă mormânt plângând. Și pe când plângea, s-a aplecat spre mormânt. Și a văzut doi îngeri în veșminte albe șezând, unul către cap și altul către picioare, unde zăcuse trupul lui Iisus. Și aceia i-au zis: Femeie, de ce plângi? Pe cine cauți? Ea le-a zis: Că au luat pe Domnul meu și nu știu unde L-au pus. Zicând acestea, ea s-a întors cu fața și a văzut pe Iisus stând, dar nu știa că este Iisus. Zis-a ei Iisus: Femeie, de ce plângi? Pe cine cauți? Ea, crezând că este grădinarul, I-a zis: Doamne, dacă Tu L-ai luat, spune-mi unde L-ai pus și eu Îl voi ridica. Iisus i-a zis: Maria! Întorcându-se, aceea I-a zis evreiește: Rabuni! (adică, Învățătorule). Iisus i-a zis: Nu te atinge de Mine, căci încă nu M-am suit la Tatăl Meu. Mergi la frații Mei și le spune: Mă sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru și la Dumnezeu Meu și Dumnezeu vostru. Și a venit Maria Magdalena vestind ucenicilor că a văzut pe Domnul și acestea i-a spus ei.

(9)

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan

(XX, 19-31)

Și fiind seară, în ziua aceea, întâi a săptămânii, și ușile fiind încuiate, unde erau adunați ucenicii de frica iudeilor, a venit Iisus și a stat în mijloc și le-a zis: Pace vouă! Și zicând acestea, le-a arătat mâinile și coasta Sa. Deci s-au bucurat ucenicii, văzând pe Domnul. Și Iisus le-a zis iarăși: Pace vouă! Precum M-a trimis pe Mine Tatăl, vă trimit și Eu pe voi. Și zicând acestea, a suflat asupra lor și le-a zis: Luați Duh Sfânt; cărora

veți ierta păcatele, le vor fi iertate și căroră le veți ține vor fi ținute. Iar Toma, unul din cei doisprezece, cel numit Geamănul, nu era cu ei când a venit Iisus. Deci au zis lui ceilalți ucenici: Am văzut pe Domnul! Dar el le-a zis: Dacă nu voi vedea în mâinile Lui semnele cuielor, și dacă nu voi pune degetul meu în semnul cuielor, și dacă nu voi pune mâna mea în coasta Lui, nu voi crede. Și după opt zile, ucenicii Lui erau iarăși înăuntru, și Toma, împreună cu ei. Și a venit Iisus, ușile fiind încuiate, și a stat în mijloc și a zis: Pace vouă! Apoi a zis lui Toma: Adu degetul tău încoace și vezi mâinile Mele și adu mâna ta și o pune în coasta Mea și nu fi necredincios, ci credincios. A răspuns Toma și I-a zis: Domnul meu și Dumnezeu meu! Iisus i-a zis: Pentru că M-ai văzut, ai crezut. Fericiți cei ce n-au văzut și au crezut! Și încă multe alte minuni a făcut Iisus înaintea ucenicilor Săi, care nu sunt scrise în cartea aceasta. Iar acestea s-au scris, ca să credeți că Iisus este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, și crezând, să aveți viață în numele Lui.

(10)

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan

(XXI, 1-14)

În vremea aceea, sculându-Se din morți, Iisus S-a arătat iarăși ucenicilor la Marea Tiberiadei și S-a arătat așa: Erau împreună Simon-Petru și Toma, cel numit Geamănul, și Natanael, cel din Cana Galileii, și fiii lui Zevedeu și alți doi din ucenicii Lui. Simon-Petru le-a zis: Mă duc să pescuiesc. Și i-au zis ei: Mergem și noi cu tine. Și au ieșit și s-au suit în corabie, și în noaptea aceea n-au prins nimic. Iar făcându-se dimineață, Iisus a stat la țarm; dar ucenicii n-au știut că este Iisus. Deci le-a zis Iisus: Fiilor, nu cumva aveți ceva de mâncare? Ei I-au răspuns: Nu. Iar El le-a zis: Aruncați mreaja în partea dreaptă

a corăbiei și veți afla. Deci au aruncat-o și nu mai puteau s-o tragă de mulțimea peștilor. Și a zis lui Petru ucenicul acela pe care-l iubea Iisus: Domnul este! Deci Simon-Petru, auzind că este Domnul, și-a încins haina, căci era dezbrăcat, și s-a aruncat în apă. Și ceilalți ucenici au venit cu corabia, căci nu erau departe de țârm, ci la două sute de coți, trăgând mreaja cu pești. Deci, când au ieșit la țârm au văzut jar pus jos și pește pus deasupra, și pâine. Iisus le-a zis: Aduceți din peștii pe care i-ați prins acum. Simon-Petru s-a suit în corabie și a tras mreaja la țârm, plină de pești mari: o sută cincizeci și trei și, deși erau atâția, nu s-a rupt mreaja. Iisus le-a zis: Veniți de prânziți. Și nici unul din ucenici nu îndrăznea să-L întrebe: Cine ești Tu?, știind că este Domnul. Deci a venit Iisus și a luat pâinea și le-a dat lor, și de asemenea și peștele. Aceasta este, acum, a treia oară când Iisus S-a arătat ucenicilor, după ce S-a sculat din morți.

(11)

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan

(XXI, 15-25)

În vremea aceea S-a arătat Iisus ucenicilor Săi, după ce S-a sculat din morți, și a zis lui Simon-Petru: Simone, fiul lui Iona, Mă iubești tu mai mult decât aceștia? El I-a zis: Da, Doamne, Tu știi că Te iubesc. Zis-a lui; Paște mieluseii Mei. Iisus i-a zis iarăși, a doua oară: Simone, fiul lui Iona, Mă iubești? El I-a zis: Da, Doamne, Tu știi că Te iubesc. Zis-a Iisus lui: Păstorește oile Mele. Iisus i-a zis a treia oară: Simone, fiul lui Iona, Mă iubești? Petru s-a întristat, că i-a zis a treia oară: Mă iubești? Și I-a zis: Doamne, Tu știi toate. Tu știi că Te iubesc. Iisus i-a zis: Paște oile Mele. Adevărat, adevărat zic ție: Când erai mai tânăr te încingeai singur și umblai unde voiai; dar când

vei îmbătrâni, vei întinde mâinile tale și altul te va încinge și te va duce unde nu voiești. Iar aceasta a zis-o, însemnând cu cel fel de moarte va preaslăvi pe Dumnezeu. Și zicând aceasta, i-a zis: Urmează Mie. Dar întorcându-se, Petru a văzut venind după el pe ucenicul pe care-l iubea Iisus, acela care la Cină s-a rezemat de pieptul Lui și I-a zis: Doamne, cine este cel ce Te va vinde? Pe acesta deci, văzându-l, Petru a zis lui Iisus: Doamne, dar cu acesta ce se va întâmpla? Zis-a lui Iisus: Dacă voiesc ca acesta să rămână până voi veni, ce ai tu? Tu urmează Mie. De aceea a ieșit cuvântul acesta între frați, că ucenicul acela nu va muri; dar Iisus nu i-a spus că nu va muri, ci: dacă voiesc ca acesta să rămână până voi veni, ce ai tu? Acesta este ucenicul care mărturisește despre aceasta și care a scris acestea, să știm că mărturia lui e adevărată. Dar sunt și alte multe lucruri pe care le-a făcut Iisus și care, dacă s-ar fi scris cu de-amănuntul, cred că lumea aceasta n-ar cuprinde cărțile ce s-ar fi scris. Amin.

ALTE EVANGHELII

care pot fi citite ca adaos de podoabă la stâlpi,
precum și în drum spre locul de înmormântare

(1)

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan

(V, 17-24)

Zis-a Domnul către iudeii care veniseră la Dânsul: Tatăl Meu până acum lucrează; și Eu lucrez. Deci pentru aceasta căutau și mai mult iudeii să-L omoare, nu numai pentru că dezlega sâmbăta, ci și pentru că zicea că Dumnezeu este Tatăl

Său, făcându-Se pe Sine deopotrivă cu Dumnezeu. A răspuns deci Iisus și le-a zis: Adevărat, adevărat zic vouă: Fiul nu poate să facă nimic de la Sine, dacă nu va vedea pe Tatăl făcând; căci cele ce face Acela, acestea le face și Fiul întocmai. Că Tatăl iubește pe Fiul și-I arată toate câte face El și lucruri mai mari decât acestea va arăta Lui, ca voi să vă mirați. Căci, după cum Tatăl scoală pe cei morți și le dă viață, tot așa și Fiul dă viață celor ce voiește. Tatăl nu judecă pe nimeni, ci toată judecata a dat-o Fiului. Ca toți să cinstească pe Fiul, precum cinstesc pe Tatăl. Cel ce nu cinstește pe Fiul nu cinstește pe Tatăl, Care L-a trimis. Adevărat, adevărat zic vouă: Cel ce ascultă cuvântul Meu și crede în Cel ce M-a trimis are viață veșnică și la judecată nu va veni, ci s-a mutat din moarte la viață.

(2)

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan

(VI, 40-44)

Zis-a Domnul către iudeii care crezuseră într-Însul: Aceasta este voia Tatălui Meu, ca oricine vede pe Fiul și crede în El să aibă viață veșnică și Eu îl voi învia în ziua cea de apoi. Deci iudeii murmurau împotriva Lui, fiindcă zisese: Eu sunt pâinea ce s-a coborât din cer. Și ziceau: Au nu este Acesta Iisus, fiul lui Iosif, și nu știm noi pe tatăl Său și pe mama Sa? Cum spune El acum: M-am coborât din cer? Iisus a răspuns și le-a zis: Nu murmurați între voi. Nimeni nu poate să vină la Mine, dacă nu-l va trage Tatăl, Care M-a trimis, și Eu îl voi învia în ziua cea de apoi.

(3)

Din Sfânta Evanghelie de la Luca

(XII, 16-21)

Zis-a Domnul pilda aceasta: Unui om bogat i-a rodit din belșug țarina. Și el cugeta în sine, zicând: Ce voi face, că n-am unde să adun roadele mele? Și a zis: Aceasta voi face: Voi strica jitnițele mele și mai mari le voi zidi și voi strânge acolo tot grâul și bunătățile mele; și voi zice sufletului meu: Suflete, ai multe bunătăți strânse pentru mulți ani; odihnește-te, mănâncă, bea, veselește-te. Iar Dumnezeu i-a zis: Nebune! În această noapte vor cere de la tine sufletul tău. Și cele ce ai pregătit ale cui vor fi? Așa se întâmplă cu cel ce-și adună comori sieși și nu se îmbogățește în Dumnezeu.

(4)

Din Sfânta Evanghelie de la Matei

(XXII, 23-33)

În vremea aceea, s-au apropiat de Iisus saducheei, cei ce zic că nu este înviere, și L-au întrebat, zicând: Învățătorule, Moise a zis: Dacă cineva moare neavând copii, fratele lui să ia de soție pe cea văduvă și să ridice urmași fratelui său. Deci erau, la noi, șapte frați; și cel dintâi s-a însurat și a murit și, neavând urmaș, a lăsat pe femeia sa fratelui său. Asemenea și al doilea și al treilea, până la al șaptelea. În urma tuturor a murit și femeia. La înviere, deci, a cărui dintre cei șapte va fi femeia? Căci toți au avut-o de soție. Răspunzând, Iisus le-a zis: Vă rătăciți, neștiind Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu. Căci la înviere nici nu se însoară, nici nu se mărită, ci sunt ca îngerii lui Dumnezeu în cer. Iar despre învierea morților, au n-ați citit ce vi

s-a spus vouă de Dumnezeu, zicând: Eu sunt Dumnezeuul lui Avraam și Dumnezeuul lui Isaac și Dumnezeuul lui Iacov? Nu este Dumnezeuul morților, ci al viilor. Iar mulțimile, ascultându-L, erau uimate de învățătura Lui.

(5)

Din Sfânta Evanghelie de la Matei

(XXIV, 27-33; 42-51)

Zis-a Domnul ucenicilor Săi: Precum fulgerul iese de la răsărit și se arată până la apus, așa va fi și venirea Fiului Omului. Că unde va fi stârvul, acolo se vor aduna vulturii. Iar îndată după strâmtorarea acelor zile, soarele se va întuneca și luna nu va mai da lumina ei, iar stelele vor cădea din cer și puterile cerurilor se vor zgudui. Atunci se va arăta pe cer semnul Fiului Omului și vor plânge toate neamurile pământului și vor vedea pe Fiul Omului venind pe norii cerului, cu putere și cu slavă multă. Și va trimite pe îngerii Săi, cu sunet mare de trâmbiță și vor aduna pe cei aleși ai Lui din cele patru vânturi, de la marginile cerurilor până la celelalte margini. Învățați de la smochin pilda: Când mlădița lui se face fragedă și odrăsleşte frunze, cunoașteți că vara este aproape. Asemenea și voi, când veți vedea toate acestea, să știți că este aproape, la uș. Privegheați deci, că nu știți în care zi vine Domnul vostru. Acea cunoașteți, că de-ar ști stăpânul casei la ce strajă din noapte vine furul, ar priveghea și n-ar lăsa să i se spargă casa. De aceea, și voi fiți gata, că în ceasul în care nu gândiți Fiul Omului va veni. Cine, oare, este sluga credincioasă și înțeleaptă pe care a pus-o stăpânul peste slugile sale, ca să le dea hrană la timp? Fericită este sluga aceea pe care venind stăpânul său, o va afla făcând așa. Adevărat zic vouă că peste toate avuțiile sale o va pune. Iar dacă acea slugă, rea fiind, va zice în inima sa: Stă-

pânuL meu întârzie, și va începe să bată pe cei ce slujesc împreună cu el, să mănânce și să bea cu bețivii, veni-va stăpânul slugii aceleia în ziua când nu se așteaptă și în ceasul pe care nu-l cunoaște, și o va tăia din dregătorie și partea ei o va pune cu fățarnicii. Acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților.

(6)

Din Sfânta Evanghelie de la Matei

(VI, 22-33)

Zis-a Domnul către dânșii: Luminătorul trupului este ochiul; de va fi ochiul tău curat, tot trupul tău va fi luminat. Iar de va fi ochiul tău rău, tot trupul tău va fi întunecat. Deci, dacă lumina care e în tine este întuneric, dar întunericul cu cât mai mult! Nimeni nu poate să slujească la doi domni, căci sau pe unul îl va urî și pe celălalt îl va iubi, sau de unul se va lipi și pe celălalt îl va disprețui; nu puteți să slujiți lui Dumnezeu și lui mamona. De aceea zic vouă: Nu vă îngrijiți pentru sufletul vostru ce veți mânca, nici pentru trupul vostru cu ce vă veți îmbrăca; au nu este sufletul mai mult decât hrana și trupul decât îmbrăcămintea? Priviți la păsările cerului că nu seamănă, nici nu seceră, nici nu adună în jitițe, și Tatăl vostru Cel ceresc le hrănește. Oare nu sunteți voi cu mult mai presus decât ele? Și cine dintre voi, îngrijindu-se, poate să adauge staturii sale un cot? Iar de îmbrăcămintea de ce vă îngrijiți? Luați seama la crinii câmpului cum cresc: nu se ostenesc, nici nu torc. Și vă spun vouă că nici Solomon, în toată mărirea lui, nu s-a îmbrăcat ca unul dintre aceștia. Iar dacă iarba câmpului, care astăzi este și mâine se aruncă în cuptor, Dumnezeu astfel o îmbracă, oare nu cu mult mai mult pe voi, puțin credincioșilor? Deci, nu duceți grijă, spunând: Ce vom mânca, ori ce vom bea, ori cu ce ne vom

îmbrăca? Că după toate acestea se străduiesc păgânii; știe doar Tatăl vostru Cel ceresc că aveți nevoie de ele. Căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui și toate acestea se vor adăuga vouă.

(7)

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan

(VI, 48-54)

Zis-a Domnul către iudeii care crezuseră în El: Eu sunt pâinea vieții. Părinții voștri au mâncat mană în pustie și au murit. Pâinea care se coboară din cer este aceea din care, dacă mănâncă cineva, nu moare. Eu sunt pâinea cea vie, care s-a pogorât din cer. Cine mănâncă din pâinea aceasta viu va fi în veci. Iar pâinea pe care Eu o voi da pentru viața lumii este trupul Meu. Deci iudeii se certau între ei, zicând: Cum poate Acesta să ne dea trupul Lui să-l mâncăm? Și le-a zis Iisus: Adevărat, adevărat zic vouă, dacă nu veți mânca trupul Fiului Omului și nu veți bea sângele Lui, nu veți avea viață în voi. Cel ce mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu are viață veșnică și Eu îl voi învia în ziua cea de apoi.

(8)

Din Sfânta Evanghelie de la Luca

(XIV, 1, 12-15)

În vremea aceea a intrat Iisus, într-o sâmbătă, în casa uneia dintre căpeteniile fariseilor, ca să mănânce pâine; și a zis celui ce-L chemase: când faci prânz sau cină, nu chema pe prietenii tăi, nici pe frații tăi, nici pe rudele tale, nici vecinii bogați, ca nu cumva să te cheme și ei, la rândul lor, pe tine și să-ți fie ca

răsplată. Ci, când faci un ospăț, cheamă pe săraci, pe neputincioși, pe șchiopi, pe orbi, și fericit vei fi că nu pot să-ți răsplătească. Căci ți se va răsplăti la învierea dreptilor. Și auzind acestea, unul dintre cei ce ședeau cu El la masă I-a zis: Fericit este cel ce va prânzi în împărăția lui Dumnezeu!

(9)

Din Sfânta Evanghelie de la Matei

(XXV, 31-46)

Zis-a Domnul: Când va veni Fiul Omului întru slava Sa, și toți sfinții îngeri cu El, atunci va șede pe tronul slavei Sale. Și se vor aduna înaintea Lui toate neamurile și-i va despărți pe unii de alții, precum desparte păstorul oile de capre. Și va pune oile de-a dreapta Sa, iar caprele de-a stânga. Atunci va zice Împăratul celor de-a dreapta Lui: Veniți, binecuvântații Tatălui Meu, moșteniți împărăția cea pregătită vouă de la întemeierea lumii. Căci flămând am fost și Mi-ați dat să mănânc; însetat am fost și Mi-ați dat să beau; străin am fost și M-ați primit; gol am fost și M-ați îmbrăcat; bolnav am fost și M-ați cercetat; în temniță am fost și ați venit la Mine. Atunci dreptii îi vor răspunde, zicând: Doamne, când Te-am văzut flămând și Te-am hrănit? Sau însetat și Ți-am dat să bei? Sau când Te-am văzut străin și Te-am primit, sau gol și Te-am îmbrăcat? Sau când Te-am văzut bolnav sau în temniță și am venit la Tine? Iar Împăratul, răspunzând, va zice către ei: Adevărat zic vouă: Întrucât ați făcut unuia dintre acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut. Atunci va zice și celor de-a stânga: Duceți-vă de la Mine, blestemaților, în focul cel veșnic, care este gătit diavolului și îngerilor lui. Căci flămând am fost și nu Mi-ați dat să mănânc; însetat am fost și nu Mi-ați dat să beau; străin am fost și nu M-ați primit; gol, și nu M-ați îmbrăcat; bolnav și în temniță,

și nu M-ați cercetat. Atunci vor răspunde și ei, zicând: Doamne, când Te-am văzut flămând, sau însetat, sau străin, sau gol, sau bolnav, sau în temniță și nu Ți-am slujit? El însă le va răspunde, zicând: Adevărat zic vouă: Întrucât nu ați făcut unuia din aceștia prea mici, nici Mie nu Mi-ați făcut. Și vor merge aceștia la osândă veșnică, iar dreptii la viață veșnică.

(10)

Din Sfânta Evanghelic de la Matei

(V, 42-48)

Zis-a Domnul: Celui care cere de la tine, dă-i; și de la cel ce vvoiește să se împrumute de la tine, nu întoarce fața ta. Ați auzit că s-a zis: Să iubești pe aproapele tău și să urăști pe vrăjmașul tău. Iar Eu vă zic vouă: Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cel ce vă blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă vatămă și vă prigonesc, ca să fiți fiii Tatălui vostru Celui din ceruri, că El face să răsară soarele peste cei răi și peste cei buni și trimite ploaie peste cei drepti și peste cei nedrepti. Căci dacă iubiți pe cei ce vă iubesc, ce răsplată veți avea? Au nu fac și vameșii același lucru? Și dacă îmbrățișați numai pe frații voștri, ce faceți mai mult? Au nu fac și păgânii același lucru? Fiți, dar, voi desăvârșiți, precum Tatăl vostru Cel ceresc desăvârșit este.

(11)

Din Sfânta Evanghelic de la Matei

(XIII, 44-54)

Zis-a Domnul pilda aceasta: Asemenea este împărăția cerurilor cu o comoară ascunsă în țarină, pe care, găsind-o un om, a ascuns-o, și de bucuria ei se duce și vinde tot ce are și cumpără țarina aceea. Iarăși este asemenea împărăția cerurilor

cu un neguțator care caută mărgăritare bune. Și aflând un mărgăritar de mult preț, s-a dus, a vândut toate câte avea și l-a cumpărat. Asemenea este iarăși împărăția cerurilor cu un năvod aruncat în mare și care adună tot felul de pești. Iar când s-a umplut, l-au tras pescarii la mal și, șezând, au ales în vase pe cei buni, iar pe cei răi i-au aruncat afară. Așa va fi la sfârșitul veacului: vor ieși îngerii și vor despărți pe cei răi din mijlocul celor drepti. Și îi vor arunca în cuptorul cel de foc; acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților. Înțeles-ați toate acestea? Zis-au Lui: Da, Doamne. Iar El le-a zis: De aceea, orice cărturar cu învățatură despre împărăția cerurilor este asemenea unui om gospodar, care scoate din vistieria sa noi și vechi. Iar după ce Iisus a sfârșit aceste pilde, a trecut de acolo. Și venind în patria Sa, îi învăța pe ei în sinagoga lor.

(12)

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan

(VIII, 51-59)

Zis-a Domnul către iudeii care veniseră atunci la Dânsul: Adevărat, adevărat zic vouă: Dacă cineva va păzi cuvântul Meu, nu va vedea moartea în veac. Iudeii l-au zis: Acum am cunoscut că ai demon. Avraam a murit, de asemenea și proorocii; și Tu zici: Dacă cineva va păzi cuvântul Meu, nu va gusta moartea în veac. Nu cumva ești Tu mai mare decât Tatăl nostru Avraam, care a murit? Și au murit și proorocii. Cine Te faci Tu a fi? Iisus a răspuns: Dacă Mă slăvesc Eu pe Mine Însumi, slava Mea nimic nu este. Tatăl Meu este Cel care Mă slăvește, despre Care ziceți voi că este Dumnezeuul vostru. Și nu L-ați cunoscut, dar Eu Îl știu; și, dacă aș zice că nu-L știu, aș fi mincinos, asemenea vouă. Ci Îl știu și păzesc cuvântul Lui. Avraam, părintele vostru, a fost bucuros să vadă ziua Mea și a văzut-o și s-a bucurat. Deci au zis iudeii către El: Încă nu ai cincizeci de ani și

I-ai văzut pe Avraam? Iisus le-a zis: Adevărat, adevărat zic vouă: Eu sunt mai înainte de a fi fost Avraam. Deci au luat pietre ca să arunce asupra Lui. Dar Iisus S-a ferit şi a ieşit din templu şi, trecând prin mijlocul lor, S-a dus.

(13)

Din Sfânta Evanghelie de la Matei

(XII, 30-37)

Zis-a Domnul: Cine nu este cu Mine este împotriva Mea, şi cine nu adună cu Mine, risipeşte. De aceea vă zic: Orice păcat şi orice hulă se va ierta oamenilor, dar hula împotriva Duhului nu se va ierta. Celui care va zice cuvânt împotriva Fiului Omului, se va ierta lui; dar celui care va zice împotriva Duhului Sfânt, nu i se va ierta lui, nici în veacul acesta, nici în cel ce va să fie. Ori spuneţi că pomul este bun şi rodul lui e bun, ori spuneţi că pomul este rău şi rodul lui e rău, căci după roadă se cunoaşte pomul. Pui de vipere, cum puteţi să graiţi cele bune, odată ce sunteţi răi? Căci din prisosul inimii grăieşte gura. Omul cel bun din comoara lui cea bună scoate afară cele bune, pe când omul cel rău din comoara lui cea rea scoate afară cele rele. Vă spun că pentru orice cuvânt deşert, pe care-l vor rosti, oamenii vor da socoteală în ziua judecăţii. Căci din cuvintele tale vei fi găsit drept, şi din cuvintele tale vei fi osândit.

(14)

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan

(XII, 24-26; 35-36)

Zis-a Domnul către ucenicii Săi: Adevărat, adevărat zic vouă că dacă grăuntele de grâu, când cade în pământ, nu va muri, rămâne singur; iar dacă va muri, aduce multă roadă. Cel ce îşi iubeşte sufletul îl va pierde; iar cel ce îşi urăşte sufle-

tul în lumea aceasta îl va păstra pentru viața veșnică. Dacă-Mi slujește cineva, să-Mi urmeze, și unde sunt Eu, acolo va fi și slujitorul Meu. Dacă-Mi slujește cineva, Tatăl Meu îl va cinsti. Deci le-a zis Iisus: Încă puțină vreme Lumina este cu voi. Umblați cât aveți Lumină, ca să nu vă prindă întunericul. Căci cel ce umblă în întuneric nu știe unde merge. Cât aveți Lumină, credeți în Lumină, ca să fiți fii ai Luminii.

(15)

Din Sfânta Evanghelie de la Luca

(XII, 32-40)

Zis-a Domnul: Nu te teme, turmă mică, pentru că Tatăl vostru a binevoit să vă dea vouă împărăția. Vindeți averile voastre și dați milostenie; faceți-vă pungii care nu se învechesc, comoară neîmpuținată în ceruri, unde fur nu se apropie, nici molie nu o strică. Căci unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră. Să fie mijloacele voastre încinse și făcliile voastre aprinse. Și voi fiți asemenea oamenilor care așteaptă pe stăpânul lor când se va întoarce de la nuntă, ca, venind și bătând, îndată să-I deschidă. Fericite sunt slugile acelea pe care, venind, stăpânul le va afla veghind. Adevărat zic vouă că se va încinge și le va pune la masă și, apropiindu-se le va sluji. Fie că va veni la straja a doua, fie că va veni la straja a treia, și le va găsi așa, fericite sunt acelea. Iar aceasta să știți, că, de ar ști stăpânul casei în care ceas vine furul, ar veghea și n-ar lăsa să i se spargă casa. Deci și voi fiți gata, că în ceasul în care nu gândiți Fiul Omului va veni.

RÂNDUIALA PARASTASULUI

Mergând preotul unde este pregătită coliva și cădind-o cruciș, zice: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne miluiește... (de 12 ori), Psalmul 90: Cel ce locuiește în ajutorul Celui Preaînalt... și sfârșitul lui: Slavă..., Și acum..., Alluia (de 3 ori). Și îndată ectenia:

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea de sus...

Pentru lăsarea și iertarea greșalelor celor ce întru fericită adormire s-au mutat, Domnului să ne rugăm.

Pentru pururea pomeniții robii lui Dumnezeu (N) cei din veac adormiți în dreapta credință: a strămoșilor, a moșilor, a părinților, a fraților, a ctitorilor acestui sfânt locaș și a tuturor ortodocșilor creștini, celor ce zac aici și pretutindenea; pentru odihna, liniștea și fericirea lor, Domnului să ne rugăm.

La pomenirea Eroilor, se va rosti, în locul ecteniei de mai sus, aceasta:

Pentru fericirii întru adormire eroii, ostașii și luptătorii români, din toate timpurile și din toate locurile, căzuți pe câmpurile de luptă, în lagăre și în închisori pentru apărarea patriei și a credinței strămoșești, pentru întregirea neamului, pentru libertatea și demnitatea noastră, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să li se ierte lor toată greșeala cea de voie și cea fără de voie, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca neosândiți să stea la înfricoșătorul scaun al slavei Domnului, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce plâng și se chinuiesc, așteptând mângâierea lui Hristos, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se îndepărteze de la ei toată durerea, întristarea și suspinarea și să-i sălășluiască pe ei unde strălucește lumina feței lui Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca Domnul Dumnezeu nostru să așeze sufletele lor în loc luminat, în loc de verdeață, în loc de odihnă, unde toți dreptii sălășluiesc, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne izbăvim noi de tot necazul...

Apără, mântuiește, miluiește...

Pe Preasfânta, curata... pe noi înșine și unii pe alții...

Și după ecfonisul: Că Tu ești învierea și viața..., se cântă Aliluia (de 3 ori) pe glasul al 8-lea, zicând aceste stihuri:

Stih 1: Fericiți pe care i-ai ales și i-ai primit Doamne.

Stih 2: Și pomenirea lor din neam în neam.

Stih 3: Sufletele lor întru bunătați se vor sălășlui și seminția lor va moșteni pământul.

Apoi aceste tropare, glasul al 8-lea:

Cela ce prin adâncul înțelepciunii, cu iubirea de oameni toate le chivernisești și ceea ce este de folos tuturor le dăruiești, Unule Ziditorule, odihnește, Doamne, sufletele robilor Tăi, că spre Tine nădejdea și-au pus, spre Făcătorul și Ziditorul și Dumnezeu nostru (de două ori).

Slavă... Și acum..., al Născătoarei:

Pe tine zid și liman te avem și rugătoare bine primită către Dumnezeu, pe Carele L-ai născut, Născătoare de Dumnezeu nenumtită, ceea ce ești credincioșilor mântuire.

Apoi diaconul rostește ectenia:

Miluieste-ne pe noi, Dumnezeuule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluieste.

Încă ne rugăm pentru iertarea păcatelor robilor lui Dumnezeu (N). Pentru ca să li se ierte lor toată greșeala cea de voie și cea fără de voie.

La pomenirea Eroilor, se va rosti, în locul ecteniei de mai sus, aceasta:

Încă ne rugăm pentru fericirii întru adormire eroii, ostașii și luptătorii români, din toate timpurile și din toate locurile, căzuți pe câmpurile de luptă, în lagăre și în închisori pentru apărarea patriei și a credinței strămoșești, pentru întregirea neamului, pentru libertatea și demnitatea noastră. Pentru ca să li se ierte lor toată greșeala cea de voie și cea fără de voie.

Ca Domnul Dumnezeuul nostru să așeze sufletele lor unde dreptii se odihnesc.

Mila lui Dumnezeu, împărăția cerurilor și iertarea păcatelor lor, de la Hristos, Împăratul cel fără de moarte și Dumnezeuul nostru, să cerem.

Diaconul: Domnului să ne rugăm, iar preotul zice rugăciunea: Dumnezeuul duhurilor... Cântăreții: Doamne miluieste, ecfonis: Că Tu ești învierea, viața și odihna...și celelalte până la sfârșit.

Urmează Binecuvântările Învierii, pentru cei răposați, glasul al 5-lea cu stihul: Bine ești cuvântat, Doamne, învață-ne pe noi îndreptările Tale; Ceata sfinților a aflat izvorul vieții...,toate pe rând până la sfârșit (caută-le la Înarmorântarea mirenilor, pag. 181-182). Aliluia(de 3 ori).

După aceea, ectenia pentru morți și ecfonisul. Apoi troparul, glasul al 5-lea: Odihnește, Mântuitorul nostru, cu dreptii pe robii Tăi...

Urmează: Nu este sfânt... Marea vieții...ecfonisul: Că sfânt ești Dumnezeuul nostru...Condacul, glasul al 8-lea: Cu sfinții odihnește, Hristoase...Icosul: Tu singur ești fără de moarte... Aliluia(de 3 ori).

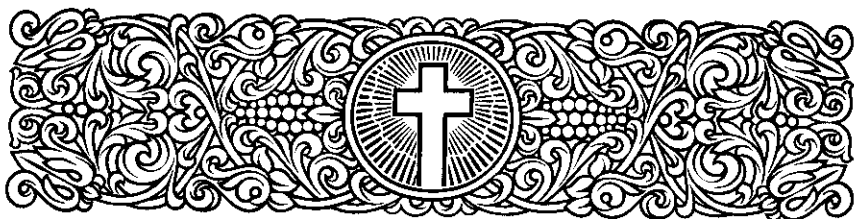
Apoi preotul zice, tămâind: Pe Născătoarea de Dumnezeu  i Maica Luminii întru cântări cinstind-o să o mărim. C nt re ii, în loc de stih, zic: Duhurile  i sufletele dreptilor Te vor lăuda pe Tine, Doamne.

Urmează Irmosul Cântării a 9-a: Pe Dumnezeu a-L vedea...  i în continuare: Sfinte Dumnezeule..., Tatăl nostru..., Că a Ta este  mp r tia..., troparele: Cu duhurile dreptilor..., întru odihna Ta, Doamne..., Slavă... Tu ești Dumnezeu, Care Te-ai pogorât la iad...,  i acum..., Una curată  i preanevinovată, Fecioară... (caută-le la pag. 290).

Diaconul rostește ectenia pentru mor i, iar preotul rugăciunea: Dumnezeul duhurilor  i ecfonisul: Că Tu ești  nvierea, viața...

Diaconul rostește: Domnului să ne rugăm, iar preotul citește rugăciunile de iertare (caută la pag. 195-197). După aceea preotul:  n telepciune. C nt re ii: Ceea ce e ti mai cinstită... Preotul: Slavă  ie, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, slavă  ie. C nt re ii: Slavă...  i acum..., Doamne miluiește (de 3 ori), Părinte binecuvintează...  i otpustul: Cel ce a înviat din morți...  i după otpust, preotul zice:  ntru fericita adormire, ve nic  odihnă...  i se cântă: Ve nica pomenire (de 3 ori), făcând sfârșitul: Pentru rugăciunile...

LITIA MICĂ PENTRU MORȚI

Se face în toate zilele peste an, seara după sfârșitul Vecerniei și dimineața după sfârșitul Utreniei, în zilele obișnuite; iar în zilele de sărbătoare, precum în duminicile când se cântă policleu și doxologic, la sărbătorile cele mari, la înainte-prăznuire și după-prăznuire, Litia aceasta pentru morți nu se face.

Rânduiala ei este următoarea:

Seara după sfârșitul Vecerniei și dimineața după sfârșitul Utreniei, preotul ia cădelnița cu tămâie și ecleziarhul ia sfeșnicul cu lumânarea aprinsă, mergând înaintea preotului ce-și are pus pe sine epitrahilul; iar cântăreții urmând, cântă o stihiră din cele de la Litia bisericii, preschimbându-le, o dată una, altă dată alta, de câte ori se face Litia; și când ajung în tinda bisericii, preotul stă în mijloc și, după terminarea stihirii, zice:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru... Și îndată: Sfinte Dumnezeule... (pe glasul stihirii, însă repede în amândouă stratele). Slavă... Și acum..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția... Și îndată se cântă troparele acestea ale morților, iar preotul cădește icoanele din tindă și poporul.

Troparul, glasul al 4-lea:

Cu duhurile dreptilor celor ce s-au săvârșit, odihnește, Mântuitorule, sufletele robilor Tăi, păzindu-le pe dânsele întru viața cea fericită care este la Tine, Iubitorule de oameni.

Întru odihna Ta, Doamne, unde toți sfinții Tăi se odihnesc, odihnește și sufletele robilor Tăi, că Însuși ești iubitor de oameni.

Slavă..

Tu ești Dumnezeu, Care Te-ai pogorât la iad și ai dezlegat durerile celor ferecați, Însuși, și sufletele robilor Tăi, odihnește-le.

Și acum..., al Născătoareii:

Una curată și preanevinovată, Fecioară, care ai născut mai presus de fire pe Dumnezeu, roagă-L să mântuiască sufletele robilor Săi.

Și îndată diaconul sau preotul zice această ectenie:

Miluieste-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, ne rugăm Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Strana: Doamne miluiește (de 3 ori).

Încă ne rugăm pentru odihna și iertarea sufletelor celor din veac adormiți în dreapta credință: a strămoșilor, a moșilor, a părinților, a maicilor, a fraților, a surorilor, a fiilor și a tuturor sufletelor celor dintr-o rudenie și seminție cu noi, care mai înainte au adormit în nădejdea învierii și a vieții veșnice; a ctitorilor sfântului locașului acestuia, a miluitorilor și binefăcătorilor și a tuturor celor ce s-au ostenit și au slujit în sfânt locașul acesta: arhieriei, ieromonahi, preoți, ierodiaconi, diaconi, monahi și slujitori ortodocși creștini, care odihnesc aici și pretutindeni, și a robilor lui Dumnezeu care acum se pomenesc (N); și pentru ca să li se ierte lor toată greșeala cea de voie și cea fără de voie.

Ca Domnul Dumnezeu să așeze sufletele și numele lor în cartea vieții, în sânurile lui Avraam, în latura celor vii, în împărăția cerurilor și în raiul desfătării, unde toți dreptii se odihnesc.

Mila lui Dumnezeu, împărăția cerurilor și iertarea păcatelor lor, de la Hristos, Împăratul cel fără de moarte și Dumnezeul nostru, să cerem.

Strana: Dă, Doamne

Diaconul sau preotul: Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne miluiește. Apoi preotul citește această

Rugăciune

Dumnezeul duhurilor și a tot trupul, Care ai călcat moartea și pe diavolul l-ai surpat și ai dăruit viață lumii Tale; Însuși, Doamne, odihnește și sufletele adormiților robilor Tăi (N), în loc luminat, în loc cu verdeață, în loc de odihnă, de unde a fugit toată durerea, întristarea și suspinarea. Și orice greșeală au săvârșit ei, cu cuvântul, cu lucrul sau cu gândul, ca un Dumnezeu bun și iubitor de oameni, iartă-i. Că nu este om care să fie viu și să nu greșească; numai Tu ești fără de păcat, dreptatea Ta este în veac și cuvântul Tău este adevărul.

Ecfonis:

Că Tu ești învierea și viața și odihna adormiților robilor Tăi (N), Hristoase Dumnezeuul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început, și Preasfântului și bunului și de-viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, slavă Ție.

Strana: Slavă... Și acum..., Doamne miluiește..., Părinte, binecuvintează

Preotul:

Cel ce a înviat din morți, Hristos, Adevăratul Dumnezeuul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, ale sfinților, măriților și întru tot lăudaților Apostoli, ale preacuvioșilor și de Dumnezeu purtătorilor părinților noștri și ale tuturor sfinților, sufletele robilor Săi cei mutați de la noi, în locașurile dreptilor să le așeze, în sânul lui Avraam să le odihnească și cu dreptii să le numere; iar pe noi să ne miluiască, ca un bun și de oameni iubitor.

Preotul:

Veșnică pomenire, vrednicilor de fericire și pururea pomeniților, părinților și fraților noștri (de trei ori).

Dumnezeu să-i fericască și să-i odihnească pe dânșii, iar pe noi să ne miluiască, ca un bun și de oameni iubitor.

Preotul:

Întru fericită adormire, veșnică odihnă dă, Doamne, adormiților și pururea pomeniților ctitorilor sfântului locașului acestuia, părinților și fraților noștri ortodocși creștini, care odihnesc aici și pretutindeni și le fă lor veșnică pomenire.

Strana cântă: Veșnica pomenire... pe glasul al 3-lea (de 3 ori).

Ecleziarhul, luând sfeșnicul, cădelnița și epitrahilul de la preot, le aduce la locul lor, iar preotul stând înaintea ușilor zice:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, miluiește-ne pe noi.

Strana: Amin.

RUGĂCIUNEA

care se citește de către preot la împărțirea hainelor
și a altor lucruri pentru cei adormiți în Domnul

Domnului să ne rugăm...

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeu nostru, Cel ce stăpânești peste cei morți și peste cei vii, Care dai hrană celor flămânzi și îmbrăcăminte celor goi, binecuvintează hainele acestea ca să le poarte cei ce le vor îmbrăca, iar pe adormitul robul Tău (N), îmbracă-l în veșmântul nestrucăciunii și în haină înfrumusețată cu lumină și-l așază în locașul Tău, ca să se bucure în veci într-o desfătare a bunătăților Tale și într-o odihnă. Binecuvintează, Doamne, și celelalte lucruri câte se vor mai împărți pentru adormitul robul Tău (N), ca să-i fie lui de pomenire și spre iertarea păcatelor. Dăruiește, Doamne, sănătate și celor ce vor purta aceste daruri de haine, spre pomenirea numelui adormitului. Dăruiește și adormitului răspuns bun la înfricoșătoare judecata Ta; ușurează-l, Doamne, de păcatele ce a făcut cu lucrul, cu cuvântul sau cu gândul. Că numai Tu singur ești fără de păcat, Hristoase Dumnezeu nostru, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RÂNDUIALA

binecuvântării și sfințirii crucii ce se așază la mormânt

Preotul îmbrăcat în epitrahil și felon, stând cu fața spre răsărit și cădind crucea cea nouă, face obișnuitul început: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția...

Apoi se cântă troparul crucii, glasul 1:

Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta. Biruință binecredincioșilor creștini asupra celui potrivit dăruiește. Și cu Crucea Ta, păzește pe poporul Tău.

Slavă... Și acum...

Condacul crucii, glasul al 4-lea:

Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruiește, Hristoase, Dumnezeule. Veselește cu puterea Ta pe binecredincioșii creștini, dăruindu-le lor biruință asupra celui potrivit, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruință.

Diaconul rostește ectenia pentru morți, iar preotul zice rugăciunea: Dumnezeu duhurilor... Și ecfonisul: Că Tu ești învierea, viața și odihna...

Apoi preotul citește această

Rugăciune

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeu slavei, Părinte atotțiitorule, Dumnezeu Savaot, Cel ce ai preînchipuit prin pomul vieții cel din mijlocul raiului, de viață făcătoarea Cruce, pe care preaiubitul Tău Fiu, fiind răstignit, a murit, și cu moartea pe moarte a omorât; Cel ce ai dăruit Bisericii Tale Crucea armă nebiruită, întărire în credință, nădejde tare de mântuire și dătătoare de viață; pentru aceea și noi slujitorii Tăi, care fără vrednicie ne-am împărțășit de harul Tău cel atât de mare, aducând cinstire și mulțumire slavei Tale, cu smerită închinare Te rugăm: trimite harul Preasfântului Tău Duh, și, căutând cu milostivire la crucea aceasta care va însemna mormântul adormitului robului Tău (N), care se odihnește aici (sau: adormitei roabei Tale (N), care odihnește aici), binecuvintează-o și o sfințește pe ea ca să fie: semn puternic și înfricoșător împotriva tuturor dușmanilor celor văzuți și celor nevăzuți, alungare și îndepărtare a tuturor uneltirilor și ispitelor diavolești; iar pentru dreptcredincioșii Tăi să fie ajutor, întărire în credință, sprijinire în nădejde, biruință în ispite și sporire în toate virtuțile; iar pentru toți cei ce se vor închina și vor aduce rugăciuni înaintea crucii acesteia, fii ascultător, plin de milostivire și bogat dăruitor al tuturor celor cerute spre mântuire. Și după cum prin Cruce ai izbăvit lumea de osânda păcatului, așa și pe robii Tăi, care au făcut cu credință crucea aceasta și au ridicat-o aici din dragoste pentru adormiții robii Tăi care odihnesc aici, arată-i, cu puterea Crucii preaiubitului Tău Fiu, totdeauna biruitori împotriva păcatului, și le dăruiește toate darurile Tale cele pă-

măntești și cerești, învățând totdeauna la bine pe toți cei binecredincioși și îndrumându-i la dobândirea cununilor cerești. Că Tu ești izvorul sfințeniei și dătătorul bogat al darurilor și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

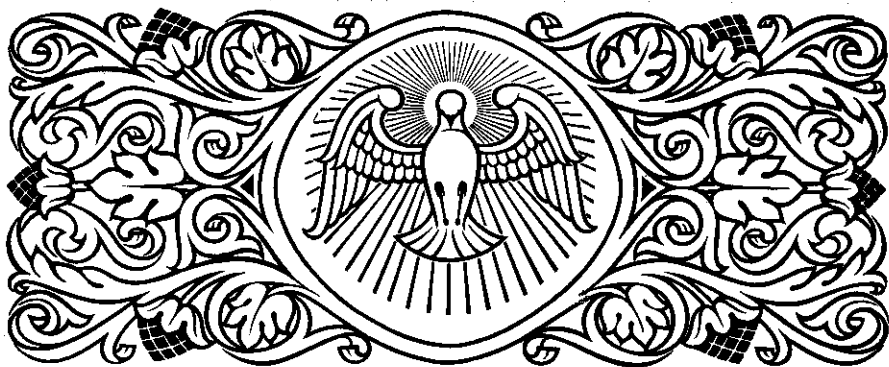
Preotul, stropind cu apă sfințită crucea, zice de trei ori:

Se sfințește crucea aceasta cu harul Sfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

După aceea se face otpustul: Cel ce pentru mântuirea noastră de bunăvoie S-a răstignit pe lemnul Crucii și morții S-a dat și a înviat a treia zi din morți, Hristos, Adevăratul Dumnezeuul nostru... Și după otpust, preotul zice: Întru fericită adormire veșnică odihnă... și se cântă: Veșnica pomenire (de 3 ori), apoi se face sfârșitul: Pentru rugăciunile...

DEZLEGĂRI
ȘI
MOLITFE

DEZLEGĂRI

RUGĂCIUNEA

pe care o citește arhiereul sau preotul, pentru iertarea tuturor
păcatelor celor de voie și a celor fără de voie
și pentru tot jurământul și blestemul

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeu nostru, Fiule și Cuvântul lui Dumnezeu, Păstorule și Mielule, Care ai ridicat păcatul lumii și ai iertat datoria celor doi datornici și femeii celei păcătoase i-ai dăruit iertare păcatelor ei, Cel ce ai dăruit vindecare slăbănogului împreună cu iertarea păcatelor lui, Însuși, Stăpâne, ușurează, lasă, iartă păcatele, nelegiuirile, greșealele cele de voie și cele fără de voie, cele cu știință și cu neștiință, cele cu călcare de poruncă și cu neascultare, ce s-au făcut de robii Tăi aceștia (N). Și câte, ca niște oameni purtători de trup și viețuitori în lume, au alunecat de au greșit, cu lucrul, cu cuvântul, cu gândul, cu știință sau cu neștiință, în timpul nopții și în timpul zilei; sau sub blestem și afurisenie de la arhiereu ori de la preot au căzut, sau înșiși pe sine s-au blestemat, sau cu jurământ pe numele lui Dumnezeu s-au jurat și l-au

călcat; sau din mânia cea fără socoteală pe vreunul din creștini au afurisit sau au blestemat; sau nebunește au vorbit, sau au osândit, sau au clevetit, sau vorbe spurcate au vorbit, sau au pizmuit, sau au mințit, sau au ținut minte răul; ori cu mânie s-au pornit, ori s-au mândrit, ori au viclenit sau camătă au luat, ori s-au trândăvit, ori în deșert s-au mărit, ori în iubire de argint au căzut, ori s-au îmbătat și au vărsat; sau la fermecătoare și vrăjitoare și la descântătoare și la alții asemenea acestora au alergat; sau peste măsură au mâncat, sau cu nesaț au fost și a doua oară au mâncat; sau desfrânare, sau preadesfrânare, sau sodomie, sau în alt chip oarecare au făcut păcatul desfrânării; ori au bătut, ori au vătămat, ori au lovit, ori pe cineva au scuipat, ori au răpit sau au furat, sau fără milă și cu scumpete au îngreuiat pe cineva, sau pe săraci n-au miluit și nu le-au făcut bine după puterea lor; sau în gând au hulit, sau de lucruri necuviincioase și-au adus aminte, sau au pârât, sau strâmbătate au făcut, sau pe fratele lor l-au scârbit, sau l-au urât, sau l-au amărât; ori la rugăciune și la cântare stând, mintea lor s-a abătut la alte viclenii și deșertăciuni lumești; ori ca niște robi pântecelui s-au făcut, sau ce nu se cade au vorbit, ori pe ascuns au mâncat sau ceva necurat au mâncat; ori cu semeție au grăit, sau nebunește au râs, sau frumusețe străină au văzut și cu dansa și-au rănit inima; ori vorbe deșarte și netrebnice au grăit, ori de păcatele fraților lor au râs și i-au osândit, iar ale lor păcate și nelegiuiri nu le-au socotit; sau de rugăciune nu s-au îngrijit; sau poruncile duhovnicilor lor n-au păzit; ori s-au lenevit, ori nebăgători de seamă au fost la cele ce aveau de făcut, ori răbdare n-au avut; sau cu îndrăznire, socotindu-se a fi înțelepți, deșertăciuni au grăit, sau au clevetit, sau altceva rău au făcut.

Pentru toate acestea și altele asemenea acestora, știute și neștiute, câte ca niște oameni au greșit robii Tăi aceștia, frații noștri, Iubitorule de oameni Doamne, miluiește-i și le iartă lor toate. Așa, Stăpâne Doamne, Dumnezeuul nostru, ascultă-ne pe

noi care ne rugăm bunătății Tale pentru robii Tăi aceștia, frații noștri, și iartă, ca unul Care nu ții minte răul, toate greșelele și fărădelegile pe care ca niște oameni le-au făcut sau le-au gândit. Că ei singuri nevrednicii și păcătoșii mărturisesc înaintea împărăției Tale, că acestea și mai mari decât acestea au făcut. Ci pentru mila Ta, ascultă-mă pe mine slujitorul Tău, și-i izbăvește pe dânșii de chinul cel veșnic; fă-i moștenitori veșnicilor Tale bunătăți, împreună cu toți care din veac au bineplăcut Ție, și-i învrednicește pe dânșii fără osândă a se împărtăși cu înfricoșătoarele și nemuritoarele Tale Taine, pentru că Tu ai zis, Stăpâne: câte veți lega pe pământ vor fi legate și în ceruri, și câte veți dezlega pe pământ vor fi dezlegate și în ceruri.

Că Tu singur ești fără de păcat și ai putere a ierta păcatele și Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de-viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

pentru cei ce sunt în blestem și pe sineși
cu jurământ s-au legat

Stăpâne Doamne, Dumnezeuul nostru, Unule-Născut, Fiule și Cuvântul Tatălui, Care ai rupt toată legătura păcatelor noastre prin patima Ta și ai suflat în fețele Apostolilor Tăi și ai zis: Luați Duh Sfânt, cărora veți ierta păcatele, se vor ierta lor, și cărora le veți ține, ținute vor fi, Tu, Stăpâne, prin Sfinții Tăi

Apostoli ai dăruit și preoților care slujesc cele sfinte în sfântă Biserica Ta să ierte păcatele pe pământ și să lege și să dezlege toată legătura nedreptății; deci și acum Te rugăm pentru fratele nostru (N), care stă înaintea Ta: dă-i lui mila Ta, rupe legătura jurământului și a blestemului cu care s-a legat, și orice a vorbit din neștiință sau din nebăgare de seamă, sau din slăbiciune sufletească a lucrat, Cel ce știi neputința omenească, ca un iubitor de oameni și bun Stăpân, toate păcatele cele de voie și cele fără de voie, iartă-le, Tu, Cel ce dezlegi pe cei legați, Cel ce ridici pe cei căzuți, nădejdea celor deznădăjduți, odihna celor osteniți; slobozește și pe robul Tău (N) din legătura păcatelor lui.

Că s-a preaslăvit preasfânt numele Tău, împreună cu al Părintelui Tău cel fără de început și cu al Preasfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

de dezlegare la blestem

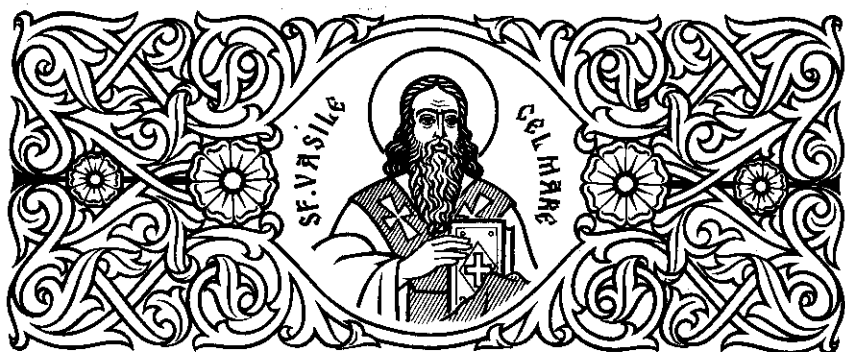
Îndurate Doamne, Bunule și Iubitorule de oameni, Care pentru îndurările Tale ai trimis pe Unul-Născut Fiul Tău în lume, ca să rupă zapisul greșelelor cel asupra noastră și să dezlege legăturile celor legați de păcate și să propovăduiască celor robiți iertare, Tu, Stăpâne, și pe robul Tău (N) liberează-l cu bunătatea Ta, de legătura ce este pusă asupra lui, și-i dăruiește lui să se apropie fără de păcat, în toată vremea și în tot locul, cu îndrăznire către slava Ta, și cu cuget curat să ceară de la Tine mila cea bogată. Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

la împăcarea celor învrăjbiți

Mulțumim Ție, Stăpâne, Iubitorule de oameni, Împăratul veacurilor și Dătătorul bunătăților, Care ai stricat perețele cel din mijloc al vrajbei și ai dat pace neamului omenesc; Cel ce și acum ai dăruit pace robilor Tăi (N), înrădăcinează într-înșii frica Ta și dragostea unuia spre altul o întărește; stinge toată vrajba; îndepărtează dintre dânșii toate îndemnurile spre dezbinare. Că Tu ești pacea noastră și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

MOLITFE

MOLITFELE SFÂNTULUI VASILE CEL MARE

pentru cei care pățimesc de la diavol și pentru toată neputința,
care se citesc și în ziua Sfântului Vasile cel Mare

(1)

Domnului să ne rugăm.

Dumnezeul dumnezeilor și Domnul domnilor, făcătorul
cetelor celor de foc și lucrătorul puterilor celor fără de
trup, meșterul celor cerești și al celor pământești, pe Care
nimeni dintre oameni nu L-a văzut, nici poate să-L vadă; de
Care se teme și se cutremură toată făptura; Cel ce a aruncat din
cer pe căpetenia îngerilor, care din trufie și-a încordat grumazul
oarecând și s-a lepădat de slujba sa prin neascultare, și pe
îngerii cei împreună cu dânsul potrivnici, care s-au făcut dia-
voli, i-a aruncat în întunericul cel adânc al iadului, fă ca
blestemul acesta ce se face în numele Tău cel înfricoșător, să fie
spre îngrozirea acestui povățuitor al vicleniei și a tuturor tabe-

rilor lui, care au căzut împreună cu el din lumina cea de sus, și pune-l pe fugă; și-i poruncește lui și diavolilor lui să se depărteze cu totul, ca să nu facă nici o vătămare acestui suflet pecetluit; ci acești pecetluiți să ia tăria puterii ca să calce peste șerpi și peste scorpui și peste toată puterea vrăjmașului. Că se laudă și se cinstește și de toată suflarea cu frică se slăvește preasfânt numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(2)

Domnului să ne rugăm.

Te blestem pe tine, începătorul răutăților și al hulei, căpetenia împotrivirii și urzitorul violenței. Te blestem pe tine cel aruncat din lumina cea de sus și surpat pentru mândrie în întunericul adâncului. Te blestem pe tine și pe toată puterea cea căzută ce a urmat voința ta. Te blestem pe tine duh necurat, cu Dumnezeu Savaot și cu toată oastea îngerilor lui Dumnezeu, Adonai, Eloï, Dumnezeu cel atotputernic; ieși și te depărtează de la robul lui Dumnezeu (N). Te blestem pe tine cu Dumnezeu, Care prin cuvânt toate le-a zidit și cu Domnul nostru Iisus Hristos, Fiul Lui cel Unul-Născut, Care mai înainte de veci în chip de negrăit și fără patimă S-a născut dintr-Însul; cu Cel ce a făcut făptura văzută și nevăzută și a zidit pe om după chipul Său și, mai înainte, prin legea firii l-a învățat acestea și cu priveghere îngerească l-a păzit; cu Cel ce a înecat păcatul cu apă de sus și a desfăcut adâncurile de sub cer și a pierdut pe uriașii cei necucernici și turnul fărădelegilor l-a sfărâmat și pământul Sodomei și al Gomorei în foc și cu pucioasă l-a ars și spre mărturie fumegă fum nestins; cu Cel ce marea cu toiagul a despărțit și pe popor l-a trecut cu picioarele neudate, iar pe tiranul faraon și oastea cea împotrivoare lui Dumnezeu, tabăra păgânătății, sub valuri de veci a înecat-o. Te blestem cu Cel

care, la plinirea vremii, din Fecioară în chip de negrăit S-a întrupat și pecețile curăției întregi le-a păzit; Care a binevoit să spele prin botez întinăciunea noastră cea veche, cu care noi prin neascultare ne spurcasem. Te blestem pe tine cu Cel ce S-a botezat în Iordan și ne-a dat nouă în apă, prin har, chipul nesticăciunii; de Care îngerii și toate puterile cerești s-au mirat, văzând pe Dumnezeu, cel întrupat smerindu-Se, când Tatăl cel fără de început a descoperit nașterea cea fără de început a Fiului și când pogorârea Sfântului Duh a mărturisit unimea Treimii. Te blestem pe tine cu Cel ce a certat vântul și a liniștit viforul mării; Care a izgonit cetele diavolilor; Cel ce prin tină a dat vedere ochilor lipsiți de lumină ai celui orb din naștere și a înnoit zidirea cea veche a neamului nostru și celor muți le-a dat grai; Cel ce a curățit rănile leproșilor și pe morți din groapă i-a înviat; Cel ce până la îngropare cu oamenii a vorbit și iadul prin înviere l-a prădat și toată omenirea a întocmit-o să nu mai fie cucerită de moarte. Te blestem pe tine cu Dumnezeu atot-știitorul, Care a însuflețit pe oameni și cu grai de Dumnezeu însuflat dimpreună cu Apostolii a lucrat și toată lumea a umplut-o de dreapta credință. Teme-te, fugi, pleacă, depărtează-te, diavole necurate și spurcate, cel de sub pământ, din adânc, înșelătorule, cel fără de chip, cel văzut pentru nerușinare, nevăzut pentru fățarie, oriunde ești sau unde mergi, de ești însuși Beelzebul, sau de te arăți ca cel ce scutură, ca șarpele, sau ca fiara, sau ca aburul, sau ca fumul, ori ca bărbat, ori ca femeie, ori ca jiganie, ori ca pasăre, sau vorbitor noaptea, sau surd, sau mut, sau care înfricoșezi cu năvălirea, sau sfâșii, sau uneltești rele, în somn greu, sau în boală, sau în neputință, sau pornești spre răs, sau aduci lacrimi de dezmierdări; ori ești desfrânat, ori rău mirositor, ori poftitor, ori făcător de desfătare, ori fermecător, ori îndemnător spre dragoste necurată, ori ghicitor în stele, ori șezi în casă, ori ești fără de rușine, ori iubitor de vrajbă, ori fără astâmpăr; sau te schimbi cu luna, sau te întorci după un oare-

care timp, sau vii dimineața, sau la amiază, sau la miezul nopții, sau în orice vreme, sau la revărsatul zorilor, sau din întâmplare te-ai întâlnit, sau de cineva ești trimis, sau ai năvălit fără de veste; sau ești din mare, sau din râu, sau din pământ, sau din fântână, sau din dărâmături, sau din groapă; sau din baltă, sau din trestie, sau din noroaie, sau de pe uscat, sau din necurăție; sau din luncă, sau din pădure, sau din copaci, sau din pasăre, sau din tunet, sau din acoperământul băii, sau din scaldătoare de ape, sau din mormânt idolesc; sau de unde știm, sau de unde nu știm, cunoscut ori necunoscut, sau din vreun loc nebănuț, pieri și te depărtează, rușinează-te de chipul cel zidit și înfrumusețat de mâna lui Dumnezeu. Teme-te de asemănarea lui Dumnezeu celui întrupat și să nu te ascunzi în robul lui Dumnezeu (N), că toiag de fier și cuptor de foc și iadul și scrâșnirea dinților te așteaptă ca răsplătire pentru neascultare. Teme-te, taci, fugi, să nu te întorci, nici să te ascunzi cu vreo altă viclenie de duhuri necurate, ci du-te în pământ fără de apă, pustiu, nelucrat, unde om nu locuiește, ci este cercetat numai de Dumnezeu, Cel ce leagă pe toți care vatămă și uneltesc asupra chipului Său; Cel ce în lanțuri te-a aruncat în întunericul iadului, pentru noaptea și ziua cea lungă, pe tine diavole, ispititorul și aflătorul tuturor răutăților. Că mare este frica de Dumnezeu și mare este slava Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

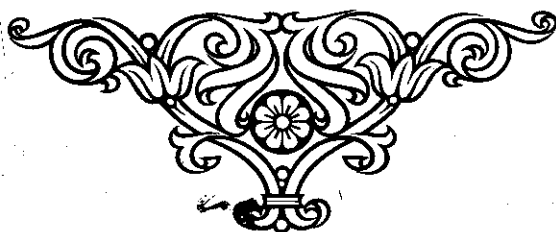
(3)

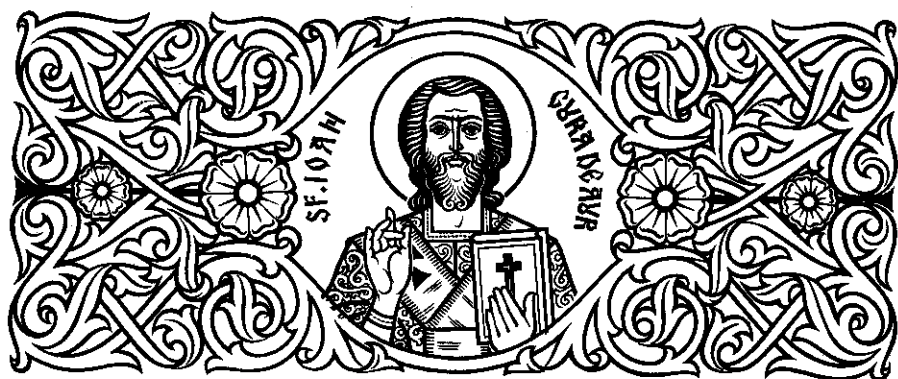
Domnului să ne rugăm.

Dumnezeul cerurilor, Dumnezeu luminilor, Dumnezeu Dîngerilor celor de sub tăria Ta, Dumnezeu arhanghelilor celor de sub stăpânirea Ta, Dumnezeu măritelor domnii, Dumnezeu sfinților, Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos; Cel ce ai dezlegat sufletele cele legate cu moartea și prin Unul-

Născut Fiul Tău ai luminat pe omul cel pătruns de întuneric; Cel ce ai slăbit durerile noastre și toată greutatea ai ușurat-o și toată nălucirea vrăjmașului de la noi ai depărtat-o; și Tu, Fiule și Cuvântul lui Dumnezeu, Care cu moartea Ta ne-ai făcut pe noi nemuritori și ne-ai mărit cu slava Ta; Cel ce cu învierea Ta ne-ai dăruit nouă să ne ridicăm de la oameni la Dumnezeu, și ai purtat pe crucea Ta toată sarcina păcatelor noastre; Cel ce ai luat asupra-Ți sfărâmarea noastră și ai tămăduit-o, Doamne; Care ne-ai făcut nouă cale la ceruri și stricăciunea în nestricăciune ai prefăcut-o, auzi-mă pe mine, care cu dragoste și cu frică strig către Tine, Cel de a Cărui frică se topesc munții împreună cu țaria de sub cer; de a Cărui putere duhurile necuvântătoare ale stihilor se cutremură, păzind hotarele lor; de a Cărui poruncă focul răsplătirii nu va trece hotarele ce i s-au pus, ci suspinând așteaptă porunca Ta; de a Cărui frică toată făptura se chinuiește oftând cu suspinuri negrăite și având poruncă să aștepte vremea sa; de Care toată firea cea potrivnică a fugit și oastea vrăjmașului s-a domolit, diavolul a căzut, șarpele s-a călcat și balaurul s-a strivit; prin Care neamurile ce Te-au mărturisit s-au luminat și s-au întărit în Tine, Doamne; prin Care viața s-a arătat, nădejdea s-a întemeiat, credința s-a întărit, Evanghelia s-a propovăduit; prin Care omul cel pământesc s-a înnoit crezând în Tine, că cine este ca Tine Dumnezeu atotputernic? Pentru aceasta Te rugăm pe Tine, Dumnezeule al părinților și Doamne al milei, Cel ce ești mai înainte de veci și mai presus de fire, primește pe acesta care a venit la Tine pentru numele Tău cel sfânt și al iubitului Tău Fiu, Iisus Hristos, și al Sfântului și preaputernicului și de-viață-făcătorului Tău Duh; izgonește din sufletul lui toată neputința, toată necredința, tot duhul necurat, scuturător, de sub pământ, din foc, nesuferit, pofditor, iubitor de aur, iubitor de argint, turbat, desfrânat, tot diavolul necurat, întunecat, fără chip și fără rușine. Așa, Dumnezeule, depărtează de la robul Tău (N) toată lucrarea diavolu-

lui, toată vraja, toată fermecătura, slujirea idolească, căutarea în stele, vraja cu mort, vraja cu pasăre, patima desfătării, iubirea trupească, iubirea de argint, beția, desfrânarea, nerușinarea, mânia, iubirea de ceartă, neastâmpărarea și tot cugetul viclean. Așa, Doamne Dumnezeul nostru, insuflă într-însul Duhul Tău cel pașnic, ca, fiind păzit de El, să facă roade de credință, de fapte bune, de înțelepciune, de curăție, de înfrânare, de dragoste, de bunătate, de nădejde, de blândețe, de îndelungă-răbdare, de îngăduință, de smerenie, de pricepere, căci este rob al Tău, în numele Tău, în numele lui Iisus Hristos, crezând în Treimea cea de o ființă și mărturisind-O împreună cu îngerii, arhanghelii, domniile cele mărite și cu toată oastea cerească. Păzește împreună cu dânsul și inimile noastre, că puternic ești, Doamne, și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și Bunului și de-viață Făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

MOLITFELE

SFÂNTULUI IOAN GURĂ DE AUR

care de obicei se citesc în continuarea Molitfelor
Sfântului Vasile cel Mare

(4)

Domnului să ne rugăm.

Dumnezeule cel veșnic, Care ai izbăvit neamul omenesc din robia diavolului, izbăvește și pe robul Tău (N) de toată lucrarea duhurilor necurate; poruncește necuratelor duhuri și viclenilor diavoli să se depărteze de la sufletul și de la trupul robului Tău (N) și să nu rămână, nici să se ascundă într-însul; să fugă, pentru numele Tău cel sfânt și al Unuia-Născut Fiului Tău și al făcătorului de viață Duhului Tău, de la zidirea mâinilor Tale ca, fiind curățit de toată ispitirea diavolului, să viețuiască cuvios, drept și cucernic, învrednicindu-se de curatele

Taine ale Unuia-Născut Fiului Tău și Dumnezeului nostru, cu Care împreună ești binecuvântat și preaslăvit, cu Preasfântul și Bunul și de viață Făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(5)

Domnului să ne rugăm.

Cel ce ai certat toate duhurile cele necurate și cu puterea Cuvântului ai alungat legheonul, arată-Te și acum, prin Unul-Născut Fiul Tău, la făptura pe care ai zidit-o după chipul Tău, și o scoate pe dânsa, pentru că este asuprită de cel potrivnic; ca fiind miluită și curățită, să se numere în turma Ta cea sfântă și să fie păzită ca o casă însuflețită a Sfântului Duh și a dumnezeieștilor și preacuratelor sfințenii. Cu harul și cu îndurările și cu iubirea de oameni a Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care împreună ești binecuvântat și cu Preasfântul și Bunul și de viață Făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(6)

Domnului să ne rugăm.

Te chemăm pe Tine, Stăpâne, Dumnezeule atotțiitorule, preaînalte, neispitite, Împărate al păcii; Te chemăm pe Tine. Care ai făcut cerul și pământul, căci de la Tine au ieșit alfa și omega, începutul și sfârșitul. Cel ce ai dat și ai supus oamenilor spre ascultare dobitoacele cele necuvântătoare, tinde, Doamne, mâna Ta cea tare și brațul Tău cel preaînalt și sfânt, și cu cercetare cercetează făptura Ta aceasta și-i trimite înger de pace, înger tare, păzitor sufletului și trupului care să certe și să izgonească de la ea pe tot vicleanul și necuratul diavol. Pentru că Tu singur, Doamne, ești preaînalt, atotțiitor și binecuvântat în vecii vecilor. Amin.

(7)

Domnului să ne rugăm.

Dumnezeiasca și sfânta, marea și înfricoșătoarea și nesuferita numire și chemare facem spre izgonirea ta, potrivnice; așijderea și certare facem spre pierderea ta, diavole. Dumnezeu cel sfânt, Cel fără de început, Cel înfricoșător, Cel nevăzut în ființă, Cel neasemănat în putere și necuprins ca Dumnezeire, Împăratul slavei și Stăpânul atotțiitorul, Care cu cuvântul bine a întocmit toate din neființă în ființă și Care umblă pe aripile vânturilor, Acela te ceartă pe tine, diavole. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Care cheamă apa mării și o varsă peste fața întregului pământ; Domnul Puterilor este numele Lui. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul cel cu frică slujit și lăudat de nenumăratele cete cerești de foc, și cu cutremur închinat și slăvit de mulțimea cetelor de îngeri și de arhangheli. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul cel cinstit de puterile ce-i stau împrejur, de preaînfricoșării heruvimi cei cu ochi mulți și de serafimii cei cu câte șase aripi, care cu două aripi își acopăr fețele lor din pricina Dumnezeirii Lui cea nevăzută și nepătrunsă de minte, și cu două aripi își acopăr picioarele lor, ca să nu se ardă de slava cea negrăită și de măreția Lui cea necuprinsă cu mintea, și cu două aripi zboară și umplu cerul de strigarea lor: Sfânt, Sfânt, Sfânt Domnul Savaot, plin este cerul și pământul de slava Lui.

Te ceartă pe tine, diavole, Domnul Dumnezeu Cuvântul, Care S-a pogorât din cer, din sânul Tatălui și prin întruparea cea mai presus de fire și curată din Sfânta Fecioară, în chip de negrăit S-a arătat în lume ca să o mântuiască și cu puterea Sa cea singură stăpânitoare te-a aruncat din cer și cu totul lepădat te-a arătat. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Care a zis mării: taci, liniștește-te; și prin poruncă îndată s-a liniștit. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Care a făcut tină și lumină a dăruit orbului. Te

ceartă pe tine, diavole, Domnul, Care pe fiica mai-marelui sinagogii cu cuvântul a înviat-o și pe fiul văduvei din gura morții l-a răpit și mamei lui întreg și sănătos l-a dăruit. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Cel ce pe Lazăr din morți a patra zi, neputred, ca și cum n-ar fi fost mort și nestruciat l-a înviat, spre mirarea multora. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Cel ce, lovit fiind cu palma, a stricat blestemul, și prin împungerea preacuratei Sale coaste a depărtat sabia cea de foc care păzea raiul. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Care, prin scuiparea preacuratului Său obraz, a șters toată lacrima de la toată fața. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Care a înfipt crucea spre întărirea și mântuirea lumii și spre căderea ta și a tuturor îngerilor de sub stăpânirea ta. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul la al Cărui glas pe Cruce, catapeteasma Bisericii s-a rupt, pietrele s-au despicat, mormintele s-au deschis și morții cei din veac s-au sculat. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Care cu moartea pe moarte a omorât și cu învierea Sa a dăruit viață oamenilor.

Să te certe pe tine, diavole, Domnul, Care S-a pogorât în iad și mormintele le-a scuturat și pe toți cei legați, care erau ținuți într-însul, i-a slobozit și la Sine i-a chemat; pe Care portarii văzându-L s-au spăimântat și cu oastea iadului ascunzându-se au pierit. Să te certe pe tine, diavole, Domnul, Care a înviat din morți, Hristos Dumnezeu nostru, și tuturor a dăruit învierea Sa. Să te certe pe tine, diavole, Domnul, Care cu slavă S-a înălțat la ceruri, la Părintele Său, și a șezut de-a dreapta pe scaunul slavei. Să te certe pe tine, diavole, Domnul, care iarăși va să vină cu slavă pe norii cerului, cu sfinții Săi îngeri, ca să judece viii și morții. Să te certe pe tine, diavole, Domnul, Care ți-a gătit ție spre chinul veșnic focul cel nestins și viermele cel neadormit și întunericul cel mai adânc. Să te certe pe tine, diavole, Domnul, de Care toate se tem și se cutremură de fața puterii Lui, că de neîndurat și grozavă este mânia Lui asupra ta. Să te certe pe tine, diavole, Însuși Domnul cu numele Său cel înfricoșător.

Înfricoșează-te, cutremură-te, teme-te, depărtează-te, pieri, fugi, tu care ai căzut din cer și împreună cu tine toate duhurile cele viclene: duhul necurăției, duhul vicleșugului, duhul cel de noapte, cel de zi, cel de la amiaza zilei și cel de seară; duhul cel de la miezul nopții, duhul nălucirii, duhul cel ce iese în întâmpinare sau de pe uscat, sau din apă, sau din păduri, sau din trestie, sau din prăpastie, sau din răspântii, sau din trei căi, din bălți și din râuri; care cutreieri prin case, prin curți și prin băi, și vatămi și schimbi mintea omenească; degrab plecați de la făptura Ziditorului Hristos, Dumnezeuul nostru, și vă depărtați de la robul lui Dumnezeu (N), din minte, din suflet, din inimă, din rărunchi, din simțiri și din toate mădularele lui, ca să fie el sănătos și cu totul întreg și slobod, cunoscând pe Stăpânul său și Ziditorul tuturor, Dumnezeu, Care adună pe cei rătăciți și le dă lor pecetea mântuirii prin nașterea și înnoirea dumnezeiescului Botez. Ca acesta să se învrednicească de preacuratele, cereștile și înfricoșătoarele Lui Taine, și să se unească cu turma Lui cea adevărată, sălășluindu-se în loc cu verdeață și hrănindu-se la apa odihnei, și fiind păstorit neîncetat cu toiagul crucii spre iertarea păcatelor și viața de veci. Că Aceluia se cuvine toată slava, cinstea, închinăciunea și marea cuviință, împreună cu Cel fără de început al Său Părinte, și cu Preasfântul și Bunul și de viață Făcătorul Său Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI
LA
FELURITE TREBUINȚE

RUGĂCIUNI LA FELURITE NEPUTINȚE ȘI BOLI

RUGĂCIUNE

la toată neputința

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne atotțiitorule, doctorul sufletelor și al trupurilor, Care smerești și înalți, Care pedepsești și iarăși tămăduiești, cercetează cu mila Ta pe fratele nostru (N), care este neputincios. Tinde brațul Tău cel plin de tămăduire și de doctorie și-l tămăduiește pe acesta, ridicându-l din pat și din boală; ceartă duhul neputinței; depărtează de la el toată rana, toată durerea, toată bătaia, toată fierbințeala sau frigurile; și de sunt într-însul păcate sau fărădelegi, ușurează, lasă, iartă pentru iubirea Ta de oameni.

Așa, Doamne, fii milostiv spre zidirea Ta, în Hristos Iisus Domnul nostru, cu Care bine ești cuvântat, cu Preasfântul și Bunul și de viață Făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

pentru chemarea milei lui Dumnezeu la toată litia
și neputința

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Cel singur bogat în milă, Care din îndurărilor bunătății Tale Te pleci spre rugăciunile noastre ale păcătoșilor și ale nevrednicilor Tăi robi; Cel care întocmești și chivernisești toate spre folosul nostru; Care cu purtarea Ta de grijă cea înțeleaptă ocârmuiești viața noastră și în tot chipul dorești mântuirea noastră; Cel care din fire ești îndelung-Răbdător și mult-Milostiv; Care pedepsești și iarăși tămăduiești și dai pedeapsa cu bunătate și cu iubire de oameni, nu ca să pierzi zidirea mâinilor Tale, ci mai vârtos ca să o aduci la frumusețea cea dintâi și la starea aleasă cea de la început, pe care am pierdut-o prin slăbiciunea minții și prin sfatul vrăjmașului, vrând iarăși a ne ridica și în tot chipul purtând grijă să scapi ce a mai rămas din căderea aceea. Înсуți, Stăpâne atotțiitorule, caută spre noi și ia aminte spre rugăciunile noastre ale celor păcătoși, pentru că mulțimea fărădelegilor noastre ne-a făcut necutezători și nu mai îndrăznim să cerem iertare de greșealele noastre; dar știind iubirea Ta de oameni, îndurarea, mila cea multă, îndelunga-răbdare, nerăutatea și prea-multa Ta bunătate, și îndrăznind spre adâncul acestora și spre noianul bunătății Tale, ridicăm mâinile și cu stăruință strigăm către Tine: am greșit, am făcut nelegiuiri, am călcat credința pentru că am uitat poruncile Tale și am umblat după cugetul nostru cel viclean. Căci am viețuit ca niște nevrednici de chemarea și de Evanghelia Hristosului Tău, de sfintele Lui patimi și de micșorarea Lui cea pentru noi, și ne-am făcut batjocură pentru iubitul Tău Fiu: și preoții și poporul Tău ne-am depărtat, toți ne-am abătut, împreună netrebnci ne-am făcut; nu mai este cine să facă judecată

și dreptate, nu este nici unul. Am închis îndurările Tale și iubirea Ta de oameni și îndurările milei Dumnezeului nostru, din cauza răutății noastre și a viclesugului în care am viețuit.

Tu ești bun, dar noi am făcut fărădelege. Tu ești îndelung-Răbdător, iar noi vrednici de pedeapsă. Știm bunătatea Ta, deși suntem neînțelegători; puțin am fost pedepsiți pentru cele ce am greșit. Înfricoșător ești Tu, și cine Îți va sta Ție împotrivă? Cutremur de la Tine va cuprinde munții, și cine va sta împotriva brațului Tău? De vei închide cerul, cine îl va deschide? De vei încuia izvoarele Tale, cine va putea suferi? Ușor este înaintea ochilor Tăi a face săraci și a îmbogăți, a învia și a omorî, a răni și a tămădui; și orice vei vrea Tu este lucru desăvârșit. Tu Te-ai mâniat, iar noi am greșit, zicea unul din cei de demult, căutând îndreptățire; iar nouă, dimpotrivă, ne este vremea să zicem: noi am greșit, iar Tu Te-ai mâniat. Pentru aceasta ne-am făcut ocară vecinilor noștri; ai întors fața Ta și de necinste ne-am umplut.

Ci încetează, Doamne; iartă, Doamne; milostivește-Te, Doamne, și nu ne da pe noi morții pentru fărădelegile noastre, căci noi suntem poporul Tău și toiagul moștenirii Tale. Cearță-ne pe noi, însă cu bunătate, iar nu cu mânia Ta, ca să nu ne împuținezi pe noi și să fim mai urgisiți decât toți câți locuiesc pe pământ, pentru că mila Ta este mai presus de cuvânt, și iubirea Ta de oameni neajunsă, și bogăția bunătății Tale neîntrecută. Pentru aceasta, îndrăznim, cu stăruință ne rugăm și cu umilință cerem, plecând genunchii inimilor noastre; încetează bătaia mâniei Tale, așa precum demult, în zilele lui David, ai încetat bătaia față de poporul Tău, cu toate că noi nu arătăm asemenea pocăință. Dar Tu, ca un preabun, oprește mânia Ta, îmblânzește iuțimea Ta cea dreaptă și dă sănătate celor ce pățimesc, bolnavilor tărie, iar pe cei sănătoși îi ocrotește. Toată boala și toată neputința depărtează-o de la poporul Tău; pe toți îi ferește de

această primejdie cumplită, păzindu-i nebântuiți de orice boală vătămătoare și păstrându-i cu mâna Ta cea atotputernică ne-supărați de orice chinuire cumplită și tulburare pierzătoare, căci în adevăr iuțimea mâniei Tale a cuprins pe toți și i-a tulburat. Și chiar de nu ne-am întoarce cu totul de la vicleșugurile noastre, izbăvește-ne pe noi pe toți de sfatul rău și ne dă să-Ți mulțumim pentru toată facerea de bine. Pentru rugăciunile celei ce fără prihană Te-a născut pe Tine, ale Preacuratei Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria, cu folosințele sfinților și dumnezeieștilor îngeri și ale tuturor sfinților.

Că Tu ești izvorul milei și adâncul de nepătruns al milostivirii și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte, și Preasfântului și Bunului și de viață Făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

pentru dureri de cap (deochi)

Domnului să ne rugăm

Stăpâne Dumnezeu nostru, Împăratul veacurilor, Cel atotputernic și atotțiitor, Care faci toate și Însuși le schimbi cu voia Ta; Cel ce cuptorul cel de șapte ori încins și văpaia cea din Babilon ai prefăcut-o în rouă și pe sfinții trei tineri neatinși i-ai păzit; Doctorul și tămăduitorul sufletelor noastre, mântuirea celor ce nădăjduiesc în Tine, Ție ne rugăm și Ție cu umilință cerem: depărtează, înlătură, izgonește toată lucrarea diavolească, toată calea și toată vrăjmășia satanei, privirea cea rea,

nesățioasă și pizmașă a ochilor celor făcători de rele a oamenilor pizmași, de la robul Tău (N). Și fie că din frumusețe sau pentru putere, ori din întâmplare sau din pizmă și răutate, i-a venit lui această neputință, Însuși, Iubitorule de oameni Stăpâne, tinde mâna Ta cea tare și brațul Tău cel atotputernic și înalt și cercetează această zidire a Ta și-i trimite înger de pace, stăpânitor și păzitor sufletului și trupului, care să gonească și să stârpească de la ea tot sfatul rău, toată pizma și deochiul făcător de stricăciune al oamenilor răi, ca, izbăvită fiind cu puterea Ta, să-Ți cânte Ție cu mulțumire: Domnul este ajutorul meu, și nu mă voi teme de ce-mi va face mie omul; și iarăși: nu-mi va fi frică de rele, pentru că Tu cu mine ești; că Tu ești Domnul puterii mele, Cel tare și stăpânitor, Domnul păcii, Părintele veacului ce va să fie. Așa, Doamne Dumnezeu nostru, milostivește-Te spre robul Tău și izbăvește-l de toată stricăciunea și supărarea ce i s-a făcut din pizmă. Pentru rugăciunile preabinecuvântatei stăpânei noastre, de Dumnezeu Născătoarei și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu rugăciunile arhanghelilor celor cu chip de lumină; ale cinstiului, măritului proorocului, Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan; ale sfintei și mării mucenițe Marina; ale sfântului Stelian; ale preacuvioasei maicii noastre Parascheva cea nouă; ale sfântului sfințitului mucenic Elefterie și ale sfântului (N), a cărui pomenire săvârșim, și ale tuturor sfinților Tăi.

Că Tu ești doctorul sufletelor și al trupurilor noastre, Hristoase Dumnezeu nostru, și Ție slavă înălțăm și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de-viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și stropește pe bolnav cu apă sfințită, dacă a făcut mai întâi sfeștania, sau cu aghiazmă de la Bobotează. Apoi preotul pune mâna pe capul celui bolnav, zicând această

Rugăciune

Harul Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, cel dat Sfinților Săi Ucenici și Apostoli, zicând: pe bolnavi mâinile veți pune și bine le va fi, și printr-înșii este dat și nouă nevrednicilor slujitorilor Săi, acest har, prin mine smeritul și nevrednicul preot, să te tămăduiască pe tine, fiule și fratele nostru cel duhovnicesc de toată boala și neputința sufletească și trupească ce te-a cuprins, și să te dăruiască Bisericii Sale întreg, cinstit, sănătos, îndelungat în zile, bine umblând și făcând poruncile lui Dumnezeu, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

pentru cei ce sunt bolnavi de năjit*

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne atotțiitorule, doctorul sufletelor și al trupurilor, Cel ce smerești și înalți, Care pedepsești și iarăși tămăduiești, cercetează cu mila Ta pe robul Tău (N). Tinde brațul Tău cel plin de tămăduire și de doctorie și-l tămăduiește pe acesta. Ridică-l din pat și din boală și ceartă duhul neputinței. Depărtează de la el toată durerea și boala năjitului; porunceș-

*(Popular) nume generic dat nevralgiilor, durerilor de dinți, inflamațiilor urechii ș.a., de la năzit (bulg.).

te-i să se ducă și să se depărteze de la robul Tău (N). Așa, Doamne Sfinte, Atotputernice, Dumnezeuul părinților noștri, Care ai făcut cerul și pământul cu toată podoaba lor, depărtează această durere a năjitului de la robul Tău (N), din cap, din creieri, din ochi, din buze, din dinți, din măsele, din nări, din urechi, din grumaji și din toate mădularele lui, și-l fă grabnic sănătos. Iar eu smeritul preot mă rog marelui Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Preacuratei Maicii Sale și tuturor puterilor cerești să facă deplin sănătos pe robul lui Dumnezeu (N), care este pecetluit și botezat în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE pentru bolnavul care nu poate dormi

Domnului să ne rugăm.

Dumnezeule cel mare și lăudat, necuprins de gând și de cuvânt, Care ai zidit pe om cu mâna Ta, țărână luând din pământ, și cu chipul Tău l-ai cinstit pe el; Iisuse Hristoase, numele cel preadorit, împreună cu Părintele Tău cel fără de început și cu Preasfântul și Bunul și de viață Făcătorul Tău Duh, arată-Te la robul Tău (N) și-l cercetează, în suflet și în trup, fiind rugat de preamărita stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria; de sfintele puteri cerești fără de trup; de cinstitul, măritul, proorocul, Înainte-

mergătorul și Botezătorul Ioan; de sfinții, măriții și întru tot lăudații Apostoli; de cei între sfinți părinții noștri și dascăli ai lumii: Vasile cel Mare, Grigore de Dumnezeu cuvântătorul și Ioan Gură de Aur; de Atanasie, de Chiril, de Nicolae cel din Mira, de Spiridon, făcătorul de minuni, și de toți sfinții ierarhi; de sfântul apostol întâiul mucenic și arhidiacon Ștefan; de sfinții, măriții și marii mucenici Gheorghe, purtătorul de biruință, Dimitrie, izvorătorul de mir, Teodor Tiron și Teodor Stratilat și de toți sfinții mucenici; de precuvioșii și de Dumnezeu purtătorii părinții noștri Antonie, Eftimie, Sava cel sfințit, Teodosie începătorul vieții de obște, Onufrie, Arsenie, Atanasie cel din Aton, și de toți precuvioșii părinți; de sfinții și tămăduitorii fără de arginți Cosma și Damian, Chir și Ioan, Panteimon și Ermolae, Samson și Diomid, Talaleu și Trifon și de Sfântul (N), a cărui pomenire săvârșim și de toți sfinții Tăi. Și dă robului Tău (N) somn de odihnă, somn trupesc, de sănătate, de mântuire și de viață, tărie sufletului și trupului. Și precum oarecând ai cercetat pe Abimeleh, robul Tău, la via Agripei, și i-ai dat lui somn mângâietor, ca să nu vadă căderea Ierusalimului, și l-ai adormit pe el cu somn întăritor și iarăși l-ai sculat într-o clipă devreme spre slava bunătății Tale; încă și pe sfinții Tăi, măriții șapte tineri, i-ai arătat vestitori mărturiei arătării Tale în zilele lui Deciu împăratul și prigonitorul, pe care i-ai adormit în peșteră trei sute șaptezeci și doi de ani și ca niște prunci ce se încălzesc la sânul maicii lor n-au suferit nici o stricăciune, spre lauda și slava iubirii Tale de oameni și spre arătarea și adevărarea nașterii noastre celei de a doua și a învierii tuturor; Însuți dar, Iubitorule de oameni Împărate, vino și acum cu pogorârea Sfântului Tău Duh, și cercetează pe robul

Tău (N), și-i dăruiește sănătate, tărie și bună vârtute prin bunătatea Ta, pentru că de la Tine este toată darea cea bună și tot darul cel desăvârșit.

Că Tu ești doctorul sufletelor și al trupurilor noastre, și Ție slavă și mulțumire și închinăciune înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului și Bunului și de viață Făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

care se citește bolnavului cu sfânta copie.

Preotul face începutul: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Sfinte Dumnezeu..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne miluiește (de 12 ori), Slavă... Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori) și

PSALMUL 69:

Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte! Doamne, să-mi ajuți mie grăbește-Te! Să se rușineze și să se înfrunte cei ce caută sufletul meu; să se întoarcă înapoi și să se rușineze cei ce-mi voiesc mie rele. Să se întoarcă îndată rușinați cei ce-mi grăiesc mie: «Bine, bine!» Să se bucure și să se veselească de Tine toți cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeule, și să zică pururea, cei ce iubesc mântuirea Ta: «Slăvit să fie Domnul!» Iar eu sărac sunt și sărman, Dumnezeule, ajută-mă! Ajutorul meu și Izbăvitorul meu Tu ești, Doamne, nu zăbovi.

Și aceste tropare:

Răstignit fiind Tu, Hristoase, a pierit tirania și s-a călcat puterea vrăjmașului, căci nici înger, nici om, ci Tu însuși, Doamne, ne-ai mântuit pe noi, slavă Ție.

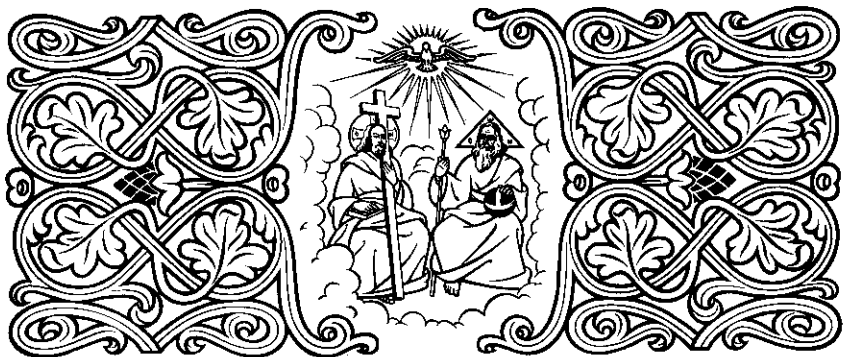
Slavă...

Ne-ai răscumpărat pe noi din blestemul Legii cu scump sângele Tău; pe cruce fiind răstignit și cu sulița împuns, nemurire a izvorât oamenilor, Mântuitorul nostru, slavă Ție.

Și acum..., al Născătoarei:

Cu sulița în coasta Ta împungându-Te, o, Hristoase al meu, din blestem ai izbăvit pe cea care a fost zidită din coasta ome-nească, care a fost pricină pierzării tuturor oamenilor.

RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI LA FELURITE TREBUINȚE

RUGĂCIUNE

la începerea temeliei casei

Se face mai întâi sfințirea cea mică a apei.

Domnului să ne rugăm.

Dumnezeule atotțiitorule, Care ai făcut cerul cu înțelepciune și ai întemeiat pământul pe tăria lui, Ziditorule și Făcătorule a toate, caută spre robul Tău (N), care cu puterea tăriei Tale voiește să ridice casă pentru locuință și prin zidire să o înalțe; întărește-o pe ea pe piatra cea tare, ca, după glasul cel dumnezeiesc al Evangheliei Tale, nici vântul, nici apa, nici altceva să nu o poată strica. Ajută-i să o înalțe până la capăt și pe cei care vor să locuiască în ea îi păzește de toată bântuiala celui potrivnic. Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RÂNDUIALA

binecuvântării casei noi, în care urmează a locui cineva
pentru întâia oară

Preotul, venind în casa ce are a o binecuvânta, săvârșește sfințirea cea mică a apei. Poate avea cu sine și apă sfințită într-un vas (dacă pentru o pricină oarecare nu s-ar face sfințirea apei în casă) și untdelemn în alt vas. Apoi începe, după obicei: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Împărate ceresc..., (se cântă în sobor pe glasul al 6-lea) Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne miluiește (de 12 ori), Slavă... Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori) și

PSALMUL 90

Cel ce locuiește în ajutorul Celui Preaînalt întru acoperământul Dumnezeului cerului se va sălășlui. Va zice Domnului: «Sprijinitorul meu ești și scăparea mea; Dumnezeul meu, voi nădăjdui spre Dânsul». Că El te va izbăvi din cursa vânătorilor și de cuvântul tulburător. Cu spatele te va umbri pe tine și sub aripile Lui vei nădăjdui; ca o armă te va înconjura adevărul Lui. Nu te vei teme de frica de noapte, de săgeata ce zboară ziua, de lucrul ce umblă în întuneric, de molima ce bântuie întru amiază. Cădea-vor dinspre latura ta o mie și zeci de mii de-a dreapta ta, dar de tine nu se vor apropia. Însă cu ochii tăi vei privi și răsplătirea păcătoșilor vei vedea. Pentru că pe Domnul, nădejdea mea, pe Cel Preaînalt L-ai pus scăpare ție. Nu vor veni către tine rele și bătaie nu se va apropia de locașul tău. Că îngerilor Săi va porunci pentru tine, ca să te păzească în toate căile tale. Pe mâini te vor înălța ca nu cumva să împiedici de piatră piciorul tău. Peste aspidă și vasilisc vei păși și vei călca peste leu și peste balaur. «Că spre Mine a nădăjduit și-l voi izbăvi pe el, zice Domnul; îl voi acoperi pe el că a cunoscut numele Meu. Striga-va către Mine și-l voi auzi pe el; cu el sunt în necaz și-l voi scoate pe el și-l voi mări. Cu lungime de zile îl voi umple pe el, și-i voi arăta lui mântuirea Mea».

Apoi se cântă troparul acesta, glasul al 8-lea:

Precum casei lui Zaheu s-a făcut mântuire, Hristoase, cu intrarea Ta, așa și acum cu intrarea sfinților Tăi slujitori și, cu aceștia, a sfinților Tăi îngeri, dă pacea Ta casei acesteia și cu milostivire o binecuvintează, mântuind și luminând pe toți cei ce vor locui în ea.

Stând cu fața spre răsărit, în fața unei mese acoperite, pe care se află așezate: Sfânta Evanghelie, Sfânta Cruce, apa sfințită, untdelemn și lumânări aprinse, preotul zice: Domnului să ne rugăm și citește în auzul tuturor această

Rugăciune

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeu nostru, Care ai binevoit a intra sub acoperământul vameșului Zaheu și Te-ai făcut mântuire lui și la toată casa lui, Însuși și acum păzește nevătămați de toată răutatea pe cei ce voiesc a locui aici și aduc Ție rugăciuni prin noi nevrednicii, binecuvântându-i pe dânșii și casa aceasta, și păstrând totdeauna viața lor nebântuită și dăruindu-le cu îndestulare toate bunătățile Tale spre folos prin binecuvântarea Ta; că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, împreună cu Cel fără de început al Tău Părinte și cu Preasfântul și Bunul și de viață Făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin. Preotul: Pace tuturor. Cântăreții: Și duhului tău.

Preotul: Capetele voastre Domnului să le plecați. Cântăreții: Ție Doamne.

Preotul citește în taină această

Rugăciune

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne Doamne, Dumnezeu nostru, Care întru cele înalte Slocuiești și spre cele smerite privești, Cel ce ai binecuvântat casa lui Laban cu intrarea lui Iacob și casa lui Putifar cu

venirea lui Iosif, Cel ce ai binecuvântat casa lui Abiadar prin aducerea în ea a chivotului Legii, și în zilele venirii Tale în trup, Hristoase Dumnezeul nostru, ai dăruit mântuire casei lui Zahau, Însuși binecuvintează și casa aceasta și cu frica Ta întărește pe cei ce vor locui în ea și îi păzește nevătămați de cei potrivnici, și le trimite binecuvântarea Ta din înălțimea locașului Tău, și binecuvintează și înmulțește toate bunătățile în casa aceasta. Că Ție se cuvine a ne milui și a ne mântui, Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin. Iar preotul face semnul Sfintei Cruci, de trei ori, deasupra untdelemnului, zicând de fiecare dată:

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Apoi citește asupra untdelemnului această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, caută acum cu milostivire spre rugăciunea mea, a smeritului și nevrednicului slujitorului Tău, și trimite harul Preasfântului Tău Duh peste untdelemnul acesta și îl sfințește ca să fie spre sfințirea locului acesta și a casei ce s-a zidit pe el și spre alungarea tuturor puterilor celor potrivnice și a băntuieților diavolești. Că Tu ești Cel ce binecuvintezi și sfințești toate, Dumnezeul nostru și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții Amin. Iar preotul, luând apa sfințită, stropește toți pereții casei de jur împrejur și toate camerele, zicând:

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită să se depărteze toată lucrarea diavolească cea vicleană. Amin.

Și după ce a stropit peste tot, ia un bețișor la capătul căruia a înfășurat vată (sau bumbac), îl înmoaie în untdelemnul sfințit și face cu el semnul Sfintei Cruci pe pereții camerelor, zicând:

Se binecuvintează casa aceasta, cu ungera cu acest untdelemn sfințit, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

După ce preotul a făcut semnul Sfintei Cruci cu untdelemnul sfințit pe pereții tuturor camerelor, cântăreții cântă stihira aceasta, glasul al 5-lea:

Binecuvintează, Doamne, casa aceasta și o umple de bunătățile Tale cele pământești, și pe cei ce voiesc cu evlavie să locuiască în ea păzește-i nevătămați de toată întâmplarea cea rea, și le dăruiește toată îndestularea binecuvântării Tale celei cerești și pământești, și ca un îndurat miluiește-i după mare mila Ta.

După săvârșirea ungerii, dacă voiește, preotul citește Evanghelia, stând cu fața spre răsărit și zicând:

Înțelepciune drepti...

Din Sfânta Evanghelie de la Luca, citire:

(XIX, 1-10)

În vremea aceea trecea Iisus prin Ierihon, și iată un bărbat, **I**cu numele Zaheu, și acesta era mai-marele vameșilor și era bogat. Și căuta să vadă cine este Iisus; dar nu putea de mulțime, pentru că era mic de statură. Și alergând el înainte, s-a suit într-un sicomor ca să-L vadă, căci pe acolo avea să treacă. Și când a sosit în locul acela, Iisus, privind în sus, a zis către el: Zahee coboară-te degrabă, căci astăzi în casa ta trebuie să rămân. Și a coborât degrabă și L-a primit, bucurându-se. Și văzând, toți murmurau zicând că a intrat să găzduiască la un om păcătos. Iar Zaheu, stând, a zis către Domnul: Iată, jumătate din averea mea, Doamne, o dau săracilor și, dacă am năpăstuit pe cineva cu

ceva, întorc împătrit. Și a zis către el Iisus: Astăzi s-a făcut mântuire casei acesteia, pentru că și acesta este fiu al lui Avraam. Căci Fiul Omului a venit să caute și să mântuiască pe cel pierdut.

Cântăreții: Slavă Ție, Doamne... Și îndată citesc

PSALMUL 100

Mila și judecata Ta voi cânta Ție, Doamne. Cânta-voi și voi merge, cu pricepere, în cale fără prihană. Când vei veni la mine? Umblat-am întru nerăutatea inimii mele, în casa mea. N-am pus înaintea ochilor mei lucru nelegiuit; pe călcătorii de lege i-am urât. Nu s-a lipit de mine inima îndărătnică; pe cel rău, care se depărta de mine, nu l-am cunoscut. Pe cel ce cleve-tea în ascuns pe vecinul său, pe acela l-am izgonit. Cu cel mândru cu ochiul și nesățios cu inima, cu acela n-am mâncat. Ochii mei sunt peste credincioșii pământului, ca să șadă ei împreună cu mine. Cel ce umbla pe cale fără prihană, acela îmi slujea. Nu va locui în casa mea cel mândru; cel ce grăiește nedreptățit nu va sta înaintea ochilor mei. În dimineți voi judeca pe toți păcătoșii pământului, ca să nimicesc din cetatea Domnului pe toți cei ce lucrează fărădelegea.

În vremea citirii psalmului, dacă voiește, preotul tămâiază toată casa, și apoi zice ectenia aceasta:

Miluieste-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluieste.

Încă ne rugăm ca să trimită binecuvântarea Sa asupra casei acesteia și asupra robului Său (N) și asupra tuturor celor ce voiesc a locui cu evlavie în ea; să le trimită pe îngerul Său cel milostiv, ca să-i păzească și să-i ferească de toată răutatea și să-i povățuiască spre lucrarea tuturor faptelor celor bune și spre împlinirea sfințelor porunci ale lui Hristos; să-i păzească de

foamete, de molimă, de cutremur, de potop, de foc, de sabie și de venirea celor de alt neam asupra-le; și să le dăruiască sănătate și să-i întărească cu zile îndelungate și întru toate să-i îndeustuleze, să zicem toți: Doamne, auzi-ne și ne miluiește.

Încă ne rugăm pentru toți frații și pentru toți dreptmăritorii creștini, auzi-ne, Doamne, și ne miluiește.

Și după ecfonisul: Auzi-ne, Doamne, Mântuitorul nostru..., preotul face obișnuitul otpust al zilei.

RUGĂCIUNE

pentru casa ce este supărată de duhuri rele

Se face mai întâi sfințirea cea mică a apei.

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeuul mântuirii noastre, Fiul Dumnezeului celui viu, Care Te porți pe heruvimi; Cel ce ești mai presus decât toată începătoria și stăpânia și puterea și domnia; Tu cel mare și înfricoșător peste toți care sunt împrejurul Tău; Cel ce ai așezat cerul deasupra noastră și ai făcut pământul cu tăria Ta și ai îndreptat lumea cu înțelepciunea Ta; Care cutremuri din temelie cele de sub cer, încât și stâlpii lor se clatină; Cel ce zici soarelui și nu răsare ascunzându-se după stele; Care ameninți marea și o usuci pe ea; a Cărui mânie topește stăpâniile și puterile, și din pricina Cărui pietrele s-au sfărâmat; Care ai zdrobit porțile cele de aramă și zăvoarele cele de fier le-ai rupt, pe cel tare l-ai legat și pe slujitorii lui i-ai risipit; pe tiran cu crucea Ta l-ai doborât și pe balaur cu undița întrupării Tale l-ai prins și cu lanțuri l-ai legat în întunericul iadului. Tu, Doamne,

întărirea celor ce-și pun nădejdea în Tine, zidul cel tare al celor ce și-au pus încrederea în Tine, depărtează, izgonește și împrăștie toată lucrarea diavolească, toată năvălirea satanei, toată bântuiala puterii celei potrivnice de la casa aceasta și de la cei ce locuiesc în ea, care poartă semnul crucii Tale celei biruitoare și înfricoșătoare împotriva demonilor, și care cheamă numele Tău cel sfânt.

Așa, Doamne, Care ai izgonit legiunea de demoni și ai poruncit duhului celui surd și mut și necurat să iasă din omul cel cuprins de el și să nu se mai întoarcă; Cel ce ai nimicit toată tabăra vrăjmașilor noștri cei nevăzuți, iar credincioșilor ce Te cunosc pe Tine le-ai zis: iată, vă dau vouă putere să călcați peste serpi și peste scorpii și peste toată puterea vrăjmașului, Însuși, Stăpâne, păzește pe toți care sunt în casa aceasta de toată vătămarea și ispita, izbăvindu-i de frica de noapte, de săgeata ce zboară ziua, de lucrul ce umblă în întuneric, de întâlnirea cu demonul de amiază, pentru ca robii Tăi și roabele Tale și pruncii îndulcindu-se de ajutorul Tău și cu tabără îngerească fiind păziți, toți ca unul, într-un gând, cu credință să cânte: Domnul este ajutorul meu și nu mă voi teme de ce-mi va face mie omul. Și iarăși: nu mă voi teme de rău, pentru că Tu cu mine ești. Căci Tu ești, Dumnezeuule, întărirea mea, Stăpânitor tare, Domn al păcii, Tată al veacului ce va să fie, și împărăția Ta este împărăția veșnică. Că a Ta, a Unuia, este împărăția și puterea și slava, împreună cu Părintele Tău cel fără de început și cu Preasfântul Duh, acum și pūrura și în vecii vecilor. Amin.

RÂNDUIALA ce se face pentru cei ce sunt tulburați și supărați de duhuri necurate

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne miluiește (de 12 ori). Slavă... Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori), după care se citesc psalmii:

Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... Psalmul 22: Domnul mă paște și nimic nu-mi va lipsi... Psalmul 26: Domnul este lumina mea... Psalmul 67: Să se scoale Dumnezeu... Psalmul 50: Miluiește-mă Dumnezeule...

Apoi:

Întru tot sfântă de Dumnezeu Născătoare, în vremea vieții mele nu mă părăsi, ajutorului omenesc nu mă încredința, ci primește rugăciunea mea.

După aceea preotul zice:

Cu mila și cu îndurările și cu iubirea de oameni a Unuia-Născut Fiul Tău, cu Care ești binecuvântat, împreună cu Preasfântul și Bunul și de viață Făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

CANONUL

de rugăciune către Domnul nostru Iisus Hristos, către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, către puterile cele fără de trup, către Sfinții Apostoli și către toți sfinții.

Cântarea 1, glasul al 2-lea:

Irmosul:

Veniți, popoarelor, să cântăm cântare lui Hristos Dumnezeu, Celui ce a despărțit marea și a trecut poporul pe care «l-a scos din robia egiptenilor, căci cu slavă S-a preaslăvit».

Făcătorul și Izbăvitorul meu și Domnul, ajutorul credincioșilor, grăbește de mă izbăvește de această nevoie, strigă Ție robul Tău, Unule, Iubitorule de oameni.

Cel ce Însuși știi neputința noastră, de acest necaz de acum și de pieirea ce l-a cuprins, scapă cât mai curând și mântuiește, Mântuitorule, pe robul Tău.

Slavă...

Cetele îngeresti ale puterilor celor fără de trup, cu Apostolii și cu mucenicii, rugați pe Stăpânul tuturor să izbăvească de această nevoie prea grea, pe robul Său.

Și acum..., a Născătoarei:

Pururea Fecioară, ceea ce ești scăparea credincioșilor și ajutoare tare a noastră, a robilor tăi, de această nevoie de acum, izbăvește pe robul tău cu rugăciunile tale, stăpână.

Cântarea a 3-a:

Irmos: Întărește-ne pe noi...

Precum de demult pe robul Tău Iacob l-ai izbăvit de pizmuirea lui Esau, așa izbăvește și pe robul Tău de această nevoie de acum, ca un iubitor de oameni.

Iubitorule de oameni, Mântuitorule, Te chem pe Tine, fiind în necaz și întristare: nu mă trece cu vederea pe mine, robul Tău, ci grăbește de mă mântuiește, ca un îndurat.

Slavă...

Tu, Cel ce singur ești bun și milostiv, singur îndurat și miluitor, îndurător făcându-Te prin rugăciunile sfinților Tăi, slobozește pe robul Tău.

Și acum..., a Născătoarei:

P e Dumnezeu, pe Care L-ai născut, roagă-L, curată, cu toți îngerii și Apostolii, cu proorocii și cu mucenicii, să izbăvească din nevoi pe robul tău.

Irmosul:

Întărește-ne pe noi întru Tine, Doamne, Care prin lemnul crucii ai omorât moartea, și sădește frica Ta în inimile noastre, ale celor ce Te laudăm pe Tine.

Apoi pomeneste pe cel bolnav, zicând ectenia:

Miluieste-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție auzi-ne și ne miluieste.

Încă ne rugăm Domnului Dumnezeului nostru ca să audă glasul rugăciunii noastre și să ușureze, să miluiască pe robul Său și să arate peste dânsul mila Sa cea mare; să întoarcă toată mânia ce este pornită cu dreptate asupra lui și să-i ierte mulțimea greșalelor; să-l izbăvească pe dânsul de toată bântuiala și pedeapsa, silnicia și chinuirea vicleanului diavol; să depărteze de la dânsul toată nălucirea satanei cea cu totul vicleană, spăimântarea, îngrozirea și toată puterea lui cea chinuitoare, și degrab să-i dea sănătate sufletească și trupească cu bunătatea Sa și să-l miluiască pe el și pe noi; să zicem toți: Doamne, auzi-ne și ne miluieste.

Auzi-ne pe noi Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor ce sunt pe mare departe, și milostiv fii nouă, Stăpâne, pentru păcatele noastre și ne miluieste pe noi.

Ecfonis:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

S E D E A L N A, glasul al 2-lea:

Ceea ce ești rugătoare caldă și zid nebiruit, izvor de milă și lumii scăpare, cu osârdie strigăm către tine, Născătoare de Dumnezeu, stăpână, vino degrab și ne izbăvește pe noi din nevoi, ceea ce singură ești grabnic folositoare.

Cântarea a 4-a:

Irmosul:

Ai venit din Fecioară nu sol, nici înger, ci Tu însuși, Domnul, Te-ai întrupat și m-ai mântuit pe mine, omul; pentru «aceasta strig Ție: Slavă puterii Tale, Doamne».

Pe robul Tău, care cumplit este învăluit de furtuna nevoilor, Stăpâne, și de marea necazurilor acum este înviforat, la limanul cel prea lin, îndreptează-l.

Cei ce necăjesc pe robul Tău, Hristoase, s-au înmulțit și limba și-au ascuțit ca o sabie cu două tăișuri. Deci vezi-l, Iubitorule de oameni, și din nedreaptă moarte izbăvește pe robul Tău.

Slavă...

Arhanghelilor, stăpâniilor, puterilor și îngerilor, Apostolilor, mucenicilor, cuvioșilor, proorocilor și dreptilor, rugați-vă toți pentru aceasta ce se chinuiește acum în prea mare necaz.

Și acum..., a Născătoarei:

Ceea ce ești prealăudată, oamenilor gata ajutătoare, potolește valurile cele furioase ale ispitelor și pe robul tău ce aleargă sub acoperământul tău vindecă-l, stăpână.

Cântarea a 5-a:

Irmosul:

Făcătorule de lumină și Făcătorule al veacurilor Doamne, spre lumina poruncilor Tale îndreptează-ne pe noi, căci «afară de Tine pe alt Dumnezeu nu știm».

Cel ce ai plinit oarecând rugăciunile lui Iezechia, Doamne plinește degrab și rugăciunea mea, Cel ce ești singur bun, și mântuiește pe robul Tău de toată nevoia.

Cel ce pe ucenicul Tău Petru l-ai scos oarecând din temniță, cu putere dumnezeiască, prin mâna îngerului, izbăvește, Doamne, pe robul Tău care cumplit se chinuiește.

Slavă...

Oștile îngeresti și soborul Apostolilor și al proorocilor, al preamăriților mucenici și al cuvioșilor, împreună faceți rugăciune pentru cel ce este în nevoi cumplite.

Și acum..., a Născătoarei:

Maica lui Hristos-Dumnezeu, grăbește de izbăvește pe credinciosul robul tău de această cumplită și rea nevoie ce a venit acum asupra-i, ca să te mărească cu inima și cu gura.

Cântarca a 6-a:

Irmos: De adâncul greșelelor...

Cel ce de demult ai izbăvit din pântecul chitului pe proorocul Tău, Stăpâne, Doamne, izbăvește și pe robul Tău, ca în credință și cu dragoste să Te slăvească pe Tine.

Precum ai izbăvit pe Daniel de lei, Hristoase, izbăvește-mă acum și pe mine robul Tău, Stăpâne, de demonii cei cumpliți și din stricăciune și din moarte mă scoate.

Slavă...

Mântuiește pe robul Tău, care este în primejdie, Mântuitorule, pentru rugăciunile sfinților îngeri, ale proorocilor și ale mucenicilor, și pentru cererile preaînțelepților Tăi ucenici.

Și acum..., a Născătoarei:

Nu trece cu vederea, Fecioară, pe robul tău cel greu tulburat și de nepricepere cuprins, ci ca totdeauna izbăvește pe cel ce aleargă sub acoperământul tău, Preacurată.

Irmosul:

De adâncul greșealelor fiind înconjurat, chem adâncul cel de «nepătruns al milostivirii Tale; Dumnezeul meu, din stricăciune «scoate-mă».

Apoi pomeniște pe cel bolnav, zicând ectenia:

Iară și iară cu pace Domnului să ne rugăm.

pentru izbăvirea și slobozirea robului lui Dumnezeu (N), de silnicia și bântuiala diavolului și de toate uneltirile lui, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și păzește pe robul Tău și pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata..., preotul, ecfonisul:

Că Tu ești Împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

C O N D A C U L, glasul al 4-lea:

Către Născătoarea de Dumnezeu acum cu osârdie să alergăm noi păcătoșii și smeriții, și să cădem cu pocăință, strigând dintru adâncul sufletului: stăpână, ajută-ne, milostivindu-te spre noi; sârguiește că pierim de mulțimea păcatelor; nu întoarce pe robii tăi deșerți, că pe tine singură nădejde te-am câștigat.

Cântarea a 7-a:

Irmosul:

Porunca tiranului nebăgând-o în seamă, preaînțelepții tineri n-au slujit chipului celui de aur din câmpul Deira și, «aruncați fiind în văpaia focului, răcorindu-i pe dânșii îngerul, au cântat, zicând: binecuvântat ești, Dumnezeuul părinților noștri».

Precum de demult pe cei trei tineri din cuptorul cel cu foc i-ai izbăvit, Te rugăm, Îndurate, izbăvește ca un bun și pe robul Tău, Stăpâne, de nevoia ce a venit asupra-i și de aprinderea ispitirilor celor greu de purtat, ca să Te slăvesc pe Tine.

Cel ce Însuși știi neputința omenească, Hristoase, Care ai arătat în necazuri mângâiere, Iubitorule de oameni, izbăvește de această nevoie de acum și pe robul Tău care cântă: bine ești cuvântat Dumnezeuul părinților noștri.

Slavă...

Mulțimea îngerilor, a Apostolilor, a proorocilor, a dumnezeieștilor mucenici, împreună cu adunarea cea dumnezeiască a strămoșilor, rugați pe Cel preabun ca să întoarcă acum în bucurie plângerea celui ce strigă: bine ești cuvântat Dumnezeuul părinților noștri.

Și acum..., a Născătoarei:

Ceea ce ești singura nădejde și ajutorul celor credincioși, Născătoare de Dumnezeu, grăbește de ajută robului tău celui tulburat de necazuri din toate părțile, cuprins de nepricepere și în nevoie aflându-se, care aleargă către tine în nădejdea sufletului.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Pe Dumnezeu, Care S-a pogorât în cuptorul cel cu foc la tinerii cei de demult și văpaia în răcoreală o a prefăcut, ca pe «Domnul lăudați-L toate fapăturile și-L preainălțați întru toți vecii».

Precum ai primit rugăciunile lui Pavel și ale lui Sila și din legături pe dânșii i-ai izbăvit, și glasurile noastre, ale nevrednicilor celor ce strigăm, auzi-le acum, Milostive, și izbăvește pe robul Tău de stricăciune și de moarte.

Nu întoarce fața Ta de la mine, robul Tău, Hristoase, că sunt în necaz; degrab mă auzi, Mântuitorule, și mă izbăvește de această tulburare de acum; prin noi strigă către Tine robul Tău, Îndurate.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Dumnezeule, pentru rugăciunile slujitorilor celor fără de trup, ale Apostolilor, ale cetelor mucenicilor și ale sfinților prooroci, ale preacuvioșilor și ale tuturor dreptilor, izbăvește pe robul Tău de această nevoie cumplită.

Și acum..., a Născătoarei:

Scăparea creștinilor, ajutătoarea celor înviforați în cele cumplite, Preasfântă Fecioară, nu trece cu vederea pe robul tău ce se afundă în primejdii și alergă acum la acoperământul tău cel puternic.

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Pe Dumnezeu Cuvântul, Care, cu înțelepciune mai presus de cuvânt, de la Dumnezeu a venit ca să înnoiască pe «Adam cel căzut cumplit în stricăciune din pricina mâncării, și «din Sfânta Fecioară în chip de negrăit S-a întrupat pentru noi «credincioșii, cu un gând în cântări să-L slăvim».

Întristarea robului Tău, din pricina primejdiei de acum, și furtuna cea mare și cumplită, schimbă-le, Stăpâne, și întoarce plângerea acestuia în bucurie de-a pururea, ca în credință și cu dragoste neîncetată să Te slăvească pe Tine.

Mulțimea cea nemăsurată a răutăților mele să nu biruiască milostivirea Ta cea multă, Îndurate, strigă prin noi către Tine robul Tău; cu mila Ta cea obișnuită mântuiește-mă și mă izbăvește, Hristoase, de toată vătămarea, Cel ce singur ești mult-Milostiv.

Slavă...

Iartă-mă pe mine, Doamne, iartă-mă când mă vei judeca pentru ca să mă osândești la foc; nici cu mânia Ta să mă mustri pe mine, Te roagă pe Tine, Hristoase, Fecioara care Te-a născut, mulțimea îngerilor și adunarea mucenicilor.

Și acum..., a Născătoarei:

Preasfântă Fecioară, cu slujitorii cei fără de trup și cu sfinții îngeri, cu Apostolii, cu proorocii, cu mucenicii și cu toți sfinții, roagă pe Preabunul Dumnezeu, să izbăvească de această chinuire pe robul tău.

Apoi: Cuvine-se cu adevărat să te fericiim..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția...și troparele:

Toate oștile îngerești, Înaintemergătorule al Domnului, cei doisprezece Apostoli și toți sfinții cu Născătoarea de Dumnezeu, faceți rugăciune ca să ne mântuim noi.

S tăpână și Maica Izbăvitorului, primește rugăciunea nevrednicilor tăi robi; mijlocește către Cel ce S-a născut din tine, o, stăpâna lumii, și fii nouă mijlocitoare.

Preotul pomeneste la ectenic pe cel bolnav, precum s-a arătat după Cântarea a 3-a, zicând ectenia: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule...Apoi ia untdelemn din candelă și unge pe cel bolnav, zicând această

Rugăciune

Părinte Sfinte, doctorul sufletelor și al trupurilor, Care ai trimis pe Unul-Născut Fiul Tău, Domnul nostru Iisus Hristos, să vindece toată boala și din moarte să izbăvească,

tămăduiește și pe robul Tău acesta (N) de neputință trupească și sufletească ce l-a cuprins, și-l fă să vieze cu harul Hristosului Tău. Pentru rugăciunile preacuratei stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu folosirile cinstitelor, cereștilor celor fără de trup puteri; ale cinstitului și măritului prooroc Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan, ale sfinților măriților și întru tot lăudaților Apostoli, ale sfinților, măriților și bunilor biruitori mucenici, ale sfinților și de Dumnezeu purtătorilor părinților noștri; ale sfinților și tămăduitorilor fără de arginți Cosma și Damian, Chir și Ioan, Pantelimon și Ermolae, Samson și Diomid, Mochie și Anichit, Talaleu și Trifon; ale sfinților și dreptilor dumnezeieștilor părinți Ioachim și Ana și ale tuturor sfinților. Că Tu ești izvorul tămăduirilor, Dumnezeuul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi adaugă și Molitfele Marelui Vasile (caută-le la pag. 304).

RÂNDUIALA care se face la casa sau la locul ce sunt supărate de farmece sau de descânțece

Cine va voi să i se citească în casă aceste rugăciuni trebuie să postească în ziua aceea și să facă milostenie după cum îi va fi puterea, și cu râvnă să se roage lui Dumnezeu, dar mai întâi să se mărturisească. Deci preotul, în ziua în care urmează să săvârșească această rânduială, mai întâi să săvârșească Sfânta Liturghie. După aceea, binecuvântând după obicei, zice: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru..., Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție, Împărate creștinilor..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția... Și troparele:

Miluieste-ne pe noi, Doamne, miluieste-ne..., Slavă..., Doamne, miluieste-ne pe noi..., Și acum..., Ușa milostivirii..., în care timp preotul tămâiază casa. Apoi: Doamne miluieste (de 12 ori), Slavă... Și acum..., Veniți să ne închinăm... Și Psalmul 69: Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte... (caută-l la pag. 325).

După aceea, preotul citește aceste

Rugăciuni

Domnului să ne rugăm.

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeu nostru, Cel mai înainte de veci, fără de început și de o ființă cu Tatăl cel fără de început, Dumnezeu cel viu, și cu Duhul Lui cel fără de început și nedespărțit; Care Te-ai pogorât din cer și, neschimbat, Te-ai făcut om, ca pe om de înșelăciunea diavolului și de chinuirea lui să-l liberezi și să strici toate facerile lui de rău cele diavolești; iar sfinților Tăi ucenici și Apostoli le-ai dat putere a călca peste șerpi și peste scorpii și peste toată puterea vrăjmașului, Ție acum noi nevrednicii slujitorii Tăi cu umilință ne rugăm: caută cu milostivire spre casa aceasta și spre robii Tăi (N), și de supărările cele rele ale oamenilor celor vicleni, ale otrăvitorilor și descântătorilor, ale fermecătorilor sau fermecătoarelor și ale diavolilor celor vicleni, izbăvește pe acești bântuiți și înviforați, pentru că Ție toate Îți sunt cu puțință: a le risipi cu iubirea de oameni, și în nimic a le face și a le întoarce; pentru ca fără ispite să petreacă credincioșii robii Tăi (N), și de acele supărări să petreacă în pace și animalele și toate cele din cuprinsul casei lor. Că Tu ești Dumnezeu nostru, Care ne miluiești și ne mântuiești, și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului și Bunului și de viață Făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Domnului să ne rugăm.

Vă blestem pe voi, atotviclenilor, începătorii răutăților, blestemaților și urâților diavoli, de oriunde sunteți și oricâți sunteți, pe voi care otrăviți și fermecați locurile și casele oamenilor, ale robilor lui Dumnezeu (N), pe voi, lucrătorii răutăților, împreună cu cel ce s-a dat pe sine vouă, vicleanul om, ca să fiți aduși casei acesteia să o supărați și cu rele năluciri și cu bântuielile voastre să supărați și să necăjiți pe cei care locuiesc în ea și împrejurul ei. Ci cu toată puterea numelui, a unuia Atotțiitorului Dumnezeu, în Sfânta Treime slăvit, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, și cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci și a mântuitoarelor Lui patimi, a morții celei de viață făcătoare a Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, cu a Cărui putere toate cele întunecate ale voastre, și stăpâniile și chipurile cele împotriva a toată zidirea lui Dumnezeu, și chinuirea și stricăciunea voastră, ca pe o nimica le-a stins; cu tărie poruncesc vouă, viclenelor duhuri, degrab să fugiți de la casa aceasta și de la cei ce locuiesc în ea și împrejurul ei, cu toate descântecele și otrăvurile și farmecele voastre; iar de acum niciodată să nu vă mai întoarceți la ea ca să o supărați și nicidecum să nu mai zăboviți, o, blestemaților și lepădaților, ci să vă depărtați de aici cu toate facerile voastre de rău și să dați loc puterii lui Dumnezeu și nemăsuratei Lui milostiviri și harului Lui care zdrobește toate facerile voastre de rău.

Să vă certe pe voi puterea lui Dumnezeu, Care a certat pe vrăjitorii lui Faraon, și nălucirile farmecelor lor le-a făcut fără putere. Să vă certe Acela cu puterea Căruia poruncind marele Pavel apostolul a făcut neputincioasă puterea viclesugului vostru și a orbit pe Elima vrăjitorul cel plin de toată înșelăciunea și răutatea, vrăjmașul a toată dreptatea și diavolul, cu care voi mult stricați și căile Domnului le răzvrățiți. Să vă certe pe voi Acela cu al Cărui nume a poruncit marele Pavel apostolul

duhului pitonicesc și l-a izgonit din fiica aceea care, cu descân-tecele ei, câștig mare da domnilor săi. Și precum Iustina, cu semnul crucii lui Hristos Dumnezeu nostru, cu puterea Lui fiind îmbrăcată, pe oamenii vrăjitori și pe voi diavolii v-a biruit, nimica voi sporind; încă și pe vrăjitorul și slujitorul vostru Ciprian la slujirea Adevăratului Dumnezeu l-a adus și voi de frică și de cutremur fiind cuprinși ați fugit; așa și acum să cadă peste voi și să vă apuce spaimă, cutremur și frică de la Dum-nezeu atotțiitorul, Tatăl și Fiul și Sfântul Duh, Cel ce vă va doborî pe voi în focul cel nestins și veșnic și fără de sfârșit, și în el să vă chinuiți în veci. Amin.

Apoi luând preotul apă sfințită de la Botezul Domnului (iar, dacă nu are, să facă sfințirea cea mică a apei), stropește casa și locul casei pe din afară, cântând troparul de mai jos pe glasul al 5-lea, ținând crucea în mână și botezând pe cei din casă:

Înviază Dumnezeu, risipindu-se vrăjmașii Lui și fugind de la fața Lui cei ce-L urăsc pe Dânsul. Precum se împrăștie fumul și nu mai este; precum se topește ceara de fața focului, așa să piară diavolii cei fermecători și descântători de la fața lui Dumnezeu; iar robii lui Dumnezeu, aceștia, să se bucure de Domnul și să se veselească.

Zice și aceasta:

Să fugă și să se depărteze de la casa aceasta tot vicleanul diavol și otrăvirea și farmecele și descân-tecele prin stropirea acestei ape sfințite și niciodată să nu se mai întoarcă, ci să se stingă; în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

RUGĂCIUNI
PENTRU SFINTIREA FÂNTÂNII

(1)

Rugăciune la începutul săpatului fântânii

Se face mai întâi sfințirea cea mică a apei.

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeu nostru, Atotțiitorule și Atotputernice, Care toate le faci și le prefaci numai cu voința Ta; Care, prin locuri neumblate, afli trecere cu înțelepciunea Ta cea negrăită și necuprinsă; Cel ce din piatră seacă ai făcut să curgă izvoare de ape și ai adăpat pe poporul Tău cel însetat, Însuși și acum, Stăpâne a toate, ascultă rugăciunea noastră, a păcătoșilor și nevrednicilor robilor Tăi, și ne dăruiește nouă în acest loc apă limpede, bună, îmbelșugată pentru trebuințe și nevătămătoare la băut, pentru ca și întru aceasta să slăvim preasfânt numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(2)

Rugăciune după terminarea fântânii

Se face mai întâi sfințirea cea mică a apei.

Domnului să ne rugăm.

Dumnezeule cel mare și minunat, Care, cu bunătatea Ta cea nespusă și cu purtarea Ta de grijă cea bogată, chivernisești viața omenească; Care ne-ai dăruit nouă bunătățile cele pământesti, și apa cea amară din vremea lui Moise ai prefăcut-o în dulceață pentru popor, și apele cele vătămătoare din

vremea lui Elisei cu sare le-ai dres; iar apostolului Tău Petru, prin vedenie, i-ai dat poruncă să nu socotească nimic spurcat sau necurat, Însuți Stăpâne, Iubitorule de oameni, prin însemnarea chipului Crucii Tale, curățește apa aceasta de toată necurăția și sfințește-o cu Duhul Tău cel Sfânt, spre a fi curată celor ce vor bea din ea. Că Tu ești Dumnezeu nostru, Care binecuvintezi și sfințești toate și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(3)

Rânduiala ce se face când a căzut ceva spurcat în fântână

Se cuvine mai întâi să se scoată din fântână toată apa, dimpreună cu tot mîlul și necurățiile; apoi preotul, aprinzând lumânări și luând cădelnița, cădește fântâna împrejur; după aceea toarnă în chipul crucii, de trei ori, apă sfințită de la Botezul Domnului. Și, stînd cu fața către răsărit, se roagă zicînd:

Domnului să ne rugăm.

Doamne Dumnezeu Puterilor, Care toate le-ai făcut foarte bune; Care cu numele Tău curățești toată spurcăciunea și necurăția și prefaci și sfințești toate, Însuți și acum, Stăpâne, vino în acest ceas prin chipul Crucii Tale și curățește fântâna aceasta de necurăția ce s-a aflat în ea și, venind în ajutorul nedesăvârșitei noastre minți și neputinței gândurilor, să nu ne osîndești pe noi, care nu putem înțelege cele foarte bune, ci ne curățește și pe noi de toată întinăciunea trupului și a sufletului, și sfințește apa aceasta cu Duhul Tău cel Sfânt. Că Tu ești sfîntirea noastră, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfîntului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Se citește apoi rugăciunea de la terminarea fântânii (caut-o la pag. 348).

RÂNDUIALA
care se face când se îmbolnăvesc orice fel
de animale

Mergând preotul la locul unde se află animalele bolnave, face după obicei întâi sfințirea cea mică a apei, apoi îndată zice

PSALMUL 8

Doamne, Dumnezeuul nostru, cât de minunat este numele Tău în tot pământul! Că s-a înălțat slava Ta mai presus de ceruri. Din gura pruncilor și a celor ce sug ai săvârșit laudă, pentru vrăjmașii Tăi, ca să amuțești pe vrăjmaș și pe răzbunător. Când privesc cerurile, lucrul mâinilor Tale, luna și stelele pe care Tu le-ai întemeiat, îmi zic: Ce este omul că-Ți amintești de el? Sau fiul omului, ca să-l cercetezi pe el? L-ai micșorat pe dânsul cu puțin față de îngeri, cu mărire și cu cinste l-ai încununat pe el. L-ai pus pe dânsul peste lucrurile mâinilor Tale, toate le-ai supus sub picioarele lui: oile și boii, toate; încă și dobitoacele câmpului; păsările cerului și peștii mării, cele ce străbat cărările mărilor. Doamne, Dumnezeuul nostru, cât de minunat este numele Tău în tot pământul!

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne Doamne, Dumnezeuul nostru, Cel ce ai putere peste toată făptura, Ție ne rugăm și cu umilință cerem: precum ai binecuvântat și ai înmulțit turmele patriarhului Iacob, asemenea binecuvintează și animalele robului Tău acestuia (N), înmulțește-le, întărește-le și le fă pe ele întru mii; izbăvește-le de toată asuprirea diavolului, de prădători, de toată bântuiala vrăjmașului, de văzduhul cel neprielnic și de toată boala molipsitoare. Apără-le cu sfinții Tăi îngeri, și depărtează de la ele

toată boala și toată pizma și ispita farmecelor și a vrăjitoriei, care vin din lucrarea diavolească. Că a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și îndată stropește animalele bolnave cu apa cea sfințită, zicând această

Rugăciune

Binecuvintează, Doamne, turma aceasta și o izbăvește pe Bdânsa de toată răutatea, de răpirea vrăjmașilor celor văzuți și a celor nevăzuți, de cumplita moarte, de toată boala și neputința și de toată lucrarea diavolească; înmulțește-o în numele Tău cel sfânt, și prin stropirea cu această apă sfințită dăruiește-i sănătate. În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

RUGĂCIUNE

pentru grâul sau făina ce se va spurca, sau pentru altceva de acest fel

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeu nostru, Cel ce întru rânduiala Ta cea după trup ai învățat că nu spurcă pe om cele ce intră în gură, ci toate sunt curate celor curați; Care prin vasul Tău cel ales, marele Pavel apostolul, ne-ai învățat pe noi să credem că sunt bune toate cele zidite de Tine, care se sfințesc prin cuvânt dumnezeiesc și prin rugăciunea cea către Tine, Însuși și acum, Stăpâne, milostivește-Te spre neputința noastră; binecuvintează grâul acesta cu darul Tău și cu iubirea de oameni, prin binecu-

vântarea și prin stropirea acestei ape sfințite întru numele Tău. Și toată șovăirea pentru spurcăciunea sau pentru necurăția ce a căzut în el după meșteșugirea diavolului depărtează-o din gândul robilor Tăi. Și prin nădejdea cea întru Tine și prin adevărarea îndurărilor Tale dă-le lor să se împărtășească din merindele acestea, și mulțumind sfântului Tău nume să se păzească neosândiți. Că Tu ești Cel ce binecuvintezi și sfințești toate și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și Bunului și de viață Făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

la gustarea strugurilor în ziua de 6 august

Domnului să ne rugăm.

Binecuvintează, Doamne, această roadă nouă a viței, care, prin buna întocmire a văzduhului, prin picăturile de ploaie și prin liniștea vremii, ai binevoit a o aduce la acest ceas al coacerii; și celor ce vom gusta dintr-însa, să ne fie spre veselie, iar celor ce au adus-o Ție, ca dar, spre curățirea păcatelor, prin dumnezeiescul și sfântul Trup și Sânge al Hristosului Tău cu Care ești binecuvântat, împreună cu Preasfântul și bunul și de-viață-făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RÂNDUIALA

binecuvântării colivei

Adică a grâului fiert, amestecat cu miere și alte feluri de poame dulci, ce se aduce în biserică întru cinstirea și pomenirea Praznicelor împărătești sau ale sfinților. Deci, fiind adusă coliva în biserică, de este seara, la Vecernie, după: Acum

slobozește..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., troparul sfântului. Slavă..., condacul, Și acum... Pentru rugăciunile tuturor sfinților, Doamne, și ale Născătoarei de Dumnezeu, pacca Ta dă-ne-o nouă și ne miluiește pe noi, ca un îndurat, glasul 1. Iar de este la Liturghie, după Rugăciunea amvonului, îndată se cântă troparul și condacul praznicului sau al sfântului. Apoi diaconul, tămâind, zice: Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne miluiește. Preotul, stând lângă colivă, zice cu glas această

Rugăciune

Doamne, Cel ce ai plinit toate cu cuvântul Tău și ai poruncit pământului să scoată multe feluri de roade spre desfătarea și hrana noastră; Care pe cei trei tineri și pe Daniil, care erau în Babilon, fiind hrăniți cu semințe, i-ai arătat mai frumoși decât pe cei hrăniți cu multe desfătări; Însuși, întru tot bunule Împărate, și aceste semințe cu multe feluri de roade le binecuvintează (acum le binecuvintează cu mâna dreaptă) și sfințește pe cei ce vor gusta dintr-însele, căci acestea spre slava Ta și spre cinstirea sfântului (N) s-au pus înaintea Ta de robii Tăi, încă și spre pomenirea celor ce s-au săvârșit întru dreapta credință. Și dăruiește, Bunule, celor ce au înfrumusețat acestea și celor ce săvârșesc pomenirea, toate cererile cele către mântuire și desfătarea bunătăților Tale cele veșnice. Pentru rugăciunile Preacuratei stăpânei noastre, de Dumnezeu Născătoarei și pururea Fecioarei Maria, și cu ale sfântului (N), a cărui pomenire săvârșim, și cu ale tuturor sfinților Tăi. Că Tu ești Cel ce binecuvintezi și sfințești toate, Hristoase Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului și bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

la binecuvântarea brânzei și a ouălor, în Sfânta și Marea Duminică a Paștilor

Se face mai întâi sfințirea cea mică a apei.

Preotul zice: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Hristos a înviat (de trei ori).

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne Doamne, Dumnezeu nostru, Ziditorule și Făcăstorule a toate, binecuvintează (acum le binecuvintează cu mâna dreaptă) brânza și ouăle acestea, și pe noi ne păzește întru bunătatea Ta, ca gustând dintr-însele să ne umplem de harurile Tale cele date nouă cu prisosință și de bunătatea Ta cea ne-grăită. Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

la binecuvântarea cărnurilor

Să știe preotul că această rugăciune se citește în casele credincioșilor, sau la ușa cea din afară a bisericii, unde și cărnurile stau, iar nu înăuntru.

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeu nostru... Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., și troparul zilei.

Apoi citește această

Rugăciune

Domnului să ne rugăm.

Caută, Doamne, Iisuse Hristoase, spre mâncărurile acestea de carne și le sfințește precum ai sfințit berbecul pe care Ți l-a adus credinciosul Avraam, mielul pe care Ți l-a adus jertfă Abel și vițelul cel gras care ai poruncit să fie junghiat pentru fiul cel rătăcit și apoi întors către Tine. Și precum acela s-a învrednicit a se îndulci de harul Tău, așa și pe noi ne învrednicește să luăm cele sfințite și binecuvântate de Tine, spre hrana noastră a tuturor. Că Tu ești hrana cea adevărată și dătătorul bunătăților și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului și bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RÂNDUIALA

binecuvântării la începutul semănatului

Preotul, luând apă sfințită și grâu binecuvântat de la litie, merge la ogoarele unde are să se semene; își pune epitrahilul și, stând cu fața spre răsărit și spre semințele ce au să se semene, începe după obicei: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne miluiește (de 12 ori), Slavă... Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori) și

PSALMUL 64

Ție Ți se cuvine cântare, Dumnezeule, în Sion, și Ție Ți se va împlini făgăduința în Ierusalim. Auzi rugăciunea mea; către Tine tot trupul va veni. Cuvintele celor fără de lege ne-au biruit pe noi și nelegiuirile noastre Tu le vei curăți. Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit; locui-va în curțile Tale. Uplea-ne-

vom de bunătățile casei Tale; sfânt este Locașul Tău, minunat întru dreptate. Auzi-ne pe noi, Dumnezeu, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor de pe mare departe. Cel ce gătești munții cu tăria Ta, încins fiind cu putere; Cel ce tulburi adâncul mării și vuietul valurilor ei. Tulbura-se-vor neamurile și se vor spăimânta cei ce locuiesc marginile, de semnele Lui; ieșirile dimineții și ale serii le vei veseli. Cercetat-ai pământul și l-ai adăpat pe el, bogățiile lui le-ai înmulțit; râul lui Dumnezeu s-a umplut de apă; gătit-ai hrana lor, că așa este gătirea Ta. Adapă brazdele lui, înmulțește roadele lui și se vor bucura de picături de ploaie, răsărind. Vei binecuvânta cununa anului bunătății Tale și câmpiile Tale se vor umple de roade bogate. Îngrășa-se-vor pășunile pustiului și cu bucurie dealurile se vor încinge. Îmbrăcațu-s-au pășunile cu oi și văile vor înmulți grâul; vor striga și vor cânta.

Apoi preotul citește această

Rugăciune

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeu nostru, am adus înaintea ochilor Tăi semințe din cele dăruite de curatele și preabogatele Tale palme, Stăpâne, și ne rugăm să le ai în grijă, că n-am cutezat să le închidem în sânurile cele neînsufletite ale pământului, fără să căutăm spre porunca slavei Tale, care poruncește pământului să răsară și să crească și să dea sămânță semănătorului și pâine spre mâncare. Și acum ne rugăm Ție, Dumnezeu nostru, auzi-ne pe noi cei ce ne închinăm Ție și deschide-ne vistieria Ta cea mare și bună și cerească și revarsă binecuvântarea Ta, până ce ne vom îndestula, după nemincinoasele Tale făgăduințe. Depărtează de la noi tot ce nimicește rodul pământului și toată cercetarea cea cu dreptate pornită asupra noastră, pentru păcatele

noastre, și trimite îndurările Tale cele multe peste poporul Tău. Cu harul și cu iubirea de oameni a Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care ești binecuvântat, împreună și cu Preasfântul și Bunul și de viață Făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și preotul, luând grâul cel binecuvântat, îl amestecă cu semințele, zicând:

Binecuvintează, Doamne, cununa anului cu bunătatea Ta; câmpiile Tale să se sature de belșug și văile să înmulțească grâul.

După aceea, luând aghiasmă, stropește cu ea semințele, zicând:

Binecuvântarea Domnului să se pogoare asupra acestor semințe și să le facă să crească și roadă multă să aducă; în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Și îndată stropește și arătura pe care se va semăna, zicând:

Cercetează, Doamne, pământul acesta, adapă-l și-l îmbogățește; brazdele lui umezește-le, rodul înmulțește-l, că Tu ești Dumnezeuul nostru și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceea preotul ia în mână semințe și aruncă în chipul crucii de trei ori pe arătură, zicând:

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Și așa încep toți a semăna, în numele Domnului, iar preotul, făcând sfârșitul slujbei zilei, se duce la ale sale treburi.

RUGĂCIUNE

la arie

Se face mai întâi sfințirea cea mică a apei.

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeu nostru, Izvorul bunătăților, Care prin îndurarea și bunătatea Ta ai poruncit pământului să facă rod, binecuvintează și înmulțește aria aceasta și roadele robilor Tăi. Uplete cămările lor de tot rodul bun, de grâu, de vin și de untdelemn. Păzește-i pe dânșii, împreună cu toate ale lor, de orice ispită. Luminează-i pe ei, ca să Te cunoască pe Tine și, bineplăcuți făcându-se Ție, să se învrednicească de bunătățile Tale cele veșnice. Că s-a binecuvântat și s-a preaslăvit preacinstitul și de mare cuviință numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

la sădirea viei

Se face mai întâi sfințirea cea mică a apei.

Domnului să ne rugăm.

Doamne Iisuse Hristoase, Tu ești Vița cea adevărată și Tatăl Tău este lucrătorul. Tu și pe Apostolii Tăi mlădițe i-ai numit. Tu și pe Israel ca pe o viță, scoțându-l din Egipt, l-ai răsădit în pământul Tău, izgonind neamurile. Așa și acum, Stăpâne, vino spre vița aceasta, sădește-o, înrădăcinează-o și pune mila Ta în ea. Dă-i păzitor ajutorul Tău; îngrădește intrările și

ieșirile viei cu purtarea Ta de grijă. Ferește-o pe ea și tot cuprinsul ei: de grindină, de ger, de polei năpraznic, de îngheț, de vânturi arzătoare, de furtună și de toată năpădirea vrăjmașilor văzuți și nevăzuți. Caută și cercetează via aceasta, pe care a sădit-o dreapta Ta, ca să-și dea la vreme roadele ei, și să ne învrednicim și noi să o culegem și să-Ți aducem rod din ea spre prefacere în Sângele Hristosului Tău. Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și Bunului și de viață Făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE la culesul viei

Se face mai întâi sfințirea cea mică a apei.

Domnului să ne rugăm.

Dumnezeule, Mântuitorul nostru, Cel ce ai binevoit ca Fiul Tău cel Unul-Născut, Domnul nostru Iisus Hristos, să se numească Viță; și rodul ei, prin harul Duhului Tău, l-ai arătat pricinuitor de nemurire, Însuți și acum, Stăpâne, binecuvintează și acest rod al viței. Dă tuturor, celor ce vor gusta din el, sfințenie și sporire sufletească. Iar pe cei ce ne-au adunat pe noi aici fă-i părtași Viței celei adevărate și păzește viața lor nevătămată, împodobindu-i cu harurile Tale cele veșnice și netrecătoare. Cu harul și cu iubirea de oameni a Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care ești binecuvântat împreună cu Preasfântul și Bunul și de viață Făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

la binecuvântarea vinului nou

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeu nostru, Cel ce ești bun și iubitor de oameni, caută spre vinul acesta și spre cei care vor gusta din el, și-l binecuvintează precum ai binecuvântat puțul lui Iacov și scaldătoarea Siloamului și paharul Sfinților Tăi Apostoli. Cel ce ai venit în Cana Galileii și ai binecuvântat cele șase vase și ai prefăcut apa în vin și slava Ta ai arătat-o sfinților Tăi ucenici și Apostoli, Însuși și acum, Doamne, trimite Sfântul Tău Duh peste vinul acesta și-l binecuvintează pe el în numele Tău cel sfânt. Că Tu ești cel ce binecuvintezi și sfințești toate, Hristoase Dumnezeu nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Tatălui și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

la aducerea darurilor de pargă

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne Doamne, Dumnezeu nostru, Cel ce ai poruncit fiecăruia dintre noi să-Ți aducem Ție, după putință, ale Tale dintru ale Tale; Care dăruiești ca răsplătire pentru aceasta bunătățile Tale cele veșnice; Cel ce cu bună plăcere ai primit darul cel după putere al văduvei, primește și cele aduse acum de

robul Tău (N) și-l învrednicește ca acestea să fie socotite în vistieriile Tale cele veșnice, iar lui dăruindu-i îmbelșugată desfătare a bunătăților Tale celor din această lume, împreună cu toate cele ce-i sunt de folos. Că s-a binecuvântat numele Tău și s-a preaslăvit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE
la sfintirea vasului cel spurcat

Se cuvine ca vasul să fie spălat, și preotul, după ce toarnă în el aghiasmă mare în chipul crucii, se roagă așa:

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeu nostru, Cel ce ești unul sfânt, sfințește vasul acesta cu venirea Ta cea sfințitoare și-l curățește ca să fie nespurcat spre trebuința robilor Tăi; și ne dă nouă pururea în sfințenie să ne rugăm în sfințele Tale biserici, ca, prin Tine fiind toți păziți, slavă și închinăciune să-Ți înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE
ce se face când s-a întâmplat să cadă de curând ceva
spurcat sau necurat în vasul cu vin, cu untdelemn,
cu miere, sau cu altceva

Se cuvine ca necurăția căzută să fie scoasă îndată și să fie aruncată afară și să se toarne într-alt vas vinul sau untdelemnul; iar vasul cel golit să fie spălat pe dinăuntru și pe din afară. Iar preotul, luând cădelnița, cădește pe dinăuntru și pe

din afară vasul cel spălat și toarnă în el apă sfințită de la Botezul Domnului, făcând chipul crucii de trei ori. Apoi toarnă în el vinul sau untdelemnul și, cădind, se roagă așa:

Domnului să ne rugăm.

Sfinte Doamne, Dumnezeu nostru, Care prin venirea Ta cea plină de îndurare pe pământ ai stricat toată necurăția vrăjmașului; Cel ce ai învățat că nu spurcă pe om cele ce intră în gură, ci că toate sunt curate pentru cei curați; Cel ce prin vasul cel ales, Apostolul Tău Pavel, ne-ai învățat pe noi să credem că toate cele zidite de Tine sunt bune, și să nu socotim nimic de lepădat din cele ce se sfințesc prin cuvânt dumnezeiesc și prin rugăciunea cea către Tine, Însuți binecuvintează vinul acesta (sau orice ar fi, să se numească aici) cu harul Tău, prin turnarea acestei ape sfințite. Și toată șovăirea pentru spurcăciunea sau jigania ce a căzut în el, după meșteșugirea vicleanului, depărtează-o din gândul robilor Tăi, ca să fie tuturor celor ce vor bea din acesta (sau: vor mânca din acesta) spre veselie; și dă tuturor celor ce vor gusta din el, în sfințenie și în cuget curat să se apropie de preacuratele Tale Taine. Că Tu ești Cel ce binecuvintezi și sfințești toate și Ție slavă înălțăm împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și Bunului și de viață Făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi gustă mai întâi preotul din el și dă și celor din casă. Iar de se va întâmpla ca jivina căzută să fi putrezit din pricina șederii timp îndelungat în vas, trebuie să se verse cele din vas și să nu mai guste nimeni din ele.

RÂNDUIALA

**ce se face la țarini (holde), la vii și la grădini, când se
întâmplă să fie stricate de sălbăticiuni sau de alte
vietăți ca: lăcuste, gândaci și altele**

Se cuvine să se facă Sfânta Liturghie și să se aprindă candela la Sfântul Trifon, sau la Sfântul Eustație, sau la Sfântul Iulian din Libia, sau la icoana hramului ce va fi. Și după Sfânta Liturghie, preotul luând untdelemn din candelă și aghiasmă de la Botezul Domnului, stropește în chipul crucii țarina, sau via, sau grădina, și zice această

Rugăciune

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeu nostru, Cel ce la început ai făcut cerul și pământul, și cerul l-ai împodobit cu mari luminați ca să lumineze pe pământ și ca prin ele să fii slăvit, Tu singurul făcător și stăpân al făpturii; iar pământul l-ai înfrumusețat cu verdeață, cu iarbă și cu multe feluri de semințe ce rodesc după felul lor și cu toate florile l-ai împodobit spre frumusețe, și l-ai binecuvântat, Însuși, și acum, Stăpâne, caută din sfântul Tău locaș spre agonisita aceasta și o binecuvintează; ferește-o pe ea de toată fermecătura, vraja și de toată răutatea; de ispita vicleană și de uneltirea oamenilor răi. Și-i dă ei să aducă roade la vreme, pline de binecuvântarea Ta; și depărtează de la ea toată fiara și sălbăticiunea și viermele, musca, rugina, arșița și vânturile, care aduc stricăciune. Că s-a sfințit și s-a preaslăvit precinstitul și de mare cuviință numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi preotul citește

Rugăciunea Sfântului Mucenic Trifon

Să știe însă preotul că nu se cuvine să citească toate jivinele aici pomenite, ci numai pe acelea care atunci fac stricăciuni în grădini, vii și holde.

Domnului să ne rugăm.

Vă blestem pe voi, fiarele cele de multe feluri, viermii, omizile, gândacii, lăcustele, șoarecii, cârțițele și puricii, și tot felul de muște, molii și furnici, viespi și urechelnițe și tot felul de jigănii ce se târăsc pe pământ și păsări ce zboară, care aduc stricăciuni și pagubă holdelor, viilor, pomilor și grădinilor; vă blestem cu Dumnezeu Tatăl cel fără de început, și cu Fiul Lui cel împreună fără de început și de o ființă, și cu Duhul Lui cel Preasfânt, Care este de o ființă cu Tatăl și cu Fiul și de viață făcător; vă blestem pe voi cu întruparea Unuia-Născut Fiul lui Dumnezeu, a Domnului nostru Iisus Hristos, cu viața Lui de pe pământ cea dimpreună cu oamenii și cu patima Lui cea mântuitoare și cu moartea Lui cea făcătoare de viață și cu învierea Lui cea de a treia zi și cu înălțarea Lui la ceruri, și cu toată purtarea de grijă cea dumnezeiască și mântuitoare; vă blestem pe voi cu sfinții heruvimi cei cu ochi mulți și cu serafimii cei cu câte șase aripi, care zboară împrejurul scaunului dumnezeiesc și strigă: Sfânt, Sfânt, Sfânt Domnul Savaot; vă blestem pe voi cu sfinții îngeri și cu toată puterea, cu miile de mii și cu milioanele de milioane, care cu multă frică stau înaintea slavei Domnului, ca să nu stricați via, nici holda, nici grădina, nici pomii și nici legumele robului lui Dumnezeu (N); ci duceți-vă în munții cei pustii, în copacii cei neroditori în care v-a dăruit vouă Dumnezeu hrana cea de toate zilele; vă blestem pe voi cu scumpul Trup și Sânge al lui Hristos, Adevăratul Dumnezeu și Mântuitorul nostru, prin Care s-a dat nouă mântuire și răscumpărare.

Să nu stricați nici holda, nici via, nici grădina, nici orice pom roditor și neroditor; nici frunza legumelor să nu stricați din cuprinsul și locul robului lui Dumnezeu (N). Iar de nu mă veți asculta pe mine și veți călca blestemul cu care v-am blestemat, nu vă voi pedepsi eu smeritul și nevrednicul Trifon, ci Dumnezeu lui Avraam și al lui Isaac și al lui Iacov, Care va veni să judece viii și morții. Pentru aceasta, precum mai înainte v-am zis vouă: duceți-vă în munții cei pustii, în copacii cei neroditori; și, de nu mă veți asculta pe mine, voi ruga pe Iubitorul de oameni Dumnezeu, ca să trimită pe îngerul Său, care este peste fiare, și cu fier și cu plumb vă va lega și vă va omorî, de vreme ce n-ați luat în seamă blestemul și rugăciunea mea, a smeritului Trifon; încă și păsări, fiind trimise prin rugăciunea mea, vă vor mânca pe voi. Încă vă blestem pe voi și cu numele cel mare scris pe piatra care nu l-a putut răbda, ci s-a topit ca ceara de fața focului. Ieșiți din locurile acestea și vă duceți în locuri neumblate și fără apă și neroditoare, cum mai înainte am zis vouă. Ieșiți din locul și cuprinsul robilor lui Dumnezeu, care pe mine mă cheamă în ajutorul, folosirea și mântuirea lor. Ca și întru acestea să se slăvească preasfântul nume al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, și să se plinească rugăciunile și cererile smeritului Trifon. Că lui Dumnezeu se cuvine slava și stăpânirea în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor. Capetele noastre Domnului să le plecăm.

Se citește această

Rugăciune

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne Doamne, Dumnezeu nostru, Care prin iconomia Sînturării Tale ai binecuvântat Vitleemul și Ghetsimani și oarecând casa lui Iacov, care după binecuvântare s-a numit Israel; Cel ce și casa lui David ai binecuvântat-o, Însuși binecu-

vintează și agonisita aceasta și prin binecuvântare fă-o pe ea să aducă roadă, pentru rugăciunile Preacuratei stăpânei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu ajutorul cinstiului, măritului prooroc Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan; al sfinților, măriților și întru tot lăudaților Apostoli; al sfinților și bunilor biruitori mucenici; ale sfinților mari mucenici: Trifon, Eustație și Iulian, al sfântului (N) a cărui pomenire săvârșim astăzi, și al tuturor sfinților Tăi. Că Tu ești Cel ce binecuvintezi și sfințești toate, Hristoase Dumnezeule nostru, și Ție slavă înălțăm împreună cu Cel fără de început al Tău Părinte și cu Preasfântul și Bunul și de viață Făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RÂNDUIALA

slujbei ce se face la vreme de secetă sau neplouare

După ce s-a săvârșit Sfânta Liturghie cu ecteniile și rugăciunile din *Liturghier* pentru neplouare, preotul face început: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne miluiește (de 12 ori). Veniți să ne închinăm... (de 3 ori). Psalmul 64: Ție Ți se cuvine cântare, Dumnezeule, în Sion... (caută-l la pagina 355). Slavă... Și acum..., Aliluia (de 3 ori). Slavă Ție, Dumnezeule...

Iar diaconul zice ectenia mare: Cu pace Domnului să ne rugăm până la: Pentru cei ce călătoresc..., apoi se adaugă acestea:

Pentru ca să nu pomenească fărădelegile și nedreptățile poporului, ci să-Și întoarcă de la noi toată mânia, care este cu dreptate pornită asupra noastră, și să nu ne omoare pe noi cu foamea și cu setea, Domnului să ne rugăm.

Pentru bună întocmirea văzduhului și pentru ca ploi de bună trebuință, spre rodire, cu milostivire să trimită pământului și poporului Său, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca întru mânia Sa să nu piardă pe poporul Său și dobitoacele, ci să poruncească norilor să plouă ca să rodească pământul, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să poruncească pământului să răsară roade spre veselia și hrana poporului Său, verdeață spre folosul oamenilor și iarbă dobitoacelor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să caute cu milostivire spre strigarea, plângerea, suspinarea și rugăciunile cele de umilință ale bătrânilor, ale tinerilor, ale pruncilor și ale întregului popor, și să nu ne piardă cu foamete, pentru păcatele noastre, ci să curețe de moarte sufletele noastre și să ne hrănească pe noi în vreme de foamete, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca rugăciunile noastre să fie bineprimite, și precum pe Ilie, oarecând, așa să ne audă și pe noi și să ne miluiască, cu ploaie și cu bună întocmire a văzduhului, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să audă cu milostivire glasul rugăciunii noastre și să ne izbăvească pe noi de foamete, de boli, de cutremur, de potop, de foc, de grindină, de sabie, de venirea asupra noastră a altor neamuri, de războiul cel dintre noi de toată rana cea aducătoare de moarte, Domnului să ne rugăm.

Și continuă cetenia obișnuită: Pentru ca să fim izbăviți noi..., Apără, mântuiește..., Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata..., Ecfonis: Că Ție se cuvîne slava..., Strana: Amin. Și îndată se cântă: Dumnezeu este Domnul..., glasul al 2-lea, și troparele acestea:

Cel ce faci, cu porunca Ta, bună întocmire văzduhului, Doamne, dăruiește pământului ploaie de voie, ca să aducă poporului Tău roade din destul și să sature toată vietatea, cu

bunăvoirea Ta, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu și ale tuturor sfinților Tăi.

Slavă...

Făcător și ziditor a toate și dătător de bunătați știindu-Te pe Tine, Doamne, către Tine cădem și cu dinadinsul Te rugăm: îndură-Te, Milostive, și iartă, ca un Bun, fărădelegile noastre, și de mânia care cu dreptate este pornită asupra noastră izbăvește pe robii Tăi, dând, ca un bun și mult-Milostiv, pământului celui însetat ploi cu bune roade.

Și acum..., a Născătoarei:

Ceea ce ești păzitoare nebiruită a creștinilor, și rugătoare neîncetată către Făcătorul, nu trece glasurile cele de rugăciune ale păcătoșilor; ci sârguiește ca o bună spre ajutorul nostru, care cu credință strigăm către tine: grăbește spre rugăciune și te nevoiește spre împlânzire, apărând pururea pe cei ce te cinstesc pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule...(caută-l la pag. 152).

Canonul de rugăciune către Domnul Iisus Hristos, la vreme de secetă

Cântarea 1, glasul al 2-lea:

Irmosul:

Veniți, popoarelor, să cântăm cântare lui Hristos Dumnezeu, Celui ce a despărțit marea și a trecut poporul pe care «l-a liberat din robia egiptenilor, căci cu slavă S-a preaslăvit».

Stih: Mult-Milostive Doamne auzi-ne pe noi păcătoșii, rugându-ne Ție.

Primește, Mântuitorule, rugăciunile din gurile noastre cele nevrednice și trimite din cer pământului ploaie aducătoare de roade, ca un Iubitor de oameni și mult-Milostiv.

Treci acum cu vederea, Doamne, păcatele noastre și întoarce mânia Ta, pe care cu dreptate ai adus-o peste noi, Mântuitorule, și trimite din cer ploaie pământului, ca un Iubitor de oameni și mult-Milostiv.

Slavă...

Veniți, popoare, să plângem toți înaintea Dumnezeuului tuturor, cu umilință strigând: treci, Iubitorule de oameni, greșele noastre, și trimite din cer apă pământului celui însetat, ca un mult-Milostiv.

Și acum..., a Născătoarei:

Prin tine, Născătoare de Dumnezeu, am cunoscut Lumina; pentru aceea te rugăm și cerem: roagă-te neîncetat Făcătorului și Fiului tău să trimită pământului ploaie.

Cântarea a 3-a:

Irmosul:

Întărește-ne pe noi întru Tine, Doamne, Care prin lemnul Crucii ai omorât moartea, și frica Ta o sădește în inimile «noastre, ale celor care Te laudăm pe Tine».

Doamne, Care ții toate făptura în palmă, ascultă ca un îndurat rugăciunile robilor Tăi și trimite apă peste tot pământul.

Fiind bun și iertător, ca Cel ce ai adânc de îndurare, Doamne, nu trece rugăciunile noastre, ci trimite ploaie pașnică peste tot pământul.

Slavă...,

Bogăția, care ne-ai dat nouă, am risipit-o în desfrânări; dar, Doamne, ca Cel ce ai multă milă, Părinte bun fiind, îndură-Te și dă ploaie binefăcătoare pe fața pământului.

Și acum..., a Născătoarei:

Preacurată, tu, care ai îndrăznire bineprimită către Fiul tău cel iubitor de oameni, roagă-L să dea ploaie aducătoare de roade pământului, cu mijlocirea ta.

Catavasiu:

Mântuiește din nevoi pe robii Tăi, Milostive, că noi cu umilință către Tine, Stăpânul și Domnul Iisus Hristos, alergăm, ca «la Mântuitorul și Izbăvitorul tuturor».

Cântarea a 4-a:

Irmosul:

Pe Tine Te cânt, Doamne, căci glasul Tău am auzit și m-am spăimântat; venit-ai până la mine căutându-mă pe mine «cel rătăcit. Pentru aceea preaslăvesc marea Ta pogorâre către «mine, mult-Milostive».

Caută din înălțime Bunule, spre noi care am păcătuit, și dăruiește, Doamne, mila Ta peste tot pământul și trimite, rugămu-ne Ție, bogatele Tale mile, Iubitorule de oameni.

A venit peste noi păcătoșii urgia Ta, care a încuiat cerurile ca să nu dea ploi pământului Tău; pentru aceea noi robii Tăi ne rugăm Ție: să nu ne cerși pe noi, Cuvinte, cu mânia Ta, Iubitorule de oameni.

Slavă...,

Doamne, Care prefaci văzduhul cu porunca Ta, dăruiește-ne nouă ploaie prielnică, trimitând roade cu îndestulare, ca toată vietatea să se sature prin bunătatea Ta, Iubitorule de oameni.

Și acum..., a Născătoarei:

Tu, Născătoare de Dumnezeu, Maică te-ai făcut Dumnezeului nostru; pentru aceea cu credință te rugăm pe tine, ca ceea ce ai îndrăznire: roagă-L pentru noi toți să trimită apă peste tot pământul.

Cântarea a 5-a:

Irmosul:

Dătătorule de lumină și Făcătorule al veacurilor, Doamne, spre lumina poruncilor Tale îndreptează-ne pe noi, că «afară de Tine pe alt Dumnezeu nu știm».

Cu rugăciunile celor fără de trup, Mântuitorule, împlânzit fiind, auzi-ne pe noi toți care Te rugăm neîncetat și dă ploaie pământului Tău celui însetat, ca un iubitor de oameni.

Fii nouă, Doamne, blând în vremea ispitelor și ne ferește pe noi de amenințarea ce stă asupra noastră și trimite pământului Tău ploaie prielnică, ca un iubitor de oameni.

Slavă...,

Sfinților doisprezece Apostoli și purtătorilor de biruință mucenici, faceți rugăciune către Dumnezeu pentru noi, ca să fim izbăviți de toată nevoia, mânia și întristarea.

Și acum..., a Născătoarei:

Tot neamul pământesc te avem acum cu adevărat mijlocitoare către Dumnezeu, Fecioară; pentru aceea te rugăm, cu acoperământul tău mântuiește cetatea ta din toată nevoia.

Cântarea a 6-a:

Irmosul:

De adâncul păcatelor fiind cuprins, chem adâncul cel de nepătruns al milostivirii Tale, Dumnezeul meu, din stri- «căciune scoate-mă».

Mulțimea mucenicilor, ca cei ce aveți îndrăznire multă către Domnul, rugați-vă să dăruiască acum ploaie și roade de îndestulare peste tot pământul, ca un milostiv.

Ne rugăm, Doamne, cu mijlocirile ucenicilor Tăi, ușurează, lasă greșelele noastre, întoarce de la noi mânia, și dă pământului ploaie, ca un milostiv.

Slavă...,

Cu dragoste sufletească Te rugăm pe Tine, Stăpâne Doamne, păzește-ne ca un bun și iubitor de oameni, și dăruiește pământului celui însetat ploaie aducătoare de roade, ca un milostiv.

Și acum..., a Născătoarei:

Te rugăm, preacurată Născătoare de Dumnezeu, nu înceta a ruga pe Fiul tău, pentru noi robii tăi, să se îndure de noi și să ne izbăvească de toatăurgia, și pământului celui însetat să-i dea ploaie binefăcătoare.

Cântarea a 7-a:

Irmosul:

Porunca tiranului nebăgând-o în seamă, preaînțelepții tineri n-au slujit chipului celui de aur din câmpul Deira, și «aruncați fiind în văpaia focului, răcorindu-i pe dânșii îngerul, «au cântat, zicând: binecuvântat ești, Dumnezeul părinților «noștri».

Stăpânitorul tuturor sufletelor pe Tine știindu-Te, Bunule, Te rugăm, păzește-ne, iartă-ne ca un bun și iubitor de oameni, și ne izbăvește de dreapta mânie de acum, și dă ca un bun ploaie pământului celui însetat.

Precum oarecând pe Manase care s-a căit l-ai scos, Mântuitorule, din robia Babilonului, și l-ai izbăvit din nevoia cea aducătoare de moarte, Milostive, îndură-Te și ne dă nouă milele Tale și ne păzește de foamete și de cutremur și de toate relele, dăruind ploaie pământului celui însetat.

Slavă...,

Milostivește-Te acum spre noi, ca un bun și milostiv, că am greșit și fărădelege am făcut și nici unul nu ne-am îndreptat; pentru aceea cu frică Te rugăm pe Tine, Iubitorule de oameni: să nu pedepsești cu urgia ta clerul și poporul, ci trimite apă pământului celui însetat.

Și acum..., a Născătoarei:

Pe tine toți muritorii te știm scăpare, întărire și armă nebiruită, Născătoare de Dumnezeu, și te rugăm noi robii tăi: izbăvește poporul și cetatea ta de venirea altor neamuri, de foamete, de boli, de cutremur și de toată nevoia, și trimite cu rugăciunile tale rouă pământului celui însetat.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Pe Dumnezeu, Care S-a pogorât în cuptorul cel cu foc la tinerii cei de demult și văpaia în rouă o a prefăcut, ca pe «Domnul, lăudați-L toate lucrurile și-L preaînălțați întru toți «vecii».

Ilie prin cuvânt a oprit ploaia pe pământ, și din nou prin cuvânt a pogorât-o din cer. Pentru aceea Te rugăm: pentru rugăciunile aceluia, Milostive, trimite din cer ploaie pământului.

Cu cetele îngerilor și cu proorocii și cu mucenicii, cu soboarele arhierilor și cu mulțimea preacuvioșilor, ca pe Făcătorul tuturor și Domnul, Te rugăm să mântuiești pe cei ce Te laudă pe Tine, și să trimiți din cer ploaie pământului.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Precum ai izbăvit, ca un Dumnezeu, pe Iona din chit și din mare și pe Daniel din groapa cu lei, așa și acum, Bunule, auzi-ne pe noi robii Tăi și scapă de toată nevoia pe poporul Tău.

Și acum..., a Născătoarei:

Pe tine, ceea ce ai născut pe Iisus, te chemăm, Născătoare de Dumnezeu, să te rogi acum ca să Se îndure și să mântuiască pe poporul cel ce a păcătuit, și care din nou aleargă cu dragoste la tine, și te preaînaltă întru toți vecii.

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Pe Dumnezeu Cuvântul, Care cu înțelepciune mai presus de cuvânt, de la Dumnezeu a venit ca să înnoiască pe «Adam cel căzut cumplit în stricăciune din pricina mâncării, și «din Sfânta Fecioară în chip de negrăit S-a întrupat pentru noi «credincioșii, cu un gând în cântări să-L slăvim».

Îndurate, când noi cerem iubirea Ta de oameni, Bunule, pentru pământul cel însetat, arată-Te blând, Stăpâne, ca un Dumnezeu atotputernic, și dăruiește-ne, ca un bun, ploaie aducătoare de roadă, și mântuiește sufletele noastre.

Miluieste, Milostive, lucrul mâinilor Tale, iartă-ne pe noi ca un bun, și să nu cerți poporul cu mânia Ta, ci pleacă acum urechea Ta și ia aminte la rugăciunea noastră, și dăruiește pământului Tău pâraie de apă, Doamne.

Slavă...,

Izbăvește de neamuri străine și de toți vrăjmașii cetatea Ta și pe tot poporul, și ploi roditoare dăruiește, Îndurate, spre îndestulare de toate roadele, și trimite tuturor mântuire, Iubitorule de oameni.

Și acum..., a Născătoarei:

Văzându-ne neputincioși la suflet și la trup și loviți de nenorociri cumplite, Stăpână, care vindeci cu îndurarea ta, slobozește-ne din întristările care ne apasă acum, ca toți cu cântări neîncetat să te mărim.

Apoi: Cuvine-se cu adevărat..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția... și troparele, glasul al 6-lea: Miluiește-ne pe noi, Doamne... (caută-le la paginile 7-8), după care preotul zice cefonisul:

Că Sfânt ești, Dumnezeul nostru, și întru sfinți Te odihnești, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin și cântă: Sfinte Dumnezeule..., iar diaconul zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Citețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 4-lea

Brazdele pământului adapă-le și înmulțește roadele lui.

Stih: Întru picăturile Tale veseli-se-va, răsărind.

APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola Sfântului Apostol Iacov, citire:

(V, 7-9, 17-18)

Fraților, fiți îndelung-răbdători, până la venirea Domnului. Iată, plugarul așteaptă roada cea scumpă a pământului, îndelung-răbdând, până ce primește ploaia timpurie și târzie. Fiți, dar, și voi îndelung-răbdători; întăriți inimile voastre, căci venirea Domnului s-a apropiat. Nu vă plângeți, fraților, unul împotriva celuilalt, ca să nu fiți judecați; iată Judecătorul stă înaintea ușilor. Ilie era om, asemenea cu noi în slăbiciuni, dar cu rugăciune s-a rugat ca să nu plouă, și nu a plouat trei ani și șase luni. Și iarăși s-a rugat, și cerul a dat ploaie, și pământul a odrăslit roada sa.

Preotul: Pace ție. Citețul: Și duhului tău. Aliluia, glasul al 4-lea:

Stih 1: Vei binecuvânta cununa anului bunătații Tale și câmpiile Tale se vor sătura.

Stih 2: Se vor îngrăşa cele frumoase ale pustiuului și cu bucurie dealurile se vor încinge.

EVANGHELIA

Diaconul: Înțelepciune, drepti...

Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire:

(Matei XVI, 1-3; Luca IV, 24-26; Ioan VI, 30-33)

În vremea aceea s-au apropiat de Iisus fariseii și saducheeii și, ispitindu-L, I-au cerut să le arate semn din cer. Iar El, răspunzând, le-a zis: Când se face seară, ziceți: Mâine va fi timp frumos, pentru că cerul este roșu; iar dimineața ziceți: Astăzi va fi furtună, pentru că cerul este roșu posomorât. Fățarnicilor, fața cerului știți s-o judecați, dar semnele vremilor nu le puteți! Adevărat zic vouă că nici un prooroc nu este bine primit în patria sa. Și adevăr vă spun că multe văduve erau în zilele lui Ilie, în Israel, când s-a încuiat cerul trei ani și șase luni, încât a fost foamete mare peste tot pământul. Și la nici una dintre ele n-a fost trimis Ilie, decât la o femeie văduvă, din Sarepta Sidonului. Și iarăși au zis către Dânsul iudeii: Dar ce minuni faci Tu, ca să vedem și să credem în Tine? Ce lucrezi? Părinții noștri au mâncat mană în pustiu, precum este scris: pâine din cer le-a dat lor ca să mănânce. Dar Iisus le-a zis: Adevărat, adevărat zic vouă: Nu Moise v-a dat pâinea cea din cer, ci Tatăl Meu vă dă din cer pâinea cea adevărată. Pentru că pâinea lui Dumnezeu este aceea care se coboară din cer și care dă viață lumii.

Și îndată diaconul zice cu toată umilința, în auzul tuturor, ectenia întreită: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta..., până la: Încă ne rugăm pentru fericiții..., apoi adaugă acestea:

Cel ce nu voiești moartea păcătosului, ci aștepti întoarcerea și pocăința lui, auzi-ne pe noi, care ne rugăm Ție și cu milostivire iertând păcatele noastre, auzi-ne și ne miluiește.

Cel ce ridici norii de la marginile pământului și fulgerele spre ploaie le-ai făcut, poruncește acelora să sloboadă ploi liniștite și rouă aducătoare de roadă pe pământ, cu lacrimi ne rugăm Ție ca unui bun: auzi-ne degrabă și cu milostivire ne miluiește.

Cel ce chemi apa mării și o verși peste fața întregului pământ, trimite binecuvântarea Ta peste noi, care ne rugăm Ție, și ne miluiește.

Precum sunt ochii slujnicei către mâinile stăpânei sale, așa sunt ochii noștri către Tine, Dumnezeule; cu ochi milostivi caută spre noi, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Ploaie prielnică, îndestulă și pașnică, și bună rodire dă pământului celui însetat, și mântuiește toate făpturile și pe noi care ne rugăm Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Cel ce îmbraci cerul cu nori și gătești ploaie, rouează pământul cu îndestularea binecuvântării Tale, Bunule. Îndură-Te și trimite nouă milele Tale cele bogate, rugămu-ne Ție, Iubitorele de oameni, auzi-ne și ne miluiește.

Cel ce răsari iarbă dobitoacelor și verdeață spre folosul oamenilor, adapă brazdele pământului și înmulțește roadele și izbăvește oamenii și animalele, rugămu-ne Ție, întru tot puternice Doamne, auzi-ne și ne miluiește.

Trimite ploile Tale, Iubitorele de oameni, peste locurile cele lipsite și cărora le trebuie, și pe noi, care ne rugăm Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Cel ce răsari soarele Tău peste cei buni și peste cei răi și dai ploaie peste cei drepti și peste cei păcătoși, caută spre noi cu milostivire, și cu bunătatea Ta înmulțește semințele și roadele pământului, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Îndură-Te și Te milostivește, miluiește și trimite peste noi îndurările Tale, Iubitorele de oameni, auzi-ne și ne miluiește.

Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină, Care întru cele de sus locuiești și spre cele smerite privești, Dumnezeule, caută cu milostivire spre poporul Tău cel ce Te-a mâhnit și a întărâtat iubirea Ta de oameni, și ca un milostiv și lesne iertător îndură-Te și miluiește moștenirea Ta și oile pășunii Tale, și cu milă și cu îndurări cercetează via pe care a sădit-o dreapta Ta; întru zdrobirea inimii, cu smerenie ne rugăm Ție, auzi-ne și cu milostivire ne miluiește.

Cel ce locuiești întru cele înalte și cauți spre cele smerite, caută cu bună îndurare spre poporul Tău care Te-a mâniat pe Tine, Iubitorule de oameni; cu umilință ne rugăm Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Să nu pomenești fărădelegile noastre, Stăpâne, că de vei căuta la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Ne rugăm Ție, auzi-ne și cu milostivire ne miluiește.

Auzi-ne pe noi, Doamne, că blând și milostiv ești, și trimite pământului Tău binecuvântarea Ta din cer; ne rugăm Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, că bună este mila Ta, și ne miluiește pe noi cu bună îndurarea Ta și udă pământul cu ploaia binecuvântării Tale; ne rugăm Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Degrabă să ne întâmpine pe noi îndurările Tale, Doamne, că am sărăcit foarte; ajută-ne nouă, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, și caută spre pământ cu ploaie aducătoare de roade; ne rugăm Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Încă ne rugăm Ție, Doamne Dumnezeule, Mântuitorul nostru, să fie izbăvite (de ești în mânăstire, zi: sfânt locașul acesta; de ești în oraș, zi: orașul acesta; iar de ești în sat, zi: satul acesta) orașele, satele și toate țările și cei ce cu credință locuiesc în ele: de foamete, de potop, de cutremur, de boală, de grindină, de foc, de sabie, de năvălirea altor neamuri, de războiul cel dintre noi și de

toate rânile cele aducătoare de moarte; și milostiv, blând și lesne iertător să fie bunul și iubitorul de oameni Dumnezeu nostru pentru păcatele noastre. Să întoarcă și să împrăstie toată urgia cea pornită asupra noastră, și să ne izbăvească pe noi de dreapta Sa amenințare. Să ne trimită nouă ploaie pașnică și să verse pe pământ râuri de bunătate și de roade aducătoare, și să ne miluiască pe noi. Întru pocăință, cu umilință ne rugăm Ție și zicem toți: Iubitorule de oameni, degrabă auzi-ne și cu milostivire ne miluiește.

Preotul: Auzi-ne pe noi, Dumnezeule... Apoi arhiereul sau preotul zice: Pace tuturor. Strana: Și duhului tău. Diaconul:

Cu umilință și întru pocăință, toți plecând genunchii sufletelor și ai trupurilor noastre, Domnului să ne rugăm.

Tot poporul pleacă genunchii și capetele, și însuși arhiereul sau preotul, plecându-și genunchii, cu pătrundere și inimă umilită citește rugăciunile acestea făcute de Calist, patriarhul Constantinopolului:

Rugăciunea întâi

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne Doamne, Dumnezeu nostru, Care ai ascultat pe Ilie Tesviteanul pentru dragostea cea către Tine și ai poruncit să se oprească ploaia ce se trimitea pământului la vreme; apoi iarăși, prin rugăciunea lui, ai dăruit ploaie aducătoare de roadă; Însuși Stăpâne a toate, fiind împlânzit de singură îndurarea Ta, dăruiește moștenirii Tale ploaie liniștită. Și trecând cu vederea greșelele noastre, trimite ploile Tale peste locurile cele lipsite și care au trebuință. Veselește fața pământului pentru săracii poporului Tău, pentru prunci, pentru animale și pentru toate celelalte, căci de la Tine așteaptă să le dai lor hrană la vreme potrivită. Că Tu ești Dumnezeu nostru, Dumnezeu care miluiești și mântuiești, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a doua

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeu atotțiitorule, Care ridici norii de la marginea pământului, Cel ce ai făcut fulgerele spre ploaie, Care scoți vânturile din vistierile Tale, Cel ce chemi apa mării și o verși peste fața a tot pământul, Ție ne rugăm și cu umilință cădem înaintea Ta, mărturisind păcatele noastre și cerând de la Tine mila cea bogată: deschide stăvilarele cerului; poruncește norilor să dea ploaie; îndură-Te de toate cele de pe pământul Tău; îndură-Te de bătrâni, de tineri, de pruncii de la sân, de robii și roabele Tale, de fii și de fiice și de toate animalele pământului, și fă să crească pâine de mâncare pentru noi și iarbă pentru animale. Primește rugăciunile poporului Tău și să nu lepezi suspinurile săracilor; să nu ne mustri pe noi cu mânia Ta; să nu ne cerți cu iuțimea Ta; să nu pierzi pe poporul Tău cu foamea și cu setea, căci ochii tuturor spre Tine nădăjduiesc, ca să ia de la Tine hrană la vreme potrivită; în Tine nădăjduim și afară de Tine pe altul nu știm; de la Tine așteptăm milă bogată. Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a treia

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeul nostru, știm că nevrednici suntem de îndurările Tale și că nu suntem vrednici să ridicăm ochii noștri și să căutăm la cer, să stăm înaintea Ta și să-Ți spunem cererile noastre, căci ce bine am făcut ca să dobândim cererile? Prin bunătatea Ta cea nemăsurată ne-ai adus din neființă în ființă, cu chipul Tău ne-ai cinstit și toată făptura ai supus-o nouă; dar noi, cu atâtea faceri de bine fiind dăruiți, ca niște

vrăjmași ne-am arătat, și poruncile Tale, ale Făcătorului de bine, le-am călcat, și viață prihănită și gând spurcat și necurat ne-am agonisit. Și nu numai dragostea Ta am lepădat, ci ca fiarele ne purtăm și unul pe altul ne mâncăm, prin uneltiri lacome și prin nedreapta noastră voință. Deci cum să fim vrednici și să ne bucurăm de binefacerile Tale? Tu ești drept, noi nedrești; Tu iubești, noi dușmănim; Tu ești îndurător, noi neîndurători; Tu făcător de bine, noi răpitori. Ce legătură avem cu Tine, ca să ne împărtășim de bunătățile Tale? Mărturisim dreptatea Ta, cunoaștem osânda noastră, vestim binefacerile Tale, înmiit suntem vinovați de moarte. Iată ne aflăm sub mâna Ta cea preaputernică și care ține toate. Lesne este mâinii Tale celei atotputernice ca într-o clipă să ne piardă pe noi; iar cât privește gândul și purtarea noastră, drept este să fim dați pierzării, preadrepte Judecătorule. Dar acest lucru nu este cu totul vrednic de îndrumarea Ta cea nebiruită și de bunătatea Ta cea de negrăit, preaiubitorule de oameni Stăpâne.

Pentru aceasta, îndrăznind spre milostivirea Ta cea nepătrunsă și spre îndurarea Ta ce nu ține minte răul, ne apropiem către Tine, Făcătorule de bine, noi nevrednicii și nemulțumitorii. Nu ne da pe noi, pentru păcatele noastre, în mâinile secetei, nici pentru fărâdelegile noastre să ne strivești pe noi în cătușele foamei; ci pentru bunătatea Ta, dă pământului ploaia pe care de bunăvoia Ta ai hotărât-o moștenirii Tale și umple de apele Tale cele roditoare de viață sânurile pământului, căci iată acesta stă înaintea ca o maică cu sânul sec; și precum sânul aceleia, lipsit de lapte, aduce moarte pruncului, așa și pământul, stând cu brazdele sale neîmpărtășite de umezeală, își veștejește verdeața și aduce stricăciune roadelor lui, și pe noi ne amenință foamea și moartea. Căci arșița din vremea secetei ca o flacăra pârjolitoare veștejind semănăturile, prevestește pierzare roadelor lui; dar Tu cu mila Ta cercetează-l pe el, și văzduhul cu nori de ploaie bine-l tocmește, și cu ploaia Ta cea bogată satură

pământul și înviază roadele lui, și cu suflări de vânturi mai bune fă-le întregi și pline, și cu bună îndurarea Ta, înmulțește roadele prin care ai hotărât să se țină viața cea trupească; pentru că de nu vei da Tu cu bunăvoința Ta ploile Tale cele îndestulătoare, pământul nostru nu-și va da roada sa; ci pentru mulțimea îndurărilor Tale, ascultă rugăciunea noastră, a nevrednicilor robilor Tăi. Că Tu ești, Doamne, izvorul milei și Dătătorul bunătăților, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a patra

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Doamne, Care prin proorocul Tău Ilie ai dezlegat seceta și cu cădere de ploi ai plouat pe fața pământului, și cu prisosința roadelor ai săturat poporul Tău din belșug, însuși și acum, fiind îmblânzit de fireasca Ta bunătate, dăruiește pământului ploi liniștite, spre rodirea roadelor de peste an. Căci Tu ești Cel care ai așezat apele la locurile lor și ai făcut văzut pământul ce era acoperit de ele; Tu ești Cel care i-ai poruncit lui să odrăslească toate felurile de roade spre îndulcirea noastră; Tu ești Cel care pe vremea lui Noe, pentru păcatele oamenilor, ai desfăcut izvoarele adâncului și ai deschis stăvilarele cerului, și fața pământului ai făcut-o ca o mare spre pierderea a tot trupul; Tu ești Cel care acoperi cu ape înălțimile lui; Tu ești Cel care ridici norii și le poruncești să slobozească picături de ploaie; Tu ești Cel care ridici apa mării și o verși peste fața pământului; Tu ești Cel care ai pus hotar ploii și ai rânduit ploi îndestulătoare și râurile le umpli de ape și adăpi pământul și sature de apă brazdele lui spre înmulțirea frumoaselor lui roade; Tu ești Cel care ai despărțit marea și râul umblat l-ai făcut și apă din piatră ai izvorât și amărăciunea apelor în dulceață o ai prefăcut. Firea apelor știe pe Făcătorul ei, cunoaște pe

Stăpânul său, nu uită datoria slujbei ei. De Te vede pe Tine, Stăpânul, mâniat asupra noastră, atunci ea ori pornindu-se nemăsurat aduce pieire, ori încetând se oprește și locul ei îl ia seceta și văzduhul ca văpaia se face și roadele pământului se veștejesc și noi în mâinile primejdiei cădem. Și iarăși de Te vede pe Tine, Dumnezeu cel iubitor de oameni, blând și lesne iertător, ploii gătește, și ploii pe pământ se coboară, și văzduhul cu bună răsufare se face, și pământul, plecându-se poruncii Tale, roduri de prisosit răsare din adâncurile lui.

Deci pe Tine, făcătorul și țiitorul tuturor, Te rugăm, zicând: miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi. Adu-Ți aminte că suntem lucrul mâinilor Tale; ia aminte la neputința firii noastre, că Tu ne-ai făcut pe noi. Vezi neliniștea păsărilor, mugetul animalelor, plângerea pruncilor, strigarea tinerilor, chinuirea bătrânilor, lipsa orfanilor, părăsirea văduvelor, strâmtorarea săracilor și glasul cel rugător al întregului Tău popor, și cerce-tează pământul și-l adapă cu ploii bogate, pentru că, lipsit de umezeală, amenință roadele sale cu veștejire, iar pe oameni și animale, cu pierzare. De demult, când ai trimis pierzare oamenilor prin apă, Ți-ai adus aminte de Noe, care era purtat în corabie de acele ape nemăsurate, și Ți-ai adus aminte și de păsări și de animale și de fiare și de târâtoare; și ai adus vânt pe pământ și s-a domolit apa, iar pe Noe și vietățile care erau cu dânsul, ca pe o sămânță le-ai păstrat, spre a doua facere a lumii. Și acum, când prin uscăciunea care a cuprins văzduhul, ne ameninți cu foamete și cu moarte, adu-Ți aminte de poporul care nădăjduiește spre Tine, adu-Ți aminte de păsări, adu-Ți aminte și de animale și de vânt cu rouă ca să înceteze seceta, și fă să crească semințele pământului spre hrana oamenilor și a animalelor, și iarăși le învrednicește pe toate de purtarea ta de grijă.

Că Tu ești Cel care răsari iarbă animalelor și verdeață spre folosul oamenilor; și Tu ești Cel care scoți pâine din pământ și

dai vin și cu untdelemn veselești fețele oamenilor, ca, hrănindu-ne cu îndestulare din bunătățile Tale, în veselia inimii să preaslăvim bunătatea Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a cincea

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeu nostru, Care scu cuvântul Tău toate din neființă le-ai adus; Cel care ai luat țărână din pământ și ai zidit pe om și cu suflet cuvântător și cu chipul Tău l-ai cinstit pe dânsul, și ai zis: creșteți și vă înmulțiți și umpleți pământul; Cel care dai hrană animalelor și puilor de corbi; Care prin marea și mântuitoarea Ta venire în trup ai săturat multe mii, o dată cu șapte, iar altă dată cu cinci pâini, Însuți, întru tot Bunule Stăpâne, și pe poporul acesta care cheamă preasfânt numele Tău, cu prisosință hrănește-l prin dreapta Ta cea atotfăcătoare și de mari daruri împărțitoare. Caută, Doamne, spre săracii poporului Tău, Tu Care deschizi mâna Ta și umpli de bunătate toată făptura; miluiește-ne pe noi pe toți cu milostivire, căci Tu, Stăpâne, Iubitorule de oameni, singur ești Tatăl nostru al tuturor, și la Tine unul ridicăm ochii, ca cel înțărcat spre maica sa. Preabunule Stăpâne, al Tău este cuvântul: cereți și se va da vouă, căutați și veți afla. Dă, Stăpâne, celor care cer acum, împreună cu hrana cea duhovnicească, și pe cea trebuitoare trupului, și hrănește pe poporul Tău cel flămând. Dăruiește pământului ploi la vreme, bună întocmire a văzduhurilor și îndestulare de tot felul de roade; pe cei ce se chinuiesc în neputință și în rea pătimire, în friguri și în multe feluri de boli, cercetează-i. Izbăvește, Doamne, cetatea aceasta numită cu numele Tău, și toate cetățile și țările: de foamete, de boli, de cutremur, de potop, de foc, de sabie și de omor, dăruindu-ne nouă milele Tale.

Cu harul Părintelui Tău celui fără de început și de o ființă și al Preasfântului și întocmai cinstit Duhului Tău; cu rugăciunile și mijlocirile preabinecuvântatei Născătoarei de Dumnezeu, ale de Dumnezeu grăitorilor Tăi apostoli, și ale tuturor sfinților Tăi. Amin.

Rugăciunea a șasea

Domnului să ne rugăm.

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeu nostru, Care, pentru mântuirea noastră, ai binevoit a purta trup, pentru ca în chip minunat să preaslăvești firea cea cuvântătoare cu bună-tatea și cu îndurarea Ta cea negrăită, și ai făgăduit a ierta pe cei care cu adevărată pocăință se întorc din adâncul păcatului, încât atunci când vor căuta la Tine în chip cu adevărat smerit, prin împlinirea poruncilor Tale cele dumnezeiești, să poată cu îndrăznire a Te avea pe Tine Dumnezeu milostiv și blând, lasă acum toate fărădelegile noastre și pleacă urechea Ta către noi și ne auzi pe noi smeriții și păcătoșii, precum ai auzit odinioară pe Ilie Tesviteanul, încât numai cu cuvântul el a legat cerul spre înțeleptirea aceluia popor neascultător; după aceea iarăși printr-însul lucrând cu știuta Ta iubire de oameni, poruncind norilor, ai adăpat tot pământul cu apă bună; și precum odinioară pentru rugăciunile robului Tău Ilie, așa și acum pentru aceste fierbinți rugăciuni ale noastre, treci fărădelegile și păcatele noastre și primește rugăciunile noastre și ne auzi pe noi care în ceasul acesta ne rugăm Ție cu căldură, și dezleagă uscăciunea aceasta a pământului, pentru mărturisirea și strigarea poporului Tău. Trimite peste noi ploi bune, ca să ne săturăm de apă și pământul nostru să-și dea roadele la vreme cuvenită, spre hrana noastră și a animalelor celor necuvântătoare.

Așa, Doamne Dumnezeu nostru, auzi-ne pe noi păcătoșii și nevrednicii robii Tăi, și nu trece cu vederea rugăciunile noastre,

nici să biruiască fărădelegea noastră mila Ta; ci pleacă, Doamne, urechea Ta și ne auzi pe noi. Vezi umiliința noastră și Te milostivește. Privește din sfânt locașul Tău; vezi suspinurile săracilor; vezi vârsta cea fragedă a copiilor ofilindu-se de prea mare sete; vezi suferința pruncilor celor fără răutate; vezi pân-tecele maicilor și sânurile uscate care aduc moarte pruncilor; vezi pe bătrâni și pe tineri, ca pe niște încătușați dați în mâinile celor fără de lege, și treci greșelele noastre, cele cu știință și cu neștiință, cele din minte și cele din cuget, și nu ne lepăda pe noi până în sfârșit. Pentru că nu numai de setea apei ne topim, ci și de alte mii de rele pentru păcatele noastre, și la Tine căutăm, ca să se verse peste noi cât mai grabnic ploaie îndestulătoare, și ca să oprești mânia Ta cea dreaptă și să înlături această cumplită nenorocire. Amândouă le cerem și ne rugăm Ție, Iubitorule de oameni, ca să umpli de apă fântânile și țarinile noastre, și cu sațiu să adapi și să umpli de bunătatea Ta holdele noastre cele sufletești, adică inimile noastre să le umpli de veselie, de bucurie negrăită și de desfătare, și să oprești pornirea cea nesuferită, care a venit asupra noastră. Că Tu ești Izbăvitorul sufletelor și al trupurilor noastre, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

pentru neplouare și pentru schimbarea vânturilor

Făcută de Calist, patriarhul Constantinopolului.

Domnului să ne rugăm.

Bunule și Iubitorule de oameni, Doamne, Care numai cu cuvântul ai zidit făptura și din ea ai plăsmuit pe om; iar mai pe urmă, prin iubirea de oameni cea negrăită, fiind acesta căzut și făcut rob păcatului, l-ai ridicat și l-ai sfințit ca să nu piară cu totul lucrul mânilor Tale și i-ai dat lui și poruncile Tale

spre aducere aminte de venirea Ta și de învățăturile Tale despre dumnezeiasca Ta întrupare, căci pentru aceasta Te-ai ostenit și Te-ai nevoit și ai flămânzit și ai însetat, plinind toate cele omenești pentru noi, precum se cuvenea, și ai intrat în corabie și ai umblat pe mare, și valurile cele sălbatice și iuțimea vânturilor ai înfrânat, și ai suferit a pătimi toate până și cruce și moarte, ca, prin ceea ce ai pătimit și Te-ai ispitit, să ne ajuți nouă celor neputincioși, Însuși și acum, Împărate Sfinte, Care ai luat neputința noastră cu iubirea Ta de oameni, milostivește-Te spre noi cei înviforați atât de mult și împesurați de lipsa celor trebuitoare. Dă-ne nouă bunătatea Ta; adapă pământul nostru cu apă curată spre aducere de roadă; văzduhuri folositoare ne dăruiește. Și precum oarecând pe ucenicii Tăi cei învăluiți de valuri i-ai scăpat din mare și din furia vânturilor, așa și acum ne scapă și pe noi de primejdia ce ne-a cuprins. Oprește și acum valurile cele sălbatice ale mării, liniștește vânturile cele potrivnice cu porunca Ta cea dumnezeiască; dă-ne pace și odihnă în locul tulburării. Așa, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, vezi și caută din sfânt locașul Tău spre via aceasta pe care a sădit-o dreapta Ta și o desăvârșește pe ea și trimite Duh drept spre scăpare din primejdiile care vin asupra noastră, pentru rugăciunile Maicii care Te-a născut și ale tuturor sfinților.

RÂNDUIALA

slujbei ce se face la vreme de necontenire a ploilor

După ce s-a săvârșit Sfânta Liturghie cu ecteniile și rugăciunile din *Liturghier*, pentru multă plouare, preotul face început: **Binecuvântat este Dumnezeuul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne miluiește (de 12 ori); Veniți să ne închinăm... (de 3 ori); Psalmul 68: Mântuiește-mă, Dumnezeule, că au intrat ape până la sufletul meu...**

Slavă... Și acum..., Aliluia (de 3 ori), Slavă Ție, Dumnezeuule...

Iar diaconul zice ectenia mare: **Cu pace Domnului să ne rugăm, și celelalte până la: Pentru cei ce călătoresc..., apoi adaugă acestea:**

Pentru ca întru mânia îngrozirii Sale să nu ne împruțineze pe noi, pentru păcatele și fărâdelegile noastre, ci să-Și aducă aminte de mila și de îndurările Sale cele din veac și să ne miuiască pe noi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să-Și aducă aminte de legământul Său cel făcut cu Noe și să nu strice, cu mulțimea ploii celei fără de măsură, cu întunecata și nelămurita vreme a văzduhului și cu întunecoasa ceață, pământul și pe nevrednicul Său popor, ci cu milostivire să cruțe moștenirea Sa, și să poruncească a străluci pe pământ soarele, cu raze aducătoare de roade și cu căldură la vreme, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să poruncească norilor să înceteze ploaia cea peste măsură și negura să se risipească și lumina soarelui să strălucească, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să cruțe poporul și animalele și tot pământul acesta și să nu-l strice cu vărsarea ploilor celor peste măsură, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să dea moștenirii Sale senin cu bună prefacere și să se înmulțească roadele pământului, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să nu ne răsplătească nouă și să nu ne pedepsească pe noi după păcatele noastre, ci după mare mila Sa și după mulțimea îndurărilor Sale să-Și arate spre noi grabnica Sa iubire de oameni și bunătatea Sa, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să nu strice roadele și semințele pământului pentru păcatele noastre, cu vărsarea ploilor celor peste măsură, ci cu arătarea seninului să le cruțe și să le crească pentru nevrednicul Său popor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie bineprimită rugăciunea noastră și să ne izbăvească pe noi de foamete, de boli, de cutremur, de potop, de grindină, de foc, de sabie, de venirea asupra noastră a altor neamuri, de războiul cel dintre noi, și de toată rana cea aducătoare de moarte, Domnului să ne rugăm.

Și continuă ectenia obișnuită: Pentru ca să fim izbăviți noi..., Apără, mântuiește, miluiește..., Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata..., Ecfonis: Că Ție se cuvine slava..., Strana: Amin. Și îndată cântă: Dumnezeu este Domnul..., glasul al 2-lea, și troparele acestea:

Caută cu milostivire, Dumnezeule, la poporul ce a greșit, și nu trece cu vederea pe cei ce cad către Tine întru pocăință, ci ca un bun miluiește și degrab ne izbăvește de îngrozirea Ta cea dreaptă, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni (de două ori).

Slavă... Și acum..., al Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu Fecioară, grabnic ajutorare a lumii, cerem a ta grabnică folosință și sprijinire tare; milostivește-te spre poporul cel îngrijorat și roagă pe milostivul tău Fiu și Dumnezeu să ne izbăvească pe noi de nevoia ce ne-a cuprins și de dreapta Sa amenințare, ceea ce ești singură binecuvântată între femei.

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... Și îndată:

Canonul

Cântarea 1, glasul al 6-lea:

Irmos: Ca pe uscat umblând Israel...

Stih: Miluiește-ne, Doamne, pe noi poporul cel care am greșit.

Veniți, credincioșilor, cântare nouă să cântăm lui Dumnezeu, grăind: milostivește-Te, îndurate, și miluiește-ne, Stăpâne, pe noi care de nenumărate ori am greșit (de două ori).

Slavă...

Primește rugăciunile și lacrimile robilor Tăi, care Te rugăm acum pe Tine, Hristoase Dumnezeule, și ne dăruiește vreme înseninată pentru aducerea de roade pământului.

Și acum..., a Născătoarei:

Grăbește, stăpână Marie, a ridica preacinstitele mâini către înduratul tău Fiu și Dumnezeu, ca să dea senin și hrană credincioșilor robilor Săi.

Cântarea a 3-a:

Irmos: Nu este sfânt precum Tu, Doamne...

Nu cu iuțimea Ta să ne cerți pe noi, precum strigă proorocul, nici cu mânia Ta să ne osândești pe noi, ci pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale, varsă cu îndestulare peste noi milele Tale.

Slavă...,

Noi, neamurile cele de curând chemate, cu lacrimi strigăm Ție: Stăpâne, milostivește-Te ca un îndurat și ne dăruiește nouă cer senin și bună schimbare a văzduhului, îndestulare și mare milă.

Și acum..., a Născătoarei:

Nu trece lacrimile noastre, Născătoare de Dumnezeu, stăpână, și să nu fie ție urâtă suspinarea noastră; ci neîncetat roagă pe Fiul tău să dăruiască poporului tău senin pe pământ și mare milă.

Catavasi:

Izbăvește din nevoi pe robii Tăi, Îndurate, căci noi cu osârdie «alergăm către Tine, către milostivul și izbăvitorul tuturor, Stăpânul, Iisus Domnul».

Diaconul zice ectenia: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeu... și adaugă:

Cele vrednice de pedeapsă am făcut și dreapta Ta judecată ne-a ajuns pe noi, Doamne, dar Te milostivește; milostivește-Te spre poporul ce a greșit și-Ți întoarce mânia Ta cea cu dreptate pornită asupra noastră. Întru pocăință cădem către Tine și cu smerenie Te rugăm: auzi-ne și ne miluiește.

Ca să nu ne înece pe noi, Doamne, mulțimea apelor și să nu strice pământul și cu foamete să ne omoare pe noi, poporul Tău, ca un bun, încetează vărsarea apelor și ca un atotputernic, poruncește să lucească pe pământ lumina soarelui și să coboare căldura, cu deadinsul Te rugăm, Împărate preasfinte, auzi-ne și ne miluiește.

Pentru poporul Tău și pentru animale, poruncește văzduhului celui întunecat și negurii celei pline de păclă să se ridice și razele soarelui să strălucească, întru tot milostive Doamne, ca să nu ne sfârșim înainte de vreme, rugămu-ne Ție, degrab auzi-ne și ne miluiește.

Mântuiește-ne pe noi, Doamne, de tină, de revărsarea și de înecarea apelor, ca să nu se stingă în deșert zilele noastre și anii noștri întru suspinuri, ci adu-Ți aminte de legământul făcut cu Noe și fă cu noi după mila Ta, cu inimă înfrântă Te rugăm, auzi-ne și ne miluiește.

Întru scârbe și necaz fiind noi și întru tânguire înspăimântați, către Tine, Doamne Dumnezeul nostru, cu umilință strigăm: să se înalțe către Tine rugăciunea noastră și să iasă din stricăciune viața noastră, ca să nu ne stingem înainte de vreme, ci cu milostivire auzi glasul nevrednicului Tău popor și cu iubirea Ta de oameni miluiește-ne pe noi.

Nu spre curcubeu care este semnul legăturii ce l-ai pus prin nori, Doamne, ci spre îndurările Tale privim și mila Ta căutăm să o dobândim. Către Tine, Cel bogat întru milă și fără de mă-

sură întru îndurări, cu inimă înfrântă ne rugăm: dă-ne senin la vreme și aducător de roadă, împreună cu prefacerea văzduhului, și degrab, ca un milostiv, auzi-ne și ne miluiește pe noi.

Preotul, ecfonis: Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru...

SEDEALNA, glasul al 5-lea:

Către Tine, Mântuitorul nostru, Dumnezeule preaveșnic, alergăm noi păcătoșii robii Tăi și, cu lacrimi de pocăință căzând, strigăm Ție: iartă, iartă, Îndurate, pe poporul cel fără de răspuns și să nu ne pierzi pe noi cu vărsare de ploii nemăsurate și cu reaua schimbare a văzduhurilor; ci fă senin și înmulțește rodurile pământului, ca un iubitor de oameni.

Slavă... Și acum..., al Născătoarei:

Ceea ce ești mai sfântă decât heruvimii și mai înaltă decât cerul, Prealăudată Născătoare de Dumnezeu, cu adevărat te mărturisim, că pe tine te-am aflat noi păcătoșii folositoare în vremea necazului. Pentru aceea nu înceta să te rogi pentru noi, sprijinul și scăparea sufletelor noastre.

Cântarea a 4-a:

Irmos: Hristos este puterea mea...

În mâinile Tale, Stăpâne Hristoase, ții cele de deasupra cerului și cele de sub cer și apa și căldura soarelui; pentru aceea Te rugăm pe Tine dăruiește-le pe amândouă, după cumpăna trebuinței, spre folosul robilor Tăi.

Slavă...,

Celor ce mărturisim puterea Ta, Făcătorule a toată făptura, Hristoase, Care ai stăpânirea cerului și ocârmuiești toată zidirea, dă bună prefacere văzduhului și îndestulare pământului, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale.

Și acum..., a Născătoarei:

Ceea ce ai îndrăznire multă ca nimeni altul către Cel născut din tine, stăpână, roagă-te pentru robii tăi să ne izbăvim de foamete și de năvălirea celor de alt neam.

Cântarea a 5-a:

Irmos: Cu dumnezeiască lumina Ta...

Hristoase, limanul celor înviforați și nădejdea celor dez-
nădăjduiți, întărire și grabnic ajutor tuturor creștinilor
în nevoi, auzi-ne și pe noi acum și dă senin pământului spre
aducerea de roade.

Slavă...,

Doctorul bolnavilor, Mângâietorul celor necăjiți, Împărate
ceresc, Hristoase, caută din sfânt locașul Tău și auzi suspinurile
și plângerea robilor Tăi și nu pomeni răutățile noastre cele fără
de număr, ci ca un îndurat dă senin pământului spre înmulțirea
roadelor.

Și acum..., a Născătoarei:

Primește degrab, împărăteasă, rugăciunile robilor tăi și nu
pomeni răutățile noastre cele fără de număr, ci cere pentru noi,
Fecioară, senin prielnic la creșterea roadelor pământului.

Cântarea a 6-a:

Irmos: Marea vieții văzând-o înălțându-se...

Prin rugăciunea proorocului Tău, Doamne, ai închis cerul
trei ani și șase luni, spre cunoștința și pocăința celor neas-
cultători; cu aceștia împreună acum să nu ne cerți pe noi, ci prin
mila Ta milostivește-Te spre noi.

Slavă...,

Hristoase, Care ai primit pocăința tâlharului și l-ai mântuit în ceasul când a strigat: pomenește-mă, Mântuitorule, întru împărăția Ta, îndură-Te și de noi care cădem acum cu pocăința, și ne miluiește.

Și acum..., a Născătoarei:

Roagă-te pentru noi, stăpână, către Fiul tău și Dumnezeu, ca să nu ne piardă pe noi pentru păcatele noastre, prin ieșirea apelor ca în vremea lui Noe, ci ca pe ninivitenii ce s-au pocăit să ne miluiască.

Catavasie:

Izbăvește din nevoi pe robii tăi, Născătoare de Dumnezeu «Fecioară, că noi toți, după Dumnezeu, către tine alergăm, ca «spre o folositoare și spre un zid nesurpat».

Apoi ectenia mică și ecfonis: Că Tu ești Împăratul păcii...

După aceea Condacul, glasul al 2-lea:

Nu lepăda până în sfârșit pe poporul Tău, Stăpâne, și nu îndepărta mila Ta și îndurările Tale de la noi; ci, ca Cel ce ești adâncul îndurărilor și noianul milei, primește rugăciunile noastre și ne izbăvește pe noi de toată nevoia și nenorocirea ce au venit asupra noastră, ca un bun și lesne iertător.

Antifonul 1 al glasului al 6-lea:

Spre cer ridic ochii inimii mele către Tine, Cuvântule, miluiește-mă ca să viez Ție.

Miluiește-ne pe noi urgisiții, făcându-ne vase de cinste Ție, Cuvântule.

Slavă... Și acum...

Sfântul Duh este pricina a toată mântuirea; de suflă El spre cineva după vrednicie, degrab îl ridică din cele de pe pământ, pe aripi îl înalță, îl crește și sus îl așază.

Apoi Prochimen, glasul al 4-lea:

Mântuiește-mă, Dumnezeule, că au intrat ape până la sufletul meu.

Stih: M-am scufundat în adâncul noroiului și nu am stare.

APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola către Romani a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(VIII, 22-27)

Fraților, știm că toată făptura împreună suspină și împreună are dureri până acum. Și nu numai atât, ci și noi, care avem pârga Duhului, și noi înșine suspinăm în noi, așteptând înfierea, răscumpărarea trupului nostru. Căci prin nădejde ne-am mântuit; dar nădejdea care se vede nu mai e nădejde. Cum ar nădăjdui cineva ceea ce vede? Iar dacă nădăjduim ceea ce nu vedem, așteptăm prin răbdare. De asemenea și Duhul vine în ajutorul slăbiciunii noastre, căci noi nu știm să ne rugăm cum trebuie, ci Însuși Duhul se roagă pentru noi cu suspine negrăite. Iar Cel ce cercetează inimile știe care este dorința Duhului, căci după Dumnezeu El se roagă pentru sfinți.

Preotul: Pace ție. Citețul: Și duhului tău. Aliluia, glasul al 4-lea:

EVANGHELIA

Diaconul: Înțelepciune drepti...

Din Sfânta Evanghelie de la Marcu, citire:

(XI, 22-26)

Zis-a Domnul către ucenicii Săi: Aveți credință în Dumnezeu. Adevărat zic vouă că oricine va zice acestui munte: Ridică-te și te aruncă în mare, și nu se va îndoii în inima lui, ci

va crede că ceea ce spune se va face, fi-va lui orice va zice. De aceea vă zic vouă: Toate câte cereți, când vă rugați, să credeți că le veți lua, și le veți avea. Iar când stați de vă rugați, iertați orice aveți împotriva cuiva, ca și Tatăl vostru cel din ceruri să vă ierte vouă greșelele voastre. Căci, dacă voi nu veți ierta, nici Tatăl vostru cel din ceruri nu vă va ierta vouă greșelele voastre.

După aceea: Slavă... Părinte, Cuvântule și Duhule..., Și acum..., Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu..., Apoi: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule..., și stihira aceasta, glasul al 6-lea:

Înfricoșător ești, Doamne, și cine va suferi dreapta Ta mânie? Sau cine Te va ruga pentru poporul cel greșit și deznădăjduit? Numai cereștii îngeri, începătoriile și puterile, scaunele și domniile, heruvimii și serafimii, care neîncetat strigă Ție: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Doamne. Pentru acești sfinți, Stăpâne, nu trece cu vederea lucrul mâinilor Tale, ci pentru milostivirea milei Tale mântuiește poporul Tău și cetatea care piere.

Slavă..., Și acum..., al Născătoarei:

Nimeni din cei care aleargă la tine nu iese rușinat, Preacurată Fecioară Născătoare de Dumnezeu, ci, dar cerând, primește cele spre folosul lor.

Diaconul: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta... Și efonis: Cu mila și cu îndurărilor...

Cântarea a 7-a:

Irmos: Dătător de rouă cuptorul...

Nicicum să nu Te desparți de noi, Îndurate Mântuitorule, ca păstorul de oile sale, ci nedepărtat petrecând pururea cu noi, slobozește-ne din toate nevoile pe noi care cu credință, din inimă, strigăm către Tine: bine ești cuvântat, Dumnezeule, și preaslăvit.

Slavă...,

Tu, Dumnezeu atotputernice și Împărate preasfinte, Care ai întins cerul ca un cort și marea cu nisip ai îngrădit-o, trimite nouă căldura soarelui și bună prefacerea văzduhului, ca să strigăm Ție cu credință: bine ești cuvântat, Dumnezeu, și preaslăvit.

Și acum..., a Născătoarei:

Stăpână, nădejdea tuturor marginilor pământului, învață limba mea să grăiască cele de folos și roagă pe Fiul tău și Dumnezeu să dea senin pe pământ și să miluiască pe cei ce strigă lui Hristos: bine ești cuvântat, Dumnezeu, și preaslăvit.

Cântarea a 8-a:

Irmos: Din văpaie cuvioșilor...

Ai cui robi și zidire suntem? Oare, nu ai Tăi, Dumnezeu preaveșnic? Auzi, dar, slabele noastre rugăciuni și trimite senin pe pământ și rouă folositoare, ca pe Tine să Te înălțăm întru toți vecii.

Slavă...,

Ai zis, Milostive Stăpâne, îndemnându-ne pe noi către pocăință: căutați și veți afla, bateți și se va deschide vouă, cereți și vi se va da. Pentru aceea către Tine cădem și neîncetat ne rugăm: Milostive, apără-ne pe noi, care Te preaînălțăm întru toți vecii.

Și acum..., a Născătoarei:

Curată stăpână, Născătoare de Dumnezeu, izbăvește cu rugăciunile tale pe poporul tău din necazuri și de toate nevoile, dăruindu-ne cu îndestulare milă și roadă spre hrana celor ce te cinstesc pe tine și te preaînălță întru toți vecii.

Cântarea a 9-a:

Irmos: Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu puțință...

Pavel prigonitorul, pocăindu-se, s-a făcut vas ales Ție, Stăpâne și Dumnezeule al tuturor; și noi păcătoșii, nădăduindu-ne spre mila Ta, cu pocăință strigăm către Tine: iartă toate greșelele noastre și trimite senin pe pământ și rouă bună folositoare, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale.

Slavă...,

Petru, apostolul și ucenicul Tău, de trei ori s-a lepădat de Tine, dar, întorcându-se și plângând cu amar, a luat de la Tine, Hristoase, iertare; și noi, râvnind la pocăința aceluia, în umilință cu lacrimi strigăm: am greșit, iartă, Milostive, și ne izbăvește de tot răul, pentru rugăciunile Maicii Tale.

Și acum..., a Născătoarei:

Izbăvește-ne pe noi, Preacurată, din relele ce ne împresoară și de vărsarea cea multă a apelor care a venit acum peste noi și cere din înălțime la Fiul tău și Dumnezeuul nostru să dea vreme bună cu senin robilor Săi și îndestulare roadelor pământului spre hrana poporului, ca pe tine neîncetat să te mărim.

Apoi: Cuvine-se cu adevărat..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția... Troparele: Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi..., Slavă..., Doamne, miluiește-ne pe noi..., Și acum..., Ușa milostivirii deschide-o nouă... (caută-le la pag. 7-8).

Și îndată diaconul zice cu toată umilința, în auzul tuturor, ectenia: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule..., Încă ne rugăm pentru fericirii..., apoi adaugă acestea:

Încă ne rugăm pentru ca Domnul Dumnezeu să-Și întoarcă dinspre noi toată mânia, care cu dreptate este pornită asupra noastră, și să ne ierte toată greșeala cea de voie și cea fără de voie și să ne miluiască pe noi, nevrednicii robii Săi, care suntem cu inima înfrântă. Să zicem toți: Doamne, auzi-ne și ne miluiește.

Încă ne rugăm ca să audă Domnul Dumnezeu nostru glasul rugăciunii noastre și să ne miluiască pe noi și să trimită pământului timp senin cu vreme bună și să ne mângâie pe noi, robii Săi cei întristați. Să zicem toți cu lacrimi: auzi-ne, și ne miluiește.

Cel ce aduni apele în nori de la marginile pământului, cu porunca Ta oprește-le și trimite timp senin pe pământ, cu umilință ne rugăm Ție, întru tot milostive Stăpâne, auzi-ne și cu milostivire ne miluiește.

Cel ce chemi apa mării și iarăși cu porunca Ta cea atotputernică poți să o oprești și să luminezi cele de sub cer, întru pocăință ne rugăm Ție, întru tot milostive Doamne, auzi-ne și cu iubirea Ta de oameni ne miluiește.

Trimite, Doamne, timp senin de ajuns pe pământ, și din stricăciune degrab ne izbăvește; întru durerea inimii ne rugăm Ție, auzi-ne și cu îndurare ne miluiește.

Cel ce cercetezi pământul și înmulțești roadele lui, Cel ce răsari iarbă dobitoacelor și verdeață spre folosul oamenilor, miluiește oamenii și dobitoacele și contenește revărsarea ploilor celor fără de măsură, ca soarele și vremea bună să strălucească pe pământ, și poruncește să se înmulțească roadele lui. Rugămu-ne Ție, Îndurate Doamne, auzi-ne și, ca un Bun, ne miluiește.

Precum sunt ochii slugilor spre mâinile stăpânilor lor, așa ochii noștri caută cu credință la Tine, Dumnezeu nostru, până când Te vei milostivi spre noi. Pentru aceasta nu ne pierde pe noi cu ploaia cea peste măsură, ci cu milostivire caută spre noi, dându-ne vreme senină și cu milostivire ne miluiește.

Cel ce strălucești soarele peste cei răi și peste cei buni și dai senin și rouă bineroditoare și bună prefacere văzduhului, spre folosul zidirii Tale, nu ne certa cu urgia Ta, ci cu milostivire

înmulţeşte sămânţa pământului şi roadele lui. Cu pocăinţă ne rugăm Ție, Iubitorule de oameni Doamne, auzi-ne şi, ca un îndurat, ne miluieşte.

Cel ce Te îmbraci cu lumina ca şi cu o haină, străluceşte lumina soarelui pe pământ şi usucă umezeala lui cea peste măsură, spre îndestularea şi rodirea lui, rugămu-ne Ție, auzi-ne şi cu milostivire ne miluieşte.

Nu pomeni fărădelegile noastre, Stăpâne, că de vei căuta la fărădelegi, nimeni nu va putea să stea în faţa Ta, ci degrab să ne întâmpine pe noi îndurările Tale, Doamne, că am sărăcit foarte, ca să nu ne strice nouă neîncetarea ploii şi să ne piardă de tot. Rugămu-ne Ție, degrab auzi-ne şi cu milostivire ne miluieşte.

Nădejdea şi mântuirea celor ce drept cred întru Tine, Doamne, izbăveşte (de eşti în mânăstire, zi: locaşul acesta; de eşti în oraş, zi: cetatea aceasta şi toate oraşele şi țăările; de eşti în sat, zi: satul acesta) de foamete, de boli, de cutremur, de potop, de foc, de sabie, de venirea asupra noastră a altor neamuri, de războiul cel dintre noi şi de toată rana aducătoare de moarte, şi milostiv, blând şi lesne iertător fii, Iubitorule de oameni, pentru păcatele noastre, şi ne miluieşte pe noi. Întoarce toată mânia Ta, care pe dreptate se porneşte asupra noastră, şi ne izbăveşte pe noi de îngrozirea ce cu dreptate ne-a cuprins, şi luminează cu harul Tău toate cele de sub cer, spre rodirea pământului şi hrana vieţii noastre. Să zicem toţi cu lacrimi: Doamne sfinte, degrab ne auzi şi cu milostivire ne miluieşte.

Preotul: Auzi-ne pe noi, Dumnezeule... Apoi arhiereul sau preotul: Că milostiv... Diaconul zice: Cu umilinţă toţi plecând genunchii sufletelor şi ai trupurilor noastre, Domnului să ne rugăm.

Tot poporul pleacă capetele şi genunchii, iar arhiereul sau preotul, plecându-şi genunchii, cu pătrundere şi inimă umilită citeşte cu glas mare această

Rugăciune

Stăpâne Doamne, Dumnezeuul nostru, Care odinioară ai ascultat rugăciunea râvnitorului Ilie, prorocul Tău, și ai oprit ploaia pentru o vreme, și acum, Iubitorule de oameni, făcătorule și milostive Doamne, caută spre noi nevrednicii și smeriții robii Tăi și spre smeritele noastre rugăciuni, și ca un îndurat treci greșelele noastre, împlânzit fiind de singură iubirea Ta de oameni. Dă cer senin moștenirii Tale și luminează soarele spre trebuința celor care cer de la Tine milă. Veselește fața pământului pentru săracii poporului Tău, pentru prunci și animale și pentru toate celelalte vietăți, care se îndestulează prin bunăvoirea Ta; și le dă tuturor hrană la vreme. Așa, Doamne Dumnezeuul nostru, să nu se întoarcă în deșert rugăciunea noastră, nici să ne rușinezi pe noi de la așteptarea noastră, ci ne apără după mare mila Ta și ne cercetează cu îndurările Tale; că se sting în deșertăciuni zilele noastre și se împuținează de dureri viața noastră. Să nu ne pierzi pe noi pentru fărâdelegile noastre, pentru că din nebăgare de seamă am adus peste noi mânia Ta, ci fă cu noi după blândețile Tale și după mulțimea milei Tale, că iată, cu suflete smerite și cu duh umilit cădem înaintea Ta, și ca niște robi netrebnici și vrednici de mai multă pedeapsă, pocăiți și umiliți strigăm Ție: Am greșit, nelegiuiri am săvârșit și am păcătuțit în toate, călcând poruncile Tale. Pentru aceea câte ai adus asupra noastră, pe dreptate și cu judecată le-ai adus; dar nu ne da cu totul stricăciunii, foametei și pagubei, nici să ne înece pe noi noianul apelor, ci în mânia Ta adu-Ți aminte de milă și pentru îndurările Tale în dar Te milostivește spre noi, zidirea Ta și lucrul mâinilor Tale, și ca un bun scapă-ne degrab de toate răutățile. Că Ție se cuvine să ne miluiești pe noi, Dumnezeuul nostru, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Diaconul: Înțelepciune. Iar preotul face apolisul zilei sau al sărbătorii.

RUGĂCIUNE

la îngrozirea de tunete și de fulgere

De obicei se adaugă la cea de mai înainte.

Domnului să ne rugăm.

Iarăși ne aducem aminte de pedeapsa Ta, Doamne, Iubitorule de oameni Stăpâne, iară-și rugăciuni de iertare de la robii Tăi cei netrebniți, care știm că, cu cât prisosește mulțimea păcatelor, cu atât mai mult le covârșești pe acestea cu milostivirea Ta care nu ține minte răul. Pentru aceea ne rugăm Ție: întoarce mânia Ta de la noi, ca nu în veac să Te mânii pe noi, ci cu mila Ta să ne înviezi pe noi cu îndurările Tale. Doamne, Dumnezeuul nostru, Care întărești tunetul și slobozești fulgerele și toate le faci spre mântuirea lucrurilor mâinilor Tale, caută cu iubirea de oameni și ne izbăvește pe noi de tot necazul, mânia și nevoia și de îngrozirea cea de acum; că ai tunat din cer, Doamne, și fulgerele ai înmulțit și ne-ai tulburat pe noi; îndură-Te spre noi, Milostive; la Tine scăpăm, și milele Tale cele bogate trimite peste noi și miluiește pe robii Tăi, ca un bun și iubitor de oameni, ca să nu ne ardă pe noi focul mâniei Tale, nici să ne topească pe noi iuțimea fulgerelor și a tunetelor Tale; ci după știută milostivirea Ta potolește-Ți mânia și schimbă vâzduhul în bună liniște, și cu razele soarelui risipește întunecimea care este asupra noastră și împrăstie norii cei întunecați. Că Tu ești Dumnezeuul milelor, al îndurărilor și al iubirii de oameni, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

la izbăvirea de cutremur

Se citește după ce a fost săvârșită Sfânta Liturghie.

Domnului să ne rugăm.

Împărate Sfinte, Iubitorule de oameni Stăpâne, îndelung-Răbdătorule, Doamne, Făcătorule a toată făptura cea văzută și cea nevăzută, Care toate le chivernisești cu cuvântul negrăitei Tale puteri și singur ai stăpânire asupra vieții și a morții; Cel ce pedepsești cu dreptate, și cu iubire de oameni iarăși vindeci; Care vremelnica noastră viață o cârmuiești cu preaînțeleapta Ta purtare de grijă și în tot chipul mântuirea noastră bine o întocmești. Știm că păcatele noastre cele multe au cutremurat pământul și l-au tulburat, și din pricina lor frică și cutremur au venit asupra noastră de la fața mâniei Tale, îndelung-Răbdătorule; inima noastră s-a tulburat, clătînându-se pământul, și frica morții a căzut asupra noastră, ca nu cumva ca un leu să răpească sufletele noastre, nefiind cine să le izbăvească; ca nu cumva să ne înghită și să ne acopere stricăciunea, nefiind Cel ce izbăvește, nici Cel ce mântuiește. Pentru aceasta la Tine cu umilință cerem și Te rugăm pe Tine, singurul Stăpân, Care nu ții minte răul, să nu pomenești fărădelegile noastre cele de demult și cele de acum, nici să cumpănești greutatea păcatelor noastre cu răsplătirea cea cuvenită; că de vei intra în judecată cu neamul nostru acesta, nimeni nu se va îndrepta înaintea Ta, ci va pieri cu totul de pe pământ pomenirea noastră a tuturor.

Adu-Ți aminte, îndelung-Răbdătorule, de îndurările Tale cele din veac și de milele Tale și de legământul Tău cel adevărat către părinții noștri și să nu ne înghită pe noi adâncul pământului, nici să ne mănânce gura lui, ci milostivește-Te spre noi cei umiliți și ne miluiește pe noi cei smeriți și ne cercetează pe noi cei ce ne tulburăm de înfricoșătoarea îngrozire a cutremurului

și suntem cuprinși de temerea și frica cea multă. Și de sunt undeva între noi unii care se tem de numele Tău și păzesc poruncile Tale – o parte mică oarecare, aleasă, sămânță binecuvântată, vistierie ascunsă, pe care Tu unul o știi și o păzești – ascultă, ca un bun, pe aceștia care cheamă facerea Ta de bine și mila Ta asupra noastră, și primește rugăciunile lor ce se aduc Ție, pentru poporul cel ce a greșit, Stăpâne Iubitorule de oameni, precum ai ascultat pe Avraam pentru cei din Sodoma, pe Daniel și pe Ieremia, dumnezeieștii Tăi prooroci, care au îmblânzit bunătatea Ta asupra robiei lui Israel. Ca din neam în neam să se slăvească adâncul cel de nepătruns al iubirii Tale de oameni și al îndelung-răbdării Tale, și ca noi să-Ți aducem Ție dar de mulțumire întoarcerea și pocăința noastră, fiind întăriți cu puternică mâna Ta, pentru rugăciunile și cererile întru tot preacuratei Maicii Tale, și ale tuturor sfinților, care din veac au bineplăcut Ție. Amin.

RÂNDUIALA

binecuvântării corăbiei celei noi și a luntrei

Se face mai întâi sfințirea cea mică a apei.

Preotul face începutul: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne miluiește... (de 12 ori), Slavă... Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori).

PSALMUL 106

Lăudați pe Domnul că este bun, că în veac este mila Lui. Să spună cei izbăviți de Domnul, pe care i-a izbăvit din mâna vrăjmașului. Din țări i-a adunat pe ei, de la răsărit și de la apus, de la miazănoapte și de la miazăzi. Rătăcit-au în pustiu, în

pământ fără de apă, și cale spre cetatea de locuit n-au găsit. Erau flămânzi și însetați; sufletul lor într-înșii se sfârșea. Dar au strigat către Domnul, în necazurile lor, și din nevoile lor i-a izbăvit pe ei, și i-a povățuit pe cale dreaptă, ca să meargă spre cetatea de locuit. Lăudat să fie Domnul pentru milele Lui, pentru minunile Lui, pe care le-a făcut fiilor oamenilor. Că a săturat suflet însetat și suflet flămând a umplut de bunătați. Ședeau în întuneric și în umbra morții; erau ferecați cu sărăcie și cu fier, pentru că au amărât cuvintele Domnului și sfatul Celui Preaînalt au întărâtat. El a umilit întru osteneli inima lor; slăbit-au și nu era cine să le ajute; dar au strigat către Domnul în necazurile lor și din nevoile lor i-a mântuit pe ei. Și i-a scos pe ei din întuneric și din umbra morții și legăturile lor le-a rupt. Lăudat să fie Domnul pentru milele Lui, pentru minunile Lui, pe care le-a făcut fiilor oamenilor! Că a sfărâmat porți de aramă și zăvoare de fier a frânt și i-a ajutat să iasă din calea fărădelegii lor, căci pentru fărădelegile lor au fost umiliți. Urât-a sufletul lor orice mâncare și s-au apropiat de porțile morții. Dar au strigat către Domnul în necazurile lor și din nevoile lor i-a mântuit. Trimis-a cuvântul Său și i-a vindecat pe ei, și i-a izbăvit pe ei din stricăciunile lor. Lăudat să fie Domnul pentru milele Lui, pentru minunile Lui, pe care le-a făcut fiilor oamenilor! Și să-I jertfească Lui jertfă de laudă și să vestească lucrurile Lui, întru bucurie. Cei ce se pogoară la mare în corăbii, cei ce-și fac lucrarea lor în ape multe, aceia au văzut lucrurile Domnului și minunile Lui întru adânc. El a zis și s-a pornit vânt furtunos și s-au înălțat valurile mării. Se urcau până la ceruri și se coborau până în adâncuri, iar sufletul lor întru primejdii încremenea. Se tulburau și se clătinau ca un om beat și toată priceperea lor a pierit. Dar au strigat către Domnul, în necazurile lor, și din nevoile lor i-a izbăvit și i-a poruncit furtunii și s-a liniștit și au tăcut valurile mării. Și s-au veselit ei, că s-au liniștit valurile și Domnul i-a povățuit pe ei la limanul dorit de ei. Lăudat să fie

Domnul pentru milele Lui, pentru minunile Lui, pe care le-a făcut fiilor oamenilor! Înălţaţi-L pe El în adunarea poporului și în scaunul bătrânilor lăudaţi-L pe El. Prefăcut-a râurile în pământ pustiu, izvoarele de apă în pământ însetat. Și pământul cel roditor în pământ sărat, din pricina celor ce locuiesc pe el. Prefăcut-a pustiul în iezer de ape, iar pământul cel fără de apă în izvoare de ape; și a așezat acolo pe cei flămânzi și au zidit cetate de locuit. Și au semănat țarine și au sădit vii și au strâns belșug de roade. Și i-a binecuvântat pe ei și s-au înmulțit foarte și vitele lor nu le-a împuținat. Și iarăși au fost împuținați și chinuiți de apăsarea necazurilor și a durerii. Aruncat-a dispreț asupra căpeteniilor lor și i-a rătăcit pe ei în loc neumblat și fără de cale. Dar pe sărac l-a izbăvit de sărăcie și i-a pus pe ei ca pe niște oi de moștenire. Vedea-vor dreptii și se vor veseli și toată fără-delegea își va astupa gura ei. Cine este înțelept va păzi acestea și va pricepe milele Domnului.

După aceea preotul citește această

Rugăciune

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeuul părinților noștri, Care ai poruncit robului Tău Noe să facă corabia spre mântuirea lumii și ai binevoit ca din lemne multe să fie alcătuită ca un singur lemn, Însuși Stăpâne al tuturor, Care ai binevoit a cârmui lemnele cele neînsuflețite și cu dreapta Ta cea tare a mântui neamul omenesc, păzește și acum corabia aceasta și dă ei înger bun și pașnic. Păzește pe cei care vor călători cu ea; dă-le lor să ajungă sănătoși acasă. Cu rugăciunile Preacuratei stăpânei noastre, Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu ajutorul cinstitelor, cereștilor, înțelegătoarelor puteri cele fără de trup; al sfântului, măritului prooroc, Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan;

al sfinților, măriților și întru tot lăudaților apostoli; al sfinților, măriților, bunilor biruitori mucenici, al cuvioșilor și purtătorilor de Dumnezeu părinților noștri; al sfântului (N), a cărui pomenire o săvârșim, și al tuturor sfinților Tăi. Că Tu ești Cel ce ocârmuiești și sfințești toate, Dumnezeul nostru, și Ție slavă și mulțumire și închinăciune înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și luând preotul apă sfințită, stropește cu ea corabia sau luntrea, zicând:

Se binecuvintează corabia (sau luntrea) cu mrejele acestea, prin stropirea acestei ape sfințite, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Și îndată stihira, glasul al 4-lea: Caută spre rugăciunile robilor Tăi... Iar preotul face obișnuitul apolis al zilei sau al sărbătorii.

RUGĂCIUNE

la binecuvântarea mrejelor pescarilor

Domnului să ne rugăm.

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel care cu cinci pâini și cu doi pești ai săturat cinci mii de bărbați și ai făcut să se strângă mulțime de fărâmituri, Însuți Stăpâne atotputernice, și mrejele acestea binecuvintează-le, pentru rugăciunile preabinecuvântatei măritei stăpânei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria, și ale Sfântului măritului și întru tot lăudatului Apostol Pavel. Și pe cei ce se hrănesc cu pește din ele, păzește-i în pace și în sănătate sufletească și trupească. Că Tu ești dătătorul tuturor bunătăților și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte, și Preasfântului și Bunului și de viață Făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

pentru cei ce călătoresc

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne Doamne, Dumnezeu nostru, Care ești calea cea Sadevărată; Cel care ai călătorit împreună cu robul Tău Iosif, călătorește, Stăpâne, și cu robul Tău (N). Izbăvește-l pe dânsul de tâlhari și de toată bântuiala vrăjmașului ucigaș de oameni; păzește-i viața nevătămată și ferește sufletul lui curat de toată întinăciunea; fă cu spor călătoria lui și umbletele lui le îndreptează și arată-l sănătos și vesel în cele ce dorește. Așa ne rugăm Ție, Împărate atotputernice, Care nu ții minte răul, auzimă pe mine smeritul pentru bunătatea Ta și treci cu vederea toate greșelele robului Tău (N); cu harul Tău îmbogățește-l, și-l arată pe dânsul plin de bunătățile Tale cele cerești și pământestii. Că a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RÂNDUIALA

slujbei care se face în vreme de boli molipsitoare și molime (ciumă, holeră și altele) către Preasfânta și de viață făcătoarea Treime și către toți sfinții

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne miluiește (de 12 ori), Veniți să ne închinăm... (de 3 ori) și Psalmul 87: Doamne, Dumnezeuul mântuirii mele, ziua am strigat. Apoi diaconul zice ectenia mare: Cu pace Domnului să ne rugăm și celelalte până la: Pentru cei ce călătoresc... apoi adaugă acestea:

Pentru ca să nu-Și aducă aminte de fărădelegile și de greșalele noastre, ale păcătoșilor și nevrednicilor robilor Săi, ci cu milostivire să ne curățească păcatele noastre și să-Și întoarcă mânia care cu dreptate este pornită asupra noastră, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca nu cu urgia Sa să ne mustre pe noi, nici cu mânia Sa să ne pedepsească pe noi, ci să-Și aducă aminte că trup suntem, duh ce iese și nu se mai întoarce, și cu milostivire să ferească de moarte sufletele noastre și întru mânie să-Și aducă aminte de milă, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să nu intre la judecată cu robii Săi, ci să caute spre fărădelegile noastre și să le șteargă și să fie milostiv și să ocrotească pe oamenii cei fără de nădejde, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să-Și aducă aminte de îndurările și de milele Sale cele din veac, și păcatele tinereții și ale neștiinței și ale bătrâneții și ale ticăloșiei noastre să nu le pomenească, ci să ne miluiască pe noi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să audă din locașul Său cel sfânt glasul nostru și să tămăduiască durerile morții, care ne-au cuprins, și pâraiele fărădelegii, ce ne tulbură, să le sece, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca degrab să ne scoată pe noi din lanțurile morții, care ne-au prins, și din durerile iadului, care ne-au cuprins, să ne izbăvească pe noi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să dea, cu milostivire, robilor Săi vreme de pocăință și să nu ne taie înainte de vreme, ca pe un smochin neroditor, ci cu milostivire să sape împrejur și să pună în loc de îngrășământ mila Sa, așteptând cu iubire de oameni roada pocăinței și a întoarcerii noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne ridice din porțile morții până nu pierim și cu milostivire să întoarcă de la noi sabia cea scoasă și arcul cel

întins, care cu dreptate sunt îndreptate împotriva noastră, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să audă rugăciunea noastră și cererea noastră să o ia în seamă și lacrimile noastre să nu le treacă cu vederea, ci să ne ușureze spre a ne odihni mai înainte până nu pierim; că după aceea nu vom mai fi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fim izbăviți noi..., Apără, mântuiește, miluiește..., Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata..., iar preotul zice efonisul: Că Ție se cuvine toată slava...

Apoi: Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă... și troparul acesta, glasul al 2-lea:

Întru mânia Ta, Dumnezeule, adu-Ți aminte de îndurările Tale, că praf și țărână suntem, duh ce iese și nu se mai întoarce; și să nu ne pedepsești cu urgia Ta, ca să nu pierim de tot, ci ferește sufletele noastre, ca un iubitor de oameni (de două ori).

Slavă... Și acum..., Ceea ce ești păzitoarea nebiruită a creștinilor... (caută-l la pagina 368). Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (caută-l la pagina 152).

Canonul

Cântarea 1, glasul al 8-lea:

Irmos: Pe Faraon, care era purtat în car...

Stih: Doamne, nu cu mânia Ta să ne mustri, nici cu urgia Ta să ne cerți.

Slava cea atotlucrătoare și de o ființă și împreună pe scaun Șezătoare și într-o putere și în trei străluciri, Părinte necuprins și Fiule și Duhule Sfinte, de cumplita boală izbăvește pe robii Tăi, ca să Te slăvim cu bună mulțumire.

Viforul păcatelor m-a împins în adâncul neputinței și dese dureri ca furtuna mă învăluiesc pe mine ticălosul. Stăpânire într-o putere, Treime Sfântă, milostivește-Te și mă mântuiește pe mine, care pier cumplit.

Slavă...,

De păcatul care ne ține, Treime nedespărțită, izbăvește-ne pe noi robii Tăi, cu roua milei Tale rourând văpaia cumplitelor dureri, și dă-ne sănătate, ca să Te lăudăm pe Tine cu dreaptă credință.

Și acum..., a Născătoarei:

Preacurată, care ai purtat în pânțece pe Răscumpărătorul și Făcătorul a toate și Domnul, Cel ce a purtat neputințele noastre, pe Acela roagă-L să izbăvească de cumplita boală pe robii tăi, tu, singura ajutătoare a oamenilor.

Cântarea a 3-a:

Irmos: Făcătorul crugurilor cerești...

Mințile cerești, cetele îngerești, scaunele și începătoriile, Mputerile și domniile Te roagă pe Tine cel bun și Mântuitorul, slobozește pe robii Tăi de boala cea pierzătoare.

Ca să arăți adâncul cel mare al iubirii Tale de oameni, Stăpâne atotputernice, slobozește de boala cea aducătoare de moarte și de cumplitele dureri pe robii Tăi, Unule, îndelung-Răbdătorule.

Slavă...,

Îngeri și arhangheli, ca duhuri slujitoare care stați în fața lui Dumnezeu, pe Acela rugați-L să înceteze boala, să risipească molima și de soarta cea aducătoare de moarte să ne izbăvească.

Și acum..., a Născătoarei:

Izvor de vindecări bune te-a arătat pe tine Hristos Domnul, adâncul cel născut din tine, Fecioară cu totul fără prihană; pentru aceea izbăvește pe robii tăi, cei ce se îneacă în viforul bolii.

Catavasiu:

Izbăvește din nevoi pe robii Tăi, Milostive, că noi cu osârdie «căt-re Tine alergăm, către milostivul și izbăvitorul și Stăpânul «tuturor, Dumnezeule cel slăvit în Treime».

După Catavasiu, îndată diaconul zice ectenia: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta...și celelalte, adăugând acestea:

A m greșit și fărădelege am făcut, și pentru aceasta mânia Ta cea dreaptă ne-a ajuns pe noi, Doamne Dumnezeul nostru, și umbra morții ne-a împresurat pe noi și de porțile iadului ne-am apropiat. Deci către Tine, Dumnezeul nostru, în durerea noastră cu umilință strigăm: fie-Ți milă de poporul Tău și nu-l pierde tot. Cu umilință ne rugăm Ție: auzi-ne și ne miluiește.

Doamne, Cel ce stăpânești moartea și viața, nu da morții sufletele robilor Tăi, ci oprește de la noi mânia și urgia Ta pentru că pier ca fumul zilele noastre. Răniți suntem; ca iarba s-a uscat tărnia noastră și pierim de tot pentru păcatele noastre. Fie-Ți milă de robii Tăi. Întru pocăință, cu lacrimi ne rugăm Ție: auzi-ne și ne miluiește.

A du-Ți aminte, Doamne, că trup suntem, duh ce iese și nu se mai întoarce, și cu milostivire oprește mânia Ta care cu dreptate este pornită asupra noastră, cu care, ca și cu o sabie înainte de vreme, ne tai pe noi. Slăbește boala și încetează rana care degrab ne pierde; că nu morții Te vor lăuda pe Tine, nici toți cei ce se coboară în iad, ci noi, cei vii, Te lăudăm și cu durerea inimii, suspinând, ne rugăm Ție: auzi-ne și ne miluiește.

Mai mult decât toți Ți-am greșit și fărădelege am făcut, Stăpâne, și deși n-am agonisit încă pocăință, primește gândul nostru în locul ei; și înduplecându-Te spre milă, ca un preaputer-nic, slobozește pe robii Tăi de boala cea de moarte și de cumplitele dureri. Cu lacrimi, suspinând, ne rugăm Ție: degrab auzi-ne și ne miluiește.

Să nu-Ți aduci aminte de fărădelegile și de nedreptățile poporului Tău, și să nu intri la judecată cu robii Tăi, nici să Te întorci de la ei cu mânie; că de vei căuta la fărădelegi, Doamne, cine va putea sta în fața Ta? Că praf și țărână suntem și starea noastră aici, ca o nimica înaintea Ta; ci ca un îndurat și de oameni iubitor, milostivește-Te și nu ne pierde pe noi întru mânia Ta, pentru fărădelegile noastre. Rugămu-ne Ție, preabunule Dumnezeu, auzi-ne și ne miluiește.

Cel ce nu voiești moartea păcătoșilor, ci să se întoarcă și să fie viu, ca un izvor al vieții, fă-ne viu pe noi cei vrednici de moarte după judecata Ta cea dreaptă, că Tu ești Dumnezeu, Cel care stăpânești viii și morții, și nu pierde cu mânia îngrozirii Tale. Cu strigare tare, întru amărăciunea inimii, și cu lacrimi ne rugăm Ție: auzi-ne și ne miluiește.

Cu milostivire caută, Doamne, spre pătimirea poporului Tău și Te milostivește și poruncește îngerului celui ce și-a întins mâna sa ca să ne piardă pe noi pe toți, precum ai poruncit odinioară, în zilele lui David, să înceteze și să-și oprească și acum mâna sa, ca să nu ne piardă de tot; că și noi, mărturisindu-ne întru pocăință ca David, strigăm Ție: am greșit, fărădelege am făcut și nu suntem vrednici nici de milostivirea Ta. Dar Tu, ca un îndurat, fiind împlânzit de însăși milostivirea Ta, arată milele Tale cele de demult și ferește poporul Tău și oile turmei Tale. Rugămu-ne Ție: degrab auzi-ne și ne miluiește.

Preotul, ecfonisul: Auzi-ne pe noi, Dumnezeu, Mântuitorul nostru...

SEDEALNA, glasul al 6-lea:

Necazuri ne-au înconjurat pe noi, Doamne, și chinurile iadului au dat peste noi, Mântuitorule, și ne-a acoperit pe noi umbra morții pentru păcatele noastre, Iubitorule de oameni, și înainte

de vreme ne lipsim de viață, și ce să facem nu pricepem. Numai către Tine, doctorul sufletelor și al trupurilor și adâncul milostivirii, din inimă, cu durere și cu umilință, căzând, strigăm: Izvorule al vieții, iartă și miluiește pe poporul cel deznădăjduit, pentru Născătoarea de Dumnezeu, Unule, mult-Milostive.

Cântarea a 4-a:

Irmos: Tu ești tăria mea, Doamne...

Cu adevărat acum umbra morții ne-a împresurat pe noi și de porțile iadului ne-am apropiat; dar Tu, Mântuitorule, ca un puternic, ridicându-ne pe noi, minunate fă milele Tale, Cel ce mântuiești pe cei ce cu credință dreaptă strigă: slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Apostoli slujitori și propovăduitori și de Hristos văzători, care ați luat dar de vindecări și sunteți doctori sufletești, scoateți-ne din nevoi și din neputința ce ne ține, rugând pe Stăpânul Iisus, Izbăvitorul și Domnul.

Slavă...

Viforul păcatelor acum ne-a cuprins, valurile neputinței ne tulbură, suferințele dese ne îneacă, întristările și durerile ne-au aflat pe noi păcătoșii; apostoli ai Domnului, cu rugăciunile voastre, dați-ne mână de ajutor.

Și acum..., a Născătoarei:

Cu dureri cumplite din toate părțile fiind loviți, Fecioară, toți cădem înaintea ta, la acoperământul tău cel puternic, curată, miluiește-ne pe noi pe toți; îndură-te, a lui Dumnezeu mireasă, și izbăvește de moarte și de cumplita neputință și vindecă, stăpână, durerile.

Cântarea a 5-a:

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat...

Sfinților prooroci, care ați umplut mările cele înșelătoare cu rugăciunile voastre cele izvorâtoare de miere, prefaceți acum întreaga amărăciune a acestei boli molipsitoare în dulceața ce dumnezeiască a sănătății.

Pătruși suntem de săgețile bolii prin porunca Ta, Doamne, și apasă greu peste noi mâna Ta, Atotputernice; ci, ca un Dumnezeu îndurat, milostivește-Te spre toți cu milostivirea Ta, pentru rugăciunile sfinților Tăi mucenici.

Slavă...,

Precum odinioară pe fiul văduvei l-ai înviat cu porunca Ta, Cuvinte, Cel ce ești singur bun și milostiv, izbăvind pe robii Tăi de cumplita boală, fă-i să vieze, Unule, Iubitorule de oameni.

Și acum..., a Născătoarei:

În noaptea vieții ne-a ajuns viforul tuturor necazurilor și ne-a acoperit întunericul neputinței; ci strălucește-ne raza de nădejde, Fecioară, și la lumina sănătății îndreptează-ne.

Cântarea a 6-a:

Irmos: Curățește-mă, Mântuitorule...

De marea nemărginită a neputințelor suntem înconjurați și valurile nenorocirii molipsitoare ne tulbură; Ocârmuitorule Doamne, tinde acum mână de ajutor și scapă-ne de primejdii.

Precum de demult pe cel slăbănog cu dumnezeiasca Ta voie l-ai ridicat din neputința bolii și din patul suferinței, izbăvește-ne de boala cea grea și dă-ne sănătate, mult-Milostive.

Slavă...

Ceata proorocilor, soborul apostolilor și tabăra mucenicilor acum Te roagă pe Tine, Unule, mult-Milostive, pentru poporul Tău: Bunule, îndură-Te de el.

Și acum..., a Născătoarei:

Marie, vistieria cea curată a fecioriei, curățește-ne pe noi de boli și de necazuri, și de neputința ce ne ține acum miluiește-ne, ca să te mărim pe tine cu credință.

Izbăvește din nevoi pe robii tăi, Preasfântă Născătoare de «Dumnezeu Fecioară, că noi cu osârdie către tine alergăm, ca «spre un zid nesurpat și nouă folositoare».

După aceea diaconul zice ectenia mică. Preotul, ecfonisul: Că Tu ești Împăratul păcii...

CONDAC, glasul al 6-lea:

Durerile iadului ne-au înconjurat pe noi și umbra morții ne-a acoperit, și ca ceara de foc se topesc zilele noastre de fața mâniei Tale, Doamne; ci, ca un îndurat, adu-Ți aminte de milă și cruță pe poporul Tău, ca, fiind vii, cu pocăință să Te laudăm pe Tine, Iubitorule de oameni.

Apoi Antifonul întâi, al glasului al 6-lea:

Spre cer ridic ochii inimii mele către Tine, Cuvântule, miluiește-mă ca să viez Ție.

Miluiește-ne pe noi, urgisiții, făcându-ne vase de cinste Ție, Cuvântule.

Slavă... Și acum...

Sfântul Duh este pricina a toată mântuirea; de suflă Acesta spre cineva după vrednicie, degrab îl ridică din cele de pe pământ, pe aripi îl înalță, îl crește și sus îl așază.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Doamne, nu cu mânia Ta să ne cerți pe noi, nici cu iuțimea Ta să ne pedepsești.

Stih: Nu este vindecare trupului meu în fața mâniei Tale; nu este pace în oasele mele din pricina păcatelor mele.

APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola către Evrei a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(XII, 1-10)

Fraților, având împrejurul nostru atâta nor de mărturii, să lepădăm orice povară și păcatul ce grabnic ne împresoară și să alergăm cu stăruință în lupta care ne stă înaintea, cu ochii ațintiți asupra lui Iisus, începătorul și plinitorul credinței, Care, pentru bucuria pusă înainte-I, a suferit Crucea, n-a ținut seama de ocară ei și a șezut de-a dreapta tronului lui Dumnezeu. Luați bine aminte, dar, la Cel ce a răbdat de la păcătoși, asupra Sa, o atât de mare împotrivire, ca să nu vă lăsați osteniți, slăbind în sufletele voastre. În lupta voastră cu păcatul, nu v-ați împotrivit încă până la sânge. Și ați uitat îndemnul care vă grăiește ca unor fii: «Fiul meu, nu disprețui certarea Domnului, nici nu te descuraja când ești muștrat de El. Căci pe cine îl iubește Domnul îl ceartă, și biciuiește pe tot fiul pe care îl primește». Răbdați spre înțelepciune. Dumnezeu se poartă cu voi ca față de fii. Căci care este fiul pe care tatăl său nu-l pedepsește? Iar dacă sunteți fără de certare, de care toți au parte, atunci sunteți fii nelegitimi, și nu fii adevărați. Apoi, dacă am avut pe părinții noștri după trup, care să ne certe, și ne sfiam de ei, oare, nu ne vom supune cu atât mai vârtos Tatălui duhurilor, ca să avem viață? Pentru că ei, precum găseau cu cale, ne pedepseau pentru puține zile, iar Acesta, spre folosul nostru, ca să ne împărtășim de sfințenia Lui.

Preotul: Pace fie. Citețul: Și duhului tău. Aliluia, glasul al 4-lea:

EVANGHELIA

Diaconul: Înțelepciune drepti...

Din Sfânta Evanghelie de la Luca, citire:

(IV, 38-44)

În vremea aceea a venit Iisus în casa lui Simon, iar soacra lui Simon era prinsă de friguri rele și L-au rugat pentru ea. Și El plecându-Se asupra ei, a certat frigurile, și frigurile au lăsat-o; iar ea, îndată sculându-se, le slujea; dar apunând soarele, toți câți aveau bolnavi, de felurite boli, îi aduceau la El; iar El, punându-Și mâinile pe fiecare dintre ei, îi făcea sănătoși. Din mulți ieșeau și diavoli care strigau și ziceau: Tu ești Fiul lui Dumnezeu. Dar El, certându-i, nu-i lăsa să vorbească acestea, că știau că El este Hristosul. Iar făcându-se ziuă, a ieșit și S-a dus într-un loc pustiu; dar mulțimile Îl căutau și au venit până la El și-L țineau, ca să nu plece de la ei. Iar Iisus a zis către ei: Trebuie să binevestesc împărăția lui Dumnezeu și altor cetăți, fiindcă pentru aceasta sunt trimis. Și propovăduia în sinagogile Galileii.

Apoi Slavă..., glasul al 2-lea:

Părinte și Cuvinte și Duhule, Treime Sfântă, curățește mulțimea păcatelor noastre.

Și acum..., a Născătoarei:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea păcatelor noastre.

Stih: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale curățește fărădelegile noastre.

Și stihira aceasta, glasul al 6-lea:

Înfricoșător ești, Doamne, și cine va suferi mânia Ta cea dreaptă? Sau cine Te va ruga pe Tine pentru poporul cel greșit și deznădăjduit? Dar pentru îndurărilor Tale cele fără de număr

și pentru iubirea Ta de oameni și pentru rugăciunile Preacuratei Născătoarei de Dumnezeu și ale tuturor sfinților care se roagă către Tine pentru noi, Te pleacă spre milostivire, pentru că noi toți suntem fără răspuns, căci robi greșiți suntem; de aceea degrab Te milostivește și miluiește zidirea Ta, Stăpâne, ca în reaua certare în care suntem să nu pierim noi, robii Tăi, Milostive.

După aceea diaconul zice: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău... Iar preotul zice ecfonisul: Cu mila și cu îndurările...

Cântarea a 7-a:

Irmos: De pogorârea lui Dumnezeu, focul s-a rușinat...

Mă arde cuptorul durerilor fără de număr și neîncetat mă aprinde văpaia cea necruțătoare a focului bolii; ci cu roua milei Tale, Mântuitorule, răcorește pe cel ce cântă: bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri.

Prooroci, apostoli, soborul mucenicilor, dumnezeiești învățători, cu rugăciunile voastre alinați durerile celor bolnavi și dăruiți sănătate celor ce cântă: bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri.

Slavă...,

Cu cuvântul pe Lazăr l-ai înviat; acum, ridicându-ne pe noi din groapa bolii celei cumplite, viază-ne, Doamne, ca să cântăm cântare de mulțumire: bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri.

Și acum..., a Născătoarei:

Milostivă fiind și Maică Celui cu totul milostiv, îndură-te și izbăvește pe poporul care cheamă mila ta, Fecioară, și cântă: bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri.

Cântarea a 8-a:

Irmos: De șapte ori cuptorul...

Cu durere gemem în patul suferinței noastre și din boala pierzătoare strigăm către Tine, Iubitorule de oameni, și înălțând acum ochii inimii, cerem sănătate. Cercetează-ne pe noi, Mântuitorule, și ne ridică să cântăm: popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Cel ce din milostivire Te-ai îmbrăcat în a noastră neputință și ai voit a Te asemăna oamenilor, pentru rugăciunile preacuvioșilor Tăi, mântuiește-ne pe noi, cei fără nădejde, și ne ridică din groapa deznădăjduirii, ca să cântăm: tineri binecuvântați-L, preoți laudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Slavă...,

Făcătorule al firii, dătătorule de vindecări, ca cel ce ai inimă îndurată și noian de milostivire, îndelung-Răbdătorule, cu luare aminte cercetează pe poporul Tău de boala cea molipsitoare și viază-l ca să cânte: preoți binecuvântați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Și acum..., a Născătoarei:

Ajutătoarea cea tare și apărătoarea cea adevărată, nădejdea deznădăjduiților, cercetează, preanevinovată, pe robii tăi, care pățimesc cumplit; ușurează greutatea bolii celei amare; depărtează neputința și boala cea molipsitoare și mântuiește pe robii tăi, Fecioară, Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 9-a:

Irmos: Spăimântatu-s-a cerul de aceasta...

Minuni fără de număr ai făcut, Cel ce ești fără de moarte; Marată mila Ta spre robii Tăi, Dumnezeule, ca un milostiv, și de boala ce ne-a cuprins pe noi acum liberează-ne pentru

rugăciunile celei ce Te-a născut pe Tine, și ale cetui purtătorilor Tăi de biruință.

Pentru rugăciunile îngerilor, arhanghelilor, proorocilor, apostolilor, mucenicilor, preacuvioșilor, ierarhilor și ale tuturor sfinților Tăi, plângerea cea grozavă a robilor Tăi schimb-o, Atotputernice, în bucurie, vindecă durerea, ușurează boala și sănătate ne dăruiește.

Slavă...,

Doctorul sufletelor și al trupurilor, Doamne, Cel bogat în milă, pe Tine Te rog, vindecă multele mele patimi și mă izbăvește de dureri și de necazuri, ca un singur bun și binefăcător; și mântuiește pe cei ce cu dreaptă credință Te slăvesc.

Și acum..., a Născătoarei:

Ceea ce ai născut pe Înduratul și Milostivul, pe Făcătorul și Domnul, stăpână, arată acum spre mine obișnuitele tale îndurări și mă izbăvește din cumplita boală ce topește sufletul meu, Fecioară Născătoare de Dumnezeu, și-mi dăruiește sănătate, ca neîncetat să te măresc pe tine.

După aceea: Cuvine-se cu adevărat să te fericiim..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția... Și troparele acestea, glasul al 6-lea: Miluiește-ne pe noi, Doamne..., Slavă..., Doamne, miluiește-ne pe noi..., Și acum..., Ușa milostivirii deschide-o nouă... (caută-le la pag. 7-8).

După aceea preotul citește rugăciunile acestea, la năpraznica moarte de boli molipsitoare (preotul, dacă voiește, le citește pe amândouă, sau numai una din ele).

Rugăciuni

la năpraznica moarte de boli molipsitoare

Făcute de sfințitul patriarh Filotei.

Diaconul zice: Cu lacrimi de umilință și cu inimă înfrântă, plecând genunchii sufletelor și ai trupurilor noastre, Domnului să ne rugăm. Atunci zic toți: Doamne

mîluiește (de 3 ori), și-și pleacă genunchii, iar preotul însuși, plecându-și genunchii, cu lacrimi și cu toată umilința citește aceste

Rugăciuni

(1)

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne Doamne, Dumnezeu nostru, izvorul cel nesecat al Sîndurărilor, noianul cel nepătruns al iubirii de oameni, adâncul cel nemăsurat al îndelungatei răbdări și al bunătății, Care aduci multe feluri de bătăi și de răni asupra neamului omenesc spre folosul lui prin marea Ta iubire de oameni, pentru ca neînfrânarea și pornirea noastră spre păcat, fiind stăpînită ca de un frâu de frica Ta cea dumnezeiască, să nu se pornească împotriva chipului cel dumnezeiesc, nici să batjocorească firea cea aleasă a sufletului nostru, oprește, Te rugăm, această armă ascuțită și neașteptată a morții, adusă asupra firii noastre, ca să nu ne împruținezi mai mult decît pe toate neamurile, nici să ne dai spre batjocură vrăjmașilor celor care lucrează cu mintea și celor care lucrează cu simțurile. S-au pustiit cetățile, s-au stricat târgurile; praznicele cele sfințite și slujbele și frumusețea cântărilor dumnezeiești, în bună parte, au tăcut; case frumoase și mari, după cum zice Scriptura, au pierit și nu este cine să locuiască în ele. Frică și cutremur a venit peste noi și negura întunecată a acestei morți înfricoșătoare ne-a acoperit pe toți. Nu apucăm, Stăpâne, noi rudele să jelim pe cei răposați, precum este obiceiul, că a și venit sfârșitul nostru, și căutăm pe alții care să ne jelescă, și suntem dați aceleiași gropi de obște. Noi cei vii și văzuți nu mai socotim că suntem vii, de frica acestei bătăi înfricoșătoare; nu ne mai încredem nici în noi înșine, bănuind fiecare din noi că are în sine semnul și rana morții și, înainte de moarte, cumplit de frica morții murim.

Aceasta este plata răutății noastre; acesta este sfârșitul cel cuvenit faptelor noastre viclene și necurate; acestea sunt isprăvile cele rele ale desfrânării, ale nedreptății și ale călcării noastre de jurământ; acest șarpe cu trei capete, înfigând în noi dinții săi cei veninoși, ne-a adus această stricăciune și această moarte, după cum zice Scriptura: pentru aceasta vine mânia lui Dumnezeu peste fiii neascultători. Pentru care nu putem nici ochii minții să-i ridicăm, nici să ne rugăm curat ca să dobândim mila Ta, fiecare din noi fiind apăsător de greutatea cugetului ca de niște obezi de fier. Dar nu ne părăsi pe noi cu totul și, pentru numele Tău cel sfânt, nu strica așezământul Tău, ca să nu fim lipsiți de vremea pocăinței și a întoarcerii, noi ticăloșii. Știm că și această bătaie de moarte cu iubire de oameni ai adus-o pentru că, de multe ori făgăduind pocăință și de multe ori mințind, ne-am osândit spre tăiere ca și smochinul cel neroditor. Dar mai ai încă răbdare ca un lucrător iubitor de oameni, Care nu voiești moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu; Cel care ai poruncit ca de șaptezeci de ori câte șapte să iertăm păcatele fraților; Care poți din pietre tari și neroditoare să ridici fiii lui Avraam, pentru că numai Ție sunt cu puțință toate cele ce sunt la oameni cu neputință, Stăpâne, Iubitorule de oameni. Ca și prin noi în neam și în neam să se slăvească preasfânt numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(2)

Domnului să ne rugăm.

Am greșit, fărădelege am făcut, n-am făcut dreptate înaintea Ta, Preabunule Stăpâne. Am călcat poruncile Tale cele mântuitoare și făgăduințele noastre cele sfințite, pe care le-am făcut la Sfântul Botez înaintea marelui Tău jertfelnic și înaintea îngerilor și a oamenilor; ne-am lepădat de înfrico-

șătorul sânge al legii prin care ne-am sfințit, socotindu-l lucru de nimic și înjosind harul Duhului și nebăgând în seamă înfierea cea înfricoșătoare și mai presus de fire. Toată Scriptura și legea cea dumnezeiască și învățătura cea însuflată de Dumnezeu au fost socotite de noi ca sunet deșert și vorbe lipsite de fapte; noi, ticăloșii, purtăm numai cu numele și în vorbe cinstita Evanghelie și adevăratul creștinism. Măinile noastre s-au nevoit spre toată răpirea și lăcomia; picioarele au fost grabnice și îndrăznețe spre toată nedreptatea și răutatea, gata a merge și a călca partea fraților și a mânca pe săraci. Am făcut gura, organul sfintelor rugăciuni și al cuvintelor, organ de toată rușinea și vorba nebunească, de călcare de jurământ și de clevetire. Ochii noștri și toate simțirile noastre peste măsură le-am umplut de desfrânare și de toată necurăția. Minte, care împărățește în noi, adică sămânța cea dumnezeiască, am înjosit-o, și mădulele Tale, Hristoase, le-am făcut mădule ale desfrânării, și, în loc de biserici ale lui Dumnezeu, ne-am făcut locașuri de stricăciune și de necurăție.

Pentru aceasta, Preabunule Stăpâne, noi, ticăloșii, spre mânie am întors marea Ta iubire de oameni. Mulțimea facerilor Tale de bine, nebunește am înlocuit-o cu pedeapsă; căci de vreme ce nici prin cele bune ale noastre și nici prin bolile celor de aproape nu ne-am făcut mai buni, pe dreptate am pornit singuri asupra noastră această certare dreaptă și bătaie; dar nu cu iuțimea Ta să ne mustră pe noi, nici cu mânia Ta să ne pedepsești pe noi, Doamne. Ție unuia am greșit, dar Ție unuia ne și închinăm și cu inimă umilită aducem Ție mărturisire ca o jertfă curată. Lasă, iartă, Iubitorule de oameni Stăpâne; oprește bătaia cea pe dreptate adusă asupra noastră; să biruiască adâncul îndurărilor Tale mulțimea cea vicleană a păcatelor noastre. Noianul bună-tății Tale celei nemărginite să acopere marea cea amară a răutății noastre. Avem pilde mari ale iubirii Tale de oameni: pe tâlhari, pe desfrânate, pe vameși și pe fiul cel desfrânat, care

ne-au întrecut pe noi, ticăloșii, și în împărăția cerurilor înainte au ajuns. Cu aceia primește-ne și pe noi, care ne mărturisim și cădem înaintea Ta, Stăpâne, deși suntem departe de întoarcerea și de curata pocăință a acelora; dar bunătatea Ta cea nemăsurată să îplinească lipsa, și mai bine să facă chiar totul, de vreme ce de toate suntem lipsiți cu totul. Îndurare și milostivire, care Te îmblânzește pe Tine, ai Crucea și moartea cea de bună-voie, pe care ai răbdut-o pentru noi, nemulțumitorii; luptele apostolilor, sudorile cuvioșilor, sângele mucenicilor și, mai înainte de toate, ai nădejdea și mântuirea cea de obște a tuturor, pe Născătoarea de Dumnezeu, care mai presus de fire Te-a născut; ale căror rugăciuni cu iubire de oameni primindu-le, din nevoia aceasta de acum și de chinul cel veșnic ce va să fie, ne izbăvește pe noi. Cu harul și cu iubirea de oameni ale Celui fără de început al Tău Părinte, cu Care împreună ești binecuvântat, și ale Preasfântului și bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RÂNDUIALA

slujbei preotului ce se ispitește în vis

Dacă preotul s-a ispitit în vis, îndată se scoală și, făcând începutul, zice: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne miluiește (de 12 ori). Slavă... Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori), și citește Pavecernița pe rând, până după: Cred într-unul Dumnezeu...

Apoi zice:

Slăbește, lasă, iartă, Dumnezeule, greșelele noastre, cele de voie și cele fără de voie, cele cu lucrul și cu cuvântul, cele cu

știință și cele cu neștiință, cele din timpul nopții și cele din timpul zilei, cele cu mintea și cu gândul; toate le iartă nouă, ca un Bun și Iubitor de oameni.

Troparul și condacul zilei. Apoi troparele acestea:

Am greșit Ție, Mântuitorule, ca fiul cel desfrânat; primește-mă, Părinte, pe mine care mă pocăiesc, și mă miluiește, Dumnezeuule.

Strig către Tine, Hristoase Mântuitorule, cu glasul vameșului: curățește-mă ca și pe acela și mă miluiește, Dumnezeuule.

Al Născătoarei, glasul al 5-lea:

Acoperământul tău cel grabnic, ajutorul și mila ta arată-le spre robul tău; și alină-mi, curată, valurile gândurilor celor deșarte, și sufletul meu cel căzut ridică-l, Născătoare de Dumnezeu; că știi, Fecioară, că poți toate câte le voiești.

Apoi: Sfinte Dumnezeuule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția...

Apoi aceste stihiri, glasul al 7-lea:

Ca cel ce a căzut între tâlhari și a fost rănit, așa și eu am căzut pentru păcatele mele și rănit este sufletul meu. La cine voi scăpa eu, vinovatul, decât numai la Tine, doctorul cel îndurat al sufletelor? Varsă peste mine, Dumnezeuule, mare mila Ta.

Ca fiul cel desfrânat am venit și eu, Îndurate; primește-mă pe mine cel căzut, ca pe unul din năimiții Tăi, Dumnezeuule, și mă miluiește.

Alte stihiri, glasul al 8-lea:

Eu, nenorocitul cel căzut între tâlharii gândurilor mele, am fost furat de minte și, cumplit fiind rănit, tot sufletul meu s-a vătămat și de aceea zac gol de fapte bune în calea vieții. Iar un

preot, văzându-mă pe mine îndurerat de rană netămăduită, trecându-mă cu vederea, nu s-a uitat la mine. Și un levit, iarăși nesuferind durerea cea stricătoare de suflet, și el văzându-mă a trecut pe lângă mine. Iar Tu, Care ai binevoit a Te întrupa nu din Samaria, ci din Maria, Hristoase Dumnezeule, prin iubirea Ta de oameni dă-mi mie tămăduire, vărsând peste mine mare mila Ta.

Gândesc la ziua cea înfricoșătoare și plâng faptele mele cele rele. Cum voi răspunde Împăratului celui fără de moarte? Și cu ce îndrăzneală voi căuta la Judecătorul, eu desfrânatul? Îndurate Părinte, Fiule Unule-Născut și Duhule Sfinte, miluiește-mă.

Când vei șede în valea plângerii, în locul pe care l-ai rânduit, ca să faci judecată dreaptă, să nu vădești, Milostive, cele ascunse ale mele, nici să mă rușinezi înaintea îngerilor; ci să-Ți fie milă de mine, Dumnezeule; și mă miluiește.

Slavă...,

Eu sunt pomul cel neroditor, Doamne, care nu aduc nicidecum roade de umilință, și mă tem de tăiere și de focul cel nestins mă înfricoșez. Pentru aceasta pe Tine Te rog, mai înainte de acea nevoie, întoarce-mă și mă mântuiește.

Și acum..., a Născătoarei:

Nădejdea cea bună a lumii, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, numai ajutorul tău cel puternic îl cer; îndură-te spre mine păcătosul și roagă pe Milostivul Dumnezeu să fie izbăvit sufletul meu de toată îngrozirea, ceea ce ești una binecuvântată.

Doamne miluiește (de 40 de ori).

Și această

Rugăciune

a lui Marcu monahul

Preacurate, nespurcate, mult-Milostive Doamne, Cel care ai izbăvit firea noastră din stricăciune prin luarea omenității Tale, și prin unirea cu cea dumnezeiască ai sfințit întreaga fire omenească; Care dai cu prisosință harul Tău celor ce cred în Tine, Unul și Adevăratul Dumnezeu, și Care ai rușinat prin neputința trupului pe cel tare la cerbice și pe vechiul potrivnic, Însuși, Făcătorule de bine Doamne, și pe mine pățimașul și iubitorul de păcat, care m-am spurcat cu nălucirea din vis, curățește-mă de toată spurcăciunea trupului și a sufletului; și nu-mi socoti mie aceasta ca păcat, sau de m-am spurcat în vis din pizma urătorului de bine și a diavolului celui fără chip, sau din nebăgare de seamă și din neînfrânarea de la cele vătămătoare, sau din obiceiul cel rău, sau prin tirania nesațiului. Și mă întărește de acum asupra nerușinării și tulburării lui, cu harul Tău cel atotputernic, și mai presus de feluritele lui uneltiri mă ferește, păzindu-mi sfeșnicul întregii mele înțelepciuni nestins până în sfârșit. Ca, adică, de toată întinata dulce patimă a gândilărilor și de toată ceața cea groaznică a nălucirilor de noapte, prin ajutorul Tău, slobod fiind spre privirea cea luminoasă a judecăților Tale celor dorite și mai dulci decât mierea și fagurele, ziua și noaptea cugetând, întru curată știință să mă învrednicesc a mă împărtăși cu Tainele Tale cele de viață făcătoare și fără de moarte. Pentru rugăciunile celeia ce Te-a născut fără stricăciune pe Tine, ale Preacuratei stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei și pururea Fecioarei Maria, și ale tuturor sfinților. Amin.

Altă rugăciune
a Sfântului Vasile cel Mare

Domnului să ne rugăm.

Mult-Milostive, neîntinate, preacurate, Doamne, singurul fără de păcat, curățește-mă pe mine netrebnicul robul Tău de toată întinăciunea trupului și a sufletului și de această necurăție de acum, care mi s-a întâmplat mie din lene și din trândăvia mea, împreună cu toate alte fărădelegi ale mele, și mă arată neîntinat prin harul Hristosului Tău și mă sfințește cu venirea Sfântului Tău Duh. Ca, deșteptându-mă din ceața necurățiilor mele și din nălucirile diavolului, încă și din toată întinăciunea diavolească, să mă învrednicesc întru curată știință a deschide întinata și necurata mea gură, ca să laud preasfânt numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Și așa, să mă împărtășesc nevinovat și fără de osândă cu preacuratele, nemuritoarele, preasfintele și de viață făcătoarele Taine ale Unuia-Născut Fiului Tău, ale Domnului Dumnezeuului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, cu Care împreună ești binecuvântat, cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Altă rugăciune a aceluiași

Alții zic că ar fi a preacuviosului părintelui nostru Martinian

Domnului să ne rugăm.

Iarăși m-am împiedicat cu mintea eu, ticălosul, slujind răului obicei al păcatului; iarăși domnul întunericului și pricinitorul dulceților pătimase m-a luat rob și ca pe un rob umilit voi sale mă silește să slujesc poftelor celor trupești. Și ce voi face, Doamne, Doamne, izbăvitorule și apărătorule al celor ce nădăjduiesc spre Tine? Către Tine iarăși mă voi întoarce și voi

suspina și voi cere iertare de cele făcute de mine. Dar mă tem și mă cutremur, ca nu cumva în toate zilele mărturisindu-mă și făgăduind părăsirea răutăților, și în tot ceasul greșind și neîn-deplinind rugăciunile mele către Tine, Dumnezeuul meu, să pornesc îndelunga Ta răbdare spre întărâtare. Și cine va suferi, Doamne, mânia Ta? Însă știind mulțimea îndurărilor Tale și adâncul iubirii Tale de oameni, iarăși mă arunc spre milele Tale și strig către Tine: am greșit, Dumnezeule, miluiește-mă pe mine cel căzut; dă-mi mână de ajutor mie celui cufundat în prăpastia dezmiardărilor și nu mă lăsa, Doamne, pe mine, zidirea Ta, să mă stric cu fărădelegile și cu păcatele mele; ci, de bunătatea Ta cea obișnuită ținându-Te, izbăvește-mă de necurăția și de întinărirea trupului meu și de gândurile mele cele pătimăse, care în toate zilele întinează ticălosul meu suflet. Că iată, Doamne Dumnezeuul meu, nu este într-însul loc curat, ci cu totul s-a stricat, având rană peste tot trupul. Tu, dar, Însuși ca un doctor al sufletelor și izvor al milei, curățește-l pe dânsul prin spălarea lacrimilor mele, pe care le vârs întru mine cu prisos; și varsă iubirea Ta de oameni și tămăduiește zdrobirile lui, și-mi dă mie tămăduire și curățire, și nu întoarce fața Ta de la mine, că mă mistuie focul deznădăjduirii. Ci precum ai zis, Dumnezeule cel fără de minciună, că mare bucurie este în cer pentru un păcătos care se pocăiește, așa să se facă și pentru mine păcătosul; nu-Ți închide urechile milostivirii Tale, ci le deschide la rugăciunea pocăinței mele, și se va îndrepta ca tămâia înaintea Ta. Pentru că știi neputința firii, Ziditorule, și alunecarea tinereților, treci cu vederea păcatele și primește și pocăința celor ce în adevăr se mărturisesc Ție, că Tu singur ești fără de păcat, Cel ce ridici păcatul lumii, și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi face 50 de metanii, dator fiind a zice la fiecare metanie: Dumnezeule, curățește-mă pe mine păcătosul și mă miluiește, pentru numele Tău cel sfânt. Sau

zice: Greșit-am Ție, Doamne, iartă-mă pe mine desfrânatul... Apoi: Cel ce în toată vremea și în tot ceasul..., Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii... Și îndată: Întru numele Domnului binecuvintează, părinte:

Stăpâne Dumnezeule, Părinte atotputernice, Doamne Fiule Unule-Născut Iisuse Hristoase și Duhule Sfinte, o Dumnezeire, o putere, miluiește-mă pe mine păcătosul și cu judecățile, pe care le știi, mântuiește-mă pe mine, nevrednicul Tău rob, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin.

Apoi: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne miluiește (de 12 ori). Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii...

Apărătoare Doamnă, pentru biruință mulțumiri, izbăvindu-ne din nevoi, aducem ție, Născătoare de Dumnezeu, noi robii tăi. Ci ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, liberează-ne din toate nevoile, ca să strigăm ție: bucură-te mireasă, pururea Fecioară.

Și face sfârșitul.

De este nălucirea din ispita diavolului, preotul face această rânduială, slujește Sfânta Liturghie și se împărtășește. Dar de va fi pricinuită din multă beție, să se oprească de la orice lucrare sfințită, după canonul 4 al lui Dionisie, după Atanasie cel Mare în *Epistola către Ammun* și după Vasile cel Mare în scrierile ascetice.

RÂNDUIALA slujbei la începerea anului școlar

Preotul face început: Binecuvântat este Dumnezeul nostru... Soborul cântă, pe glasul al 6-lea: Împărate creșc... Apoi preotul cădește, iar strana rostește: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne miluiește (de 12 ori), Slavă... Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori) și

PSALMUL 33

Bine voi cuvânta pe Domnul în toată vremea, pururea lauda Lui în gura mea. În Domnul se va lăuda sufletul meu; să audă cei blânzi și să se veselească. Slăviți pe Domnul împreună cu mine, și să înălțăm numele Lui împreună. Căutat-am pe Domnul și m-a auzit, și din toate necazurile mele m-a izbăvit. Apropiati-vă de El și vă luminați; și fețele voastre să nu se rușineze. Săracul acesta a strigat și Domnul l-a auzit pe el, și din toate necazurile lui l-a izbăvit. Străjuți-va îngerul Domnului împrejurul celor ce se tem de El, și-i va izbăvi pe ei. Gustați și vedeți că bun este Domnul; fericit bărbatul care nădăjduiește în El. Temeti-vă de Domnul toți sfinții Lui, că n-au lipsă cei ce se tem de El. Bogații au sărăcit și au flămânzit, iar cei ce-L caută pe Domnul nu se vor lipsi de tot binele. Veniți, fiilor, ascultați-mă pe mine, frica Domnului vă voi învăța pe voi; cine este omul cel ce voiește viața, care iubește să vadă zile bune? Oprește-ți limba de la rău și buzele tale să nu grăiască vicleșug. Ferește-te de rău, și fă bine, caută pacea și o urmează pe ea. Ochii Domnului spre cei drepti și urechile Lui spre rugăciunea lor. Iar fața Domnului spre cei ce fac rele, ca să piară de pe pământ pomenirea lor. Strigat-au dreptii și Domnul i-a auzit, și din toate necazurile lor i-a izbăvit. Aproape este Domnul de cei umiliți la inimă, și pe cei smeriți cu duhul îi va mântui. Multe sunt necazurile dreptilor, și din toate acelea îi va izbăvi pe ei Domnul. Domnul păzește toate oasele lor, nici unul din ele nu se va zdrobi. Moartea păcătoșilor este cumplită, și cei ce urăsc pe cel drept vor greși. Mântui-va Domnul sufletele robilor Săi și nu vor greși toți cei ce nădăjduiesc în El.

Slavă... Și acum..., Aliluia (de 3 ori).

Ectenia: Cu pace Domnului să ne rugăm... până la: Pentru cei ce călătoresc pe ape..., apoi adaugă acestea:

Pentru ca să trimită asupra școlărilor acestora duhul înțelepciunii și al înțelegerii și să le deschidă mintea și cugetul și să le lumineze inima lor spre primirea învățăturilor celor bune, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să sădească în inima lor începutul înțelepciunii, frica Sa cea dumnezeiască, și prin ea să izgonească din inimile lor ușurătățile tinereții, și să lumineze mintea lor ca să se abată de la rău și să facă binele, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să deschidă mintea lor spre a pricepe și a ține minte toate învățăturile cele bune și folositoare, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să le dea lor înțelepciunea care șade la tronul Lui, și să o sădească în inimile lor ca să-i învețe ce este bineplăcut înaintea Lui, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să sporească ei cu înțelepciunea și cu vârsta spre slava lui Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca, prin înțelepciune, viață bună și dreaptă credință, să fie ei bucurie și mângâiere părinților lor și întărire Bisericii noastre Ortodoxe, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie izbăviți ei și noi de tot necazul... și celelalte. Iar preotul zice ecfonisul: Că Țic se cuvine toată slava...

Apoi: Dumnezeu este Domnul... (de 3 ori) și troparele acestea, glasul al 6-lea:

Precum în mijlocul ucenicilor Tăi ai venit, Mântuitorule, pace dându-le lor, vino și la noi și ne mântuiește.

Duhul Tău cel Sfânt, Hristoase Dumnezeule, pe ucenicii cei necărturari i-a arătat învățători, și prin unirea limbilor celor cu multe graiuri a surpat înșelăciunea ca un atotputernic.

Slavă..., glasul al 8-lea:

Bine ești cuvântat, Hristoase Dumnezeu nostru, Cel ce prea-înțelepți pe pescari i-ai arătat, trimițându-le lor Duhul Sfânt; și printr-înșii lumea ai vânat, Iubitorule de oameni, slavă Ție.

Și acum..., a Născătoarei:

Solitoarea creștinilor neînfruntată, mijlocitoare neschimbată către Făcătorul, nu trece cu vederea glasurile cele de rugăciune ale păcătoșilor, ci sârguiește ca o bună spre ajutorul nostru, care cu credință strigăm ție: grăbește spre rugăciune și te nevoiește spre împlânzire, apărând pururea pe cei ce te cinstesc pe tine.

Și de va fi diacon, zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Citețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Cum își va îndrepta tânărul calca sa, când va păzi cuvintele Tale?

Stih: Mai învățat decât toți cei ce mă învață am ajuns, pentru că învățăturile Tale cugetarea mea sunt.

APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola către Galateni a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(V, 22-26; VI, 1-2)

Fraților, roada Duhului este dragostea, bucuria, pacea, îndelungă-răbdarea, bunătatea, facerea de bine, credința, blândețea, înfrânarea, curăția; împotriva unora ca acestea nu este lege. Iar cei ce sunt ai lui Hristos Iisus și-au răstignit trupul împreună cu patimile și cu poftetele. Dacă trăim în Duhul, în Duhul să și umblăm. Să nu fim iubitori de mărire deșartă, supărându-ne unii pe alții și pizmuindu-ne unii pe alții. Fraților, chiar de va cădea un om în vreo greșală, voi cei duhovnicești

îndreptați-l pe unul ca acesta cu duhul blândeții, luând seama la tine însuși, ca să nu cazi și tu în ispită. Purtați-vă sarcinile unii altora și așa veți împlini legea lui Hristos.

Preotul: Pace ție. Citețul: Și duhului tău. Aliluia, glasul al 6-lea:

EVANGHELIA

Diaconul: Înțelepciune drepti...

Din Sfânta Evanghelic de la Matei, citire:

(XIII, 3-9)

Zis-a Domnul pilda aceasta: A ieșit semănătorul să semene. Și pe când semăna, unele semințe au căzut lângă drum și au venit păsările și le-au mâncat. Altele au căzut pe loc pietros, unde n-aveau pământ mult și îndată au răsărit, că n-aveau pământ adânc; iar când s-a ivit soarele, s-au pălit de arșiță și, neavând rădăcină, s-au uscat. Altele au căzut între spini, dar spinii au crescut și le-au înăbușit. Altele au căzut pe pământ bun și au dat rod: una o sută, alta șaizeci, alta treizeci. Cine are urechi de auzit, să audă.

Diaconul zice ectenia: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule..., până după pomenirea arhiereului locului și a cârmuirii de Stat, apoi adaugă acestea:

Încă ne rugăm Domnului Dumnezeului nostru, ca să caute cu milostivire asupra școlarilor acestora și să le trimită în inimi, în minte și în grai, duhul înțelepciunii, al științei, al evlaviei și al fricii Sale; să-i lumineze cu lumina cunoștinței Sale, și să le dea putere și tărie pentru înțelegerea legii Lui celei dumnezeiești și a toată învățătura cea bună și folositoare; Doamne, auzi-ne și ne miluiește.

Încă ne rugăm ca Domnul Dumnezeu să insufle acestor școlari duhul cel bun, care povățuiește pe calea cea dreaptă și aduce spor de înțelepciune, de știință și de toate faptele cele

bune, spre slava preasfântului Său nume; să le dăruiască sănătate și zile îndelungate spre întărirea Bisericii Sale și a țării lor. Să zicem toți: Doamne, auzi-ne și ne miluiește.

Apoi continuă: Auzi-ne pe noi, Dumnezeu, Mântuitorul nostru... După ecfonis, diaconul zice: Plecând genunchii noștri, Domnului să ne rugăm. Toată lumea îngenunchează; iar preotul, în genunchi și cu capul descoperit, cu toată luarea-aminte și cu umilință citește cu glas mare această

Rugăciune

care în Molitfelnicele vechi se numește:

Rugăciunea când merge copilul să învețe carte

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeuul nostru, Care cu chipul Tău ne-ai cinstit pe noi oamenii și ne-ai îmbrăcat cu voie de sine stăpânitoare; Cel care ai intrat în Biserică la înjumătățirea Praznicului și ai învățat pe oameni, încât se mirau popoarele și ziceau: De unde știe Acesta Scriptura, nefiind învățat? Și David grăiește: Veniți, fiilor, ascultați-mă pe mine și vă voi învăța pe voi frica Domnului. Cel ce ai învățat pe Solomon înțelepciunea, Dumnezeu al tuturor, Cuvântule, Împărate al tuturor, deschide sufletul și inima, gura și mintea robilor Tăi (N), ca să priceapă și să învețe și să facă voia Ta; și-i ferește pe dânșii de toată ispita diavolească, păzindu-i în toate zilele vieții lor, și făcându-i să sporească totdeauna în toate poruncile Tale, cu rugăciunile preacuratei Maicii Tale și ale tuturor sfinților Tăi. Că Tu ești cercetătorul sufletelor și al trupurilor noastre, Hristoase Dumnezeuul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Tatălui și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și se face apolisul zilei, după care diaconul zice polihroniul:

Prea Fericitului Părintelui nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, [(Înalt) Prea Sfințitului (Arhi-) Episcopului (și Mitropolitului) nostru (N)] dă-i, Doamne, zile îndelungate și bună-sporire în dreapta propovăduire a cuvântului adevărului Tău, și în povățuirea turmei celei cuvântătoare pe calea mântuirii, și-l păzește întru mulți ani.

Se cântă: Mulți ani trăiască (de 3 ori).

[N] (aici se vor face pomeniri, potrivit îndrumărilor Sfântului Sinod) **dă-le, Doamne, zile bune și îndelungate, viață pașnică, sănătate, mântuire și întru toate bună-sporire; iar asupra vrăjmașilor, biruință, și îi păzește pe dânșii întru mulți ani.**

Se cântă: Mulți ani trăiască (de 3 ori).

Membrilor corpului didactic și elevilor școlii acesteia (sau: studenților facultății acesteia) dă-le, Doamne, zile îndelungate, pace, sănătate și propășire în răspândirea luminii științelor și a virtuților creștinești, și-i păzește întru mulți ani.

Se cântă: Mulți ani trăiască (de 3 ori) și preotul face sfârșitul: Pentru rugăciunile sfinților părinților noștri...

RUGĂCIUNI

pentru copiii ce nu pot lesne învăța

Preotul face începutul: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția...

Apoi se cântă aceste tropare, glasul al 6-lea:

Precum în mijlocul ucenicilor Tăi ai venit, Mântuitorule, pace dându-le lor, vino și la noi și ne mântuiește.

Slavă...,

Duhul Tău cel Sfânt, Hristoase Dumnezeule, pe ucenicii cei necărturari i-a arătat învățători, și prin unirea limbilor cele cu multe graiuri a surpat înșelăciunea, ca un atotputernic.

Și acum..., a Născătoarei:

Cu graiuri străine ai înnoit, Hristoase, pe ucenicii Tăi, ca prin ele să Te propovăduiască pe Tine, Cuvântul cel fără de moarte și Dumnezeu, Care dai sufletelor noastre milă.

Precum și: Împărate ceresc, Mângâietorul..., Ușa milostivirii...

Apoi preotul citește deasupra capului copiilor aceste

Rugăciuni

(1)

Domnului să ne rugăm.

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce Te-ai sălășluit în inimile cele curate ale celor doisprezece Apostoli, prin harul Preasfântului Duh, Care S-a pogorât în chipul limbilor de foc și a deschis gurile lor de au început a grăi în alte limbi, Însuși, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, trimite același Duh Sfânt al Tău peste acest copil (N), și sădește în urechile inimii lui Sfânta Scriptură, cea însuflată de Tine prin puterea Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(2)

Domnului să ne rugăm.

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce Te-ai sălășluit și ai luminat inimile celor douăzeci și patru de bătrâni, ale sfinților Tăi ucenici și apostoli, ale sfinților apostoli

și evangheliști: Matei, Marcu, Luca și Ioan; Cel ce ai învățat și ai luminat pe Sfântul Ștefan, întâiul mucenic, Însuți și acum, Doamne, luminează inima robului Tău (N). Pentru rugăciunile preabinecuvântatei stăpânei noastre, de Dumnezeu Născătoarei și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei cruci; ale cinstitului și măritului prooroc, Înainte-mergătorului și Botezătorului Ioan; ale sfinților, măriților și întru tot lăudaților Apostoli; ale Sfântului Apostol Matia; ale sfinților mucenici: Agapie, Procopie și Filip și ale tuturor sfinților. Că Tu ești lumina sufletelor și a trupurilor noastre, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceea ectenia: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule... Apoi apolisul.

RÂNDUIALA binecuvântării ostașilor și a armelor la vreme de apărare a Patriei

Se face mai întâi sfințirea cea mică a apei.

Apoi arhiereul îmbrăcat cu epitrahilul, omoforul mic și cu camilafca, sau preotul cu epitrahilul și cu sfița, tămâind, face începutul obișnuit:

Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărția..., Doamne miluiește... (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori) și

PSALMUL 34

Judecă, Doamne, pe cei ce-mi fac mie strâmbătate; luptă împotriva celor ce se luptă cu mine. Apucă arma și pavăza și scoală-Te întru ajutorul meu. Scoate sabia și închide calea celor

ce mă prigonesc; spune sufletului meu: Mântuirea ta sunt eu. Să fie rușinați și înfrunțați cei ce caută sufletul meu; să se întoarcă înapoi și să se rușineze cei ce gândesc rău de mine. Să fie calea lor întuneric și alunecare, și îngerul Domnului să-i prigonească. Că în zadar au ascuns de mine groapa lațului lor, în deșert au ocărat sufletul meu. Să vină asupra lor lațul pe care nu-l cunosc, și cursa pe care au ascuns-o să-i prindă pe ei; și chiar în lațul lor să cadă. Iar sufletul meu să se bucure de Domnul, să se veselească de mântuirea Lui. Toate oasele mele vor zice: Doamne, cine este asemenea Ție? Cel ce izbăvește pe cel slab din mâna celor mai tari decât el, și pe sărac și pe sărman de cei ce-l jefuiesc pe el. S-au sculat martori nedrepti și de cele ce nu știam m-au întrebă. Răsplătit-au mie rele pentru bune, și au vlăguit sufletul meu. Iar eu, când mă supărau ei, m-am îmbrăcat cu sac și am smerit cu post sufletul meu și rugăciunea mea în sânul meu se va întoarce. Ca și cu un vecin, ca și cu un frate al nostru, așa de bine m-am purtat; ca și cum aș fi jelit și m-aș fi întristat, așa m-am smerit. Dar împotriva mea s-au veselit și s-au adunat; adunatu-s-au împotriva mea cu bătăi și n-am știut; risipiți au fost și nu s-au căit. M-au ispitit, cu batjocură m-au batjocorit, au scrâșnit împotriva mea cu dinții lor. Doamne, când vei vedea? Întoarce sufletul meu de la fapta lor cea rea; de la lei, viața mea. Lăuda-Te-voi, Doamne, în adunare mare, întru popor numeros Te voi lăuda. Să nu se bucure de mine cei ce mă dușmănesc pe nedrept, cei ce mă urăsc în zadar și fac semn cu ochii. Că mie de pace îmi grăiau, și asupra mea vicleșuguri gândeau. Lărgitu-și-au împotriva mea gura lor; zis-au: bine, bine, văzut-au ochii noștri. Văzut-ai, Doamne, să nu taci; Doamne, nu Te depărta de la mine. Scoală-Te, Doamne, și ia aminte spre judecata mea, Dumnezeuul meu și Domnul meu, spre pricina mea. Judecă-mă după dreptatea Ta, Doamne, Dumnezeuul meu, și să nu se bucure de mine. Să nu zică întru inimile lor: Bine, bine, sufletului nostru; nici să zică: L-am înghițit pe el. Să fie rușinați

și înfrunțați deodată cei ce se bucură de necazurile mele; să se îmbrace cu rușine și ocară cei ce se laudă împotriva mea. Să se bucure și să se veselească cei ce voiesc dreptatea mea, și să spună pururea: Slăvit să fie Domnul, Cel ce voiește pacea robului Său. Și limba mea va grăi dreptatea Ta, în toată ziua, lauda Ta.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Arhiereul sau preotul citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeu nostru, Dumnezeu oștirilor, Cel puternic și tare în războaie, Care de mult ai dăruit putere preaminunată robului Tău David, spre biruirea potrivnicului hulitor Goliat, Tu și acum cu milostivire primește rugăciunile noastre cele umilite și trimite binecuvântarea Ta asupra ostașilor și armelor acestora; și dă putere și tărie robilor Tăi acestora, care doresc a le purta spre întărirea și apărarea țării și a Bisericii Tale celei sfinte, a orfanilor și a văduvelor; și fă-i cu ele înspăimântători și înfricoșători la toată întrarmarea vrăjmașilor, și totdeauna îi arată purtători de biruință spre slava Ta. Că Tu ești tăria și întărirea noastră și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune

pentru autoritatea de stat și pentru oastea țării
în timp de războaie și de neliniște

Făcută de Calist, patriarhul Constantinopolului.

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeu nostru, Care întru înțelepciune ai făcut toate numai cu cuvântul și le-ai adus din neființă în ființă, și într-un tot le-ai adunat și le-ai unit cu puterea și cu

lucrarea Ta cea negrăită, Ție toate-Ți sunt cu putință, și nimic cu neputință; pentru aceea întocmind și unind vremurile și anii și anotimpurile cu porunca Ta, ai împodobit ceea ce se arată și se vede; Care ai întins cerul și l-ai împodobit ca și pe cortul cel făcut de Moise, și mulțimea cea nenumărată a neamului evreilor ai așezat-o în rânduială și înțelegere, și cu dreapta Ta și brațul Tău cel tare ai rânduit pe Moise cârmuitor poporului, căruia dându-i o singură stăpânire l-ai păzit nevătămat sub acoperământul și sub mâna Ta cea tare; Cel ce ai așezat soarele spre a lumina în timpul zilei și luna spre a îndruma în timpul nopții; Cel ce, prin rânduiala Ta cea de nepătruns, ai așezat mulțimea stelelor cele dese pe cer și le-ai pus în mișcare neîntreruptă și cu porunca Ta le-ai orânduit să păstreze calea hotărâtă lor, ca să nu ne vatăme pe noi și întreaga fire, ci să se miște cu alergare repede și cu mișcare fără încetinire, după planul Tău; Cel ce pământul care l-a început nu se vedea și era ascuns l-ai făcut să fie, după aceea l-ai adus la lumină și l-ai prefăcut în podoabă pentru neamul omenesc; Care odinioară cu puterea Ta cea dumnezeiască ai venit în ajutor lui Avraam și ai supus lui pe dușmanii lui; Care ai făcut puternic pe Ghedeon și ai frânt și nimicit cu totul pe potrivnicii lui; Cel ce ai dat putere împăratului și proorocului David împotriva uriașului Goliat și cu totul l-ai strivit pe acesta; Cel ce prin robul Tău Moise ai slobozit neamul evreiesc din robia cea amară, și cu puterea Ta cea nebiruită și cu mâna Ta cea tare ai afundat pe faraon cu toată oastea lui și l-ai aruncat în adâncul mării; apoi ai arătat stâlp de foc călăuzitor evreilor, ca să nu se împiedice pașii lor, Înșuși și acum, Sfinte Împărate al slavei, trimite din locașul Tău cel sfânt și de la tronul slavei împărăției Tale, stâlp luminos și strălucitor spre călăuzire împotriva vrăjmașilor văzuți și nevăzuți, și biruință asupra vrăjmașilor dăruiește poporului nostru. Întărește-l pe dânsul și pe toți ostașii cu mâna Ta cea dreaptă. Dă-i lui viață pașnică, netulburată și ferită de orice răzvrătire și război laun-

tric. Așa, Doamne Dumnezeule al milei, auzi-mă pe mine umilitul și nevrednicul robul Tău, în ceasul acesta, și întărește-l pe dânsul cu puterea Ta cea nebiruită și neînfrântă. Iar pe ostașii noștri fă-i puternici pretutindeni și împrăștie dușmanii și răzvrătirile ce se ridică asupra lor. Unește tot poporul într-un gând și în dreaptă ascultare față de conducătorii lui. Dăruiește poporului nostru pace adâncă și netulburată pe pământ, pe mare și în aer, și-i înlesnește toate cele de folos. Ca înfrângând întâmplătoarele războaie și tulburări, cu o gură și cu o inimă să Te slăvim pe Tine, Dumnezeul minunilor, că Tu ești Împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceea, luând apă sfințită, preotul stropește armele, zicând:

Binecuvântarea lui Dumnezeu, Celui slăvit în Sfânta Treime, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită, să se pogoare și să fie asupra armelor acestora, și asupra celor care le vor purta, spre păzirea și apărarea adevărului lui Hristos. Amin.

Și stropind și pe ostași, zice:

Îmbărbățați-vă și să se întărească inimile voastre, ca să biruiți pe vrăjmașii voștri, având nădejde în Domnul, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Și, dându-le să sărute cinstita cruce, face obișnuitul sfârșit al zilei.

RÂNDUIALA sfintirii steagului ostăşesc

Aflându-se steagul întins pe o masă în mijlocul bisericii, preotul, din sfântul altar, îmbrăcat cu epitrahilul și cu felonul face început așa:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule (de 3 ori), Tatăl nostru..., Slavă... Și acum..., Veniți să ne închinăm..., apoi:

PSALMUL 143

Binecuvântat este Domnul Dumnezeu meu, Cel ce învață mâinile mele la luptă și degetele mele la război. Mila mea și scăparea mea, Sprijinitorul meu și Izbăvitorul meu, Apărătorul meu, și în El am nădăjduit, Cel ce supune pe poporul meu sub mine. Doamne, ce este omul că Te-ai făcut cunoscut lui, sau fiul omului că-l socotești pe el? Omul cu deșertăciunea se aseamănă; zilele lui ca umbra trec. Doamne, pleacă cerurile și Te pogoară, atinge-Te de munți și fă-i să fumege. Cu fulger fulgeră-i și-i risipește! Trimite săgețile Tale și tulbură-i! Trimite mâna Ta dintru înălțime; scoate-mă și mă izbăvește de ape multe, din mâna străinilor, a căror gură a grăit deșertăciune și dreapta lor e dreapta nedreptății. Dumnezeule, cântare nouă Îți voi cânta Ție; în psaltire cu zece strune Îți voi cânta Ție, Celui ce dai mântuire împăraților, Celui ce izbăvești pe David, robul Tău, din robia cea cumplită. Izbăvește-mă și mă scoate din mâna străinilor, a căror gură a grăit deșertăciune și dreapta lor e dreapta nedreptății. Ai căror fii sunt ca niște odrasle tinere, crescute în tinerețile lor; fiicele lor înfrumusețate și împodobite ca chipurile templului. Cămarile lor pline, vărsându-se din una

în alta. Oile lor cu mulți miei, umplând drumurile când ies. Boii lor sunt grași. Nu este gard căzut, nici spărtură, nici strigare în ulițele lor. Au fericit pe poporul care are aceste bunătăți. Dar fericit este poporul acela care are pe Domnul ca Dumnezeu al său.

După aceea cântă:

Cu noi este Dumnezeu, înțelegeți neamuri și vă plecați, căci cu noi este Dumnezeu.

PSALMUL 17

Iubi-Te-voi, Doamne, vârtutea mea. Domnul este întărirea mea și scăparea mea și Izbăvitorul meu. Dumnezeul meu, ajutorul meu și voi nădăjdui spre Dânsul.

Apărătorul meu și puterea mântuirii mele și sprijinitorul meu. Lăudând voi chema pe Domnul și de vrăjmașii mei mă voi izbăvi. Cuprinsu-m-au durerile morții și râurile fărădelegii m-au tulburat. Durerile iadului m-au înconjurat; întâmpinatu-m-au lațurile morții. Și când mă necăjeau am chemat pe Domnul și către Dumnezeul meu am strigat. Auzit-a din locașul Lui cel sfânt glasul meu și strigarea mea, înaintea Lui, va intra în urechile Lui. Și s-a clătinat și s-a cutremurat pământul și temelile munților s-au tulburat și s-au clătinat că S-a mâniat pe ele Domnul. Întru mânia Lui fum s-a ridicat și pară de foc de la fața Lui, cărbuni aprinși de la El. Și a plecat cerurile și S-a coborât și negură era sub picioarele Lui. Și S-a suit pe heruvimi și a zburat; zburat-a pe aripile vântului. Și Și-a pus întunericul acoperământ, împrejurul Lui cortul Lui, apă întunecoasă în norii văzduhului. De strălucirea feței Lui norii au fugit, glasul Lui prin grindină și cărbuni de foc. Și a tunat din cer Domnul și Cel Preaînalt a dat glasul Său. Trimis-a săgeți și i-a risipit pe ei, și fulgere a înmulțit și i-a tulburat pe ei. Și s-au arătat izvoarele

apelor și s-au descoperit temeliele lumii, de certarea Ta, Doamne, de suflarea Duhului mâniei Tale. Trimis-a din înălțime și m-a luat, ridicatu-m-a din ape multe. Izbăvește-mă de vrăjmașii mei cei tari și de cei ce mă urăsc pe mine, că s-au întărit mai mult decât mine. Întâmpinatu-m-au ei în ziua necazului meu, dar Domnul a fost întărirea mea. Și m-a scos la loc larg, m-a izbăvit, că m-a voit. Și îmi va răsplăti mie Domnul după dreptatea mea, și după curăția mâinilor mele îmi va răsplăti mie. Că am păzit căile Domnului și n-am fost necredincios Dumnezeuului meu. Că toate judecățile Lui sunt înaintea mea, și îndreptările Lui nu s-au depărtat de la mine. Și voi fi fără prihană cu Dânsul, și mă voi păzi de fărădelegea mea. Și îmi va răsplăti mie Domnul după dreptatea mea, și după curăția mâinilor mele înaintea ochilor Lui. Cu cel cuvios, cuvios vei fi; și cu omul nevinovat, nevinovat vei fi. Și cu cel ales, ales vei fi; și cu cel îndărătnic Te vei îndărătnici. Că Tu pe poporul cel smerit îl vei mântui, și ochii mândrilor îi vei smeri. Că Tu vei aprinde făclia mea, Doamne; Dumnezeuul meu, vei lumina întunericul meu. Căci cu Tine mă voi izbăvi de ispită, și cu Dumnezeuul meu voi trece zidul. Dumnezeuul meu, fără prihană este calea Lui, cuvintele Domnului în foc lămurite; scut este tuturor celor ce nădăjduiesc în El. Că cine este Dumnezeu afară de Domnul? Și cine este Dumnezeu afară de Dumnezeuul nostru? Dumnezeu, Cel ce mă încinge cu putere, și a pus fără prihană calea mea. Cel ce face picioarele mele ca ale cerbului și peste cele înalte mă pune. Cel ce întărești mâinile mele în vreme de război, și ai pus arc de aramă în brațele mele. Și mi-ai dat mie scutul mântuirii mele și dreapta Ta m-a sprijinit. Și certarea Ta m-a îndreptat până la sfârșit, și certarea Ta însăși mă va învăța. Lărgit-ai pașii mei sub mine, și n-au slăbit picioarele mele. Urmări-voi pe vrăjmașii mei și-i voi prinde pe dânșii și nu mă voi întoarce până ce se vor sfârși. Îi voi zdrobi pe ei și nu vor putea să stea, cădea-vor sub picioarele mele. Și m-ai încins cu

putere spre război și ai împiedicat pe toți cei ce se sculau împotriva mea. Și pe vrăjmașii mei i-ai făcut să fugă, iar pe cei ce mă urăsc pe mine i-ai nimicit. Strigat-au către Domnul, și nu era cel ce mântuiește; și nu i-a auzit pe ei. Și-i voi sfărâma pe ei ca praful în fața vântului, ca tina ulițelor îi voi zdrobi pe ei. Izbăvește-mă de răzvrătirile poporului; pusu-m-ai căpetenie neamurilor. Poporul pe care nu l-am cunoscut mi-a slujit mie. Cu auzul urechii m-a auzit. Fiii străini m-au mințit pe mine. Fiii străini au îmbătrânit și au șchiopătat din cărările lor. Viu este Domnul, binecuvântat este Dumnezeuul meu, și să Se înalțe Dumnezeuul mântuirii mele. Dumnezeule, Cel ce mi-ai dat izbânda și mi-ai supus popoarele; Izbăvitorul meu de vrăjmașii cei furioși, de la cei ce se ridică împotriva mea, înalță-mă, de omul nedrept izbăvește-mă. Pentru aceasta Te voi lăuda între neamuri, Doamne, și numele Tău îl voi cânta. Cel ce mărești mântuirea împăratului Tău și faci milă unsului Tău, lui David și seminției lui până în veac.

PSALMUL 44, 4-7

Încinge-te cu sabia ta peste coapsa ta, puternice, cu frumusețea ta și cu strălucirea ta. Încordează-ți arcul, propășește și împărățește, pentru adevăr, blândețe și dreptate, și te va povățui minunat dreapta ta. Săgețile tale ascuțite sunt puternice în inima dușmanilor împăratului; popoarele sub tine vor cădea.

PSALMUL 17, 53-54

Pentru aceasta Te voi lăuda între neamuri, Doamne, și numele Tău îl voi cânta. Cel ce mărești mântuirea împăratului Tău și faci milă unsului Tău, lui David și seminției lui până în veac.

PSALMUL 27, 9-12

Domnul este ajutorul și apărătorul meu, în El a nădăjduit inima mea și mi-a ajutat. Și a înflorit trupul meu și de bunăvoia mea Îl voi lăuda pe El. Domnul este întărirea poporului Său și apărător mântuirii unsului Său. Mântuiește poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta, paște-i pe ei și-i ridică până-n veac.

Slavă... Și acum..., Cu noi este Dumnezeu, înțelegeți neamuri și vă plecați..., Aliluia, Aliluia, Aliluia, Slavă Ție Dumnezeule... (de 3 ori).

Apoi diaconul zice ectenia mare. De nu este diacon, o zice preotul:

Cu pace, Domnului să ne rugăm...

Strana: Doamne miluiește și celelalte până la: Pentru cei ce călătoresc... și îndată adaugă această ectenie:

Pentru ca să nu pomenească păcatele și fărădelegile noastre; ci îndurat și milostiv să fie nouă, nevrednicilor robilor Săi ce suntem în primejdii, și să ne izbăvească de vrăjmașii noștri, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să binecuvinteze acest steag ostășesc cu binecuvântarea Sa cea cerească, și să-l facă înfricoșat tuturor vrăjmașilor noștri, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca oastei Sale celei credincioase ce va purta semnul acesta și va privi la el, să-i dea cu milostivire îndrăzneală, putere și tărie spre sfărâmarea și călcarea tăriei celor ce năvălesc asupra noastră, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca îndrăzneala tuturor vrăjmașilor noștri, ce vor privi la acest steag, să o schimbe întru frică, puterea lor întru slăbiciune, și bărbăția lor întru frică și întru fugă, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să dea putere iubitoarei de Hristos oaste, să o arate totdeauna îmbărbătată și vitează împotriva a tot vrăjmașul și pizmașul, și să dăruiască robilor Săi pace și întărire, și grabnică

slobozire de toate primejdiile și nevoile și de cursele vrăjmașilor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să sălășluiască pacea și mărirea în pământul nostru, să ne izbăvească de toate cursele vrăjmașilor și de primejdiile năvăliri, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să nu ne dea întru călcare și pierzanie vrăjmașilor și pizmașilor noștri; ci să prefacă îndrăzneala lor în fugă, să zdrobească brațul lor și să-i supună sub picioarele credincioșilor Săi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să umple de rușine și de necinste fața potrivnicilor, iar inima lor de frică și de groază, și îngerul Domnului să-i alunge și să-i lovească, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să dea putere brațelor credincioșilor Săi, și să întărească dreapta lor în biruința și călcarea vrăjmașilor și pizmașilor ce se ridică asupra noastră, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să schimbe întristarea și suspinarea noastră în bucurie și veselie, și ticăloșia în pace tare, și totdeauna să ne facă nebiruiți de toate cursele vrăjmașilor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să sfărâme scutul, arma și lupta tuturor celor care se luptă cu noi, și să-i supună sub picioarele iubitoarei de Hristos oaste, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să dea oastei noastre celei creștinești putere, tărie necovârșită și biruitoare, și bărbăție cu vitejie, spre risipirea vrăjmașilor noștri, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să izbăvească pe credincioșii, robii Săi, de venirea asupra lor a celor de alt neam, de toți aceia care voiesc războiul și de năvălirile vrăjmașilor, și să păzească în pace Biserica, și pe poporul Său, dăruindu-le lor biruință asupra vrăjmașilor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fim izbăviți noi de tot necazul..., Apără, mântuiește, miluiește..., Pe Preasfânta, curata..., Pe noi înșine și unii pe alții...

Strana: Ție, Doamne

Preotul, ecfonisul:

Că Tu ești nădejdea și întărirea poporului Tău, și Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Și se cântă pe glasul 1: Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă...

Apoi, troparele acestea:

Mântuiește, Doamne, poporul Tău, și binecuvintează moștenirea Ta. Biruință binecredincioșilor creștini asupra celui potrivit dăruiește și cu crucea Ta păzește pe poporul Tău.

Slavă...

Cel ce Te-ai înălțat pe cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruiește, Hristoase Dumnezeule. Veselește cu puterea Ta pe dreptcredinciosul nostru popor, dăruindu-i lui biruință asupra potrivnicilor, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruință.

Și acum...

Folositoare, neînfricată și neînfruntată, nu trece cu vederea ceea ce ești bună, rugăciunile noastre, întru tot lăudată Născătoare de Dumnezeu. Întărește viața cea de obște a dreptmăritorilor creștini. Mântuiește pe cei ce i-ai rânduit să conducă și le dă lor biruință din cer, pentru că ai născut pe Dumnezeu, ceea ce ești una binecuvântată.

Apoi preotul ieșind din altar și stând lângă steag, dinaintea mesei, cu fața spre răsărit, citește cu glas această

Rugăciune

Domnului să ne rugăm.

A totputernice și preaveșnice Dumnezeu nostru, Părintele Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Însuși fiind Făcătorul a toată lumea și binecuvântarea a toată făptura, caută cu ochiul Tău cel îndurat asupra noastră, a smeriților și nevrednicilor robilor Tăi și asupra rugăciunii noastre. Și acest steag, pe care l-am pregătit pentru apărarea țării, cercetează-l cu binecuvântarea Ta cea cerească. Binecuvintează-l și sfințește-l ca să fie credincioasei Tale oaste biruință asupra vrăjmașilor și fiind întărit cu paza Ta, să întoarcă în fugă cetele dușmanilor noștri și totdeauna să se arate înfricoșător potrivnicilor neamului creștinesc. Iară credincioșilor Tăi, care nădăduiesc spre Tine, să le fie nădejde de biruință, îndrăzneală și tărie. Și fiind înconjurat cu rugăciunile sfinților Tăi și cu înțărarea ingerilor, să se arate robilor Tăi semn de veselie și de tărie, semn de biruință, de întărirea inimii și de bărbăție asupra pizmașilor. Că Tu ești Împăratul păcii și Dumnezeu care sfărâmi războaiele și dai tărie celor ce nădăduiesc întru Tine, și Ție slavă înălțăm, împreună cu Unul Născut Fiul Tău și cu Preasfântul și bunul și-de-viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și întorcându-se către ostașii cei de față, îi binecuvintează, zicând:

Pace tuturor. Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Iar preotul citește cu glas, privind spre apus, această

Rugăciune

Domnului să ne rugăm.

Doamne Dumnezeu nostru, Cel ce ai ascultat pe Moise, care a întins către Tine mâinile sale și ai întărit pe poporul lui Israel asupra lui Amalec; și lui Isus Navi, celui ce se oștea, i-ai îngăduit starea soarelui întru închipuirea biruinței; Tu și acum auzi-ne pe noi care ne rugăm Ție pentru ostașii aceștia ce s-au adunat. Binecuvintează-i și întărește-i, dă-le inimă îndrăzneată asupra potrivnicilor și trimite lor înger luminat; iar vrăjmașilor, înger înfricoșător și îngrozitor, care să-i oprească, să-i alunge și să le slăbească inima lor, și îndrăzneala să o întoarcă în fugă. Și depărtează de la robii Tăi, care ies acum la luptă, și de la noi de la toți, toată foametea și molima; și ne izbăvește de foc, de sabie, de năvălirea vrăjmașilor și de toată asuprirea potrivnicilor. Fii împreună călător cu ei, și dă-le lor toate cererile cele spre mântuire. Învață-i și înțelepțește-i, mântuiește-i, apără-i, păzește-i, curățește-i și îi umple de toată bucuria cea duhovnicească. Fii ocrotitor și izbăvitor sufletelor și trupurilor lor, și ca un bun, îndurat și iubitor de oameni dă-le iertare păcatelor în ziua judecății. Miluiește-i pe dânșii și pe noi, și ne binecuvintează în toate zilele vieții noastre; ca dobândind de la Tine ajutor, ocrotire și izbăvire, totdeauna să-Ți înălțăm slavă și mulțumire. Că Tu ești puterea și întărirea poporului Tău, și Ție slavă înălțăm, cu Unul Născut Fiul Tău, și cu Preasfântul și bunul și de-viață-făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceea, preotul stropește cu apă sfințită steagul, zicând:

Se binecuvintează și se sfințește acest steag ostășesc întru putere și întărire oastei celei creștinești, și întru biruință asupra

tuturor vrăjmașilor, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Apoi preotul ia steagul și îl dă unui ostaș în mână, fiind acesta îngenuncheat, zicându-i:

Primește steagul acesta ce este sfințit cu cerească binecuvântare; și să fie el înfricoșător și înspăimântător vrăjmașului neamului creștinesc. Și să-ți dea Domnul har, și cu bărbăție să treci cu el nevătămat prin oastea vrăjmașilor, spre slava preasfântului Său nume, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Și binecuvintează, zicând: Pace fie. Iar ostașul luând steagul, sărută dreapta preotului care binecuvintează și pe ostașii de față, zicând:

Binecuvântarea Domnului să fie asupra voastră a tuturor. Să vă îmbărbătați și să se întărească inima voastră, și să nădăjduiți spre Domnul, că Acesta va birui pe vrăjmașii noștri. Amin.

Și îi stropește pe toți cu apă sfințită, însemnându-i cu crucea, în timp ce strana cântă stihira aceasta, glasul al IV-lea.

Doamne, Cel ce ai ajutat blândului David a birui pe cel de alt neam, ajută preainălțatului și de Hristos iubitorului nostru popor, și cu arma crucii răpune pe vrăjmașii noștri. Arată asupra noastră îndurarea milelor Tale, ca să cunoaștem cu adevărat că Tu ești Dumnezeu, și că nădăjduind către Tine biruim, având rugătoare pururea pe Preacurata Maica Ta, și ne dăruiește mare milă.

După aceea, preotul face apolisul acesta:

Hristos, adevăratul Dumnezeuul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, cu puterea cinstitei și de viață făcătoare cruci, cu apărarea sfinților, marilor arhangheli Mihail și Gavriil și a tuturor netrupeștilor puteri cerești, a sfinților ma-

rilor mucenici: Gheorghe, Dimitrie, Procopie, Teodor Stratilat și Teodor Tiron, și a tuturor sfinților Săi, să ne miluiască și să ne întărească în ziua războiului, și să ne mântuiască ca un bun și de oameni iubitor.

Iar strana cântă:

Caută spre rugăciunea robilor tăi, ceea ce ești cu totul fără prihană, potolind pornirile cele rele împotriva noastră și de tot necazul izbăvindu-ne pe noi. Că pe tine singură te avem nădejde tare și neclintită și apărarea ta am dobândit. Să nu fim rușinați, stăpână, noi, cei ce te chemăm pe tine. Grăbește spre rugăciunea celor ce strigă către tine cu credință: bucură-te, stăpână, ajutătoarea tuturor, bucuria, acoperământul și miluirea sufletelor noastre.

RÂNDUIALA sfințirii, la cerere, a steagului unei grupări de meseriași

După apolisul Sfintei Liturghii, se așază o masă în mijlocul bisericii, pe care se pun Sfânta Cruce și Sfânta Evanghelic; iar pe altă masă, așezată alătura, se pune steagul adus spre sfințire, sau acesta este ținut ridicat de un purtător.

Preotul face început: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... (În această vreme, preotul cădește Sfânta Cruce, Sfânta Evanghelic și steagul adus spre sfințire), Că a Ta este împărăția... și se citește

PSALMUL 127

Fericiți toți cei ce se tem de Domnul, care umblă în căile Lui. Rodul muncii mâinilor tale vei mânca. Fericit ești și bine-ți va fi. Femeia ta ca o vie roditoare în laturile casci tale; fiii tăi ca niște vlăstare tinere de măslin, împrejurul mesei tale.

Iată, așa se va binecuvânta omul, cel ce se teme de Domnul. Te va binecuvânta Domnul din Sion și vei vedea bunătățile Ierusalimului în toate zilele vieții tale. Și vei vedea pe fiii fiilor tăi. Pace peste Israel.

Apoi Dumnezeu este Domnul..., la care se cântă de două ori troparul sfântului, patronul grupării de meseriași, ce este zugrăvit pe steag, și al Născătoarei de Dumnezeu.

Diaconul zice ectenia mare: Cu pace Domnului să ne rugăm, până la: Pentru orașul acesta..., după care adaugă:

Pentru ca să primească cu milostivire această rugăciune a noastră la altarul Său cel mai presus de ceruri și cu îndurare să ne miluiască pe noi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să binecuvinteze steagul acesta al grupării meseriașilor din (numele orașului sau al satului) și să le fie lor semn aducător aminte de sfințenia muncii și pururea îndemnător spre tot lucrul bun, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ferească această grupare de duhul uitării de datorie, de duhul vrajbei și al dezbinării, care aduce neliniște și pagubă între oameni, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să rodească în sufletele membrilor acestei grupări duhul credinței, al nădejzii și al dragostei, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să sporească și să se desăvârșească ei în meșteșugurile ce au îmbrățișat, spre cinstea și buna lor stare și spre lauda țării noastre, Domnului să ne rugăm.

Apoi: Apără, mântuiește..., Pe Preasfânta, curata... și ecfonisul:

Că Tu ești Cel ce ajuți și sprijini toate îndeletnicirile care sunt după voia Ta, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Diaconul: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Citețul: Și duhului tău.

APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola a doua către Tesaloniceni a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(III, 6-18)

Fraților, vă poruncim în numele Domnului nostru Iisus Hristos, să vă feriți de orice frate care umblă fără de rânduială și nu după predania pe care ați primit-o de la noi. Căci voi înșivă știți cum trebuie să vă asemănați nouă, că noi n-am umblat fără rânduială între voi, nici n-am mâncat de la cineva pâine în dar, ci cu muncă și cu trudă am lucrat noaptea și ziua, ca să nu împovărăm pe nimeni dintre voi. Nu doar că n-avem putere, ci ca să ne dăm pe noi înșine pildă vouă, spre a ne urma. Căci și când ne aflam la voi, v-am dat porunca aceasta: dacă cineva nu vrea să lucreze, acela nici să nu mănânce. Pentru că auzim că unii de la voi umblă fără rânduială, nelucrând nimic, ci iscodind. Dar unora ca aceștia le poruncim și-i rugăm, în Domnul Iisus Hristos, ca să muncească în liniște și să-și mănânce pâinea lor. Iar voi, fraților, nu pregetați să faceți ce e bine. Și dacă vreunul nu ascultă de cuvântul nostru prin epistolă, pe acela să-l însemnați și să nu mai aveți cu el nici un amestec, ca să-i fie rușine. Dar să nu-l socotiți ca pe un vrăjmaș, ci povățuiți-l ca pe un frate. Și Însuși Domnul păcii să vă dăruiască vouă pace totdeauna și în tot chipul! Domnul fie cu voi toți! Salutarea cu mâna mea – a lui Pavel; acesta este semnul meu în orice scrisoare. Așa scriu. Harul Domnului nostru Iisus Hristos cu voi cu toți. Amin.

Preotul: Pace ție... Citetul: Și duhului tău. Aliluia (de trei ori).

EVANGHELIA

Diaconul: Înțelepciune drepti...

Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire:

(XXV, 14-30)

Zis-a Domnul pilda aceasta: un om oarecare, plecând de parte, și-a chemat slugile și le-a dat pe mână avuția sa. Unuia i-a dat cinci talanți, altuia doi, altuia unul, fiecăruia după puterea lui, și a plecat. Îndată, mergând, cel ce luase cinci talanți a lucrat cu ei și a câștigat alți cinci talanți. De asemenea și cel cu doi a câștigat alți doi. Iar cel ce luase un talant s-a dus a săpat o groapă în pământ și a ascuns argintul stăpânului său. După multă vreme a venit și stăpânul acelor slugi și a făcut socoteala cu ele. Și apropiindu-se cel care luase cinci talanți, a adus alți cinci talanți, zicând: Doamne, cinci talanți mi-ai dat, iată alți cinci talanți am câștigat cu ei. Zis-a lui stăpânul: Bine, slugă bună și credincioasă, peste puține ai fost credincioasă, peste multe te voi pune; intră întru bucuria domnului tău. Apropiindu-se și cel cu doi talanți, a zis: Doamne, doi talanți mi-ai dat, iată alți doi talanți am câștigat cu ei. Zis-a lui stăpânul: Bine, slugă bună și credincioasă, peste puține ai fost credincioasă, peste multe te voi pune; intră întru bucuria domnului tău. Apropiindu-se apoi și cel care primise un talant a zis: Doamne, te-am știut că ești om aspru, care seceri unde n-ai semănat și aduni de unde n-ai împrăștiat. Și temându-mă, m-am dus de am ascuns talantul tău în pământ; iată ai ce este al tău. Și răspunzând stăpânul său i-a zis: Slugă vicleană și leneșă, știai că secer unde n-am semănat și adun de unde n-am împrăștiat? Se cuvenea deci ca tu să pui banii mei la zarafi, și eu, venind, aș fi luat ce este al meu cu dobândă. Luați deci de la el talantul și dați-l celui ce are zece talanți. Căci tot celui ce are i se va da și-i va prisosi, iar de la cel ce n-are și ce are i se va lua.

Iar pe sluga netrebnică aruncați-o întru întunericul cel mai din afară. Acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților.

Diaconul sau preotul zice ectenia: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta..., la care adaugă:

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea și sporul membrilor grupării meseriașilor din (numele orașului sau al satului) și a tuturor celor care s-au adunat la această sfântă slujbă, pentru sănătatea și mântuirea lor.

Ecfonis: Că milostiv și iubitor de oameni...

Amin.

Preotul citește această

Rugăciune

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeul nostru, Care ai adus pe om din neființă în ființă și, punându-l să stăpânească peste făpturile mâinilor Tale, l-ai așezat în grădina raiului pământesc și i-ai poruncit ca s-o lucreze; apoi, când cel zidit după chipul și asemănarea Ta s-a abătut de la această veșnică orânduire, astfel i-ai grăit prin Solomon cel înțelept: mergi la furnică, o leneșule, și urmează căile ei și fii mai înțelept decât ea; pentru că aceea nefiind lucrătoare de pământ, și neavând pe cineva s-o îndemne, nici sub stăpân fiind, își gătește de cu vară hrana și multă strănsoare face în vremea secerișului; și iarăși prin gura Fiului Tău, Domnul nostru Iisus Hristos, ne-ai învățat și ne-ai îndemnat ca, înmulțind talanții sufletești și trupești, să fugim de lene sau trândăvie, care aduce omului mare necinste și amară sărăcie; iar Pavel apostolul, făcătorul de corturi, vasul Tău cel ales, dându-se pe sine pildă de muncă și de străduință, așa a zis locuitorilor din Milet: argintul, sau aurul, sau veșmântul nici unuia nu am poftit; voi înșivă știți că aceste mâini au lucrat pentru tre-

buințele mele și ale însoțitorilor mei. Acestor porunci și îndemnuri urmând, cu umilință cădem acum înaintea Ta și Te rugăm ca, vărsând îndurărilor Tale peste noi, să binecuvintezi gruparea aceasta a meseriașilor din (numele orașului sau al satului), pentru că Tu însuși iarăși ai zis: unde sunt doi sau trei adunați în numele Meu, și Eu sunt în mijlocul lor. Ajută și sprijină deci această grupare cu harul Tău, pentru ca neîncetat sporind după voia Ta cea sfântă, să-Ți aducă astfel prinos de veșnică recunoștință și mulțumire pentru puterile trupești și sufletești pe care le-ai dăruit omului, cum și pentru înclinările cele dinlăuntru spre felurite științe și meserii cu care l-ai înzestrat. Și fă, Doamne, ca steagul acesta, aducând pururea aminte membrilor grupării de sfințenia muncii, de însemnătatea bunei chivernisiri și de datorria de a ajuta pe cei neputincioși și lipsiți, să le fie totodată și ca o pavază tare împotriva vrăjmașilor văzuți și nevăzuți, pentru ca și în acest chip să se preaslăvească preasfânt numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul stropește steagul cu aghiasmă mare, zicând:

Se binecuvintează și se sfințește steagul grupării meseriașilor din (numele orașului sau al satului) prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Și-l înmânează celui mai mare sau purtătorului, zicându-i:

Încredințându-vă steagul acesta, care este sfințit cu cerească binecuvântare, doresc ca membrii grupării (numele orașului sau al satului) pururea să-l cinstească prin dragoste și unire unul cu altul, prin muncă și bună chivernisire și prin ajutorarea aproapelui, spre slava lui Dumnezeu, spre a lor bunăstare și spre cinstea țării noastre.

Preotul: Înțelepciune... Apoi apolisul, în care se va pomeni și sfântul ales ocrotitor de către grupare. După aceea polihroniul:

Prea Fericitului Părintelui nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, [(Înalt) Prea Sfințitului (Arhi-) Episcopului și Mitropolitului nostru (N)], dă-i, Doamne, zile îndelungate și bună-sporire în dreapta propovăduire a cuvântului adevărului Tău, și în povățuirea turmei celei cuvântătoare pe calea mântuirii, și-l păzește întru mulți ani.

Se cântă: Mulți ani trăiască (de 3 ori).

[N] (aici se vor face pomeniri, potrivit îndrumărilor Sfântului Sinod) **dă-le, Doamne, zile bune și îndelungate, viață pașnică, sănătate, mântuire și întru toate bună-sporire; iar asupra vrăjmașilor biruință, și îi păzește pe dânșii întru mulți ani.**

Se cântă: Mulți ani trăiască (de 3 ori).

Membrilor grupării acesteia și tuturor celor care s-au adunat la sfințirea acestui steag, dă-le, Doamne, zile îndelungate, pace și sănătate, și întru toate bună-sporire, și-i păzește întru mulți ani.

La strană se cântă: Mulți ani trăiască (de 3 ori) și preotul, ecfonisul: Pentru rugăciunile sfinților părinților noștri...

RÂNDUIALA la înfierea de copii

Cel ce urmează să devină fiu (sau fiică) a altor părinți decât cei care l-au născut vine la biserică împreună cu cel care-l înfiază și stă înaintea preotului, cu fața spre răsărit, ținând în mâini făclii aprinse.

Preotul, îmbrăcat în veșmintele preoțești, face obișnuitul început: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum...,

Veniți să ne închinăm... și strana cântă troparul zilei și condacul hramului, după care preotul citește această

Rugăciune

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeu nostru, Cel ce prin iubitul Tău Prunc, Domnul nostru Iisus Hristos, ne-ai numit pe noi fii ai lui Dumnezeu, cu primirea de fiu și cu darul atotputernicului și Sfântului Tău Duh, zicând: Eu voi fi Lui Tată, și Acela va fie Mie Fiu, Însuși, Iubitorule de oameni Împărate, caută din sfântul Tău locaș spre robii Tăi aceștia (N), și pe cei pe care firea i-a născut depărtați unul de altul după trup, pe aceștia Însuși îi unește în tată și în fiu prin Sfântul Tău Duh; întărește-i în dragostea Ta; leagă-i pe ei cu binecuvântarea Ta; înalță-i pe ei întru slava Ta; întărește-i pe ei în credința Ta, păzindu-i pururea ca să nu se lepede de cele ce au ieșit din gura lor, și fii mijlocitor făgăduinței lor ca dragostea pe care întru Tine au mărturisit-o să o păzească nestricată și nemincinoasă, până la sfârșitul vieții lor, viețuind ei întru Tine, Cel ce ești singurul Dumnezeu viu și adevărat, și învrednicindu-se de moștenirea împărăției Tale. Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor. Strana: Și duhului tău.

Diaconul sau preotul zice: Capetele voastre Domnului să le plecați. Și preotul citește această

Rugăciune

Domnului să ne rugăm.

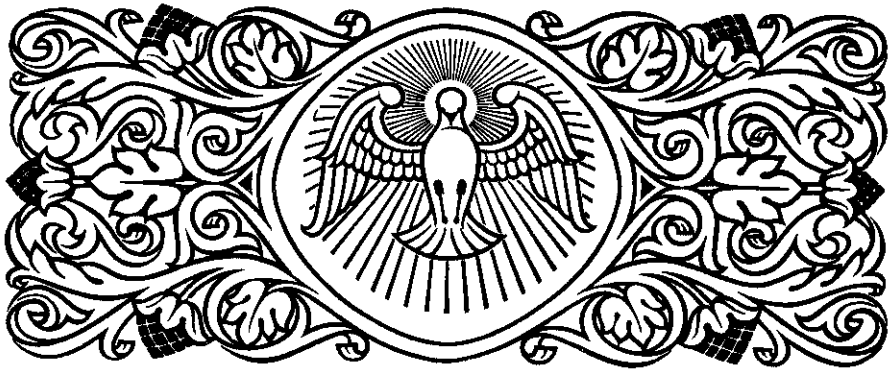
Stăpâne, Doamne, Cel ce ești făcătorul a toată făptura, Care întru Adam cel dintâi ai rânduit rudenția firească după trup, iar întru Iisus Hristos, Fiul Tău cel iubit și Dum-

nezeul nostru, ne-ai arătat și pe noi a fi rudenia Ta după har, Ție, Celui ce știi toate, își pleacă aceștia capetele ca niște robi ai Tăi, cerând binecuvântarea care de la Tine vine, și prin legătura cea întru Tine se mărturisesc unul pe altul tată și fiu. Pentru aceasta cu smerenie Te rugăm, pe Tine, Doamne, ajută lor să dobândească cele ce nădăjduiesc și să păzească starea cea cuvințioasă între ei și supunerea cea fiască față de Tine, viețuind după vrednicie. Ca, precum în toate, și prin aceasta să se preaslăvească numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cel înfiat îngenunchează în fața celui ce-l înfiază, care îl ridică, zicând:
astăzi fiul meu ești tu; cu astăzi te-am născut, și-l îmbrățișează; iar preotul îi binecuvintează și face otpustul.

RÂNDUIELILE
TUNDERII ÎN MONAHISM

RÂNDUIELILE TUNDERII ÎN MONAHISM

RÂNDUIALA slujbei la tunderea rasoforului

Egumenul mănăstirii să cerceteze pe cel ce vrea să primească începutul chipului monahicesc, dacă în adevăr dorește aceasta, apoi să-l învețe cum se cuvine să urmeze o viață ca aceasta. După aceea să-l încredințeze pe el unuia dintre duhovnicii sau monahii cei mai încercați, ca să-l povățuiască la toată fapta bună și să-l ferească de toată răutatea, arătând celui ce vrea să înceapă viața de monah că este dator să asculte pe bătrânul său ca și pe Mântuitorul Hristos. Astfel, cercetându-și pururea conștiința sa, este dator ca toate gândurile și cuvintele și faptele sale să le spună prin adevărată și nefățarnică mărturisire părintelui său duhovnicesc în fiecare seară, sau oricând crede de cuviință. Nimic să nu facă numai după părerea sa, măcar de ar fi și lucru bun; ci în toate să se supună și să asculte pe povățuitorul său, știind că voia și părerea sa este cu desăvârșire tăiată. Apoi cu umilință și cu lacrimi se împărtășește cu Sfintele Taine (de are voie la acestea).

După timpul convenit de ispitire canonică, atunci când duhovnicul lui socotește că fratele a deprins toate: ascultarea, umilința, cugetarea, răbdarea, înfrânarea și alte fapte bune, îl aduce cu voia egumenului la biserică, înainte de citirea Ceasurilor. Și făcând amândoi egumenului convenita metanie, și binecuvântare luând de la dânsul, ia bătrânul pe ucenicul său și îl închină la sfintele icoane împărătești cu datoria evlavie, în timpul când se citesc Ceasurile. După închinarea la iconostas, face convenitele metanii la strane și la frați; apoi îl duce la locul său.

Terminându-se citirea Ceasurilor, egumenul îmbracă epitrahilul și șfita și, stând între ușile împărătești, i se aduce acolo cel ce vrea să primească începutul sfântului chip, însoțit fiind de duhovnicul său, adică de bătrânul său.

Egumenul face începutul: Binecuvântat este Dumnezeu nostru... Cântărețul: Amin, apoi: Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție și celelalte. Iar după Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne miluiește (de 12 ori); Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori) se citește

PSALMUL 26

Domnul este lumina mea și mântuirea mea; de cine mă voi teme? Domnul este apărătorul vieții mele; de cine mă voi înfricoșa? Când se vor apropia de mine cei ce îmi fac rău, ca să mănânce trupul meu; cei ce mă necăjesc și vrăjmașii mei, aceia au slăbit și au căzut. De s-ar rândui împotriva mea oștire, nu se va înfricoșa inima mea; de s-ar ridica împotriva mea război, eu în El nădăjduiesc. Una am cerut de la Domnul, pe aceasta o voi căuta, ca să locuiesc în casa Domnului în toate zilele vieții mele, ca să văd frumusețea Domnului și să cercetez locașul Lui. Că Domnul m-a ascuns în cortul Lui în ziua necazurilor mele; m-a acoperit în locul cel ascuns al cortului Lui. Pe piatră m-a înălțat. Și acum, iată, a înălțat capul meu peste vrăjmașii mei. Înconjurat-am și am jertfit în cortul Lui jertfă de laudă. Îl voi lauda și voi cânta Domnului. Auzi Doamne, glasul meu cu care am strigat; miluiește-mă și mă ascultă. Ție a zis inima mea: Pe Domnul voi căuta. Te-a căutat fața mea; fața Ta, Doamne, voi căuta. Să nu-Ți întorci fața Ta de la mine și să nu Te abați întru mânie de la robul Tău. Ajutorul meu fii, să nu mă lepezi pe mine și să nu mă lași, Dumnezeule, Mântuitorul meu. Că tatăl meu și mama mea m-au părăsit, dar Domnul m-a luat. Lege pune-mi mie, Doamne, în calea Ta, și mă îndreptează pe cărarea dreaptă, din pricina vrăjmașilor mei. Nu mă da pe mine pe mâna celor ce mă necăjesc, că s-au ridicat împotriva mea martori nedrepți și nedreptatea a mințit sieși. Cred că voi vedea bunătățile Domnului, în pământul celor vii. Așteaptă pe Domnul, îmbărbătează-te, și să se întărească inima ta și așteaptă pe Domnul.

Apoi și Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta...(caută la pag. 152).

Terminându-se de citit psalmii de mai sus, se cântă troparele acestea, glasul al 4-lea:

Dumnezeul părinților noștri, Care faci pururea cu noi după blândețile Tale, nu depărta mila Ta de la noi; ci pentru rugăciunile lor, în pace îndreptează viața noastră.

Slavă... Și acum...

Către Născătoarea de Dumnezeu, acum cu osârdie să alergăm noi păcătoșii și smeriții și să cădem cu pocăință, strigând din adâncul sufletului: Stăpână, ajută-ne, milostivește-te spre noi; grăbește că pierim sub mulțimea păcatelor; nu întoarce pe robii tăi deșerti, că pe tine singură nădejde te-am câștigat.

Apoi ierodiaconul: Domnului să ne rugăm. Cântăreții: Doamne miluiește.

Pentru cel ce voiește a se tunde și care stă în genunchi, egumenul citește această

Rugăciune

Mulțumim Ție, Doamne Dumnezeul nostru, Care după multă mila Ta ai izbăvit pe robul tău (N) de viața cea deșartă lumească și l-ai chemat pe dânsul la această cinstită făgăduință. Pentru aceasta învrednicește-l să viețuiască cu vrednicie în această viață îngerească, și-l apără pe dânsul de la moarte, și-l învrednicește să fie casă sfântă a Ta. Înțelepțește-l să-și aducă aminte pururea de Tine și de poruncile Tale. Dăruiește-i lui smerită cugetare și dragoste și blândețe, pentru rugăciunile Preasfintei stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria și ale tuturor sfinților Tăi.

Cântăreții: Amin. Ierodiaconul: Domnului să ne rugăm. Cântăreții: Doamne miluiește. Egumenul citește această

Rugăciune

Întru jugul Tău, Stăpâne, primește pe robul Tău (N), și-l învrednicește pe dânsul să se unească cu turma aleșilor Tăi. Îmbracă-l în veșmântul sfințeniei; încinge mijlocul lui cu puterea adevărului; arată-l pe dânsul nevoitor la toată înfrânarea, și învrednicește să rămână întru dânsul și întru noi darul cel desăvârșit al harurilor Tale cele duhovnicești; pentru rugăciunile Preasfintei stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria și ale tuturor sfinților Tăi.

Cântăreții: Amin. Apoi egumenul, primind foarfecele, îl tunde pe dânsul cruciș, zicând:

Se tunde robul lui Dumnezeu (N – aici îi schimbă numele), în numele Tatălui, amin; și al Fiului, amin; și al Sfântului Duh, amin. Să zicem pentru dânsul: Doamne miluiește.

Și cântă frații: Doamne miluiește (de 3 ori). Apoi îl îmbracă pe cel tuns cu rasa, potcapul și camilafca, nezicând nimic. Iar după ce este îmbrăcat, rostește egumenul: Pace tuturor. Cântăreții: Și duhului tău. Iar ierodiaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați. Cântăreții: Țic, Doamne.

Egumenul citește în taină această

Rugăciune

Preasfinte, Bunule, Fiule al Preabunului Părinte, Cel ce mândria o lepezi, și deșartă faci lupta protivnicului, și verși mărire pe capetele smeriților cugetători, și-i încununezi pe dânșii cu cununa cea neveștejită și nestricăcioasă a vieții celei fără de moarte, și-i povățuiești pe ei în calea pe care au călătorit sfinții părinți, prin care au primit locul odihnei, Tu, Stăpâne Doamne Dumnezeul nostru, dăruiește puterea cea de la Tine și

darul Tău cel dumnezeiesc, în duhul și în sufletul și în trupul robului Tău (N), care a venit către Tine și a primit începătura sfântului chip întru numele Tău, Cel ce sfințești toate; ca și pe acesta Însuși să-l sfințești cu numele Tău cel atotputernic și preabun.

Ecfonisul:

Că sfânt ești, Dumnezeu nostru, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin. După aceea face egumenul obișnuitul apolis (otrust), la care pomenește hramul sfintei mănăstiri, numele sfântului zilei și al sfântului al cărui nume a fost dat noului începător al vieții monahicești.

După otrust, luând de mână pe rasofor, îl dă povățuitorului său, zicând:

Iată, înaintea lui Dumnezeu îți încredințez ție pe acest nou începător, pe care întru frica lui Dumnezeu și întru toate faptele bune a vieții învață-l. Și te păzește cu deadinsul, ca nu cumva din pricina nebagării tale de seamă și a lenevirii tale, să piară sufletul lui; pentru că ai să dai răspuns lui Dumnezeu pentru dânsul în ziua judecării.

Apoi zice și rasoforului:

Iar tu să te supui povățuitorului tău întru toate ca Mântuitorului Hristos. Și în toate să fii răbdător, smerit ascultător, blând și tăcut și vei afla dar înaintea lui Dumnezeu și te vei mântui.

ÎNVĂȚĂTURĂ

pentru cel ce vrea să primească schima sau chipul monahicesc, adică să se îmbrace în sfântul și îngerescul chip al mantiei. Cum se cuvine a se pregăti de seara, spre a se învrednici a doua zi de sfântul chip îngeresc.

După împlinirea cercetării canonice, este înștiințat cu câteva zile mai înainte prin duhovnic sau prin altcineva din părinți, cel ce urmează să fie tuns, ca să

păzească mai cu deadinsul rânduiala sfintei Biserici; starețul face pregătire pentru hainele trebuincioase, care sunt: cămașă, dulamă (antereu), crucea pentru piept, paraman, brâu de curea, rasă, ciorapi noi, sandale sau papuci, mantie, potcap, camilafcă și metanii.

Acestea toate fiind pregătite în seara dinainte de tundere, prin unul din duhovnici sau părinți, după sfârșitul Pavecerniței, trimite hainele arătate pe care le așază înaintea icoanei împărătești a Mântuitorului, în afară de cămașă și ciorapi (cu care cel ce se tunde trebuie să se îmbrace după terminarea Utreniei). De vor fi mai mulți frați pentru tundere, se pun hainele lor pe la toate icoanele cele mari, la rând. După un ceas sau două din noapte, poruncește starețul unuia dintre duhovnici să aducă înaintea sa pe cel pregătit spre tundere. Și venind acesta, îl învață egumenul din Sfintele Scripturi: ce este călugăria, cum se cuvine a petrece viața monahicească în înfrânare, supunere și adevărată ascultare; și câte îl va lumina Dumnezeu îl învață și-i descoperă. Și dându-i voie să plece de la el, îi zice să fie cu priveghere în acea noapte, îndeletnicindu-se cu citirea și cu rugăciunea; să-și spele capul, spre a fi curat și cu sufletul și cu trupul.

În acest chip petrecând acea noapte până la Utrenie, îndată ce se va lovi în toacă, să se afle în biserică și să asculte rânduiala până la sfârșit cu luare-aminte. După sfârșitul Utreniei, ieșind din biserică, să se îmbrace cu cămașa și cu ciorapii, mai luând și vreo haină pe deasupra, vreo blăniță ori rasă mai ușoară. Când vor toca de Ceasuri, îndată mergând la biserică, se așază în tindă (pronaos), unde și Ceasurile se citesc. În timpul Ceasului al treilea, merge, împreună cu duhovnicul cel rânduit de egumen, înăuntrul bisericii și, luând binecuvântare de la egumen sau, în lipsă, de la strana stărețească, merg înaintea sfintelor uși și fac acolo o metanie mare; apoi sărută icoanele împărătești și iconostasul, făcând la fiecare icoană mai înainte de a o săruta două metanii și pe urmă una. Apoi venind în mijlocul bisericii, face trei metanii și spre străini câte una, cerând iertare. Tot astfel și către frații din pronaos.

După aceea merge în tinda bisericii și se așază într-o strană, lângă ușa bisericii, unde stă până după vohodul mic al Sfintei Liturghii. După vohod, eclesiarhul împarte lumânări la frați; iar duhovnicul cel rânduit a lua sub mantie pe cel pregătit să îmbrace chipul cel îngeresc, îl dezbracă pe acesta de hainele ce are pe el, lăsându-l numai în cămașă și ciorapi, cu capul descoperit. După terminarea troparelor și condacelor, cântăreții și toți frații vin cu lumânările aprinse în tinda bisericii și încep a cânta troparul: «Brațele părintești...». În acest timp duhovnicul ia sub mantie pe cel ce va fi tuns, învelindu-l, ca să nu se vadă, lăsându-i afară numai capul, și stă cu dânsul în mijlocul tindei bisericii.

Și sfârșindu-se de cântat troparul, cei ce poartă sfeșnicele și toată frățimea, cu lumânările aprinse, merg încet în biserică, în urma lor mergând duhovnicul cu cel ce va fi tuns, în timp ce ceata a doua a cântăreților cântă același tropar. Și ajungând în mijlocul bisericii, fratele ce va fi tuns face o închinăciune și o metanie mare. Începând ceata întâi a cânta iarăși același tropar, în aceeași ordine încep a merge către sfântul altar, și ajungând înaintea ușilor împărătești, unde se află așternut un covor, fratele ce urmează a fi tuns face o închinăciune și o metanie mare și cade cu fața la pământ, întinzând și mâinile pe lângă cap, înainte.

Iar egumenul, sau duhovnicul cel rânduit ca să-l tundă, îi face semn să se scoale, binecuvântându-l pe cap. Apoi urmează întrebările și răspunsurile. Egumenul sau duhovnicul care face tunderea este îmbrăcat în mantie, epitrahil și felon și stă între ușile împărătești. Iar în dreapta, în fața icoanei Mântuitorului, este așezată o măsuță pe care se află Sfânta Evanghelie, crucea și foarfecele.

RÂNDUIALA

slujbei la primirea schimei sau a chipului celui mic, adică a mantiei

După vohodul mic de la Sfânta Liturghie și după cântarea troparelor și a con-dacelor cele rânduite ale zilei, cântăreții din dreapta și doi frați cu sfeșnice merg în pronaos.

Egumenul sau soborul din sfântul altar cântă acest tropar, pe glasul al 5-lea:

Brațele părintești sârguiește a le deschide mie, că în desfrânări am cheltuit viața mea. Spre bogăția cea necheltuită a îndurărilor Tale căutând acum, Mântuitorule, nu trece cu vederea inima mea cea sărăcită, pentru că Ție, Doamne, cu umilință strig: greșit-am, Părinte, la cer și înaintea Ta (de trei ori).

După aceea se urmează cum s-a arătat mai înainte.

După ce se va ridica de la pământ cel pregătit pentru tundere, cel ce urmează să-l tundă, îi zice acestea:

Deschide-ți urechile, frate, și auzi glasul Domnului care zice: Veniți către Mine toți cei osteniți și împovărați cu păcatele, și Eu vă voi odihni pe voi. Luați jugul Meu

asupra voastră, și vă învățați de la Mine, că sunt blând și smerit cu inima și veți afla odihnă sufletelor voastre. Deci acum cu frică și cu bucurie dă lui Dumnezeu răspunsul cel cuviincios la fiecare din întrebări. Încât cu adevărit să cunoști că Însuși Mântuitorul nostru, împreună cu întru tot lăudata Sa Maică și cu sfinții îngeri și cu toți sfinții Lui, aici de față stau, auzind cuvintele cele ce de la tine vor ieși; pentru ca atunci când va veni să judece viii și morții, să-ți răsplătească ție nu după ceea ce vei făgădui și mărturisi, ci după cum vei păzi cele ce vei făgădui. Deci acum, dacă te apropii întru adevăr către Dumnezeu, cu luare-aminte răspunde-ne nouă, la cele ce te întrebăm.

Întrebare: De ce ai venit, frate (sau: soră) căzând la sfântul altar și la această sfântă însoțire?

Răspuns: Dorind viața pustnicească, cinstite părinte.

Întrebare: Dorești să te învrednicești de ingerescul chip și să fii rânduit în ceata monahilor?

Răspuns: Așa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Ieromonahul:

Cu adevărat bun și fericit lucru ai ales numai de îl vei și îndeplini. Pentru că lucrurile cele bune cu osteneală se câștigă și cu durere se împlinesc.

Întrebare: De bunăvoie și din cugetul tău te apropii către Domnul?

Răspuns: Așa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Întrebare: Nu de vreo nevoie, ori silă?

Răspuns: Nu, cinstite părinte.

Întrebare: Vei petrece în mănăstire și în pustnicie până la cea din urmă a ta suflare?

Răspuns: Așa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Întrebare: Te vei păzi pe tine însuși în feciorie, în întreaga înțelepciune și în cucernicie?

Răspuns: Așa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Întrebare: Vei păzi până la moarte ascultarea către mai-marele tău și către frații cei întru Hristos?

Răspuns: Așa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Întrebare: Vei răbda toate supărările și strâmtorările vieții celei monahicești, pentru împărăția cerurilor?

Răspuns: Așa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Apoi zice ieromonahul învățătura aceasta:

Vezi, fiule (sau: fiică), ce fel de făgăduințe dai Stăpânului Hristos. Pentru că sfinții îngeri sunt de față în chip nevăzut, scriind mărturisirea ta aceasta, care-ți va fi cerută la a doua venire a Domnului nostru Iisus Hristos. Deci, te povățuiesc pe tine la viața cea mai desăvârșită, după cum s-a arătat a fi viața Domnului, și te învață cele ce se cuvine ție să le primești și cele de care se cade a fugi. Pentru că iată ai socotit, fiule, să te apropii și să slujești Domnului. Deci de voiești a te face monah, mai înainte de toate curățește-te pe tine de toată întincăciunea trupului și a duhului, săvârșind sfințenie întru frica lui Dumnezeu. Câștigă-ți smerită cugetare prin care moștean te vei face al veșnicilor bunătăți. Leapădă îndrăzneala obiceiului celui lumesc. Ascultare să ai către toți. Fără cârtire să fii în slujbele cele rânduite ție. În rugăciune să fii răbdător. În privegheri nu pregeta. În ispite nu te mâhni. În postire nu slăbi; și cunoaște că prin rugăciune și postire se cuvine a îmblânzi pe Dumnezeu. În neputințe și boli nu te împușina. Păzește-te dar și de viclenele gânduri; pentru că nu va înceta vrăjmașul să-ți aducă aminte de viața cea lumească și să-ți facă urâtă viața cea îmbunătățită. Deci se cuvine, dacă ai început a călători pe calea ce duce la Împărăția cerurilor, să nu te întorci înapoi; pentru că nu vei fi îndreptat întru Împărăția cerurilor.

Deci, să nu cinstești ceva mai mult decât pe Dumnezeu. Să nu iubești nici pe tată, nici pe mamă, nici pe frate, nici pe cineva din ai tăi, nici pe tine să nu te iubești mai mult decât pe Dumnezeu; nici odihna sau cinstea de orice fel ar fi. De sărăcie să nu te ferești, nici de reaua pătimire, nici de defăimarea oamenilor sau de altceva care socotești a fi cu anevoie, că vei fi oprit de a alerga în urma lui Hristos. Ci totdeauna să cauți spre virtuțile celor ce au viețuit după Dumnezeu întru nădejde. Și să-ți aduci aminte de toți mucenicii și cuvioșii cei din veac, care, cu multe sudori și dureri și cu nenumărate sângiuiri și moarte, au câștigat acestea. Fii treaz în toate; pătimește îndelung ca un bun ostaș pentru Mântuitorul Hristos, Care, bogat fiind întru milă, pentru noi a sărăcit, făcându-Se ca noi, ca să ne îmbogățească cu împărăția Lui. De aceea se cuvine ca și noi să ne facem următori ai Lui și pentru Dânsul toate să le răbdăm, sporind în poruncile Lui ziua și noaptea. Pentru că Însuși Domnul a zis: «De voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea sa și să-Mi urmeze Mie»; adică să fie gata de-a pururea până la moarte către împlinirea poruncilor Lui. Pentru că prin a flămânzi și a înseta și a fi

gol și dosădit și batjocorit și ocărât și prigonit și de multe alte întristări și necazuri înconjurat, se închipuiește viața cea după Dumnezeu. Și când toate acestea le vei pătimi, bucură-te, zice Domnul; că plata ta multă este în ceruri, întru Iisus Hristos Domnul nostru, Căruia se cuvine slava în veci. Amin.

Întrebare: Toate acestea le mărturisești așa în nădejdea puterii lui Dumnezeu și te îndatorezi a stărui în aceste făgăduințe până la sfârșitul vieții cu darul lui Hristos?

Răspuns: Așa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Și îndată ieromonahul citește această

Rugăciune

Întru tot Înduratul și mult-Milostivul Dumnezeu, Care deschide preacuratele îndurări ale neurmății Sale bunătăți fiecăruia ce vine către Dânsul cu dorire și cu fierbinte dragoste; Cel ce a zis: mai degrabă va uita mama pe fiii săi, decât te voi uita Eu pe tine; Acela știind de dorința ta și către acest gând al tău adăugând și puterea Sa, spre împlinirea poruncilor Lui, să te primească, să te îmbrățișeze, să te apere și să Se facă pentru tine zid tare împotriva vrăjmașului, piatră de răbdare, pricină de mângâiere, dătător de tărie, dăruitor de suflet bun, împreună-nevoitor în bărbăție, împreună culcându-Se și împreună sculându-Se cu tine, îndulcind și veselind inima ta cu mângâierea Sfântului Duh; învrednicindu-te pe tine și de partea sfinților și a cuvioșilor părinților noștri: Antonie, Eftimie, Sava, Calinic de la Cernica, Dimitrie cel Nou din Basarabi, Grigorie Decapolitul, Visarion și Sofronie (la maici se va mai adăuga: și a cuvioasei maicii noastre Parascheva de la Iași) și a celor împreună cu dânșii cu care să moștenești împărăția cerurilor, întru Hristos Iisus Domnul nostru, Căruia se cuvine slava, stăpânirea, împărăția și puterea, împreună cu Tatăl și cu Sfântul Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin.

Apoi cel rânduit tunderii își pleacă capul, și ierodiaconul zice: Domnului să ne rugăm. Cântăreții: Doamne miluiește.

Ieromonahul aşază deasupra capului lui cartea aceasta (Molitifelnicul) şi zice în auzul tuturor această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeuul nostru, Cel ce ai legiuit a fi vrednici şi prieteni, şi au urmat Ție, primeşte şi pe robul Tău (N), care s-a lepădat de toate acestea, după sfintele Tale porunci, şi-l povăţuieşte în adevărul Tău pe dânsul, care cade la Tine cu neabatere. Îngrădeşte-l pe dânsul cu puterea Sfântului Tău Duh, ca să nu poată lucra împotriva lui toată meşteşugirea cea potrivnică, dăruindu-i răbdare, ca bine să-Ți placă Ție totdeauna. Cu ajutorul Preasfintei stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoare şi ale tuturor sfinţilor care din veac au bineplăcut Ție. Că s-a binecuvântat şi s-a preaslăvit întru tot cinstitul şi de mare cuvîinţă numele Tău, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Cântăreţii: Amin. Ieromonahul: Pace tuturor. Cântăreţii: Şi duhului tău. Ierodiaconul: Capetele voastre Domnului să le plecaţi. Cântăreţii: Ție Doamne.

Ieromonahul citeşte această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeuul nostru, nădejdea şi scăparea tuturor celor ce nădăjduiesc spre Tine; Cel ce ne-ai arătat nouă multe feluri de căi de mântuire, prin întruparea Hristosului Tău, primeşte pe robul Tău (N), care a lăsat poftele cele lumeşti şi pe sineşi s-a adus Ție, Stăpânului, jertfă vie bineprimită. Ridică de la dânsul toată pofta trupească şi gândurile cele nescotite, ca, prin lepădarea părului celui nesimţitor, să lepede şi necuvântătoarele cugete şi fapte; şi să se învrednicească a lua asupra sa jugul Tău cel bun şi sarcina Ta cea uşoară şi să-şi ia crucea sa şi să urmeze Ție, Stăpânului. Păzeşte-l pe dânsul întru

sfîntenia Ta și-i dăruiește lui gând bun spre paza sfîntelor Tale porunci; împreună numărându-l pe dânsul la vreme bine-pri-mită cu ceata aleșilor Tăi. Cu darul și cu iubirea de oameni a Unuia-Născut Fiul Tău, cu Care bine ești cuvântat, împreună cu Preasfântul și bunul și de-viață-făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin.

Ieromonahul întinde mâna sa spre Sfânta Evanghelie, așezată de mai înainte pe un analog, înaintea icoanei Mântuitorului, și zice:

Iată, fiule, Mântuitorul Hristos în chip nevăzut stă aici de față. Vezi, că nimeni pe tine nu te silește a veni la acest chip. Vezi, că tu de bunăvoie voiești logodirea marelui și îngerescului chip.

Răspuns: Așa, cinstite părinte, de bună voie.

Și după făgăduință, zice ieromonahul către dânsul: **Ia foarfecele și mi le dă.**

Iar el, luând foarfecele de pe Sfânta Evanghelie, le dă în mâna ieromonahului, sărutându-i mâna și foarfecele. Dacă sunt mai mulți cei ce se tund, împreună toți le dau ieromonahului; pe care punându-le ieromonahul iarăși pe Sfânta Evanghelie, iarăși le iau ei și le dau de trei ori.

Și a treia oară dându-i-se foarfecele, ieromonahul zice iarăși:

Iată, din mâna Mântuitorului Hristos iei acest foarfece. Vezi, dar, Cui te făgăduiești, de Cine te apropii și de cine te lepezi.

Apoi ieromonahul, ținând foarfecele, zice:

Bine este cuvântat Dumnezeu, Care voiește ca toți oamenii să se mântuiască și la cunoștința adevărului să vină, Cel ce este binecuvântat în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin.

Ieromonahul îl tunde cruciș, și schimbându-i aici numele, zice:

Fratele nostru [sau: sora noastră (N)] își tunde părul capului său, în numele Tatălui, amin; și al Fiului, amin; și al Sfântului Duh, amin. Să zicem pentru dânsul: Doamne miluiește.

Și se cântă de către frați: Doamne miluiește (de trei ori).

C ă m a ș a

Îmbrăcat fiind cu cămașa, ieromonahul apucă de mânecile cămășii și, binecuvântând, zice:

Fratele nostru (N) se îmbracă cu haina veseliei, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne miluiește.

La fiecare rostire, cel ce se îmbracă sărută mâna ieromonahului și a starețului (dacă este de față) și haina ce se binecuvintează; iar frații cântă: Doamne miluiește (de trei ori).

C r u c e a

Ieromonahul ia crucea și zice:

Fratele nostru (N, monahul) ia semnul Sfintei Cruci a Domnului Hristos pe pieptul său, ca să se nevoiască cât îi va fi cu putință a-L urma și în tot ceasul a-și aduce aminte de patimile, de scuișările, de defăimările, de rănile, de loviturile peste obraz, de răstignirea și de moartea Domnului Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Care de bunăvoie le-a răbdat pentru noi; în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne miluiește.

P a r a m a n u l

Apoi ia ieromonahul paramanul în mână și binecuvântându-l, zice:

Fratele nostru (N, monahul) primește paramanul spre logodi-rea marelui și îngerescului chip; în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne miluiește.

D u l a m a (antereul, tunica lungă)

Luând ieromonahul dulama și, binecuvântând-o, zice:

Să zicem pentru dânsul: Doamne miluiește.

B r â u l

Luând ieromonahul brâul, pe care-l binecuvântează, zice:

Fratele nostru (N, monahul) își încinge mijlocul său cu puterea adevărului, spre omorârea trupului și înnoirea duhului; în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne miluiește.

S a n d a l e l e (papucii)

Binecuvântându-i, ieromonahul zice:

Fratele nostru (N, monahul) se încalță cu sandalele spre vestirea Evangheliei păcii; în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne miluiește.

R a s a

Luând ieromonahul rasa și, binecuvântând-o, zice:

Fratele nostru (N, monahul) se îmbracă în haina mântuirii și în platoșa dreptății spre a se feri de toată nedreptatea, de toate

gândurile cele rele și de cugetele voii sale, iar gândul morții totdeauna să-l aibă în mintea lui; în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne miluiește.

P o t c a p u l

Luând ieromonahul potcapul și, binecuvântându-l, zice:

Fratele nostru (N, monahul) se acoperă cu coiful, nădejdea mântuirii; în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne miluiește.

M a n t i a

Luând ieromonahul mantia și, binecuvântând-o, zice:

Fratele nostru (N, monahul) ia mantia, logodirea marelui și îngerescului chip, spre îmbrăcăminte de nesticăciune și de curățire; în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne miluiește.

C a m i l a f c a

Luând ieromonahul camilafca și, binecuvântând-o, zice:

Fratele nostru (N, monahul) a luat logodirea marelui și îngerescului chip; în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne miluiește.

M e t a n i i l e

Luând ieromonahul metaniile și, binecuvântându-le, zice:

Fratele nostru (N, monahul) primește sabia Duhului, care este cuvântul lui Dumnezeu, spre rugăciunea cea de tot ceasul către Mântuitorul Hristos. Că este dator în toată vremea a avea în

minte, în inimă, în cuget și în gura lui numele Domnului Iisus și a zice: Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine păcătosul. Să zicem pentru dânsul: Doamne miluiește.

C r u c e a

Luând ieromonahul Sfânta Cruce și, dându-i-o în mână, zice:

A zis Domnul: De voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie.

F ă c l i a

Apoi ia ieromonahul o lumânare aprinsă și zice:

Azis Domnul: Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca să vadă faptele voastre cele bune și să slăvească pe Tatăl vostru cel din ceruri.

Ierodiaconul: Domnului să ne rugăm. Cântăreții: Doamne miluiește.

Ieromonahul citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, du înăuntru pe robul Tău (N, monahul) în curtea Ta cea duhovnicească, și-l numără pe dânsul împreună cu turma Ta cea cuvântătoare. Curățește-i cugetul lui de poftele trupești și de amăgirea deșartă a vieții acesteia; și-i dă lui neîncetat să-și aducă aminte de bunătățile cele gătite celor ce Te iubesc pe Tine și care pentru împărăția Ta s-au răstignit pe sineși în această viață. Că Tu ești Păstorul și cercetătorul sufletelor noastre și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin.

Și binecuvântând ieromonahul pe monahul cel nou, îl duce și-l așază în strană. De sunt mai mulți îi așază pe toți, unul lângă altul. De este Sfânta Liturghie, ierodiaconul rostește: Domnului să ne rugăm.

Cântăreții: Doamne miluiește.

Ieromonahul sau protosul:

Că sfânt ești Dumnezeu nostru și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin. Și celelalte ale Sfintei Liturghii.

După APOSTOLUL zilei se zice și al tunderii în monahism sau numai acesta.

Prochimen, glasul al 3-lea:

Domnul este lumina mea și Mântuitorul meu, de cine mă voi teme?

Stih: Domnul este apărătorul vieții mele, de cine mă voi înfricoșa?

Din Epistola către Efeseni a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(VI, 10-17)

Fraților, întăriți-vă în Domnul și întru puterea tăriei Lui. Îmbrăcați-vă cu toate armele lui Dumnezeu, ca să puteți sta împotriva uneltirilor diavolului. Căci lupta noastră nu este împotriva trupului și a sângelui, ci împotriva începătorilor, împotriva stăpâniilor, împotriva stăpânitorilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății, care sunt în văzduhuri. Pentru aceea, luați toate armele lui Dumnezeu, ca să puteți sta împotriva în ziua cea rea și, toate biruindu-le, să rămâneți în picioare. Stați deci tari, având mijlocul vostru încins cu ade-vărul și îmbrăcându-vă cu platoșa dreptății. Și încălțați picioarele voastre, gata fiind pentru Evanghelia păcii. În toate luați pavăza credinței, cu care veți putea să stingeți toate săgețile cele arzătoare ale vicleanului. Luați și coiful mântuirii și sabia Duhului, care este cuvântul lui Dumnezeu.

Aliluia, glasul al 4-lea:

Stih: Săracul acesta a strigat și Domnul l-a auzit pe dânsul. Și din toate necazurile lui l-a izbăvit.

EVANGHELIA

Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire:

(X, 37-38; XI, 28-30)

Zis-a Domnul: Cel ce iubește pe tată ori pe mamă mai mult decât pe Mine nu este vrednic de Mine; cel ce iubește pe fiu ori pe fiică mai mult decât pe Mine nu este vrednic de Mine. Și cel ce nu-și ia crucea și nu-Mi urmează Mie nu este vrednic de Mine. Veniți la Mine toți cei osteniți și împovărați și Eu vă voi odihni pe voi. Luați jugul Meu asupra voastră și învățați-vă de la Mine, că sunt blând și smerit cu inima și veți găsi odihna sufletelor voastre. Căci jugul Meu e bun și povara Mea este ușoară.

La ectenia de după Evanghelie, după cererea: Încă ne rugăm pentru mila, viața..., se zice și cererile pentru cel nou călugărit.

Încă ne rugăm pentru fratele nostru (N, monahul) pentru acoperirea și ajutorul lui de la Dumnezeu.

Încă ne rugăm ca neprihănit, neosândit și neîmpiedicat să împlinească el desăvârșirea chipului monahicesc.

Încă ne rugăm ca să petreacă el în toată cucernicia, în dreapta credință și curățenie.

Încă ne rugăm ca să se lepede el de omul cel vechi și ca să se îmbrace în omul cel nou, cel zidit după chipul lui Dumnezeu.

Încă ne rugăm pentru lăsarea și iertarea păcatelor lui săvârșite până acum.

Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri și fac bine în sfânt lăcașul acesta, pentru cei ce se ostenesc și cântă și pentru poporul ce stă înaintea și așteaptă de la Tine mare și bogată milă.

Ecfonisul:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin.

Și celelalte ale Sfintei Liturghii.

La timpul convenit merge monahul cel nou și se împărtășește (dacă are voie la aceasta).

În vremea Rugăciunii amvonului, se dă de către unul dintre ieromonahi, în mâinile celui călugărit, o Sfântă Evanghelie, și vin frații pe rând, după ce s-au miruit și au luat anafură, la el și sărută Sfânta Evanghelie și Sfânta Cruce și, întrebându-l cum îi este numele, el le spune numele și frații îi zic: Să te miluiești în Domnul, frate, rugându-te și pentru mine.

Până ce se face sărutarea, la strană se cântă această stihiră, glasul 1:

Să cunoaștem, fraților, puterea tainei, că pe fiul cel desfrânat care de la păcat a venit din nou la casa părintească, preabunul părinte îmbrățișându-l, îl sărută și iarăși îi dăruiește semnele mării sale, și săvârșește tainică veselie cu cei de sus, jertfînd vițelul cel îngrășat, ca noi să ne purtăm în totul vrednici de iubitorul de oameni Părinte, Care a adus preaslăvită jertfă pe Mântuitorul sufletelor noastre.

Apoi se face otpustul, pomenind, pe lângă hramul mănăstirii, sfântul zilei și sfântul al cărui nume l-a primit noul monah.

Ieșind din biserică noul monah cu lumânarea aprinsă, împreună cu duhovnicul, care l-a luat sub mantie, merge la egumen pentru binecuvântare. Egumenul îl învață iarăși cele ce privesc viața monahicească: despre ascultare, tăierea voci, umilita cugetare și altele ce-l va lumina Sfântul Duh.

Pentru învățătură, s-a pus aici acest mic cuvânt sfătuitor:

Iată, frate, că prin darul lui Dumnezeu te-ai învrednicit a te îmbrăca în sfântul și îngerescul chip, prin lepădarea cea desăvârșită a lumii și a tuturor poftelor ei. Și ai venit a sluji Domnului nostru Iisus Hristos, prin făgăduințele ce ai dat înaintea sfântului Jertfelnic și înaintea sfinților Lui îngeri și a tuturor sfinților. Pentru aceasta, frate, se cuvine ție de-a pururea să ai înaintea ta ziua și noaptea făgăduințele acestea; căci nepăzindu-le (care să nu fie) curate și neprihănite, întreat vei fi în ziua înfricoșătoarei judecăți a Mântuitorului Hristos. Știind și aceasta, de cine te-ai lepădat și de Cine te-ai lipit; căci te-ai lepădat de întuneric și te-ai lipit de

lumină; deci, dar, ca fiul luminii să umbli slujind lui Dumnezeu credincios în toată curăția și adevărul; slujind și părinților ca Însuși Mântuitorului Hristos, iar nu ca oamenilor, ca să fii tuturor ca o făclie aprinsă, după cuvântul Domnului: «Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca să vadă faptele voastre cele bune și să preaslăvească pe Tatăl vostru Care este în ceruri». Fii următor în faptele cele bune Domnului nostru Iisus Hristos și tuturor sfinților Lui, petrecând în adevărată ascultare și în cea desăvârșită tăiere a voi tale, până la moartea ta, după cum te-ai fagăduit, slujind lui Dumnezeu ziua și noaptea cu toată răbdarea, umilința și blândețea. Ca și pentru tine să se plinească fagăduința cea adevărată a Domnului nostru Iisus Hristos, Care Însuși a fagăduit-o întru Sfânta Sa Evanghelie, zicând: «Unde sunt Eu, acolo și sluga Mea va fi». Pe care fagăduință, părinte, să te învrednicească Preamilostivul Dumnezeu a o câștiga întru Domnul nostru Iisus Hristos, Căruia se cuvine slava, împreună și Tatălui și Sfântului Duh în veci. Amin.

Apoi binecuvântându-l îi dă voie să plece, și el merge la chilia sa.

Venind vremea mesei, merge și monahul cel nou la trapeză și stă cu lumânarea aprinsă în mâini ascultând citirea.

RÂNDUIALA TUNDERII

când nu se face în timpul Sfintei Liturghii

Ieromonahul face începutul zicând: **Binecuvântat este Dumnezeul nostru... Cântăreții: Amin. Slavă Ție Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Slavă..., Și acum..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția...**

Și troparele acestea, glasul al 6-lea:

Miluieste-ne pe noi, Doamne, miluieste-ne pe noi..., Slavă..., Doamne miluieste-ne pe noi..., Și acum..., Ușa milostivirii deschide-o nouă...(Vezi pag. 7).

Apoi se cântă troparul **Brațele părintești...**(de 3 ori), după cum s-a arătat mai înainte, și celelalte ale tunderii.

După rugăciunea Doamne, Dumnezeu nostru, du înăuntru pe robul Tău (N)..., rostită de ieromonah, se zice ectenia aceasta:

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea de sus...

Pentru pacea a toată lumea...

Pentru fratele nostru (N), pentru acoperirea și ajutorul lui de la Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca neprihănit, neosândit și neîmpiedicat să împlinească el desăvârșirea chipului monahicesc, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să petreacă el în toată cucernicia, în dreapta credință și curăție, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se lepede el de omul cel vechi și ca să se îmbrace în omul cel nou, cel zidit după chipul lui Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru lăsarea și iertarea păcatelor lui săvârșite până acum, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne izbăvim noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește..., Pe Preasfânta, curata..., Pe noi înșine și unii pe alții...

Ecfonisul:

Că sfânt ești Dumnezeu nostru... Și îndată:

Câți în Hristos v-ați botezat, în Hristos v-ați și-mbrăcat, Aliluia (de trei ori).

Prochimen glasul al 3-lea:

Domnul este luminarea mea, și Mântuitorul meu...

Stih: Domnul este apărătorul vieții mele...

APOSTOLUL

Din Epistola către Efeseni a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(VI, 10-17)

Fraților, întăriți-vă în Domnul și în puterea tăriei Lui... (caută la pag. 481).

Aliluia, glasul al 4-lea:

Stih: Săracul acesta a strigat și Domnul...

EVANGHELIA

Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire:

(X, 37-38; XI, 28-29)

Zis-a Domnul: Cel ce iubește pe tată ori pe mamă... (caută la pag. 482).

La ectenia de după Evanghelie, după cererea: **Încă ne rugăm pentru mila, viața... se zic și cererile pentru cel nou călugărit** (caută la pag. 482).

Ecfonisul:

Că milostiv și iubitor de oameni, Dumnezeu ești... Cântăreții: Amin. Și urmează otpustul.

Și punând în mâinile celui nou călugărit Sfânta Evanghelie, îl așază în strană și toată frățimea sărută Sfânta Evanghelie și Sfânta cruce și-l întreabă: **Cum te cheamă?** Iar el spunându-și numele, frații îi răspund: **Să te mântuiești întru Domnul, frate, și te roagă și pentru noi. Și până se face sărutarea, se cântă această stihiră, glasul 1:**

Să cunoaștem, fraților, puterea tainei... (caută la pag. 483).

RÂNDUIALA

schimei celei mari sau a marelui și a îngerescului chip

Înainte de începerea Vecerniei se aduc în biserică hainele celui ce voiește a primi sfântul chip și sunt așezate în Sfântul altar, lângă Sfânta masă.

La Utrenie, la canoane, se adaugă și următorul

CANON

Cântarea 1, glasul al 2-lea:

Irmosul:

Veniți, popoarelor, să cântăm cântare lui Hristos Dumnezeu, Celui ce a despărțit marea și a trecut poporul pe «care l-a scos din robia egiptenilor, căci cu slavă S-a preaslăvit».

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Primește, Mântuitorule Hristoase, pe cel ce a alergat la a Ta iubire de oameni, care acum vine către sfântul chip întru dragostea sufletului și cu cuget iubitor de faptă bună.

Învrednicește, Bunule Stăpâne, pe cel ce voiește a primi sfântul chip, a ridica sarcina și a veni sub jugul Tău cel bun, pierzând sarcina greșelelor lui cele multe, mult-Milostive.

A scăpa de acum de alunecarea păcatelor lui, binevoiește, ștergând cu roua darului întinăciunea greșelelor lui cele fără de număr, care sunt făcute de el.

Slavă...

Mântuitorule Hristoase, Cel ce pentru noi cu trup Te-ai îmbrăcat și moartea pentru noi ca un milostiv ai primit, curățește, Îndurate, pe cel ce se apropie către Tine, de întinăciunile cele trupești.

Și acum...

Scăpare și înainte-stătătoare și acoperământ luminos te-am câștigat pe tine, noi care, mărturisindu-te pe tine Născătoare de Dumnezeu, Preasfântă, ne învrednicim de dumnezeiasca privire.

Cântarea a 3-a:

Irmosul:

Întărește-ne pe noi întru Tine, Doamne, Cel ce prin lemnul crucii ai omorât moartea, și frica Ta o sădește în inimile «noastre, a celor ce Te laudam pe Tine».

Curățește, Mântuitorule Hristoase, pe robul Tău care aleargă la Tine și îl învrednicește pe acesta de petrecerea cuvioșilor, ca să petreacă cu dreaptă credință și cu dreptate.

Schimbarea vieții și prefacere și curățire de greșeale și acest dumnezeiesc chip, dă, Doamne, credinciosului Tău rob, care vine la Tine.

Unule, bunule Milostive, Cel ce nu voiești moartea oamenilor, pe robul Tău, care cade la Tine, numără-l în ceata sfinților.

Slavă...

Pe cel ce voiește a călători pe a Ta cale și a alege viață purtătoare de cruce, primește-l și curățește-l de greșealele cele de mai înainte, Iubitorule de oameni.

Și acum...

Blestemul Evei l-ai dezlegat, curată, născând tuturor pe Cel ce a izvorât binecuvântare nepieritoare, pe Mântuitorul lumii, Maică Fecioară.

SEDEALNA, glasul al 4-lea:

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Cei ce voiți, zice Domnul, în urma Mea a veni, cu osârdie lepădați-vă de patimile cele lumești, de părinții care v-au născut

și de soții și de frați și de prieteni și de rudenii, de averi și de case, și primiți vrednicia apostolilor Mei.

Cântarea a 4-a:

Irmosul:

Auzit-am, Doamne, taina rânduiei Tale și Te-am preaslăvit, Unule, Iubitorule de oameni.

Pe cel ce se întoarce, primește-l, Cuvântule al lui Dumnezeu, ca pe fiul cel desfrânat de demult și ca pe vameșul, Unule, Iubitorule de oameni.

Izbăvitor Te-ai făcut nouă, prin Cruce lumea răscumpărând; pentru aceasta, pe cel ce cade la Tine, izbăvește-l, Stăpâne.

Pe cel însemnat cu darul și cu lumina dumnezeieștii Tale cunoștințe, arată-l oaie a turmei Tale celei cuvântătoare.

Slavă...

Cel ce ai ridicat pe Lazăr din morți, pe cel omorât cu boldul păcatului înviază-l, Stăpâne.

Și acum...

Binecuvântată Maică a lui Dumnezeu, cu al tău dumnezeiesc acoperământ, păzește pe cel ce vine la tine, stăpână.

Cântarea a 5-a:

Irmosul:

Dătătorule de lumină și Făcătorule al veacurilor, Doamne, spre lumina poruncilor Tale povățuiește-ne pe noi, că «afară de Tine pe alt Dumnezeu nu știm».

Prin ascultarea Ta, Mântuitorule Hristoase, ai stricat neascultarea noastră ca un Dumnezeu și intrarea împărăției prin pocăință și prin credință nouă ne-ai arătat.

Văzând pe cel ce vine la Tine că și-a sfârșit viața în lenevie, așază-l întru luare-aminte a sânguinței, Mântuitorule Hristoase, cu platoșa dreptății îmbrăcându-l.

Cel ce prin credință și prin baia nașterii de a doua m-ai spălat pe mine de blestemul strămoșesc, spală cu izvorul lacrimilor pe cel întinat cu cumplite greșale, care aleargă la Tine.

Slavă...

Pe cel pogorât și împilat către pământ, Stăpâne, cu sarcina cea pătimasă și purtătoare de moarte a greșalelor, cu mâna Ta cea purtătoare de viață îl îndreptează.

Și acum...

Întocmai fiind cu Tatăl după firea cea fără de început, Te-ai făcut ca noi întocmai, născându-Te din Maica cea neispită de nuntă; cu ale cărei rugăciuni, Dumnezeu, mântuiește pe cel ce vine la Tine.

Cântarea a 6-a:

Irmosul:

De adâncul păcatelor fiind înconjurat, chem adâncul cel de nepătruns al milostivirii Tale, Dumnezeu, din «stricăciune, scoate-mă».

Să nu treci cu vederea zidirea Ta, Stăpâne, ci cu darul Crucii Tale, mântuiește pe cel ce vine la Tine.

Precum mai întâi, nefiind noi, ne-ai zidit, așa și pe cel pierdut cu păcatele sale, care vine acum la Tine, iarăși căutându-l, mântuiește-l ca un păstor bun și îndurat.

Slavă...

De fericitele nădejdi care sunt găsite celor ce au bineplăcut Ție, fă părtaș pe cel ce vine la Tine și-l învrednicește să urmeze viața acelora, Unule, Iubitorule de oameni.

Și acum...

Cel ce cu nesticăcioase mâini a plăsmuit pe om, și iarăși din nou l-a închipuit luându-l din pântecul tău, pe Acela roagă-L, stăpână, să arate desăvârșit pe cel ce vine acum la El.

CONDACUL, glasul al 5-lea:

Brațele părintești sârguiește a le deschide mie, că în desfrânări am cheltuit viața mea. Spre bogăția cea necheltuită a îndurărilor Tale căutând acum, Mântuitorule, nu trece cu vederea inima mea cea sărăcită, pentru că Ție, Doamne, cu umilință strig: greșit-am, Părinte, la cer și înaintea Ta.

Cântarea a 7-a:

Irmosul:

Porunca tiranului nebăgând-o în seamă, preaînțelepții tineri n-au slujit chipului celui de aur din câmpul Deira, și «aruncați fiind în văpaia focului, răcorindu-i pe dânșii îngerul, «au cântat, zicând: binecuvântat ești, Dumnezeuul părinților noștri».

Îndreptând către Tine cărările sale, Bunule, și inima sa cu înnoirea dumnezeiescului Duh, pe cel învechit zidește-l din nou, cu podoaba sfințeniei împodobind pe cel ce strigă Ție: bine ești cuvântat, Dumnezeuul părinților noștri.

De mâna dreaptă, ca un Bun luându-l, arată drept pășind, către viețuirea cea bine-plăcută Ție, pe cel ce vine la Tine și fă-l să urce la desăvârșirea vieții, strigând Ție: bine ești cuvântat, Dumnezeuul părinților noștri.

Cu trândăvie mai înainte petrecându-și viața, către Tine, Stăpâne, acum vine, nădăjduind la bunătatea și la milostivirea Ta, și cade către Tine strigând: bine ești cuvântat, Dumnezeuul părinților noștri.

Slavă...

Cu puterea Sfintei Cruci și cu suflarea dumnezeiescului Duh, povățuiește pe cel ce vine la Tine, către limanul voii Tale și către moștenirea celor cerești, și-l învrednicește a cânta Ție: bine ești cuvântat, Dumnezeuul părinților noștri.

Și acum...

Pe Dumnezeu Mântuitorul și Izbăvitorul lumii L-ai născut, Preacurată; pe Acela acum roagă-L să îmbrace cu bunăcuviința faptelor bune, cu lumina și cu darul pustniciei pe cel ce-ți cântă: bine ești cuvântată, ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trup.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Cuptorul cel cu foc în Babilon lucrările și-a despărțit cu dumnezeiasca poruncă: pe caldei arzându-i, iar pe cre-
«dincioși rourându-i, pe cei ce cântau: binecuvântați toate
«lucrurile Domnului pe Domnul».

Biruință ai dat nouă asupra diavolului chipul Crucii Tale; întru care surpăm meșteșugirile aceluia și viclenele lui întărătări, strigând: binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Dat-ai nouă să putem înnoi darul Sfântului Botez prin mărturisire, prin viață curată, prin vărsare de lacrimi și prin pocăință adevărată, Iubitorule de oameni.

Dă robului Tău putere să supună minții patimile trupului, prin înfrânare și prin postire, prin chipul vieții celei bune, cu depărtarea de chipul vieții celei rele și prin neîncetată păzirea poruncilor Tale.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Ca Cel ce ești lesne iertător prin meșteșugirea iubirii Tale de oameni și prin neasemănata bunătate a Ta, înnoiește pentru noi primirea de fii ai Tăi, cu lucrarea și cu darul Dumnezeiescului Duh.

Și acum...

Rupe lanțurile greșelelor și zăpășul păcatului aceluia ce vine către dumnezeiescul chip cu liniște și cu cucernicie, Preacurată, întărindu-l în credința cea dreaptă.

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Fiul Părintelui celui fără de început, Dumnezeu și Domnul, întrupându-Se din Fecioară, S-a arătat nouă, ca să lumineze cele întunecate și să adune cele risipite. Pentru aceasta pe «Născătoarea de Dumnezeu cu cântări să o mărim».

Dă, Cuvântule al lui Dumnezeu, celui ce vine la Tine, ca să viețuiască întru chemarea sfântului chip cu vrednicie; și întinărirea păcatelor lui și rănilor greșelelor lui șterge-le cu dumnezeiescul Tău dar, mult-Milostive.

Mântuitorule Hristoase, ne rugăm Ție, ca pe un chemat mântuiește pe cel care către Tine vine cu inimă curată; și greutatea răutății lui luând-o, ca Cel singur îndurat, cu milostivire îl primește precum Te-ai făgăduit, Atotputernice.

Mântuitorul Hristos acum dăruiește, bun fiind și milostiv, dumnezeiești daruri celui ce vine către Dânsul; și celui ce se apropie cu cucernicie de dumnezeiescul scaun al darului, îi dăruiește darul bunătăților celor de negrăit.

Slavă...

Cuvântule, Cel ce ai puterea cea împreună-alergătoare cu voirea Ta, arată-ne pe noi slujitori vrednici ai sfintei Tale Evanghelii; și învrednicește pe cel chemat să împlinească făgăduințele făcute către Tine cu rugăciunile sfinților Tăi, Dătătorule de viață.

Și acum...

Pe Fiul tău cel milostiv, ceea ce ești cu totul fără prihană, roagă-L ca cel ce vine cu credință către dumnezeiescul chip, să ajungă la sfârșitul pustniciei cel mai rugător, pentru că pe tine, curată, apărătoare te-am câștigat.

Apoi stihirile Laudelor, glasul al 2-lea:

...și

Podobie: Când de pe lemn...

...iubitorule

Pe cel ce vine către Tine cu credință, Stăpâne, mergând pe cărările dreptății Tale, povățuiește-l, ca Cel singur milostiv, și îndreptează, Mântuitorule, pe cel căzut și aruncat jos cumplit de mulțimea greșalelor sale; pentru că, nădăjduind spre ajutorul Tău, vine către petrecerea aceasta îngerească, Iubitorule de oameni.

Având izvorul bunătăților, Mântuitorule Hristoase, Cel ce nu voiești moartea păcătoșilor, pentru mila Ta cea de negrăit, ci dăruiești pocăință credincioșilor care cunosc rânduiala Ta cea de nepătruns, primește pe cel ce vine cu osârdie către dumnezeiescul chip și mântuiește pe cel ce cade la iubirea Ta de oameni.

Slavă...

Zidul păcatelor lui îl va trece cu ajutorul Tău, Mântuitorule, și-l vei izbăvi; că Tu ai plătit datoria lui și cu preț ai răscum-părat pe cel robit, arătând bogăția bunătății Tale și vrând a izvorî adâncul milostivirii, tuturor celor ce Te laudă pe Tine, Iubitorule de oameni.

Și acum...

Te rogi, ceea ce ești bună, pentru toți care scapă cu credință sub acoperământul tău cel puternic; că pe altul nu avem noi păcătoșii către Dumnezeu, să ne izbăvească pururea de nevoi și de scârbe, fiind împovărați cu multe păcate, Maica Dumne-zeului nostru. Pentru aceasta către tine cădem: izbăvește de toată nevoia pe robii tăi.

Spre știință: În vremea Ceasului al treilea, cel ce va primi marele chip, aflân-du-se de la început în biserică, merge împreună cu cel ce are să-l ducă sub mantie și ia binecuvântare de la egumen sau, în lipsă, de la strana acestuia; sărută sfintele icoane, precum s-a spus mai pe larg la rânduiala «Chipului celui mic». Apoi stă în pronaosul bisericii până la Vohodul mic.

După aceasta se cântă troparele zilei, apoi următoarele

ANTI FOANE

Antifonul 1, glasul al 4-lea:

Vrut-am cu lacrimi a șterge zapisul greșealelor mele, Doamne, și în cealaltă vreme a vieții mele, prin pocăință a bine-plăcea Ție; ci vrăjmașul mă amăgește și chinuiește sufletul meu. Doamne, mai înainte de sfârșit până ce nu pier, mântuiește-mă.

Cine, înviforat fiind și alergând la limanul acesta, nu se mân-tuiește? Sau cine, chinându-se și căzând la Doctorul acesta, nu se vindecă? Ziditorule al tuturor și Doctorule al celor ce bolesc, Doamne, mai înainte de sfârșit până ce nu pier, mântuiește-mă.

Oaie sunt a cuvântătoarei Tale turme și către Tine năzuiesc, Păstorule cel bun; caută-mă pe mine cel rătăcit, Dumnezeule, și mă miluiește.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei:

Din toate primejdiile izbăvește-ne pe noi, binecuvântată de Dumnezeu Născătoare, ca toți să strigăm ție: bucură-te, apărătoarea sufletelor noastre.

Antifonul al 2-lea, glasul al 4-lea:

Prin izvorul cel tainic al nașterii de a doua oară, darul de fiu luând și izbăvire, în nebăgare de seamă și în căderi viața cheltuindu-mi, Bunule, acum strig Ție: izvor de lacrimi de pocăință dăruiește-mi mie, și spală întinăciunea greșalelor mele, Atotputernice Mântuitorule, și mult-Milostive.

Vifor de păcate îl cuprinde pe cel ce vine la Tine, Mântuitorule, și, nemaiputând suferi viforul, la Tine cade, Cel singur cârmuitor; ca lui Petru mâna iubirii Tale de oameni îi întinde și-l mântuiește.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei:

Izbăvește-ne pe noi din nevoile noastre, Maica Mântuitorului Hristos Dumnezeu, ceea ce ai născut pe Făcătorul tuturor, ca toți să strigăm ție: bucură-te ceea ce ești singura ocrotitoare a sufletelor noastre.

Antifonul al 3-lea, glasul al 4-lea:

Unde este măreția lumii? Unde este nălucirea celor vremelnice? Oare nu toate acestea le vedem pământ și țărână? Deci, de ce ne ostenim în deșert? De ce nu ne lepădăm de lume și să urmăm Celui ce strigă: cel ce voiește a merge după Mine să ia asupra sa Crucea Mea și va moșteni viața veșnică.

Stih: Veniți, fiilor, ascultați-mă pe mine, frica Domnului vă voi învăța pe voi.

Veniți toți cei osteniți și împovărați, și Eu vă voi odihni pe voi. Luați jugul Meu asupra voastră și vă învățați de la Mine, că blând sunt și smerit cu inima și veți afla odihnă sufletelor voastre.

Stih: Rătăcit-am ca o oaie pierdută, caută pe robul Tău, că poruncile Tale n-am uitat.

Oaie sunt a turmei Tale celei cuvântătoare și către Tine năzuiesc, Păstorule cel bun; caută-mă pe mine, cel rătăcit, Dumnezeule, și mă miluiește.

Stih: Veniți să ne închinăm și să cădem și să plângem înaintea Domnului, Celui ce ne-a făcut pe noi.

Doamne, Doamne, caută din cer și vezi și cercetează via aceasta, pe care a sădit-o dreapta Ta și o desăvârșește pe ea.

Slavă... Și acum...,

Una curată și fără prihană Fecioară, ceea ce fără de sămânță pe Dumnezeu L-ai născut cu trup, pe Acela roagă-L pentru mântuirea sufletelor noastre.

SPRE ȘTIINȚĂ: În vreme ce se cântă aceste Antifoane, cel ce are a primi marele chip se dezbracă de haine, rămânând numai în cămașă și în ciorapi, și vine în mijlocul bisericii împreună cu cel ce-l va lua sub mantie.

Isprăvindu-se de cântat Antifoanele de mai sus, îndată se cântă troparul de mai jos, glasul al 5-lea:

Brațele părintești sârguiește a le deschide mie, că în desfrânări am cheltuit viața mea. Spre bogăția cea necheltuită a îndurărilor Tale căutând acum, Mântuitorule, nu trece cu vederea inima mea cea sărăcită, pentru că Ție, Doamne, cu umilință strig: greșit-am, Părinte, la cer și înaintea Ta.

Ajungând în fața sfântului altar, îl întreabă ieromonahul, zicând:

Întrebare: De ce ai venit, frate, căzând înaintea Sfântului jertfelnic și la această sfântă însoțire?

Răspuns: Dorind viață pustnicească, cinstite părinte.

Întrebare: Dorești să te învrednicești de marele și îngerescul chip și să fii rânduit în ceata schimonahilor?

Răspuns: Așa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Ieromonahul: 100

Cu adevărat bun și fericit lucru ai ales, numai de îl vei și îndeplini. Pentru că lucrurile cele bune cu osteneală se câștigă și cu durere se isprăvesc.

Întrebare: De bunăvoia ta de apropii de Domnul?

Răspuns: Așa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Întrebare: Nu de vreo nevoie ori silă?

Răspuns: Nu, cinstite părinte.

Întrebare: Vei petrece în mănăstire și în pustnicie până la cea din urmă a ta suflare?

Răspuns: Așa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Întrebare: Te vei păzi pe tine în feciorie, în întreaga înțelepciune și în cucernicie?

Răspuns: Așa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Întrebare: Vei păzi până la moarte ascultarea către cel mai mare și către toată frățimea cea în Mântuitorul Hristos?

Răspuns: Așa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Întrebare: Vei răbda toate supărările și strâmtorările vieții celei singuratice, pentru împărția cerurilor?

Răspuns: Așa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Apoi ieromonahul citește această chemare:

Vezi, fiule, ce fel de făgăduințe dai Săpânului Hristos! Pentru că sfinții îngeri sunt de față în chip nevăzut, scriind mărturisirea ta, de care vei fi întrebat la a doua venire a Domnului nostru Iisus Hristos. Deci te povățuiesc pe tine la viața cea mai desăvârșită, după cum s-a arătat a fi viața Domnului, mărturisindu-ți cele ce se

cuvin ție a primi și de cele ce se cade a fugi. Deci lepădarea de sine nimic alta nu este, după Cel ce a zis, decât făgăduința crucii și a morții. Deci, cunoaște că din ziua de azi vei fi răstignit și omorât lumii prin lepădarea cea desăvârșită. Pentru că te lepezi de părinți, de frați, de femeie, de copii, de rudeni, de prieteni, de cei pe care i-ai iubit, de gâlcevile din lume, de griji, de agoniseli, de averi, de dezmiardarea și mărirea deșartă și zadarnică; și ai a te lepăda nu numai de cele zise mai înainte, ci încă și de sufletul tău, după glasul Domnului ce zice: «Cel ce voiește să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea sa și să-Mi urmeze Mie». De ai ales cu adevărat a urma Lui, și dorești fără minciună a te chema al Lui ucenic, gătește-te de această vreme de acum, nu către odihnă, nu către negrijire, nu către desfătări, nu către altceva din cele de pe pământ veselitoare și îndulcitoare, ci către nevoințele duhovnicești, către înfrânarea trupului, către curățirea sufletului, către sărăcie desăvârșită, către plâns bun, către toate cele întristătoare și dureroase ale vieții celei făcătoare de bucurie după Dumnezeu. Pentru că prin a flămânzi, a înseta, a fi gol și dosădit și batjocorit și ocărât și prigonit și de multe alte întristări înconjurat, viața cea după Dumnezeu se închipuiește. Și când toate acestea le vei pătimi, bucură-te, zice Domnul, că plata ta multă este în ceruri. Deci, cu bucurie bucură-te, și cu veselie veselește-te, că azi te-a ales pe tine și te-a despărțit Domnul Dumnezeu de viața cea lumească, și te-a pus ca înaintea feței Sale, întru izvorărea rânduiei monahicești, întru ostășirea vieții celei cu chip îngeresc, întru înălțimea petrecerii celei următoare celor cerești; Lui îngereste a-l sluji; Lui cu toată întregimea a-I lucra, cele de sus a le cugeta, cele de sus a le căuta, pentru că petrecerea noastră, după sfântul apostol, în ceruri este. O, chemare nouă! O, dăruire a tainei! Al doilea botez iei astăzi, frate, prin bogăția dăruirilor Iubitorului de oameni Dumnezeu, și păcatele tale le curățești, și fiu al luminii te faci, și Însuși Hristos Dumnezeu împreună se bucură cu sfinții Săi îngeri de pocăința ta, junghind ție vițelul cel bine hrănit. De aceea cu vrednicie umblă potrivit chemării; depărtează-te de pătimirile cele deșarte; urăște pofta care te trage pe tine către cele de jos; tot dorul tău mută-l către cele cerești; nicidecum să te întorci la cele dinapoi, ca să nu te faci stâlp de sare, ca femeia lui Lot, sau ca și câinele ce se întoarce la vărsătura sa; și se va împlini spre tine cuvântul Domnului: «nimeni, punând mâna sa pe plug, să nu se întorcă la cele dinapoi; și va fi îndreptat întru împărăția cerurilor». Pentru că nu este mică primejdia ca, făgăduindu-te acum să păzești toate cele puse mai înainte, să nu le ții, sau să alergi din nou la viețuirea cea dinainte; sau să te desparți de părintele cel duhovnicesc și de frații cei ce împreună se pustnicesc; sau, rămânând întru lenevie să viețuiești zilele tale. Pentru că mai greu te vei îndreptăși pentru cele de acum, decât pentru cele de mai înainte, la înfricoșătoarea judecată a Mântuitorului Hristos, cu cât de mai mult dar te îndulcești acum. Și mai bine era ție, precum zice cuvântul, a nu te făgădui decât a te făgădui și a nu împlini. Nici iarăși

să socotești cum că, în vremea cea trecută a petrecerii tale aici, te-ai nevoit îndeajuns împotriva nevăzutelor puteri ale vrăjmașului. Ci cunoaște că mai vârtos de acum te vor primi pe tine mai mari nevoințe ale luptei împotriva lui; dar nu va avea tărie asupra ta nicidecum, aflându-te pe tine îngrădit cu credință tare și cu dragostea către povățuitorul tău, și cu îndreptarea cea către toată ascultarea și smerenia. Pentru aceasta gonește de la tine neascultarea, împotriva-cuvântarea, mândria, iuțimea, zavistia, mânia, strigarea, hula, mâncarea pe ascuns, îndrăzneala, prieteșugul fără măsură, măgulirea, sfada, cârtirea, șoptirea, câștigarea cea osebită a vreunui ticălos lucru și pe toate celelalte chipuri ale răutății, pentru care vine urgia lui Dumnezeu peste cei ce fac unele ca acestea, și începe a se înrădăcina întru dâșii stricătorul sufletelor. Mai vârtos dar în locul acestora câștigă cele cuviincioase sfinților: iubire de frăție, liniște, blândete, cucernicie, cugetarea dumnezeieștilor cuvinte, citire, păzire a inimii despre spurcatele gânduri, lucrare după putere, înfrânare, răbdare până la moarte, spre care, părinte, făgăduințele și tocmelile tale le-ai dat întâi; și până în sfârșit mărturisirea celor ascunse ale inimii tale fă-o după cum dumnezeieștile învățături hotărăsc. Căci zice: «se botezeau mărturisindu-și păcatele lor».

Întrebare: Acestea toate le mărturisești în nădejdea puterii lui Dumnezeu, și întru aceste făgăduințe te făgăduiești a răbda până la sfârșitul vieții, cu darul Mântuitorului Hristos?

Răspuns: Așa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Apoi ieromonahul citește această

Rugăciune

Întru tot Înduratul și mult-Milostivul Dumnezeu, Care deschide preacuratele îndurări ale neurmăritei Sale bună-tăți, fiecărui ce vine către Dânsul cu dorire și cu fierbinte dragoste; Care a zis: mai degrabă va uita mama pe fiii săi, decât te voi uita Eu pe tine; Acela, știind de dorința ta și către acest gând al tău adăugând și puterea Sa, spre împlinirea poruncilor Lui, să te primească, să te îmbrățișeze, să te apere și să Se facă pentru tine zid tare împotriva vrăjmașului, piatră de răbdare, pricină de mângâiere, dătător de tărie, dăruitor de suflet bun, împreună-nevoitor în bărbăție, împreună culcându-Se și împre-

ună sculându-Se cu tine, îndulcind și veselind inima ta cu mângâierea Sfântului Duh; învrednicindu-te pe tine și de partea sfinților și a cuvioșilor părinților noștri: Antonie, Sava, Eftimie, Calinic de la Cernica, Dimitrie cel Nou din Basarabi, Grigore Decapolitul, Visarion și Sofronie și a celor împreună cu dânsii, cu care să moștenești împărăția cerurilor întru Hristos Iisus Domnul nostru, Căruia se cuvine slava, stăpânirea, împărăția și puterea, împreună cu Tatăl și cu Sfântul Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin.

Apoi însemnând ieromonahul cruciș capul celui ce se tunde (de 3 ori),

Ierodiaconul zice: Domnului să ne rugăm.

Cântăreții: Doamne miluiește.

Ieromonahul, întorcându-se spre răsărit, citește această

Rugăciune

Cel ce ești atoatefiitor, Stăpâne, Preaînalte Împărate al slavei, Cel ce împreună cu viul și ipostatnicul Cuvântul Tău și cu Duhul adevărului, Care din Tine purcede, stăpânești toată zidirea cea nevăzută; Dumnezeule, Cel ce șezi peste heruvimi și cu întreit-sfântul glas de serafimi ești lăudat neîncetat, în fața Căruia stau mii de mii și noian fără de sfârșit de sfinți îngeri și oști de arhangheli; Tu, Cel ce ești lumina care luminează pe tot omul care vine în lume, rugat fiind de Preasfânta Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioara Maria și de toată cereasca Ta adunare a celor întâi-născuți în Ierusalim, caută cu ochi milostiv spre smerirea robului Tău (N, monahul), care s-a făgăduit și a mărturisit înaintea a multor martori; unește cu darul cel dăruit lui de la strămoși, al punerii de fii și al împărăției Tale prin Sfântul Botez, această monahicească făgăduință a chipului îngeresc. Așază-l în chip desăvârșit pe piatra cea tare

și duhovnicească a credinței celei întru Tine; întărește-l pe el întru tăria puterii Tale și-l îmbracă pe el cu atotîntrarmarea Sfântului Tău Duh. Că lupta lui nu este împotriva sângelui și a trupului, ci împotriva întunericului și împotriva duhurilor vicleniei. Încinge mijlocul lui cu puterea adevărului, îmbracă-l pe dânsul în platoșa dreptății și a bucuriei, și încălță picioarele lui întru vestirea Evangheliei păcii. Înțelepțește-l pe el a lua asupra sa pavăza credinței cu care va putea stinge toate săgețile vicleanului cele aprinse, și să primească și coiful mântuirii și sabia duhului, care este graiul Tău, sprijinind negrăitele suspinuri ale inimii lui. Numără-l pe el cu aleșii Tăi ca să se facă vas al alegerii Tale, fiu și moștean al împărăției Tale, fiu al luminii și al zilei, al înțelepciunii, al dreptății, al sfințeniei, al izbăvirii. Fă-l pe el organ bineviersuitor, psaltire veselitoare a Sfântului Duh, ca de aici cu sporire dezbrăcându-se de omul cel vechi care se strică după amăgirea cea iubitoare de dezmiardare a șarpelui celui cu multe chipuri, să se îmbrace cu noul Adam cel după Dumnezeu zidit în cuviosie și dreptate. Întărește-l pe el ca totdeauna să poarte rănile și Crucea Mântuitorului Iisus pe trupul său, prin care lumea s-a răstignit Lui și El lumii. Sădește în el: faptă bună adevărată a purta, spre plăcerea oamenilor a nu căuta, întru răbdare dreapta credință a păstra, iar la dreapta credință, iubirea de frați și ascultarea. Dăruiește-i lui, priveghind, lucrând, dormind, treaz fiind, în psalmi și în cântări duhovnicești, îngerește, să Te vadă pe Tine întru curată inimă și să se închine Ție, singurului Dumnezeu viu și adevărat, spre bucuria lui negrăită. Că a Ta este împărăția și stăpânirea și puterea, și Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin.

Ierodiaconul: Domnului să ne rugăm.

Cântăreții: Doamne miluiește.

Ieromonahul citește această

Rugăciune

Sfinte Doamne al puterilor, Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, binecuvintează pe robul Tău (N, monahul), pe care l-ai chemat la duhovniceasca Ta cămară de nuntă, și îl învrednicește pe el să fie robul Tău cuvios. Înțelepțește-l pe el, toarnă peste el darul și priceperea cea de la Stăpânitorul Duhului Tău. Împuternicește-l pe el întru războiul cel împotriva nevăzutului vrăjmaș. Zburdările trupești cu puternică tăria Ta le doboară. Dă-i lui a bineplăcea Ție întru laudă și doxologie neconținută, întru cântări la bună-vreme, întru rugăciuni bine primite, întru sfat drept, întru inimă smerită, întru fapta vieții și a blândeții și a adevărului. Încrednicește-l pe el a bineplăcea Ție în blândețe, în dragoste, întru desăvârșire, întru cunoștință, întru bărbăție și să-Ți aducă Ție laude și doxologii și rugăciuni întru miros de bună mireasmă. Desăvârșește viața lui întru cuvioșie și dreptate ca, pentru neconținută și neîntinată unire către Tine, să se încrednicească de cereasca Ta împărăție. Cu darul și cu îndurările și cu iubirea de oameni a Fiului Tău cel Unul-Născut, cu Care bine ești cuvântat, împreună cu Sfântul și Bunul și de viață Făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin.

Ieromonahul întinzând mâna spre Sfânta Evanghelie, care este așezată pe analog înaintea icoanei Mântuitorului, zice:

Iată, fiule, Mântuitorul Hristos în chip nevăzut stă aici de față. Vezi, că nimeni pe tine nu te silește a veni la acest chip. Vezi, că tu de bunăvoie voiești logodirea marelui și îngerescului chip.

Răspuns: Așa, cinstite părinte, de bunăvoie.

După aceea ieromonahul îi zice: **Ia foarfecele și mi le dă.**

Luându-le de pe Sfânta Evanghelie, le dă în mâna ieromonahului (de 3 ori), sărutându-i mâna și foarfecele.

Ieromonahul, luându-le a treia oară, îi zice:

Iată, din mâna Mântuitorului Hristos iei acest foarfece. Vezi, dar, Cui te făgăduiești, de Cine te apropii și de cine te lepezi.

Ieromonahul, ținând foarfecele, zice:

Bine este cuvântat Dumnezeu, Care voiește ca toți oamenii să se mântuiască și la cunoștința adevărului să vină, Cel ce este binecuvântat în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin.

Ieromonahul îl tunde cruciș, schimbându-i aici numele, și zice:

Fratele nostru (N, schimonahul,) își tunde părul capului său, în numele Tatălui, amin; și al Fiului, amin; și al Sfântului Duh, amin. Să zicem pentru dânsul: Doamne miluiește.

Și se cântă de către frați: Doamne miluiește (de trei ori).

C ă m a ș a

Îmbrăcat fiind cu cămașa, apucând ieromonahul de mânecile cămășii și binecuvântând-o, zice:

Fratele nostru (N, schimonahul) se îmbracă cu haina dreptății și a veseliei marelui și îngerescului chip, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne miluiește.

La fiecare rostire, cel ce se îmbracă sărută mâna ieromonahului și a stareșului (dacă este de față) și haina ce se binecuvintează, iar frații cântă rar Doamne miluiește (de 3 ori).

D u l a m a

Apoi ia ieromonahul dulama și binecuvântând-o zice:

Să zicem pentru dânsul: Doamne miluiește.

S c h i m a

Luând ieromonahul schima, zice:

Fratele nostru (N, schimonahul) se îmbracă cu culiul nerăutății, coiful nădejdiei de mântuire, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne miluiește.

A n a l a v u l

Luând ieromonahul analavul, zice:

Fratele nostru (N, schimonahul) ia analavul în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, luând crucea sa pe umeri și urmând Stăpânului Hristos. Să zicem pentru dânsul: Doamne miluiește.

B r â u l

Luând ieromonahul brâul, zice:

Fratele nostru (N, schimonahul) își încinge mijlocul său cu puterea adevărului, spre omorârea trupului și înnoirea duhului; în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne miluiește.

R a s a

Luând ieromonahul rasa și binecuvântând-o, zice:

Fratele nostru (N, schimonahul) se îmbracă în haina mântuirii și în platoșa dreptății spre a se feri de toată nedreptatea, de toate

gândurile cele rele și de cugetele voii sale; iar gândul morții totdeauna să-l aibă în mintea lui; în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne miluiește.

S a n d a l e l e

Luând ieromonahul sandalele și binecuvântându-le, zice:

Fratele nostru (N, schimonahul) se încalță cu sandalele spre vestirea Sfintei Evanghelii a păcii; în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne miluiește.

M a n t i a

Luând ieromonahul mantia și binecuvântând-o, zice:

Fratele nostru (N, schimonahul) ia mantia marelui și îngerescului chip, spre îmbrăcăminte de nesticăciune și de curăție; în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne miluiește.

P o t c a p u l

Luând ieromonahul potcapul și binecuvântându-l, zice:

Fratele nostru (N, schimonahul) se acoperă cu coiful, nădejdea mântuirii; în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne miluiește.

C a m i l a f c a

Luând ieromonahul camilafca și binecuvântând-o, zice:

Fratele nostru (N, schimonahul) a luat marele și îngerescul chip; în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne miluiește.

Metaniile

Luând ieromonahul metaniile și binecuvântându-le, zice:

Fratele nostru (N, schimonahul) primește sabia Duhului, care este cuvântul lui Dumnezeu, spre rugăciunea cea din tot ceasul către Mântuitorul Hristos; că este dator în toată vremea a avea în minte, în inimă, în cuget și în gura lui numele Domnului Iisus și a zice: Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine păcătosul. Să zicem pentru dânsul: Doamne miluiește.

Deci îmbrăcat fiind, frații cântă troparele acestea, glasul al 4-lea:

Îmbrăcați-vă în veșmântul mântuirii, încingeți-vă cu cingătoarea întregii înțelepciuni, primiți semnul sfintei cruci, picioarele cele înțelegătoare întrarmați-le cu armele înfrânării, și veți afla odihnă sufletelor voastre.

Bucura-se-va sufletul meu de Domnul, că m-a îmbrăcat pe mine cu haina mântuirii, și cu veșmântul veseliei m-a înfășurat; ca unui mire mi-a pus mie cunună, și ca pe o mireasă m-a împodobit pe mine cu podoabă.

Ierodiaconul: Domnului să ne rugăm.

Ieromonahul citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel credincios întru poruncile Tale, Căruia nu-Ți pare rău de darurile Tale și ești de negrăit întru iubirea Ta de oameni, Cel ce ai chemat zidirea Ta cu chemare sfântă și ai adus pe robul Tău (N, schimonahul) la duhovniceasca Ta viață, dă-i lui viață cu bun chip, petrecere îmbunătățită și fără prihană, ca, întru sfințenie petrecând, neîntinat să păzească chipul cu care prin puterea Ta s-a îmbrăcat.

Prin haină adică, întru dreptate îmbrăcându-se; prin brâu, omorârea trupului și întreaga înțelepciune întru sineși purtând; prin potcap, coiful mântuirii punându-și; prin analav, cu sfânta cruce și cu credința împodobindu-se; prin acoperământul cel de deasupra, cu podoabă de nesticăciune întrarmându-se; prin sandale, ca să pășească pe calea păcii și a mântuirii, ca să se facă înfricoșător potrivnicilor, nebirit de războinici, străin de toată dezmierdarea și pofta de rușine. Ascultare învățându-se, înfrânare săvârșind, cu canonul pustniciei umblând, ca în psalmi și laude și cântări duhovnicești să cinstească întru tot cinstitul și de mare cuviință numele Tău; urmând pașilor marelui Prooroc Ilie și ai Sfântului Ioan Înaintemergătorul și Botezătorul, ca ajungând măsura desăvârșirii, alergare să împlinească, credința să o păzească, să se îmbrace cu nesticăciunea sfinților îngeri, să se numere împreună cu sfânta Ta turmă, să dobândească starea cea de-a dreapta Ta și să audă fericitul glas: «Veniți, binecuvântații Părintelui Meu, moșteniți împărăția cea gătită vouă de la întemeierea lumii». De care și pe noi moștenitori a ne face, învrednicește-ne, Dumnezeuule, cu a Ta bunătate. Că Dumnezeu al milei și al iubirii de oameni ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin.

Ieromonahul: Pace tuturor.

Cântăreții: Și duhului tău.

Ierodiaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Cântăreții: Ție, Doamne.

Ieromonahul citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeu nostru, du înăuntru pe robul Tău (N, schimonahul), în curtea Ta cea duhovnicească, și-l numără pe el împreună cu turma Ta cea cuvântătoare. Curățește-i cugețul lui de poftele trupești și de amăgirea deșartă a vieții acesteia; și-i dă lui neîncetat să-și aducă aminte de bunătățile cele gătite celor ce Te iubesc pe Tine și care pentru împărăția Ta s-a răstignit pe sineși în această viață. Căci Tu ești Păstorul și cercetătorul sufletelor noastre, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin.

Crucea

Apoi luând ieromonahul crucea, zice:

A zis Domnul: «De voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea sa și să-Mi urmeze Mie».

Și sărutând el crucea și mâna ieromonahului, acesta i-o dă în mână.

Făclia

Luând ieromonahul făclia aprinsă, i-o dă în mână, zicând:

A zis Domnul: «Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca să vadă faptele voastre cele bune și să slăvească pe Tatăl vostru Cel din ceruri».

Apoi binecuvântând ieromonahul pe schimonahul cel nou, îl duce de îl așază în strană.

Dacă tunderea s-a făcut în timpul Sfintei Liturghii, ieromonahul sau protosul soborului zice: Că sfânt ești, Dumnezeu nostru... și îndată strana dreaptă cântă: Câți în Hristos v-ați botezat, în Hristos v-ați și îmbrăcat. Aliluia.

Pe lângă Apostolul zilei se adaugă și acesta:

Prochimen, glasul al 3-lea:

Domnul este lumina mea și Mântuitorul meu...

Stih: Domnul este apărătorul vieții mele...

APOSTOLUL

Din Epistola către Efeseni a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(VI, 10-17)

Fraților, întăriți-vă în Domnul și întru puterea tăriei Lui...
(caută la pag. 481).

Aliluia, glasul al 4-lea:

Stih: Săracul acesta a strigat și Domnul l-a auzit...

EVANGHELIA

Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire:

(X, 37-39; XI, 28-30)

Zis-a Domnul: Cel ce iubeste pe tată, ori pe mamă... (caută la pag. 482).

La ectenia de după Evanghelie, după cererea: **Încă ne rugăm pentru mila, viața..., se zic și ecteniile pentru noul schimonah:**

Încă ne rugăm pentru fratele nostru (N, schimonahul), pentru acoperirea și ajutorul lui de la Dumnezeu.

Încă ne rugăm ca neprihănit, neosândit și neîmpiedicat să îplinească desăvârșirea chipului monahicesc.

Încă ne rugăm ca să se lumineze sufletul lui în înfrânare și pustnicie și pentru ca să fie el scăpat de toată pofta lumească și de aplecarea către rudeniile cele după trup.

Încă ne rugăm pentru lăsarea păcatelor și iertarea greșalelor lui și să fie el mai presus de cugetele lumii și pentru ca să petreacă el în toată cucernicia, dreapta credință și curăția.

Încă ne rugăm pentru ca să se lepede el de omul cel vechi și să se îmbrace în omul cel nou, zidit după chipul lui Dumnezeu, și pentru lăsarea și iertarea păcatelor lui.

Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri...

Ecfonisul:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: **Amin.**

La vremea cuvenită, merge schimonahul cel nou de se împărtășește, dacă are voie.

Apoi, terminându-se Sfânta Liturghie, în timpul Rugăciunii amvonului, i se dă de către un ieromonah în mâini schimonahului celui nou o Sfântă Evanghelic și mergând frații pe rând, după ce s-au miruit și au luat anafură, sărută Sfânta Evanghelic și Sfânta Cruce și întreabă pe noul schimonah: Cum îți este numele, frate? Iar el le spune numele și frații îi zic: Să te mântuiești în Domnul, frate, rugându-te și pentru mine.

Până ce se face sărutarea, la strana dreaptă se cântă această stihiră, glasul 1:

Să cunoaștem, fraților, puterea tainei, că pe fiul cel desfrânat care de la păcat a venit din nou la casa părintească, preabunul părinte îmbrățișându-l, îl sărută și iarăși îi dăruiește semnele mării sale, și săvârșește tainică veselie cu cei de sus, jertfind vițelul cel îngrășat, ca noi să ne purtăm în totul vrednici de iubitorul de oameni Părinte, Care a adus preaslăvită jertfă pe Mântuitorul sufletelor noastre.

După aceasta se face otpustul, la care se pomenește hramul sfintei mănăstiri, sfântul zilei și sfântul al cărui nume s-a dat noului schimonah.

Ieșind toți din biserică, merge schimonahul cel nou, însoțit de duhovnicul său ce l-a luat sub mantie, la egumen pentru binecuvântare, unde din nou i se dau sfaturi, cum s-a arătat la Rânduiala slujbei «Chipul cel mic» (caută la pag. 471 și următoarele).

ÎN ȘTIINȚĂ SĂ FIE: Dacă tunderea s-a oficiat la sfârșitul Vecerniei sau a Utreniei, se urmează întocmai așa cum s-a arătat la pag. 466.

După îmbrăcarea și așezarea noului schimonah în strană, ierodiaconul nu mai rostește: **Domnului să ne rugăm și nici protosul soborului sau ieromonahul: Că sfânt ești Dumnezeuul nostru..., și nici cântăreții nu cântă: Câți în Hristos v-ați botezat..., ci îndată se citesc Apostolul și Evanghelia (caută la pag. 481–482).**

La terminarea acestora se rostește ectenia întreită (caută la pag. 482).

Ieromonahul miruiește și frații merg către noul schimonah, care acum are în mâini și o Sfântă Evanghelie, sărută Sfânta Evanghelie și Sfânta Cruce și îl întreabă cum îi este numele (caută la pag. 483).

Până ce se face sărutarea, la strana dreaptă se cântă stihira, glasul 1: **Să cunoaștem, fraților...** (caută la pag. 483); apoi se face otpustul cum s-a arătat după această stihiră, la sfârșitul Sfintei Liturghii.

La ieșirea din biserică se procedează la fel cum s-a arătat la pag. 483.

SPRE ȘTIINȚĂ: Se cuvine ca noul schimonah să-și schimbe cu totul viața din putere în putere, după cuvântul Sfântului Apostol Pavel, făcându-se ca un mort pentru lume până la moartea sa, și silindu-se a ajunge un bărbat desăvârșit întru măsura plinirii Mântuitorului Hristos.

Timp de șapte zile să se lase de tot lucrul, afară de citire și rugăciune, îndeletnicindu-se numai cu rânduiala bisericii și a chiliei sale.

În aceste șapte zile, nu se dezbracă nici de hainele cu care a fost îmbrăcat la marele și îngerescul chip.

RANDUIELI ȘI RUGĂCIUNI
LA SFINȚIREA
OBIECTELOR DE CULT

RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI LA SFINȚIREA OBIECTELOR DE CULT

RÂNDUIALA care se face la punerea temeliei bisericii și la înfigerea crucii

Știut să fie că nimeni nu poate să pună temelie unei biserici, fie de piatră, fie de lemn, decât numai episcopul sau, cu binecuvântarea lui, un protopop ori un preot pe care el va voi a-i trimite. Iar dacă cineva, știind aceasta, ar cuteza a începe zidirea bisericii fără binecuvântarea episcopului, să fie supus pedepsei, ca un disprețuitor de autoritate episcopală.

Iar punerea temeliei bisericii se face așa:

Dacă se va zidi biserică de piatră, se sapă șanțuri la locul unde va fi temelia și se pregătesc piatră și tencuială, și pe o piatră patrunghiulară se desenează ori se sapă o cruce, iar sub cruce (dacă va voi episcopul sau locțiitorul lui) se pregătește un loc pentru punerea sfințelor moaște. Și se pune această inscripție:

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, s-a pus temelia acestei biserici întru cinstea și pomenirea (se scrie numele praznicului sau al sfântului căruia i se închină biserica); sub arhipăstoria Preasfințitului (N) și s-au pus moaștele sfântului (N) în anul cutare de la zidirea lumii, iar de la Nașterea după trup a lui Dumnezeu-Cuvântul (anul, luna, ziua).

Dar știut să fie că temelia bisericii se poate pune și fără moaște de sfânt și fără inscripție, dar fără de amintita piatră patrunghiulară nu se poate pune.

Totodată se pregătește o cruce mare de lemn și locul în care să se înfigă acea cruce, adică o groapă, unde arc să fie prestolul.

Iar dacă biserica va fi de lemn, atunci nu se fac șanțuri, ci numai o groapă sub peretele altarului dinspre răsărit, pentru punerea pietrei patrunghiulare și alta pentru punerea crucii, la locul unde va fi prestolul. Și se pregătesc și bârnele sau lemnele, pe care va sta biserica.

După ce toate acestea s-au pregătit, ierarhul sau locuitorul său se îmbracă în toate veșmintele arhieresti (iar dacă este preot, în cele preoțești), în biserica cea mai apropiată de locul unde se pune temelia, și iese cu tot clerul, doi câte doi, diaconii mergând înainte cu cădelnițe și dichere-trichere (iar dacă protos este protopopol, atunci cu făclie și cădelniță); iar preoții, cu cruci. Clericii cântă stihirile de la Litia praznicului, căruia va fi închinată viitoarea biserică. Iar sosind la loc, pun Sfânta Evanghelie și Sfânta Cruce pe o masă pregătită acolo și luând proestosul cădelnița și cădind masa în chipul crucii de trei ori, zice diaconul: Binecuvintează, părinte, și se face început după obicei: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Împărate cereșc... (se cântă în sobor pe glasul al 6-lea). În acest timp, proestosul stă înaintea Sfintei Evanghelii, cădind-o. Apoi cădește toate gropile unde va fi temelia, începând de la cei dintâi pereți ai altarului și mergând de la dreapta spre stânga, până ce va veni iarăși de unde a început. După aceea cădește clerul și poporul și iarăși Sfânta Evanghelie. Iar citețul zice: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm..., (de 3 ori) și Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută la pag. 151). Slavă... Și acum..., Aliluia (de 3 ori).

Diaconul zice ectenia mare: Cu pace Domnului să ne rugăm, până la: Pentru cei ce călătoresc pe ape..., după care adaugă:

Pentru ca să privească cu milostivire asupra locului acestuia, ce s-a ales pentru a se zidi pe el biserică spre slava preasfântului Său nume și să-l binecuvinteze cu cereasca Sa binecuvântare, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să binecuvinteze această bună dorință și lucrul robilor Săi (sau: ale robului Său, (N), și pomenește pe ctitorii bisericii), Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să binecuvinteze punerea temeliei acestei zidiri, întru slava numelui Său și cu bună-sporire să fie dusă la săvârșire fără nici o împiedicare, cu puterea, cu lucrarea și cu harul Preasfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să dea lucrătorilor, ce se vor osteni, bună-sporire întru toate și să îndrepteze lucrările mâinilor lor și cu spor să le ducă la săvârșire, cu puterea, cu lucrarea și cu harul Preasfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să trimită ctitorilor acestei lucrări și binefăcătorilor și lucrătorilor ei pe îngerul Său cel păzitor, care în chip nevăzut să înlătore toate cursele cele potrivnice ale vrăjmașilor celor văzuți și nevăzuți și să dea tuturor îndemnul la jertfire pentru casa Domnului și înțelepciune spre zidire și tărie spre săvârșire, cu puterea, cu lucrarea și cu harul Preasfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Și diaconul continuă ectenia: Pentru ca să fim izbăviți noi..., Apără, mântuiește..., Pe Preasfânta, curata..., și proestosul zice ecfonisul: Că Ție se cuvine toată slava...; iar după ecfonis se cântă: Dumnezeu este Domnul... (de 3 ori).

Dacă biserica va fi închinată unui praznic împărătesc, se cântă troparul praznicului, apoi Slavă..., troparul la punerea temeliei; al praznicului. Iar dacă nu, atunci se cântă, pe glasul al 2-lea, acest tropar la punerea temeliei:

Făcătorule și plăsmuitorule a toate, Dumnezeuule, îndreptează cu sporire, prin binecuvântarea Ta, lucrul mâinilor noastre, ce s-a început spre slava Ta, și cu puterea Ta cea cerească adu-l la săvârșire, Cel ce singur ești atotputernic și iubitor de oameni.

Iar dacă biserica va fi închinată Născătoarei de Dumnezeu, se cântă de două ori troparul la punerea temeliei, apoi al hramului bisericii. Iar dacă biserica este închinată unuia dintre sfinți, se cântă troparul la punerea temeliei, Slavă..., al sfântului, Și acum..., al Născătoarei, pe glasul troparului sfântului. Iar după tropare, îndată

se citește Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (caută la pag. 152). Și se aduc și se pun pe masă două vase, unul cu apă curată, altul cu untdelemn. După sfârșitul psalmului, se cântă de trei ori troparul acesta, glasul al 6-lea:

Din cer trimite harul, Dătătorule de viață, și sfințește apa aceasta și o arată a fi curățită de toate întinăciunile.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Cântăreții: Doamne miluiește.

Iar proestosul citește asupra apei această

Rugăciune

Dumnezeule cel cu nume mare, Părintele Domnului nostru Iisus Hristos, singurul Care faci minuni fără de număr, al Cărui glas este peste ape multe, pe Care văzându-Te apele s-au temut și s-au tulburat adâncurile și mulțimea vuietului apelor; al Cărui umblet este în mare și cărările în ape multe și pașii Tăi nu se cunosc; Care prin botezul Unuia-Născut Fiului Tău celui întrupat și prin venirea Preasfântului Duh asupra Lui în chip de porumbel și prin glasul Tău cel părintesc ai sfințit curgerile Iordanului, pe Tine acum cu umilință Te rugăm și cu stăruință cerem noi, nevrednicii robii Tăi, trimite harul Preasfântului Duh peste apa aceasta și cu cereasca Ta binecuvântare binecuvintează-o, curățește-o și sfințește-o și îi dăruiește harul și binecuvântarea Iordanului și puterea care curățește toată întinăciunea și care vindecă toată neputința și alungă demonii și toate uneltirile și cursele lor. Și cu puterea, cu lucrarea și cu harul Preasfântului Duh arată-o a fi tuturor robilor Tăi, care cu credință o vor bea, o vor lua și se vor stropi cu ea, spre iertarea păcatelor, spre depărtarea patimilor și alungarea a tot răul, spre înmulțirea virtuților și vindecarea bolilor, spre sfințirea și binecuvântarea caselor și a locurilor, spre alungarea tuturor duhurilor celor pierzătoare și răufăcătoare, și

spre apropierea harului Tău. Că Tu ești Cel ce binecuvintezi și sfințești toate, Dumnezeu nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și Bunului și de viață Făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin. Preotul: Pace tuturor. Cântăreții: Și duhului tău. Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați. Cântăreții: Ție Doamne.

Iar proestosul citește această

Rugăciune

Pleacă, Doamne, urechea Ta și mă auzi, Cel ce ai sfințit apele Iordanului cu arătarea Hristosului Tău, și ne binecuvintează pe toți cei ce prin plecarea grumazului nostru însemnăm supunere Ție și ne învrednicește a ne umple de sfințirea Ta prin primirea apei acesteia, și să fie nouă spre sănătate sufletelor și trupurilor. Că Tu ești sfințirea noastră și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și bunului și de viață Făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin. Iar proestosul, luând crucea, o afundă în apă cruciș, cântând troparul acesta, glasul 1:

Mântuiește, Doamne, poporul Tău, și binecuvintează moștenirea Ta, biruință binecredincioșilor creștini asupra celui potrivnic dăruiește și cu crucea Ta păzește pe poporul Tău (de trei ori).

Apoi binecuvintează untdelemnul de trei ori, zicând: În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Cântăreții: Doamne miluiește.

Iar proestosul citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeuul părinților noștri, Căruia a fost bineplăcută și bineprimită vărsarea untdelemnului pe care l-a turnat Iacov pe piatra pe care a pus-o stâlp și a numit-o casă a lui Dumnezeu, Te rugăm, caută și acum cu milă la untdelemnul acesta, binecuvintează-l și sfințește-l cu cereasca Ta binecuvântare, și dă-i putere prin harul Preasfântului Tău Duh, ca toate câte spre slava Ta se vor unge cu el, să fie sfințite și binecuvântate și Ție bineplăcute și bineprimite; cu îndurările Unuia-Născut Fiului Tău cu Care bine ești cuvântat, cu Preasfântul și bunul și de viață Făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin. Și îndată proestosul, luând apă sfințită, stropește cu ea locul unde are să fie înfiptă crucea, zicând:

Binevoiește, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, să fie apărat locul acesta cu semnul cel înfricoșător și cu puterea crucii Tale, spre slava Ta, a Dumnezeuului nostru, Cel ce Te-ai răstignit, și a Părintelui Tău cel fără de început și a Preasfântului Tău Duh; și să se depărteze de la el duhul cel atotpierzător și toate puterile cele potrivnice. Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea, a marelui Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi preoții, împreună cu proestosul, luând crucea, o înfig la locul pregătit, cântând troparul acesta, glasul al 2-lea:

Crucea înfigându-se pe pământ, întărâtarea vrăjmașilor a căzut și cu totul s-a sfârșit; iar omul, cel mai înainte lepădat, iarăși intră în rai. Slavă Ție, unuia Dumnezeuului nostru, Care așa ai binevoit.

Și se cântă Condacul la punerea temeliei, glasul al 6-lea:

Cel grabnic spre apărare și tare întru ajutor, vino acum cu harul puterii Tale și, binecuvântând, întărește și dăruiește bună săvârșire lucrului robilor Tăi, aceștia, că poți face toate câte le voiești, ca un Dumnezeu atotputernic.

Slavă..., Și acum..., Ceea ce ești folositoare creștinilor neînfruntată... Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Iar proestosul, cu fața spre răsărit, înaintea crucii înfipte, citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeule atotțiitorule, Care prin toiagul lui Moise ai preînchipuit cinstita și de viață făcătoare Cruce a iubitului Tău Fiu, Domnului nostru Iisus Hristos, Însuși binecuvintează și sfințește locul acesta cu puterea și cu lucrarea cinstitului și de viață făcătorului lemnului aceluia al crucii, pe care a dobândit-o prin stropirea cu prețiosul Sânge al Fiului Tău, spre alungarea demonilor și a toată răutatea, păzind locul acesta și pe cei ce vor sluji Ție în el nevătămați de tot răul, cu rugăciunile preamăritei stăpânei noastre Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria (aici pomenește și pe sfântul căruia va fi închinată biserica). Că s-a binecuvântat și s-a preaslăvit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin. După aceea proestosul merge la groapa unde are să se pună temelia și unde se află pusă înaintea lui pe o masă piatra patrunghiulară pregătită, iar un preot citește

PSALMUL 83

Cât de iubite sunt locașurile Tale, Doamne al puterilor! Dorește și se sfârșește sufletul meu după curțile Domnului; inima mea și trupul meu s-au bucurat de Dumnezeul cel viu. Că pasărea și-a aflat casă și turturca cuib, unde-și va pune puii săi: altarele Tale, Doamne al Puterilor, Împăratul meu și Dumnezeul meu.

Fericiți sunt cei ce locuiesc în casa Ta; în vecii vecilor Te vor lăuda. Fericit este bărbatul al cărui ajutor este de la Tine, Doamne; sușuri în inima sa a pus, în valea plângerii, în locul care i-a fost pus. Că binecuvântare va da Cel ce pune lege; merge-vor din putere în putere, arăta-Se-va Dumnezeu dumnezeilor în Sion. Doamne, Dumnezeu puterilor, auzi rugăciunea mea! Ascultă, Dumnezeu lui Iacov! Apărătorul nostru, vezi, Dumnezeule, și caută spre fața unsului Tău! Că mai bună este o zi în curțile Tale decât mii. Ales-am a fi lepădat în casa lui Dumnezeu, mai vârtos decât a locui împreună cu păcătoșii. Că mila și adevărul iubește Domnul; Dumnezeu har și slavă va da. Domnul nu va lipsi de bunătăți pe cei ce umblă întru nerăutate. Doamne al puterilor, fericit este omul cel ce nădăjduiește întru Tine.

Slavă..., Și acum..., Aliluia (de 3 ori). Diaconul: Domnului să ne rugăm, și cântăreții: Doamne miluiește.

Iar proestosul citește asupra pietrei această

Rugăciune

Doamne Iisuse Hristoase, Fiul Dumnezeului celui viu, Dumnezeu adevărat, strălucire și chip al Părintelui celui fără de început și viața cea veșnică, Care, fiind piatra cea din capul unghiului, Te-ai tăiat din muntele cel curat și fecioresc fără de sămânță bărbătească și ești temelia neclintită a Bisericii Tale, Care cu vărsarea prețiosului Tău Sânge ai întemeiat Biserica Ta, iar cu moartea Ta ai ridicat-o, cu învierea ai desăvârșit-o, cu înălțarea ai binecuvântat-o și cu pogorârea Sfântului Duh ai sfințit-o și ai lățit-o, Ție acum cu umilință ne rugăm, trimite harul Sfântului Tău Duh și binecuvintează punerea pietrei acesteia și toată temelia zidirii ce se începe întru slava presfântului Tău nume (dacă este praznic împărătesc, zice: și întru cinstea și pomenirea sfintei Nașterii Tale, sau a alteia; sau a Adormirii preacuratei Maicii Tale, ori a altui praznic al ei, sau a sfântului, pomenind numele lui). Și Tu, Cel ce ești Alfa și Omega, începutul și sfârșitul, Care dintru început ai plăsmuit totul, fii începutul,

înmulțirea și săvârșirea lucrării acesteia; binecuvintează pe ctitori și pe lucrători, și lucrul mâinilor lor sporește-l, și cu pronia Ta cea dumnezeiască înmulțește cu îndestulare toate cele de trebuință spre ridicarea și terminarea bisericii acesteia, ca să fie biserică desăvârșită și plină de slava Ta și întru ea să se preaslăvească numele Tău cel preasfânt și mare, Cel ce împreună cu Tatăl și cu Sfântul Duh ești binecuvântat totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin. Și proestosul, luând apă sfințită, stropește cu ea piatra, zicând:

Se binecuvintează piatra aceasta prin stropirea cu această apă sfințită întru neclintită temelie a bisericii, ce se zidește, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Și îndată, dacă voiește a pune sfintele moaște în piatră, în timp ce unul dintre preoți citește inscripția, pune moaștele în locul pregătit în piatra aceea, zicând:

Lăudați pe Dumnezeu întru sfinții Lui, lăudați-L întru tăria puterii Lui, că se vor lăuda cuvioșii întru mărire și se vor bucura întru așternuturile lor.

Și acestea zicând, le acoperă; iar dacă nu sunt moaște, proestosul ia piatra cu mâinile și o pune pe varul pregătit în groapă, zicând:

Se pune temelia bisericii acesteia întru slava marelui Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, întru cinstea și pomenirea (numele praznicului împărătesc sau al Născătoarei de Dumnezeu, ori al sfântului căruia se închină biserica), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Și luând untdelemn, zice:

Cel Preaînalt a întemeiat această biserică, Dumnezeu în mijlocul ei, și nu se va clătina, și va ajuta ei Dumnezeu dis-de-diminează.

Și toarnă untdelemnul pe piatra pusă, zicând:

Binecuvântat și însemnat să fie locul acesta întru locaș de rugăciune, în cinstea și slava lui Dumnezeu, Celui slăvit în Sfânta Treime, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh. Amin.

După aceea cu tot clerul cântă stihira aceasta, glasul al 6-lea:

Sculându-se Iacob dimineața și luând piatra pe care o pusese sieși căpătâi, a ridicat-o și a turnat deasupra ei untdelemn și a zis: Domnul este în locul acesta, iar eu nu am știut; înfricoșător este locul acesta; nu este el altceva decât casa lui Dumnezeu, și aceasta este poarta cerului. Aliluia, aliluia, aliluia.

Știut să fie că, dacă se pune temelia unei biserici de lemn, după ce s-au săvârșit toate cele de mai sus, proestosul ia securea și lovește cu ea de trei ori în bârna cea din mijloc a altarului, zicând:

Se începe lucrarea aceasta, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, întru cinstea și pomenirea (numele praznicului, ori al sfântului căruia se închină biserica). Amin.

După aceasta începe a stropi toată temelia împrejur, mergând de la latura dinspre miazănoapte spre stânga și zicând: **În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.** Iar un preot citește

PSALMUL 86

Temeliile Sionului pe munții cei sfinți. Domnul iubește porțile Sionului mai mult decât toate locașurile lui Iacob. Lucruri slăvite s-au grăit despre tine, cetatea lui Dumnezeu. Îmi voi aduce aminte de Rahab și de Babilon, între cei ce mă cunosc pe mine; și iată cei de alt neam și Tirul și poporul etiopienilor, aceștia acolo s-a născut. Mamă va zice Sionului omul, și om s-a născut în el și Însuși cel Preaînalt l-a întemeiat pe el. Domnul va povesti în cartea popoarelor și a căpeteniilor acestora, ce s-au născut în el. Că în Tine este locașul tuturor ce se veselesc.

Și lucrătorii îndată se grăbesc la lucru întru numele Domnului. Iar proestosul, trecând partea întâi a temeliei din latura dinspre miază-noapte, îndată se întoarce cu fața spre miazănoapte. Și sfârșindu-se psalmul, diaconul zice: **Domnului să ne rugăm, și cântăreții: Doamne miluiește.**

Iar proestosul citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeuul nostru, Cel ce ai plăsmuit miază-noaptea și marea și toate, pe Care nu Te poate încăpea cerul și pământul și ai voit a avea Ție Biserică pe pământ spre lauda cea de-a pururi a preasfântului Tău nume, cu umilință căzând, rugăm atotbunătatea Ta, binecuvintează temelia bisericii acesteia și toată zidirea ei, și cu puterea Ta întărește-o și fă-o neclintită și nesurpată întru slava Ta, a unuia Dumnezeuului celui slăvit, în Sfânta Treime, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin. Iar după rugăciune, dacă biserica va fi de lemn, proestosul ia securea și lovește de trei ori în bârna din mijloc, zicând aceleași ca și la lovitura întâi, și merge stropind a doua parte a temeliei, zicând: În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin. Iar un preot citește

PSALMUL 126

De n-ar zidi Domnul casa, în zadar s-ar osteni cei ce o zidesc; de n-ar păzi Domnul cetatea, în zadar ar priveghea cei ce o păzește. În zadar vă sculați dimineată, în zadar vă culcați târziu voi care mâncați pâinea durerii, dacă nu v-ar da Domnul somn, iubiți ai Săi. Iată, fiii sunt moștenirea Domnului, răsplata rodului pântecelui. Precum sunt săgețile în mâna celui viteaz, așa sunt copiii părinților tineri. Fericit este omul care-și va umple casa de copii; nu se va rușina când va grăi cu vrăjmașii săi în poartă.

Și ajungând la latura dinspre apus, stă cu fața spre apus; după sfârșitul psalmului, diaconul zice: Domnului să ne rugăm, și cântăreții: Doamne miluiește.

Iar proestosul citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeuul nostru, al Cărui nume este lăudat de la răsăritul soarelui până la apus, Care cu pronia Ta cea dumnezeiască ai ales Ție spre locuință locul acesta, cu umilință

Te rugăm, trimite acum cereasca Ta binecuvântare asupra lui și binecuvintează începutul zidirii acesteia și o întărește și o întemeiază pe ea și cu bună sporire adu-o la săvârșire. Că Tu ești Cel ce lucrezi toate spre folosul sufletelor noastre și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin. Iar după rugăciune, dacă biserica va fi de lemn, proestosul ia secura și lovește de trei ori în bârna din mijloc, zicând aceleași ca și la lovitura întâi, și merge stropind a treia parte a temeliei, zicând: În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin. Iar un preot citește

PSALMUL 121

Veseliți-m-am de cei ce mi-au zis mie: În casa Domnului vom merge. Stăteau picioarele noastre în curțile tale, Ierusalime! Ierusalimul, cel ce este zidit ca o cetate, ale cărei porți sunt strâns unite. Că acolo s-au suit semințiile, semințiile Domnului, după legea lui Israel, ca să laude numele Domnului. Că acolo s-au așezat scaunele la judecată, scaunele pentru casa lui David. Rugați-vă pentru pacea Ierusalimului și pentru îndestularea celor ce te iubesc pe tine. Să fie pace în întăriturile tale și îndestulare în turnurile tale. Pentru frații mei și pentru vecinii mei grăiam, despre tine, pace. Pentru casa Domnului Dumnezeuului nostru am dorit cele bune ție.

Și mergând la latura de miazăzi, stă cu fața spre miazăzi; după sfârșitul psalmului, diaconul zice: Domnului să ne rugăm. Și un preot zice: Doamne miluiește, apoi citește această

Rugăciune

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, Care ai venit pe pământ spre mântuirea noastră și ca Cel sfânt Te-ai arătat din muntele cel umbros al Fecioarei și cu oamenii ai viețuit, privește, Te rugăm, cu milă asupra ctitorilor bisericii ce a început a se zidi întru numele Tău și îi binecuvintează întru toate și le dăruiește putere și tărie, îmbărbătare și îndestulare cu sănătate și întru toate sporire spre săvârșirea lucrului început

spre slava Ta. Că Tu ești Dumnezeuul milei și al îndurărilor și al iubirii de oameni și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău cel fără de început și Preasfântului și Bunului și de viață Făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin. Iar după rugăciune, face aceleași ca și mai înainte, și merge stropind a patra parte a temeliei, zicând: În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin. Iar un preot citește

PSALMUL 131

Adu-Ți aminte, Doamne, de David și de toate blândețile lui. Cum s-a jurat Domnului și a făgăduit Dumnezeului lui Iacob: Nu voi intra în locașul casei mele, nu mă voi sui pe patul meu de odihnă; nu voi da somn ochilor mei și genelor mele dormitare și odihnă tâmplilor mele, până ce nu voi afla loc Domnului, locaș Dumnezeului lui Iacob. Iată, am auzit de chivotul Legii; în Efrata l-am găsit, în țarina lui Iaar. Intra-vom în locașurile Lui, închina-ne-vom la locul unde au stat picioarele Lui. Scoală-Te, Doamne, întru odihna Ta, Tu și chivotul sfințirii Tale. Preoții Tăi se vor îmbrăca cu dreptate și cuvioșii Tăi se vor bucura. Din pricina lui David, robul Tău, să nu întorci fața unsului Tău. Juratu-S-a Domnul lui David adevărul, și nu-l va lepăda. Din rodul pântecelui tău voi pune pe scaunul tău, de vor păzi fiii tăi legământul Meu și mărturiile acestea ale Mele, în care îi voi învăța pe ei, și fiii lor vor ședea până în veac pe scaunul tău. Că a ales Domnul Sionul, și l-a ales ca locuință Lui. Aceasta este odihna Mea în veacul veacului. Aici voi locui, că l-am ales pe el. Roadele lui le voi binecuvânta foarte; pe săracii lui îi voi sătura cu pâine. Pe preoții lui îi voi îmbrăca cu izbăvire și cuvioșii lui cu bucurie se vor bucura. Acolo voi face să răsară puterea lui David; gătit-am făclie unsului Meu. Pe vrăjmașii lui îi voi îmbrăca cu rușine, iar pe dânsul va înflori sfințenia Mea.

Și ajungând la locul de unde a început a stropi, se oprește și să înaintea crucii înfipte, cu fața spre răsărit. Iar după sfârșitul psalmului, însuși proestosul cu toată umilința începe a cânta împreună cu tot clerul: Împărate ceresc... (pe glasul al 6-lea); apoi diaconul zice: Domnului să ne rugăm. Și un preot zice: Doamne miluiește, apoi citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeuul nostru, Care ai binevoit a întemeia Ție biserică pe locul acesta și pe această binecuvântată piatră, pusă întru numele Tău, Însuți, primind cu milă pe cei

ce-Ți aduc Ție ale Tale dintru ale Tale, spre ridicarea bisericii ce se zidește întru slava Ta și întru cinstea și pomenirea (numele praznicului sau al sfântului căruia se închină biserica), dă-le lor mulțimea bunătăților Tale cerești și pământești; iar tuturor celor ce dau ajutor la ridicarea și săvârșirea acestei biserici, dăruiește-le sănătate trupească și mântuire sufletească; pe lucrători întărește-i, păzindu-i nevătămați de tot răul; iar temelia aceasta păzește-o nesurpată și neclintită; și biserica aceasta adu-o curând la săvârșire, ca în ea neîncetat să Te slăvim și să Te cântăm pe Tine unul adevăratul Dumnezeuul nostru cu cântări de toată lauda și cu doxologii și cu jertfe fără de sânge. Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin. Proestosul: Pace tuturor. Cântăreții: Și duhului tău. Iar diaconul zice cu toată umilința: Iară și iară plecând genunchii noștri, Domnului să ne rugăm. Cântăreții: Doamne miluiește. Și toți pleacă genunchii.

Iar proestosul, îngenunchind, citește cu umilință această

Rugăciune

Lăudămu-Te, Doamne Dumnezeuul puterilor, Mântuitorul nostru, că pentru preamulta bunătate și iubire de oameni a Ta ai ales și ai sfântit locul acesta și l-ai întemeiat prin noi nevrednicii robii Tăi, ca să se zidească pe el biserică întru slava preasfântului Tău nume. Deci Te rugăm cu umilință, plecând genunchii trupurilor și ai sufletelor noastre, binevoiește ca, spre slava Ta și mântuirea sufletelor noastre, să se zidească pe locul acesta și jertfelnicul, pentru a se aduce pe el jertfa cea fără de sânge a preasfântului Trup și a scumpului Sânge al Hristosului Tău; și precum biserica, așa și jertfelnicul acesta, care acum a luat început, adu-le curând la săvârșire cu puterea Ta cea dumnezeiască, ca în ea și pe el până la sfârșitul veacului poporul Tău

cel binecredincios neîncetat și fără nici o împiedicare să aducă și să săvârșească doxologia preasfântului Tău nume și jertfa Ta cea fără de sânge și curățitoare; că toate sunt Ție cu puțință și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și Bunului și de viață Făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin. Și ridicându-se toți, diaconul zice ectenia aceasta:

Miluieste-ne pe noi, Dumnezeuule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluieste.

Cântăreții: Doamne miluieste (de trei ori).

Încă ne rugăm pentru Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, [pentru (Înalt) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul nostru (N))], și pentru toți frații noștri cei întru Hristos.

Încă ne rugăm, ca Domnul Dumnezeu să asculte glasul rugăciunii noastre și să binecuvinteze lucrurile mâinilor noastre, să zicem toți: Doamne, auzi-ne și ne miluieste.

Încă ne rugăm pentru binecredincioșii ctitori și întemeietori (N) ai acestei biserici ce a început a se ridica întru slava lui Dumnezeu și pentru sporirea cu bună reușită a sfântului lor lucru, și pentru sănătatea, mântuirea și iertarea păcatelor lor, să zicem toți: Doamne, auzi-ne și ne miluieste.

Încă ne rugăm, ca să trimită la această sfântă lucrare înger păzitor, care să izbăvească și să apere de toată reaua întâmplare și de piedicile vrăjmașilor celor văzuți și nevăzuți și pe lucrători să-i întărească, să zicem toți: Doamne, auzi-ne și ne miluieste.

Și proestosul zice ecfonisul:

Auzi-ne pe noi, Dumnezeuule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor ce sunt pe mare

departe și, milostive Stăpâne, milostiv fii, pentru păcatele noastre, și ne miluiește pe noi și pe întemeietorii sfintei bisericii acesteia; că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin. Și îndată se face apolisul obișnuit al praznicului; și dând binecuvântare poporului, ierarhul sau protopopul se întoarce la biserica de unde a purces, clerul cântând stihirile praznicului sau altceva ce vor voi, întru slava lui Dumnezeu. Aceasta se face, dacă a plecat de la biserică; altfel, slujba se termină prin apolis, la locul unde s-a pus temelia bisericii celei noi.

RÂNDUIALA

rugăciunii la așezarea Sfintei Cruci pe acoperișul bisericii nou zidite și a clopotniței

În fața ușilor bisericii se așază o masă, pe care se află trei sfeșnice cu lumânări, vasul cu aghiasmă mare, busuiocul și *Molitfelnicul*.

Sfânta Cruce este înfiptă în pământ sau sprijinită de ceva, în apropierea mesei.

Preotul se îmbracă cu epitrahil și sfită, și așază pe masă, la locul ei, Sfânta Evanghelie. Primind cădelnița, preotul binecuvintează tămâia și începe după obicei: Bine este cuvântat Dumnezeuul nostru... Preotul cu cântăreții cântă pe glasul al 6-lea: Împărate ceresc... (în acest timp preotul cădește masa și Sfânta Cruce în cele patru laturi și pe credincioșii care iau parte la acest serviciu divin). Cântărețul continuă: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția ..., și îndată se cântă pe glasul 1: Dumnezeu este Domnul (de 3 ori), Mântuiește Doamne poporul Tău..., Slavă..., glasul al 4-lea: Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce de bunăvoie..., Și acum..., același glas: Cece ce ești folositoare...

După aceea diaconul rostește: Domnului să ne rugăm. Cântărețul: Doamne miluiește, iar preotul citește această

Rugăciune

Doamne, atotțiitorule, Dumnezeuul părinților noștri, Cel ce prin toiagul lui Moise și prin lemnul pe care ai poruncit să fie atârnat șarpele de aramă în pustiu, izbăvind poporul de mușcarea șerpilor, ai închipuit chipul sfintei și de viață făcătoarei Cruci a iubitului Tău Fiu, a Domnului nostru Iisus Hristos, prin Care s-a zdrobit puterea diavolului și s-a făcut viu neamul nostru cel mușcat de vicleanul șarpe cel de demult, cu umilință cădem la iubirea Ta de oameni cea nemăsurată și Te rugăm și cerem: trimite acum cereasca Ta binecuvântare și binecuvintează semnul acesta al Sfintei Cruci și dă-i puterea și tăria lemnului celui binecuvântat, care a fost stropit cu sfântul sânge al Preaiubitului Tău Fiu, ca să fie bisericii acesteia ce s-a zidit în numele (aici se pomenește hramul) acoperământ puternic, tare, apărare, izbăvire de toată reaua întâmplare, bunăcuviniță și înfrumusețare și semn înfricoșător pentru vrăjmașii cei văzuți și nevăzuți; iar pe cei ce vor intra în biserica aceasta și vor privi la această Sfântă Cruce și se vor închina ei la trecerea prin fața bisericii, binecuvintează-i și apără-i cu puterea Sfintei Cruci și păzește-i totdeauna nevătămați de tot răul.

Așa Doamne, Dumnezeuul nostru, pe toți cei ce vor privi, cu credință, la semnul acesta și vor pomeni moartea cea mântuitoare a Domnului nostru Iisus Hristos, Fiul Tău, și se vor ruga Ție cu sânguință, auzi-i cu milostivire și-i miluiește cu iubire de oameni și le dăruiește sănătate cu zile îndelungate și-i învrednicește de împărăția Ta, cu darul și cu îndurările și cu iubirea de oameni a Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care ești binecuvântat, cu Preasfântul și Bunul și de viață Făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântărețul: Amin.

Preotul, luând busuiocul, îl înmoaie în apa sfințită și stropind cu ea Sfânta Cruce, zice:

Se binecuvintează și se sfințește semnul acesta al Sfintei Cruci, cu harul Sântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh.

Cântărețul: Amin (de 3 ori).

Și îndată se cântă Condacul acesta, glasul al 4-lea:

Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruiește-i, Hristoase Dumnezeule. Veselește cu puterea Ta pe dreptcredinciosul nostru popor, dăruiește-i lui biruință asupra potrivnicilor, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruință.

După aceea preotul face obișnuitul otpust, pomenind hramul bisericii și numele sfântului din acea zi.

Lucrătorii, luând Sfânta Cruce, o așază la locul ei, deasupra bisericii.

RUGĂCIUNE

la deschiderea bisericii pângărite de păgâni
sau de eretici

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeu nostru, Care ai arătat biserica noastră spre locuința Ta, prin venirea de viață făcătorului Tău Duh și prin cinstita ungere ce a sfințit pe prooroci și pe apostoli, apoi ai îngăduit ca să fie spurcată, pentru păcatele noastre, și

preaneprihănitul jertfelnic să fie pângărit de păgânii care nu cunosc numele cel prealăudat și măreț al slavei Tale (iar de este necinstit de eretici, zi așa: de tulburătorii ce au sfâșiat Biserica prin nesocotirea și defăimarea cinstitelor Evanghelii și a Tradițiilor apostolice, părintești și canonice), Însuși iarăși ne primește, cu ochi îndurători, pe noi, cei ce venim cu credință și din inimă mărturisim păcatele noastre cu cunoștință și pocăință, voind a-Ți aduce în acest loc jertfe curate și nesângeroase; curățește-o de întinăciunea ce i s-a făcut și arat-o plină de curătenia de mai înainte; Tu, Cel ce singur ești însăși curăția și sfințenia firească și Care singur poți a sfinți pe cei ce-și întorc inima către Tine și a ne curăți deplin de conștiința cea vicleană, de toată îndoiala și nepriceperea. Că Tu ești sfințirea noastră și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

ce se face la deschiderea bisericii în care din întâmplare a murit vreun om, sau vreo vită, sau a fătat aceasta

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne, Doamne Dumnezeu nostru, Care pentru bună-Statea Ta cea multă și negrăită ai binevoit ca biserica aceasta să se numească (numele hramului) spre locuința slavei Tale celei neapropiate și nedescrise, fiind sfințită cu lucrarea Preasfântului și de viață făcătorului Tău Duh, iar acum pentru mulțimea păcatelor noastre ai îngăduit a se spurca din întâmplarea morții neașteptate, ce a venit prin uneltirea diavolului

celui de la început ucigător de oameni, peste acest om, plăsmuit după chipul Tău (iar de a pierit vreo vită, zi așa: iar acum pentru mulțimea păcatelor noastre ai lăsat a se spurca prin uneltirea diavolească, cu moartea de vită necuvântătoare, care după sfântă legea Ta cea veche este necurată și nejertfită; iar de a fâtat vita, zi așa: iar acum după mulțimea păcatelor noastre ai învoit a se spurca prin uneltire diavolească, cu fătare de vită necuvântătoare, care după sfântă legea Ta cea veche este necurată și nejertfită), Însuți iarăși pentru mila Ta cea mare și nemăsurată, primind cererea noastră a păcătoșilor și nevrednicilor Tăi robi, adusă Ție cu adevărată credință, curățește locașul acesta și altarul din el, prin venirea Sfântului Tău Duh; și înnoiește-i lui harul de mai înainte spre laudă neîmpiedicată, spre aducerea bineprimită a jertfei celei nesângeroase, spre slava și lauda bunătății Tale. Așa Stăpâne al tuturor, Cel ce singur din fire ești curat și în totul sfânt și sfințești toate cu cuvântul Tău, și pe noi, care din toată inima Te laudăm pe Tine, curățește-ne de toată întinăciunea trupului și a sufletului, de cugete îndoielnice și de conștiință iscoditoare. Că Tu ești sfințirea noastră și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

ce se citește când s-a făcut vreo reparație
înăuntrul bisericii

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeu nostru, Care ai arătat biserica aceasta întru locaș Ție, prin venirea Sfântului și de viață făcătorului Tău Duh, întru cinstita ungere, care a sfințit pe prooroci și pe apostoli, îngăduind a intra în sfântul Tău altar

numai cei sfințiți de Tine; dar fiindcă această biserică sfințită întru numele Tău și întru cinstea (numele hramului) ajunsese a nu se mai putea săvârși în ea Sfintele Tale Taine, din pricina stricăciunii în care era, a trebuit a se preface prin alți oameni, care nu au asupră-le sfântul dar al preoției. Deci, socotind că, umblând prin ea, acești oameni nesfințiți poate vor fi săvârșit oarecare lucruri necuviincioase, care ar aduce vreo spurcăciune sfintei Tale biserici, venim acum cu credință și osârdie la Tine, Care ești adevărata curăție și sfințenie, și cu umilință ne rugăm, caută cu ochiul Tău cel milostiv și iarăși ne primește pe noi și curățește-o pe ea de întinăciunea ce i s-a întâmplat și o arată plină de curățenia și de sfințenia ce a avut mai înainte, ca să putem înălța în ea jertfe curate și fără de sânge; căci numai Tu singur poți să sfințești pe cei ce-și întorc inima către Tine, și să ne curățești pe noi în chip desăvârșit de sfatul viclean și de toată nepriceperea și îndoiala. Că Tu ești sfințirea noastră și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RÂNDUIALA
binecuvântării noului chivot în care se vor păstra
Dumnezeieștile Taine ale Domnului nostru
Iisus Hristos

Fiind pus noul chivot pe o masă cuviincios acoperită, în mijlocul bisericii, înaintea ușilor împărătești, preotul iese din altar prin ușile împărătești, îmbrăcat în epitrahil și felon, cu cădelnița și, tămâind cruciș chivotul, începe după obicei:

Binecuvântat este Dumnezeuul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne miluiește (de 12 ori), Slavă... Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori).

PSALMUL 131

Adu-Ți aminte, Doamne, de David și de toate blândețile lui. Cum s-a jurat Domnului și a făgăduit Dumnezeului lui Iacob: Nu voi intra în locașul casei mele, nu mă voi sui pe patul meu de odihnă; nu voi da somn ochilor mei și genelor mele dormitare și odihnă tâmpelor mele, până ce nu voi afla loc Domnului, locaș Dumnezeului lui Iacob. Iată, am auzit de chivotul Legii; în Efrata l-am găsit, în țarina lui Iaar. Intra-vom în locașurile Lui, închina-ne, vom la locul unde au stat picioarele Lui. Scoală-Te, Doamne, întru odihna Ta, Tu și chivotul sfințirii Tale. Preoții Tăi se vor îmbrăca cu dreptate și cuvioșii Tăi se vor bucura. Din pricina lui David, robul Tău, să nu întorci fața unsului Tău. Juratu-S-a Domnul lui David adevărul, și nu-l va lepăda. Din rodul pântecelui tău voi pune pe scaunul tău, de vor păzi fiii tăi legământul Meu și mărturiile acestea ale Mele, în care îi voi învăța pe ei, și fiii lor vor șede până în veac pe scaunul tău. Că a ales Domnul Sionul, și l-a ales ca locuință Lui. Aceasta este odihna Mea în veacul veacului. Aici voi locui, că l-am ales pe el. Roadele lui le voi binecuvânta foarte; pe săracii lui îi voi sătura cu pâine. Pe preoții lui îi voi îmbrăca cu mântuire și cuvioșii lui cu bucurie se vor bucura. Acolo voi face să răsără puterea lui David; gătit-am făclie unsului Meu. Pe vrăjmașii lui îi voi îmbrăca cu rușine, iar pe dânsul va înflori sfințenia Mea.

Slavă... Și acum... Aliluia (de 3 ori). Diaconul: Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne miluiește.

Iar preotul citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeuul nostru, Care ai scaun cerul și așternut picioarelor Tale pământul, deși toată făptura nu Te poate cuprinde, nici mintea îngerească și omenească nu poate cuprinde și spune după vrednicie mărirea slavei Tale; dar, pentru milostivirea milei și a iubirii Tale de oameni, ai binevoit a Te

cuprinde în chip de negrăit în pântecele Fecioarei, și Dumnezeu fiind Te-ai făcut om adevărat; și pentru ca să măntuiești pe om, ai dat credincioșilor spre mâncare Trupul și Sângele Tău, sub forma văzută a pâinii și a vinului; căci, deși ca Dumnezeu ești pretutindenea și toate le împlinești, dar ca Dumnezeu și om în cer de-a dreapta Tatălui șezi, iar pe pământ cu adevărat voiești a fi numai întru Preasfintele Taine ale Trupului și ale Sângelui Tău; pentru aceea acum cu umilință Te rugăm, caută cu milă la rugăciunea noastră și la vasul acesta, ce s-a făcut întru slava Ta, și trimite asupra lui binecuvântarea Ta cea cerească; binecuvintează-l, curățește-l și sfințește ca să fie el vrednic locaș și mormânt nou și păstrător al Sfintelor și de viață făcătoarelor Taine, ale preasfântului Trup și scumpului Tău Sânge. Că Tu ești sfințirea noastră și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Preotul: Pace tuturor. Strana: Și duhului tău. Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați. Strana: Ție, Doamne.

Iar preotul citește în taină această

Rugăciune

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeul nostru, pleacă urechea Ta și mă auzi, Cel ce din milă și iubire față de oameni Te-ai făgăduit a petrece cu noi nedespărțit până la sfârșitul veacului, trimite harul Preasfântului Tău Duh, și prin stropirea cu această apă sfințită binecuvintează și sfințește vasul acesta, ce este făcut spre păstrarea Dumnezeieștilor Taine ale Trupului și ale Sângelui Tău. Că Tu ești Cel ce binecuvintezi și sfințești toate, Hristoase

Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Iar preotul, luând apă sfințită, stropește cu ea chivotul, zicând:

Se sfințește chivotul acesta, cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin (de trei ori).

Și făcând obișnuitul otpust al zilei, ia chivotul cel sfințit și-l duce pe Sfânta masă și pune în el Dumnezeieștile Taine.

RÂNDUIALA binecuvântării îmbrăcămintelor și acoperămintelor dumnezeiescului prestol și al jertfelnicului

Fiind puse îmbrăcămintele și acoperămintele pe o masă așezată înaintea ușilor împărătești, împreună cu un vas cu apă sfințită, iese preotul din altar, îmbrăcat în epitrahil și felon, și, tămâind cruciș, începe după obicei: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori).

PSALMUL 92

Domnul a împărățit, întru podoabă S-a îmbrăcat; îmbrăcatu-S-a Domnul întru putere și S-a încins, pentru că a întărit lumea care nu se va clinti. Gata este scaunul Tău de atunci, din veac ești Tu. Ridicat-au râurile, Doamne, ridicat-au râurile glasurile lor, ridicat-au râurile valurile lor; dar mai mult decât glasul apelor clo-cotitoare, mai mult decât zbugiumul neasemuit al mării, minunat este, întru cele înalte, Domnul. Mărturiile Tale s-au adevărit foarte. Casei Tale se cuvine sfințenie, Doamne, întru lungime de zile.

Slavă... Și acum... Aliluia (de 3 ori). Diaconul: Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne miluiește.

Iar preotul citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeu, Părinte atotțiitorule, Care ai poruncit pe muntele Sinai legiuitorului Tău, robului Tău Moise, a face deosebite înfrumusețări, acoperăminte și mahrame, spre a fi folosite la slujbele Cortului mărturiei și ale legiuitului Tău jertfelnic, precum atunci pe acelea cu milostivire primindu-le le-ai sfințit prin mâna lui Aaron, și acum pe acestea, cu sârguință Te rugăm ca, primindu-le cu milostivire, să le binecuvintezi, să le curățești și să le sfințești cu Duhul Tău cel Sfânt, prin mâna mea a păcătosului, făcându-le a fi vrednice spre acoperirea și învelirea dumnezeiescului prestol și a jertfelnicului iubitului Tău Fiu, al Domnului nostru Iisus Hristos. Că de la Tine de sus vine toată darea cea bună și tot darul desăvârșit și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Preotul: Pace tuturor. Strana: Și duhului Tău. Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Iar preotul, plecând capul, citește această

Rugăciune

Domnului să ne rugăm.

Pleacă, Doamne, urechea Ta și auzi-mă pe mine nevrednicul robul Tău; și aceste acoperăminte ce s-au făcut spre trebuința sfântului altar și a jertfelnicului Hristosului Tău, prin

stropirea cu această apă sfințită, binecuvintează-le, curățește-le și le sfințește cu harul Tău cel atotsfințitor. Că Tu ești Cel ce binecuvintezi și sfințești toate, Dumnezeu nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Și îndată preotul stropește acoperămintele, zicând:

Se sfințesc acoperămintele acestea cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin (de trei ori).

Și făcând obișnuitul otpust, le ia preotul însuși și acoperă cu ele prestolul și jertfelnicul.

RÂNDUIALA

sfințirii vaselor de slujbă: discul, potirul, steluța,
lingurița, fiecare deosebi

Preotul face început: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori).

PSALMUL 22

Domnul mă paște și nimic nu-mi va lipsi. La loc cu pășune, acolo m-a sălășluit; la apa odihnei m-a hrănit. Sufletul meu l-a întors, povățuitu-m-a pe cărările dreptății, pentru numele Lui. Că de voi și umbla în mijlocul morții, nu mă voi teme de rele; că Tu cu mine ești. Toiașul Tău și varga Ta, acestea m-au mângâiat.

Gătit-ai masă înaintea mea, împotriva celor ce mă necăjesc; uns-ai cu untdelemn capul meu și paharul Tău este adăpându-mă ca un puternic. Și mila Ta mă va urma în toate zilele vieții mele, ca să locuiesc în casa Domnului, întru lungime de zile.

Rugăciunea pentru sfințirea discului

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Arhiereul sau preotul citește rugăciunea aceasta:

Stăpâne atotțiitorule, Doamne Dumnezeu nostru, Cel ce ai dat lege lui Moise și rânduieli pentru slujbă, și ai poruncit a se face și a se sfinți în templu, spre slava preasfântului Tău nume, vase de aur și argint, spre a se aduce Ție, Adevăratului Dumnezeuului nostru, multe feluri de jertfe care au fost umbră și închipuirea jertfei adevărate și fără de sânge de acum, pe care ai poruncit să o facem noi și să o sfințim, Tu Însuși și acum, Iubitorule de oameni Doamne, binecuvintează discul acesta și îl sfințește pe dânsul cu puterea, cu lucrarea și harul Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, ca să se aducă Ție pe el jertfa cea adevărată, vie, fără de sânge și curățitoare, precuratul Trup al marelui Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Fiul Tău, Care pentru noi și pentru a noastră mântuire, o dată, S-a adus pe Sine pe Cruce, ca pe un jertfelnic, jertfă bineprimită Ție, Dumnezeuului și Părintelui. Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea pentru sfințirea potirului

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Arhiereul sau preotul citește rugăciunea aceasta:

Stăpâne atotțiitorule, Doamne Dumnezeul părinților
 Snoștri, Ție ne rugăm și pe Tine Te chemăm și cu smerenie
 cerem: trimite harul Preasfântului, a-toate-sfințitorului și de
 viață făcătorului Tău Duh peste potirul acesta și îl binecuvin-
 tează și îl curățește și îl sfințește pe el, precum ai binecuvântat
 și ai sfințit paharul preotului Tău Melchisedec și paharul
 sfinților Tăi apostoli la Cina Hristosului Tău; și îl fă să fie vred-
 nic de jertfelnicul Tău, ca să se aducă în el Ție, Dumnezeului și
 Părintelui celui milostiv, jertfă fără de sânge, Trupul și Sângele
 Unuia-Născut Fiului Tău, al Domnului, Dumnezeului și Mântui-
 torului nostru Iisus Hristos, cu Care Ție și Preasfântului și
 bunului și de viață făcătorului Tău Duh se cuvine toată slava,
 cinstea și închinăciunea, acum și pururea și în vecii vecilor.
 Amin.

Preotul: Pace tuturor. Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Iar preotul, plecându-și capul, zice în taină această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, caută acum spre rugăciunea
 mea, a nevrednicului robului Tău, și trimite bogăția
 binecuvântării Tale spre vasele acestea și le sfințește pe ele cu
 Duhul Tău cel Sfânt, prin stropirea cu această apă sfințită, ca să
 fie vrednice a cuprinde preasfântul Trup și cinstitul Sânge al
 Hristosului Tău. Că Tu ești izvorul sfințirii și Ție se cuvine toată

slava, cinstea și închinăciunea, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău, și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și stropește vasele cu aghiasmă, zicând:

Se sfințesc vasele acestea cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Rugăciunea pentru sfințirea steluței

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Arhiereul sau preotul citește rugăciunea aceasta:

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, Cel ce Te-ai născut din Fecioară în peșteră și pe magi prin stea către închinăciunea Ta i-ai povățuit, Te rugăm acum cu smerenie, trimite binecuvântarea Ta cea cerească spre steluța aceasta și o binecuvintează și o sfințește pe ea, ca să fie vas vrednic spre slujirea Sfintelor Tale Taine și spre pomenirea și slava dumnezeiescului Tău Trup cel născut din Fecioară.

Că Tu ești Cel ce toate le binecuvintezi și le sfințești, Hristoase Dumnezeuul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și îndată stropește steluța cu aghiasmă, zicând:

Se sfințește steluța aceasta, cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea pentru sfințirea linguriței

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Arhiereul sau preotul citește rugăciunea aceasta:

Doamne, Dumnezeule atotțiitorule, Cel ce, prin cărbunele cel luat cu cleștele de unul din serafimi, ai curățit buzele proorocului prin atingere și așa ai preînchipuit puterea dumnezeieștilor Taine, ale Trupului și Sângelui Hristosului Tău, caută acum cu milostivire spre rugăciunea noastră și trimite binecuvântarea Ta cea cerească peste lingurița aceasta și o binecuvintează și o sfințește pe ea, ca să fie vas vrednic spre luarea și darea preasfântului Trup și a scumpului Sânge al Hristosului Tău, Care se va da prin lingurița aceasta credinciosului Tău popor, spre curățirea de toată întinăciunea și spre iertarea păcatelor. Că Tu ești izvorul sfințirii și dătătorul tuturor bunătăților, și Ție slavă și închinăciune înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și stropește lingurița cu aghiasmă, zicând:

Se sfințește lingurița aceasta cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

SPRE ȘTIINȚĂ: ori de câte ori vasele acestea se vor înnoi sau se vor curăți cu mână nesfințită, de atâtea ori cu binecuvântare și sfințire, așa cum s-a arătat mai înainte, se cuvine a le sfinți; iar într-alt chip de vei face, de moarte vei greși, ca un batjocoritor al Tainelor lui Hristos.

Rugăciunea sfințirii acoperămintelor

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Arhiereul sau preotul citește rugăciunea aceasta:

Doamne, Dumnezeule atotțiitorule, Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină și îmbraci cerul cu nori și acoperi cu ape cele mai de deasupra ale lui, Te rugăm cu smerenie, caută

acum spre smerita noastră rugăciune și trimite binecuvântarea Ta cea cerească peste acoperământul (acoperămintele) acesta și-l binecuvintează și-l sfințește ca să fie vrednic pentru acoperirea Sfințelor și dumnezeieștilor Taine, ale Trupului și Sângelui Hristosului Tău, cu Care ești binecuvântat, cu Preasfântul și bunul și de-viață-făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și stropește acoperămintele cu aghiasmă, zicând:

Se sfințește acoperământul (acoperămintele) acesta(ea) cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Apoi se face obișnuitul sfârșit.

RÂNDUIALA
sfințirii altor obiecte pentru cult, precum cădelnița,
cățuia, vasul pentru anafură, copia, vasele
pentru vin și apă

Preotul face obișnuitul început: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori).

PSALMUL 25

Judecă-mă, Doamne, că eu întru nerăutate am umblat și în Domnul nădăduind, nu voi slăbi. Cercetează-mă, Doamne, și mă cearcă; aprinde rărunchii mei și inima mea. Că mila Ta este înaintea ochilor mei, și bine mi-a plăcut adevărul Tău.

Nu am șezut în adunarea deșertăciunii, și cu călcătorii de lege nu voi intra. Urât-am adunarea celor ce viclenesc, și cu cei necredincioși nu voi șede. Spăla-voi întru celc nevinovate mâinile mele și voi înconjura jertfelnicul Tău, Doamne, ca să aud glasul laudei Tale și să spun toate minunile Tale. Doamne, iubit-am bunăcuviința casei Tale și locul sălășluirii slavei Tale. Să nu pierzi cu cei necredincioși sufletul meu, și cu vărsătorii de sânge viața mea, întru ale căror mâini sunt fărâdelegi, și dreapta căroră e plină de daruri. Iar eu întru nerăutatea mea am umblat; izbăvește-mă, Doamne, și mă miluiește, că piciorul meu a stat întru dreptate; întru adunări Te voi binecuvânta, Doamne.

După aceea: Slavă..., Și acum..., Aliluia (de 3 ori), Slavă Ție, Dumnezeu. Diaconul: Domnului să ne rugăm. Cântărețul: Doamne miluiește.

Iar preotul citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeu, atotțiitorule, Dumnezeuul părinților noștri, Care prin Apostolul Pavel, vasul cel ales al Tău, ne-ai spus că toată zidirea Ta este bună și nimic nu este de lepădat din cele sfințite prin cuvântul Tău cel dumnezeiesc și prin rugăciuni, Ție ne rugăm, caută acum cu milostivire și spre smerita noastră rugăciune și spre vasul acesta, pe care l-a făcut robul Tău (N) pentru slava preasfântului Tău nume și pentru slujirea sfântului Tău jertfelnic; binecuvîntează-l și-l sfințește, și spre slujba sfântului Tău altar vrednic îl arată, prin milostivirea binecuvântării Tale celei cerești și prin rugăciunea noastră a nevrednicilor Tăi robi slujitori; și celor ce au făcut aceasta le dăruiește, prin harul Tău cel ceresc, har și iertare păcatelor și fă-i părtași împărăției Tale. Că Tu ești Dumnezeuul milei și al îndurărilor și al iubirii de oameni și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și bunului și de viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor. Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Și preotul citește în taină această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeuul nostru, cu smerenie ne rugăm, caută spre rugăciunea noastră și trimite binecuvântarea Ta peste vasul acesta și prin stropirea cu această apă sfințită, binecuvintează-l și-l sfințește ca să fie vrednic slujbei sfântului altar. Că Tu ești sfințirea noastră și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și bunului și deviață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul stropeste obiectul cu aghiasmă, zicând:

Se sfințește (numește vasul) acesta cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Și îndată se face obișnuitul sfârșit.

RÂNDUIALA sfințirii noilor veșminte: stiharul, epitrahilul, felonul, mânecuțele și orarul diaconesc

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori).

PSALMUL 132

Iată acum ce este bun și ce este frumos, decât numai a locui frații împreună! Aceasta este ca mirul pe cap, care se coboară pe barbă, pe barba lui Aaron, care se coboară pe marginea veșmintelor lui. Aceasta este ca roua Ermonului, ce se

coboară pe munții Sionului, că unde este unire acolo a poruncit Domnul binecuvântarea și viața, până în veac.

Slavă... Și acum... Aliluia (de 3 ori). Diaconul: Domnului să ne rugăm.
Cântărețul: Doamne miluiește.

Preotul citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeu atotțiitorule, Cel ce din început lucrezi toate cele de folos neamului omenesc și ai voit a se face biserici de mână omenească în numele Tău și pe acestea spre slava Ta le-ai sfințit și le-ai numit loc al sălășluirii Tale, și ai poruncit robului Tău Moise să facă veșminte arhieresti și preoțești și alte feluri de podoabe spre bunăcuviința și frumusețea sfântului Tău altar, auzi cu milostivire rugăciunea noastră, și veșmintele acestea (numește veșmintele ce se sfințesc), care s-au făcut în cinstea și preaslăvirea preasfântului Tău nume și spre podoaba și bunăcuviința slujitorilor sfântului Tău altar și al Sfintelor Tale Taine, binecuvintează-le, curățește-le și le sfințește prin mine smeritul și nevrednicul Tău rob, ca vrednice să se arate la slujirea Sfintelor Tale Taine, și la toată preaslăvirea preasfântului Tău nume, și să fie preoților ce vor sluji cu ele spre izbăvire și acoperământ de toată uneltirea și sminteala vrăjmașului, spre a Ta bună plăcere și spre câștigarea harului și milostivirii Tale. Cu harul și cu iubirea de oameni a Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care ești binecuvântat, și cu Preasfântul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor. Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.
Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Și preotul citește această

Rugăciune

Stăpâne, Dumnezeule atotțiitorule, Dătătorul tuturor S**bu**nătăților, izvorul sfințeniei, caută spre rugăciunea noastră și spre veșmintele acestea, ca să fie spre întrarmarea, spre podoaba și bunăcuviința preoților Tăi slujitori, cu harul Preasfântului Tău Duh; și prin stropirea cu această apă sfințită, binecuvântate și sfințite le arată, și pe cei ce se vor îmbrăca să slujească Sfintele Tale Taine, fă-i vrednici și totdeauna bineplăcuți Ție. Că Tu ești sfințirea noastră și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și îndată stropește veșmântul cu aghiasmă, zicând:

Se sfințește veșmântul (veșmintele) acesta(ea) cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Apoi se face obișnuitul sfârșit.

RÂNDUIALA sfințirii icoanelor Domnului nostru Iisus Hristos și ale Praznicelor împărătești

Se pune icoana pe masă în mijlocul bisericii, iar preotul se îmbracă cu epitrahilul și felonul și, cădînd cruciș, zice: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Doamne miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori).

PSALMUL 88

Milele Tale, Doamne, în veac le voi cânta. Din neam în neam voi vesti adevărul Tău cu gura mea, că pe veci ai întemeiat mila și ai așezat în ceruri adevărul Tău, când ai zis: «Făcut-am legământ cu aleșii Mei, juratu-M-am lui David, robul Meu: Până în veac voi întări seminția ta și voi zidi din neam în neam scaunul tău». Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne, și adevărul Tău, în adunarea sfinților. Că cine va fi asemenea Domnului în nori și cine se va asemăna cu Domnul între fiii lui Dumnezeu? Dumnezeu cel preaslăvit în sfatul sfinților, mare și înfricoșător este peste cei dimprejurul Lui. Doamne, Dumnezeul puterilor, cine este asemenea Ție? Tare ești, Doamne, și adevărul Tău împrejurul Tău. Tu stăpânești puterea mării și mișcarea valurilor ei Tu o potolești. Tu ai smerit ca pe un rânit pe cel mândru; cu brațul puterii Tale ai risipit pe vrăjmașii Tăi. Ale Tale sunt cerurile și al Tău este pământul; lumea și plinirea ei Tu le-ai întemeiat. Miazănoapte și miazăzi Tu ai zidit; Taborul și Ermonul în numele Tău se vor bucura. Brațul Tău este cu putere. Să se întărească mâna Ta, să se înalțe dreapta Ta. Dreptatea și judecata sunt temelie scaunului Tău. Mila și adevărul vor merge înaintea feței Tale. Fericit este poporul care cunoaște strigăt de bucurie; Doamne, în lumina feței Tale vor merge, și în numele Tău se vor bucura toată ziua, și întru dreptatea Ta se vor înălța. Că lauda puterii lor Tu ești și întru bunăvreața Ta se va înălța puterea noastră.

Apoi: Slavă... Și acum..., Aliluia (de 3 ori). Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Iar preotul citește această

Rugăciune

Doamne atotțiitorule, Dumnezeul părinților noștri, Cel ce, voind să scapi pe poporul Tău, pe Israel, din înșelăciunea slujirii idolești și să-l ai pururea neabătut în cunoașterea și slujirea Ta, unul adevăratul Dumnezeu, cu îngrozire l-ai oprit să nu-și facă lui chip și asemănare potrivnică Ție, adevăratului Dumnezeu, la care să se închine și să slujească ca lui Dumnezeu; și iarăși ai poruncit prin Moise să se pună în cortul Legii Tale celei dintâi, asemănări și chipuri, adică, doi heruvimi de aur pe chivotul mărturiei și doi la colțurile curățitorului, iar pe cata-peteasmă, mulțime de heruvimi cusuți, prin care să se slăvească

nu numele dumnezeilor celor mincinoși și străini, ci numele cel de mare cuviință și preasfânt al Tău, unul adevăratul Dumnezeu; apoi prin Solomon ai pus în altar doi heruvimi de lemn de chiparos ferecați cu aur; și ai poruncit ca chivotul în care erau tablele cele de piatră, năstrapa de aur și toiagul lui Aaron, care arătau petrecerea Ta acolo cu oamenii și pomenirea slăvitelor Tale minuni și binefaceri să se cinstească cu frică, cu cutremur și cu închinăciune cuvenită lui Dumnezeu și să se facă tămâieri și rugăciuni înaintea lor; iar cinstea aceea ai primit-o cu îndurare ca și cum ar fi fost adusă Ție Însuți; iar la plinirea vremii ai trimis pe Unul-Născut Fiul Tău, Domnul nostru Iisus Hristos, Cel născut din femeie, din pururea Fecioara Maria, Care, luând chip de rob și asemenea oamenilor făcându-Se, a zugrăvit icoana cea nefăcută de mână a preacuratului Său chip, punând mahrama pe sfânta Sa față și a trimis-o lui Avgar, domnul Edesei, și prin ea l-a vindecat de neputința lui; și tuturor care se apropiau de ea cu credință și i se închinau le da, prin minuni, nenumărate vindecări și multe faceri de bine.

Și noi, dar, o, bunule Stăpâne, Atotțiitorule, această icoană a preaiubitului Tău Fiu, în aducerea aminte a întrupării, a tuturor minunilor celor slăvite și a binefacerilor arătate neamului omenesc prin venirea Sa ca om pe pământ, am pus-o cu cinste înaintea slavei Tale, nu îndumnezeind-o, ci știind că cinstea icoanei se suie la cel zugrăvit pe ea. Și căzând, cu sârguință ne rugăm: caută cu îndurare spre noi și spre icoana aceasta, și pentru întruparea și arătarea Unuia-Născut Fiului Tău, în a Cărui pomenire am zugrăvit-o, trimite asupra ei binecuvântarea Ta cea cerească și harul Preasfântului Duh și binecuvintează-o și sfințește-o și dă-i ei putere tămăduitoare și de toate meșteșugirile diavolești izgonitoare. Uplete-o de binecuvântarea și puterea sfântului chip cel nefăcut de mână, pe care cu îndestulare

le-a câștigat prin atingerea de preasfânta și preacurata față a iubitului Tău Fiu; ca prin ea să se lucreze puteri și minuni pentru întărirea dreptei credințe și pentru mântuirea credinciosului Tău popor; ca toți care înaintea ei ne vom închina Ție, Celui întru toate puternic, și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului Duh, și cu credință Te vom chema și ne vom ruga, auziți să fim și mila iubirii Tale de oameni să aflăm și har să câștigăm, că Tu ești sfîntirea noastră și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor. Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Preotul citește în taină această

Rugăciune

Ia aminte, Doamne Dumnezeu meu, din sfântul locaș și de pe scaunul slavei împărăției Tale, și cu îndurare trimite binecuvântarea Ta cea sfântă spre icoana aceasta; și prin stropirea cu această apă sfîntită, binecuvintează-o și sfîntește-o pe ea; dă-i ei putere de tămăduire a toată durerea și neputința; fă-o izgonitoare de toate uneltirile diavolești pentru toți care cu credință către ea vor alerga și înaintea ei Ție se vor închina și se vor ruga; și pururea auzită și bineprimită fie rugăciunea lor. Cu harul și cu îndurările și cu iubirea de oameni a Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care împreună ești binecuvântat, cu Preasfântul și bunul și de-viață-făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și preotul, stropind icoana cu apă sfîntită, zice:

Se sfîntește icoana aceasta (sau: icoanele acestea) cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfîntită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

După aceea, cădind icoana și închinându-i-se, cântă troparul acesta, glasul al 2-lea:

Prea curatului Tău chip ne închinăm, Bunule, cerând iertare greșealelor noastre, Hristoase Dumnezeule, pentru că de bunăvoie ai voit cu trupul să Te răstignești pe cruce, ca să izbăvești din robia vrăjmașului pe cei ce i-ai zidit. Pentru aceea strigăm Ție cu mulțumire: toate le-ai umplut de bucurie, Mântuitorul nostru, Cel ce ai venit să mântuiești lumea.

Și sărutând chipul, zice: Slavă..., Și acum..., glasul al 2-lea:

Chipul Tău cel dumnezeiesc pe icoană închipuindu-l noi, Hristoase Dumnezeule, nașterea Ta cea din Fecioară luminat o cunoaștem, și minunile Tale cele negrăite și răstignirea Ta cea de bunăvoie pomenind, le propovăduim; cu acestea demonii se gonesc și cei rău-credincioși în necazuri cu frică se tânguiesc, ca niște împreună-părtași cu ei.

Și îndată preotul face sfârșitul acesta:

Cel ce cu negrăită purtare de grijă, mai înainte de patima Sa cea de bunăvoie, a voit a închipui pe mahramă chipul cel nefăcut de mână al feței Sale celei dumnezeiești și omenești, Hristos, Adevăratul Dumnezeuul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale și ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și iubitor de oameni. Amin.

RÂNDUIALA sfințirii icoanelor Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu

Preotul face începutul precum s-a arătat mai sus la binecuvântarea icoanei Domnului nostru Iisus Hristos, până la citirea psalmului.

PSALMUL 44

Cuvânt bun răspuns-a inima mea; grăi-voi cântarea mea Împăratului. Limba mea este trestie de scriitor ce scrie iscusit. Împodobit ești cu frumusețea mai mult decât fiii oamenilor; revărsatu-s-a har pe buzele tale. Pentru aceasta te-a binecuvântat pe tine Dumnezeu, în veac. Încinge-te cu sabia ta peste coapsa ta, puternice, cu frumusețea ta și cu strălucirea ta. Încordează-ți arcul, propășește și împărățește, pentru adevăr, blândețe și dreptate, și te va povățui minunat dreapta ta. Săgețile tale ascuțite sunt, puternice, în inima dușmanilor împăratului; popoarele sub tine vor cădea. Scaunul Tău, Dumnezeule, în veacul veacului, toiag de dreptate, toiagul împărăției Tale. Iubit-ai dreptatea și ai urât fărâdelegea; pentru aceasta Te-a uns pe Tine, Dumnezeul Tău, cu untdelemnul bucuriei, mai mult decât pe părtașii Tăi. Smirna și aloca îmbălsămează veșmintele Tale; din palate de fildeș cântări de alăută Te veselesc; fiice de împărați întru cinstea Ta; șezut-a împărăteasa de-a dreapta Ta, îmbrăcată în haină aurită și prea înfrumusețată. Ascultă, fiică, și vezi și pleacă urechea ta și uită poporul tău și casa părintelui tău, că a dorit Împăratul frumusețea ta, că El este Domnul tău. Și se vor închina Lui fiicele Tirului cu daruri, feței tale se vor ruga mai-marii poporului. Toată slava fiicei Împăratului este înăuntru, îmbrăcată cu țesături de aur și prea înfrumusețată. Aduce-se-vor Împăratului fecioare în urma ei, prietenele ei se vor aduce Ție. Aduce-se-vor întru veselie și bucurie, aduce-se-vor în palatul Împăratului. În locul părinților tăi s-au născut ție fii; pune-i-vei pe ei căpetenii peste tot pământul. Pomeni-vor numele tău în tot neamul; pentru aceasta popoarele te vor lăuda în veac și în veacul veacului.

Apoi: Slavă... Și acum..., Aliluia(de 3 ori). Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Iar preotul citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, Care ai voit ca Fiul și Cuvântul Tău cel împreună veșnic și de o ființă să Se întrupeze din preacurata și pururea Fecioara Maria, și prin preacurată nașterea Lui din ea făcând-o pe dânsa Născătoare de

Dumnezeu, ai făcut-o mijlocitoare, rugătoare și ajutătoare tuturor credincioșilor, caută acum asupra noastră, care cu umilință Te rugăm și care o numim pe dânsa și o credem a fi cu adevărat Născătoare de Dumnezeu și cu credință o chemăm în rugăciunea cea către Tine. Prin rugăciunile ei fă să fie auzite cererile și rugăciunile noastre și trimite harul Preasfântului Tău Duh asupra icoanei acesteia, pe care robii Tăi au făcut-o în cinstea și pomenirea ei. Binecuvintează-o cu binecuvântarea Ta cea cerească și-i dă ei puterea și tăria facerii de minuni. Fă-o vindecătoare și izvor de tămăduiri tuturor celor ce în dureri se vor pleca în fața ei și vor cere de la Tine ajutor prin Născătoarea de Dumnezeu. Și pe toți care înaintea acestei icoane vor cinsti după vrednicie pe preabinecuvântata Fecioară și Maică a Domnului nostru Iisus Hristos, preaiubitul Tău Fiu, și ca pe o mijlocitoare a neamului creștinesc o vor chema în rugăciunea către Tine și în ajutor la nevoile și necazurile lor, învrednicește-i să dobândească izbăvire, apărare și grabnic ajutor. Dă-le lor cu milostivire iertare de greșeale, și degrab să primească harul cerut de la Tine și să afle mila dorită de la iubirea Ta de oameni și părtași împărăției să fie cu îndurările Celui ce S-a născut dintr-înșă cu trupul, ale Unuia-Născut Fiului Tău, Dumnezeului celui întrupat și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, cu Care ești binecuvântat, cu Preasfântul și bunul și de-viață-făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor. Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Iar preotul citește această

Rugăciune

Stăpâne Dumnezeule, Părinte atotțiitorule, Care ai voit a Salege din tot neamul omenesc pe preacurata porumbiță și nepătata mielușea, pe pururea Fecioara Maria, ca să fie maică Unuia-Născut Fiului Tău, și ai sfințit-o spre sălaș Lui prin

venirea Preasfântului Duh, și ai făcut-o mai mărită și mai cinstită decât heruvimii și serafimii, și mijlocitoare mai mărită decât toată făptura și rugătoare pentru neamul omenesc, prin rugăciunile și mijlocirea ei binecuvintează și sfințește cu harul Tău, prin stropirea cu această apă sfințită, icoana aceasta, alcătuită în cinstea și pomenirea ei și pentru slava Celui născut dintr-însa, a Fiului Tău cel Unul-Născut și de o ființă, și pentru a Ta, Părintele Lui cel fără de început, și a Preasfântului și bunului și de-viață făcătorului Tău Duh. Arat-o tuturor, care cu credință se vor ruga înaintea ei, vindecătoare de neputințele cele sufletești și trupești și liberare și acoperământ puternic de toate bătăniile vrăjmașilor; și fă să fie rugăciunile lor bineprimite la Tine. Cu îndurările Unuia-Născut Fiului Tău, Cel născut cu trupul dintr-însa, ale Domnului nostru Iisus Hristos, cu Care ești binecuvântat, cu Preasfântul și bunul și de-viață-făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi preotul stropește icoana cu aghiasmă, zicând:

Se sfințește icoana aceasta cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin (de trei ori).

Și îndată se cântă troparele acestea ale Născătoarei de Dumnezeu, glasul 1:

Sub milostivirea ta scăpăm, Născătoare de Dumnezeu Fecioară. Rugăciunile noastre nu le trece cu vederea în necazuri, ci din primejdii ne mântuiește, una curată și binecuvântată.

Născătoare de Dumnezeu Fecioară, bucură-te, ceea ce ești plină de dar, Marie, Domnul este cu tine. Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul pântecelui tău, că ai născut pe Mântuitorul sufletelor noastre.

Slavă... glasul 1:

De la sfântă icoana ta, Preacurată Născătoare de Dumnezeu, tămăduiri și vindecări se dau cu îmbelșugare tuturor celor ce se grăbesc la ea cu credință și cheamă din inimă apărarea ta. Pentru aceea cercetează și neputința mea, Fecioară, și cu milostivire vindecă-mi rănilile cele sufletești și trupești.

Și acum..., a Născătoarei, același glas:

Curată Fecioară, celor care cinstesc cu dragoste sfântă icoana ta și cu glas te mărturisesc adevărată Maică a lui Dumnezeu și cu credință se închină ție, arată-te păzitoare și mijlocitoare tare, depărtând de la dânșii tot răul, ca ceea ce toate le porți.

După aceea: Cuvine-se cu adevărat... Și sărutând icoana, preotul face sfârșitul obișnuit.

SPRE ȘTIINȚĂ SĂ FIE CĂ: dacă icoana va fi din praznicele Născătoarei de Dumnezeu, după sfințirea ei, mai întâi se cântă troparul și condacul praznicului, și apoi troparele arătate mai sus.

RÂNDUIALA sfințirii icoanei unuia sau a mai multor sfinți

Preotul face începutul precum s-a arătat la sfințirea icoanei Domnului nostru Iisus Hristos, până la citirea psalmului.

PSALMUL 138

Doamne, cercetatu-m-ai și m-ai cunoscut. Tu ai cunoscut șederea mea și sculara mea; Tu ai priceput gândurile mele de departe. Căderea mea și firul vieții mele Tu le-ai cercetat, și toate căile mele mai dinainte le-ai văzut. Că încă nu este cuvânt pe limba mea, și iată, Doamne, Tu le-ai cunoscut pe toate și pe cele din urmă

și pe cele de demult; Tu m-ai zidit și ai pus peste mine mâna Ta. Minunată este știința Ta, mai presus de mine; este înaltă și n-o pot ajunge. Unde mă voi duce de la Duhul Tău, și de la fața Ta unde voi fugi? De mă voi sui în cer, Tu acolo ești. De mă voi pogori în iad, de față ești. De voi lua aripile mele de dimineață, și de mă voi sălășlui la marginile mării, și acolo mâna Ta mă va povățui și mă va ține dreapta Ta. Și am zis: Poate întunericul mă va acoperi și se va face noapte lumina dimprejurul meu. Dar întunericul nu este întuneric la Tine și noaptea ca ziua va lumina. Cum este întunericul ei, așa este și lumina ei. Că Tu ai zidit rărunchii mei, Doamne, Tu m-ai alcătuit în pântecul maicii mele. Te voi lăuda, că sunt o făptură așa de minunată. Minunate sunt lucrurile Tale și sufletul meu le cunoaște foarte. Nu sunt ascunse de Tine oasele mele, pe care le-ai făcut întru ascuns, nici ființa mea pe care ai auzit-o ca în cele mai de jos ale pământului. Cele nelucrate ale mele le-au cunoscut ochii Tăi și în cartea Ta toate se vor scrie; zi de zi se vor săvârși și nici una din ele nu va fi nescrisă. Iar eu am cinstit foarte pe prietenii Tăi, Dumnezeu, și foarte s-a întărit stăpânirea lor. Și-i voi număra pe ei și mai mult decât nisipul se vor înmulți. M-am sculat și încă sunt cu Tine. O, de ai ucide pe păcătoși, Dumnezeu! Bărbați vărsători de sânge, depărtați-vă de la mine! Aceștia Te grăiesc de rău, Doamne, și vrăjmașii Îți hulesc numele. Oare, nu pe cei ce Te urăsc pe Tine, Doamne, am urât și asupra vrăjmașilor Tăi m-am mahnit? Cu ură desăvârșită i-am urât pe ei și mi s-au făcut dușmani. Cercetează-mă, Doamne, și cunoaște inima mea; încercă-mă și cunoaște cărările mele și vezi de este calea fărâdelegii în mine și mă îndreptează pe calca cea veșnică.

Apoi: Slavă... Și acum... Aliluia (de 3 ori). Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Iar preotul citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeu atotțitorule, Dumnezeu părinților noștri, Care de demult în Legea Veche ai poruncit să se facă în Cortul mărturiei asemănare de heruvimi din lemn și din aur și de lucru cusut; Care și acum chipurile și asemănările sfinților plăcuți Ție nu le lepezi, ci le primești, pentru ca robii Tăi credincioși, privind la ele, să Te preaslăvească pe Tine, Care i-ai preamărit, și să se nevoiască a fi următori vieții și faptelor prin care aceia s-au învrednicit a dobândi harul Tău și

împărăția Ta, Ție ne rugăm, caută și acum la această icoană (sau: la icoanele acestea) care s-a închipuit și s-a zugrăvit în cinstea și pomenirea sfântului Tău (sau: a sfinților Tăi) (N), și cu binecuvântarea Ta cea cerească binecuvintează-o și sfințește-o. Și tuturor celor ce o vor cinsti, se vor închina și se vor ruga Ție înaintea ei și vor chema în rugăciunea către Tine pe Sfântul (N), să le fii ascultător, milostiv și dătător darnic de tot binele, mântuindu-i de toată supărarea și nevoia și de toate durerile sufletești și trupești, învrednicindu-i harului și milei ce vor dori de la Tine, pentru rugăciunile sfântului Tău (sau: sfinților Tăi) (N). Că Tu ești izvorul sfințirii, și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău, și Preasfântului și bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor. Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Iar preotul citește în taină această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeu nostru, Care ai zidit pe om după chipul și asemănarea Ta, iar prin neascultarea celui întâi-zidit făcându-se stricăcios, l-ai înnoit prin întruparea Hristosului Tău, Cel ce a luat chip de rob și cu asemănarea S-a făcut ca un om, și l-ai adus în întâia vrednicie între sfinții Tăi, a căror închipuire cu evlavie cinstind, cinstim pe sfinții Tăi care sunt chipul și asemănarea Ta; iar pe ei cinstindu-i, pe Tine Te cinstim și Te slăvim ca pe chipul cel dintâi. Pentru aceea Te rugăm, trimite harul Tău și, prin stropirea cu această apă sfințită, binecuvintează și sfințește icoana aceasta (sau: icoanele acestea) pentru slava Ta, și în cinstea și pomenirea sfântului Tău (sau: sfinților Tăi) (N). Și pe toți care vor cinsti acest chip și vor aduce Ție rugăciunile lor înaintea lui, binecuvintează-i și-i învrednicește cu milostivire a afla har înaintea Ta. Cu harul și cu

îndurările și cu iubirea de oameni a Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care ești binecuvântat, cu Preasfântul și bunul și de-viață-făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și preotul stropește icoana cu aghiasmă, zicând:

Se sfințește icoana aceasta (sau: icoanele acestea) cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin (de trei ori).

Și îndată citește sau cântă troparul și condacul sfântului sau sfinților ale cărora sunt chipurile, și sărutând icoana cu cinste, face obișnuitul sfârșit, pomenind și pe sfântul a căruia este icoana.

RÂNDUIALA binecuvântării și sfințirii clopotului

Se atârână clopotul așa ca să poată fi stropit și pe dinafară și pe dinăuntru, mai înainte de a fi pus în clopotniță, pentru a-l binecuvânta cu această binecuvântare. Dacă slujește arhiereul, se îmbracă cu toate veșmintele arhieresti, sau numai cu mantia, cu epitrahilul, cu omoforul și mitra; iar dacă slujește numai preotul, se îmbracă cu epitrahilul și cu sfița; apoi iese din biserică și vine la clopot și acolo fiind pregătită apa sfințită pe o masă acoperită cuviincios, face începutul obișnuit: **Binecuvântat este Dumnezeuul nostru..., Împărate ceresc... (se cântă pe glasul al 6-lea) Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm (de 3 ori).**

PSALMUL 148

Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați-L pe El întru cele înalte. Lăudați-L pe El toți îngerii Lui, lăudați-L pe El toate puterile Lui. Lăudați-L pe El soarele și luna, lăudați-L pe El toate stelele și lumina. Lăudați-L pe El cerurile cerurilor și apa cea mai presus de ceruri să laude numele Domnului, că El a zis și s-au făcut, El a

poruncit și s-au zidit. Pusu-le-ai pe ele în veac și în veacul veacului; lege le-a pus și nu o vor trece. Lăudați pe Domnul toți cei de pe pământ, balaurii și toate adâncurile; focul, grindina, zăpada, gheața, viforul, toate îndepliniți cuvântul Lui; munții și toate dealurile, pomii cei roditori și toți cedrii; fiarele și toate animalele, târâtoarele și păsările cele zburătoare; împărații pământului și toate popoarele, căpeteniile și toți judecătorii pământului; tinerii și fecioarele, bătrânii cu tinerii să laude numele Domnului, că numai numele Lui s-a înălțat. Lauda Lui pe pământ și în cer. Se va înălța puterea poporului Lui. Cântare tuturor cuvioșilor Lui, fiilor lui Israel, poporului ce se apropie de El.

Apoi P S A L M U L 150

Lăudați pe Domnul întru sfinții Lui; lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui. Lăudați-L pe El întru puterile Lui; lăudați-L pe El după mulțimea slavei Lui. Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță; lăudați-L pe El în psaltire și în alăută. Lăudați-L pe El în timpane și în horă; lăudați-L pe El în strunc și în organe. Lăudați-L pe El în chimvale bine răsunătoare; lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul.

După aceea: Slavă... Și acum..., Aliluia (de 3 ori).

Diaconul zice ectenia aceasta: Cu pace Domnului să ne rugăm, Pentru cei ce călătoresc pe ape... și îndată adaugă acestea:

Pentru ca să binecuvinteze clopotul acesta întru slava numelui Său cu cereasca Sa binecuvântare, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să-i dea lui dar, ca toți care vor auzi sunetul lui, ziua sau noaptea, să se deștepte spre slava sfântului Său nume, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca prin glasul sunetului lui să se potolească, să se liniștească și să înceteze toate vânturile cele rele și furtunile, fulgerele, trăsnetele și toate cețurile cele stricătoare și văzduhurile cele vătămătoare, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să alunge toată puterea, viclenia și asuprirea vrăjmașilor celor nevăzuți de la toți credincioșii Săi care vor

auzi glasul sunetului lui și să-i îndemne la plinirea poruncilor Sale, Domnului să ne rugăm.

Apoi continuă: Pentru ca să fim izbăviți noi..., Apără, mântuiește, miluiește..., Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata..., iar preotul zice ecfonisul: Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea...

PSALMUL 28

Aduceți Domnului, fii ai lui Dumnezeu, aduceți Domnului miei oilor, aduceți Domnului slavă și cinste; aduceți Domnului slavă numelui Său; închinați-vă Domnului în curtea cea sfântă a Lui. Glasul Domnului peste ape; Dumnezeuul slavei a tunat; Domnul peste ape multe. Glasul Domnului întru tărie, glasul Domnului întru mare cuvântă. Glasul Domnului cel ce sfărâmă cedrii și va zdrobi Domnul cedrii Libanului. El face să sară Libanul ca un vițel; iar Ermonul, ca un pui de gazelă. Glasul Domnului, cel ce varsă para focului. Glasul Domnului, cel ce cutremură pustiul și va cutremura Domnul pustiul Cadeșului. Glasul Domnului dezleagă pânțele cerboaicelor. Glasul Domnului despoaie cedrii și va descoperi dumbrăvile și în locașul Lui, fiecare va spune: Slavă! Domnul va împărăți peste potop și va ședea Domnul Împărat în veac. Domnul tărie poporului Său va da, Domnul va binecuvânta pe poporul Său cu pace.

Iar preotul citește această

Rugăciune

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeuul nostru, Care voinde a fi totdeauna slăvit și închinat de toți credincioșii Tăi, în Legea Veche ai poruncit robului Tău, legiuitorului Moise, să facă trâmbițe de argint, iar fiilor lui Aaron, preoților, să trâmbițeze cu ele când vor jertfi Ție, ca poporul Tău, auzind glasul trâmbiței, să fie gata a se închina Ție și să se adune ca să-Ți aducă jertfe; și la războaie fiind chemați de glasul acelor trâmbițe să se întrar-meze tare spre biruirea vrăjmașilor; și acum, Stăpâne Preasfinte, cu umilință Te rugăm, caută cu îndurare la rugăciunea

noastră, a nevrednicilor robilor Tăi, și binecuvintează cu sfântă binecuvântarea Ta cea cerească, și cu harul Atotsfințitorului Tău Duh sfințește clopotul acesta, care s-a făcut spre slujba Sfintei Tale Biserici și spre slava celui de mare cuviință și întru tot sfânt numele Tău. Varsă în el puterea darului Tău, ca, auzind credincioșii robii Tăi glasul sunetului lui, să se întărească în evlavie și în credință și bărbătește să se împotrivescă tuturor asupririlor diavolești și, prin rugăciuni neîncetate și slavă aducând Ție, Adevăratului Dumnezeu, să le biruiască și la biserică spre rugăciunea și slava sfântului Tău nume, ziua și noaptea, cu grăbire să alerge. Și prin glasul lui să se domolească, să se liniștească și să înceteze furtunile, vânturile și grindinile, viorul și tunetele cele înfricoșătoare, fulgerele și văzduhurile cele vătămătoare. Căci Tu, Doamne Dumnezeul nostru, nu numai prin făpturile Tale cele cu minte și însuflețite faci toate cele preaslăvite și minunate, câte le voiești spre slava Ta și spre mântuirea și folosul credincioșilor Tăi, ci și prin cele neînsuflețite, precum prin toiagul lui Moise și prin șarpele cel de aramă în pustiu; căci toate sunt cu puțință la Tine, și nimic nu-Ți este cu neputință, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor. Cântărețul: Și duhului tău. Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați. Cântărețul: Ție, Doamne. Și toți credincioșii plecând capetele, preotul citește în taină această

Rugăciune

Stăpâne Dumnezeule, Părinte atotțiitorule, Cel ce prin glasul de trâmbiță cel de șapte ori al preoților, care mergeau înaintea chivotului mărturiei, ai făcut să cadă și să se sfărâme zidurile cele tari ale Ierihonului și ai dat toate cele din

cetate în mâinile poporului Tău, Tu, și acum, umple clopotul acesta de binecuvântarea Ta cea cerească, ca glasul sunării lui auzindu-l puterile cele potrivnice ale văzduhului, să se depărteze de la curțile credincioșilor Tăi și toate săgețile lor cele aprinse, pornite asupra noastră, să se stingă; asemenea, trăsnetul fulgerelor, căderea grindinii și toată tulburarea cea vătămătoare a văzduhului fiind alungate și gonite de dreapta Ta cea atotputernică și tare, să se domolească, să se liniștească și să se depărteze; căci Tu prin mijlocitori lucrezi toate întru slava Ta, spre folosul și mântuirea noastră. Că Ție se cuvine a ne milui și a ne mântui, Dumnezeuul nostru, și Ție slavă înălțăm, Părintelui celui fără de început, împreună cu Unul-Născut Fiul Tău și cu Preasfântul și bunul și de-viață-făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și preotul, luând aghiasmă, stropește clopotul din patru părți pe din afară, mergând împrejur și zicând:

Se binecuvintează și se sfințește clopotul acesta prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin (de trei ori).

De asemenea stropind și înăuntrul lui, în patru părți, zice aceleași. Apoi, luând cădelnița, tămâiază clopotul din patru părți. Pe când săvârșește el aceasta, cântărețul citește

PSALMUL 69

Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte! Doamne, să-mi ajuți mie grăbește-Te! Să se rușineze și să se înfrunte cei ce caută sufletul meu; să se întoarcă înapoi și să se rușineze cei ce-mi voiesc mie rele. Întoarcă-se îndată rușinați cei ce-mi grăiesc mie: Bine, bine! Să se bucure și să se veselească de Tine toți cei ce Te caută

pe Tine, Dumnezeule, și să zică pururea cei ce iubesc mântuirea Ta: Slăvit să fie Domnul! Iar cu sărac sunt și sărman, Dumnezeule, ajută-mă! Ajutorul meu și Izbăvitorul meu ești Tu: Doamne, nu zăbovi.

După aceasta, diaconul zice: Înțelepciune, iar citețul: De la Numeri, citire. Diaconul: Să luăm aminte. Și se citește

P A R E M I A

(Numerii, X, 1-10)

Și a grăit Domnul cu Moise, și a zis: Fă-ți două trâmbițe de argint; din ciocan să le faci, ca să fie pentru chemarea obștii și pentru plecarea taberei. Când se va trâmbița din ele, se va aduna toată obștea la ușa Cortului adunării. Când se va trâmbița numai din una, se vor aduna la tine toate căpeteniile cele mai mari ale lui Israel. Când veți însoți sunetele cu strigăte, se vor ridica taberele cele dinspre răsărit. Când veți însoți a doua oară sunetele cu strigăte, se vor ridica taberele cele dinspre miazăzi. Când veți însoți a treia oară sunetele cu strigăte, se vor ridica taberele cele dinspre mare. Când veți însoți a patra oară sunetele cu strigăte, se vor ridica taberele cele dinspre miazănoapte. Să însoțiți sunetele cu strigăte numai pentru plecare. Iar când chemați adunarea, să sunați, dar să nu însoțiți sunetele cu strigăte. Din trâmbițe vor suna preoții, fiii lui Aaron; aceasta-i pentru voi lege veșnică din neam în neam. Când veți merge la război, în pământul vostru, împotriva vrăjmașilor care năvălesc asupra voastră, însoțiți sunetele de trâmbiță cu strigăte și veți fi pomeniți înaintea Domnului Dumnezeului vostru și veți fi izbăviți de vrăjmașii voștri. În ziua voastră de bucurie, la sărbătorile voastre și la lunile noi ale voastre, să trâmbițați din trâmbițe la arderile de tot ale voastre și la jertfele voastre de împăcare, și prin aceasta veți fi pomeniți înaintea Dumnezeului vostru. Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru.

Apoi se cântă sau se citesc stihirile acestea:

Glasul al 2-lea:

Când pentru mânia Ta cea pornită asupra noastră din pricina păcatelor noastre, pământul și celelalte stihii se tulbură și se învăluiesc, Doamne, auzind glasul acestui semn, ca pe al trâmbițelor celor de argint ale lui Moise, să cauți cu ochiul Tău cel milosârd și să nu ne cerți pe noi cu urgia Ta, ci milostivindu-Te să ne cruți, izbăvindu-ne de certarea Ta cea înfricoșătoare, ca un milostiv.

Glasul 1:

Cel ce clatini temelii pământului, Dumnezeule, și singur miști adâncul mării, ca Cel ce ești ziditorul a toate, izbăvește-ne de certarea Ta cea dreaptă, depărtând cu glasul semnului acestuia furtunile și vânturile, tunetele și fulgerele cele silnice, și fă-ne totdeauna treji și grabnici spre slăvirea Ta și spre împlinirea sfințelor Tale porunci, ca un iubitor de oameni.

Slavă... Și acum..., glasul al 4-lea:

Doamne, Cel ce odată la început toate le-ai zidit fără mijlocire, iar acum toate le faci prin mijlocire, depărtează prin glasul acestui sfințit clopot toată nepurtarea de grijă și lenea din inimile credincioșilor Tăi și înrădăcinează în ei cu evlavie frica Ta; și cu puterea Ta fă-i sârguitori la rugăciune și grabnici la tot lucrul bun, cu rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu și ale tuturor sfinților Tăi, ca un mult-Milostiv.

Apoi diaconul: Înțelepciune. Strana: Binecuvintează. Iar arhiereul sau preotul face obișnuitul sfârșit al zilei.

RÂNDUIALA sfințirii crucii și a troiței celei noi

Fiind așezată o masă acoperită după cuviință înaintea sfințelor uși împărătești, preotul iese din altar îmbrăcat cu epitrahilul și cu felonul și, cădind cruciș cinstita cruce, face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de trei ori) și

PSALMUL 98

Domnul împărățește: să tremure popoarele; șade pe heruvimi: să se cutremure pământul. Domnul în Sion este mare și înalt peste toate popoarele. Să se laude numele Tău cel mare, că înfricoșător și sfânt este. Și cinstea împăratului iubește dreptatea. Tu ai întemeiat dreptatea; judecată și dreptate în Iacob Tu ai făcut. Înălțați pe Domnul Dumnezeuul nostru și vă închinați așternutului picioarelor Lui, că sfânt este! Moise și Aaron între preoții Lui, și Samuel, între cei ce cheamă numele Lui. Chemat-au pe Domnul și El i-a auzit pe ei, în stâlp de nor grăia către ei; căci păzeau mărturiile Lui și poruncile pe care le-a dat lor. Doamne, Dumnezeuul nostru, Tu i-ai auzit pe ei; Dumnezeule, Tu Te-ai milostivit de ei și ai răsplătit toate faptele lor. Înălțați pe Domnul Dumnezeuul nostru și vă închinați în Muntele cel sfânt al Lui, că sfânt este Domnul, Dumnezeuul nostru!

Apoi: Slavă... Și acum..., Aliluia (de 3 ori). Doamne miluiește (de 3 ori).

Și troparul, glasul 1:

Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta. Biruință binecredincioșilor creștini asupra celui potrivnic dăruiește și cu crucea Ta păzește pe poporul Tău (de trei ori).

Slavă..., condacul, glasul al 4-lea:

Cel ce Te-ai înălțat pe cruce de bunăvoie, îndurările Tale dăruiește poporului Tău celui nou numit cu numele Tău, Hristoase Dumnezeule. Veselește cu puterea Ta pe binecredin-

ciosul nostru popor, dăruindu-i lui biruință asupra potrivnicilor, având ajutorul Tău armă de pace nebiruită biruință.

Și acum..., a Crucii și a Născătoarei, același glas:

Crucea cea făcătoare de viață a bunătății Tale, pe care ai dăruit-o nouă nevrednicilor, Doamne, Ție o aducem cu rugăciune. Mântuiește pe poporul Tău cel credincios, pentru Născătoarea de Dumnezeu, care se roagă Ție pentru noi, Unule, Iubitorule de oameni.

Și îndată se cântă de trei ori troparul acesta, glasul al 6-lea:

Trimite harul Tău, Dătătorule de viață, și sfîntește crucea aceasta; și arat-o pe ea la tot poporul să-i fie ajutor și întărire.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Și preotul citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeu slavei, Părinte atotțiitorule, Dumnezeu Savaot, Care prin pomul vieții cel din mijlocul raiului ai închipuit mai înainte crucea cea de viață făcătoare a Unuia-Născut Fiului Tău; și în locul pomului neascultării, prin gustarea din care șarpele cel atotviclean pe strămoșii noștri și cu dânșii pe tot neamul omenesc i-a izgonit din rai și la moarte i-a adus, ai dăruit nouă semnul Crucii purtătoare de viață, pe care iubitul Tău Fiu, pironit fiind, a murit și cu moartea pe moarte a omorât și toată puterea diavolului a sfărâmat și viață lumii a dăruit, iar Bisericii Sale armă nebiruită, sfîntire și acoperământ tare, și credinței întărire, și izbăvire de toate cursele diavolești, și nădejde tare de mântuire și nerușinată, spre câștigarea vieții. Pentru aceea noi robii Tăi, în dar învrednicindu-ne de multă mila Ta, mulțumitori fiind, slavă și mulțumire și smerită închinăciune aducem slavei Tale și cu umilință ne rugăm să cauți cu milostivire spre acest semn al Crucii, pe care credin-

cioșii robii Tăi, din osârdie și din credința cea tare și din dragostea către Tine, au făcut-o spre însemnarea biruinței Fiului Tău, a Domnului nostru Iisus Hristos și a eliberării și a mântuirii noastre. Și trimite peste noi binecuvântarea Ta cea cerească; binecuvintează-o și o sfințește pe ea, și umple-o de puterea și binecuvântarea lemnului aceleuia, pe care a fost pironit preasfântul Trup al Domnului nostru Iisus Hristos, Unul-Născut Fiul Tău, prin Care puterea diavolului s-a călcat și noi pământenii eliberare am dobândit și vieții ne-am învrednicit.

Așa Te rugăm pe Tine, Preasfinte Stăpâne, pentru sfințele patimi și pentru vărsarea sfântului Sânge și moartea cea făcătoare de viață a Unuia-Născut Fiului Tău, Domnul nostru Iisus Hristos, pe care cu sfatul Tău, al lui Dumnezeu Tatăl cel fără de început și al Preasfântului Tău Duh, de bunăvoie pentru mântuirea noastră pe lemnul Crucii le-a suferit; și prin acelea lemnul crucii, care era oarecând spre pierzare făcătorilor de rău și celor ce greșeau, l-a arătat a fi binecuvântat, sfânt, de viață dătător și izbăvitor celor ce greșesc, pe care și cu rugăciune Ție îl aducem: trimite acum harul Preasfântului Tău Duh peste acest semn al crucii și-l binecuvintează, îl sfințește și-i dă lui ca să fie semn înfricoșător și tare asupra tuturor vrăjmașilor văzuți și nevăzuți, spre izgonirea și înfrângerea tuturor curselor ispitelor și asupririlor diavolești. Iar poporului Tău să fie acoperământ puternic, credinței întărire, nădejzii sprijinire, la războaie biruință și sporire în toate faptele cele bune; și tuturor celor ce se vor închina Ție înaintea semnelui acestuia și rugăciuni vor aduce, să le fii milostiv ascultător și îndurat împlinitor al tuturor cererilor celor către mântuire. Și precum prin cruce lumea ai eliberat de osândirea păcatului, așa pe robii Tăi, care cu credință, din suflet, aduc Ție acest semn al crucii, cu puterea crucii iubitului Tău Fiu, pururea biruitor asupra păcatului arată-i a fi, și le dăruiește lor toate bunătățile Tale cele pământești și cerești; și prin cruce totdeauna spre bine pe toți

credincioșii povățuind, du-i la primirea cununilor cerești, că Tu ești izvorul sfințirii și dătător bogat de toate bunătățile, și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Prea-sfântului și bunului și de viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi preotul stropește cu aghiasmă crucea, zicând:

Se sfințește semnul acestei Sfinte Cruci cu harul Prea-sfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin (de trei ori).

Și îndată, luând cădelnița și stând cu bună cucernicie înaintea chipului Sfintei Cruci, o cădește crucei, cântând:

Crucii Tale ne închinăm, Stăpâne, și sfântă Învierea Ta o lăudăm și o slăvim.

Se închină cu cucernicie până la pământ și sărută cinstita și sfințita Cruce. Asemenea și toți cei ce stau de față se închină și sărută cinstita Cruce.

Iar la strană se cântă stihira aceasta, glasul al 2-lea:

Veniți, credincioșilor, puterii Crucii să ne închinăm, căci pomul în rai a odrăslit moartea, iar acesta viață a înflorit, având pironit pe dânsul pe Domnul cel fără de păcat, de la Care toate limbile luând nestricăciunea, strigăm: Cel ce prin Cruce moartea ai stricat și pe noi din înșelăciunea și chinuirea diavolului ne-ai liberat, Doamne, slavă Ție.

Și îndată se face sfârșitul; diaconul: Înțelepciune. Cântărețul: Binecuvintează.

Preotul:

Cel ce pe lemnul Crucii pentru mântuirea noastră S-a răstignit și moartea a binevoit a primi și a treia zi din morți a înviat, Hristos, Adevăratul Dumnezeuul nostru, pentru rugăciunile Maicii Sale, cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci și cu rugăciunile tuturor sfinților Săi, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

RÂNDUIELI DE SLUJBE
ȘI RUGĂCIUNI
LA POSTURI ȘI PRAZNICE
ÎMPĂRĂTEȘTI

RUGĂCIUNEA

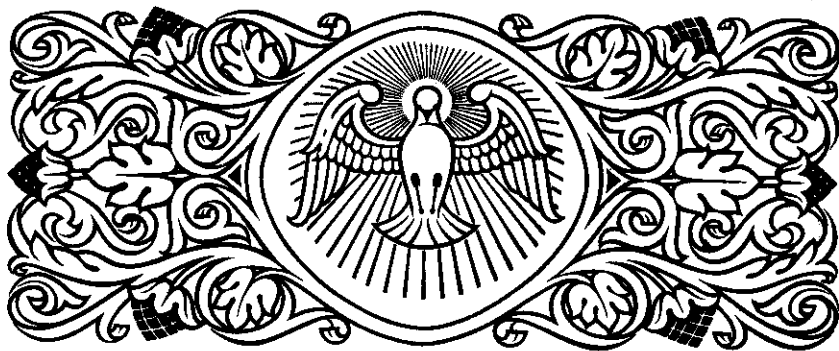
ce se citește la Nașterea Domnului Iisus Hristos,
înainte de împărtășirea credincioșilor

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne Doamne, Dumnezeule atotțiitorule, când Te-ai născut din Fecioara Maria în Betleemul Iudeii, cu spaimă făpturile s-au minunat și lumea s-a bucurat de nașterea Ta; Cel ce ai făcut pe om după chipul și asemănarea Ta și i-ai dat lui Botezul spre pocăință; Care ne-ai adus pe noi în zilele acestea preacurate către înfrânarea patimilor spre nădejdea învierii; Cel ce ne călăuzești pe noi spre adevărul Dumnezeirii Tale și ai întărit inimile noastre și mintea a Te cunoaște pe Tine, Fiul lui Dumnezeu, Care ridici păcatele a toată lumea, Tu acum, Stăpâne, Iubitorule de oameni, primește pe robii Tăi precum ai primit pe Petru, când se afunda în mare, și pe care, când s-a lepădat de Tine și a plâns cu amar, iarăși l-ai primit; primește acum, Stăpâne, lacrimile, suspinul și pocăința robilor Tăi, precum ai primit pe desfrânata ce plângea și cu lacrimi uda picioarele Tale și cu perii capului le ștergea ca să ia mila Ta; Cel ce ai primit pe tâlharul cel răstignit împreună cu Tine pe cruce și ai zis lui: astăzi vei fi împreună cu Mine în rai.

Căci am auzit glasul grăind și pe îngerii cântând, pe magii închinându-se cu daruri și pe Irod tulburându-se, că Dumnezeu S-a arătat cu trup spre mântuirea neamului omenesc. Pe Tine acum, Stăpâne, Iubitorule de oameni, toată făptura Te laudă, grăind: Hristos Se naște, slăviți-L; Hristos din ceruri, întâmpinați-L; Hristos pe pământ, înălțați-vă. Puterile îngerilor se bucură, cetele mucenicilor se veselesc, văzând slăvita și cinstita prăznuire; și toți cu vrednicie o lăudăm cu inima și cu buzele. Și acum, Bunule și Iubitorule de oameni Doamne, primește pe robii Tăi aceștia (N), cărora le pare rău de păcatele lor, cele știute și cele neștiute, cele de voie și cele fără de voie; și cu știuta Ta iubire de oameni, primește plecarea genunchilor și postul robilor Tăi, ca plinind poruncile Tale și ajungând acum la sfânta și cinstita Naștere, curați și fără prihană, să se împărtășească cu preacuratul Tău Trup și Sânge, al Domnului nostru Iisus Hrisos, a Căruia este slava, împreună cu Cel fără de început al Tău Părinte și cu Preasfântul și bunul și de-viață-făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

SLUJBA AGHIASMEI CELEI MARI
la Botezul Domnului nostru Iisus Hristos

După ce zice preotul Rugăciunea Amvonului, ieșim cu toții la râu sau la locul unde este pregătită apa, mergând înaintea preotului cu sfeșnice, cu cădelnița, cu steaguri și cu icoane, iar cântăreții cântă acest tropar, glasul al 8-lea:

Glasul Domnului peste ape strigă, grăind: veniți de luați toți Duhul înțelepciunii, Duhul înțelegerii, Duhul temerii de Dumnezeu, al lui Hristos, Cel ce S-a arătat.

Apoi aceste tropare, același glas:

Astăzi firea apelor se sfințește și se desparte Iordanul și își oprește curgerea apelor sale, văzând pe Stăpânul botezându-Se.

Ca un om ai venit la râu, Hristoase Împărate, și Te sârguiești a lua botez de rob, Bunule, din mâinile Înaintemergătorului, pentru păcatele noastre, Iubitorule de oameni.

Slavă... Și acum..., același glas:

Către glasul celui ce striga în pustiu: gătiți calea Domnului, venit-ai, Doamne, luând chip de rob, botez cerând, Cel ce nu știi de păcat. Văzutu-Te-au apele și s-au temut. Cutremuratu-s-a

Înaintemergătorul și a strigat, grăind: Cum va lumina sfeșnicul pe Lumină? Cum își va pune mâna robul pe Stăpânul? Sfințește-mă pe mine și apele, Mântuitorule, Cel ce ai ridicat păcatul lumii.

Și ajungând la locul rânduit, îndată încep

PAREMIILE

Preotul sau diaconul zice: Înțelepciune.

Citețul: Din Proorocia lui Isaia, citire:

(XXXV, 1-10)

Preotul sau diaconul zice: Să luăm aminte.

Așa zice Domnul: Veselește-te pustiu însetat, să se bucure pustiul; ca și crinul să înflorească. Și va înflori și se va bucura pustiul Iordanului și mărirea Libanului se va da lui și cinstea Carmelului; și poporul meu va vedea slava Domnului, strălucirea Dumnezeului nostru. Întăriți-vă voi, mâini slabe, și prindeți putere genunchi slăbănogi. Ziceți celor slabi la inimă și la cuget: «Întăriți-vă și nu vă temeți. Iată Dumnezeul nostru! Cu judecată răsplătește și va răsplăti; El va veni și ne va mântui». Atunci se vor deschide ochii celor orbi și urechile celor surzi vor auzi. Atunci va sări șchiopul ca cerbul și limpede va fi limba gângavilor; că izvoare de apă vor curge în pustiu și pâraie în pământ însetat. Pământul cel fără de apă se va preface în bălți și ținutul cel însetat va fi izvor de apă. Acolo va fi veselia păsărilor, iarbă, trestie și bălți. Acolo va fi cale curată și cale sfântă se va chema și nu va trece pe acolo nimeni necurat și nici nu va fi acolo cale întinată. Chiar și cei fără de minte vor merge pe dânsa și nu se vor rătăci. Și nu va fi acolo leu, nici fiare cumplite nu se vor sui pe ea și nici nu se vor afla acolo; ci vor merge pe ea cei mântuiți și cei răscumpărați de Domnul se vor

întoarce. Și vor veni în Sion în chiote de bucurie și veselia cea veșnică va încununa capul lor. Lauda și bucuria și veselia îi vor ajunge pe aceștia și vor fugi durerea, întristarea și suspinarea.

Preotul sau diaconul zice: Înțelepciune.

Citețul: Din Proocia lui Isaia, citire:

(LV, 1-13)

Preotul sau diaconul zice: Să luăm aminte.

Așa grăiește Domnul: Cei ce sunteți însetați, mergeți la apă, și cei care nu aveți argint, mergeți de cumpărați și mâncați, mergeți și cumpărați fără de argint și fără de preț vin și grăsimi. Pentru ce cheltuiți argintul vostru pentru un lucru care nu hrănește și câștigul muncii voastre pentru ceva care nu vă satură? Ascultați-Mă pe Mine și veți mânca cele bune și întru bunătăți se va desfăta sufletul vostru. Luați aminte cu urechile voastre și mergeți pe căile Mele. Ascultați-Mă pe Mine și viu va fi sufletul vostru. Voi face cu voi legământ veșnic, dându-vă îndurările Mele cele făgăduite lui David. Iată, l-am făcut mărturie popoarelor, căpetenie și stăpânitor peste neamuri. Iată, tu vei chema popoare pe care nu le știi și popoare care pe tine nu te-au cunoscut vor alerga la tine, pentru Domnul Dumnezeuul tău și pentru Sfântul lui Israel, căci El te preamărește. Căutați pe Domnul cât Îl puteți găsi, strigați către Dânsul cât El este aproape de voi. Cel rău să lase calea lui și omul cel nelegiuit vicleniile lui și să se întoarcă spre Domnul, căci El Se va milostivi de dânsul, și către Dumnezeuul nostru cel mult iertător. Căci gândurile Mele nu sunt ca gândurile voastre și căile Mele ca ale voastre, zice Domnul. Și cât de departe sunt cerurile de la pământ, așa de departe sunt căile Mele de căile voastre și cugetele Mele de cugetele voastre. Precum se coboară ploaia și

zăpada din cer și nu se mai întoarce până nu adapă pământul și-l face de răsare și rodește și dă sămânță semănătorului și pâine spre mâncare, așa va fi cuvântul Meu care iese din gura Mea; el nu se întoarce către Mine fără să dea rod, ci el face voia Mea și își îndeplinește rostul lui. Și voi cu veselie veți ieși și în pace veți fi călăuziți; munții și colinele vor izbucni în strigăte de veselie înaintea voastră și toți copacii câmpului vor bate din palme! În locul spinilor va crește chiparosul și în locul urzicii va crește mirtul. A Domnului fi-va slava, spre veșnică și nepieritoare pomenire.

Preotul sau diaconul zice: Înțelepciune.

Citețul: Din Proorocia lui Isaia, citire:

(XII, 3-6)

Preotul sau diaconul zice: Să luăm aminte.

Acestea zice Domnul: Veți scoate apa cu veselie din izvoarele mântuirii și veți zice în ziua aceea: «Lăudați pe Domnul, chemați numele Lui, vestiți printre neamuri lucrările Lui, dați de știre că înalt este numele Lui! Cântați în strune pe Domnul căci El a făcut fapte strălucite! Să știe aceasta tot pământul! Săltați și vă veseliți locuitori ai Sionului, căci mare este în mijlocul vostru Sfântul lui Israel!».

Diaconul: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor.

Citețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 3-lea:

Domnul este lumina mea și Mântuitorul meu, de cine mă voi teme?

Stih: Domnul este apărătorul vieții mele, de cine mă voi înfricoșa?

APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola întâi către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(X, 1-4)

Fraților, nu voiesc ca voi să nu știți că părinții noștri au fost toți sub nor și că toți au trecut prin mare. Și toți, întru Moise, au fost botezați în nor și în mare. Și toți au mâncat aceeași mâncare duhovnicească; și toți aceeași băutură duhovnicească au băut, pentru că beau din piatra duhovnicească ce îi urma. Iar piatra era Hristos.

Preotul: Pace fie. Citețul: Și duhului tău. Aliluia, glasul al 6-lea.

Stih:

Glasul Domnului peste ape, Dumnezeuul slavei a tunat.

EVANGHELIA

Diaconul: Înțelepciune drepti...

Din Sfânta Evanghelie de la Marcu, citire:

(I, 9-11)

În vremea aceea, Iisus a venit din Nazaretul Galileii și S-a botezat în Iordan, de către Ioan. Și îndată, ieșind din apă, a văzut cerurile deschise și Duhul ca un porumbel coborându-Se peste El. Și glas s-a făcut din ceruri: Tu ești Fiul Meu cel iubit, întru Tine am binevoit.

După aceea diaconul zice ectenia:

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă biserica aceasta și pentru cei ce cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră într-însa, Domnului să ne rugăm.

Pentru Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, [pentru (Înalt-) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N)], pentru cinstita preoțime și întru Hristos diaconime și pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru cărmuitorii țării noastre, pentru mai marii orașelor și satelor și pentru iubitoarea de Hristos oaste, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfânt locașul acesta, pentru țara aceasta și pentru toate orașele și satele și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Pentru bună întocmirea văzduhului, pentru îmbelșugarea roadelor pământului și pentru vremuri pașnice, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce călătoresc pe ape, pe uscat și prin aer, pentru cei bolnavi, pentru cei ce pătinesc, pentru cei robiți și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se sfințească apa aceasta cu puterea, cu lucrarea și cu pogorârea Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se pogoare peste apa aceasta lucrarea cea curățitoare a Treimii, Celei mai presus de fire, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie apa aceasta tămăduitoare sufletelor și trupurilor, și izgonire a toată puterea cea potrivnică, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să dăruiască apei acesteia harul izbăvirii și binecuvântarea Iordanului, cu puterea, cu lucrarea și cu venirea Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se zdrobească satana sub picioarele noastre și să se risipească tot sfatul viclean, care se pornește asupra noastră, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne scoată pe noi Domnul Dumnezeu nostru din toată vrăjmășia și ispita, care ne stau împotriva, și să ne facă vrednici de bunătățile cele făgăduite, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne luminăm noi cu luminarea cunoștinței și a dreptei credințe, prin venirea Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să trimită Domnul Dumnezeu binecuvântarea Iordanului și să sfințească apa aceasta, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se facă apa aceasta dar de sfințenie și curățire de păcate, spre tămăduirea sufletului și a trupului și spre tot folosul de trebuință, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie apa aceasta curățitoare spre viața veșnică, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se arate apa aceasta izgonitoare de toată bântuiala vrăjmașilor celor văzuți și nevăzuți, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce o vor lua și o vor primi spre sfințirea caselor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie apa aceasta curățire sufletelor și trupurilor tuturor celor ce o vor lua cu credință și vor gusta dintr-însa, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne învrednicim noi să ne umplem de sfințenie prin gustarea din apa aceasta, cu venirea cea nevăzută a Duhului Sfânt, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să audă Domnul Dumnezeu glasul rugăciunii noastre, al celor păcătoși, și să ne mântuiască pe noi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fim noi izbăviți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și Pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o.

Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Ecfonis:

Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

În timp ce diaconul zice ectenia, preotul se roagă, citind în taină această

Rugăciune

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeule, Fiule Unule-Născut, Care ești în sânul Tatălui, Dumnezeule cel adevărat, Izvorul vieții și al nemuririi, Lumina cea din Lumină, Care ai venit în lume să o luminezi pe ea, luminează cugetul nostru cu Duhul Tău cel Sfânt și ne primește pe noi, care aducem Ție slavă și bună mulțumire pentru lucrurile Tale cele din veci mari și minunate și pentru mântuitoarea Ta rânduială cea din veacurile cele mai de pe urmă, când Te-ai îmbrăcat în trupul nostru cel neputincios și sărac, și Te-ai umilit până la măsura de rob, Împărate al tuturor. Suferit-ai încă și a Te boteza în Iordan

de mâna robului, ca, sfințind firea apelor, Tu, Cel ce ești fără de păcat, să ne faci nouă cale către nașterea cea de-a doua, prin apă și prin Duh, și să ne întorci pe noi la slobozenia cea dintâi. Deci prăznuind pomenirea acestei taine dumnezeiești, ne rugăm Ție, Stăpâne, Iubitorule de oameni, stropește și peste noi, nevrednicii robii Țăi, după făgăduința Ta cea dumnezeiască, apa cea curățitoare, darul milostivirii Tale, ca să fie bineprimită bunătății Tale cererea noastră a păcătoșilor, pentru apa aceasta; și printr-înșa să se dăruiască nouă și tot poporului Țău celui credincios binecuvântarea Ta, spre slava sfântului și închinatului Țău nume. Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, împreună cu Cel fără de început al Țău Părinte și cu Preasfântul și bunul și de-viață-făcătorul Țău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sfârșind diaconul ectenia, preotul începe cu glas mare Rugăciunea aceasta, făcută de Sofronie, patriarhul Ierusalimului:

Domnului să ne rugăm.

Treime mai presus de fire, preabună, preadumnezeiască, atotputernică, a toate văzătoare, nevăzută, nepătrunsă, făcătoarea ființelor celor înțelegătoare și a firilor celor cuvântătoare; bunătatea cea firească, lumina cea neapropiată, Care luminezi pe tot omul care vine în lume, strălucește și întru mine, nevrednicul slujitorul Țău! Luminează-mi ochii minții mele, ca să îndrăznesc a lăuda binefacerea și puterea Ta cea nemăsurată. Fie bineprimită rugăciunea ce se aduce de mine pentru poporul ce stă înaintea. Să nu oprească păcatele mele venirea aici a Sfântului Țău Duh. Ci mă iartă, Ceea ce ești preabună, ca să strig către Tine fără de osândă și să grăiesc și acum: Te slăvim pe Tine, Stăpâne, Iubitorule de oameni, atotțiitorule Împărate, Cel ce ești mai înainte de veci. Te slăvim pe Tine, Ziditorule și Făcătorule a toate. Te slăvim pe Tine, Fiule al lui Duumezeu, Unule-Născut, Cel ce ești fără tată din mamă și fără mamă din

Tată. Că la praznicul ce a trecut Prunc Te-am văzut, iar la acesta de acum desăvârșit Te vedem pe Tine, Cel ce Te-ai arătat desăvârșit, Dumnezeuul nostru, din Cel desăvârșit.

Că astăzi ne-a sosit nouă tuturor vreme de praznic și ceata sfinților cu noi se adună, și îngerii cu oamenii împreună-prăznuiesc. Astăzi, harul Sfântului Duh, în chip de porumbel, peste ape se pogoară. Astăzi, Soarele cel neapus a răsărit, și lumea cu lumina Domnului se luminează. Astăzi, luna cu raze luminoase luminează pământul. Astăzi, stelele cele luminoase, cu lumina strălucirii lor, lumea înfrumusețează. Astăzi, norii rouează din cer omenirii ploaia dreptății. Astăzi, Cel nefăcut, de bunăvoia Sa, este atins cu mâna de către făptura Sa. Astăzi, Proorocul și Înaintemergătorul se apropie de Stăpânul, și cu frică stă înaintea Lui văzând pogorârea lui Dumnezeu la noi. Astăzi, apele Iordanului se prefac în vindecări, cu venirea Domnului. Astăzi, toată făptura se adapă cu curgeri tainice. Astăzi, păcatele oamenilor se curățesc în apele Iordanului. Astăzi, raiul s-a deschis oamenilor și Soarele dreptății ne luminează nouă. Astăzi, apa cea amară, care era în vremea lui Moise, se prefac în dulceță poporului, cu venirea Domnului. Astăzi, ne-am izbăvit de plânsul cel vechi și ca un Israel nou ne-am mântuit. Astăzi, ne-am izbăvit de întuneric și cu lumina cunoștinței de Dumnezeu ne-am luminat. Astăzi, întunericul lumii se risipește cu arătarea Dumnezeului nostru. Astăzi, toată făptura se luminează de sus ca o făclie. Astăzi, înșelăciunea se surpă și cale de mântuire ne lucrează nouă venirea Stăpânului. Astăzi, cele de sus cu cele de jos împreună-prăznuiesc, și cele de jos cu cele de sus împreună-vorbesc. Astăzi, obștea cea sfințită și mult vestită a ortodocșilor se bucură. Astăzi, Stăpânul merge la Botez, ca să ridice firea omenească la înălțime. Astăzi, Cel neplecat Se pleacă robului Său, ca să ne libereze pe noi din

robie. Astăzi, împărăția cerurilor am dobândit, iar împărăția Domnului nu are sfârșit. Astăzi, pământul și marea și-au împărțit bucuria lumii, și lumea s-a umplut de veselie.

Te-au văzut apele, Dumnezeuule, Te-au văzut apele și s-au temut. Iordanul s-a întors înapoi, văzând Focul Dumnezeirii pogorându-Se trupește și intrând într-însul. Iordanul s-a întors înapoi, văzând pe Sfântul Duh în chip de porumbel pogorându-Se și zburând împrejurul Tău. Iordanul s-a întors înapoi, văzând pe Cel nevăzut în chip văzut, pe Făcătorul întrupat, pe Stăpânul în chip de rob. Iordanul s-a întors înapoi și munții au săltat văzând pe Dumnezeu întrupat; iar norii au dat glas, mirându-se de Cel ce a venit, Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, prăznuire stăpânească văzând astăzi în Iordan și pe Cel ce moartea neascultării și boldul înșelăciunii și legătura iadului în Iordan a afundat și a dăruit lumii Botezul mântuirii. Pentru aceasta și eu păcătosul și nevrednicul slujitorul Tău, mărturisind slăvitele Tale minuni, de frică fiind cuprins, cu umilință strig către Tine:

Și îndată preotul zice de trei ori cu glas mare:

Mare ești, Doamne, și minunate sunt lucrurile Tale, și nici un cuvânt nu este de ajuns spre lauda minunilor Tale.

Apoi continuă:

Că Tu, cu voia Ta, pe toate le-ai adus dintru neființă întru ființă. Cu puterea Ta ții făptura și cu purtarea Ta de grijă chivernisești lumea. Tu din patru stihii ai întocmit făptura și cu patru vremi ai încununat curgerea anului. De Tine se cutremură toate puterile îngerești. Pe Tine Te laudă soarele. Pe Tine Te slăvește luna. Ție se supun stelele. Pe Tine Te ascultă lumina. De Tine se îngrozesc adâncurile. Ție slujesc izvoarele. Tu ai întins cerul ca un cort. Tu ai întărit pământul peste ape. Tu ai îngrădit marea cu nisip. Tu ai revărsat aerul spre răsuflare.

Puterile îngerești Ție slujesc și cetele arhanghelilor Ție se închină. Heruvimii cei cu ochi mulți și serafimii cei cu câte șase aripi, împrejur stând și zburând, de frica slavei Tale celei nepropiate se acopăr. Că Tu, Dumnezeu fiind, necuprins de gând și de cuvânt și fără de început, ai venit pe pământ, chip de rob luând, întru asemănarea omenească făcându-Te. Că n-ai suferit, Stăpâne, pentru îndurările milei Tale, să vezi că neamul omenească era chinuit de diavolul; ci ai venit și ne-ai mântuit pe noi. Mărturisim harul Tău, vestim mila Ta, nu tănuim facerea Ta de bine. Toată firea omenească ai izbăvit-o; pânțele Fecioarei l-ai sfințit cu nașterea Ta. Toată făptura Te laudă pe Tine, Cel ce Te-ai arătat. Că Tu, Dumnezeul nostru, pe pământ Te-ai arătat și cu oamenii împreună ai petrecut. Tu, trimițând din cer Duhul Tău cel Sfânt, ai sfințit apele Iordanului, și capetele balaurului care se încuibaseră acolo le-ai zdrobit.

Și preotul binecuvintează de trei ori apa, afundând în chipul crucii mâna în apă și, de fiecare dată, zice:

Tu Însuși, dar, Iubitorule de oameni Împărate, vino și acum, prin pogorârea Sfântului Tău Duh, Care sfințește toate, și sfințește apa aceasta.

Apoi continuă:

Și-i dă ei harul izbăvirii și binecuvântarea Iordanului. Fă-o pe dânsa izvor de nestricăciune, dar de sfințenie, dezlegare de păcate, vindecare de boli, diavolilor pieire, îndepărtare puterilor celor potrivnice, plină de putere îngerească. Ca toți cei ce se vor stropi și vor gusta dintr-înșă să o aibă spre curățirea sufletelor și a trupurilor, spre vindecarea patimilor, spre sfințirea caselor și spre tot folosul de trebuință. Căci Tu ești Dumnezeu nostru, Cel ce ai înnoit prin apă și prin Duh firea noastră cea învechită de păcat. Tu ești Dumnezeu nostru, Care, pe

SUAȘI TĂ

vremea lui Noe, cu apă ai înecat păcatul. Tu ești Dumnezeuul nostru, Care prin mare și prin Moise ai liberat neamul evreiesc din robia lui Faraon. Tu ești Dumnezeuul nostru, Care ai despiciat piatra în pustiu și au curs ape și râurile s-au umplut de apă, și pe poporul Tău cel însetat l-ai adăpat. Tu ești Dumnezeuul nostru Care, cu apă și cu foc, prin Ilie, ai izbăvit pe Israel din rătăcirea lui Baal.

Preotul binecuvintează de trei ori apa cruciș și, de fiecare dată, zice:

Însuși și acum, Stăpâne, sfințește apa aceasta, cu Duhul Tău cel Sfânt.

Apoi continuă:

Dă tuturor celor ce se vor atinge de dânsa și se vor stropi și o vor gusta: sfințire, sănătate, curățire și binecuvântare.

Și miluiește, Doamne pe binecredinciosul popor român de pretutindeni, pe cârmuitorii țării noastre, pe mai marii orașelor și satelor și pe iubitoarea de Hristos oaste.

Adu-Ți aminte, Doamne, de Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, [de (Înalt-) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N)] și de cinstita preoțime și întru Hristos diaconime și de tot clerul și de poporul ce stă înaintea și de frații noștri care din binecuvântate pricini nu sunt printre noi, și-i miluiește pe dânsii și pe noi, după mare mila Ta, pentru ca și de stihii și de oameni și de îngeri și de cele văzute și de cele nevăzute să fie slăvit numele Tău cel preasfânt, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor. Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Preotul, plecându-și capul, zice în taină această

Rugăciune

Pleacă, Doamne, urechea Ta și ne auzi pe noi Tu, Cel ce ai primit a Te boteza în Iordan și ai sfințit apele, și ne binecuvintează pe noi, pe toți, care prin plecarea capului nostru arătăm semnul supunerii; și ne învrednicește a ne umple de sfințenia Ta, prin gustarea și stropirea cu apa aceasta; și să ne fie nouă, Doamne, spre sănătatea sufletului și a trupului.

Apoi, cu glas:

Că Tu ești sfințirea sufletelor și a trupurilor noastre și Ție slavă și mulțumire și închinăciune înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului și bunului și de viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceasta preotul, luând Sfânta Cruce și busuiocul, le afundă în apă, făcând chipul crucii și, scoțându-le, le ține în amândouă mâinile; și face aceasta de trei ori, cântând de fiecare dată troparul acesta, glasul 1:

În Iordan botezându-Te Tu, Doamne, închinarea Treimii s-a arătat; că glasul Părintelui a mărturisit Ție, Fiu iubit pe Tine numindu-Te; și Duhul în chip de porumb a adeverit întărirea cuvântului. Cel ce Te-ai arătat, Hristoase Dumnezeule, și lumea ai luminat, slavă Ție.

Și stropind tot poporul cu apă sfințită, se întorc în biserică, cântând stihira aceasta, glasul al 6-lea:

Să cântăm credincioșii mărimea binefacerii lui Dumnezeu către noi, că făcându-Se om, pentru păcatele noastre, pentru curățirea noastră Se curățește în Iordan Cel singur curat și nestricăcios, sfințindu-ne pe noi și apele și zdrobind capetele balaurilor în apă. Deci să luăm apă cu mulțumire, fraților, căci celor ce o iau cu credință, se dă în chip nevăzut harul Duhului, de la Hristos, Dumnezeul și Mântuitorul sufletelor noastre.

Apoi: Fie numele Domnului binecuvântat, de acum și până în veac (de 3 ori) și Psalmul 33: Bine voi cuvânta pe Domnul în toată vremea...

Și sfârșitul acesta:

Cel ce în Iordan, de la Ioan, a primit a Se boteza, pentru mântuirea noastră, Hristos, Adevăratul Dumnezeuul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci și pentru rugăciunile tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

RUGĂCIUNE

ce se citește, după Sfânta Liturghie, la începutul
Postului Mare și la începutul fiecărui post

Domnului să ne rugăm

Nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor ce sunt departe pe mare, Dumnezeuul nostru, Care mai înainte ai rânduit prin Legea cea veche și cea nouă aceste patruzeci de zile, la care ne-ai învrednicit acum să ajungem; de la Tine cerem și Ție ne rugăm, întărește-ne cu puterea Ta, ca să ne nevoim într-insele cu bună nevoie, spre slava numelui Tău celui sfânt și spre iertarea păcatelor noastre, pentru omorârea patimilor și stârpirea a tot păcatul, pentru ca prin pocăință împreună cu Tine răstignindu-ne și îngropându-ne, să ne sculăm din faptele cele moarte și să petrecem cu bună plăcere înaintea Ta în toate zilele noastre. Că Ție se cuvine a ne milui și a ne mântui pe noi, Hristoase Dumnezeuul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

la binecuvântarea salciei în Duminica Floriilor

Domnului să ne rugăm

Doamne, Dumnezeu nostru, Care șezi pe heruvimi; Cel ce ai arătat puterea Ta și ai trimis pe Unul-Născut Fiul Tău, Domnul nostru Iisus Hristos, ca să mântuiască lumea prin Crucea, prin îngroparea și prin învierea Sa; Căruia, venind în Ierusalim spre patima cea de bunăvoie, poporul care ședea întru întuneric și în umbra morții, luând semnele biruinței, ramuri de copaci și stâlپări de finic, I-a prevestit învierea, Însuți, Stăpâne, păzește-ne și pe noi, care urmând acelora purtăm în mâini ramuri de copaci în această zi de înainte-prăznuire. Și precum pe acele popoare și pe acei prunci care Ți-au strigat Ție: osana, apără-ne și pe noi, ca prin laude și cântări duhovnicești să ne învrednicim de dătătoarea de viață învierea cea de a treia zi, în Hristos Iisus Domnul nostru, cu Care împreună ești binecuvântat, cu Preasfântul și bunul și de-viață-făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

CUVÂNT DE ÎNVĂȚĂTURĂ

în Sfânta și Marea Joi, al celui între sfinți părintelui nostru Ioan Gură de Aur, arhiepiscopul Constantinopolului

Binecuvintează, părinte.

Itubiților și preadoriților mei frați, care v-ați adunat în sfânta lui Dumnezeu biserică, ca să slujiți Dumnezeului celui viu în cuvioșie și dreptate, și cu frică să vă împărtășiți cu

Sfintele, preacuratele, nemuritoarele și înfricoșătoarele Taine ale lui Hristos, ascultați-mă pe mine smeritul și nevrednicul, căci nu sunt eu cel ce grăiesc și vă învăț pe voi, ci harul Preasfântului și de-viață-făcătorului Duh; nu grăiesc de la mine, ci precum m-am învățat din dumnezeieștile canoane și de la purtătorii de Dumnezeu părinți; și precum a primit Biserica de la înțelepții și dumnezeieștii Apostoli, așa grăiesc și eu însumi smeritul și cel mai mic dintre toți. Faptele voastre nu le știu; îndeletnicirile nu le cunosc; și pentru aceea fiind cuprins de frica lui Dumnezeu, vă sfătuiesc pe fiecare dintre voi, pe bărbați și pe femei, pe cei mici și pe cei mari: nimeni dintre voi, vinovat fiind de păcat și muștrat de cugetul său, mai înainte de a se pocăi și a se spovedi, să nu cuteze cu nebăgare de seamă să se apropie și să se atingă de acest foc dumnezeiesc, pentru că Dumnezeu nostru este foc mistuitor; și celor ce se apropie cu credință și cu frică, ca de Dumnezeu Împăratul și Judecătorul nostru al tuturor, le arde și le mistuie păcatele, iar sufletele le luminează și le sfințește; dar celor necredincioși și celor ce se apropie cu batjocură, le arde și le mistuie sufletele și trupurile. Pentru aceasta între voi mulți adorm bolnavi și neputincioși, adică mulți mor nespovediți și neîndreptați.

În sfârșit, vă rog, frații mei, și zic: nici jurător sau călcător de jurământ, sau mincinos, sau clevetitor, sau desfrânat, sau preadesfrânat, sau sodomit, sau răpitor, sau bețiv, sau hulitor, sau cu pizmă asupra fratelui său, sau ucigaș, sau vrăjitor, sau fermecător, sau otrăvitor, sau descântător, sau ghicitor, sau tâlhar, sau eretic să nu vină nespovedit și nepregătit, nici să se atingă, sau să se apropie de înfricoșătoarele Taine ale lui Hristos, pentru că înfricoșător este a cădea în mâinile lui Dumnezeu celui viu; căci mai tăios este cuvântul lui Dumnezeu decât sabia cea cu două ascuțisuri, care ajunge până la încheieturi și până la creieri și până la oase și până la gânduri și până la inimă. Deci vedeți, frații mei, ca nimeni, nepocăit sau nepregătit

sau nevrednic, să nu se apropie ca să se împărtășească cu înfricoșătoarele și preacuratele Lui Taine. Căci Însuși zice: Eu sunt Dumnezeuul vostru și nu este Dumnezeu afară de Mine. Eu sunt Cel ce iau viața și Eu sunt Cel ce dau viața; și nu este cine să vă scoată pe voi din mâinile Mele. Căci El este Împăratul veacurilor, Căruia se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, împreună cu Părintele Lui cel fără de început și cu Sfântul Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

la binecuvântarea în Sfânta Duminică a Paștilor a pâinii care se numește de popor paști

La Sfânta Liturghie, care se săvârșește în noaptea Paștilor, în timp ce la strană se cântă Axionul: Îngerul a strigat..., se aduc preotului pâinile dinainte pregătite, după obicei, tăiate în bucăți, ca pentru anafură, și puse în coșuri sau în vase curate, în straturi peste care s-a turnat vin curat. Iar diaconul zice: Doamnei să ne rugăm, și preotul citește asupra pâinilor această

Rugăciune

Dumnezeule cel atotputernic și Doamne atotțiitorule, Care dai poruncit robului Tău Moise, la ieșirea lui Israel din Egipt și la eliberarea poporului Tău din robia cea amară a lui faraon, să junghie mielul, care închipuia mai dinainte pe Mielul, Cel ce de bunăvoie pentru noi s-a junghiat pe Cruce, luând asupra Sa păcatele a toată lumea, pe iubitul Tău Fiu, Domnul nostru Iisus Hristos, pe Tine și acum cu smerenie Te rugăm, caută spre pâinea aceasta și o binecuvintează și o sfințește pe ea. Căci și noi robii Tăi pe aceasta am pus-o acum înaintea slavei

Tale în această preastrălucită, preamărită și mântuitoare zi a Paștilor, spre cinstea și slava și spre aducerea aminte de slăvita înviere a Aceluiași Fiul al Tău, a Domnului nostru Iisus Hristos, prin Care din veșnica robie a vrăjmașului și din legăturile ne-dezlegate ale iadului am aflat dezlegare, liberare și ieșire. Deci și pe noi, care am adus-o și o sărutăm și din ea vom gusta, fă-ne a fi părtași binecuvântării Tale celei cerești și alungă de la noi, cu puterea Ta, toată boala și neputința, dându-ne la toți sănătate. Că Tu ești izvorul binecuvântării și Dătătorul vindecărilor, și Ție, Părintelui celui fără de început, slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și îndată preotul stropește pâinea cu apă sfințită, zicând:

Se binecuvintează și se sfințește pâinea aceasta, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin (de trei ori).

Paștile astfel sfințit, se împarte, la sfârșitul slujbei, credincioșilor, după ce au fost miruiți.

RUGĂCIUNE

ce se citește în luminata zi a Învierii lui Hristos,
la împărtășirea credincioșilor

Domnului să ne rugăm

Stăpâne Doamne, Dumnezeuul nostru, Cel ce ne-ai învrednicit pe noi a trece vremea cinstului și dumnezeiescului post de patruzeci de zile, care s-a însemnat de Tine și s-a dat nouă prin Tine; Cel ce ai pus nouă pocăință pentru mântuirea

sufletelor și curăția trupurilor și spre izgonirea demonilor; Care ne-ai arătat nouă spre închinare chipul cinstitei Tale cruci și ne-ai dăruit să o sărutăm cu atingerea nevrednicelor noastre buze; Cel ce ne-ai învrednicit să auzim de învierea prietenului Tău Lazăr și de intrarea Ta în Ierusalim, întâmpinat fiind de pruncii evreiești care grăiau, strigând: osana întru cei de sus; și să vedem mântuitoarele Tale patimi și să ne închinăm dumnezeieștii Tale răstigniri, sulitei, trestiei, buretelui, pogorării celei de pe cruce și îngropării, și să ajungem la cinstita și dumnezeiasca Ta înviere. Pentru aceea, văzând ziua Învierii Tale, cu bucurie strigăm Ție, Hristoase Dumnezeu nostru, și împreună cu îngerii, cu arhanghelii, cu heruvimii, cu serafimii, cu toți sfinții și cu preacurata Maica Ta, Te slăvim, lăudându-Te pe Tine, marele Dumnezeu și Mântuitorul nostru Iisus Hristos.

Și acum Te rugăm, Stăpâne, pentru robii Tăi aceștia (N), care vin sub acoperământul casei Tale celei sfințite, primește pocăința lor și-i iartă pe dâșii, pentru Învierea Ta, de mulțimea păcatelor celor nenumărate, știute și neștiute, de voie și fără de voie; curățește-i ca pe desfrânata ce plângea, și ca pe Petru care se lepădase și plângând cu amar iarăși l-ai primit. Primește smerenia și mărturisirea robilor Tăi, precum ai primit pe vameșul care cu suspin se ruga. Pune frica Ta în inimile lor ca să se teamă de Tine și să Te iubească din toată inima lor. Dă-le lor să păzească toate poruncile Tale în toate zilele vieții lor, umblând după voia Ta. Învrednicește-i pe dâșii fără osândă să vină și să se împărtășească cu preacuratul Tău Trup și cu cinstitul Tău Sânge, ca, primindu-le cu vrednicie, să fie părtași împărăției Tale, lăudându-Te și slăvindu-Te pe Tine, împreună cu Cel fără de început al Tău Părinte și cu Preasfântul și bunul și de-viață-făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

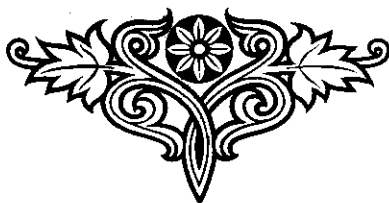
CUVÂNT DE ÎNVĂȚĂTURĂ
 în Sfânta și Marea Duminică a Sfințelor Paști,
 al Sfântului Ioan Gură de Aur

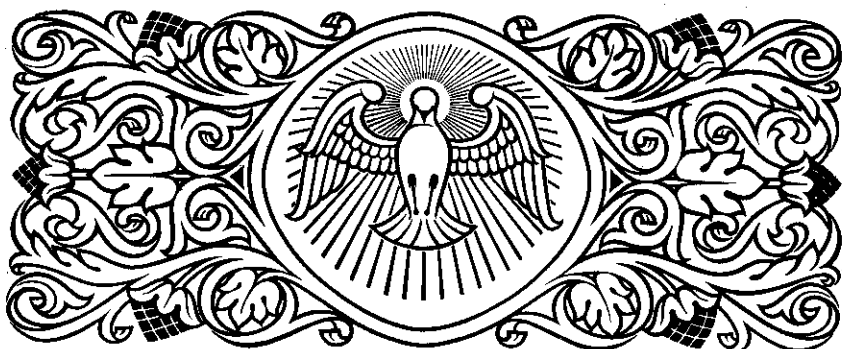
Binecuvintează, părinte.

De este cineva binecredincios și iubitor de Dumnezeu, să se bucure de acest praznic frumos și luminat. De este cineva slugă înțeleaptă, să între, bucurându-se, întru bucuria Domnului său. De s-a ostenit cineva postind, să-și ia acum răsplata. De a lucrat cineva din ceasul cel dintâi, să-și primească astăzi plata cea dreaptă. De a venit cineva după ceasul al treilea, cu mulțumire să prăznuiască. De a ajuns cineva după ceasul al șaselea, nicidecum să nu se îndoiască, pentru că de nimic nu se va păgubi. De a întârziat cineva până la ceasul al nouălea, să se apropie, nicidecum îndoindu-se. De a ajuns cineva abia în ceasul al unsprezecelea, să nu se teamă din pricina întârzierii, căci, darnic fiind Stăpânul, primește pe cel din urmă ca și pe cel dintâi; odihnește pe cel din al unsprezecelea ceas, ca și pe cel care a lucrat din ceasul întâi; și pe cel din urmă miluiește, și pe cel dintâi mângâie; și aceleia plătește, și acestuia dăruiește; și faptele le primește, și gândul îl ține în seamă; și lucrul îl prețuiește, și voința o laudă.

Pentru aceasta intrați toți în bucuria Domnului nostru; și cei dintâi și cei de-al doilea luați plata. Bogații și săracii, împreună bucurați-vă. Cei care v-ați înfrânat și cei leneși, cinstiți ziua. Cei care ați postit și cei care n-ați postit, veseliți-vă astăzi. Masa este plină, ospătați-vă toți. Vițelul este mult, nimeni să nu iasă flămând. Gustați toți din ospățul credinței; împărtășiți-vă toți din bogăția bunătății. Nimeni să nu se plângă de sărăcie, pentru că s-a arătat împărăția cea pentru toți. Nimeni să nu se tânguiască de păcate, pentru că iertarea din mormânt a răsărit. Nimeni să nu se teamă de moarte, pentru că ne-a izbăvit pe noi moartea Mântuitorului; a stins-o pe dânsa Cel ținut de dânsa.

Prădat-a iadul Cel ce S-a pogorât în iad; umplutu-l-a de amărăciune, fiindcă a gustat din trupul Lui. Și aceasta mai înainte înțelegând-o, Isaia a strigat: Iadul, zice, s-a amărât, întâmpinându-Te pe Tine jos. S-a amărât pentru că s-a stricat. S-a amărât pentru că a fost batjocorit. S-a amărât pentru că s-a omorât. S-a amărât pentru că s-a surpat. S-a amărât pentru că a fost legat. A primit un trup și de Dumnezeu a fost lovit; a primit pământ și s-a întâlnit cu cerul; a primit ceea ce vedea și a căzut prin ceea ce nu vedea. Unde-ți este, moarte, boldul? Unde-ți este, iadule, biruința? Înviat-a Hristos și tu ai fost nimic. S-a sculat Hristos și au căzut demonii; a înviat Hristos și se bucură îngerii; a înviat Hristos și viața veșnică stăpânește; a înviat Hristos și nici un mort nu este în groapă, căci Hristos, sculându-Se din morți, începătură învierii celor adormiți S-a făcut. A Lui este slava și stăpânirea în vecii vecilor. Amin.

SLUJBA VECERNIEI

din Duminica Pogorării Duhului Sfânt,
adică de Rusalii

În această duminică, la Vecernie, se toacă mai devreme pentru slujba de seară. În bisericile de mir, Vecernia, în această zi, se face îndată după Liturghie.

După început, se citește Psalmul 103; apoi diaconul zice ectenia: Cu pace Domnului să ne rugăm, până la pomenirea Cărmuirii țării, apoi adaugă acestea:

Pentru poporul ce stă înaintea și așteaptă harul Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce-și pleacă înaintea Domnului inimile și genunchii lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne întărim noi spre plinirea bunăvoinței lui Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să trimită peste noi milele Lui cele bogate, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie primită plecarea genunchilor noștri, ca tămâia înaintea Lui, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce au trebuință de ajutor de la Dânsul, Domnului să ne rugăm.

Apoi continuă obișnuita ectenic mare.

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 6 și se cântă aceste trei stihiri idiomele, glasul al 4-lea:

Lucruri preaminunate au văzut astăzi toate neamurile în cetatea lui David, când Sfântul Duh S-a pogorât în limbi de foc, precum grăitorul de Dumnezeu Luca a spus, zicând: Fiind adunați ucenicii lui Hristos, s-a făcut sunet ca de o suflare ce vine repede și a umplut casa unde erau ei șezând; și toți au început a vorbi cu străine graiuri, cu minunate dogme, cu uimitoare învățături ale Sfintei Treimi (de două ori).

Duhul Sfânt era din veac și este și va fi, nici început având și nici sfârșit; ci pururea cu Tatăl și cu Fiul este unit și împreună-socotit; Viață și de viață făcător; Lumină și de lumină dătător; Binele însuși și Izvor de bunătate; prin Care Tatăl Se face cunoscut și Fiul Se preaslăvește, și de toți Se știe: o putere, o unire și o închinare a Sfintei Treimi (de două ori).

Duhul Sfânt este Lumină și Viață și Izvor viu, înțeles cu mintea; Duhul înțelepciunii, Duhul înțelegerii, bun, drept, înțelegător, stăpânitor, curățitor de păcate; Dumnezeu și îndumnezeitor, foc din foc purcezător; grăitor, lucrător, împărțitor de daruri; prin Care toți prorocii și dumnezeieștii Apostoli împreună cu mucenicii s-au încununat. Uimitoare auzire, neobișnuită priveliște, foc care se împarte spre dăruirea de haruri (de două ori).

Slavă... Și acum..., glasul al 6-lea:

Împărate ceresc, Mângâietorul, Duhul adevărului, Care pretutindenea ești și toate le plinești; Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi și ne curățește pe noi de toată întinăciunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

Apoi vohod cu cădelniță și: Lumină lină...

PROCHIMEN, glasul al 7-lea:

Cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeul nostru? Tu ești Dumnezeu, Care faci minuni.

Stih 1: Cunoscută ai făcut între popoare puterea Ta.

Stih 2: Adusu-mi-am aminte de lucrurile Domnului.

Stih 3: Și am zis: acum am înțeles; aceasta este schimbarea dreptei Celui Preaînalt.

După aceea zice preotul sau diaconul: Iară și iară plecând genunchii, Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne miluiește.

Iar noi plecând genunchii la pământ și fiind cu capetele descoperite, preotul, din ușa altarului cu glas mare în auzul tuturor, citește rugăciunile acestea:

Rugăciunea întâi

Doamne, Cel ce ești preacurat, neîntinat, fără de început, nevăzut, necuprins, de nepătruns cu mintea, neschimbat, neîntrecut, nemăsurat și fără de răutate; Care singur ai nemurire, locuind în lumina cea neapropiată; Care ai făcut cerul și pământul și marea și toate cele zidite în ele; Care plinești cererile, mai înainte de cerere; Ție ne rugăm și pe Tine Te chemăm, Stăpâne, Iubitorule de oameni, Părintele Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Care pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire S-a pogorât din ceruri și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din pururea Fecioara Maria și Preamărita Născătoare de Dumnezeu; Care, mai întâi în cuvinte învățând, iar mai pe urmă și cu fapte arătând, când a răbdat patima Sa cea mântuitoare, ne-a dat pildă nouă, smeriților și păcătoșilor și nevrednicilor robilor Tăi, ca să-Ți aducem rugăciuni, cu capetele și cu genunchii plecați, pentru păcatele noastre și pentru greșalele cele din neștiință ale credincioșilor.

Însuși, mult-Milostive și Iubitorule de oameni, auzi-ne pe noi în orice zi Te vom chema, dar mai ales în ziua aceasta a Cincizecimii, în care Domnul nostru Iisus Hristos, după ce S-a înălțat la ceruri și a șezut de-a dreapta Ta, Dumnezeuule și Părinte, a trimis pe Duhul Sfânt peste Sfinții Săi ucenici și Apostoli, Care a șezut peste fiecare dintr-înșii, și s-au umplut toți de harul Lui cel neîmputinat și au grăit într-alte limbi mărețiile Tale și au prorocit. Deci, auzi-ne pe noi, care acum ne rugăm Ție, și adu-Ți aminte de noi, smeriții și osândiții, și alungă robia sufletelor noastre. Cel ce cu milostivirea Ta mijlocești pentru noi.

Primește-ne pe noi care cădem înaintea Ta și strigăm: Am greșit! Înaintea Ta suntem puși din pântecul maicii noastre; Tu ești Dumnezeul nostru. Dar, pentru că s-au scurs întru deșertăciune zilele noastre, am pierdut ajutorul Tău și ne aflăm lipsiți de toată apărarea. Totuși, nădăjduind în îndurările Tale, strigăm: Păcatele tinereților noastre și ale neștiinței nu le pomeni, și de cele ascunse ale noastre, curățește-ne pe noi. Nu ne lepăda pe noi în vremea bătrâneților; când slăbește tăria noastră, nu ne părăsi pe noi. Mai înainte de a ne întoarce în pământ, învrednicește-ne să ne întoarcem la Tine, și caută spre noi cu bunăvoință și cu har. Cumpănește fărădelegile noastre cu îndurările Tale; pune adâncul îndurărilor Tale împotriva mulțimii păcatelor noastre. Caută din înălțimea Ta cea sfântă, Doamne, spre poporul Tău, care stă înainte și așteaptă de la Tine multă milă. Cercetează-ne pe noi cu bunătatea Ta. Izbăvește-ne pe noi de tirania diavolului. Întărește viața noastră cu poruncile Tale cele sfinte și sfințitoare. Înger credincios păzitor pune poporului Tău și pe toți ne adună întru împărăția Ta. Dă iertare celor ce nădăjduiesc în Tine. Iartă-le lor și nouă păcatele. Curățește-ne cu lucrarea Sfântului Tău Duh. Strică meșteșugirile vrăjmașului cele împotriva noastră.

În continuare

Rugăciunea a doua

Domnului să ne rugăm.

Binecuvântat ești, Doamne, Stăpâne atotțiitorule, Care ai luminat ziua cu lumină de soare și noaptea ai făcut-o să lucească cu raze ca de foc; Cel ce ne-ai învrednicit pe noi să trecem lungimea zilei și să ne apropiem de începutul nopții. Ascultă rugăciunea noastră și a întregului Tău popor și ne iartă nouă, tuturor, păcatele noastre cele de voie și cele fără de voie. Primește rugăciunile noastre cele de seară și trimite mulțimea milei Tale și a îndurărilor Tale peste moștenirea Ta. Ocrotește-ne pe noi cu sfinții Tăi îngeri; întrarmează-ne pe noi cu armele dreptății Tale. Îngrădește-ne pe noi cu adevărul Tău; păzește-ne pe noi cu puterea Ta; mântuiește-ne pe noi de toată primejdia și de tot vicleșugul celui potrivnic; și ne dăruiește nouă și această seară, cu noaptea ce vine (și toate zilele vieții noastre), desăvârșită, sfântă, pașnică, fără păcate, fără smin-teală, fără nălucire. Pentru rugăciunile Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu și pentru ale Tuturor Sfinților, care din veac au bineplăcut Ție.

Diaconul zice: Apără, mântuiește, miluiește, ridică-ne și ne păzește pe noi... Pe Preasfânta, curata... Preotul zice ecfonisul: Că Ție se cuvine a ne milui...

Apoi diaconul zice ectenia:

Să zicem toți, din tot sufletul și din tot cugetul nostru, să zicem:

Doamne, atotțiitorule, Dumnezeuul părinților noștri, ne rugăm Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, ne rugăm Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Încă ne rugăm pentru Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, [pentru (Înalt-) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N)], pentru sănătatea și mântuirea lui.

Încă ne rugăm pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru cârmuitorii țării noastre, pentru mai marii orașelor și satelor și pentru iubitoarea de Hristos oaste, pentru sănătatea și mântuirea lor.

Încă ne rugăm pentru fericiții și pururea pomeniții ctitori ai sfântului locașului acestuia și pentru toți cei mai înainte adormiți părinți și frați ai noștri dreptmăritori creștini, care odihnesc aici și pretutindenea.

Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri și fac bine în sfânta și întru tot cinstită biserica aceasta, pentru cei ce se ostenesc, pentru cei ce cântă și pentru poporul ce stă înaintea și așteaptă de la Tine mare și bogată milă.

Încă ne rugăm pentru toți frații noștri și pentru toți dreptmăritorii creștini, pentru sănătatea și mântuirea lor.

Ecfonis:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Apoi diaconul: Iară și iară plecând genunchii, Domnului să ne rugăm.

Și preotul citește

Rugăciunea a treia

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Care încă întru această viață și cu noi fiind, ai dat oamenilor pacea Ta și harul Preasfântului Duh îl dăruiești pururea celor credincioși, spre moștenire nestricată, iar astăzi, mai arătat, ai trimis acest har ucenicilor și Apostolilor Tăi, și ai întărit buzele lor cu

limbi de foc, prin care tot neamul omenesc, primind cunoștința de Dumnezeu în a sa limbă și în auzul urechilor, ne-am luminat cu lumina Duhului și am scăpat din înșelăciune ca dintr-un întuneric; și prin împărțirea limbilor de foc celor văzute, cu lucrarea cea mai presus din fire, ne-am învățat a crede în Tine și ne-am luminat a Te cuvânta pe Tine Dumnezeu, împreună cu Tatăl și cu Duhul Sfânt: o Dumnezeire, o Putere și o Stăpânire. Tu dar, Cel ce ești raza Tatălui și chipul neschimbat și nemutat al ființei și al firii Lui, Izvorul înțelepciunii și al harului, deschide-mi și mie păcătosului buzele și mă învață cum se cuvine și pentru ce trebuie să mă rog. Căci Tu ești Cel ce știi mulțimea cea multă a păcatelor mele, dar milostivirea Ta va birui noianul acestora; căci, iată, cu frică stau înaintea Ta, punând deznădăjduirea sufletului meu în fața adâncului milei Tale. Îndreptează viața mea, Cel ce îndreptezi toată făptura cu cuvântul și cu puterea cea negrăită a înțelepciunii, Cel ce ești liman lin al celor cuprinși de valuri, și arată-mi calea pe care să merg. Dă gândurilor mele duhul înțelepciunii Tale; dăruiește nepriceperii mele duhul înțelegerii; adumbrește faptele mele cu duhul temerii de Tine, duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele și cu duh stăpânitor întărește alunecarea cugetului meu. Ca în toate zilele, fiind îndreptat, prin Duhul Tău cel bun, spre ceea ce este de folos, să mă învrednicesc a împlini poruncile Tale și pururea să-mi aduc aminte de venirea Ta cea slăvită, care va cerceta faptele noastre; și să nu mă lași ca să mă amăgesc cu plăcerile cele stricătioase ale lumii acesteia, ci întărește-mă să doresc câștigarea bunătăților celor viitoare, căci Tu ai zis, Stăpâne: Oricâte va cere cineva în numele Tău, fără împiedicare va lua de la Dumnezeu, Părintele cel împreună veșnic cu Tine.

Pentru aceasta, și eu păcătosul, la Pogorârea Sfântului Tău Duh, mă rog bunătății Tale: Câte am cerut, dă-mi-le, spre mântuire. Așa, Doamne, Cel ce ești dăruitor bun și bogat, dătător de toată facerea de bine, împlinește rugăciunea mea, căci Tu ești

îndurător, miluitor, părtaș fără de păcat al trupului nostru și Te pleci cu iubire și milostivire spre cei care-și pleacă către Tine genunchii, curățind păcatele noastre. Pentru aceasta, dă, Doamne, poporului Tău, îndurările Tale; auzi-ne pe noi din cerul cel sfânt al Tău; sfințește-ne pe noi cu puterea dreptei Tale celei mântuitoare; acoperă-ne pe noi cu acoperământul aripilor Tale; nu trece cu vederea făptura mâinilor Tale. Ție Unuia am greșit, dar Ție Unuia și slujim. Nu știm să ne închinăm la dumnezeu străin, nici să întindem mâinile noastre, Stăpâne, la alt dumnezeu. Iartă-ne nouă greșelele, primește rugăciunile noastre, cele cu plecare de genunchi, tinde-ne nouă tuturor mână de ajutor. Primește rugăciunile tuturor ca o tămâie bineprimită, care se înalță înaintea împărăției Tale celei preabune.

În continuare

Rugăciunea a patra

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Doamne, Care ne-ai izbăvit pe noi de toată săgeata ce zboară ziua, izbăvește-ne pe noi și de tot lucrul ce umblă în întuneric. Primește ca o jertfă de seară ridicarea mâinilor noastre. Învrednicește-ne să trecem și vremea nopții fără prihană, neispitiți de rele; și ne izbăvește pe noi de toată tulburarea și îngrozirea ce ne vine de la diavolul. Dăruiește sufletelor noastre umilință, și cugetelor noastre, grijă de întrebarea ce ni se va face la judecata Ta cea înfricoșătoare și dreaptă. Pătrunde cu frica Ta trupurile noastre și omoară păcatul din mădulele noastre cele pământesti; pentru ca și întru liniștea somnului să ne luminăm prin cugetarea la judecățile Tale. Depărtează de la noi toată nălucirea necuvioasă și pofta cea vătămătoare și ne scoală pe noi la vremea rugăciunii, întăriți în credință și sporind întru poruncile Tale.

Apoi diaconul zice: Apără, mântuiește, miluiește, ridică-ne și ne păzește pe noi..., Pe Preasfânta, curata... Preotul zice ecfonisul: Cu bunăvoința și cu harul Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care ești binecuvântat... Și îndată: Învrednicește-ne pe noi, Doamne, în seara aceasta...

Iar după aceea diaconul zice: Iară și iară plecând genunchii noștri, Domnului să ne rugăm. Și preotul citește

Rugăciunea a cincea

Izvorule cel pururea izvorător de viață și de lumină, Putere creatoare, împreună-veșnică cu Tatăl, Cel ce ai plinit cu prisosință toată rânduiala cea pentru mântuirea oamenilor, Hristoase, Dumnezeuul nostru; Care ai rupt legăturile cele dezlegate ale morții și încuietorile iadului, zdrobind mulțimea duhurilor celor viclene; Cel ce Te-ai adus pe Tine pentru noi jertfă nevinovată, dându-Ți spre junghiere trupul cel preacurat și neatins și neîntinat de nici un păcat, și prin această înfricoșătoare și de negrăit jertfire ne-ai dăruit nouă viață de veci; Cel ce Te-ai pogorât în iad și ai sfărâmat încuietorile cele veșnice, și celor ce ședeau întru întuneric le-ai arătat ieșire; iar pe șarpele cel din adânc, începătorul răutății, l-ai vânat cu înțeleapta Ta meșteșugire dumnezeiască și l-ai legat cu lanțurile întunericului în iad și l-ai închis cu puterea Ta cea nemăsurată în focul cel nestins și întru întunericul cel mai din afară; Înțelepciunea Tatălui, Cea cu nume mare, Tu, Cel ce Te-ai arătat mare ajutor al celor năpăstuiți și ai luminat pe cei care ședeau în întuneric și în umbra morții, Tu, Doamne al slavei celei veșnice, Fiule iubit al Părintelui celui Preaînalt, Lumină veșnică din Lumină veșnică, Soare al dreptății, auzi-ne pe noi care ne rugăm Ție: Odihnește sufletele robilor Tăi, ale părinților și fraților noștri, care au adormit mai înainte, și ale celorlalte rudenii după trup, și ale tuturor celor de o credință cu noi, pentru care și facem acum pomenire, căci stăpânirea Ta este peste tot și în mâna Ta ții toate marginile pământului.

Stăpâne, Atotțiitorule, Dumnezeule al părinților și Doamne al milei, Făcătorule al neamului celui muritor și al celui nemuritor și a toată firea omenească, care se zidește și iarăși se strică; Ziditorule al vieții și al morții, al trăirii celei de aici și al mutării celei de acolo; Cel ce măsoară anii celor vii și rânduiești ceasul morții; Care duci și scoți din iad; Cel ce legi întru neputință și dezlegi întru putere; Care tocmești cele de aici spre trebuință și orânduiești cu folos cele viitoare; Cel ce ai însuflețit cu nădejdea învierii pe cei vătămați cu boldul morții, Însuți, Stăpâne al tuturor, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor ce sunt pe mare departe, Care și în această mai de pe urmă, mare și mântuitoare zi a Cincizecimii ai arătat nouă taina Sfintei, Celei de o ființă și pururea veșnice, nedespărțitei și neamestecatei Treimi, și ai vărsat pogorârea și venirea Sfântului și de-viață-făcătorului Tău Duh, în chip de limbi de foc, peste Sfinții Tăi Apostoli; și punându-i pe ei vestitori ai credinței noastre celei creștinești i-ai arătat mărturisitori și propovăduitori ai învățaturii celei adevărate despre Dumnezeu; Care și la acest praznic, cu totul desăvârșit și mântuitor, ai binevoit a primi rugăciuni de mijlocire pentru cei ținuți în iad, dându-ne nouă mari nădejdi că vei trimite ușurare și mângâiere celor cuprinși de întristări apăsătoare, auzi-ne pe noi, smeriții robii Tăi, care ne rugăm Ție, și odihnește sufletele robilor Tăi, celor mai înainte adormiți, în loc luminat, în loc cu verdeață, în loc de odihnă, de unde a fugit toată durerea, întristarea și suspinarea; așază sufletele lor în locașurile drepților și fă-i vrednici de pace și de iertare. Căci nu morții Te vor lăuda pe Tine, Doamne, și nici cei care sunt în iad îndrăznesc a-Ți aduce Ție mărturisire, ci noi, cei vii, Te binecuvântăm, Te rugăm, și aducem Ție rugăciuni de milostivire și jertfe pentru sufletele lor.

În continuare

Rugăciunea a șasea

Domnului să ne rugăm.

Dumnezeule, Cel mare și veșnic, Cel sfânt și iubitor de oameni, Care ne-ai învrednicit pe noi să stăm și în acest ceas înaintea slavei Tale celei neapropiate, spre cântarea și lauda minunilor Tale, îndură-Te de noi, nevrednicii robii Tăi, și ne dă nouă har, ca să-Ți aducem Ție, cu inimă înfrântă și smerită, slăvirea cea întreit sfântă și mulțumire pentru darurile Tale cele mari, pe care le-ai făcut și le faci totdeauna cu noi. Adu-Ți aminte, Doamne, de neputința noastră și nu ne pierde pe noi pentru fărădelegile noastre, ci fă milă mare cu noi smeriții, ca, scăpând de noaptea păcatului, să umblăm în lumina dreptății și, îmbrăcându-ne cu armele luminii, să viețuim nebiruiți de toată uneltirea celui viclean, și cu îndrăznire să Te preaslăvim pentru toate pe Tine, Unul Dumnezeu cel adevărat și iubitor de oameni. Căci într-adevăr și cu dreptate este o mare taină, Stăpâne și Făcătorul tuturor, risipirea cea vremelnică a făpturilor Tale, și după aceea alcătuirea din nou și odihna cea de veci. Ție Îți mulțumim pentru toate; pentru intrarea noastră în lumea aceasta și pentru ieșirea din ea, care, după făgăduința Ta cea adevărată, ne arvunesc nouă de mai înainte nădejdea învierii și a vieții celei nestrucăcioase, pe care fă ca să o dobândim la a doua venire a Ta, ce va să fie. Că Tu ești și Începătorul învierii noastre, și Judecătorul nemitarnic și iubitor de oameni, și Stăpân și Domn al răsplătirii, Care Te-ai făcut asemenea nouă, părtaș trupului și sângelui, prin smerirea cea mai adâncă, și ai avut inimă plină de milostivire pentru pătimirile noastre cele fără de osândă, prin aceea că Însuși fiind cercat, prin cele

pătimate, Te-ai făcut ajutor de bunăvoie nouă, celor supuși la încercări; pentru care ne-ai și adus pe noi la a Ta nepătimire.

Primește dar, Stăpâne, cererile și rugăciunile noastre și odihnește pe toți părinții fiecăruia, pe mame, pe frați, pe surori, pe fii, pe cei dintr-o rudenie și dintr-o seminție, și toate sufletele care au adormit mai înainte întru nădejdea învierii și a vieții de veci; și așază sufletele și numele lor în cartea vieții, în sânurile lui Avraam, ale lui Isaac și ale lui Iacov, în latura celor vii, în împărăția cerurilor, în raiul desfătării, ducându-i pe toți, prin îngerii Tăi cei de lumină, în sfintele Tale locașuri, ridicând împreună și trupurile noastre în ziua în care ai hotărât, după făgăduințele Tale cele sfinte și adevărate. Căci nu este, Doamne, moarte pentru robii Tăi, când ieșim din trup și venim la Tine, Dumnezeu, ci mutare de la cele triste la cele bune și vesele; este odihnă și bucurie. Iar de am și greșit Ție ceva, fii milostiv și nouă, și acelora, pentru că înaintea Ta nimeni nu este curat de întinăciune, măcar de ar fi viața lui numai o zi. Pentru că numai Tu singur Te-ai arătat pe pământ fără păcat, Domnul nostru Iisus Hristos, prin Care toți nădăjduim să dobândim milă și iertare de păcate. Pentru aceasta, ca un Dumnezeu bun și iubitor de oameni, dezleagă, lasă și ne iartă nouă și acelora căderile în păcate, cele cu voie și cele fără de voie, cele cu știință și cele cu neștiință, cele arătate și cele ascunse, cele cu lucrul și cele cu gândul, cele cu cuvântul și cele din toate umbletele și mișcărilor noastre. Și celor care s-au mutat de aici mai înainte, dăruiește-le izbăvire și iertare; iar pe noi, care suntem aici, ne binecuvintează, dăruindu-ne sfârșit bun și pașnic și nouă și întregului Tău popor și, revărsând asupra noastră îndurările milei și ale iubirii de oameni la venirea Ta cea înfricoșătoare și de temut, fă-ne vrednici de împărăția Ta.

În continuare

Rugăciunea a șaptea

Domnului să ne rugăm.

Dumnezeule cel mare și preaînalt, Care singur ai nemurire și locuiești în lumina cea neapropiată; Cel ce ai făcut toată făptura cu înțelepciune; Cel ce ai despărțit lumina de întuneric și ai pus soarele spre stăpânirea zilei, iar luna și stelele, spre stăpânirea nopții; Cel ce ne-ai învrednicit pe noi, păcătoșii, ca și în ziua de astăzi să întâmpinăm fața Ta întru mărturisire și să-Ți aducem slujbă de seară, Însuți, Iubitorule de oameni, Doamne, îndreptează rugăciunea noastră ca tămâia înaintea Ta și o primește ca pe o mireasmă cu bun miros. Și ne dă nouă această seară de acum și noaptea ce vine, cu pace. Înarmeză-ne cu armele luminii. Izbăvește-ne pe noi de frica de noapte și de tot lucrul ce se petrece în întuneric; și ne dăruiește nouă somnul, ce ni l-ai dat spre odihnă pentru neputința noastră, ferit de toată nălucirea diavolească. Așa, Stăpâne al tuturor, Dătorule de bunătăți, dă-ne ca și în așternuturile noastre, umilindu-ne, să pomenim și noaptea preasfânt numele Tău; și cu gândirea la poruncile Tale fiind luminați, să ne sculăm cu bucurie sufletească spre a lăuda bunătatea Ta, aducând milostivirii Tale cereri și rugăciuni pentru păcatele noastre și ale întregului Tău popor drept-credincios, pe care, pentru rugăciunile Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu, cu milă îl cercetează.

După aceea diaconul zice: Apără, mântuiește, miluiește, ridică-ne și ne păzește pe noi..., Pe Preasfânta, curata, precabinecuvântata..., Preotul zice ecfonisul: Că Tu ești odihna sufletelor și a trupurilor noastre, și Ție slavă înălțăm... Apoi diaconul zice ectenia: Să plinim rugăciunile noastre Domnului..., Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește..., Seara toată desăvârșită, sfântă, cu pace..., Înger de pace, credincios, îndreptător..., Milă și iertare de păcatele și de greșealele..., Cele bune și de folos sufletelor noastre..., Cealaltă vreme a vieții noastre în pace..., Sfârșit

creștinesc vieții noastre, fără de durere..., Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata... Iar preotul, ecfonisul: Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție slavă înălțăm...

Preotul: Pace tuturor. Strana: Și duhului tău. Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați. Strana: Ție Doamne, iar preotul citește în taină

Rugăciunea a opta (a plecării capetelor)

Doamne, Dumnezeul nostru, Care ai plecat cerurile și Te-ai pogorât pentru mântuirea neamului omenesc, caută spre robii Tăi și spre moștenirea Ta; că Ție, Judecătorului celui înfricoșător și iubitor de oameni, și-au plecat robii Tăi capetele și și-au smerit grumajii lor, așteptând nu ajutorul cel de la oameni, ci nădăjduind mila Ta și cerând mântuirea Ta; pe care păzește-i în toată vremea, în seara aceasta și în noaptea ce vine, de tot vrăjmașul și de toată lucrarea potrivnică a diavolului, de cugete deșarte și de gânduri rele.

Iar cu voce tare zice ecfonisul:

Fie stăpânirea împărăției Tale binecuvântată și preaslăvită, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Și îndată se cântă stihirile Stihovnei, glasul al 3-lea:

A cum limbile s-au făcut tuturor spre semn, în chip vădit; că evreii, dintre care este după trup Hristos, fiind răniți de necredință, au căzut din harul lui Dumnezeu; iar noi, cei dintre neamuri, ne-am învrednicit de lumina cea dumnezeiască, întărindu-ne prin cuvintele ucenicilor, care au vestit slava lui

Dumnezeu, Binefăcătorul tuturor; cu aceia împreună plecând inimile și genunchii, cu credință să ne închinăm Mântuitorului sufletelor noastre, întărindu-ne prin Sfântul Duh.

Stih: Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele.

A cum Duhul cel Mângâietor S-a vărsat peste tot trupul; căci începând cu ceata Apostolilor, de la dânșii, prin împărtășire, a revărsat harul asupra celor credincioși; și încredințează venirea Sa cea puternică, împărțind ucenicilor limbile cele în chip de foc, spre lauda și slava lui Dumnezeu. Pentru aceasta, luminându-ne inimile cu priceperea și întărindu-ne în credință prin Sfântul Duh, ne rugăm să se mântuiască sufletele noastre.

Stih: Nu mă lepăda pe mine de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

A cum Apostolii lui Hristos se îmbracă cu putere de sus, căci îi înnoiește pe ei Mângâietorul, Cel înnoit într-înșii prin înnoirea tainică a cunoștinței, pe care propovăduind-o cu străine glasuri și cu înalte cuvinte, ne învață să cinstim Ființa cea veșnică și una în trei Ipostasuri a lui Dumnezeu, Binefăcătorul tuturor. Pentru aceasta, luminându-ne cu învățăturile acelora, să ne închinăm Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, rugându-ne să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă... Și acum...și se cântă stihira aceasta, făcută de Leon împăratul, glasul al 8-lea:

V eniți, popoarelor, să ne închinăm Dumnezeirii celei în trei Ipostasuri: Fiului în Tatăl, împreună cu Sfântul Duh. Căci Tatăl a născut mai înainte de veci pe Fiul, Cel împreună-veșnic și împreună pe scaun șezător; și Duhul Sfânt era în Tatăl împreună cu Fiul preaslăvit. O Putere, o Ființă, o Dumnezeire, Căreia toți închinându-ne, zicem: Sfinte Dumnezeule, Cel ce toate le-ai făcut prin Fiul, cu împreună-lucrarea Sfântului Duh; Sfinte

tare, prin Care pe Tatăl am cunoscut și prin Care Duhul Sfânt a venit în lume; Sfinte fără de moarte, Duhule Mângâietor, Care din Tatăl porcezi și în Fiul Te odihnești; Treime Sfântă, slavă Ție.

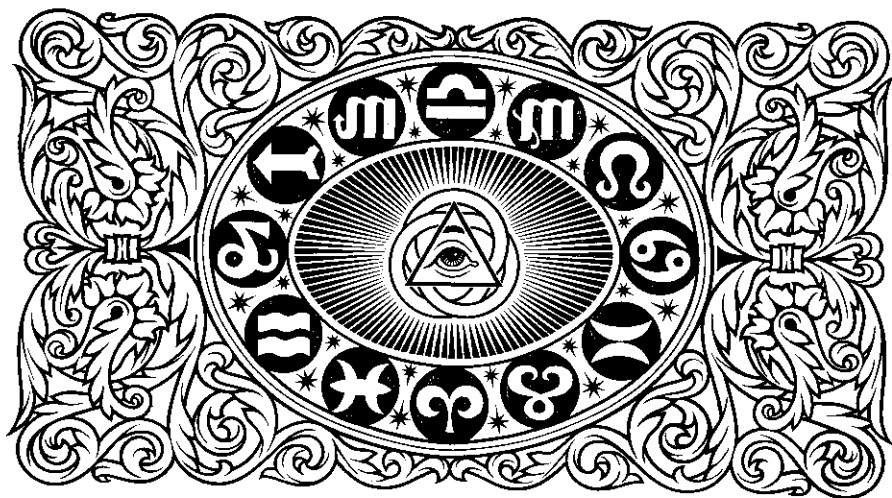
După aceea: Acum liberează pe robul Tău..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția... și troparul praznicului, glasul al 8-lea:

Bine ești cuvântat, Hristoase Dumnezeul nostru; Cel ce preaînțelepți pe pescari ai arătat, trimițându-le lor Duhul Sfânt. Și printr-înșii lumea ai vânat, Iubitorule de oameni, slavă Ție.

Apoi apolisul acesta:

Cel ce din sânurile Tatălui S-a deșertat pe Sine și din cer pe pământ S-a pogorât și a luat toată firea noastră cea omenească și a îndumnezeit-o; iar după aceea iarăși S-a suit la ceruri și a șezut de-a dreapta lui Dumnezeu și Tatălui, și a trimis peste Sfinții Săi ucenici și Apostoli pe Duhul cel dumnezeiesc și Sfânt, Cel de o ființă și de o putere, întocmai slăvit și împreună-veșnic; și printr-Însul i-a luminat pe ei și prin ei pe toată lumea; Hristos, Adevăratul Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile Preacuratei și nevinovatei Sfintei Sale Maici, ale sfinților, măriților și întru tot lăudaților, de Dumnezeu propovăduitorilor și purtătorilor de Duh Apostoli, și ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi ca un bun și de oameni iubitor. Amin.

S I N A X A R PESTE TOT ANUL

**EXPLICAREA SEMNELOR PUSE ÎNAINTEA ZILELOR
ANULUI PENTRU ARĂTAREA PRAZNICELOR
ÎMPĂRĂTEȘTI, ALE NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU
ȘI ALE SFINȚILOR**

Praznicele sunt împărțite în: praznice mari, de mijloc și mici.

(†) arată praznicele mari închinat: Sfintei Treimi, Mântuitorului, Sfântului Duh, Născătoarei de Dumnezeu; sărbătorile în cinstea Înaintemergătorului (nașterea și tăierea capului) și a Sfinților Apostoli Petru și Pavel, la care se face priveghere mare.

†) arată praznicele de mijloc ale sfinților, la care se face priveghere.

† arată praznicele de mijloc, la care nu se face priveghere, ci se cântă numai polieleu.

X) arată praznicele mici, care au doxologie mare.

X arată praznicele mari, care au slujba pe șase.

LUNA SEPTEMBRIE

Are 30 de zile. Ziua are 12 ceasuri și noaptea 12.

1. † În ziua întâi începutul Indictionului, adică al anului nou bisericesc. Pomenirea Cuviosului Părintelui nostru Simion Stâlpnicul și arhimandritul și a mamei sale, Maria. Soborul în cinstea Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu, cel de la Measine. Sfântul Mucenic Aitala, Sfintele 40 de femei mucenice și Sfântul Amun diaconul, dascălul lor. Sfinții Mucenici: Calista, Evod și Ermoghen, frați buni. Pomenirea dreptului Iosua. Aducerea aminte de arderea cea mare. – Praznic și dezlegare la vin și la untdelemn.

2. Sfântul Mucenic Mamant și cel dintre sfinți Părintele nostru Ioan Postitorul, patriarhul Constantinopolului.

3. Sfântul sfințitul Mucenic Antim, episcopul Nicomidiei, și Cuviosul Părintele nostru Teoctist.

4. Sfântul sfințitul Mucenic Vavila, episcopul Antiohiei, și Sfântul Prooroc Moise, văzătorul de Dumnezeu.

5. † Sfântul Prooroc Zaharia, tatăl Sfântului Ioan Botezătorul; Sfinții Mucenici Urban și Avdeu episcopul.

6. † Pomenirea minunii ce s-a făcut în Colose de Arhistrategul Mihail. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

7. Înainteprăznuirea Nașterii Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu, Sfântul Mucenic Sozont, Sfinții Apostoli Evod și Onisifor episcopul.

8. (†) Nașterea Preasfintei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarea și pururea fecioară Maria.— Praznic și dezlegare la pește.

9. X Sfinții și dreptii dumnezeiești Părinți Ioachim și Ana și Sfântul Mucenic Severian.

10. Închinarea Sfintei Cruci; Sfintele Mucenițe Minodora, Mitrodora și Nimfodora.

11. Închinarea Sfintei Cruci; Cuvioasa Maica noastră Teodora cea din Alexandria și Cuviosul Eufrosin.

12. Închinarea Sfintei Cruci; Sfinții Mucenici Autonom, Macedonie și Teodul, Sfântul Teodor episcopul. Slujba lui se cântă la 11 septembrie, pentru că în această zi este odovania praznicului Nașterii Născătoarei de Dumnezeu.

13. †) Pomenirea înnoirii Bisericii Învierii lui Hristos, Dumnezeuul nostru, și înainte-prăznuirea Înălțării Cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; Sfinții Mucenici: Corneliu sutașul, Lucian și Leontie; † Sfântul Cuvios Ioan de la Prislop. — Dezlegare la vin și la untdelemn.

14. (†) A toată lumea Înălțarea Cinstitei și de viață făcătoarei Cruci.— Praznic și post în orice zi s-ar întâmpla.

15. Sfântul mare Mucenic Nichita Gotul; Sfântul Părintele nostru Visarion, arhiepiscopul Larisei, făcătorul de minuni; Sfântul Ierarh Iosif de la Partoș; Cuviosul Filotei; † Sfântul mare Mucenic Nichita Romanul.

16. X Sfintele și întru tot lăudatele mari Mucenițe Eufimia și Meletina.

17. Sfânta Muceniță Sofia și cele trei fiice ale ei: Pistis, Agapis și Elpis.

18. Cuviosul Părintele nostru Eumenie, episcopul Gortinei, făcătorul de minuni; Sfânta Muceniță Ariadna.

19. Sfinții Mucenici Trofim, Savatie și Dorimedont.

20. X Sfântul mare Mucenic Eustatie și soția sa Teopisti cu cei doi fii ai lor: Agapie și Teopist.

21. Sfântul Apostol Codrat cel din Magnesia; Sfântul Prooroc Iona.

† Pomenirea celui între sfinți Părintelui nostru Dimitrie, mitropolitul Rostovului.

În această zi se odovăiește praznicul Înălțării Cinstitei și de viață făcătoarei Cruci, și se cântă toate ale praznicului; iar slujba Apostolului se cântă la 22 septembrie.

22. Sfinții sfințiți Mucenici: Foca, episcopul de la Sinopi, Isaac și Martin.

23. †) Zămislirea Sfântului Măritului Prooroc Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan; Cuvioasele Xantipa și Polixenia. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

24. † Sfânta întâia muceniță și întocmai cu apostolii Tecla; Cuviosul Coprie.

25. Cuvioasa maica noastră Eufrosina; Sfinții Mucenici Pavel și Tatis.

26. †) Mutarea Sfântului Apostol și Evanghelist Ioan, de Dumnezeu cuvântătorul. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

27. † Sfântul Ierarh Martir Antim Ivireanul; Sfântul Mucenic Calistrat și cei împreună cu dânsul 49 de mucenici; Sfânta Muceniță Epiharia; Sfântul Apostol Marcu.

28. † Cuviosul Părintele nostru Hariton Mărturisorul; Sfântul Prooroc Varuh, Sfântul Mucenic Pimen. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

29. X Cuviosul Părintele nostru Chiriac Sihastrul; Sfânta Muceniță Gudelia.

30. X Sfântul sfințitul Mucenic Grigorie Luminătorul, arhiepiscop al Armeniei celei mari; Sf. Mucenița Ripsimia.

LUNA OCTOMBRIE

Are 31 de zile. Ziua are 11 ceasuri și noaptea 13.

1. Sfântul Apostol Anania, unul din cei șaptezeci; Cuviosul Părintele nostru Roman Melodul (făcătorul de cântări).
- (†) Tot în această zi prăznuim și Acoperământul Preasfintei Stăpânci noastre Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria.
2. X Sfântul sfințitul Mucenic Ciprian; Sfânta Muceniță Iustina fecioara; Cuviosul Teofil Mărturisitorul.
3. X Sfinții sfinții Mucenici Dionisie Arcopagitul, Dionisie, episcopul Alexandriei, Elefterie și Rustic.
4. Sfântul Părintele nostru Ierotei, episcopul Atnei; Sfinții Mucenici Audact, Domnina și Clistena.
5. Sfintele Mucenițe Haritina și Memelta.
6. X) Sfântul Apostol Toma; Sfânta Muceniță Erotiida. – Dezlegare la vin și untdelemn.
7. Sfinții Mucenici Serghie și Vah; Sfinții Polihronie și Chesarie diaconul.
8. Cuvioasa maica noastră Pelaghia; Sfânta Taisia.
9. X) Sfântul Apostol Iacov al lui Alfeu; Cuviosul Părintele nostru Andronic și Atanasia, soția lui. – Dezlegare la vin și la untdelemn.
10. Sfinții Mucenici Evlampie și Evlampia, sora lui, și Teofil Mărturisitorul.

11. Sfântul Apostol Filip, unul din cei șapte diaconi; Cuviosul Părintele nostru Teofan Mărturisorul, mitropolitul Niceei; Sfintele Mucenițe Zenaida și Filonia.

Duminica, după 11 ale acestei luni, se cântă slujba Sfinților Părinți care au fost la al VII-lea Sobor ce s-a ținut la Niceea (787).

12. Sfinții Mucenici Prov, Tarah și Andronic; Preacuviosul Părintele nostru Cosma, făcătorul de canoane, episcopul Maiumei.

13. Sfinții Mucenici Carp, Papii, Agatodor, Agatonica și Florentie.

14. Sfinții Mucenici Nazarie, Ghervasic, Protasie, Chelsie și Silvan, Cuviosul Savin.

†) În aceeași zi se prăznuiește și Cuvioasa maica noastră Parascheva (ale cărei sfinte moaște se află în biserica catedrală a sfintei Mitropolii a Moldovei și Bucovinei, în Iași).

15. Sfințitul Cuvios și Mucenic Luchian, preotul Antiohiei; Cuviosul Părinte Eftimie cel Nou; Cuvioșii Savin, episcopul și Vars, episcopul Edesci.

16. Sfântul Mucenic Longhin, sutașul; Cuviosul Mal.

17. Sfântul Prooroc Oseca; Cuviosul Mucenic Andrei Criteanul.

18. X Sfântul Apostol și Evanghelist Luca; Sfinții Mucenici Iulian și Martin. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

19. Sfântul Prooroc Ioil; Sfinții Mucenici Uar și Felix.

20. X Sfinții mari Mucenici: Artemie, Evor, Evnoi și Matroana; Cuviosul Gherasim cel Nou.

21. † Cuvioșii Visarion, Sofronie și Oprea; Sfinții Preoți Mărturisitori Ioan din Galeș și Moise Măcenic din Sibiel; Cuviosul Părintele nostru Ilarion cel Mare.

22. Sfântul și întocmai cu apostolii Averchie, episcopul Ierapolei, făcătorul de minuni. Sfinții șapte tineri din Efes: Maximilian, Iamvlii, Martian, Dionisic, Antonin, Exacustodian și Constantin; Sfinții Mucenici Ieraclie, Teodota și Glicheria.

23. X) Sfântul Mucenic și Apostol Iacov, fratele (ruda) Domnului, și Ignatie patriarhul. – Dezlegare la vin și untdelemn.

24. Sfântul mare Mucenic Areta și cei împreună cu dânsul; Sfinții Mucenici Valentin și Sevastiana; Cuviosul Proclu patriarhul.

25. Sfinții Mucenici Marcian și Martirie; Sfânta Tavita.

26. †) Sfântul mare Mucenic Dimitrie, izvorătorul de mir; pomenirea marelui și înfricoșătorului cutremur.— Praznic și dezlegare la vin și la untdelemn.

27. Sfântul Mucenic Nestor.

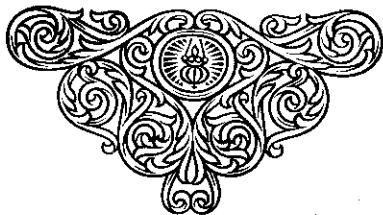
† Tot în această zi facem și pomenirea Cuviosului Părintelui nostru Dimitrie cel Nou (din Basarabi), ale cărui sfinte moaște se află în biserica catedrală a sfintei Patriarhii din București.

28. Sfinții Mucenici Terentie și Neonila, soția lui, și cei șapte copii ai lor: Sarvil, Nita, Ierax, Teodul, Fota, Vil și Eunichie; Cuviosul Părintele nostru Ștefan Savaitul și Firmilian.

29. Sfânta Cuvioasă Muceniță Anastasia Romana; Cuviosul Părintele nostru Avramie.

30. Sfinții Mucenici Zenovie, episcopul, și Zenovia, sora sa, Eutropia; Apostolul Cleopa și Iosif patriarhul.

31. Sfinții Apostoli Apelic, Stahie, Amplic, Urban, Aristobul, Narcis; Sfinții Mucenici Epimah și Iacob, episcopul.

LUNA NOIEMBRIE

Are 30 de zile. Ziua are 10 ceasuri și noaptea 14.

1. X Sfinții doctori fără de arginți și făcători de minuni Cosma și Damian, din Asia; Sfântul Erminigheld. – Dezlegare la vin și la untdelemn.
2. Sfinții Mucenici Achindin, Pigasie, Aftonie, Elpidifor, Anempodist, Eudoxie și Agapie.
3. Sfinții Mucenici Achepsima, Iosif și Aitala, diaconul; pomenirea înnoirii bisericii Sfântului mare Mucenic Gheorghe din Lida, unde este pus cinstitul lui trup.
4. Cuviosul Părintele nostru Ioanichie cel Mare; Sfinții Mucenici Nicandru, episcopul și Ermeu, preotul.
5. Sfinții Mucenici Galaction și Epistimia; Sfinții Silvan și Grigorie, arhiepiscopul.
6. X Sfântul Părintele nostru Pavel Mărturisitorul, patriarhul Constantinopolului; Cuviosul Luca.
7. Sfinții 33 de Mucenici cei din Melitina; Cuviosul Părintele nostru Lazăr, făcătorul de minuni, care a sihăstrit în Muntele Galissiei.
8. †) Soborul mai-Marilor Voievozi și cetelor începători Mihail și Gavriil și al tuturor cereștilor puteri. – Dezlegare la vin și la untdelemn.
9. Sfinții mucenici Onisifor și Porfiric; Cuvioasele Maici Matroana și Teoctisa; Sfântul Artemon.

10. Sfinții Apostoli din cei 70: Olimp, Rodion, Erast, Sosipatru și Cvart; Sfinții Mucenici: Orest și Mil, episcopul.
11. Sfinții Mucenici Mina, Victor și Vichentie; Sfânta Muceniță Ștefaniada.
X) Cuviosul Părintele nostru Teodor Studitul Mărturisorul.
12. X Sfântul Părintele nostru Ioan cel Milostiv, patriarhul Alexandriei; Cuviosul Părintele nostru Nil, pustnicul.
13. †) Cel între sfinți Părintele nostru Ioan Gură de Aur, patriarhul Constantinopolului. – Dezlegare la vin și la untdelemn.
14. † Sfântul și întru tot lăudatul Apostol Filip, unul din cei 12 Apostoli, și Sfântul Grigorie Palama, arhiepiscopul. – Dezlegare la pește.
15. Sfinții Mucenici și Mărturisorii: Gurie, Samona și Aviv, diaconul. – Din această zi se începe postul Nașterii Domnului.
16. X) Sfântul Apostol și Evanghelist Matei. – Dezlegare la vin și la untdelemn.
17. X Cel între sfinți Părintele nostru Grigorie, episcopul Neocezareei, făcătorul de minuni; Cuviosul Lazăr Zugravul.
18. Sfinții Mucenici Platon, Roman și Zahau.
19. Sfântul Prooroc Avdie; Sfântul Mucenic Varlaam.
20. Înaintepăznuirea Intrării în biserică a Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei; Părintele nostru Proclu, patriarhul Constantinopolului; Sfinții Mucenici Anatolie și Dasie cel din Durostor (Silistra).
†) Cuviosul Părintele nostru Grigorie Decapolitul (ale cărui sfinte moaște se află în sfânta mănăstire Bistrița din județul Vâlcea).
21. (†) Intrarea în biserică a Preasfintei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria. – Praznic și dezlegare la pește.
22. Sfinții Apostoli din cei 70: Filimon, Onisim, Arhip și Apfia și cei împreună cu dânșii; Sfânta Muceniță Cecilia.
23. Cei între sfinți Părinții noștri: Grigore, episcopul Acragandelor, și Amfilohie, episcopul Iconiei; Cuviosul Sisinie; Cuviosul Antonie de la Iezerul, din județul Vâlcea.
24. Sfinții Mucenici Clement, papa Romei, și Petru al Alexandriei.
25. X Sfânta mare Muceniță Ecaterina; Sfântul mare Mucenic Mercurie. – În această zi se odovăiește praznicul Intrării în biserică. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

26. Cuviosul Părintele nostru Alipie Stâlpnicul și Cuviosul Stelian Paflagonul.

27. X Sfântul mare Mucenic Iacob Persul; Cuviosul Natanael; Sfântul Onufrie.

28. X Sfântul Cuviosul Mucenic Ștefan cel Nou; Sfântul Mucenic Irinarh.

29. Sfinții Mucenici Paramon și Filumen; Cuviosul Părintele nostru Acachie cel de la scară.

30. † Sfântul și întru tot lăudatul Apostol Andrei, cel întâi chemat; Sfântul Frumentie, episcopul. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

LUNA DECEMBRIE

Are 31 de zile. Ziua are 9 ceasuri și noaptea 15.

1. **Sfântul Prooroc Naum; Cuviosul Filaret Milostivul.**
2. **Sfântul Prooroc Avacum; Sfânta Muceniță Meropi.**
3. **Sfântul Prooroc Sofonie; Cuviosul Ioan Sinaitul (Sihastrul), episcopul Coloniei.**
4. † **Sfânta mare Muceniță Varvara; Cuviosul Părintele nostru Ioan Damaschin.** – Dezlegare la vin și la untdelemn.
5. † **Preacuviosul și purtătorul de Dumnezeu Părintele nostru Sava cel Sfințit; Sfântul Mucenic Anastasie.** – Dezlegare la vin și la untdelemn.
6. †) **Cel între sfinți Părintele nostru Nicolae, arhiepiscopul Mirei Lichiei, făcătorul de minuni.** – Praznic. Dezlegare la vin și la untdelemn.
7. **Cel între sfinți Părintele nostru Ambrozie, episcopul Mediolanului.**
- †) **Sfânta Muceniță Filofteia fecioara (ale cărei sfinte moaște se află la Curtea de Argeș).**
8. **Cuvioșii Părinții noștri Patapie și Sofronie, episcopul Ciprului; Sfinții Apostoli Sosten, Apolo, Chifa, Tihic, Epafrodit, Cezar și Onisifor.**
9. X) **Zămislirea Sfintei Fecioare de către strămoșa Ana; Proorocița Ana.** – Dezlegare la vin și la untdelemn.
10. **Sfinții Mucenici Mina, Ermoghen, Eugraf, Calicheladeu, Ghemel.**

11. Sfinții Părinții noștri Daniel Stâlpnicul și Luca; Sfântul Mucenic Varsava; Sfinții Mucenici Achepei, Aitala, Terentic, Vichentie, Emilian și Vevea.

12. † Cel între sfinți Părintele nostru și făcătorul de minuni Spiridon; Sfântul Alexandru, arhiepiscopul. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

13. † Sfinții Mucenici Eustratie, Auxentie, Evghenie, Mardarie și Orest; Sfânta Muceniță Lucia fecioara; Cuviosul Arsenie, cel din Latro. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

Duminica Sfinților Strămoși, adică a Sfinților Părinți celor mai dinainte.

14. Sfinții Mucenici Tirs, Levchie, Calinic, Filimon, Apolonie și Arian.

15. † Sfinții sfințiții Mucenici Elefterie, Suzana și Vah cel Nou; Cuviosul Părintele nostru Pavel cel din Latro.

16. Sfântul Prooroc Agheu; Sfântul Mucenic Marin; Sfânta Teofana împărăteasa.

17. X Sfântul Prooroc Daniel și Sfinții trei tineri: Anania, Azaria și Misail. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

Duminica înaintea Nașterii lui Hristos, a Sfinților Părinți.

18. Sfântul Cuvios Daniil Sihastrul; Sfântul Mucenic Sebastian; Sfânta Muceniță Zoe și cei împreună cu dâșii; Sfântul Părintele nostru Modest, arhiepiscopul Ierusalimului; Cuviosul Flor.

19. Sfântul Mucenic Bonifatie; Cuviosul Grighentie; Sfânta Aglaia.

20. X Înainteprăznuirea Nașterii după trup a Domnului Dumnezeuului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos; Sfântul sfințitul Mucenic Ignatie, purtătorul de Dumnezeu. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

21. Sfânta Muceniță Iuliana cea din Nicomidia; Sfântul Temistocle.

22. Sfânta Mare Muceniță Anastasia; Sfinții Mucenici Hrisogon și Teodota.

23. X Sfinții zece Mucenici din Creta; Cuvioșii Pavel și Naum.

24. Sfânta Cuvioasă Muceniță Eugenia și cele împreună cu dânsa. – Ajunul Crăciunului.

25. (†) Nașterea cea după trup a Domnului Dumnezeuului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Praznic și dezlegare la toate cele de mâncare din această zi până în ajunul Bobotezei. Mijloceasurile nu se citesc.

26. (†) Soborul Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu; Sfântul Mucenic Eftimic, episcopul Sardelor.

† Tot în această zi se face și pomenirea Precuciosului Părintelui nostru de Dumnezeu purtătorul Nicodim cel sfințit de la Tismana (din ale cărui sfinte moaște se află o parte la a sa sfântă Mânăstire Tismana din județul Gorj).

Duminică după Nașterea Domnului, pomenirea sfinților și dreptilor Iosif, logodnicul Fecioarei, David, împăratul și Iacob, fratele (ruda) Domnului. – (Despre Iacob vezi ziua de 23 octombrie).

27. †) Sfântul Apostol întâiul Mucenic și Arhidiacon Ștefan; Cuviosul Părintele nostru Teodor Mărturisitorul și fratele său, Teofan Pustnicul.

28. Sfinții douăzeci de mii de Mucenici, cei arși în Nicomidia.

28. Sfinții paisprezece mii de prunci, cei uciși de Irod; Cuviosul Părintele nostru Marcel, egumenul mânăstirii celor neadormiți (achimiților).

30. Sfânta Muceniță Anisia; Cuvioasa Teodora. Tot în această zi se cântă slujba cuvioasei Melania, pentru că la 31 decembrie se odovăiește praznicul Nașterii Domnului.

31. Sfântul Mucenic Hermes; Cuvioasa Melania Romana; Cuviosul Zotic preotul, hrănitorul copiilor sărmani. În această zi se odovăiește praznicul Nașterii Domnului.

LUNA IANUARIE

Are 31 de zile. Ziua are 10 ceasuri și noaptea 14.

1. (†) Tăierea-împrejur cea după trup a Domnului nostru Iisus Hristos; cel între sfinți Părintele nostru Vasile cel Mare, arhiepiscopul Cezareei Capadociei.
2. Înainte-prăznuirea Botezului Domnului; cei între sfinți Părintele nostru Silvestru, papa Romei, și Serghie.
3. Sfântul Prooroc Maleahi; Sfântul Mucenic Gordie.
4. Soborul Sfinților 70 de Apostoli; Cuviosul Părintele nostru Teoctist, egumenul de la Kucumia Siciliei.
5. Sfinții Mucenici Teopempt și Teona; Cuvioasa Sinclitichia. – Ajunul Botezului Domnului. – Post în orice zi s-ar întâmpla.
6. (†) Sfântul Botez al Domnului Dumnezeuului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos. – Praznic și dezlegare la toate.
7. X) Soborul Sfântului măritului Prooroc Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan. – Praznic și dezlegare la pește.
8. După-prăznuirea Botezului Domnului; Cuvioșii Părinții noștri Gheorghe Hozevitul, Emilian Mărturisitorul; Cuvioasa Maica noastră Domnica.
9. După-prăznuirea Botezului Domnului; Sfântul Mucenic Polieuct; Cuviosul Eustratic.
10. După-prăznuirea Botezului Domnului; cel între sfinți Părintele nostru Grigorie, episcopul Nisei; Cuvioșii Dometian, episcopul Meletinci, și Marcian preotul; Sfântul Cuvios Antipa de la Calapodești.
11. † După-prăznuirea Botezului Domnului; Cuviosul Părintele nostru Teodosie, începătorul vieții călugărești de obște. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

12. După-prăznuirea Botezului Domnului; Sfintele Mucenițe Tatiana diaconița și Eutasia.

13. După-prăznuirea Botezului Domnului; Sfinții Mucenici Ermil și Stratonice.

În această zi se cântă și slujba Sfinților Părinți celor uciși în Sinai și Rait, pentru că la 14 ianuarie se odovăiește praznicul Botezului Domnului.

14. Cuvioșii Părinții noștri cei uciși în Sinai și Rait. – În această zi se odovăiește praznicul Botezului Domnului.

15. X Cuvioșii Părinții noștri Pavel Tebeul și Ioan Colibașul.

16. X Cinstirea lanțului Sfântului măritului și întru tot lăudatului Apostol Petru; Sfinții Mucenici Pevsip și cei împreună cu el. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

17. †) Cuviosul și purtătorul de Dumnezeu Părintele nostru Antonie cel Mare. – Praznic și dezlegare la vin și la untdelemn.

18. † Cei între sfinți Părinții noștri arhiepiscopii Alexandrici, Atanasie și Chiril. – Praznic și dezlegare la vin și la untdelemn.

19. X Cuvioșii Părinții noștri Macarie Egipteanul, Arsenie și Marcu.

20. † Cuviosul și de Dumnezeu purtătorul Părintele nostru Eftimie cel Mare. – Praznic și dezlegare la vin și la untdelemn.

21. Cuviosul Părintele nostru Maxim Mărturisitorul; Sfinții Mucenici Neofit, Evghenie, Candid, Valerian și Achila.

22. X Sfântul Apostol Timotei; Sfântul Cuviosul Mucenic Anastasie Persul. – Dezlegare la vin și untdelemn.

23. X Sfinții sfințiții Mucenici Clement, episcopul Ancirei, și Agatanghel.

24. Cuvioasa noastră Xenia; Sfântul Mucenic Vavila.

25. †) Cel între sfinți Părintele nostru Grigorie de Dumnezeu cuvântătorul, patriarhul Constantinopolului; † Sfântul Bretanion, Episcopul Tomisului; Cuviosul Public. – Praznic și dezlegare la vin și untdelemn.

26. Cuviosul Părintele nostru Xenofont, soția sa Maria și fiii lor: Arcadie și Ioan.

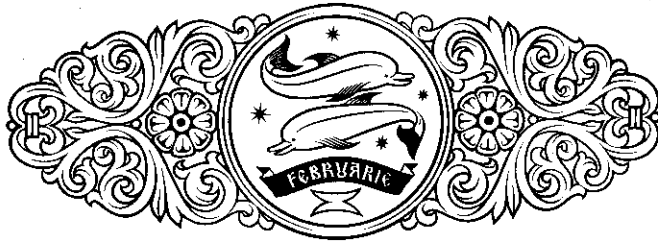
27. † Aducerea moaștelor celui între sfinți Părintelui nostru Ioan Gură de Aur. – Praznic și dezlegare la vin și la untdelemn.

28. X Cuvioșii Părinții noștri Efrem Sirul, Paladie și Iacob.

29. X Aducerea moaștelor Sfântului sfințitului Mucenic Ignatie, purtătorul de Dumnezeu.

30. †) Cei între sfinți Părinții noștri mari Ierarhi: Vasile cel Mare, Grigorie de Dumnezeu cuvântătorul și Ioan Gură de Aur; Sfântul sfințitul Mucenic Ipolit, papa Romei. – Praznic și dezlegare la vin și la untdelemn.

31. X Sfinții doctori fără de arginți și făcători de minuni Chir și Ioan.

LUNA FEBRUARIE

Are 28 de zile, iar de este an bisect, 29. Ziua are 11 ceasuri și noaptea 13.

1. Înainte-prăznuirea **Întâmpinării Domnului Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos; Sfântul Mucenic Trifon; Sfintele Mucenițe Perpetua și Felicitas.**

2. (†) **Întâmpinarea Domnului nostru Iisus Hristos.** – Praznic și dezlegare la pește.

3. X **Sfântul și Dreptul Simeon, de Dumnezeu primitorul; Sfânta Ana, proorocița.**

4. **Cuviosul Părintele nostru Isidor Pelusiotul; Sfântul Mucenic Avramie.**

5. **Sfintele Mucenițe Agata și Teodula.**

6. **Cuviosul Părintele nostru Vucol, episcopul Smirnei; Sfinții Mucenici Iulian, Fausta și Fotie patriarhul.**

7. **Cuvioșii Părinții noștri Partenie, episcopul Damascului, și Luca; Sfinții 1003 mucenici din Nicomidia.** – Dezlegare la vin și la untdelemn.

8. X **Sfântul mare Mucenic Teodor Stratilat; Sfântul Prooroc Zaharia.**

9. **Sfinții Mucenici Nichifor, episcopul Marcel și Pangratie.** – În această zi se odovăiește praznicul **Întâmpinării.**

10. † **Sfântul sfințitul Mucenic Haralambie; Sfânta Muceniță Valentina.** De nu este Postul cel Mare se cântă și slujba Sfântului Mucenic Nichifor.

11. **Sfântul sfințitul Mucenic Vlasie, episcopul Sevastici; Sfânta Teodora împărăteasa.**

12. **Cei între sfinți Părinții noștri Meletie, arhiepiscopul Antiohiei celei mari, și Antonie patriarhul; Sfântul Mucenic Hristea.**

13. **Cuviosul Părintele nostru Martinian; Sfinții Apostoli Acvila și Priscila.**

14. Cuvioșii Părinții noștri Auxențiu, Maron și Avraam.
15. Sfântul Apostol Onisim; Sfântul Mucenic Maior.
16. Sfinții Mucenici Pamfil, Valentin și cei împreună cu dâșii; Cuviosul Flavian.
17. X Sfântul mare Mucenic Teodor Tiron; Sfânta Mariamna. – Dezlegare la vin și la untdelemn.
18. Sfântul Părintele nostru Leon, papa Romei; Cuvioșii Agapit, Mariam și Pulheria.
19. Sfinții Apostoli: Arhip, Filimon și Apfia; Cuvioșii Evghenie și Macarie.
20. Cei între sfinți Părinții noștri Leon, episcopul Cataniei, și Agaton; Cuviosul Visarion.
21. Cuviosul Părintele nostru Timotei; Sfântul Eustațiu, episcopul Antiohiei.
22. Aflarea cinstitelor moaște ale Sfinților celor din Eughenia. Cuvioșii Atanasie, Talasic și Irineu (Limncu).
23. † Sfântul sfințitul Mucenic Policarp, episcopul Smirnei; Sfânta Gorgonia.
24. †) Întâia și a doua aflare a cinstitului cap al Sfântului măritului Prooroc, Înaintemergător și Botezător Ioan. – Dezlegare la vin și la untdelemn.
25. Sfinții Tarasie, arhiepiscopul Constantinopolului, Alexandru și Ipatie.
26. Cel între sfinți Părintele nostru Porfirie, arhiepiscopul Gazei; Sfânta Muceniță Fotini; Sfântul Teodor.
27. Cuviosul Părintele nostru Procopie Mărturisorul; Cuviosul Talaleu.
28. Cuviosul Părintele nostru Vasile Mărturisorul, care a sihăstrit împreună cu Sfântul Procopie.
29. Cuviosul Părintele nostru Casian Romanul și Gherman din Dobrogea.

LUNA MARTIE

Are 31 de zile. Ziua are 12 ceasuri și noaptea 12.

1. Cuvioasa Muceniță Evdochia; Cuvioasa Domnina.
2. Sfântul sfințitul Mucenic Teodot, episcopul Cirenei; Sfinții Mucenici Isihie și Nestor.
3. Sfinții Mucenici Eutropie cu ai săi, Cleonic și Vasilisc.
4. Cuviosul Părintele nostru Gherasim cel de la Iordan; Sfinții Mucenici Pavel și Iuliana, sora lui.
5. Sfințitul Mucenic Conon; Sfânta Muceniță Iraida.
6. Sfinții 42 de Mucenici din Amoreea; Sfântul Eufrosin.
7. Sfinții sfințiți Mucenici episcopi din Cherson: Vasilevs, Efrem, Evghenie, Capiton, Eteric, Agatador și Elpidie.
8. Cuviosul Părintele nostru Teofilact Mărturisitorul, episcopul Nicomidiei.
9. †) Sfinții 40 de Mucenici, care au pătimit în iczerul Sevastiei. — Dezlegare la vin și la untdelemn.
10. Sfinții Mucenici Codrat, Ciprian, Dionisie și cei împreună cu dâșii.
11. Cel între sfinți Părintele nostru Sofronie, patriarhul Ierusalimului; Sfinții Mucenici Trofim și Lalu.
12. Cuviosul Părintele nostru Teofan Mărturisitorul al Sigrianei; Sfântul Grigore Dialogul.
13. Aducerea moaștelor celui între sfinți Părintelui nostru Nichifor, patriarhul Constantinopolului.

14. Cuviosul Părintele nostru Benedict; Sfântul Mucenic Alexandru preotul.
15. Sfinții Mucenici Agapie, Plisie, Timolau și cei împreună cu dâșii.
16. Sfinții Mucenici Sabin, Papa, Romano și Amin.
17. Cuviosul Părintele nostru Alexie, omul lui Dumnezeu; Sfântul Mucenic Marin.
18. Cel între sfinți Părintele nostru Chiril, arhiepiscopul Ierusalimului.
19. Sfinții Mucenici Hrisant, Daria și Ilaria.
20. Cuvioșii Părinții noștri cei uciși în mănăstirea Sfântul Sava cel sfințit.
21. Cuviosul Părintele nostru Iacob, episcopul și mărturisorul; Sfinții Toma și Serapion.
22. Sfântul sfințitul Mucenic Vasile, preotul bisericii din Ancira; Sfânta Drosida.
23. Sfântul Cuviosul Mucenic Nicon și cei 199 de ucenici ai lui, care au mărturisit împreună cu el.
24. X Înainte-prăznuirea Bunei Vestiri; Sfântul Cuviosul Părintele nostru Zaharia; Sfântul Mucenic Luca; Sfântul Artemon episcopul.
25. (†) Buna Vestire, a Precasfintei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria.
Praznic și dezlegare la pește, dacă nu este în Săptămâna Patimilor.
26. X Soborul Arhanghelului Gavriil; Sfinții Mucenici Montanus, preotul și soția sa Maxima. – Dezlegare la vin și la untdelemn.
27. Sfânta Muceniță Matroana cea din Tesalonic; Sfântul Prooroc Anania.
28. Cuviosul Ștefan, făcătorul de minuni, și Ilarion cel Nou; Sfinții Mucenici Filit și Lidia.
29. Cuviosul Părintele nostru Marcu, episcopul Aretuselor, Chiril diaconul și cei împreună cu dâșii.
30. Cuviosul Părintele nostru Ioan, care a scris «Scara»; Sfântul Prooroc Ioad; Sfânta Evula.
31. Cuviosul și făcătorul de minuni Ipatie, episcopul Gangrei; Sfinții Acachie și Veniamin.

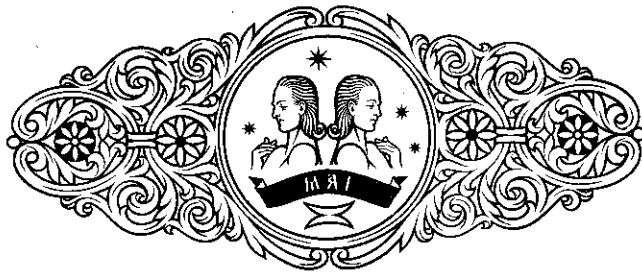
LUNA APRILIE

Are 30 de zile. Ziua are 13 ceasuri și noaptea 11.

1. Cuvioasa Maica noastră Maria Egipteanca; Cuviosul Macarie Mărturisorul.
2. Cuviosul Părintele nostru Tit, făcătorul de minuni; Sfinții Mucenici Amfian și Edesie.
3. Cuviosul Părintele nostru Nichita Mărturisorul, egumenul Mănăstirii Midichiei; Sfântul Mucenic Elpidifor.
4. Cuvioșii Părinții noștri Iosif, scriitorul de cântări, Gheorghe cel de la Malcon, Zosima și Platon.
5. Sfinții Mucenici Teodul, Agatopod și cei împreună cu dâșșii, Claudie, Diodor, Serapion și Nichifor.
6. Sfântul Irineu de Sirmium; Cel între sfinți Părintele nostru Eutihie, Patriarhul Constantinopolului; Cuvioasa Platonida.
7. Cuviosul Părintele nostru Gheorghe Mărturisorul, episcopul Meletinei; Sfântul Mucenic Caliopie; Sfânta Muceniță Achilina.
8. Sfinții Apostoli din cei 70: Irodion, Agav, Ruf și cei împreună cu dâșșii; Sfântul Celestin, papa Romei.
9. Sfântul Mucenic Eupsihie din Cezareea; Cuviosul Vadim.
10. Sfinții Mucenici Terentie, Pompie, African, Maxim și cei împreună cu dâșșii; Sfântul Dima.
11. Sfântul sfințitul Mucenic Antipa, episcopul Pergamului Asiei; Cuvioasa Trifina.

†) Tot în această zi, Sfântul Ierarh Calinic de la Cernica.

12. Cuviosul Părintele nostru Vasile Mărturisitorul, episcopul Pariei; Sfânta Antuza.
13. Sfinții sfințiții Mucenici Artemon, Cvintilian și Dada.
14. Cel între sfinți Părintele nostru Martin Mărturisitorul, papa Romei; Sfânta Muceniță Tomaida.
15. Sfinții Apostoli dintre cei 70: Aristarh, Pud și Trofim.
16. Sfintele Mucenițe fecioare Agapia, Irina și Hionia.
17. Cuvioșii Părinții noștri Simeon, episcopul, Acachie, episcopul, Avdela, Adrian și Agapet, episcopul.
18. Cuvioșii Părinții noștri Ioan, ucenicul Sfântului Grigorie Decapolitul și Ioan, Arhiepiscopul Antiohiei; Sfinții Mucenici Sava Gotul și Cosma episcopul.
19. Cuviosul Părintele nostru Ioan cel de la Lavra veche; Sfinții Pafnutie și Gheorghe.
20. Cuviosul Părintele nostru Teodor Trihina; Sfântul Apostol Zaheu; Sfântul Mucenic Atanasie; Sfântul Teotim, episcopul Tomisului.
21. Sfinții sfințiții Mucenici Ianuarie, episcopul și cei împreună cu dânsul; Teodor cel din Perga și Alexandra împărăteasa; Sfânta Muceniță Filipia; Cuviosul Atanasie Sinaitul.
22. Cuviosul Părintele nostru Teodor Sicheotul; Sfântul Natanael.
23. †) Sfântul măritul mare Mucenic Gheorghe, purtătorul de biruință și făcătorul de minuni. – Praznic și dezlegare la vin și la untdelemn.
24. Sfântul Mucenic Sava Stratilat; Cuvioasa Maica noastră Elisabeta, făcătoarea de minuni; † Sfinții Ierarhi Ilie Iorest și Sava, mitropolitul Transilvaniei; Iosif Mărturisitorul din Maramureș.
25. X) Sfântul Apostol și Evanghelist Marcu. – Dezlegare la vin și la untdelemn.
26. Sfântul sfințitul Mucenic Vasile, episcopul Amasiei; Sfânta Glafira.
27. X Sfântul sfințitul Mucenic Simion, fratele (ruda) Domnului.
28. Sfinții Apostoli dintre cei 70: Iason și Sosipatru; Sfinții Mucenici Maxim, Dada și Cvintilian.
29. Sfinții 9 mucenici cei din Cizic; Cuviosul Părintele nostru Memnon, făcătorul de minuni.
30. X) Sfântul Apostol Iacob, fratele Sfântului Apostol Ioan, de Dumnezeu cuvântătorul; Sfântul Donat. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

LUNA MAI

Are 31 de zile. Ziua are 14 ceasuri și noaptea 10.

1. Sfântul Prooroc Ieremia; Cuviosul Eftimie, Ignațiu și Acachie; Cuvioasa Isidora.
2. X Aducerea moaștelor celui între sfinți Părintelui nostru Atanasie cel Mare (vezi ianuarie 18). – Dezlegare la vin și la untdelemn.
3. Sfinții Mucenici Timotei și Mavra; Sfântul Diodor.
† Tot în această zi pomenirea Preacuviosului Părintelui nostru Teodosie, egumenul Mănăstirii Pecerska, începătorul vieții monahicești de obște pe pământul Rusiei.
4. Sfânta Cuvioasa Muceniță Pelaghia; Cuviosul Valerian.
5. Sfânta și mărita Muceniță Irina; Sfinții Mucenici Neofit și Gaian.
6. Sfântul și dreptul Iov, mult-răbdătorul; Cuvioșii Mamant și Pahomie.
7. X Pomenirea semnului Cinstitei Cruci ce s-a arătat pe cer în cetatea Ierusalimului; Sfântul Mucenic Acachie.
8. † Sfântul măritul și întru tot laudatul Apostol și Evanghelist Ioan, de Dumnezeu cuvântătorul; Cuviosul Părintele nostru Arsenie cel Mare. – Dezlegare la vin și la untdelemn.
9. Aducerea moaștelor Sfântului Ierarh Nicolae; Sfântul Prooroc Isaia; Sfântul Mucenic Hristofor.
10. X) Sfântul Apostol Simon Zilotul; Cuviosul Isihie. – Dezlegare la vin și la untdelemn.
11. Sfinții sfințiți Mucenici Mochie, Acachie și Dioscur; înnoirea Constantinopolului.
12. X Cei între sfinți Părinții noștri Epifanie, arhiepiscopul Ciprului, și Gherman, patriarhul Constantinopolului.
Tot în această zi, Sfântul Mucenic Ioan Valahul.

13. Sfânta Muceniță Glicheria; Cuviosul Serghie Mărturisitorul.
14. Sfinții Mucenici Isidor cel din insula Hios și Terapont.
15. X Cuviosul Părintele nostru Pahomie cel Mare; Sfântul Ahile, arhiepiscopul Larisei, făcătorul de minuni. – Dezlegare la vin și la untdelemn.
16. Cuviosul Părintele nostru Teodor cel sfințit, ucenicul Cuviosului Pahomie; Sfântul Mucenic Isachie.
17. Sfântul Apostol Andronic și cei împreună cu dânsul; Sfânta Iunia.
18. Sfântul sfințitul Mucenic Teodot, cel din Ancira; Sfinții Mucenici Petru, Dionisie și Veniamin și cei împreună cu dâșii; Sfânta Hristina și cele șapte fecioare împreună cu dânsa.
19. Sfântul sfințitul Mucenic Patrichie, episcopul Prusiei, și cei împreună cu dânsul; Sfânta Muceniță Chiriachi; Cuviosul Memnon.
20. Sfinții Mucenici Talaleu și Talasie; Cuviosul Marcu pustnicul.
21. †) Sfinții mari Împărași și întocmai cu Apostolii Constantin și mama sa Elena. – Praznic și dezlegare la vin și la untdelemn.
22. Sfinții Mucenici Vasilisc și Marcel; Sfinții Părinți de la Sinodul al II-lea Ecumenic.
23. Cuviosul Părintele nostru Mihail Mărturisitorul, episcopul Sinadei.
24. X Cuviosul Părintele nostru Simion, cel din Muntele Minunat; Sfântul Mucenic Serapion; Sfânta Muceniță Marciana. – Dezlegare la vin și untdelemn.
26. † A treia aflare a cinstului cap al Sfântului, Măritului Prooroc, Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan; Sfântul Mucenic Celestin. – Dezlegare la vin și la untdelemn.
26. Sfântul Apostol Iuda; Sfinții sfințiți Apostoli Carp și Alfeu dintre cei șaptezeci; Sfinții Mucenici Averchie și Elena.
27. Sfinții sfințiți Mucenici Terapont, episcopul Sardei, și Alipic.
28. Cuviosul Părintele nostru Nichita, episcopul Calcedonului; Sfântul sfințitul Mucenic Eladie; Sfânta Muceniță Eliconida.
29. Sfânta Cuvioasa Muceniță Teodosia, fecioara; Sfinții Mucenici Olivian, episcopul și Alexandru, episcopul Alexandriei.
30. Cuvioșii Părinții noștri Isaachie Mărturisitorul, egumenul Mănăstirii Dalmației, și Varlaam; Sfântul Mucenic Natalie.
31. Sfântul Apostol Ermie; Sfinții sfințiți Mucenici Ermie, Eusebie și Haralambie.

LUNA IUNIE

Are 30 de zile. Ziuu are 15 ceasuri și noaptea 9.

1. Sfinții Mucenici Iustin Martirul și Filosoful; alt Iustin și Firm și cei împreună cu dânșii.
2. † Sfântul Mare Mucenic Ioan cel Nou de la Succava; Cel între sfinți Părintele nostru Nichifor Mărturisitorul, patriarhul Constantinopolului.
† Tot în această zi, Sfântul mare Mucenic Ioan cel Nou, ale cărui sfinte moaște se află în Succava.
3. Sfinții Mucenici Luchilian, cu soția și copiii lor: Ipatie, Paul și Paula.
4. † Sfinții Mucenici Zotic, Atal, Camasis și Filip de la Niculițel; Cel între sfinți Părintele nostru Mitrofan, patriarhul Constantinopolului; Cuvioasa Sofia.
5. Sfinții sfințiți Mucenici: Dorotei, episcopul Tirului, Marcian, Nicandru și Leonid.
6. Cuvioșii părinții noștri Visarion, făcătorul de minuni, și Ilarion cel Nou, de la Mănăstirea Dalmației; Sfinții Mucenici Ghelasie, Eusebia și Sosana.
7. Sfântul sfințitul Mucenic Teodot, episcopul Ancirei; Sfintele Mucenițe Zenaida și Sebastiani; Cuviosul Antim.
8. X Aducerea moaștelor Sfântului marlui Mucenic Teodor Stratilat; Sfânta Muceniță Caliopi, Cuvioasa Melania. – Dezlegare la vin și la untdelemn.
9. X Cel între sfinți Părintele nostru Chiril, arhiepiscopul Alexandriei; Sfintele Mucenițe Tecla, Mariamni, Marta și Maria.
10. Sfinții sfințiți Mucenici Timotei, episcopul Prusiei, și Alexandru; Sfânta Muceniță Antonia.
11. X Sfinții Apostoli Bartolomeu și Barnaba. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

12. X Cuvioșii Părinții noștri Onufrie cel Mare și Petru Atonitul.
13. Sfânta Muceniță Achilina; Sfântul Trifilie, episcopul Levcosiei din Cipru.
14. Sfântul Prooroc Elisei; cel între sfinți Părintele nostru Metodie, patriarhul Constantinopolului.
15. Sfântul Prooroc Amos; Fericiții Austin și Ieronim.
16. Sfântul Tihon făcătorul de minuni, episcopul Amatundei din Cipru; Sfântul Mucenic Marcu episcopul.
17. Sfinții Mucenici Manuel, Savel și Ismael, Inochentic, Isavru și cei împreună cu dâșii.
18. Sfinții Mucenici Leontie, Ipatie și Teodul; Cuviosul Erasm.
19. X Sfântul Apostol Iuda, fratele (ruda) Domnului; Cuviosul Paisie cel Mare; Sfântul Mucenic Zosima. – Dezlegare la vin și untdelemn.
20. Sfântul sfințitul Mucenic Metodie, episcopul Patarelor; Cuviosul Calist patriarhul.
21. Sfinții sfințiți Mucenici Iulian, din Tars, și Afrodisie.
22. Sfinții sfințiți Mucenici Eusebic, episcopul Samosatelor, Zenon și Zina.
23. Sfânta Muceniță Agripina; Sfântul Mucenic Aristocle.
24. (†) Nașterea Cinstului, Măritului Prooroc, Înaintemergătorul și Botezătorul Ioan; Aducerea moaștelor Sfântului Ioan cel Nou de la Suceava; Sfântul Niceta de Remesiana. – Praznic și dezlegare la pește.
25. Sfânta Cuvioasa Muceniță Fevronia; Sfinții Mucenici Procopie și Orentie cu frații săi.
26. Cuviosul Părintele nostru David din Tesalonic; Sfântul Ioan, episcopul Goșiei.
27. Cuviosul Părintele nostru Samson, primitorul de străini; Sfântul Mucenic Anect.
28. X Aducerea moaștelor Sfinților doctori fără de arginți și făcători de minuni Chir și Ioan (vezi ianuarie 31); Sfântul Mucenic Papia. – Praznic și dezlegare la pește.
29. (†) Sfinții, măriți și întru tot lăudați și mai-marii Apostolilor Petru și Pavel.
30. † Soborul Sfinților măriților și întru tot lăudaților 12 Apostoli; † Sfântul Ierarh Ghelasie de la Râmeți. – Praznic și dezlegare la pește.

LUNA IULIE

Are 31 de zile. Ziua are 14 ceasuri și noaptea 10.

1. Sfântul Ierarh Leontie de la Rădăuți; Sfinții doctori fără de arginți și făcători de minuni Cosma și Damian, cei din Roma; Sfântul Mavrichie. – Dezlegare la vin și untdelemn.
2. X) Punerea în raclă a cinstitului veșmânt al Preasfintei Stăpânci noastre Născătoarei de Dumnezeu în Vlaherne; Sfântul Iuvenalie patriarhul; † Sfântul Voievod Ștefan cel Mare. – Dezlegare la vin și la untdelemn;
3. Sfântul Mucenic Iachint; cel între sfinți Părintele nostru Anatolie, patriarhul Constantinopolului.
4. Cel între sfinți Părintele nostru Andrei, arhiepiscopul Cretei, și Precuvioasa Marta, mama Sfântului Simeon, făcătorul de minuni; Cuvioasa Chiprila.
5. † Cuviosul și purtătorul de Dumnezeu Părintele nostru Atanasie al Atonului, cu ucenicii săi; Cuviosul Lampadie. – Dezlegare la vin și la untdelemn.
6. Sfântul Părintele nostru Sisoe cel Mare; Sfânta Muceniță Lucia.
7. Cuvioșii Părinții noștri Toma cel din Maleon, Acachie cel de la scară; Sfânta mare Muceniță Chiriachi.
8. X Sfântul mare Mucenic Procopie; Sfânta Muceniță Teodosia.
9. Sfinții Mucenici Pangratie și Chiril, episcopul, Andrei și Prov.
10. Sfinții 45 de mucenici cei din Nicopolea Arminiei.
† Tot în această zi și pomenirea Precuviosului Părintelui nostru Antonie din Lavra Pecerska din Kiev, a celui ce a fost începător al tuturor monahilor din Rusia.
11. X Sfânta și laudata Muceniță Eufimia, care a fost hotarul părinților; Sfânta Olga împărăteasa; Sfântul Marcian.
12. Sfinții Mucenici Proclu și Ilarie; Cuviosul Părintele nostru Mihael cel din Malein; Sfânta Veronica.

13. X Soborul Arhanghelului Gavriil; Preacuviosul Părintele nostru Ștefan Savaitul.
14. Sfântul Apostol Achila; Sfinții Mucenici Iust și Iraclie.
15. X Sfinții Mucenici Chiriac și Iulita; Cuviosul Iosif, arhiepiscopul Tesalonicului.
16. Sfinții sfințiți Mucenici Atinoghen, cu cei zece ucenici ai lui, Avudin și Faust. În această zi facem și pomnirea sfinților părinți de la Sinoadele: întâi, al doilea, al treilea, al patrulea, al cincilea și al șaselea Ecumenice.
17. X Sfânta mare Muceniță Marina; Sfântul Eufrasie, episcopul; Sfinții Părinți de la Sinodul al IV-lea Ecumenic.
18. † Sfântul Mucenic Emilian de la Durostor; Sfinții Mucenici Iachint, cel din Amastrida, Emilian și Pavel; Sfânta Muceniță Valentina.
19. Cuvioșii Părinții noștri Dia și Teodor episcopul; Cuvioasa Maica noastră Macrina, sora Marelui Vasile.
20. † Sfântul Măritul Prooroc Ilie Tesviteanul. – Dezlegare la vin și la untdelemn.
21. Cuvioșii Părinții noștri Simeon, cel ce s-a făcut nebun pentru Hristos, și Ioan, cel ce a sihăstrit împreună cu dânsul; Sfântul Prooroc Iezechiel.
22. X Sfânta mironosiță și întocmai cu Apostolii Maria Magdalena; Cuvioasa Marcela. – Dezlegare la vin și la untdelemn.
23. Aducerea moaștelor Sfântului sfințitului Mucenic Foca; Sfinții Mucenici Apolinarie episcopul, Trofim, Teofil și cei împreună cu dâșii.
24. X Sfânta mare Muceniță Hristina; Sfântul Mucenic Ermoghen.
25. X) Adormirea Sfintei Ana, mama Născătoarei de Dumnezeu; Sfintele femei Olimpiada și Eupraxia. – Dezlegare la vin și la untdelemn.
26. Sfinții sfințiți Mucenici Ermolae și cei împreună cu dânsul Ermip și Ermocrat; Sfânta Cuvioasă Muceniță Paraschevi. – Dezlegare la vin și la untdelemn.
27. † Sfântul mare Mucenic și tămăduitor Pantelimon; Cuvioasa Antuza; Cuviosul Marcel.
28. Sfinții Apostoli și Diaconi Prohor, Nicanor, Timon și Parmena și Preacuviosul Părintele nostru Pavel Xiropotamiteanul.
29. Sfinții Mucenici Calinic, Veniamin și Mamant; Sfânta Muceniță Teodota.
30. Sfinții Apostoli Sila, Silvan, Crescent, Andronic și cei împreună cu dâșii; Sfânta Muceniță Iulita.
31. X Înainteprăznuirea scoaterii Cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; Sfântul și Dreptul Evdochim; Sfântul Iosif cel din Arimatea. În această zi se lasă sec pentru postul Adormirii Maicii Domnului.

LUNA AUGUST

Are 31 de zile. Ziua are 13 ceasuri și noaptea 11.

1. X) Scoaterea cinstitelor lemne ale Cinstitei și de viață făcătoarei Cruci. Sfinții șapte frați Mucenici Macabei, ale căror nume sunt: Avim, Antonie, Gurie, Eleazar, Evsevona, Ahim și Marcel, și maica lor, Solomoni, precum și dascălul lor, Eleazar.

2. X Aducerea moaștelor Sfântului întâiului Mucenic și Arhidiacon Ștefan; binecredinciosul împărat Justinian.

3. Cuvioșii Părinții noștri Isachie, Dalmat și Faust; Sfânta Salomeia mironosița; Sfântul Mucenic Ștefan, episcopul Romei.

4. Sfinții șapte tineri din Efes; Sfânta Cuvioasa Muceniță Evdochia.

5. X Înainte-prăznuirea Schimbării la Față a Domnului nostru Iisus Hristos; Sfinții Mucenici Evsignie și Fabie, episcopul Romei; Cuvioasa Nona.

6. (†) Schimbarea la Față a Domnului Dumnezeuului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos. – Praznic și dezlegare la pește.

7. † Sfânta Cuvioasa Teodora de la Sihla; Preacuviosul Mucenic Dometie Persul; Sfinții Mucenici Narcis, episcopul și Potamia.

8. Sfântul Emilian Mărturisorul, episcopul Cizicului; Sfinții Mucenici Leonid și Stirachie; Sfântul Miron, episcopul.

9. X) Sfântul Apostol Matia; Sfântul Mucenic Antonin.

10. Sfinții Mucenici Lavrentie arhidiaconul, Xist și Ipolit.

11. Sfântul Mucenic și Arhidiacon Evplu; Sfântul Părinte Nifon, patriarhul Constantinopolului.

12. Sfinții Mucenici Fotie și Anichit; Sfântul Pamfil.

13. Mutarea moaștelor Cuviosului Părintelui nostru Maxim Mărturisorul. – În această zi se odovăiește praznicul Schimbării la față; iar slujba Sfântului Maxim se cântă la 12 ale lunii.

14. X Înainte-prăznuirea Adormirii Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei; Sfântul Prooroc Miheia; Sfinții Mucenici Marcel, episcopul și Ursichie.

15. (†) Adormirea Preasfintei, măritei, Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarea și pururca Fecioara Maria. – Praznic și dezlegare la pește.

16. X) Aducerea din Edesa la Constantinopol a icoanei nefăcute de mână a Domnului nostru Iisus Hristos, adică a sfintei mahrame; Sfinții Mucenici Diomid, Alcibiad și Stamatie; Sfinții Martiri Brâncoveni Constantin Vodă și cei patru fii ai săi: Constantin, Ștefan, Radu, Matei și sfetnicul Ianache.

17. Sfinții Mucenici Miron, Straton, Ciprian și Tirs.

18. Sfinții Mucenici Flor și Lavru; Sfântul Polien.

19. Sfântul Mucenic Andrei Stratilat și cei împreună cu dânsul, două mii cinci sute nouăzeci și trei; Sfinții Timotei și Agapie; Sfânta Tecla.

20. Sfântul Prooroc Samuel; Sfântul Mucenic Eliodor.

21. Sfântul Apostol Tadeu; Sfânta Muceniță Vasa, cu fiii ei; Sfânta Teoclita; Sfinții Mucenici Donat diaconul, Romul preotul, Silvan diaconul și Venust.

22. Sfinții Mucenici Agatonic și cei împreună cu dânsul: Antuza, Zotic, Irineu și Or.

23. Sfinții Mucenici Lup și Irineu episcopul; Cuviosul Calinic patriarhul. În această zi se odovăiește praznicul Adormirii, iar slujba Sfântului Mucenic Lup se cântă la 22 ale lunii.

24. Sfinții sfinți Mucenici Eutihie, ucenicul Sfântului Ioan, cuvântătorul de Dumnezeu, și Tațian.

25. X Întoarcerea moaștelor Sfântului Apostol Bartolomeu; Sfântul Apostol Tit.

26. Sfinții Mucenici Adrian și Natalia, soția sa, și Atic.

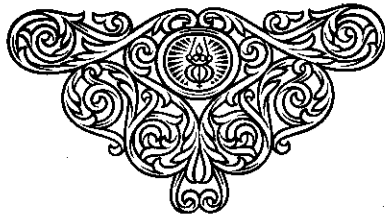
27. Cuviosul Părintele nostru Pimen; Sfânta Muceniță Eutalia; Sfinții Mucenici Fanurie și Osie episcopul.

28. Cuviosul Părintele nostru Moise etiopianul; Sfântul Mucenic Diomid; Sfânta Ana prorocița.

29. (†) Tăierea cinstului cap al Sfântului, Măritului Prooroc, Înaintemergătorul și Botzătorul Ioan. – Praznic și post în orice zi s-ar întâmpla.

30. Cei între sfinți Părinții noștri patriarhii Constantinopolului: Alexandru, Ioan și Pavel cel Nou; Cuviosul Fantin.

31. X) Așezarea în raclă a cinstului brâu al Preasfintei Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria. – Dezlegare la vin și la untdelemn.

CUPRINS

<i>Cuvânt înainte</i>	5
-----------------------------	---

SFINTE TAINЕ ȘI IERURGII

Botezul

Rânduiala în ziua întâi la femeia lăuză	7
Rugăciunea la însemnarea pruncului, când i se pune numele	12
Rugăciune când leapădă femeia	13
Canoanele pentru Sfântul Botez	14
Rânduiala înaintea Sfântului Botez	17
Scurtă învățătură despre Sfântul Botez	24
Slujba Botezului	26
Rânduiala Botezului pe scurt	40
Rugăciunile ce se citesc după patruzeci de zile femeii care a născut	41

Mărturisirea (Spovedania)

Învățătură pentru spovedanie	46
Învățătură către preotul ce urmează să fie făcut duhovnic	49
Slujba Mărturisirii	51
Învățătură despre canoane: cum trebuie date pentru fiecare păcat	62

Nunta

Slujba ce se face la logodnă	64
Scurtă învățătură despre nuntă	69
Slujba Cununii	70
Rugăciune în a opta zi după Cununic	83
Slujba la a doua nuntă	85
Rânduiala slujbei de mulțumire	94

Maslul

Slujba Sfântului Maslu	102
------------------------------	-----

Împărtășirea

Rânduiala împărtășirii grabnice a celui bolnav	137
Slujba la ieșirea cu greu a sufletului	142
Rugăciune pentru sufletul cel osândit	148
Rugăciune pentru cel ce greu se luptă cu moartea	149

Sfeștania

Slujba Aghiasmei mici, adică Sfințirea cea mică a apei	150
Rânduiala pentru Aghiasma mică după Paști, până la duminica Tomii	166

Slujba înmormântării

Rânduiala înmormântării mirenilor	167
Rugăciunile de iertare	195
Rânduiala înmormântării pruncilor	201

Rânduiala înmormântării preoților și a diaconilor de mir.....	214
Rânduiala înmormântării cum se face la Sfintele Paști și peste toată Săptămâna Luminată	255
Evangheliile ce se citesc la stâlpi: Evangheliile Învierii	266
Alte Evangheliile care pot fi citite ca adaos la stâlpi	275
Rânduiala Parastasului	286
Litia mică pentru morți	290
Rugăciunea care se citește de către preot la împărțirea hainelor și a altor lucruri pentru cei adormiți în Domnul	293
Rânduiala binecuvântării și sfințirii crucii ce se așază la mormânt	294

DEZLEGĂRI ȘI MOLITFE

Dezlegări

Rugăciunea pe care o citește arhiepiscopul sau duhovnicul, pentru iertarea tuturor păcatelor celor de voie și celor fără de voie și pentru tot jurământul și blestemul	299
Rugăciune pentru cei ce sunt în blestem și pe sine însuși cu jurământ s-au legat	301
Rugăciune de dezlegare la blestem	302
Rugăciune la împăcarea celor învrăjbiți	303

Molithe

Molithele Sfântului Vasile cel Mare	304
Molithele Sfântului Ioan Gură de Aur	310

RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI LA FELURITE TREBUINȚE

Rugăciuni la felurite neputințe și boli

Rugăciune la toată neputința	317
Rugăciune pentru chemarea milci lui Dumnezeu	318
Rugăciune pentru dureri de cap (dcochi)	320
Rugăciune pentru cei ce sunt bolnavi de năjit	322
Rugăciune pentru bolnavul care nu poat dormi	323
Rugăciune care se citește bolnavului cu sfânta copie	325

Rânduiele și rugăciuni la felurite trebuințe

Rugăciune la începerea temelici casei	327
Rânduiala binecuvântării casei noi în care urmează a locui cineva pentru întâia oară	328
Rugăciune pentru casa ce este supărată de duhuri rele	333
Rânduiala ce se face pentru cei ce sunt tulburați și supărați de duhuri necurate.....	335
Rânduiala care se face la casa sau locul ce sunt supărate de farmece sau de descântece.....	344
Rugăciuni pentru sfințirea fântânii:	
– La începutul săpatului fântânii	348
– După terminarea fântânii	348
– Când a căzut ceva spureat în fântână	349
Rânduiala care se face când se îmbolnăvesc orice fel de animale	350
Rugăciune pentru grâul sau făina ce se va spurca, sau pentru altceva de acest fel	351
Rugăciune la gustarea strugurilor în ziua de 6 august	352
Rânduiala binecuvântării colivei	352

Rugăciune la binecuvântarea brânzci și ouălor, în Sfânta și Marea Duminică a Paștilor	354
Rugăciune la binecuvântarea cărnurilor	354
Rânduiala binecuvântării la începerea semănatului	355
Rugăciune la aric	358
Rugăciune la sădirea vici	358
Rugăciune la culesul vici	359
Rugăciune la binecuvântarea vinului nou	360
Rugăciune la aducerea darurilor de pârgă	360
Rugăciune la sfințirea vasului cel spureat	361
Rugăciune ce se face când s-a întâmplat să cadă de curând ceva spureat sau necurat în vasul cu vin, cu untdelemn, cu miere, sau cu altceva	361
Rugăciune ce se face la țarini (holde), la vii și la grădini, când se întâmplă să fie stricate de sălbăticiuni sau de altfel de vietăți ca lăcuste, gândaci și altele.....	363
Rânduiala slujbei la vreme de secetă sau neplouare	366
Rugăciune pentru neplouare și pentru schimbarea vânturilor	386
Rânduiala slujbei la vreme de neconținere a ploilor	387
Rugăciune la îngrozirea de tunete și fulgere.....	402
Rugăciune la izbăvirea de cutremur	403
Rânduiala binecuvântării corabiei celei noi și a luntrei	404
Rugăciune la binecuvântarea mrejelor pescarilor	407
Rugăciune pentru cei ce călătoresc	408
Rânduiala slujbei care se face la vreme de boli molipsitoare și molime (ciumă, holeră și altele) către Preasfânta și de viață făcătoare Treime și către toți sfinții	408
Rânduiala slujbei preotului ce se ispitește în vis.....	425
Rânduiala slujbei la începerea anului școlar	431

Rugăciune pentru copiii ce nu pot lesne învăța.....	437
Rânduiala binecuvântării ostașilor și a armelor la vreme de apărare a Patriei	439
Rânduiala sfințirii steagului ostășesc	444
Rânduiala sfințirii, la cerere, a steagului unei grupări de meseriași	454
Rânduiala la înfierea de copii.....	460

RÂNDUIELILE TUNDERII ÎN MONAHISM

Rânduiala slujbei la tunderea rasoforului.....	465
Învățătură pentru cel ce vrea să primească chipul monahicesc	469
Rânduiala slujbei la primirea schimei celei mici	471
Rânduiala tunderii când nu se face în timpul Sfintei Liturghii	484
Rânduiala schimei celei mari	487

RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI LA SFINȚIREA OBIECTELOR DE CULT

Rânduiala care se face la punerea temeliei bisericii și la înfigerea crucii.....	515
Rânduiala rugăciunii la așezarea Sfintei Cruci pe acoperișul bisericii nou zidite și a clopotniței.....	530
Rugăciune la deschiderea bisericii pângărite de păgâni sau de cretici.....	532
Rugăciune care se face la deschiderea bisericii în care din întâmplare a murit vreun om, sau vreo vită, sau a fătat aceasta	533

Rugăciune ce se citește când s-a făcut vreo reparație înăuntrul bisericii.....	534
Rânduiala binecuvântării noului chivot în care se vor păstra dumnezeieștile Taine ale Domnului nostru Iisus Hristos.....	
Rânduiala binecuvântării îmbrăcămintelor și acoperă- mintelor dumnezeiescului prestol și ale jertfelnicului..	538
Rânduiala sfințirii vaselor de slujbă:.....	540
– Pentru sfințirea discului.....	541
– Pentru sfințirea potirului.....	542
– Pentru sfințirea steluței.....	543
– Pentru sfințirea linguriței.....	544
– Pentru sfințirea acoperămintelor.....	544
Rânduiala sfințirii altor obiecte pentru cult, precum: cădelnița, cătuia, vasul pentru anafură, copia, vasele pentru vin și apă.....	545
Rânduiala sfințirii noilor veșminte: stiharul, epitrahilul, felonul brâul, mânecutele și orarul diaconesc	547
Rânduiala sfințirii icoanelor Domnului nostru Iisus Hristos și ale Praznicelor împărătești	549
Rânduiala sfințirii icoanelor Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu	554
Rânduiala sfințirii icoanei unuia sau a mai multor sfinți	557
Rânduiala binecuvântării și sfințirii clopotului	560
Rânduiala sfințirii crucii și a troiței celei noi	567

RÂNDUIELI DE SLUJBE ȘI RUGĂCIUNI LA POSTURI ȘI PRAZNICE ÎMPĂRĂTEȘTI

Rugăciune ce se citește la Nașterea Domnului Iisus Hristos, înainte de împărtășirea credincioșilor	573
---	-----

Slujba Aghiasmei celei mari la Botczul Domnului nostru Iisus Hristos	575
Rugăciune ce se citește, după Sfânta Liturghie, la înce- putul Postului Mare și la începutul fiecărui post.....	589
Rugăciune la binecuvântarea salcii în Duminica Floriilor ..	590
Cuvânt de învățătură în Sfânta și Marca Joi, al celui între sfinți părintelui nostru Ioan Gură de Aur, arhicpis- copul Constantinopolului.....	590
Rugăciune la binecuvântarea în Sfânta Duminică a Paș- tilor, a pâinii care se numește de popor <paști>	592
Rugăciune ce se citește în luminata zi a Invierii lui Hristos, la împărțirea credincioșilor	593
Cuvânt de învățătură în Sfânta și Marca Duminică a Sfintelor Paști, al Sfântului Ioan Gură de Aur.....	595
Slujba Vccerniei din Duminica Pogorării Duhului Sfânt, adică de Rusalii.....	597
 Sinaxar peste tot anul	613
Cuprins	643

